

A. ...

...

83

...

Sup ...

...

N. Inn. 1209.

AAII
13.

Liber bti Augustini Iponēs epi de trinitate.

prolog?

Ecturus haec que differimus de temetate
pius or ut nomen stilum nrem aduersus corn
vigilae calumpnias q fidei q tepnentes
miam imatio et piso romis amoe fal
lunt. **M**noz nonnulli ea q de corporalibz
rebus sine pa sensu corporales apta no
mit sine q na hnam ingem et dilige
tie vniuersitate ul artis adintois pepe
runt ad res i corpeas sine ppnales tuis
fite conat. ut ex hys illa metiri atq o
pinari velint; Snt ite alij qui fm ai hnam naz ul affe
ctum de deo sentint. et ex h error. cu dedeo disputat fmor suo
Distortas et fallaces reglas fingut. Est ite aliud homi ge
corz qui omnia quide; nam que pfecto mutablis e mitit
tupede ut ad i comitabiles pnam que dea est eigan interio
nez sed mortalitatis one pgnati. m et videri voluit et sic qd
nesciut et qd voluit fac non pnt pmpcones opiom piaz au
dacius affirmado mcludit vias pbinet i tligiae magis
eligetes suas sua no corage pcepim qm mntae defensam.
Et hic quide omi morbz e fm gnm que pposim. corz p q
pdm corpa de deo sentint et corz qui scd ppnales catiaz et tn
de deo fla existimat eo remotioes a vco quo id qd pmpit u
i corpe repit n in facto et qdito spm nec i po catoc. **M**m em o
pinat deit. vngta candidu ul rubilu fallit si tn haer i venint
mcorpe **M**uz q qui opinat deit mnt obliuiscetes mnt recordan
tem nel p quid hmg di e mchilong i error e / si tn haer inuenit i
cio **M**m aut putat ems ee potencie deu ut ipe pcpm gemit
eo plus errat quo no solu deq ita no est si nec ppnalis n cor
palis creatia nulla em omo res e que pcpam gignat ut sit. **E**t
go ab hmg falsitatibz hnam aig paret. **S**ecta septua par
tulis cogites. nullu gms rep vba vitat. **Q**uqbus q glatim
addina atq pblima nre intellecto velut mltis apparet. **M**a
et vbis ex rebz corporalibz pmpis vsa est m dedeo loqrer velut
m aut **S**ubvmbra clo alaz tiaz ptege m et despnaia catua
mlta tustulit qbus pgnat id qd ita non eet sed ita dia opus
est sicut est **E**go m deus **D**erebz
at que omo non st. no traxit aliq vocala quibz ul figas m lo
tiones uel spigaret emgta vñ pmaus et tamus evanescent
q tno illo gne erroris aditate pconat. **H**e pspuado dedeo qd
necq i po necq i vlla catua venie pnt. **R**ebus em q i catua re
pmitur solet septua dina velut ifantilia oblectamta formate
quibz i firmoz ad quenda pmpora et infiora deenda pmo mdu
lo taqm passibz monent appeta. **M**ne vo ppe diat de deo et de

1. cor. 1.

ps. 101

Col. 2.

1. cor. 2.

1. cor. 3.

Nulla creatura respicit vāo potest septuā dīna. sicut ē qd dētm est ad
monsen Ego sū qm sūm. Et qm est misit me ad vos. Cū em esse
aliquo dīcat et corp qz aīq msi quodaz ppo modo velle itelligi
nō id vtiqz dīcat. Et illud qd aut aplūs. Qm solus hī mortali
tate sū et aīa modo quodaz i mortis esse dīcat et pē nō dīcat.
solus hī msi qā vāa i mortalitas ē. qm nlla pē habē creatura
quia solū cātois ē hoc iacobū dīcat. Qmē datū opm et omē
domi pfectū depursū est. Descedēs apē lūm aput quēz nō est
tūsmutacō nec momēti ob vmbatō. Hī et dāmd vātabis ca
et mntabnt tu aut idē ipē es pōmde pām dei sine vlla cō
mutacōe sū i mntabilia faciet et sine vllō pō tpālī motū tpālīa
creatē pntneri et plane nosse dīficile est. et ideo nēcīa ē pga
rōmēis nīe qm illud i effabile. i effabile vīdēi possit. Qmā
nō dū p dīti fide mēm et pē qdām tollētibhōra ut ad illud
capiendū apī et abiles efficiam iūmēra dūcīm. Qmē aplūs
m pō quidē dīcat ēē omēs thēzanos sapīe et scīe abstrādītōs. cū
tū qm mīa iā qm ems renatū. sed ad hūc carnalibz et vāabz
tanqm pūlis i xpo nō qd dīna vīute i qm equalis ē patri
sed qd hūana i fūmitate qm qm crucifixus est comedavit. Qm
nāqz vāqz em iudicāū mē sūc aliqd i vobis msi i hī xī. et
hūc crucifexi. Deinde sēcūm aut. Et ego i mīmitate et tūmō et
tērmōe mltō sū apud vōs. Et paulopz eis dīcat. Et ego fātis
nō potm loqm vobis qī spūalibz sed qī carnalibz qī pūlis i
xpo lac vobis potū dēdī. nō qm nō quidē potētis sed nec
ad hūc qm potētis. Hī cū dīcat qbusdā vāstī et ē qm mē
hīse dīca putat qm mātū tādē eos potēz aqbus hī audīūt
non hīe qd dīcat qm se cape nōn posse qd dūmēt. Et aliqm
asserimq eis tōmz nō qm pētūt cū de deo qmēt. qmā nī pī
valent sūmē nī nos fortasse nēl apphēdē nī pīe. Qz qmā de
mōstāt eis qd sūnt iabiles mīmēz ydonei apāpīcō qd qēgūt
Qz qz nō audīūt qd volūt aut callide nos agē putat ut nīaz
ocultemq mīpīaz aīualitōse qd eis i vīdēamq pīam atqz
ita indignantes pēstāt qd dīstādūt. Ordo dīpntādī dīmīte

O nāpē adīnnāte dūo deo nō sūscīpiemq et cam. Similia
ipām qmā flagitāt. qmū possimq tādē racōm. Qm sū
tas sit vīq et solus vāus deus. Et qm tādē pī et filius
et pās sctus vīq empōz qd sūc uel cēnīe dīcat credat et m
talīgāt ut nō qī nīis qccupacōibz illudant sed rē pā qopīant. et
esse illud pmm dōmū qd purgatīss mētībz emībz et a pē pē
ca cērm qphēndī qz nōn posse. Iqz mētīs hūane aīes i vābīda
mītam dēstēntī lūx nō fīgīt msi p mīstīaz fīdēi mīlta vēgēt
Qz pūs auctōrē sēptuāzō pīazō vīcī illī fīdēs ita se hēat dīmon
stāndū est. Deinde si volūt et adīmērit deus istis garrulīs rā
iōmīacōibz clacōibz qm capacōibz atqz iō mōrbo pīnīopōrē la
borātibz sic fortasse sūmēq ut i vāant aliqd vī dūbīacō nō pūt

et ob hoc in eo quod inveni nequeunt deprimi nichilque potius quam de ipsa
 vitate vel de nobis disputantibus conueniant. Atque ita si quid eis agna
 dnm vel amois. est vel finis adimittit fidei et ad ordinem redant
 iam sentientes quoniam salubritas etiam ipsa medicina fidelium constituta sit. ut
 ad preceptum incommutabilem vitatis inbecillam metam obfirmata pietas
 sancte ne in opinionem nescire scilicet temeritas in ordinata precipitet nec
 pigrescat autem me sicuti quicquid querere non pudebit scilicet erro discere

De dno in dno legem et capacitate dissimili. C. ii.

Primo quisque legit hoc ubi putat etus est parat meum ubi pri-
 ter hesitat quare meum ubi errore non cognoscit redat ad
 me ubi meum reuertit me. Ita in gradum primum cunctas vias
 tendentes ad eum de quo datum est. Tunc facies eius semper
 Et hoc placitum primum atque tutum coram domino deo nostro in omnibus ingratum
 quod ea que seculo legunt et in omnibus scriptis meis maxime quod in hys
 ubi quatuor vultus emittit patris et filii et spiritus sanctus neque periculosus ali-
 cui erant ne laboriosus aliquid quatuor nec fructuosus aliquid inue-
 nit. Quis ergo non legit dicit. Non bene datum est hoc quoniam non intelligo.
 locutorum mea reprehendit non fidem. Et forte vix potuit dici plamque ve-
 rity nullus hominum ita locutus est ut in omnibus ab omnibus intelligatur.
 Videat ergo cum in hoc sermone meo duplicat utrum alios in talibus rebus
 quoniam quod scriptos cum intelligat me non intelligit. Et scita est pot-
 librum meum vel etiam si hoc videtur abiciat et eis potius quod intelligit
 opam et tempus impedit non in ipsa putat me tace debuisse quia
 non tam expedit ac diluade quoniam illi quod intelligit eloqui potum non
 cum ora que ab omnibus costant ad omni manum veniunt. Et si pot-
 ut nonnulli quoniam etiam hoc non intelligit valeant illos plamque non
 inueniant libros et in istos saltem intendant. Deoque vtile est plures ap-
 bus si. In ipso stilo non in ipsa fide etiam de quonibus eisdem ut ad phi-
 mos ipsa res perveniat. Ad alios sic ad alios atque sic aut scilicet quod
 se ista non intelligere cognovit nulla unquam de talibus rebus diligenter
 et acriter disputata intelligere potuit secum agat votis et studio ut per-
 fiat non me cum telis et conuictis ut tamen arguat. Cum vero hoc
 leges dicit intelligo quidam quod datum sit si non vix datum est assensum ut
 placet primum primum et redarguat meum si potest. Quod si in caritate
 et vitate fecit in quod etiam si in hac vita maneo cognoscendum facit
 curavit ubi in fructu laboris huius mei capere. Quod si in non po-
 tuit quibus illud potuit me volente ac libente prestat ego autem lege
 domini meditor si non die ac nocte saltem quibus particulis temporis
 possim et meditationes meas ne oblivione fugiat. Tunc alligo spe-
 rans deum dei quod in omnibus veris que etiam si in personam me faciat
 in personam atque amonitiones sine per manifesta eloquia sua sine per
 facinas amonitiones hoc oro et hoc de positi desiderium meum pe-
 nes ipsum habeo quoniam in satis non donec est et custodie que dedit et
 reddere que promissit. Arbitror sane nonnullos tardiores in quibusdam
 locis libris meorum opinatores me peripere quod non sensi aut non sensi
 ite quod sensi quoniam error in tibi non debet esse nesciat si velut

1
me sequentes nec apprehendentes deviant. alia scilicet per quodam densa
et opaca cogor viam capere. Quando quidem nec ipse scitis. Minorem
librorum auctoritatibus vobis modo quisque recte scit tam multos ac varios
errores hereticorum cum omnes eisdem scriptis falsas atque fallaces opinionones
suas conentur defendere. Immo nec plane ac mihi inbet suavisimo in
perio lex christi. Hoc est caritas ut cum aliquis falsi in libris meis me sen-
sisse homines putant quod ego non sensi atque ipsum filium alteri displicet
alibi placet malim me reprehendi a reprehensore scilicet quam ab eis lau-
datore laudari. Quod illo enim quoniam ego non recte quoniam si non senserim
error tamen ipse recte vituperat. Quod hoc autem nec ego recte laudor a quo veri-
tatis id sensisse quod vituperat veritas nec ipsa prima quia vituperat veri-
tas. Ergo in nomine domini suscipimus opus aggrediamur. C. iii
Que esse proa divine unitatis sententia catholici tractatores

Omnes quos legere potui quoniam cum me sepe sententia de trinitate
que deus est. Minorem librorum. utique testamini. catho-
lici tractatores. hoc intendunt secundum scripturas docere quod pater
et filius et spiritus sanctus unus deus in se equalitate divinus
in similitudine unitates. ideo quod non sit tres dei sed unus deus quoniam
pater filium genuit et ideo filius non sit qui pater est filius quod sit apud genitorem
ideo pater non sit qui filius est. Spiritus quod scilicet nec pater sit. nec filius
sed in patre et filio spiritus. pater et filio etiam ipse coequalis et ad
unitatis pertinet unitatem. non tamen eandem trinitatem. nata deo geniticia
sub pontio pilato crucifixam et sepultam. etiam die resurrexisse et in
celum ascendisse sed tamen filium nec eandem trinitatem descendisse in specie
colombe super ipsum baptizatum aut die pentecostes per aspirationem
domini somni facta de celo qui fecit flatu ventis et linguis divinis
velut ignis. sed tamen spiritum sanctum nec eandem trinitatem dirigere de celo.
Tu es filius meus. pater cum baptizatus est a iohanne sine in morte quoniam cum
illo tres discipuli erant aut quoniam somni vox dicitur. Et clarificam et
etiam clarificabo. sed tamen patris voce fuisse ad filium factam. Quoniam
pater et filius et spiritus sanctus sicut in separabiles se ita inseparabiliter operantur.

De questionibus quibus moneatur de trinitate quærentes. C. iiii

Hec et mea fides est quoniam hoc est catholica fides. Sed ita non li-
perturbat quoniam audit deum patrem et deum filium deum spiritum sanctum. Et
tamen hæc trinitas non tres deos sed unum deum. Et quemadmodum
id intelligant. querunt per scriptum cum dicitur in separabiliter operari trin-
tatem in omni re quia deus operatur. Et tamen quidam voce patris domini
ipse que vox filii non sit. in carne autem natum et passum et resurrexisse
et ascendisse. non nisi filium. in colombe autem specie non nisi spiritum sanctum
intelligere volunt. Quod et illam voce que non nisi patris fuit. trinitas
fecit. Et illam carne in qua non nisi filius deo genitus natus est. eandem
trinitas creavit. Et illam colombe speciem. in qua non nisi spiritus sanctus appa-
ruit ipsa illa trinitas operata sit. alioquin trinitas inseparabiliter operatur. Sed alia
per facit filia filius. alia spiritus sanctus. Aut si quedam similes faciunt quodam
sine invicem iam non inseparabilis trinitas. Monet etiam quo spiritus sanctus

infinite sit que nec pater nec filius nec ambo simul genuerit. cum
 sit spiritus pater et filius. Quia ergo dicit ista quodammodo et tunc nobis patet
 ut si quid hinc ex dono dei sapit et firmitas nostra. Disparumque eis
 ut possimus nec in invidia tadesse iter huiusmodi. Si dicit nos
 de talibus rebus nihil cogitare polemetur. Si autem fatemur habitare
 istam cogitationem nostris quod rapimus amore indagando veritatis
 flagitat inter caritatem ut eis inducimus quod hinc ex cogitatione potest
 erui. Non quod iam accipimus aut profecto finem. Nam apostolus paulus
 quanto magis ego longe infra illius pedes iacet. non me arbitror appropinquasse
 habuisse. Si pro modo meo si ea que retro sunt obliuiscor
 et in antea me extendo et secundum intentionem sequor ad palmam propinquem
 ne vocatus quoniam eiusdem die per egerim et eam per uenerim. Unde
 michi in fine reliquum est cursum ut arriam. Desiderat a me illis de
 predamlibus quibus me finit cogit liba caritatis. Quod autem et donabit de
 ut eis ministrando que legant. Ipse quoque proficiat et eis cupiens erudit
 quantibus ipse quoque inuicem quod quibusdam ergo suscipi hoc iubente
 atque adiuuante domino deo nostro non tam cogita cum auctoritate differe quoniam
 ea cum pietate diffundendo cogit.

De unitate patris et filii et spiritus sancti quod sit unus et solus uerus deus. C. v.

Qui dixerunt dominum nostrum iesum christum non esse deum. Aut non esse uerum
 deum aut non esse patrem unum et solum deum non uere in mortalem
 quod inmutabiles manifestissima dominorum testimoniorum et quod sona
 uoce conuicti sunt. Unde patet illa in principio erat uerbum et uerbum erat
 apud deum et deus erat uerbum. manifestum enim est quod uerbum dei filium dei
 uerum accipimus de quo postea dicit. Et uerbum caro factum est. Ipse natu-
 tem incarnationis eius que facta est in tempore ex origine in eo autem declarat
 non tamen esse si etiam eiusdem in patre. Quia cum dixisset deus erat uerbum
 et reliqua. Nec enim dicit nisi omnia que facta sunt. et omnem creaturam. Unde
 liquet apparet ipsum non factum esse per quem facta sunt omnia. Et si factus
 non est creatura non est. Si autem creatura non est. eiusdem spiritus in patre est
 Quod enim spiritus que deus non est. creatura est. et que creatura non est. deus
 est. Et si non est filius non est filius eiusdem spiritus tamen pater. Quod spiritus factus
 est. Si factus spiritus est. non omnia per ipsum facta sunt. Sed omnia per ipsum facta sunt
 Unusque eiusdemque in patre spiritus est. et ideo non tamen deus. pater et uerus deus
 Quod idem iohannes apostolicus dicit in sua epistola. Scimus quod filius dei
 uenit et dedit nobis intellectum ut cognoscamus uerum. et singulis in uocem
 filio eius iesu christo. Hic est uerus deus et uita eterna. Hic etiam quoniam
 intelligitur non tamen de patre dixisse iohannem paulum. Quia sola huiusmodi
 talitatem. sed de uno et solo deo quod est ipsa trinitas. nec enim ipsa
 uita eterna mortalis est secundum aliquam mutabilitatem. ac per hoc filius
 dei qui uita eterna est in patre etiam ipse intelligitur. ubi dicitur et so-
 lus huiusmodi immortalitate. eius enim uita eterna et nos participes facti per modum
 loquendi in mortales efficiuntur. Si aliud est ipsa etiam participes efficiuntur uita
 eterna. Aliud nos qui eius participatione uiuimus in eternum. Si enim dicitur
 per. Hinc ipsis spiritus ostendit per. Spiritus et solus. potens rex regum et dominus
 dominum qui solus huiusmodi immortalitatem. nec sic inde separatum filium oportet.

modo itaq; em. qia xpe filius alibi loquens voce sapie ppe em e sapia
 dei que ait Eum celi curmim sola. repauit a se ptem. Qinto magis
 go. non e nece ut tm depatce pter filiu intelligat qd dcm e solus
 h i mortalit. cu ita dictu sit ut pnce inqt madatu pnc macula
 irrephensibile usq; m aduentu dm nri ihu xpi que tpiq; pps oidet
 btus e solus potens rgo regn et dñs dñanem qm sola h i mōrli. t
 et lūa hitat m atq; pblem que nemo homi vidit nec videre pt
 Em est honor e glā m pta ploy amon p qmbq; vbiis nec pater ppe
 notatus e nec filius nec sps pns pns sed btus et solus potens rgo
 regn e dñs dñanem qm est vnus et solus verq; deus ipa lmitas
 nisi forte que pcpit. pcpit hūc intellectm quia dixit que
 nemo homi vidit nec vide pt cu qd etia ad xpm ptime h ems di
 mimitate accipiat. quā non vident iudei qm hū carnes vident
 et cōferunt. Iudei aut dñitab hūano vipi nllomō pt. sed co
 visu videtur quo iam qm vident. nō homines sed vltia homines
 st. Ecce ego ipa deus lmitas intelligit. btus e solus potens osten
 des aduentu dm nri ihu xpi tpiq; pps. Sic em dcm est sola hab
 i mortalit. quō dictu est. Em facit miabilia solus. qd velim
 fac de quo accipiat dictu. Si depatce tm. quō go vñ e quod xpe
 filius d. Quicūq; p facit. eadem e filius sūt. Em quicūq; est mē
 miabilia mirabilia qm pstatat et vñificat mortuos. Et aut idē
 filius. Sicut p pstatat et vñificat mortuos sic et filius qd vlt
 vñificat. Qm ego pater sola facit miabilia. m hōc vbo nec ptem
 tm nec filiu tm p mittat intelligi. S; vtiq; dñ vñm solū. i pater
 et filiu e spm ptem. Item dicit aplūs nobis vnus dñ pater qquo oia
 e nos xpo. et vnus dñs ihus xpus per que omnia et nos per xpm
 Quis dubitet cu per xpm oia que arata st. dicit. Sic iohes omnia
 per xpm feta st. Qm itaq; damo dicit alio loco. Em xpo et p
 xpm et m xpo pnt oia xpi glā m pta ptem. Si em depet e filio. ppi
 pto ut singulis pps singla tēant. Expo pater. per xpm p filio. p
 xpo. m xpm pto. manifestu q pater et filius et sps pns vñq; deus est
 qm singlitate intulit ppi glā i pta s. vñ em cepit hūc spm aut
 altitudo dñitaz sapie et sūe pti aut filiu vel s; sed sapie e pte
 dei. qm m cōphensibilia sūt iudicia eius et iuestigabiles vie eius
 Qm em cognos dñm mente aut quis q filiaq; eius sūt. Aut
 quis illi pte dedit et rēduet ei. Qm xpo et per xpm et m xpo
 st omnia ppi glā m pta s. Si aut hoc depatce tm o mlti volunt
 quō go oia per ptem st. pait hūc dicit. Et oia per filiu sicut ad Co
 rintios vbi ait. Et vñq; dñs ihus xpus per que oia. Et sicut i
 euan. iohes. Omnia per xpm feta st. Si em alia per ptem. alia per
 filiu. iam nō oia per patre. nec omnia p filiu. Si aut omnia p ptem
 omnia p filiu eadem per ptem q per filiu. Equalis est go pti filius
 et i ppa bilis opatio est pater et filiu. Qm p nū filiu fecit pti. quem
 nō fecit. xpe filius. nō oia per xpm feta st. Et oia p filiu facta sūt
 go facty non est. qm m patre facit oia. que feta sūt. Qm qm nec
 ab ipo vbo tacuit aplūs sed apertissē oia dicit. Em m i forma dei
 esset. non rapinaz arbitraty est. esse se cālem deo hūc dñm ppe.

Ro. 11.
 Ex ipo
 per xpm
 In ipo

appellans sicut alibi. Caput aut xpi deus. Sicut aut et de spu
 scito collecta sūt testimonia quibz aū nos qm hęc disputant habu-
 damq vbi sūt. Quia tpe deus nō creatur. Et p nō creatur nō tm deus
 nam et homines dicti sūt dñi. sed etiam vtrq deus. ergo pater et filio:
 prius equalis et in unitate qstalis et coeternus. In qñ vtrō illo loco
 satis claret. qd spūs sct̄s non sit creatura vbi iubem⁹ nō fuisse creatū
 sed creatū. nō eo mō quo iubem⁹ per unitate sēme in vtrē qm dē
 gratē dulcisim. sed eo mō quo tm deo sūit. qd ē grā latetm. Vñ
 idolatre dicūt qm pñalatis eam sūitute aqñent q dēbetur deo
 Sedm hęc em sūitute dētm est. Dñm deū tm adorabīs illi soli
 seruiēs. In qñ dīstīctīq m grāa sēptuā mōem⁹. Latetm em
 hī porro si tali sūitute sūit creatūe pñalē qm qm dē dīctm est
 Dñm deū tm adorabīs et illi soli sūiēs. Vñ 4 aphūs detestā eos
 qm coluāt et seruiēt potīq creatūe qm cātori. Nō est vtrq creatūa
 spūs sct̄s tm ab omībz sctis talis sūit qd hībet. Dīct aplo. Nos
 sūm⁹ cōmūo. spūm scō seruiēs qd est ingrātū. latēntes. plūs
 em cōdīctī latīnī sūt. qm spūm dei sūm⁹. Et cā at omēs aut
 pene omēs in non illis aut cōmplāibz latīnīs mōem⁹ non
 spūm sēmi⁹ sed spūm dei sūm⁹. Sed qm in hīs errant et auctoritatē
 gramōi cōdē detractat. Vñ et illud vārm ī cōdīabz repm⁹. Inest
 qm corpus vtrū tēplū m vobīs est spūs sct̄s qñ hīs addo. Quid
 aut īfām⁹ magisq sctīqū est qm ut qm sct̄s dīct audat mēbra
 xpi tēplū esse creatūe mōis sūm⁹ spūs qm xpus est. Alio em loco dē
 Corpa vtrā mēbra sūit xpi. Si aut qñ mēbra sūt xpi tēplū est spūs
 sct̄s. non est creatūa spūs sct̄s qm em corp⁹ nēm tēplū qd hībem⁹
 necē est ut quīc etiam sūitute dēbam⁹ qm nō mī deo sūm⁹ dū
 est qñ grāe appellat latīa. Vñ qñ dīct. Glīfīcatē go dēmi ī corp⁹
 vtrō. Quod vnigenit⁹ dei filius ppter formā sēmi minor patre dī-
catur qm ī forma dei equalis est patri. C. vi.

Habere et talibz dīminūz sēptuāz testimōis quibz ut dñi pōtes
 copiosius vbi expugnam⁹ hētīcōz cāpūas vel errores īp-
 māt fidei nre vnitās et equalitās tūitatis. Et qā mltā m
 sctis libris ppter īcarnatōm vbi dei qñ p salute nra repāda
 feta est. ut mediator dei et hōm⁹. hō xpus īstīc ita dñr ut maiorem
 filio patre sūm⁹ fūit vel etiam apstīpīe dūant. errant mīq hōēs
 dīlgēt sūitantes vel īnīctēs vnitātē sēmi sēptuāz et ea qñ xpo
 īstīc sūm⁹ hōem dīctā sūt. ad emō sctām qñc aū īcarnatōm sēptuā
 erat et sēptuā est tūstīc cōnatī sūit. et illi quī dīct filīū mīo-
 rem esse qñ pater ē. qm sēptū est xpo dñō dīctē. Pater maior me est
 vītās aut dūdit. s. īstīc modū etiam sēptū mīorem filīū. Quid etiam
 se xpo. non minor sct̄s est. qm sēptūm pñamīnt formā sēmi
 accipīēs. Necq em pte accēptā formā sēmi ut amittēt formā dei ī qua
 erat equalis patri. Si ergo ita accēptā est forma sēmi ut nō amittēt
 forma dei. tm et ī forma sēmi. et ī forma dei. Idem tpe sit filīq vnigenit⁹
 dei patre ī forma dei equalis patri ī forma sēmi mediator dei et hōm⁹
 hō xpus īstīc. Quid nō ītelligat qd ī forma dei etiam tpe sēptū maior ē ī for-
 ma at sūm etiam tpe sēptū mīor est. Nō ita qd ī mīto sēptūa vtrq dē. et //

dūlīfīn

1
equales patri filium et maiorem patre filio illud enim propter formam dei hoc
autem propter formam sui sine ulla confusione intelligitur Et hoc nobis regula
per omnes sanctas scripturas dissolvendo huiusmodi questionis sermo capitulum
Epistole pauli apostoli promittitur ubi manifestum ista distinctio commendatur
Sunt enim duo in forma dei sed non rapina arbitratum est se esse
equales deo sed semetipsum conaminiuit formam sui accipiens in simi-
tudinem hominum factus et habitum inventus est ut hoc Est ergo dei filius
deo patri uero equalis spiritui minor in forma enim sui quia accepit
minor est patre in forma uero dei in qua erat eadem antiquum hoc acce-
pit equalis est patri in forma dei ubi per se facta est omnia in forma
autem sui uero conaminiuit factus sub lege ut eos qui sub lege erat
redimeret **I**nde in forma dei fecit hominem in forma sui factus est hoc
nam si pater in se fecisset sine filio hominem non dixisset faciam hominem
ad imaginem et similitudinem meam Ergo quia forma dei accepit
formam sui utique deus utique hoc sed utique deus propter accipiens
deum utique autem hoc propter acceptum hominem nec enim illa susceptione
aliam illam in alio corruptam atque mutatum est nec diuinitas quippe
in creaturam mutata est ut desisteret diuinitas nec creatura in diuinitatem
ut desisteret esse creatura **De subiecto quod filius dicitur subiectus patri C. vii**

Illud autem quod dicit apostolus Cum autem omnia ei subiecta fuerint tunc et
ipse filius subiectus erit ei quia illi subiecit omnia dicit ideo dicitur
est ne quisquam putaret spiritum Christi quoniam ex humana creatura susceptus
est. corruptum in postea in ipsam diuinitatem uel ut certius expresseimus dei-
tatem quae non est creatura sed unitas simitas in corpore et in commu-
nibus et subiectis corporalibus et coeterna uero dicitur per quod contradit
ut alii senserunt ita dictum Et ipse filius subiectus est ei quoniam illi sub-
iecit omnia ut ipsam subiectionem commutationem et quoniam credant
futuram creaturam in ipsam substantiam uel essentiam creatoris. ut quae fuerat
creatura substantia fiat substantia creatoris Certe uero hoc contradit quod non habet ullam
dubitacionem non dominum fuisse hoc factum cum dominus dicitur per maiorem me est
Dicit enim hoc non solum antiquum ascendens in celum uincens antiquum passum
resurrexissimus a mortuis Illi autem qui putant humanam in eo naturam in deita-
tis substantiam mutari atque conuerti sed ita dictum esse tunc et ipse filius subiectus
erit ei quoniam illi subiecit omnia ac si dicitur tunc et ipse filius hominis
et a uerbo dei suscepta humana natura commutabitur in eius naturam quoniam ei
subiecit omnia tunc futurum putant tamen per quem diem iudicij tradidit regnum
deum et patri Ne per hoc etiam sine ista opinionem ad huc per maiorem est
quoniam scilicet forma quae deo uero accepta est Sed si aliquis et hoc affir-
mat quod iam sunt in dei substantiam mutata hoc constat illud esse negare
non possit quod ad huc natura hominis manebat quoniam ante passionem dicitur
quoniam pater maior me est nulla creatura est secundum hoc esse dictum
quod forma sui maior est pater in forma dei equalis est filius nec
quisquam in audiret quod aut apostolus cum autem dicit quia omnia subiecta
sunt manifestum est quia pater cum quoniam subiecit illi omnia ita existet de pre-
putet Quod apostolus non ad philippenses dicit uera autem quoniam in rebus
est Unde et saluatore explicationem dominum ipsum christum quoniam in signa sunt

corpore hūilitatē nūc cōforme corpore glorie sue. scdm opationē suā quā
 possit etiam sibi subire oīa pūcipalibz em z opatio patris z filij filio.
 qm nec ipse pē sibi subiret oīa sed filius ei subiret qm regnū ei
 tradidit et euacuauit oīes pūcipatū oīem pūatē et virtutē de
 filio quippe dicta sūt Cū tradidit inquit regnū deo z patri tū euā-
 cuauit oīem pūcipatū z oīes pūatē z oīes virtutē ipse em subiret
 ei qm euacuauit. Nec sic arbitrem xpm tradidit regnū deo z patri ut
 adonet sibi vā et hoc quidā vaniloqui credidit. Cū em dicitur
 tradidit regnū deo z patri. nō separat ipse qz siml tū patre tūq deq est
 Si memores et qtenonm studiosos fallit vbi qd positū est. donec
 ita nāqz sequit. Oportet em illū regnare donec ponat inimicos sūpēdibz
 suis tanq em possit non sit regnatus nec intelligit ita. detm pūat
 est illud. Cōformatū est cor ei q nō comonebit donec videat inimicos
 suos non em cū videt iam comonebit. Quid go est cū tradidit regnū
 deo et patri q nō hēat regnū deus z pē. S3 qā oīs mstos qm bz
 nūc regnat q fide vmetibz mediator dei z homi. hō xpūs ihs
 pūductus est ad spem quā vīpōr. idem dē aplūs facit ad facies
 ita detm ē. cū tradidit regnū deo z patri ac si dicit. Cū pūduxit re-
 dentes ad qtemplatōr dei et patris. Sicut em dē oīa m tradita sūt a
 patre meo. et nemo nomit patrē nisi filius et em voluerit filius re-
 uelare. et nō nomit filium nisi pē. Tūc reuelabit a filio pē cū euā-
 cuauit oīes pūcipatū et oīes pūatē et virtutē. i. ut nēcia non sit
 dispensatō pūcipatū per angelos pūcipatū et pūatē z virtutē. S3
 quoz psona nō i quemet intelligit. dicit i Cantico Canticoz ad spem
 sam. Similitudines auri faciem q cū distinctōibz argenti quo ad
 vīpōr tū m recubitu suo est. i. quo ad usq xpūs i secreto suo est qz
 vita nra abscondita ē m xpō cū deo. Cū xpūs inq apparuit vita
 nra. tūc z nos cū xpō appellimq m glā. Qd anqū fiat vīdēz nūc
 per speculū i enigmate. i. m pūcipatū. Tūc aut facit ad facies. qz
 em qtemplatō pūcipatū nobis actioni oīis finis. atqz etnoz pfecto
 gaudioz filij em dei pūcipatū. et nō dū apparuit qd emq. Semus
 qm em apparuit filius ei emq qm vīdēz em pūcipatū. Cū ad
 em dicit famulo suo moysi. Ego pū qm pū. Et dicit itaqz filijs
 isrl. Qm est misit me ad vos. Qz qtemplabim tū vīdēz i etnū
 ita quippe ait. Hec ē vita etnā ut cognoscāt te vni vni dnm
 et quoz misisti ihm xpm. Hē fiat tū vīdēz dūs et illūamit oculū
 tenetaz. tū tenebit mortali. qm corpeis qz tūpēit. Et
 erit mane nrm de quo i ps dicit. Egredere astabo tibi et vīdēz de
 hac qtemplatōe intelligo detm. Cū tradidit regnū deo et patri. i.
 cū pūduxit qm bz nūc q fide vmetibz regnat mediator dei et
 homi. hō xpūs ihs. ad qtemplatōr dei et patris. Si de pūcipatū q cor-
 rigat me qm meliq pūcipatū. qm alud nō vīdēz. nāqz n. qm q
 alud cū ad illud qtemplatōr per venimq. que nūc nō est qm
 dnm gaudm nrm m spe est. Spes aut que vīdēz. nō ē spes. Quid
 em vīdēz quid. quid sperat. Si aut non vīdēz speramq pūcipatū
 expectamq quo ad vīpōr tū m recubitu suo est. Tūc est quod pūcipatū
 est. i. dūmplectis me leticia cū vultu moysi leticia meliū ampliq
 regnet qz nec est quid ampliq regnat. Quidet em nobis pē et
 pūcipatū nobis. Qd bz intelligat philippū ut dicit dūs. Quid nobis

patre et sufficiat nobis. Sed non dominus intelligat eo quo modo id ipsum se
potuisse dicere. Dominus unde nobis patrem et sufficiat nobis ut cum hoc in
telliget. Unde est ei a domino tanto tempore vobiscum sum et non cognovistis
me philippe qui videt me. vi et pater mihi. Sed quia volebat enim se fide vi
vere autem potius ad videndum. Scitatis quod ait non tamen quia ego in patre
et pater in me est. Unde enim in corpore sumus pater a domino. pater enim
enim abulamus non per se. Contemplatio quippe inter est fidei cum ma
radi per fidei corda mundantur sicut scriptum est. Mundas fide corda eorum
Pater autem qui in contemplatione corda mundantur. magis pater. Et in modo corde
qui ipse dominus videtur. Et quia hoc est vita eterna dicit dominus in psalmis. Con
gitudinem dico replebo enim et ostendam illi salutem meam. Hinc ergo audiamus
unde nobis filium. pater audiamus unde nobis patre tantum valet
quia noster pater alio potest ostendi hominem quippe sunt sicut aut. Ego
et pater unus sumus. Denique propter ipsum in separabilitate sufficiat aliqui no
minat vel pater solus vel filius solus adimpletus nos letitia cum
volui pro ut inde separatur utique spiritus. i. pater et filius spiritus. Et in
spiritus sanctus pater dicitur spiritus veritatis que hic mundus accipere non potest
hoc est enim plenum gaudium nostrum quo non est amplius. fere tantum
deo ad cuius imaginem facti sumus. propter hoc alii ita loquuntur. Deum
scito tantum ipse solus sufficiat ad beatitudinem nostram. et ideo solus suf
ficiat quia separari a patre et filio non potest. Sicut pater solus sufficit quia
separari a filio et spiritus scito non potest. Et filius ideo sufficit solus quia separari a patre
et spiritu non potest. Unde enim sibi vult quod ait. Si diligitis me mandata mea
servate et ego rogabo patrem et alium ad vocatum dabit vobis ut vo
biscum sit in eternum spiritus veritatis que hic mundus accipere non potest. i. dilectio
mundi. Qualis enim homo non percipit que sunt spiritus dei. Sed ad hoc videri
potest idem et ego rogabo patrem et alium ad vocatum da vobis quod non sufficiat
at solus filius illo aut loco ita de illo dictum est tantum solus omni
sufficiat. Cum venit ille spiritus veritatis docebit vos omnes veritatem. Unde
quid ergo hic. separatur filius. tantum ipse non doceat omnes veritatem. Aut quod
hoc impleat spiritus sanctus quod magis potest docere filius. Dicit ergo si placet
maior esse filio spiritum sanctum. quoniam minor illo solent dicere. Sed quia
non dictum est. ipse solus a nemo nisi ipse solus vos docebit omnes veri
tatem. ideo promittit ut cum illo doceat et filius. propter hoc ergo separavit
filium abstinendo quibus que dei sunt ubi ait sciet que dei sunt nemo scit
nisi spiritus dei ut iam istipetenti possit et sic dicit. Et filius non doceat
que dei sunt nisi spiritus sanctus tantum maior minorum. cum filius ipse tantum
ut dicit. Quia hoc locutus sum vobis. Et ista cor vestrum implevit. c. viii.

¶ Utile edentibus fuit ut ad patrem in forma semini christus ascenderet

Ed ego veritatem dico separavit vobis ut ego cum patre non abiero
ad vocatum non veniet ad vos. Hoc autem dicit non propter equalitatem
ubi dei et spiritus sancti. sed tantum impedimento esset presentia filii. Quod
apertum est quo magis venit ille qui minor non est. quod non semetipsum
quoniam sicut filius formam semini accipiens. Orabat ergo ut auferretur
ab oculis eorum forma semini. quoniam intuitus hic solus christum presentabat quod.

videbat vñ est et id quod ait Si diligetis me gaudetis utiq; qm
eo adptem qz pñ maior me est i pñtia qz me ite ad pñm qd dñr
me ita videtis et pñ qz videtis estimat. minor pñ patre atq; ita
em accatnq; pñcepti qz qñm occupati equalitate quā cum pñ
hñ non intelligitis pñde est et id noli me tangere nō dñ em aspen
di adptem meū Tactq; em tamq; finē fat' notōm pñto qz noli
bat finē meo esse intenti cordis ut hñ quod videbat tantū mō
putat' pñcepto em adptem cat ita vñdi sicut ē cōlis patre ut
ibi finis esset vñpñs que suffiat nobis aliquñtem de filio solo
dr qz ipse suffiat et iens vñpñe tota mōtes pñmitti dñlōm
et dñpñm nñi Sic em ait Em hñ mādāta mea et custod' ea
ille est qm diligit me Em aut me diligit diligit apñ meo
et ego diligit em et ondā mēpñm illi Unq; hñ qz nō dñt on
dñm illi et pñm id pñpñt pñm Sz qz vñ ē Ego qz pñ vñm pñ
Cñ pñ ondit' et filius ondit' qm illo ē Et cñ filio ondit' et
pñ ondit' qm illo est Sicut go cñ ait Et ondā illi mēpñm
telligit' qz ondit' pñm ita et mēo ad dñ cñ tradidit regnū dñ
et patre pñtelligit' qz nō adimittit pñi qm cñ pñuat accētes ad con
templatōi dñi et pñs pñcto pñuat ad qñplacōi pñs qm dñt Et
ondā illi mēpñm Et idō qñt cñ dñisset illi iudas Dñe quid pñm
est quia onpñm es te nobis et non hñm mēdo vñdit ihs et dñt
illi Sz qm diligit me finōm mēn scruabit Et pñ meus diligit
em et ad cñ venemq; mādāpñm apñt cñ faciemq; Ecce qz nō soli
pñm ondit' ei aqno diligit' qz pñm cñ patre vñt ad cñ mādāpñm
facit apñ cñ m forte putat' mādāpñm i dñlōm pño facit hñ pñ
et filio pñclat' esse ab hac mādāpñe pñs pñs Quid est ego qz pñpñ
ait dñpñ pñto Dñe hñ mēdo accēpe non pñt quia nō vñdit illū. nō
stis illū vos quia vñpñm manet qz m vobis est nō itaq; ab hac mādā
pñone pñpñt est dñpñ dñm est vñpñm manet et i vobis ē m forte
qm pñm ita absurdū ē ut arbitret' cñ patre qz filio venient' ut mādā
pñm faciat apñt dñlōm sñm dñpñm inde pñm pñm et tamqñ
locū dñpñm ē mādāpñm Sz et hñm carnali cogitatōi occit pñpñ
pñlo qñpñ pñpñs ait Et ego rogabo pñm et alñm pñclat'
dabit vobis ut vñpñm sit mētm vñ go dñpñt apñt et filio
venietibz sed m eadē mādāpñe cit em pñs i cñm qz nō ille
sñm illis venit nō illi pñ illo sed pñt m pñm mādāpñm pñ
m pñpñs cñm nōtatis dñm qñm nō hñ alñs pñpñs itelligunt'
pñt em pñt hñm vñtate vñm qz pñm atq; dñtate pñs et filio et pñ.

Quomodo traditur sit regnū filius patri Cir:-

Tradet itaq; regnū dñi et patre dñs mñ ihs xpñs. non se
inde pñpñt nō pñm pñto qz pñuat accētes ad qñplacōi dñi
ubi est finis omñ bonaz actōm et mādāpñm pñpñm et gñm
Dñs quod nō aufertur a vobis hñ em pñgnat' ico qd ait
Itē vñdō vobis et gaudet' cor vñm et gaudm vñm nemo aufe
rat a vobis hñm gaudm pñpñm pñgnabat pñs maria ad pñs
dñm et intentā m vñm dñi quicta pñs ab actōne et intentā vñtatem
pñm quēdam mādāpñm capax est ista vñtā qz hñ pñgnat' et dñm subñe.

in eum Martia quippe p[ro]p[ri]a actiōe cōstante quōvis bonarū v[ol]ū-
t[ate] tūc rapit succēpit t[ri]stia ip[s]a requiebat i[n] v[er]bo d[omi]ni Et idē d[omi]n[us]
cōquēnti martiē q[uod] ea[us] p[ro]p[ri]a nō admi[n]ist[r]at fudit maria optat p[ro]p[ri]e
elegit que nō auferret ab ea h[ab]it[us] p[ro]p[ri]a mala dixit q[uod] ageret martiā
sola optat que nō auferret illa em[en] q[uod] i[n] m[un]do i[n]digne ē et
indigne t[ri]stia auferret. Bon[um] quippe op[er]is t[ri]stia m[un]do est et
quicq[ue] p[ro]p[ri]a i[n] illa ego q[uod] t[ri]stia d[omi]n[us] d[icit] et c[etera] i[n] omib[us] o[mn]ia
q[uod]a m[un]do aliud ab e[is] requiet[ur] Sed solo ip[s]o illustrat p[ro]p[ri]e q[uod] sufficit
Idē q[uod] ille in quo ip[s]us impellat gemitib[us] i[n]enarrabilib[us] Quā m[un]do p[ro]p[ri]e
et ad n[ost]r[um] h[ab]it[us] ut i[n] h[ab]it[us] i[n] d[omi]no d[omi]ni p[ro]p[ri]e omib[us] d[omi]n[us] v[er]te meo
ut q[uod] t[ri]stia d[omi]ni d[omi]ni Cōtemplabim[ur] d[omi]n[us] p[ro]p[ri]e et filii i[n] s[an]c[t]o em[en]
mediator d[omi]ni et h[ab]it[us] h[ab]it[us] ip[s]us i[n] h[ab]it[us] tradidit regnū d[omi]no et patri ut iam
nō impellet p[ro]p[ri]e mediator et p[ro]p[ri]e n[ost]r[um] filius d[omi]ni et filius h[ab]it[us]
Sed et ip[s]e m[un]do p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e n[ost]r[um] forma sui. p[ro]p[ri]e ei
q[uod] illi p[ro]p[ri]e omib[us] et em[en] p[ro]p[ri]e o[mn]ia ut m[un]do d[omi]n[us] est tūc illo nos
p[ro]p[ri]e h[ab]it[us] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e n[ost]r[um] illi p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e et Quā p[ro]p[ri]e tūc
filius sit deus et h[ab]it[us] alia p[ro]p[ri]e d[omi]n[us] alia h[ab]it[us] h[ab]it[us] p[ro]p[ri]e m[un]do q[uod] filii
impat[er]e p[ro]p[ri]e t[ri]stia m[un]do alia p[ro]p[ri]e est ad a[m]m[en] m[un]do q[uod] v[er]te i[n] v[er]bo
h[ab]it[us] q[uod] a[m]m[en] alius h[ab]it[us] ad a[m]m[en] m[un]do Et i[n] go tradidit regnū d[omi]no
et patri i[n] t[ri]stia et v[er]te p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e mediator impel-
lat p[ro]p[ri]e ad cōtemplatōem em[en] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e et gemit[us] et t[ri]stia
labor et gemit[us] iam nō impellat p[ro]p[ri]e tradito regno d[omi]no et patri. Hoc
p[ro]p[ri]e aut[em] H[ab]it[us] vobis locut[us] sū i[n] p[ro]p[ri]e v[er]te h[ab]it[us] q[uod] iam nō i[n]
p[ro]p[ri]e loquar vobis. p[ro]p[ri]e m[un]do vobis d[omi]n[us] i[n] iam non
erūt p[ro]p[ri]e t[ri]stia erit facie ad facie h[ab]it[us] est em[en] q[uod] aut[em] p[ro]p[ri]e m[un]do
d[omi]n[us] m[un]do vobis ac si d[icit] M[un]do p[ro]p[ri]e vobis i[n] m[un]do
quippe aut[em] q[uod] v[er]te em[en] est Secum em[en] et d[icit] illa die i[n] m[un]do meo
p[ro]p[ri]e Et d[icit] vobis q[uod] rogabo p[ro]p[ri]e em[en] p[ro]p[ri]e amat vos q[uod]a
vos me amastis et tradidist[is] q[uod] ego ad d[omi]n[us] et veni i[n] h[ab]it[us] m[un]do
d[icit] it[er]u[m] relinq[ue] m[un]do et vado ad pat[er]e Q[uod] est ap[er]te q[uod]a m[un]do
nō mea forma qua equalis sū patri sed alit[er] i[n] m[un]do t[ri]stia
minor appari. Et quid est veni i[n] h[ab]it[us] m[un]do m[un]do forma sui
qua me gemit[us] d[icit] et p[ro]p[ri]e q[uod] m[un]do d[icit] d[icit] o[mn]i-
bus d[icit] Et quid est it[er]u[m] relinq[ue] m[un]do i[n] ab ap[er]te d[icit] d[icit]
m[un]do auferro q[uod] videt[ur] Et q[uod] ē vado ad p[ro]p[ri]e m[un]do d[icit] me p[ro]p[ri]e
intelligit[ur] afideb[us] meis q[uod] equalis sū patri h[ab]it[us] q[uod] m[un]do
d[icit] h[ab]it[us] p[ro]p[ri]e ad ip[s]em i[n] ad ip[s]em v[er]te Q[uod] p[ro]p[ri]e
ducens dign[us] ē tradere regnū d[omi]no et patri fideles quippe em[en]
quos d[icit] p[ro]p[ri]e sū d[icit] sū regnū em[en] p[ro]p[ri]e q[uod] m[un]do
impellat tūc at illis eos p[ro]p[ri]e i[n] h[ab]it[us] v[er]te equalis ē patri
non iam rogabit pat[er]e p[ro]p[ri]e em[en] p[ro]p[ri]e amat vos Et h[ab]it[us] em[en]
rogat q[uod] minor est pat[er]e quo v[er]te equalis p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e v[er]te
ab eo q[uod] d[icit] p[ro]p[ri]e em[en] p[ro]p[ri]e amat vos. p[ro]p[ri]e ip[s]e nō p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
ea facit intelligi que sūp[er] cōm[un]d[um] satis q[uod] i[n] m[un]do p[ro]p[ri]e
ita notari. Quā p[ro]p[ri]e i[n] p[ro]p[ri]e ut et alie illuc i[n]telligat[ur]
Sic itaq[ue] d[icit] est ip[s]e em[en] pat[er]e amat vos ut q[uod] intelligat[ur]
et filii i[n] s[an]c[t]o. Non q[uod]a nos modo nō adt[er] q[uod] p[ro]p[ri]e filio p[ro]p[ri]e nō p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e omib[us] d[icit] eū Q[uod] tales nos amat d[icit] q[uod] l[et]is

filii sumus uo quales sumus Quales em amabiles ietm q suat
quod tuc eit cu tradidit regni deo pater qm tuc mtpellat pater
ut iam no roget ptem qm ipse pte amat nos Qno aut mto msi
mto fidei qua credimq anteqm d qd pmittit videmq pater em pte
venimq ad ptem ut tales nos amet quales amat ut sumus no quales
odit qm ptem et hortat et prestat ut tales semp esse velimq Ex
Qua dictione intelligedq sit uic qlis pti filii nre aut minor

Quappter cognita ista regla intelligedq ppter de filio dei
ut distingua qd m eis sonat ptem formaz dei magna e et e
qualis est pater et quid fm forma fm qua accipit et minor
est pater no coturbabim tanq cotarys ac repugnibz m se pter h
deoz fms Nam si forma dei equalis est pater et filius 2 ff q uent
cora creatura est pte iam omdimq fm aut forma fm minor e pte
qz pte dicit pater maior me est qmior est pter qm de illo dicit
est semetipm qmiamuit Minor e pti pte qz pte aut qm dicit bla
pphemiaz m filii homis dimittet ei Qm aut dicit i pti ptem non
dimittet ei et m pte vltus opatus est deo Si ego i pti de cicio d
monia etc impvenit pte vos regni dei Et apud ysaia d q pter
pte m pti agoga tentat et de se opletaz pte scrupulo dubitatis o
stendit Spus nqt dmi pte me pte pte vnt me coingelizac panti
bus misit me pte captime remissionem et ad que uo se facia
dicit missi qm pti dmi est pte emm Sedm forma dei omnia p
ipm fca pte Sedm forma fca ipse nate qmiliate fctus sublege qm
forma dei pte et pater omni pte Sedm forma fca no uent fca to
limitate pte pte voluntate eius qm cu misit Sedm form di pte
pater est vitam i semetipso pte dedit filio hte vitam i semetipso q
forma fca istis ma me usq ad morte Et pater mte Si fieri pte
hntat ame caly Sedm form dei pte est veta deus et vita etana
Sedm form fca fctus est obediens usq ad morte morte aut cruce
Sedm forma dei oia que h pte ipm st Et oia mea tua st et tua
mea fm form fca no est doctna ipm pte emm misit

Qua rone dicit filii nre dicit q horaz m dicit qua pte pater

At dicit et hora uo pte uoq angel m celo uoq filii msi pater
he em nescit q nescies facit i q no ita sciebat ut tuc dmi
pulis iudicat Sicut dicit est ad abraha Nre cognomi q
times den i mte fca ut cognosces qz pte pti illa teptate inobit
nam et d vtiqz pte dicit erat discipulis tpe oportno deq fctio
tanq de pte loqtes ait iam no dicam vos fctio hntes Sime
em nescit voluntate dmi fm vos aut dmi ait os qz oia quecuq audi
mi apate meo nota fca vobis qm no dmi fca pte qz pte factus
erat qz iam fca locutq est i pte em mte Nre hnt vobis dicit fca
potestis portae mo pteque mte et dicit et de hora Nam et apus
Nre em iudicam me mte pte aliquod i vobis mte ipm xpm et hnt
infem Eus em loquebat qzape alioa dicit deitate no potant pte
bus etas paulopost dte no patm loqm vobis qz pte pte fca qz emia
liby hoc go mte illos nesciebat qd pte pte no potant Et hoc pte
pte pte dicit qd eos pte pte oportebat Deniqz sciebat mte pte
qd mte pte nesciebat vbi qm pte ait Sapient loqm mte pte

co naq; gr̃e locutoris uerac̃e quicq; d̃i qd̃ occultat quo d̃i foga t̃ta
quo ocl̃a effueq; em̃ aliq̃o gr̃e loqut̃ p̃p̃t̃e qd̃ t̃ q̃uetud̃e h̃ua
na nō m̃uemat̃ q̃i vtiq; hōmib; loqut̃ / S̃c̃dm̃ formā d̃i d̃ctm̃
est ante om̃s colles gemit me. i. añ om̃es altitud̃es creaturaz
et ante luciferū gemit te. i. añ oīa t̃pa t̃palia S̃c̃dm̃ aut̃ formā
p̃m̃i dictū est. D̃ns creauit me i p̃ncipio viaro m̃aro. q̃i s̃ formā
d̃i dixit Ego p̃m̃ vitas Et s̃ formā s̃m̃i Ego p̃m̃ via / q̃i em̃ ip̃e est
p̃m̃og̃at̃q; am̃ortuis iter fecit eccl̃ie p̃m̃e ad regnū d̃i ad vitā et̃na
Cui caput est. et̃ia ad i m̃ort̃itate corp̃is i d̃eo c̃it̃us est i p̃ncipio
viaro d̃i i op̃a eius S̃c̃dm̃ formā d̃i p̃ncipm̃ est / p̃p̃t̃ qd̃ et loq̃t̃
nobis i ñquo p̃ncipio fecit d̃ns celū t̃ t̃ram S̃c̃dm̃ formā p̃m̃i
Sponsus p̃cedens det̃salamo suo S̃c̃dm̃ formā d̃i p̃m̃og̃at̃q; oīe
creatur̃e et ip̃e est ante om̃s. et oīa illi cōstant S̃c̃dm̃ formā p̃m̃i
et ip̃e est caput corp̃is eccl̃ie S̃c̃dm̃ formā d̃i D̃ns gl̃orie ṽñ mai
festū ē q̃ ip̃e gl̃ificat p̃ctos suos Quos em̃ p̃d̃stinauit ip̃os t̃ ṽnit
Et quos vocauit ip̃os et iustificat̃ q̃s aut̃ iustificat̃ ip̃os t̃ gl̃ificat̃
De illo quippe d̃ctm̃ ē Qm̃ iustificat̃ ip̃e et gl̃ificat̃ qm̃ ē ut dixi
D̃ns gl̃orie / S̃c̃dm̃ formā t̃m̃ p̃m̃i pat̃hag̃etib; discip̃lis de gl̃ifi
catione sua r̃ndit. Qd̃e add̃ct̃a aut̃ p̃m̃ist̃a mea nō est m̃en
dare vobis s̃ q̃bus pat̃m̃ est ap̃t̃e meo Qd̃ aut̃ est ap̃t̃e eius.
et ab ip̃o filio pat̃i est q̃m̃a ip̃e t̃ pater ṽm̃ s̃t̃ iam em̃ oīd̃i
i hac t̃m̃tate per m̃ltos d̃m̃aro locutorū modos et̃ia de p̃uigu
lis d̃ct̃ qd̃ om̃i est p̃p̃t̃ i m̃p̃abili op̃at̃m̃ ṽm̃q; em̃t̃ q̃i p̃b̃e / p̃d̃
de p̃m̃i p̃ctō d̃ct̃ Qm̃ go i c̃eo m̃lt̃a illū ad vos nō dixit m̃lt̃em̃q;
sed ita q̃i t̃m̃ filius em̃ m̃gñt̃q; ēet / nō et p̃r / Cū alio loco d̃ct̃
Hec locut̃q; p̃i vobis ap̃t̃e vos mañs q̃d̃ vocat̃q; aut̃ ille sp̃s. ē.
sp̃s quē mittet p̃r m̃ uoc̃e meo ille vos d̃ct̃bit oīa Hic rur̃q;
ita d̃ct̃ū est q̃i em̃ m̃gñt̃q; ēet et filius s̃ t̃m̃ p̃r Sicut go ista
ita et illud quod aut̃ S̃i quib; pat̃i est ap̃t̃e meo cū pater se
i ñtelligi voluit pater p̃ctos gl̃orie quib; d̃ct̃et S̃i d̃ ocl̃ic̃ cū
de p̃m̃i p̃ctō loqut̃ It̃a se m̃gñt̃q; aut̃ ut nō negat̃ p̃m̃i m̃gñt̃q;
Et alio loco ita p̃m̃i ut nō negat̃ se. Hic vō ap̃t̃e aut̃ vō est
m̃en dare atq; ita p̃ct̃q; ap̃t̃e dixit ista p̃parata S̃i hoc qd̃
p̃r̃st̃m̃q; s̃m̃ formā s̃m̃i d̃ctm̃ ut ita i ñtellig̃m̃q; nō est m̃en d̃i
re p̃e d̃e p̃i d̃ct̃ Non est h̃uāne p̃t̃atis hoc dare ut per illud
i ñtelligat̃ q̃e d̃ct̃ p̃ctō d̃ns et c̃qualis ē pateri vō ē i ñquit
m̃en dare. i. nō h̃uāne p̃t̃ate ista d̃o s̃d̃ q̃bus pat̃i ē ap̃t̃e
meo S̃i iam t̃m̃ i ñtellig̃e q̃i oīa que s̃y p̃r mea s̃ūt / et q̃ vtiq;
est t̃m̃ pater ista p̃am̃ / m̃az et̃ id̃ quod quō d̃ctm̃ s̃it S̃i q̃s nō
audit ṽba. ego non iudicabo illū fort̃ass̃ em̃ ita d̃ct̃ Ego
nō iudicabo illū quē ad m̃o i nō ē m̃en d̃ct̃ S̃i q̃ q̃e p̃m̃t̃
vō em̃ ṽm̃ m̃p̃ ut iudic̃ m̃ndū s̃ūt p̃alm̃ facia; m̃ndū
Deinde adiūgit. qm̃ me p̃m̃it et nō accipit ṽba mea hab;
qm̃ se iudic̃t Hic iam i ñtellig̃m̃q; pater m̃p̃i ad iūget et d̃ct̃
ṽbū quod locut̃q; p̃i ip̃m̃ iudicabit i ñuom̃p̃io d̃ie Quid̃ ego
iam nec filiq; iudicabit q̃i dixit ego non iudico illū nec pater
s̃i ṽbū quod locut̃q; ē filius i ñuom̃p̃io audi quod ad h̃uc p̃m̃t̃

quia ego inq[ui]d ex me nō locutus sū sed ille qm me misit p[er] ille nūc
datū m[er]iti dedit Quid dicam a qd loquar Et scio qz man
datū eius vita etna est Tunc ego loquor ita ut dixit in pater
sic loqr Si go nō indicat filiū sed v[er]bū qd locutus ē filiū Idē
aut indicat v[er]bū qd filiū locutus ē qma nō ex se locutus ē filiū
S[ed] qm misit eū p[er] mādātū ei dedit qm dicit aut loquat[ur]
p[er] indicat v[er]bū qm v[er]bū est qd locutus est filiū atqz ipm v[er]bū
patris idē p[er] est filiū Nō em aliud ē mādātū patris aliud
v[er]bū patris Nā et v[er]bū h[oc] appellavit t mādātū Vidēcam[us] go
ne forte qd ait Ego nō ex me locutus sū s[ed] intelligi voluit E
go nō ex me natus sū Si em v[er]bū patris loquit[ur] s[ed] ipm loquit[ur]
qma et ipē ē v[er]bū patris p[er] h[oc] em d[icit] dedit in p[er] in quo vult in
telligi qz eū genuit p[er] ut nō tamq[ua]m iam gēti et non habenti
dedit aliqd s[ed] ipm dedit ut h[ab]et. genuisse est ut esset Nō em
p[er]it atqz ita dei filiū ante i carnatōm t ante assumptā ca
tūam vni[us] p[er] qm fctā s[ed] oia aliud ē et aliud h[oc] s[ed] ipm
qd ē est id qd h[ab]et Ad illo loco manifestū ē si qm ad carptē dū
sit nō dōn[de] v[er]bū aut Sicut p[er] h[ab]et vitā i semetipso ita dedit filio
h[ab]et vitā i semetipso nō em gēti t vitā nō h[ab]et dedit ut h[ab]et
vitā i semetipso. tū co ipō. qz est vitā sit h[oc] est go dedit filio vi
tā h[ab]et i semetipso. genuit filiū esse i commutabilē vitā qd est
vita etna Cū ego v[er]bū dei sit filiū dei Et filiū dei sit v[er]bū
deus t vita etna Sic m[er]ita sua dicit ioh[ann]es Ecce q[ui]d aliud
agnosca[re] tū dicit d[omi]n[us] v[er]bū quod locutus sūm ipm indicabit
cū in nouiss[im]o die Et ipm v[er]bū patris. esse v[er]bū dicit. et mādātū
patris ipm qz mādātū vitā etnā Et scio inq[ui]d qz mādātū eius
vita etna est Tunc itaqz qm intelligam[us] Ego nō indicabo
sed v[er]bū qd locutus sū indicabit Quid ex q[ui]tibus apparet ita d[omi]n[us]
ac si dicit Ego nō indicabo sed v[er]bū patris indicabit v[er]bū aut
patris ē ipē filiū dei Sic em intelligendū ē Ego nō indicabo
sed ego indicabo Quid istud p[er]t[inet] esse v[er]bū nisi ita Ego s[ed] nō
indicabo ex p[ar]te h[um]ana qz filiū h[um]anū sū Sed ego indicabo
ex p[ar]te v[er]bi qma filiū dei sūm sicut p[er] q[ui]tā et repugnat vi
dent[ur] ego nō indicabo. sed ego indicabo Quid illa dicemus
ex p[ar]te doctrina non est mea. quō mea. quō non mea Non em
dicit ista doctrina nō ē mea sed dicit mea doctrina non est mea
Qma dicit p[er] q[ui]d dicit nō p[er] nā Quid istud v[er]bū ē nisi s[ed]
aliud dicit p[er] q[ui]d aliud nō p[er] Sed in forma dei p[er] q[ui]d sū
forma p[er] nō p[er] Cū em dicit nō est mea s[ed] ei qm misit
me ad ipm v[er]bū facit nos recte doctrina em patris. ē v[er]bū patris
qm est v[er]bū filiū Quid p[er] et illud vult Quid me credit. nō
m me credit quō m ipm quō nō m ipm quō tam q[ui]tā s[ed] qz
ad ipm p[er]t[inet] intelligi Quid me credit inq[ui]d nō i me credit sed in ei
qm me misit nisi ita intelligas Quid me credit. nō ē h[oc] qz videt
credit ne sit sp[irit]us n[ost]r[us] i creatūa s[ed] illo qm suscip[er]it creatūa in qua.

humani oculis appareret ac sic ad se equales referens intentionem creden-
 tem patet quod etiam per fidei corda mundaret. Sed quod ad primum referre-
 reus intentionem credentem et dicitur non in me credit. Si enim qui me
 misit non utique se aparet et ab illo qui enim misit voluit se separari
 alio loco dicitur Creditis in deum et in me credite et sic creditur in deum
 sic et in me credite quia ego et pater unus deus. Quia ergo si tangam
 abstulit a se fidem hominum et in patrem transtulit dicens non in me credit
 sed in eum qui me misit. a quo tamen non utique se separavit. Sic etiam quod
 non est in eum dare sed quibus patet est aparet in eo. puto clare si
 quod utique accipiens sit. Tale enim est et illud Ego non indicabo. tamen
 ipse indicatus sit vivos et mortuos. Si quia non oportet humana
 apta referens ad deitatem sursum erigit corda hominum propter se. Exm

De unitate persone filii dei et filii hominis sine ignominia patris in humilitate
 si tamen ipse idem esset filius hominis propter formam secundum quam acci-
 pitur qui est filius dei propter formam dei in qua est. non dicit
 apostolus paulus de principibus hominum scilicet. Si enim cognovisset
 inquam domini glorie transigent. Ex forma enim semini transfixus est
 et tamen dominus glorie transfixus est. Talis enim erat illa pascuis que deum
 hominem facit et hominem deum. Quid tamen propter quod et quod si quod dicitur
 adinuate dominus pater et diligens et pius lector intelligit non
 esse diximus quod si id quod deus est glorificat nos secundum hoc utique quod dominus
 glorie est et tamen dominus glorie transfixus est quia tunc dicitur et deus transfixus
 non a deitate dimittit sed quod in firmitate carnis. Sed dicamus quod si id
 quod deus est indicat et oportet divina non quod humana et tamen ipse sit in
 dicatus est per dominum glorie transfixus est. Ita enim aperte dicitur. Cum ve-
 nit filius hominis in gloria sua et omnes angeli eius cum eo tunc quod
 gabunt ante eum omnes gentes et tunc que defuncti iudicio usque ad
 ultimam penam in eo loco predicant. Et indei quippe quod in malicia
 presentibus in illo iudicio puniendi se sicut alibi scriptum est. Vident
 inquam pupugent. Cum enim hominem et mali visum sit iudicium vivorum
 et mortuorum. procul dubio mali enim vident non possunt nisi per formam quam
 filius hominis est. sed in claritate in qua indicabit non in humilitate in qua
 indicatus est. Ceterum illam dei formam in qua equalis est patri paulo dubio
 non videbunt. Non enim sunt mundi cordes. Sed mundi corde qui ipse
 deum vident. Et ipsa visio est facie ad faciem qua quod summum pre-
 mium promittitur iustis et ipsa sit cum tradidit regnum deo et patri
 in quo et sine forme visionem vult intelligi. Subiecta deo omnia in
 turba et ipsa in qua filius dei filius hominis factus est. quod si hac ipse et
 filius tunc subiectus illi sit qui subiectus illi omnia ut sit deus omnia
 in omnia. Alioquin si filius dei in deum in forma etiam in ipso tamen in
 dicatus est apparebit. quod est quod per magno dilectori pro pollicetur
 dicitur. Et ego diligam eum et omnem mercedem illi. Et magis filius
 hominis indicatus est. nec tamen in ea forma apparet in qua deus est. equa-
 lis patri si ea qua filius hominis est. Itaque utique dicitur per et filius hominis.

iudicabit. et nō filius hominis iudicabit / q̄ filius hominis iudicabit
 ut verū sit q̄ ait. Si venit filius hoīs tūc aggrābunt ante eū
 omēs gentes / et nō filius hoīs iudicabit ut verū sit q̄ ait. Ego
 nō iudicabo / et ego nō quāto glām meā / est qm̄ q̄rat et m̄
 dicit. Nam si id q̄ in iudicio nō forma dei sed forma filij hoīs
 apparebit. Nec ip̄e p̄r iudicabit. Sād̄m h̄c em̄ q̄ d̄tm̄ ē. p̄r nō
 iudicabit quēq̄m. sed omē iudiciū dedit filio. q̄ illa locutiō
 dictū sit. quā supra cōmēntamur. ubi ait. Sic dedit filio h̄c vi
 tam ī semetip̄o ut significat q̄ sic genuit filiū. nō quā lo
 quit̄ aplūs dicit̄ p̄r q̄ eū amōrtus sustinuit. et donavit ei
 nomē qd̄ est p̄r omē nō. / hoc em̄ de filio hominis d̄tm̄ ē. p̄r
 quā filius dei suscitatus ē amōrtus. Ille q̄ m̄p̄t forma dei. cōlis
 pat̄i. quā se cōtinuavit formā s̄m̄i acapies̄m̄ ip̄a forma s̄m̄i
 et agit. et accipit. et pat̄i. / tūc quē cōt̄p̄t aplūs. Sād̄m h̄c
 fetus obediēs usq̄ ad mortē mortē aut aut̄ p̄r qd̄ exaltavit
 illū et donat ei nomē quod ē p̄r omē nō. ut ī noīe ip̄i de
 gemi flectat̄ celest̄m̄ t̄st̄m̄ et ī f̄m̄oz et omēs lingua cōfi
 teatur quia d̄m̄e iūit̄ ip̄is ī glā est dei pat̄is. ut go p̄r
 illam. em̄ si istam locutiōm̄ dictū sit. omē iudiciū dedit filio
 pat̄is h̄c apparet. / q̄ si s̄m̄i id dicit̄ si qd̄ d̄tm̄ est. Dedit filio
 h̄c vitam ī semetip̄o nō utiq̄ dicit̄ si qd̄ d̄tm̄ ē. Dedit filio
 h̄c vitam ī semetip̄o. p̄r nō iudicat quēq̄m. Sād̄m em̄ q̄
 cōlem genuit p̄r filiū iudicat cū illo. Sād̄m h̄c ergo dictū ē
 q̄ ī iudicio nō forma dei sed forma s̄m̄i appēbit. / nō q̄ nō
 iudicabit. qm̄ dedit omē iudiciū filio / cū de illo dicit filius.
 Est qm̄ queat et iudicat. Sād̄ ita d̄tm̄ est. p̄r nō iudicat quē.
 qm̄ sed omē iudiciū dedit filio. sic si dicit̄. p̄r nō vidēbit
 ī iudicio v̄m̄oz et mortuoz. sed omēs filiū. q̄ et filius hoīs est
 ut possit et alim̄p̄s vidēti. cū et illi vidēbūt iquē p̄p̄uge
 rūt. / Quod ne cōmittere pona. qm̄ aperte dēnt̄ac vidēti p̄
 ferim̄ em̄. Sād̄ itam̄ manifestā q̄ s̄m̄i. / quā oīda. ip̄as
 f̄m̄p̄e causat. ut dicit̄. pater nō iudicat quēq̄m. sed omē
 iudiciū dedit filio. / quā iudex forma filij appēbit. / que forma
 nō est pat̄is sed filij. / nec ea filij. magna ē cōnalis p̄r. / sed ī
 quā ē minor pat̄is ut sit iudicio cōspicius et bonis et malis
 paulop̄s em̄ dicit̄. Amen dico vobis q̄ qm̄ v̄b̄n̄ m̄c̄i audit
 et credat ei qm̄ m̄p̄t me h̄c vitam etnā et ī iudiciū nō veniet
 sed tūp̄t amōrtē ī vitam. / h̄c vita etnā est illa visio que
 nō p̄tinet ad malos. / Deinde sequit̄. Amen am̄ dico vob̄.
 quia veniet hora et nūc est. qm̄ mortm̄ audiet vocē filij dei
 et qm̄ audient̄ v̄met. Et hoc p̄b̄m̄ est p̄ior qm̄ p̄r audiat
 dēnt̄acōe eius. ut credat q̄ filius dei ē. / et sic em̄ p̄r se s̄tm̄
 accipit minore p̄r ī forma s̄m̄i. ut credant q̄ cōnalis est
 pat̄i ī forma dei. Et id p̄r. Et h̄c p̄m̄ comedas dicit̄. / Sicut
 em̄ p̄r h̄c vitam ī semetip̄o. ita dedit filio h̄c vitam ī semetip̄o.
 Deinde v̄it ad v̄sionē sue claritatis ī qua v̄t̄is ē ad iudiciū
 que visio qm̄s cū et īm̄p̄s et īst̄is. / Sād̄ em̄ et p̄t̄is dedit

ei et iudicari facit quoniam filius hominis est puto uel manifestus esse
quia filius equalis est patri non accipit hanc potestatem iudicari facere
sed quod illam tamen patet in occulto accipit aut illa ut boni et mali
exhibebat bonis et malis nam visio forme dei non nisi in die
corde quia ipse deus videbat et solus pater quorum dilectionem hoc per
mittit quod ostendit patrem illis Et ideo in die quod pater nolite mirari quod
magis quod uos prohibet mirari nisi illud uideretis quod miraturis estis quoniam
non intelligit ut ideo dicit patrem dedisse potestatem et iudicium
fieri quoniam filius hominis est tamen magis quam hoc expectaret ut dicit quoniam
filius dei est Sed quod filium dei per id quod in forma dei est equalis patri
et uide non potuit magis quam ut iudicet uiuorum et mortuorum tamen coram
eo iudicabunt et iusti videant et iniqui Nolite hoc mirari inquit
quoniam ueniet hora qua omnes qui in monumentis sunt audient uocem
eius Et prodicit quoniam bona gesserunt in resurrectione uite et quoniam
mala gesserunt in eternum iudicium sed hoc ergo optabat ut ideo ac
ciperet illam potestatem quod filius hominis est ut resurgeret omnes uideret
enim in forma in qua ab hominibus uideri potest sed alii addidit quod
filii ad uitam eternam Tunc est autem uita eterna nisi illa visio que
non conceditur impiis. Ut cognoscant inquit te uerum deum
et que misisti ihesum christum in uero et ipsum ihesum christum nisi quia dicit
uero deum qui ostendit patrem illis non quod se ostendit per
mencio informis hominis Sed in illa uisione bonum est finis quare
uisionem deus apparuit iudicis corde quoniam quoniam bonus deus ipse
rectis corde Tamen autem iudicet uidebat mali non eis uidebat
bonis quod non ad eum gaudebat corde sed tunc se plangent
omnes tunc tunc in uero utique malorum omnium et infidelium propter hoc etiam
ille quoniam dixit enim uirum bonum quoniam ab eo quod filium conspiciet
uite et tunc tunc ei Tamen me interrogas de bono nemo enim bonum
nisi solus deus Tamen et alio loco hominem dicit bonum ipse dicit bo
nus homo magis de bono thesaurus cordis sui profert bona Malis
autem homo de malo thesaurus cordis sui profert mala Sed quia ille uita
eterna querebat uita autem eterna est in illa contemplatione qua non ad pe
nas uidet deus sed ad gaudium sempiternum et non intelligebat tamen
quo loquebatur quoniam tamen enim filium hominis arbitrabatur Tamen me in
terrogas de bono et ista forma qua uidetis quod interrogas
de bono et uocas me finis quod uidetis uirum bonum hanc forma filii
hominis est. Hanc forma accepta est. hanc forma appebit in iudicio
non tamen iustis sed et impiis Et hanc forma forme visio non est in bonis
eis quoniam male agunt Est autem visio forme mee in qua tamen enim
non rapina arbitratus sum esse culem deo sed ut hanc acciperem me
ipsum exinaniri Ille ergo uir deus pater et filius et spiritus sanctus quoniam non
appebit nisi ad gaudium quod non auferitur a iustis Tamen gaudium
futuro suspirat quoniam de uera pace ad deum hanc uiam ut in hanc
in domo domini per omnes dies uite mee et quod plerumque delectationem domini

Unus go dca rpe solus bonus est ad hoc qd nemo en videt
ad luctu et planctu. sed tm ad salute et leticia vera. Sedm illa
forma si me intelligis bonus su. Si aut fm hac solam. Quid
me interrogas de bono. Si int illos eis qm videtur i que pn.
pugnat. Et rpa visio mala erit eis. quia penalis est. Ex ista
pna dixisse dnm. Quid me interrogas de bono nro bonum ip
vms deus. hys domitis que comecoratu ptabile e qa vpo
illa dei qua cōtemplabim. i cōmutabile atqz hūaie oculis
invisibiles dei sām que solis pte pmittit. quā dicit aplūs
paulū. facie ad faciem de qua dicit aplūs iohānes. Vides ei ei?
qm videtur ei sicuti est. Et de qua dicit vna pcrj ad nro hāc
regiam ut qd plet. delectatō dnm. Et de qua dicit rpe dñs. Et
ego diligam en et oñdām mēpim illi. et ppter quā solas fide cordi
mūdāmqz ut simq bñ mūdo corde. qm ipi dñi videtur sct si
qua alia de ista visione dca sct qd copiosissime sparsi poms sp.
tuas mēpim. Quisqz ad eam quēdā oculis amotis ita dicit.
sola est sūmū bonū. mēpim ad ipsa causa pāpim. agē quidē
recte agimq. Vpo aut illa filij hoīs que pūaata ē mēpim
gabūtur ad eā omēs gentes dūctes. Dñe qm te vidia cōmēntes
re nec bonū est impns qm mittant. i igne etm. nec pūm bo.
mū est iustis. Ad huc en non vocat eos ad regm quād patn
est eis a borigine mūdi. Sicut en illis dicit. Ite i igne etm. S
istis venite dūcti patris mei possidet patn vobis regm. Et
sicut illi bñt mēpim cōbustionē etm. Sic isti i vita etm. Quid
aut est vita etm nisi vt cognoscāt te deū verū dñm et quem
mipisti dñm xpm. Sed iam i ca claitate de qua dicit. pte claitate
me ca claitate quā hñi apud te pūqz mēpim fiet. Tūc en
tradet regm dco et pā. ut mēpim hñus bonū i grandm dñm pū
et abscōdat eos quos possidet deus i abscōdito iustqz sm. acont.
bacone hñm. corū qz qm tūc qd turbabūt. audietes illas sūmōy
laquo audiet malo. iustqz nō timebit. si modo i taluactō pte
gat. i mēpim rta. catholice ecclie. a qd traditōe ligōz. i aca.
impūis hñmōy. Si vero est aliqz intellatō vboz dñi qbz aut
Quid me interrogas de bono nemo bonus nisi solū deus. Dñi tñ
nō mēpim credit. maioris bonitatis ē patris qm filij. sba hñ qnāz
vbi est pquod fctū sct omnia nichil qz ab horret agēma doctna.
Secuti vtm nō vno tm. s. quotqz rpa potuerit tanto en for
tius qm dñt hñm. qmto plus qm patet ad corū laqueos
evitandos. Sed ea que aduc qd dñda sct ab alio iam pta. pte
dno. Capitla libri scti. de pta Trinitate. bñ Augustini

De regulis fm quas septuaginta de pte loquit et filio. De hñs rpa
tūc locis de quibz dñm est dñi pte agmptā. catmōy mōy
patre mēpim filij. Dñi vero hñ tñ qd sicut equalē pā tñ qd de pte
pū doct. De hñs qm pūm tm nō mēpim pte mēpim s. tñ qd de pte
pū doct. De claitate quā pte filij claitat et filius patrem
Quid intelligenda sit missio sine filij sine spūs pte.

Quid sit qm in qm legitur pater maior spu aut sps pater minor pte
 pro quous de mltis appaitionibz dei quaz qdam missiones
 appellantur in pater missu no queat dui sed aut filius aut sps
 sanctus cooperante tamen in omibz trinitate. De hys qm nam
 vadi dei visibiles putantur. De hys qm filii dei voluit etia an
 carnis suscepcom fuisse mortales. ut solus pr i mortalitate
 hie cadatur qm i dicitur deus pater apparet an aliq tra
 nitate psona. De hys vitiis abrahe vitiis cu qm bz pait cu do
 dno loquitur. De nobz angelis qm i humana forma apparue
 runt lotz. et in quibz dno iuglatur appellat. De vitiis monsi
 qua deu vidit in vitiis per igne in rubo. De appaitione dei i ar
 tu illi de egypto. De hys que dnr gesta cora monse i mote pma
 qma no patris aut filij aut sps pti pti que vtiqz vna e videri
 potuit s per subiectas entiam. dnm i vitiis et alia adisse que
 voluit. Vti deus pma pti appaitione monsi an per visibiles
 entiaz. a psona dmi ihu xpi de fa intelligenda se moqz ponam
 te supra pti et auctam manum meam recta. De vitiis dnm
 hie i qua illi i pater et filij psona appaitione in specie corporali.

Omnis hoies deu querit et ad intelligenciam trinitatis pceptu
 infirmitat huane am intendit. qpti difficultates
 laboriosas sine ipa aie mctis. conatis intueri i accessi
 bilem luce sine ipa mltiplici et mltis da locutione hmo paito
 ubi in actu no videtur nisi alteri adam. ut xpi gra clar fieri
 dulcorat cu ad aliqd etim discussa oi ambiguitate pvenit
 facile dent ignoscere errantibz intanti per vestigatoe paiti. Sed
 duo se que i errore homi difficilime tollant. p pmo prius
 qm vitas paitat. Et cu iam paitat p pmo defensio falsitatis
 namqz duobz vitiis nimis mictis mvencom vitatis i tracta
 tiom dinoz ptoz qz libtoz si me ut pto et pto da defendit
 atqz mvenit scito bone voluntatis sue i gra nne me no co
 regnis ad mvenit pti dei pte per pti eius sine pti
 hie vtiqz nobis pponit ad q intuen da. ut ipe qrat ut ipe di
 ligat qm et illaz mptavit et ista aravit ipe tpo d q ero ad
 pto fenda sinaz meaz i qua magis amabo in pti aratis qm
 timbo morda apertis. Gratata em paitat oculi colubini
 pulcrima i modestia caritas. Dente aut carim vel corat
 caritatis humilitas vel retinuit solidissia vitas magis qz opta
 bo aquoz rependi qm sine abetate sine ab aduante lan
 dari. Nulla em repensio formidanda est amato vitati. Etom
 aut mictis repensio est a auctus in go mictis repulstat. fenda
 2. Aut vti si errat. docendz si docet andiedz. Landator vti ut ex
 rans qfirmat erroem et adulas vt illiat i erroem. Emendat go
 me iustus i mna et arguet me. Olen at ptois no i pti b caput
 De regulis fm quas septu de pte loquitur et filio. C. 1. In me
 namo bre qm qm fuisse teneamus de dno mo ihu xpo i
 pti hie diffemiatz i adotis catholicis caridez septuaro

tractoibz denotata tanqz catholica reglar qno intelligatur
 dei filius et cqlis pri dei forma. in qua est mior patre fm
 forma serui qua accepit. In qua forma no solu pre sed etia
 spu sco. nec tñ. sed etia serpo minor in ventu e. no serpo
 qui fuit. sed serpo qui e. qma forma fm accepta. forin dei
 no amittit sicut ppteraz que i ppiui libro comcorauit. tes.
 timonia docunt. Snt tñ qdaz i dñis eloquijs ita posita ut
 ambigui sit ad qna potiqz reglar referant. Vtñ ad qna qua
 intelligit minorē filiū i assumpta natura An ad qna qua itel.
 ligimz non quide minorē esse filiū sed equalez pri. tam
 ab illo huc esse deū de deo. hunc de hunc filium qpe dñaz
 deū de deo/prem tñ deū. no de deo vñ manifestū ē q filiz ha
 beat alim de quo sit et cui filiz sit. pr aut no filiū de quo sit
 heat sed tñ tñ pr sit. Qis em filiz de pr ē qd est et pr filiz
 est. Nulla aut pr de filio qd ē. sed filio pater ē. Qnada itaqz
 ita ponit. in ppteris de pr i filio ut inducat unitate cqlitate
 qz sde pater est. Ego et pr vñ ppter et tñ i forma dei ept
 no rapina arbitrata est esse equalis deo. Et querūqz talia
 sūt. Qnada vero ita ut minorē ondat filiū ppter forma
 fm i ppter assumpta naturaz mutabilis. Qnane qz sde pater
 est. Qm pr maior me ē. Et pr no inducat quicqm. sed
 omē indm dedit filio. paupz qñe ait. Et ppterem
 dedit ei indm faciendi qm filiz hois ē. Qnada vero
 ita ut nec minor nec cqlis tñe ondat. s tñ q de pr sit
 intmet. ut est. Sicut pr hz vita i semetipo sic dedit
 filio hz vita i semetipo. Et illud. Nec em pt filius ase.
 face quidqm nisi quod videt prem facietz. Qnada ppter
 ea dñm accepit qma i forma accepta aeterna minor est
 filius. qñe erit ut ppter pater abulavit ppter aqs. Aut alioi.
 me altius reti nati de puto et luto oculos apermit. tē q
 filius in carue apparuit mē hoies fecit. ut posset ea face.
 que dñt. Non posse film face ase quidqm nisi qd videt.
 ut prem facietz. Qm aut ul de hz ita sentiat. Festat
 go ut hz dicta sint. idō qz i cōmutabilis ē vita filij pater
 patris. tñ de pr. et in ppterabilis est opaco patris et filij s tñ
 ista opaco filio est de illo de quo dñm est. i. de pr. ita videt
 filius prem ut quo en videt rpe sit filius. No em aliud il
 li est ē de pater. i. nasa de pr qm videt prem. aut aliqd m
 dere opante qm pater opaco. Sed deo no ase. qz no ē ase.
 et idō qd videt prem qma de pr ē. nec em alia similis
 sicut pictor alias tabulas pingit. quē ad modū alias a b
 alio pictas videt. nec eadē dñlitate sic cor. cor. apmit quas
 omē cogitat. Qz querūqz māt pr fac. hz eadē filius facit filie

Et haec eadem dicit et pliter ac per hoc insepabilis et par opatio
est pater et filio Sed a patre est filius ideo non potest filius a se facere
quodam nisi quod videtur patrem facere Ex hac est regula qua ita lo-
quuntur scripturae ut non alium alio minor sed tamen velint ostendere
Quis de quo sit nonnulli enim secundum interpretationem tanquam filius minor
dicitur Cuius autem nostri in doctoribus et in his minus eruditi
dum hoc secundum formam secundum consonantiam accipiunt et eos rectius intellectum
non recipiunt per turbat Quod ne accidat tenenda est haec regula
quia non minor est filius sed quod de patre sit intimatur Quia ubi
non inaequalitas sed naturalitas eius ostenditur **De his scripturae**
locis de quibus dubium est an propter assumptam carnem minorem
patre iudicent filium an vero hoc tamen quod licet equale patri
quia quia de patre sit doctant Capitulum secundum

Unt ergo quidam in istis libris ut dicitur repam ita posita
ut ambigunt sint quo nam ressenda sunt utrum ad
aliud quod propter assumptam carnem minor est filius an ad
aliud quod quantum ad aequalitatem tamen quia de patre sit indicat Et
in quidem videtur Si eo modo ambigunt est ut explicite dis-
tanti quod non possit ex tali regula sine periculo posse in-
telligi Sicut est quod aut circa doctrinam non est mea sed eius qui misit
me nam ex forma secundum potest accipi sic iam in libro proprio testatur
Et ex forma dei in qua sic aequalis est patri ut tamen de patre sit
in dei quippe forte sicut non est aliud filius aliud vita eius
sed ipsa vita filius est ita non est aliud filius aliud doctrina eius
sed ipsa doctrina filius est Sic per hoc patet illud quod dictum est dedit fi-
lium non aliud intelligit quam genuit filium quoniam est vita Sic et
cum dicit dedit filio doctrinam tamen intelligit genuit filium quoniam
est doctrina ut quod dictum est mea doctrina non est mea sed eius qui mi-
sit me Sic intelligit sic si dictum sit Ego non sum amicus sed ab
alio quam me misit **De his qui secundum patrem non minorem**
patre iudicant sed tamen quod de patre procedit Capitulum tertium

Nam et de spiritu sancto de quo dictum est semetipsum annun-
tiavit formam secundum accipiens sicut tamen dominus Cum venit pacifica
ille spiritus veritatis docebit vos omnes veritate Videri lo-
quetur a semetipso sed quatenus audiet loquetur et quae veritatem
se annuntiabit vobis Ille me clarificabit quia de meo accipiet
et annuntiabit vobis Post haec verba nisi quidam dixerit quia de meo ac-
cipiet et annuntiabit vobis Creditur fortasse ita nata de ipso spiritus sanctus
Cuiusmodi ille de patre de se quippe dicitur mea doctrina non
est mea sed eius qui misit me De spiritu autem sancto non enim

loquetur a semetipso sed quatenus audi lo et quia d'mico accipit
et amittit vobis Sed quia addidit causas cur dicit de meo
accipiet autem enim quatenus h'et pater mea sit pater d'ni de
meo accipiet testat ut intelligat etiam spūs sctus de patre h'et
pater et filius erud. nisi si id sicut p'p d'icimus En autem venit
ille pater qui ego mittā vobis apater spm vitatis qui a
patre procedit ille testis p'hibebit de me procedendo itaqz
apater d'et non loqui a semetipso et pater non p'ro sit ut mi-
nor sit filius q' dicit nō p't filius a se facit quidam m'p q'
viderit p'tem faciente nō em hoc a forma s'm dicit sed a for-
dei p'cut iam ordinis h'et aut v'ba nō indicat q' minor sit
q' d'p'te sit ita non s'mt efficit ut minor sit spūs sctus q' d'm
est de illo non em loquetur a semetipso sed que au lo Sed em
hoc d'm ē q' de patre p'cedit En vero et filius ap'te sit. et p's
sctus ap'te p'cedat Cur nō ambo filij dicantur nec ambo
gemini Sed ille vnus filius vni genit' h'et aut spūs sctus nec
filius nec genit' quia p' genit' vtiqz filius filio loco si d'us
donavit et q'ntū donavit diff'm'.

De clarificatione qua pater filium clarificat et filius patrem c. m.

Verum h'et vigilent si possint qm h'et etia p'bi p'ffingit pu-
tante quasi ad d'micandū p'tem filio maiore q' dicit
filius p'r clarifica me Ecce i spūs sctus clarificat eū nū-
q' nam et ip'e maior est illo Porro autē q' p'ta spūs s' clari-
ficat filium quia de filij accipiet i d'cto de em'e accipiet q' omnia
quatenus habet p'r ip'm s' manifestū est q' em spūs sctus gl'ificat
filium p'r gl'ificat filia v'n cognoscit q' oia q' h' p'r non t'm filij
sed etia et spūs scti s' quia potius est spūs sctus gl'ificare filium
quē gl'ificat p'r q' ille qm gl'ificat eo quē gl'ificat maior ē
s'm aut ut equalis sint qm se m'p'te gl'ificant. S'p'tū ē at
q' et filius gl'ificat p'tem Ego te m'p'mt gl'ificam p'p'tam
Sane teneat ne putet spūs sctus maior ambobz q' gl'ificat
filium quē gl'ificat p'r spm at n' apater n' a s' s'p'tū est gl'ificat
Enō intelligēda sit missio sine filij sine spūs scti c. v.

Ed m' h'ns cōvicti ad alind se cōtr'it iudicat Maior ē
qm mittit qm qm mitti p'inde maior est p'r filio q'a
filius apater se missū assidue cōm'orat Maior est et
spm p'to quia de illo dicit Enē mittet p'r i noie meo Et ip'e
spūs sctus v'troqz minor ē quia et p'r em mittit p'r qm cōm'm
Et filius em dicit Si aut abiero mittā illū ad vos Quia i q'one
p'mū quato vnde et quo missū sit filij Ego m'p ap'te cōm'at v'e
m m' h'ue m'ndū. Hoc est mitti Quid ē ego q' de illo id cōm'ta
m m'ndū erat i m'ndū p'cep'm sctus est et m'ndū em nō cognouit
Deinde qu'git m'p'a p'p'a venit illuc vtiqz missus est quo v'it
ne si m' hoc missū ē quia cōm'at ap'te i v'it i m'ndū Et m' hoc.

mundo erat illuc ergo missus est ubi erat. Nam et illud quod scriptum est
 in prophetis dicitur. Celi et terram ego impleo. Si de filio dei est spiritus
 enim nonnulli voluit intelligi vel in prophetis vel in prophetis locutus. Cuius
 missus est nisi illuc ubi erat. Vbi ergo enim erat quoniam ait. Celi et
 terram ego impleo. Si autem de patre dei est ubi esse potuit
 sine ubi suo et sine sapia sua que pertendit a fine usque ad fi-
 nem fortiter et disponit omnia suavit. Sed utique sine spiritu suo
 usque esse potuit itaque per ubique est deus ubique etiam est spiritus suus
 illuc ergo et spiritus suus missus est ubi erat. Nam et ille quoniam non in-
 venit locum quo erat. Et dicit. Si ascendam in celum tu illic es per
 descendam in infernum ad eos. Vbi ergo volens intelligi patrem dei per
 nominavit spiritum eius nam per ait. Cuius ubi appropinquo et quo a-
 facie tua fugiam. Cuius ita si filius et spiritus sanctus multum ubi
 erat quoniam est quod intelligatur ista missio sine filio sine
 spiritus sancti. Pater enim solus nunquam legit missus. Et de filio quod de-
 scriptum apostolus. Cui autem venit plenitudo temporis misit deus filium
 suum natum ex virgine factum sub lege ut eos qui sub lege erant
 redimeret. Quia mater filium suum factum ex virgine quo nomine quis
 catholicus nesciat non enim per nationem originatus sed deum deus
 hebreo loquendi more significare voluisse. Cui itaque ait. Quia deus
 filium suum factum ex virgine satis evidenter eo ipso missum filium quo factus
 est ex virgine. Sed ergo de deo natus est in hoc mundo erat. Cuius
 autem de materia nata est in hoc mundo missus ad ventum unde
 multi a patre sine spiritu suo non potuit. Non solum quia intelligit
 enim enim pater misit et fecit a femina non ubique sine spiritu suo se-
 tasse. Veritas quod manifestissime atque apostolicum in eam de ubi
 in matre quoniam ab angelo. Cuius fiet istud. Spiritus sanctus per
 veniet in te et ubi altissimus obdormit. Et matheus de parenta est
 in toto hunc de spiritu suo. Cuius autem apertis huiusmodi per
 spiritus intelligat de adventu suo futuro dicit. Et nunc deus
 misit me et spiritus eius fortasse aliquis cogit ut dicitur etiam
 a se ipsum missum esse filium quia ille marie conceptus et per opaco
 temeritatis est quia accante omnia accant. Et quod iam igit per enim
 misit. Si ipse se misit. In primis tunc quoniam ut dicit per per
 Cuius per enim sanctificat si se ipsum sanctificat. Utique enim ipse deus
 ait. Cuius per inquit sanctificavit vos dicitur quia blasphemat quia
 dicit filius dei suum filio ab loco ait. Et per sanctificat me ipsum
 item quoniam. Cuius per enim tradidit. Si ipse se tradidit. Utique enim de
 apostolus paulus. Cuius filio inquit suo non peperat sed pro nobis omnibus
 tradidit ipsum a se ab de ipso salvatore ait. Cuius me dilexit et
 voluitas est pater et filius in inopabili opaco. Sic ergo intelligat
 illa incarnationem et propter naturam in qua filius intelligi missus
 una eademque opaco patris et filii inopabili esse factum non ubi
 quod inde scriptum spiritus suo de quo a patre dicit. Parenta est hunc in
 ubi de spiritu suo. Nam etiam si ita quoniam fortassis enodamus

quod dicitur appetit et non misit deus filium suum. misit ut veniet
 atque illi iubenti obtemperans venit. An rogavit. An timor ammonuit.
 Sed quodlibet horum sit verbo utitur factum est. Dei autem verbum ipse est filius
 dei. Quia ipse enim cum patre verbo misit. apertum est et verbo enim factum est ut mit-
 tatur ergo aperte et filio missus est. idem filius quia pater est ipse filius
 Quis enim se tam facile inviduat opinione ut putet temporale verbum
 aperte factum esse ut etiam filius mittetur et in carne appareret et tunc
 sed utique in ipso verbo dei quod erat in principio apud deum et deus erat
 in ipso se sapientia dei sine tunc erat quo tunc illa in carne apparere op-
 teret. Itaque sine verbo incho tunc in principio esset verbum. Et verbum esset
 apud deum. et deus esset verbum sine verbo tunc in ipso verbo erat. quod tunc
 verbum caro fieri et habitaret in nobis. Tunc plenitudo temporis cum venisset
 misit deus filium suum factum a muliere. id est factum in tunc ut incarnatio
 verbum hominibus appareret quod in ipso verbo suum tunc erat in quo tunc fieri. Et
 deo quippe tempus eterna dei sapientia sine tunc est. Cum itaque hoc aperte et filio
 factum esset ut in carne filius appareret cognosceret. Atque est missus ille qui
 ea carne apparuit. Quippe at ille qui in ea non apparuit carne quia
 illa quod tota corporis oculis foret gereret ab initio apparuit nate
 spiritualis existit. propterea quod venisset missa dicitur. Porro illa foret pro
 pheta horum filii persona est. non etiam pater. Quia ipse pro invisibilis
 una in filio semini invisibili enim deus filii visibiles faciendo ductus
 est. Quia si eo modo visibilis fieri ut in patre in visibilis esse desisset
 et si ipse verbum in creaturas visibiles mutata et transiens esset. Ita mis-
 sus aperte intelligitur filius ut tunc missus non etiam cum patre
 mittens inveniretur. Cum vero sic accepta est fore suum ut maneret
 incommutabilis forma dei manifestum est quod aperte et filio non appa-
 ribus factum sit quod appareret in filio et a invisibili patre in invisibili
 filio. Idem ipse filius in visibilis mittetur. Cur ergo ait. Et tunc ipse
 non veni iam enim hoc suum formam semini deum est si qua deum est
 Ego non in dico quicquam. Si ergo missus de qua apparuit foret
 incarnatio corporali qui in se in aliis spiritualis oculis mortalium o-
 culis est. Jam in promptu est intelligi etiam de spiritu sancto. Cur missus
 et ipse dicitur. Facta est enim quidam rationis species aperte in qua visibilis
 quidetur spiritus sanctus suus cum in ipso deum corporali specie velut co-
 lumna deest. Deest tunc deum diebus pactis. per eius ascen-
 siones in die pentecostes. factus est subito de celo sonus quasi
 ferretur. flatus flatus vehementer et visus est illis lingua dimissa
 ignis qui et incedit super omnesque eos. Hec operatio visibilis
 expressa et oculis oblata mortalibus missio sancti spiritus deum est
 non ut appareret. Eius ratio quia et ipse invisibilis et incommuta-
 bilis est sicut pater et filius. Sed ut actionibus visus hominum
 corda commota a tali manifestatione venientis ad oculum eternitatem
 per patris committent. Quid sit quod nunquam legitur pater ma-
ior spiritu sancto aut spiritu sancto minor pater. Et vii mi-
nor missus spiritus sanctus est quod deus per maior sit spiritus sanctus
minor deo pater quia non sic est accepta creatura in qua

apparet spūs s̄s sicut assumpta ē filio hōis in una forma ip̄is vbi
 dei p̄sona p̄ntaret nō ut h̄et vrb̄i dei sicut alij p̄ti sapientes
 sed p̄ p̄ticipibz s̄m̄is nō vtiq; qd̄ ampliq; h̄ebat vbi ut eet qm̄
 acti & cellariorū s̄p̄ia s̄ q̄ ip̄m vbi erat alius ē cō v̄m̄ i car
 ne alius vbi caro. i. alius ē vbi i hōie alius v̄m̄ hō
 Caro em̄ p̄o hōie p̄orta in eo q̄ aut vbi caro s̄t̄m̄ ē Et p̄
 illud Et videt̄ oīs caro salutē dei nō em̄ in aīa n̄l̄ in
 m̄te sed ita oīs caro sic dicit̄ q̄s hōi nō ergo sic ē assu
 pta om̄is cōt̄n̄s aqua apparet spūs s̄ct̄s sicut assumpta ē
 illa caro et h̄m̄ana illa forma & v̄m̄e m̄az̄ia Nec em̄
 cōt̄n̄dam b̄t̄ficauit spūs s̄ct̄s n̄l̄ illū flatiū n̄l̄ illū ignem
 p̄bi q̄ et p̄one s̄ne i v̄m̄itate h̄t̄m̄ q̄ q̄t̄xit i c̄t̄m̄i &
 v̄o m̄utabilis et q̄ntibilis est nat̄na spūs s̄ct̄i ut nō h̄et q̄
 creat̄m̄a s̄ient sed ip̄e illud atq; i m̄utabilis v̄t̄et̄ s̄c̄ aq̄
 in gl̄ariē Sed apparet ista sicut oport̄m̄e apparet debue
 r̄nt creat̄m̄a s̄m̄iente c̄t̄tori et ad m̄ut̄em̄s i cōm̄utabilis
 m̄sc̄p̄o p̄m̄anēbz ad c̄n̄ p̄s̄f̄um̄d̄n̄ et ad d̄m̄ic̄and̄m̄ p̄
 p̄m̄ficat̄ et d̄m̄ic̄at̄ m̄ortalibz oport̄bat m̄t̄ata atq;
 cōm̄p̄a p̄ cōm̄d̄ q̄m̄q̄ illa columba spūs d̄ct̄a s̄t̄ et
 de illo igne t̄n̄ d̄ict̄m̄ v̄t̄e s̄t̄ illis inq̄ l̄uḡuē d̄m̄ise
 velut ignis qm̄ i radit s̄up̄ om̄i quēq; corā et c̄p̄m̄it p̄
 gul̄ l̄uḡuē loq̄m̄i quēad̄m̄od̄ illis spūs s̄ct̄s d̄ict̄at p̄o
 m̄ic̄at̄ ut oūdet̄ p̄r̄ illū ignē sp̄m̄ s̄ct̄m̄ d̄m̄ic̄at̄m̄ sicut
 p̄ colūbam v̄o t̄n̄ ita p̄p̄m̄q; d̄ict̄ p̄sonā v̄nā sp̄m̄ s̄ct̄m̄
 et d̄eū et colūbā aut et d̄eū et ignē sicut d̄ict̄m̄q; film̄
 et d̄eū et hōiem sicut d̄ict̄m̄q; film̄ agnū dei non s̄olū
 ioh̄anne baptista d̄ic̄ente Ecce agn̄s dei s̄c̄d̄ c̄am̄ ioh̄nē
 cr̄onta v̄d̄ente agnū p̄c̄l̄m̄i m̄d̄p̄ol̄ illa q̄m̄p̄e v̄p̄o
 p̄p̄h̄et̄ia non est c̄x̄hib̄ita oculis corp̄is sed i sp̄m̄ sp̄m̄alē
 m̄maḡis corp̄m̄ Colūbā v̄t̄o illa et ignē oculis v̄d̄it
 q̄m̄q̄ de igne d̄is̄c̄pt̄at p̄t̄ v̄t̄n̄ oculis an sp̄m̄ v̄p̄us
 sit p̄t̄ v̄b̄a sic p̄orta non em̄ aut v̄d̄ent̄ l̄uḡuē d̄m̄is̄as
 velut ignē sed v̄t̄e s̄t̄ illis v̄o at p̄ub̄ ead̄em̄ p̄s̄f̄ic̄at̄e
 p̄olem̄q; d̄ict̄ v̄p̄m̄ est m̄ic̄h̄ et v̄d̄i p̄n̄ istis v̄t̄o q̄ne p̄r̄
 c̄p̄ress̄os corp̄ales sp̄m̄ oculis d̄m̄ic̄ant̄ nō s̄olet d̄ia v̄p̄i
 est m̄ sed v̄d̄i De illo ergo igne p̄t̄ esse q̄s̄ho quō v̄t̄q; sit
 v̄t̄n̄ intus in sp̄m̄ t̄m̄m̄ f̄ois s̄m̄ v̄t̄ f̄ois t̄m̄q; oculis
 carnis De illa v̄o colūbā q̄ d̄ict̄a ē corp̄ali sp̄e d̄ēp̄d̄isse
 nullq; v̄nq̄m̄ d̄ub̄itabit q̄ oculis v̄p̄a sit Nec p̄t̄ d̄ict̄m̄q;
 film̄ pet̄r̄a S̄c̄pt̄m̄ ē em̄ pet̄ra c̄it̄ xp̄us i t̄a p̄p̄m̄q; d̄ict̄
 sp̄m̄ n̄l̄ ignē illa em̄ pet̄ra iam erat i creat̄m̄a et p̄ aad̄m̄is
 mod̄m̄ t̄n̄ m̄ic̄ip̄ata est p̄oie xp̄i quē p̄s̄f̄ic̄abat Sicut la
 p̄is ille quem p̄r̄ iacob p̄ortū ad caput et̄az v̄n̄t̄os ad

significandi dñm assumpsit Sicut ysaac xp̄us erat tñ ad se
 immolandi ligna portabat Necessit istis actio q̄dam p̄ficia
 tñ iam gentib⁹ Non aut sic illa colūba et ignis qd̄ h̄c tñ
 modo p̄ficia repente extitit magis ista s̄c̄a in vident⁹
 flāme illi que in rubo apparuit monsi et illi colūpne qua
 plus in h̄mo sequebat⁹ et fulgoib⁹ ac tonitrui que sic
 erant in lxx daret in monte / Id̄ hoc em̄ r̄p̄ illaz corpales
 extitit species ut aliqd̄ p̄ficeret atq; p̄t̄et p̄t̄ h̄c ego cor
 pales formas que adē significat et p̄t̄et h̄c h̄c sensib⁹
 optebat demitandū h̄p̄alib⁹ extitit magis d̄ sp̄us p̄s
 non tñ minor patre deus est sicut filius p̄t̄ formas serm̄
 q̄ illa forma s̄m̄ ad h̄c ad v̄nitatē p̄one ille v̄to sp̄s
 corpales addem̄tand⁹ q̄ opus fuit ad sp̄ue apparuit et c̄
 p̄ca desitunt ¶ p̄o q̄m̄s demitand⁹ apparuit d̄ v̄n
Quoniam ergo non pater missus d̄ per illas sp̄s corpales
 ignem rubi et colūpnas nubes neliq̄us et fulgu
 ra in monte et si qua talia tñ apparuerunt tñ enī
 locuta corā patib⁹ teste s̄p̄ba d̄m̄q; Si per illos t̄p̄e
 modos et formas corpales exp̄tas et h̄m̄is aspectibus
 p̄ntatas r̄p̄ demitabat⁹ Si aut filius per eadem mirabat⁹
 Cur tanto post d̄ missus tñ c̄fem̄a s̄t̄s est sic d̄ ap̄ls
 Enī aut venit plenitudo t̄p̄is misit deus film̄ s̄m̄ factū
 c̄m̄ulic⁹ / q̄m̄ quidē am̄ ea mittebat⁹ tñ per illas creatur
 mutabiles formas patib⁹ appebat d̄m̄t si nō r̄te posset
 d̄m̄ miss⁹ nisi tñ v̄b̄i caro s̄m̄ est Enī miss⁹ d̄ sp̄s s̄
 tñ n̄lla talis in corpore f̄cta ē Si v̄to per illa visibilia
 que in lege et in p̄phetis comēdabat⁹ nec p̄ nec filius sed
 sp̄us s̄ctus oūdebat⁹ cur etiam p̄ m̄e d̄m̄t missus tñ
 illis modis et ante ea mittebat⁹ In h̄m̄is p̄lq̄itate p̄m̄is
 p̄m̄ d̄m̄o adim̄tate quēndū est Vt̄n pater nec filia d̄m̄
 sp̄us s̄ctus An alij p̄ alij filius alij sp̄s s̄ctus An
 s̄ue vlla distinctioe p̄onaz p̄t̄ d̄ deus v̄nq; et solus
 i r̄p̄a t̄m̄tis per illas creatur formas patib⁹ apparuit
 Dem̄t q̄d̄libet h̄m̄ inventū v̄m̄ f̄m̄t Vt̄n ad h̄c opus
 t̄m̄o creatur forma sit in qua deus h̄c app̄m̄te ind̄m̄t
 h̄m̄is oūdetur aspectib⁹ In angelis q̄m̄ iam erant ita
 mittebant⁹ ut ap̄p̄na dei loq̄ient⁹ app̄m̄tes corpales
 sp̄m̄ dectatūa corpea in v̄sū m̄stern s̄m̄ sicut t̄m̄is op̄
 esset Aut ip̄m̄ corpe s̄m̄ tñ nō p̄d̄m̄t⁹ sed subd̄bi regn̄t
 in sp̄s quas vellent accomodat⁹ atq; aptas actib⁹ suis
 imitantes atq; v̄tutes s̄d̄m̄ attributū s̄bi acatōre potētiā
 Postremo videbim⁹ id̄ q̄ quēre instituat⁹ Vt̄n filius q̄m̄
 sp̄us s̄ctus et an ea mittebant⁹ Et si mittebat⁹ quid̄ it̄ illa
 missio in t̄ cam qua i c̄v̄n̄o legim⁹ distet an missus nō sit

alijs corā nisi q̄ uel filius factus ēet ex maria uirgine uel cū
spūs s̄c̄e uisibilis specie in colubā s̄mē i lignis igneis apparuit
De his qm naturā vbi dei uisibilem putant ¶ C. viij

Mittamq̄ igit̄ eos qm nimis carnalis nām vbi dei atq̄
sapiam que i se manēs inouat oīa que vnicū filiū
dei. Dicimq̄ nō solū mutabiles vniuersas uisibilem esse
putant h̄y em̄ mlti cūq̄ cor dīmē rebus inq̄rendis au-
dacijs qm religiosi attulerūt. Quā quippe cū sit s̄c̄a spūalis
cūq̄ eā ip̄a facta sit. nec p̄ aliu si p̄buit nisi p̄ que facta
sūt oīa. et s̄mē quo factū ē nichil q̄muis sit mutabilis. t̄m nō
est uisibilis q̄d illi de vbo ip̄o. atq̄ ip̄a dei sapia p̄quā facta sūt
om̄ia. tradidit. cū sit illa nō inuicibilis t̄m q̄d et aīa est
sed eā i cōmutabilis q̄d aīa nō ē. Eadē quippe i cōmutabili-
tas ei cōmēdata est ut dicit̄ in ip̄a manēs inouat oīa
Et isti q̄dē inimā erroris s̄m dīnuaz p̄phāz testimonijs
q̄i fulcīe conātes. adhibent pauli apli sententia. et q̄d d̄c̄m ē
de vno solo dō. In quo ip̄a trinitas intelligit̄ t̄m de p̄e. nō ē de
filio et de p̄i p̄to d̄c̄m accipiūt. Regi aut̄ sc̄lōz i mortali i-
visibili soli dō honor et gl̄a in gl̄a p̄lōz. Et id̄ alim v̄bis
et solus potēs v̄e regn̄ et d̄s d̄nāuim̄ qm sola h̄y i mortali-
et luce h̄itat i accessibiles que nemo hōm vidit nec vidē p̄t.

De his qm filiū dei volūt etiā aīa carē agnoscere s̄mē morte.

Hec quēadmodū intelligenda sūt iam satis nos ¶ C. ix
discernisse arbitror. Vbi illi qm ista nō de filio uē
d̄p̄i p̄to s̄ t̄m de patre accipi volūt. dicūt uisibiles filiū
nō p̄ carne agnoscere de uirgine maria sed etiā ante aīa p̄e-
ip̄m. nā ip̄e inq̄mūt apparuit oculis pat̄. Quibz si d̄c̄s
quō ergo uisibilis p̄cipm̄ filius ita et mortalis p̄cipm̄ ut
constet nobis q̄ t̄m de patre vultis intelligi q̄d d̄c̄m ē solus
habet i mortalitate. Nam si p̄pter carnē p̄cipm̄ mortalis
ē filius p̄t̄. h̄aue s̄mē ut sit i uisibilis. Rūdet nā p̄t̄ h̄aue
se mortale filiū d̄c̄e sed p̄t̄ aīa uisibilem ita et aīa mortales
nam si p̄pter carnē filiū d̄c̄t̄ ē mortale. nō p̄t̄ p̄me filio
sola h̄y i mortalitate. q̄ et vbi em̄ p̄e q̄d oīa facta sūt
habet i mortalitate. nec em̄ q̄ma carnē agnoscit mortale. id̄
agnoscit i mortalitate. p̄t̄ q̄m quidē nec aīa h̄uane h̄ accide-
potuit ut cū corpe moreretur d̄c̄t̄ d̄no. Nolite timē eos qm
occidūt corpy aīam aut̄ nō p̄t̄ occide. Aut vō etiā spūs s̄c̄s
carnē agnoscit de quo vbiq̄ p̄me dubio t̄babit̄ si p̄t̄ carnē
filius mortalis est. Quō accipiat p̄m t̄m. p̄me filio et p̄m
p̄to h̄re i mortalitate. q̄m quidē spūs s̄c̄s nō agnoscit carnē
¶ Si nō habet i mortalitate nō q̄ p̄t̄ carnē filius mortis est
Si hanc h̄y spūs s̄c̄s i mortalitate non de patre t̄m d̄c̄m ē q̄

solus h̄ i mortalitate q̄ no ita ita se arbitrit̄ & an i carnatoꝝ
 persep̄m mortale filii posse com̄it̄ q̄ma ip̄a mutabilitas
 nō in quēit̄ mortalitas dē p̄d̄m quā et aīa moi dicit̄ non
 q̄ma i corp̄ uel in aliq̄m alia s̄b̄m mutat̄ et restit̄ sed in
 ip̄a s̄b̄a q̄m̄q̄d alio m̄t̄ est aut fuit p̄d̄m & q̄ dēst̄it̄ et
 q̄d erat mortale dēphendit̄. Q̄ma go inq̄m̄t̄ anq̄ nat̄
 esset filius dei dēv̄ḡme maria ip̄e apparuit pat̄b̄ nostris
 nō in una eadēq̄ s̄b̄a p̄d̄ m̄ltiformit̄. alit̄ atq̄ alit̄ r̄visibi
 lis est p̄p̄m q̄ nō d̄n carne assūpta s̄b̄a eius consp̄cia
 mortalib̄ oculis fuit et mortalis i q̄nt̄ mutabilis ita
 et sp̄s s̄ctus q̄m alias colūba alias igne apparuit v̄n̄
 nō t̄m̄t̄ aut̄ p̄d̄ singl̄it̄ et p̄e pat̄i h̄m̄ o cōvenit quod
 dētm̄ est in mortali i v̄sib̄i soli deo et q̄m solus h̄ i mortali
 tate et luce h̄itat̄ i accēp̄ib̄iles quē nemo h̄m̄ vidit nec
 vidē p̄t̄. Om̄is go istis q̄m nā aīe s̄b̄m i v̄sib̄em nosse
 potuit v̄nde longe ab eis remota erit ut nosse v̄nḡ
 et solus dei et pat̄is et filii et sp̄s s̄cti nō soli i v̄sib̄em
 em̄ et i cōmutabilē permanē s̄b̄m ac p̄e hoc i v̄t̄a i p̄m̄
 cetera i mortalitate q̄st̄e v̄os q̄m m̄q̄ app̄isse corp̄is oculis
 dētm̄ nec p̄m̄ nec filiū nec p̄p̄m s̄ctm̄ d̄ctm̄. m̄p̄ p̄e
 p̄b̄ictas p̄e p̄t̄as accēptas corp̄at̄ i p̄p̄a catholica p̄a
 f̄co studio regim̄a p̄a cor̄gi si s̄ne ac r̄te r̄p̄ h̄d̄m̄
 p̄a c̄a si ab̄m̄to v̄a h̄ d̄ct̄e m̄o adētm̄. v̄t̄o i d̄ct̄e
 dēus apparuit pat̄b̄ n̄is anteq̄m xp̄us veniet i carne d̄m̄
 aliqua aīa t̄m̄t̄e p̄ona d̄m̄ p̄m̄lāt̄ q̄ p̄v̄t̄. **Q̄m̄**
 d̄ct̄e dēus t̄m̄t̄as pat̄b̄ apparuit an̄ aliq̄ aīa t̄m̄t̄e p̄o
Ad p̄m̄ m̄co q̄m in gēnesi s̄p̄t̄m̄ est locut̄ dēus. **Ex**
 m̄ h̄m̄e quē dēlino f̄m̄t̄at̄ si accepta figurat̄ p̄ḡ
 f̄m̄t̄at̄ ut r̄a gēst̄e fides etiā ad h̄m̄ t̄nēat̄. **I**ta
 tractam̄ i p̄e h̄m̄is vidē dēus t̄m̄t̄. cū h̄m̄ locut̄. non
 quidē ap̄p̄e in hoc libro p̄m̄t̄ ē sed i m̄st̄ana locut̄ h̄e r̄po
 nat̄ maxie illo quo s̄p̄t̄m̄ est. Vocem dei audisse. adam
 deambulātis i p̄ad̄so dēo q̄ d̄ct̄e adam v̄bi es. r̄ndisse
 audim̄ vocē tuā et abscondi me a facie tua q̄m̄ i m̄d̄q̄m̄
 Q̄no em̄ possit ad h̄m̄ intelligi. talis d̄i deambulāt̄
 collocat̄ m̄p̄ i p̄e h̄m̄ana nō vidēo neq̄ em̄ d̄i p̄t̄ vocē
 solam̄ f̄m̄t̄ ubi deambulasse d̄ct̄ ē dēus. autē q̄m̄ de
 ambulabat in loco nō f̄m̄t̄e v̄sib̄iles. cū et adam d̄ct̄ q̄
 se abscondit a facie dei. Q̄us go aut̄ ille v̄tm̄ pat̄r an filius
 an sp̄s s̄ctus. an d̄o dēus in d̄ct̄e. ip̄a t̄m̄t̄as i forma h̄m̄
 h̄m̄i loquebat̄. Cōt̄extio quidē ip̄a s̄p̄t̄m̄. m̄t̄q̄m̄ t̄m̄p̄e s̄n̄
 titur ap̄p̄ona ad p̄m̄. Sed ille videt̄m̄ loqm̄ ad h̄m̄ p̄m̄
 q̄m̄ d̄ct̄at̄ fiat lux. et fiat firmam̄t̄u et r̄is p̄e illos p̄ngu
 los dies quē dēn p̄m̄ solem̄q̄ d̄ct̄e d̄ct̄e d̄ct̄e ut fiat

Adaz ubi es

quidq̄ facere voluit. Omnia em̄ per ōbū sūū fecit qđ ōbū eius
vnicū filiū eius sūū reglām nouū. Si ergo deus pater lo-
cutus est ad p̄mū hōiem et ip̄e deambulabat in paradisi adve-
s. p̄at ab eius facie se in medio ligni paradisi p̄ator abscondit.
Cur iam nō ip̄e intelligat apparuisse abrahā et moysi et
quibz voluit et quē admodū voluit per subiectā sibi muta-
bilez atq; visibiles creatūz cū ip̄e in seip̄o atq; ī sua s̄ba qe
est ī commutabilis atq; īvisibilis maneat. Sed fieri potuit ut
ap̄sona ad p̄sonā occulte scriptura t̄p̄scit et cū pater d̄xisset
narrasset fiat lux et tūc que p̄vbi fuisse quē dicitur p̄am si
lūm iudicaret loqm̄ ad p̄mū hōiem. non aperte h̄c expli-
cans sed eis qm̄ possūt intelligendū intinās. Cū ergo h̄c v̄s
quibz hoc secretū possit mētis acie penetrare ut ei liquidū ap-
pareat. vel posse etiam p̄m̄ vel nō posse etiā filiū et sp̄m̄ sūū
per creatūz visiblem hūanis oculis apparere p̄gat ī h̄c s̄m̄.
tanda si p̄t etiam ōbū enūciāda atq; tractāda. Ets tū q̄ntū
ad hoc attinet scripturē testīmū ubi deus cū hominē locutus
est q̄ntū q̄stio occulta est q̄a etiam p̄t ad am corporeis
oculis vidē nō evident apparere cū p̄t ī magna sit q̄stio
cūq; di oculi eius ap̄ati fuerint qm̄ p̄tū abū gustant
h̄m̄ em̄ anq̄m gustasset clausurāt. Illud t̄p̄nō temē dixim̄
si paradisi corpale quēdā locū illa scriptura īsimulat de ambula-
te ibi deū nisi ī aliqua corporea forma nullo potuisse v̄ā
et solas voces fctas quas audiret hō. nec aliquā formā vi-
deret. dicit p̄t. nec quia scripta est abscondit se ad am a facie
dei cōtinuo sequit̄. ut p̄t eis facie vidē. Quid si ei non
quidē vidē ip̄e potat. sed vidē ip̄e metuebat a deo cūq;
vocē audiret et de ambulationis p̄tūz sensat nā et eam
dixit deo a facie tua abscondam me. nec ideo fati cogim̄
cū solē ēnare facie dei corporeis oculis ī qualī forma visibili
q̄mvis defarimōe suo vocem interrogātis semq; loq̄tis an-
dunt. Cūq; aut loquela tūc deq; extioibz hōm̄ auibz ī so-
naret maxie ad p̄mū hōiem loq̄tes. et invēnē difficile est
et nō h̄c isto s̄m̄one sup̄p̄m̄. v̄m̄ si solē vocē et sonitū
fiebant quibz q̄dam sensiblis p̄tū dei p̄m̄e illis hōibz
p̄betur. Cur ibi p̄sonā dei patē nō intelligat. Nectio qm̄ quid
p̄sona eius ōndit. et ī ea voce cū ignis ī mōte corā t̄bz di
impulsi p̄fulgens app̄uit. et ī illa ubi p̄p̄ baptisatū colūba
descendit. et ī illa ubi ad p̄m̄ de p̄ua clāficacōe clamat ei
q̄ r̄p̄ic̄. Et clāficam̄. et clāficabo. nō quia fieri potuit
vox p̄m̄e ope filij et sp̄s s̄i t̄mitas q̄m̄p̄e īcapabilē opat̄. Si
quia ea vox fctā ē qua solū p̄sona p̄m̄e ōndit. Sicut quā-
nā illam s̄m̄ p̄m̄e maria t̄mitas opata ē. si solū filij ē
p̄sona visiblem nāq; filij p̄m̄ solū īvisibilis t̄mitas opata.

poli deo Et enim posset adhuc querere quid an puritatem carnis habere
 invocatus est ut homo qui quidem pater ei loci sit et humanis epulis epula
 tus est. Quod istud fieri potuit cum adhuc in forma dei esset. et non
 rapina arbitrata est esse equalis deorum. cum iam semetipsum gemina-
 rit hunc in hoc quidem fecit per prophetam virginis nomen. Quod ergo antequam
 hoc fecisset ut vix videretur apparet abraham. In illa forma vix non
 erat possem ita querere. Si videretur vix apparet abraham. Denique dei
 filius traditur. Cum vix videretur vix sit. ut quicquid in eis vel forma
 vel etate vel potestate maior ceteris visus est. Cum vix hoc accipiamus
 visibiliter insinuat per creaturam in visibilem similitudinem animalitatis
 in tribus personis una eandemque substantiam. Nam ne quisquam putaret per
 intimam unum in tribus fuisse maiorem et enim dominum dei filium intelli-
 gendum. Dominos autem illos angelos eius quod cum vix videretur vix
 loquitur abraham. Ista scriptura futuris tabulis cogitationibus atque
 opinionibus quod dicendo non potest misit occurrere quod paulo post
 os angelos dicit venisse ad loth in quibus et ille vix in istis
 qui de Sodomo incendio meruit liberari ad unum dominum loquitur.
 De duobus angelis qui huius forma apparuerunt loth in quibus
 dominus singulariter appellatur. **Capitulum xij**

Et enim sequitur scriptura. Abiit autem dominus postquam cessavit
 loquens ad abraham. Et abraham reversus est ad locum suum.
 Venit autem angelus domino Sodoma vespere. Hic attendamus
 et consideremus est quod ostendit in istis. Cum tribus et loquitur abraham
 et enim dominum singulariter appellat. Forte aliquis inquit vix videretur
 bus agnoscebat dominum. Illis autem dominos angelos atque. Quod ergo
 ergo vult quod quod dicit scriptura. Abiit autem dominus postquam cessavit
 loquens ad abraham et abraham reversus est ad locum suum. Venit autem
 domino angelus Sodoma vespere. In forte ille vix abesse putat quod
 dominus agnoscebat in tribus et dominos angelos quod cum illo esset ad
 comedenda Sodoma miserat. Ergo videretur scriptura. Venit
 inquit domino angelus Sodoma vespere. Loth autem sedebat ad portam
 Sodoma. Et cum vidisset eos Loth surrexit in obviam illis
 et adoravit in facie super terram. Et dixit Ecce domine diuinitate in do-
 minum pueri vix hic manifestum est et dominos angelos fuisse et in
 hospitem invitatos pluraliter et honorifice appellatos dominos cum
 forte homines putarent. Sed rursus mouet quia nisi angeli
 dei cognoscunt non adoraret loth in facie super terram. Cur ergo tam-
 quam tali humanitate indigentibus et hospitem prebetur et vix. Sed
 quod libet hic latet. Nunc illud quod puritatem carnis accipimus. Duo ap-
 paruit angeli ambo dominum pluraliter invitantes. tamquam in duobus
 pluraliter loquitur. Donce occidit a Sodoma. Deinde sequitur scriptura
 et dicit. Et factum est postquam eduxerunt eos foras et dixerunt Sal-
 uas salua animam tuam ne respueris etc. neque stas in hac vix misa

regione in mote vade et ibi saluaberis ne forte quod dicitur dicitur
 aut loth ad eos rogo dñe qm inuit puer hunc ante te mias
 et cetera Quid est he qd dicit ad eos rogo dñe Si iam ille dixerat
 ferat qm dñs erat et angelos miserat Cur di rogo dñe et no
 rogo dñm Aut si vni voluit precis appellare Cur dicit scriptura
 dicit aut loth ad eos rogo dñe qm inuit puer hunc ante te
 mias dñm et h intelligimus i plurali nro psonas duas Cu at
 rdo tanq vna copellant vniq se vni dñm dñi Sz quas du
 as psonas hic intelligit patris et filij An pater et sps su An
 filij et sps scilicet hoc forte cognoscas quod vltim dxi missos n
 re dixerunt qd de filio et sps scilicet dñm nā ptem missi missi
 nobis scriptu occidit

**De visione moysi qua deum vidit in
 montes aut quod dicitur per ignem in rubo Cap^m xiii**
Mad plm isrl exegit ad pcedndm missi e sit ei dñm
 appuisse scriptu est paterbat inqt oves iecto poterat
 sui paterbat madian Et erat oves i deserto et venit i motes
 dei oreb appuit aut illi angelus dñi i flama ignis derubo
 Et vidit qd i rubo ardebat ignis rubus vō nō cobrebat
 aut moyses bo et videbo visu istud qd tam magnū vidit q
 non coburebat rubu Cu ego vidit dñe qma venit vidē cla
 manit ad eū dñe derubo d Ego sñ deus patris tui Deus ab
 raham et deus ysaac et deus iacob Et h pmo angelus dñi di
 ctus est deinde de q nūq go angelus est deus abrahā 4 deus
 ysaac et deus iacob Et ego recte intelligi rpe saluator de quo d
 aptus Anoz pater et aquibz rpus scdm carnē qm ē p p oia
 deus bndicti m scla Cu ego est p p oia deus bndicti i scla Non
 absurde hic etas rpe intelligi deus abrahā 4 deus ysaac et deus
 iacob Sed tūc pns angelus dñi dictus ē tū derubo i flama
 ignis apparuit vtrū qz vnus q multus angelus erat si p dispona
 tōm psonā dñi sñ ybat qm assumptū erat aliq d carnē qd
 ad pns negotiū vrbiliter appareret et vnde vocis sensiblr adit
 quibz pntia dñi p subiecta mātiaz corpore etas sensibz hoīs
 pnt oportet q hēctur Si em vnus ex angelis erat qns faci
 le affirmare possit vtrū ei filij psona mātiaz importō facit
 an spūs scilicet dñi pater an rpus oīs ciuitatis qm est vnus et
 solus ut dicit Ego sñm deus abrahā deus ysaac 2 deus iacob
 Neqz em possim dñe dñm abrahā et dñm ysaac 2 dñm ia
 cob filij dei esse et ptem nō esse aut spm scilicet a r pāz timo
 tem qne cadimq et intelligi vñū dñū. rindebit ab negare
 dñm abrahā et dñm iacob 2 dñm ysaac Nec em nō est illoz pater
 deus qm nō est deus Porro si non solū pater ē deus sicut
 omies hēcti etiam concūit sed etiam filius qd velint nō
 hnt cogitur fateri dñe aplo qm est p p oia deus bndicti
 m scla Et spūs scilicet dñi aplo Et sic ite go dñi i corpe vō tū.

super dicitur ueritas quia corpora uestra templum in uobis spiritus sancti est
quem habetis adeo. Et hi tres uerum sunt sicut catholica sanitas
creditur. non satis licet quam iniquitate personarum et utrum aliquarum
an spiritus sanctus gererat ille angelus. si uero angelus au-
gelus erat. Si autem in uisu rei patris assumpti statum est que spi-
ritus sanctus oculis appareret et angelus in sonaret et appellaretur angelus et
huius domini et dominus deus. Non pater hic deus potest intelligi sed
aut filius aut spiritus sanctus. Quia quoniam spiritus sanctus alicubi angelus domini
non uidebatur sed ex parte possit intelligi. Deum enim de illo est quod
uentus est annuntiabit uobis. Et angelus grece latine nuncius
interpretatur. De deo autem qui ipso euidetis legimus apud propheta
tam quod magni consilii angelus dictus sit et ipse pater et dei fi-
lius sit deus et dominus angelorum.

Item in monte de egipto filiorum israel. **De egipto. Cap. xiii.**
scriptum est deus autem probat illos. Die quidem in colupna nubis
et ostendebat illis viam. nocte autem in colupna ignis et non
desinebat colupna nubis die et colupna ignis nocte an-
te populum. Quis et hic dubitet per uisum creaturam eandem cor-
porum non per uisum spiritum sanctum oculis apparuisse mortali. Sed
utrum patrem an filium an spiritum sanctum an ipsam unitatem uerum deum
sive non appareret nec ibi hoc distinguitur. Quia in scripto ubi
scriptum est. Et maiestas domini apparuit in nube. Et locutus est
dominus ad moysen dicens. Grandis mirum filiorum israel habet.

De his que dominus gesta sunt coram moysen in monte syna.
Am uero de nubibus et uocibus et fulgoribus et tuba. **Cap. xiv.**
et fumo in monte syna. Cum dicitur. Syna autem mons fumus
habebat totus populus quod descendisset dominus in igne et ascendere
habebat fumus tanquam fumus deformare et metum confusus est omnis
populus uerum. Fiebant autem uoces tube per uoces fortis uide-
re agnosce loquebatur et dominus respondebat ei uoce. Et paulisper data
lege in decem preceptis quae dicitur. Et omnis populus uidebat uo-
ces et lampades et uoces tube et montem fumantem. Et paulisper
et stabat omnis populus inquit a longe. Moyses autem inuenit in
nebulam ubi erat deus. Et dixit dominus ad moysen et ceterum
hinc dicitur nisi quod nemo tam uociferus est qui credat fumum
ignis nubes et nebulas et signa huiusmodi ubi et sapienter dei
quod est christus uel spiritus sanctus esse secundam uiam depre deo nec ar-
rari uerum quoniam autem sit hoc dicitur ergo creatura fumante tabernaculo facta
sunt illa omnia et humanis sensibus prodigiosa agna putata
nisi forte quia deum est agnosce in nubibus ubi erat deus
hoc arbitrat carnalis cogitatio a populo quidam nebulam uisam
puta nebulas uero moysen oculis carnis uidisse filium dei
quem delirantes habebant in sua propria uisione uoluit. Hanc uidit
cum moyses carnis oculis si oculis carnis uideri potest non modo

sapientia dei quod est xpus. Sed vel ipa anglibet hois et qualim.
 q sapientis sapia. Aut q scriptu est de Senioribz isrl qz vidit
 locu ubi stetit deus isrl. Et quia sub pedibz eius tanqm opa
 lapidis zaphiri z tanqm aspectu firmamenti celi pfecta cadendi
 e vbu et sapiam dei per pua sbam in spatio loci terram stetit
 que p tendit a fine usq ad fine fortit et disponit oia pua mta.
 et ita mutabile esse verbu dei p qd facta st oia. ut mo se cotra.
 hat mo distentat. quidet deus atalibz cogitacibz corda fi.
 delm moru. Sed per sbictas ut sepe diximz cantuay. et thibent
 hec omnia visibilia et sensibilia ad pignu in visibiles deu no solu
 patet sed et filiu z pms. qquo oia p qne oia in quo omnia qm
 in visibilia dei accatua mundi per ea que facta st intellecta con.
 spiciunt. Sempiterna q vltus eius ac dimitas. Sed qd attinet ad
 id quod p p p nra i monte syna video. queadmodu appcat
 per illa oia que mochu sensibz tribu. oudebant. Vtru deus
 trinitas vel pater an filius. an sps stus ppe loqbat. Vtru
 si quid hinc sine affirmadi temeritate modeste atqz cunctant.
 qcadit cotratu. Si vna et mte psona pater intelli. cur non
 spm scm potius intelligimz. Iqn et tabulis lapideis. lex ipa
 que data e ibi digito dei scripta erat. Vno noie spm scm i cu.
 pificai nomi. Et quinquaginta dies miant. ab occipoe agui
 et celebritate pasche usq ad die quo h fieri cepta st i mote sy.
 na. sicut post passionem domi ad eius resurrectionem quinquagen.
 ta dies miant. ut veniat pmissa a filio dei sps scs et
 ipso eius ad ventu. que in aploen actibz legimz p dimissioz
 lingue ignis apparuit qm et in cadit sup vni qm qz cozo.
 qd exordio cogemz ubi scriptu est Syna aut mone firmabit
 totus pfecta q descendit in en deus in igne. Et aliquitopost
 mo p aspectu maiestatis dmi tanqz ignis ardens sup vltz
 montis cora filijs isrl. Aut qd dicitu facta st qz nec pater n filia
 illuc pntari poterat co modo sine spm pto. Vno ipam legem
 optebat sibi. Den quide no per sbam pua que i visibilibz et
 in commutabilibz manz. Sz per illas spem accatue illuc apparuisse
 cognosca. sed aliqui qtmate psonaz p quo quoda pto qntu
 ad mei saupus rcpacitatez pertinet non videmz. **Utrum**
 deus per pua sbam apparuit monsi an p visibiles catuay. **cxvi**

Et etiam quo plerq moneri solet quia scriptu e. Et lo.
 cutu est dñs ad moysen facie ad facie. sicut quis lo.
 quitur ad amicu suu. An paulopost dicit ipse Moyses
 Si ergo inveni gratiam ante te. unde tempu m maieste ut vid.
 am te ut sim in venies gratiam ante te ut sciam qia pplus.
 tuus est gens hec. Et paulopost itm dixitq moyses adden.
 unde m maiestate tua. Quid e q m sibus q p p fiebant.
 deus videri per pua sbam putabat unde amiceis traditue.

uo paratūz sed p̄ceptūm uisibilis filius dei Et q̄ int̄uēat in
 nebulaz moyses ad hoc int̄asse uidebat ut oculis quidez ppli
 oñdētur caligo nebulosa Ille aut̄ int̄o v̄ba dei tāqm̄ facie ag
 cōtemplatūz audiet Et quo dictū est locutū est dñs ad moy
 sen facie ad facie sicut quibz loquit̄ ad amicu suū Ecce idē
 dicit Si inueni grām in conspectu tuo unde in tēp̄m manē
 moueat utiqz q̄ corpali uidebat et uān uisōm dei sp̄na
 lit requiebat locutū quippe illa que fiebat i uisibz sic modi
 ficabat tanqz esset aīa ad amicu loquēdie Sed dñs uisōm
 quibz oculis carnis uidet Et i p̄ncipio erat v̄bū et v̄bū erat
 apud deū et deus erat v̄bū p̄ qd̄ facta sūt omnia quibz corpibz
 oculis uidet Et sp̄m̄ sapie quibz corpibz oculis uidet Quid ē
 aut̄ unde in tēp̄m manifeste ut uidē te in p̄ncipio unde michi
 r̄bam tuā hoc aut̄ si nō dixisset moyses utiqz fēdi esset
 stultū qm̄ putant p̄ca que sup̄ gesta uel dicta sūt p̄bām dei
 oculis eiū fuisse cōspiciā An v̄o hic ap̄h̄ie dēmet̄ nec
 dēp̄dānti fuisse hoc cōceptū Quis audeat dic̄ p̄ similes
 formas que hūc quoz uisibz apparuerūt nō creatūz dō p̄
 mēte sed hocipm̄ q̄ deus est cui q̄ oculis apparuisse morta
 lū Et hic quid est quod postea dñs d̄t ad moyse nō potis
 uidē faciem meā et uicē nō em̄ uidebit hō faciem meā uicē
 Et ait dñs Ecce locus est p̄nes me stabis sup̄ petra ut tūpet
 mei manēstas et ponā te in speculū petre et tegam manū
 meā sup̄ te donec tūgam et auferā manū meā et tūc vi
 debis postiora mea nā faciem meā non apparebit tibi.

Et expono dñm ih̄u xp̄i dicta intelligēda sūt monsi ponat
 te sup̄ petram et auferā manū meā et tūc. Cap. xviii

Non inuēiet̄ expono dñm nā ih̄u xp̄i p̄figuratiū solet in
 telligi ut postiora eius accipiant̄ caro enim in qua dō
 gine natus ē et mortuus et resurrexit sine p̄p̄ postea
 tem mortalitatis postiora dicta sūt sine q̄ cam p̄p̄ i sine seli
 hoc est postiqz in tēp̄e dignatus est facies eius illa dei forma
 in qua nō rapināz arbitratū ē equalis deo p̄i esse qd̄ ne
 mo utiqz p̄t uidē et uicē Sine q̄ post hanc uitā in qua
 p̄gnam̄ ad nō et ubi corp̄ quod corrūpit̄ agnūat aīam
 uidebim̄ facie ad facie sicut d̄t apl̄s De hac em̄ uita in
 psalmis dicit̄ Verit̄is v̄m̄ta ueritas oīs hō uicē Et itaqz
 quia nō iustificabit̄ in cōspectu tuo oīs uicē in qua uita
 etiā s̄ ioh̄em nō dñi apparuit qd̄ eiūqz Sāmḡ i q̄t q̄ tū appa
 reit p̄les ei erim̄ qm̄ uidebim̄ eū sicut ē Sed utiqz post
 hanc uitā intelligi uolūt tū mortis debitū solui et resurre
 xim̄ p̄missū recepim̄ Sine q̄ etiā nūc i q̄ntū dei sapiāz
 p̄p̄nāz facta sūt oīa p̄uālit̄ intelligi inq̄ntū carnalibz affe
 ctibz morim̄ ut mortuū nobis hūc mūdū deputat̄ nos q̄
 hūc mūdū moriam̄ Et dicim̄ qd̄ ait apl̄s Quid uis m̄t̄i
 trasfixū est et ego mūdū De hac em̄ uita itaqz dicit Si aut̄

mortui estis cum christo quid adhuc velut vinetis de hoc mundo decem
 his non ergo in merito nemo potest facere et manifestare ipsam sapientiam
 dei videtur et vivere ipsa enim spiritus cum contemplatione suscipiat omnes qui
 affectat diligere deum ex toto corde et ex tota anima et tota mente quod quia
 contemplanda etiam quantum potest proficiat edificat qui diligit primum
 sicut spiritum in quibus duobus preceptis tota lex pendet et prophetae ad
 significat etiam in christo moysi nam cum dixisset populo dilectionem
 dei quia pariter flagrabat in maxime gratiam in conspectu tuo unde
 in tempore manifeste ut in maxime gratiam cum te continuo propter
 dilectionem etiam populi subiecit atque ait ut sciam quia populus tuus est
 gens haec illa ergo populus est que rapit omnes animas rationabile de
 siderio in tanto ardore quanto mundior et tanto mundior
 quanto ad spiritualia resurgit tanto autem ad spiritualia resurgit quanto
 to a carnalibus morientibus Sed dominus per gratiam ad nos per fidem videtur
 lamque et non per spem postiora christi et carne per ipsam fidem videtur
 debemus in solidum fidei secundum amorem stantes quod significat petram
 et cum detali tubissima spectula intuentes sed in catholica ecclesia
 de qua dictum est Et super hanc petram edificabo ecclesiam meam Tam
 te enim certum diligemus quia videtur deperdimus faciem christi quanto in
 posterioribus eius agnoscimus quantum nos per dilectum christum Sed in ipsa
 carne fides resurrectionis eius saluos facit atque iustificat Si enim
 credideris inquit in corde tuo quod deus illam suscitavit a mortuis saluos
 eris Et ita in omni tradita est inquit propter delicta nostra et remissionem
 propter iustificationem nostram Ideoque mortui fidei nostre resurrectionis corporis
 domini est nam mortui esse illam carnem in cruce passionis etiam
 minia eius credunt sed resurrexisse non credunt sed firmissime
 nos credentes tamquam de petra soliditate continemur Unde etiam spe
 adoptionis et paternae redemptionis corporis nostri quia in hoc in nobis et
 speramus que nos ipsi sumus quod perfectum esse in christo tamquam in ca
 pite nostro fidei sanctitatem cognoscimus Unde non vult nisi cum suspexit
 videtur postiora sua ut in eis et hunc tradat Pascha enim habet
 verbum dicit quod transitum interpretatur Unde et Iohannes exorta dicit
 ante diem autem festum pasche Sciens ihesus quia venit hora eius
 ut transiret de hoc mundo ad patrem Et tamen qui credunt nec huius
 catholica sed in schismate aut in heresi credunt non de loco qui
 est penes eum vident postiora domini Quod enim sibi vult quod ait
 dominus Ecce locus est penes me et stabis super petram Quis locus
 terrenus est penes dominum Si hoc est penes eum quod enim spiritualiter
 attingit nam quis locus non est penes dominum qui attingit asie
 usque ad finem fortiter et disponit omnia suaviter Et cum dictum est
 Celi sedes et terra stabellum pedum eius Et cum dicit Quia do
 mini edificabis in aut quis locus quietis mee Nonne manus
 mea fecit haec omnia Sed videtur intelligitur locus penes eum in quo
 stat super petram ipsa ecclesia catholica ubi salubriter videtur pa
 scha domini et transitum domini et postiora eius et corpus eius quod credit
 in resurrectionem eius Et stabis inquit super petram statum ut transiret

mea maiestas Reverta enim stali ut transsit maiestas dñi i clausura
 rone dñi qua respicit ostendit ad ptem solidati sumus supra
 petra et tpe petrus tunc solidatus est ut in fiducia pducatur et
 prius qm esset solidatus ter timore negavit iam quide p
 destinacoe posita in spelunca petre sed adhuc manum domini
 pbi sup porta ne videret postiora eius em visur erat Et
 no dñm ille tñperat. vñq amote ad vitam non dñi resur
 rectoe clausura cat Nam et qd pñit in Exodo et dñi
 manum meam sup te. Douce tñgam et auffera manum et tñc
 videbis postiora mea vñq isrlite quoz tñc erat signa mon
 tes post resurrexerunt dñi pñit dñm in emm. tamq iam viden
 tes postiora eius remota manu eius a oculis suis vñq
 et nñc talem pñeriaz eron to conuocat in angustia cor ppli
 hñq et aures eius opila et oculos eorū graua Demq in
 pñe no absurde intelligit qd pñia dñi tñc die ac nocte
 granata ē sup me manu tua Die fortasse tñ manifesta m
 iacula facit nec ab eis agnoscat. Nocte aut tñ in pñe mo
 rent qñ carnis putant pñt quēlibet hoīem pñptū et
 extinctū Sed qm tñm tñpñt ut eius postiora vident pñ
 dicant pñi tñpñt petro quia oportebat xpm pati et respice
 Compuncti pñt dolore pñe ut fiet in baptisat qd i capite aq
 pñe dñi. vñq quoz remisse sūt iniquitates t quoz tñc pñt
 pñt pñt tñ dictū esset Granata est sup me manu tua tanq
 dñs tñpñt ut iam remouet manū et vident postiora eius De
 vor dolentis et confictis et ex fide vñm dñi pñt remissionez
 accipit Compñt pñi in erupna mea dñm infigitur pñm pñ
 ratū meū cognomi et in iustia mea non operi Dñi pñm
 tiabo ad iñm me iustia mea dñs et remissi in pñtate cor
 die mei vñq em tanto carnis in hñlo dedemq i volui ut pñt
 mñs facit quide esse dñm inuisibilez. dñm vñq vñpñt qñ
 quidem i forma sñm vñq vñpñt apparuit in forma at
 dei absit ut tale quid cogit. Absit ut verbū dei et pñia dñi
 a qua pñt hñt facit et a alia dñm pñt corpñ hñm a oio
 vñq pñt a motoe sñm loco sñm tpe cōmūt. vñq pñt in
 illis vñq que fiebant in Exodo et illis omibz corpñibz de
 miracñbz. Dñs ihñs xpñs ostendebat aut alia. cristus pñt
 loca hñq. considatō pñt ad alia spñs sñs pñt ea que pñt
 dñm amonēt non hñt effiat ut deus pater vñq tñ hñt a
 ligna pñt pñt vñq sit multa em alia vñq sñt illis tñ
 bus no euidēt nomiatō et designatō eis ul pñt nel filio
 nel spñ sñt Sed in pñt pñt illis pñt pñt pñt pñt
 lis in dñm añtibz ut mñm temetariū sit dñs dñm pñt vñ
 qñ pñt aut pñt pñt aliquas formas vñpñt appñt
 hñt em opñm pñt illi qm no pñt i vñtate tñt
 intelligē quod dñm est. tñt aut pñt i mortali in vñpñt

coli dicitur quod nemo hominum vidit nec videtur potest quod deus prima
 scilicet omnis quod divina et incommutabilis ubi et pater et filius et spiritus
 sanctus et solus deus per sanctam fidem intelligitur visiones autem ille
 per creaturas commutabiles deo commutatus subditus fuit se non proprie
 sicut est sed significavit se per causas et tempora optime ostendit deum

De visione Danielis in qua illi prae se filii patris apparuit in specie corporali

Quamquam nescio quae admodum isti intelligent. **S**ed videri
 quod Daniel apparuit antequam diceret a quo filius hominis quod
 propter nos dignatus est accipere et intelligit regnum orbis
 in quo dicit ei in prophetis filius meus es tu qui hodie genuisti te
 postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam vel qui omnia
 subiecit pedibus eius Si ergo Daniel et pater eius regnum et
 filius accipere apparuit in specie corporali. **N**on ista dicit pater mihi
 quia visum prophetis et ideo solum intelligi in visibilem quae nemo
 hominum vidit nec videtur potest ita enim narravit Daniel Apparuit mihi
 domus throni positi sunt et vetus dicitur sedebat et indumentum eius quod
 nix alba et capilli capitis eius quod lana mundissima et circum ei quod
 flamma ignis rore eius ignis flagrans et flumen ignis habebat
 et conspectus eius et mille milia desinibat ei et decem milia decem
 milia assistebat ei et indumentum collocat et liba apparet et et et pau
 lopost Apparuit in visum noctis et ecce cum nubibus et cum filiis hominis
 venies erat et usque ad vetem diem pervenit et oblatum est ei et ceteri
 datus est principatus et honor et regnum et omnes populi terrae et lin
 guae ipsi serviet Potestas eius potestas eterna quae non peribit et regnum
 eius non corrumpet. **E**xcepit datus et filius accipere regnum pon
 tificem et sinit ambo in conspectu prophetarum visibili specie Non ergo in
 quocumque creditur etiam deus per eum modo sole apparere mortalibus. **N**on
 si forte aliis dicitur ideo non esse visibilem patet quia in conspectu somp
 niarum apparuit ideo autem filium et spiritum sanctum visibilem quia mor
 tes illa omnia vigilans vidit quia vero etiam et sapientiam dei vidit
 monstra carnalibus oculis aut videri spiritus vel humanus potest
 qui carne istam vivificat vel ipse corpus qui ventus est. **Q**uoniam
 totumque ille spiritus dei qui omni hominum et angelorum mentes ineffa
 bili excellentia divine substantiae impregnat. **N**on quicquam tamen praeci
 pitat error ut audeat dicere filium et spiritum sanctum etiam vigilantes
 hominibus visibilem esse praeter autem non nisi somniaribus. **Q**uoniam ergo
 de patre solo accipit quae nemo hominum vidit nec videtur potest. **O**m
 ni dormiunt homines et homines sunt. **N**on quis formae similitudinem cor
 poris potest ad se significandum per visum somniarum non potest formae
 ipsam corpoream creaturam ad se significandum oculis vigilanti in
 eius specie ipsa quia est ipse quod est nulla corporis similitudine dormienti
 nulla corporea specie vigilanti possit videri. **S**ed non sola patet omnia
 filii et spiritus sancti. **E**t certe qui vigilanti visis monet ut non
 patet sed tamen filium et spiritum sanctum etiam corporeis hominum appari
 re conspiciant ut omnium tam latitudinem recte paginas

et tam multiplex eam intelligere: Vñ nemo sani capitis affir-
 mac debet nunquam personam patris per aliquam speciem corporalis vigilan-
 tiam oculis deinceps. Sed ut hoc ut dixi omittas. **¶** Quid dicit
 depre nro abbas? cum recte vigilat et ministrat cum scriptura pre-
 misisset dicitur: **¶** Vixit est dñs abbas nro vñq aut duo si tunc
 apparuerit via quorum nullus quicquid alius emittit dñs
 est illius honoris effulgentia nullus improbus egisse anappt
 cum illa triplata nra discedit pmi quere instat vñ pater
 an filius an pater scilicet an aliqui per aliqui filii alii per se an pater
 vlla distinctio personarum patet dicitur: **¶** Deus vnus et solus et ipse
 trinitas per illas creatur formas patris apparuit interrogat quod
 potius quatuor sufficit vñ est pater scriptura locis nichil aliud
 quatuor existimo diuino sacramentorum modis et tanta opor-
 tuetate per suadet nisi ut tunc nro dicamus que nra trinitate persona
 cuius patris vel pater nra vel aliquo corpore vel similitudine corporis appa-
 ruere nisi cum conuenientia locis aliqua componit per habita in di-
 uina ipse cum natura vel substantia vel essentia vel quolibet alio nro ap-
 pellandum est ad ipse quod deus est quicquid est corporalis videtur
 non per se subiecta vno creatur non solum filium vel spiritum sanctum
 sed etiam patrem corporis sine similitudine mortalius sensibus sig-
 nificat dare potius creatur est. **¶** Tunc rursus sint ne in modum
 eius progrediat sed huiusmodi longitudo ea que restat in quibus
 videmus. **¶** Explicit secundus liber incipit **¶** Registe **¶** cum **¶**

¶ Item deus vñq est huiusmodi ipse per appropriatas intus speciem in
 vno angelis persona ipse sunt loca. **¶** De mirabilibus crea-
 turarum sine in consuetudine sine in solis que nro sunt et patet
¶ Exemplum quo videtur omnes causas actionum rationabili ap-
 paret voluntate depre. **¶** De providentia dei que sub-
 iectum rerum predestinat angelorum et ope dei omnis creatura
 administrat et ipse merita multa ordine quicquid in se
¶ De miraculis que magias artibus sunt. **¶** De causis origi-
 nalibus creaturarum corporali quas mundo creator inuenit
¶ De significatibus que ad manifestandas voluntates dei sine pan-
 gelos dei sine per homines ministrant. **¶** Essentia trinitatis
 nunquam apparuisse mortalius oculis sed per subiecta sibi
 creaturas significasse que voluit. **¶** De prephatio **¶**

¶ Redant qui voluit malle in legendis quam dictando
 laborare. **¶** Cum aut hoc voluit tunc Experi vñq et put
 et voluit Deinde legendis vel meis in quibus cum
 deatur vel interrogatibus aliorum quas per personam quas
 in seruitore christi gerit et pro studio quo fidem nram aduersus
 errorem carnalium et animalium hominum muniri mandest. **¶** Nec est
 enim me pati ut vidant quam facile ab isto labore me ipse

et quanto etiam gaudio salu possi huc ferrati. Et si ea q legamus
 de his rebus sufficiat edita in latino sermone aut no st aut
 non inveniunt a cetero difficile a nobis inveniunt queut. Et
 aut lingue no sit nobis tanta letus ut talia non libris le
 gendis et intelligere ulla mo repiam donec. Et no gene
 trax q hms que nobis pauca in scripta st no dubito tuta
 que vtilit que possunt contineri. Et ubi aut cu no ualca
 repiste in re quo eis serm sitis sum flagitabiq ut coru i xpo
 laudabilibq studis lingua ac stilo meo quas bigas ime
 xpi caritas agitat maxime sermiaz. Ego q tpe in lta q nes
 ciba sciendo me didisse cofitar non debet hic labor meq
 cuq puto aut mlti docto videri p pflum i mltis i p
 quib multis q indoctis inter quos etia in no pua xpte
 fit netiq xpm que a baly de hac re scripta iam legi p lmu
 amittat et ad mlt ea que de mltate vno pmo. pmo q
 bono deo pnc quia et diffia posse arbitror ppo qhortate
 quenda atq ad mltate diffenda pncipi ut si alia no st
 hmgmori scripta sit q hcmq et legant qm voluerit t valuc
 rint. Si aut iam st tanto faalig aliqua i vna. quato
 talia plia esse potuerit. Et que cu in omibq lris meis no
 colu p m lctorem sed etiam libera correctore depdm in qre
 in hys ubi ipa magtudo astionis vltia tam mltos i va
 tores huc posset qm multos cotradictores hant. Veru t p
 lctore meu nolo m esse debm ita correctore volo pbi. Ille me
 non amet amplig qm catholica fidem. Ille se no amet am
 plius qm catholice vitatz. Sicut illi dico noli meis lictis
 qm canonicas mame. sed et mltis et quod no debebas cu m
 vncis et cunctis eade in istis aut qd certu no hcas m p m
 intellectis noli firme retine. Ita illi dico noli meas lras q tua
 opinione vel cotende. sed qd mna laone vel i cotensa ra
 one corrige. Si qmd meis vca qphendeis qstendo non est
 meu. ac intelligedo et amado et hui sit et meu. Si quid at
 falsi comit. errando fuit meu sed iam canedo nec b m sit
 nec meu. Et itaq laus iste liber pmet qordin qmouet sed
 parvenat. m ad id ventu est ut vellet qnd no ideo mnot
 patre filiu quia ille misit. h' missus est. nec io mnot spm. s
 quia et ab illo et ab alio missus in amno legit. Suscepit h' qre
 cu illuc missus sit filius ubi erat quia i hac munda venit
 et in hoc mudo erat. cu illuc ena sps situs ubi et tpe cat qm
 sps dm replent orbem tpe et hoc quod qmet oia piam qz
 vocas. Et tpe pta missus sit dñs qz exaulto m carne natus est
 et de pmi patris ad oculos homi in forma serm tanqm exress
 apparuit. Ido etiam sps s quia et tpe corporali spe q colu
 ba missus est et linguis dñis velut ignis ut h' ac fuit
 mlti ad aspectu mortaliu in aliqua forma corpa de spitali

secreto proinde sed per quod non fecit homo missus non etiam missus esse
dictus sit. Deinde questum est Cur et pater non aliquam missus datus
sit per illas species corporales que oculis tantum apparuit
ipse demitabat. Si autem filius demitabat tunc cur tanto post
missus dicitur cum plenitudo temporis venit ut ex femina nasceretur. Cum
quidem ante mittebat cum in illis formis corporaliter apparebat. Quod
si non recte missus dicitur nisi cum ubi caro facta est. Cur prius
species missus legatur transmutatione talis non facta est. Si vero per
illas antiquas demutationes nec pater nec filius nec spiritus sanctus oñ
debat. Cur etiam ipse nunc dicitur missus. cum illis modis et an
ea missus mittebat. Deinde subdistinguitur ut haec diligenter tra-
ctarentur ac tripliciter fecimus questionem. Cum una pars in primo libro ex-
plicata est. Dicitur si relique de quibus differre demitatus aggre-
diamur. iam enim inuestigatum atque tractatum est in illis antiquis cor-
poralibus formis et vix non homo prout nec homo filium nec homo
spiritum sanctum apparuisse sed aut videretur dominum deum qui in multis
rebus intelligitur aut qualibet a trinitate personam quam latius tractat
indicatione transmutationis significat. *Insuper libere scribis. Cyprianus*

Nunc ergo primum quinquaginta quod primum: Utinam deus horum visus est
ipse per assumptam creaturam spiritum apparuit. In angelis ex
persona spiritus sancti locuti. Nam prout loco meo distributione
positum est. Utinam ad hoc opus homo creatura formata sit in qua
deus tunc sicut oportuisse indicat. humanis ostenditur apparuit.
An angelus qui iam cantat ita mittebat ut persona dei loqueretur
assumens corporales species de creatura corpora in visu multum primum:
Sunt ipsi corpora primum cum non subditi sed subditi regunt multantes
atque virtutes in species quas vellet accommodatas atque aptas actio-
bus suis secundum attributa sibi a creatore potentia. Quia per questionem
quintum dominus dedit per totam postremo erit videndum id quod in subiectum
inquirit. Utinam filius et spiritus sanctus et ante ea mittebat. Et prout est
quid videtur illam missionem et eam quia in canonico legimus distet
An missus non sit aliquis contra. nisi cum vel filius factus est ex
maria virginis vel cum spiritus sanctus visibili specie prout in columna prout
ignis lingue apparuit. Sed factor ex parte virtutis interioris mee
Utinam angelus manens spiritali corpore prout qualitate per haec oculis
operantes assumat a inferioribus elementis corpulentioribus quod sibi
coaptatum quod aliqua veste mutatur et stant in quibus species cor-
porales etiam ipsas vides prout aqua vera in vini vinum confusa est ad domino. In
ipsa ipsa corpora et sua transformat in quod voluerit accommodare ad
id quod agunt. Sed quodlibet horum sit ad prout questionem non pertinet
Sed quoniam haec quod homo prout nullo experimento possumus comprehendere prout
angelus qui hoc agunt et magis ea norunt quam ego nomen quibus
mutatur corpora meum in affectum voluntatis mee. prout quod in me. prout
quod qualiter prout operatur. Unde horum in quod in quibus rephrasauit au-
ctoitatibus etiam nunc non opus est dicere ne cogar prolixe et fiat
sermo longior de re qua non indiget prout questione. Illud nunc.

videndum est utrum angelus tunc ageret et illas corporum species appetentes
oculis hominum et illas voces insonantes auribus tunc ipsa sensibiles et
aliter ad nutum semper conditorum in quod opus erat prope videbat
sicut in libro sapientie scriptum est Creatura enim tibi factorum deorum
attendit in tormentum aduersus in istos et lenior sit ad benefactores
quos qui in te confidunt propter hoc et tunc in omnia se transfigurans omni
muta gratie tue desinebat ad voluntatem hominum qui ante deum
dantur Pervertit enim potentia voluntatis dei per contrarios sensuales
usque ad effectus visibiles atque sensibiles creaturæ corporalis ubi enim non
operatur quod vult dei omnipotentis sapientia et providentia a fine usque ad fi-
nem fortiter et dispoit omnia suavitatem. **De mutacionibus circa**

Ed alius est ordo naturalis in consensione et in. **Cap. ii.**
stabilitate corporum qui semper etiam ipse ad nutum desinebat
per eternam in consuetudinem amittit admiratores sicut sunt
que vel brevissimis vel certe non longis intervallis tempore et loca
maxime mutantur sine necessitate sine occasione et sine
alias autem atque appetitibus filia quoniam ex ipso ordine venientia
in quia propter longiora intervalla tempore minus videntur que licet
multa stent ad inquisitionem huiusmodi sequebantur et per gradum
gradationem que per se repetita et plurius cognita communis in
sunt sicut sunt defectus luminis et ratio et tunc quodammodo species in
et sic motus et monstruosi plus animam et quædam filia est in
fit nisi dei voluntate sed plures non apparet itaque licet va-
nitati propter etiam causas alias ea tunc vel veris vel proximis
tunc omni modo non potest propter etiam omnibus causis in voluta-
tem dei vel filie et ne ab ipso quidem per investigationem corporali
tunc atque motuum sed aqua suspitione et errore plures dicitur
propter quodammodo. **Exemplum quod habet aptior sunt** Est certe
in corpore humano quodammodo moles carnis et forme species et ordo
distinctioque membrorum et ipsius validitudo. **Et** corpus inspirata
anima regit eademque rationales et ideo quoniam immutabilis in qua possit
illius incommutabilis sapientie participare esse ut sit participatio eius
in idipsum sicut in ipso scriptum est de omnibus sanctis. **Exemplum** tanquam
ex lapidibus omnis edificat illa velum mater nostra eterna in celis
ita enim cum in ipso que edificat ut civitas cuius participatio est
in idipsum in idipsum quippe hoc loco illud primum et incommutabile
bonum intelligit quod deus est atque sapientia voluntas que ipse in
contra alio loco quodammodo ea et immutabitur. **En** autem idem ipse
et anni tunc non deficiat. **Exemplum quod ostendit omnes**
causas actionum rationabilium a prima dei voluntate. **Secundum**

Consilium ergo auctorem talem sapientem cuius anima rationabilis
iam sit participans incommutabilis eternæ veritatis que dei
bus suis actionibus copulat nec omnino aliquid faciat quod non
in ea cognovit esse faciendum ut ei subditur etiam obtemperans re-
cte faciat. **Iste** si consultat primam rationem divine in se quia in

pectore audiet aures cordis sine ea q̄ sibi iubente i aliq̄ officio
 misericordie corp̄q̄ labore fatigat̄ cōtūdie q̄ cōtūdie cōpulsis q̄
 modis ab alio dicit̄ causa morbi esse corp̄is simulationem
 sibi alio aut̄ hūoris i modis; Vnq̄ corp̄ vāz causa dicit̄
 alter errat̄ vlt̄ tñ deprimis causis i corp̄is p̄mā
 ret̄ Aut̄ si illiq̄ p̄catat̄ causa quēret̄ et mōuēt̄ voluntariū
 labor iam ventū esset ad p̄p̄at̄ causas que ab oīa p̄fias
 tētur ad efficiendū corp̄ qd̄ regit̄ sed nō ip̄a p̄a ēēt ille em̄
 p̄culdubio p̄p̄ior erat̄ i ip̄a i cōmutabili sapia tñ om̄is
 sapientis aīa i cōtūdie p̄mēs et ineffabile iubenti obediēs
 voluntariū laborē p̄p̄at̄ ita ut nō nisi dei voluntas em̄
 p̄p̄ia illiq̄ cōtūdie v̄tāp̄ie rep̄at̄ Iam v̄tō si i labore
 officio et p̄no adhibuiss̄ sapiens ille m̄stros colabōrantes
 p̄m̄ i ope bono nec h̄i eadē voluntate deo f̄m̄ctes sed ad
 carnaliū cupiditatū p̄m̄ m̄ctes p̄v̄m̄tē cupiēt̄ nō
 incomodi carnalia de vitatē adhibuiss̄ etiaz i m̄m̄ta
 si hoc quēret̄ illius op̄is implendū p̄m̄tē q̄ vlt̄q̄ i m̄m̄ta
 mortalia essent aīa nō nec i dō mōuēt̄ n̄b̄ia p̄b̄m̄tē
 nō q̄ aliq̄ de illo bono ope cogitānt̄ sed n̄b̄i appetit̄
 p̄m̄ voluptatē et de vitatē moleste postmō adhibuiss̄ ip̄a
 etiam corp̄a om̄i sensu cāctia que illi op̄i esset v̄tā p̄
 m̄m̄tē p̄ v̄m̄tē et olem̄ vestē m̄m̄tē caducē et p̄qua h̄i
 i m̄m̄tē p̄ h̄i v̄tē om̄ib̄ i illo ope v̄m̄tē p̄m̄tē aīa
 p̄m̄tē aīa quētiq̄ mōuēt̄ attēnt̄ rep̄at̄ v̄tā
 tēnt̄ reformānt̄ sibi atq̄ alio nō locē et h̄i v̄tē affata
 m̄m̄tē. Nam nō oīa esset istoz tñ v̄p̄ib̄m̄ et m̄m̄ta
 h̄i p̄m̄tē causa nisi i m̄p̄ib̄ et i cōmutabilis illa vo
 luntās dei p̄a aīa iustā p̄d̄m̄tē sapie cūctis v̄tē et
 malis et irratiōnabilib̄ animis et postmō corp̄ib̄ p̄m̄tē
 que illis i m̄p̄at̄ et aīa tēnt̄ s̄m̄tē om̄i sensu cāctibus
 tñ p̄m̄tē v̄tē ip̄a bona aīa et p̄ta que sibi adp̄ū et reli
 giosū obp̄m̄ p̄b̄m̄tē qd̄ v̄tē de v̄mo sapiente q̄m̄s
 ad h̄i corp̄ mortale gestante q̄m̄s apte v̄tē p̄m̄tē
 exempli gr̄a h̄i de aliqua dōmo v̄b̄i aliquoz talis p̄m̄tē
 tas est et hoc de m̄m̄tē nōl̄ etia de orbe t̄m̄tē licet cogitānt̄
 p̄ p̄m̄tē p̄m̄tē p̄m̄tē ac p̄fate deo subit̄ sit p̄m̄tē
 tēnt̄ v̄tē h̄i q̄m̄s

Sed hoc q̄ nō p̄p̄at̄ angelorū **C**apitulum iiii
 Dū est oīem nōs i h̄i p̄m̄tē p̄m̄tē mortali de
 tēnt̄ et p̄ v̄tē m̄m̄tē p̄m̄tē et p̄m̄tē erudi illas ip̄am
 p̄m̄tē atq̄ celestis v̄tē p̄m̄tē p̄m̄tē cogitānt̄ Ille em̄
 em̄ dei voluntas q̄m̄ facit angelos suos sp̄s et m̄stros p̄
 os ignē v̄tē i p̄m̄tē s̄m̄tē p̄m̄tē atq̄ amicitia copulat̄
 et i v̄m̄tē voluntatē quodāz sp̄itū cūctis ignē cōflatis tā
 quāz i cōflata et p̄ta et p̄m̄tē p̄m̄tē v̄tē domo sua

et in templo suo iude se quibusdā ordinatissimis cūque motibus p
 hospitibus deinde corporibus peracta diffudit et vultū oribus
 adiuturabilem arbitriū suū sine i corpore sine corpore itaq
 sine rationabilibus sine irrationabilibus spiritibus sine bonis p eius
 grām sine malis per piam voluntatē. Sed quādam corpore
 itaq et inferiora per subtiliora et potentiora quodā ordine re
 gunt. Ita oīa corpora per piam vite et spūs vite rationalis &
 pator atq pctor per piam vite rōnalem pī et iustū et ille
 per pīnden ac si vniuersa cūctia per cūctā suū ex quo et p
 quem et in quo et aq cōdita et instituta ē ac p hoc volūm
 tas dei est pīma et pīma causa oīm corporaliū spūs atq mo
 tionū nichil em sit vībile et sensibile qd nō deintioe in
 vībili atq intelligibili aula suū impatoris aut in beatit
 aut pmitta pī ineffabilem iusticiā pīor atq penarū i
 gratiarū et retribucōnū i ista totius cūctie amplissima quādā
 mīera et republiā. Si ergo aptus qm vīe ad huc portat
 pīctū corpus quod corripit et agnāt aīam quāvis ad
 huc apte atq in enigmate vīdet optans dissolū et ē
 in xpo et i semetipso i gemis ad opem aptans redēptōm
 corporis sui potuit tū pīctū pīctū dīni iūm xpm gīlita
 per linguā suā alit per eplām alit pīctū corpus et pī
 grīs eius nec linguā quippe eius nec vīctū et attā
 vīctū nec pīctū sonos linguā cōtos nec pīctū cō
 pīctū pelluculis. corpora xpi et sanguine dīni sed pī qd ex fructu
 dīs hīe acceptū et pīe mīctū cōpīctū vite pīctū ad pīctū
 pīctū i mīctū pīctū dīne pīctū dīne pīctū dīne pīctū dīne
 mīctū ad illā vīctū pīctū pīctū nō pīctū ut pīctū ma
 grū pīctū mīctū opante mīctū pīctū dīni hīe oīa que
 per corporales motū iūctū pīctū dīne opet mīctū pīctū
 mīctū mīctū pīctū oīas hīe pīctū oculorū pīctū gī
 pīctū pīctū dīne mīctū pīctū iūctū celi et hīe
 maris et acīs fecit deus que vīctū pīctū atq vīctū ad
 pīctū mīctū sunt oportē pīctū nō pīctū pīctū et dīne
 non pīctū pīctū est appente pīctū que oīo i cōmutabilis
 est oīctū pīctū quos cūctū iūctū pīctū pīctū
 et opē dei oīe cūctū admīctū et q mīctū cūctū ordine con

Sanctus
 cūctū

Utem dīna tam spīctū pīctū dīne iūctū dīne
 corporales amīctū cūctū dīne amīctū cūctū dīne
 hīe advocat aīe mīctū et qm dīne pīctū hīe
 Sed hīe fīctū hīe oīctū fīctū est q pīctū tam cōctū
 et tam lūctū pīctū ut fame defīctū hīe hīe
 quā ille pīctū dei oīctū pīctū aīctū hīe hīe
 fīctū pīctū pīctū pīctū pīctū pīctū et tam velocit

iunioribus apparuit vis divina quibus illud dispensabat dabat
 et miracula ita deus operatur sollempnia fulgura atque tonitrua
 Sed quia in monte syna in visitato mo fiebat vocis quod non
 stupidi confuso edebant sed eis quibus signa dandi certissimum
 indicium appareret. miracula erant. Cuius altitudo hancorem
 per radice vris ad botan et vinum facit nisi deus qui et hanc
 plantante et rigante in artem dat Sed in ad multum domini
 aqua in vinum in visitata celestitate comissa est. etiam stultis fa-
 tentibus vis divina declarata est. Cuius arbuta fronde ac
 flore sollempnit vestit nisi deus. Vm cum florant vga facit
 aaron collocata est quodammodo. in dubitate. hancumque divi-
 tas et lignus est omnibus et omnibus animalium carnalium gignens
 atque formans comens est terrena matris. et quibus ea facit in
 qui dicit ut hoc terra producat et in eodem verbo suo in terra
 regit atque agit Sed in eandem materiam ex vga monsi in carne
 serpentes prope ac velociter vnt miracula sunt rei quidem
 mutabilis. sed in visitata mutatio. Cuius autem animas quibus
 vna uasentia nisi qui et illi serpentes ad horam sicut opus
 fuerat animas Et quibus reddidit cadaveribus animas suas cum re-
 surgent mortui. nisi qui animas carnes motus materiam mo-
 riant motui Sed in fuit illa commutata. qui quodam flumino
 labentium manantibus vnt et aucto in promptu et ex prompto
 in occultu visitato itine in semina nalia dnt. An vnt amone-
 dis hominibus in visitata mutabilitate grauit magnalia noiant.

De Miraculis que magis artibus fiunt Capitulum vii.
Hic video quid infirme cogitationi possit occurrere. Cur in
 ista macula etiam magis artibus fiat. Nam et magi
 pharaonis plura preceperunt fecerunt et alia filia. Sed istud
 amplius est ammirandum. Cuius magorum illa potentia que ser-
 pentes facit potuit ubi ad mystas minutissimas ventum est omo
 defecit. Scimus enim musculum se breuissime. quia tota plaga
 preceperat egyptiorum plus cadebat. ubi certe defunctis magi di-
 xerunt. Digittus dei est hic. Vnde intelligi dat ne ipse quidem
 transiret. angelos et aereas potestates in immo ista caligini-
 nem tanquam in sinu quibus eandem ab illius sublimi et heret
 puritatis spiritus detrusas per quas magice artes putant quod
 putant valere aliquid. nisi data deus potestate. Datur autem ad fallaces
 fallaces fallaces sicut in egyptios et in ipso etiam magos data
 est. ut in cornu spiritum producat vident mirandi quibus fiebat
 a dei veritate depugnandi. Vel ad amonendos fideles ne tale quid
 facere pro magno dependent propter quod etiam nobis scripte auctor.

Et prodita vel ceteras pbanda manifestandaq; multoz paucor
 uaq; empua visibilium maculorum potentia Job cuncta que habet
 amittit et filios et ipam corpis sanitatem Nec ideo putandum est istis
 transgressibus angelis adhiberi semine hanc visibilium rerum materiam
 Sed deo potius a quo acceptas datur quanta in sublimi et spirituali
 sede incommutabili inducat Nam et dampnatis inique etiam in
 metallo seruit aqua et ignis et sic ut faciunt inde quod volunt
 sed quantum sunt. Nam sane creatoris illi mali angeli dicendi sunt
 quia per illos magi resistentes famulo dei ranae et serpentes
 ferunt Non enim eis creatur. omni quippe rerum que corporalis
 visibilis quod nascitur occulte ad am semina istius corporis huius
 mundi elementis latet. Illa si enim haec omnia conspiciunt oculis no
 stis et fructibus et astantibus illa vero illa occulta istorum seminum
 semina unde iubente creatore produxit aqua prima natalia et
 volatilia. Tunc autem sine genere prima genera et prima sine generis
 animalia. Nec enim tunc in quocumque fetus ita producit sunt uti as
 que producta sunt. Vis illa corrupta sit Sed plerumque desunt cognome
 transgressorum occipies quibus erumpant et semina suas per a
 gant. Ecce enim dimissis furtulis semen est nam quod erumpit mandata
 tunc arbore facit. huius autem furtulis subtilis semen aliud emper
 gine gramini est et hoc vix nobis visibile. Nam vix huiusmodi gra
 mi semen quibus oculis vix videtur. namque tunc in comite possunt
 quia initalis aliud vix esset in elementis istis. vix plerumque nascuntur
 petra que ibi seminata non essent nec animalia tam multa nulla
 marini feminas quod corruptione procedente sunt tunc in aqua que tamen
 creant et coeundo alia parant. cum illa nulla coeuntibus partibus
 orta sunt. Et ite apes semina filiorum vix coeundo capiunt sed
 tamquam sparsa per hanc ore colligunt in visibilium enim seminum crea
 tor ipse est creator omnium rerum quoniam quicunque nascitur ad oculos
 vix erunt occultis semibus accipiunt per gradum primordia
 et in elementa debite magnitudinis. Distinctos quoque formas a boi
 gmalibus tamen regulis minuit. Sicut ergo nec plantas diu
 creatoris hominum et agrolas cunctas frugum quoniam corpus et tristitia
 adhibitis motibus ista creatura dei virtutis merito operatur ita
 vix solum malos sed nec bonos angelos per has est putari crea
 tores per subtilitatem sensum suum et corporis semina tunc istis nobis
 oculis non videntur et eas per cognatas operationes elementorum
 latent spargunt atque ita et per gradum rerum et accedendo in
 creatorum present occipies. Sed nec boni huiusmodi quanta deus
 iubet nisi mali huiusmodi faciant nisi quanta ipse iuste permittit
 Nam iniqua malicia voluntate sua sunt in ista parte autem non in.

iuste accipit sine ad suā penā sine ad aliorū uel penā malorū
 uel laudē bonorū Ita ap̄lus dīgnēs iustis dōs accipit atq;
 formātes ab opibz creaturē q̄ admonēt int̄s et dēgnul
 tūa p̄ludiz agūmēs aut Ego plantam apollo rigat et
 Sicut ergo ī ip̄a uita n̄ra mētē iustificādo formare nō p̄t
 nisi deus. p̄dūat aut q̄t̄s et eūgelīū et hoīes possūt
 nō solū boni p̄cōritatē. sed etiā mali p̄cōritatē ita crea
 tione rēp̄ uisibilī deus opat̄ ī hīs. Et iōnes at opatōes
 sine bonorū sine malorū uel angelorū uel homī sine etiā quo
 rūtūq; aīalū. s̄m̄ īmpetū sūū et aīe īmpetū dīstribū
 nes p̄tātū et appetitōes comoditatū ita rēp̄ uisibilē ad hībēt
 īqua creat oīa quēadmodū sūt agnūtiāz. Quia p̄pter ita
 nō possū dūcē angelos malos. magis artibz exōtatos en
 totis sūmpe rēp̄ atq; rēp̄entū. Sic nō possū dūcē hoīes
 malos p̄p̄tēs esse creatōes. q̄ p̄cōritatē opam uisibilē p̄cōritatē
 nec iacob creator colorū īmpetibz sūt q̄mā bībētēs īcon
 ceptū. matēs uariatas s̄gas quas īntuēt appōsūt. S̄
 nec rēp̄ p̄cōritatē creatas sūt uarietas p̄cōritatē sine q̄mā ī
 hēretat aīe illaz dīcolor fantasia exōtūti uariāz d̄garz
 p̄cōritatē īmpetū que nō potuit nisi corp̄ q̄ sic affecto
 spū aīabat q̄ rēp̄ione cōmūtiōis affīcē unde tōtīs fe
 tūū p̄mōdū colorētēz appōtē ut em̄ sic exēmetip̄is
 affīciant uel aīa exōtē uel corp̄ q̄mā cōgrue rōnes id
 faciūt q̄ ī cōmutabīlī ī ip̄a p̄mā dei sapīa. q̄mā ulla
 spāa locorū capūt. Et tū ip̄a sit ī cōmutabīlī uel corū
 que uel īmutabīlī sūt dēp̄t q̄mā nī corū nī p̄p̄az crea
 tū est ut em̄ dēp̄tōibz nō uirge sed p̄cōritatē uascent̄ fecit
 hē ī cōmutabīlī et īuībīlī rāo sapīe dei p̄cōritatē creatā
 sūt oīa. Ut aut dēuāctatē d̄garū p̄cōritatē cōceptōrū color
 aliqd̄ dūcēt sūt hōc aīa granīde p̄cōritatē p̄cōritatē affīcāt
 forīp̄t et ī hīs p̄cōritatē p̄p̄o modūlo formādī rēglāz tra
 hēns. q̄mā īntima potētia sūū creatōis accipit. Sed q̄mā
 sit uis aīe ad effīcēndā atq; īmutandā matīā corp̄alem
 cū tamē creatō corp̄is dūcē nō possit. q̄a om̄is causa īm
 tabīlī rēp̄bīlī q̄ p̄cōritatē om̄is q̄ modūz īm̄ et p̄cōritatē
 unde effīcāt ut et p̄t et nā ita uel ita sit abīntelligībīlī ī
 ī cōmutabīlī uita. que p̄p̄ oīa est. exīstīt et p̄p̄t uisibilē
 ad aīa atq; tēna m̄ltā s̄mo ē neq; nūc nēcūq; uen
 p̄t ex s̄m̄ iacob dēp̄tōibz cōmūtiōnī arbitratōrū ut
 īntelligēt p̄ homo q̄mā d̄garū illas p̄cōritatē dūcē nō p̄t
 creator colorū ī agnīs et hōc nēcūq; matē aīe

que concepta per oculos corporis fantasia variatis semibus tunc
conceptis quibus natura passa est appetitum multo magis posse di-
ramque serpentinam quam creatores angelos malos peccatos magi
phantomae tunc illa fecerunt. **De causis originalibus creaturarum**
corporaliu quas mundo deus misit. **Capitulum. vii.**

Aliud est enim primum a primo causarum ordine conde-
atque amissionem creaturam quod qui facit solus creator et de-
aliud autem pro distributione ab illo visus facultatibus ali-
quas operationem formam amone ut tunc vel tunc. per se vel per creat
quod creat. Ista quippe originale ac primordialiter in quodam
baptisma elementorum creatura se per acceptis oportunitatibus per ut
viam sicut mater gravidam se fetus sic ipse mundus gravidus
est causis nascentium que in illo non creantur nisi ab illa prima es-
sentia ubi nec oibis nec moritur aliquid nec incipit esse
nec desinit. Ad habere autem formam accidentis causis que
tamen et si non sunt naturales. tamen secundum naturam ad habentem ut ea que se-
creto nature primum abditam continentur erumpant quodam et foris
creantur explicando nequias et minus et pondera sua que in occulto
acceptum ab illo qui omnia in mensura in minus et pondera dis-
posuit. non solum mali angeli sed etiam mali homines prout dicit
exemplo agriculturę prout domus. Sed ne de carnalibus que dicitur in
monerat quod sunt spiritum vite in sensu appetendi que sunt naturam se
vitandi que continentia. Etiam hoc videtur est quod nulla homines non erant
ex quibus herbis aut carnibus aut quatuordecim tamen quibuslibet pu-
tis et humoribus vel ita positus vel ita abutis vel ita totis vel
ita commixtis quibus animalis nasci soleat quorum se quis tam de-
nec audeat dicit creatorem. Tunc quo minus si quocumque per
nosse quilibet nequissimus hoc videtur illi vel illi in minus in minus
nascitur. Ita mali angeli propter substantiam in sensu in occultis
elementorum semibus norunt vnde tunc spiritus ex nascitur et hoc
per etas et notas operationum oportunitates occultis motibus ad habere
se faciunt creaturam non creantur sed illa homines que solet a hominibus
fieri non mirantur. Sed si quisque celestis in creaturam forte mi-
rat quod illa creatura tam cito facta sunt attendat et ista que-
admodum per modum facultate humane ab hominibus percreantur
vnde enim fit ut eadem corpora citius viderentur estate quam hinc
me. atque in calidioribus locis quam in frigidioribus. Sed hoc ab hominibus
tanto difficilius ad habentem quantum desinit sensum subtilitatem et
corporum mobilitates in minus habentibus humanis tamen et pigres vnde licet
quibus angelis virtutes causas ab elementis quibusque quanto
difficilius est tanto mirabilius et humidi operibus eorum existit
celestis. Sed non est creator nisi qui principaliter ista forte non quod
quod hoc per nisi ille pones quod primum se omnia que se in minus in

et pondus et ipse est unus creator deus. Quia ineffabili potentia
 fit etiam ut ipse possit huiusmodi angelis per se mittent. Ideo non possunt
 quia non permittunt. Neque enim occurrunt alia ratione cur non possint facere
 multitudines multas quod raras serpentes quod faciunt nisi quia ma-
 ior aderat dominatio prohibens dei per spiritum sanctum quod etiam ipsi ma-
 gi confessi sunt dicentes. Dignitas dei est hoc. Cum autem possit per
 naturam per se prohibere. Et ipse per ipsum suae naturae condicione
 facere non permittit. Hoc explorare difficile est immo vero non possibile
 nisi per id dominum dei quod amplius commendat dictum. Iulianus dicit
 dicat spiritum non magis enim hominem posse ambulare et neque hoc posse
 etiam si non permittat. Volare autem non posse etiam si per mittat.
 Sic et illi angelis quaedam possunt facere si permittantur ab angelis
 potentioribus principio dei. Quaedam vero non possunt nec si ab eis per-
 mittantur. Cum autem ille non permittit a quo illis est talis ratio modus
 Cum etiam per angelos et illa plerumque non permittit. quae accipit
 ut possint. Exceptis ergo illis quae visitantur in corpore tempore
 in terris naturae ordinis corporali sunt sicut sunt ortus occasus
 quod moderantur generationes et mortes animalium seminum et generum
 inmutabiles divinitates nebulae et nubes niues et pluviae
 fulgura et tonitrua fulmina et gradines venti et ignes et feri
 gues et estas et omnia talia. Exceptis etiam illis quae in eodem ordine
 rara sunt. sicut defectus lunae et species inconstantes moderantur et mon-
 strant et huiusmodi motus et similia. Exceptis ergo istis omnibus quod prima
 quidem et prima causa non est nisi voluntas dei. Unde et in ipso
 Cum quaedam huiusmodi generis commutata essent ignis grando mix-
 glacies. spiritus tempestates ne quis ea vel fortiter vel cum
 huiusmodi corporalibus vel etiam spiritualibus. tamen propter voluntatem dei gen-
 tibus a se cadit continuo subicitur quod faciunt verbum eius.

Designationibus quae ad manifestandam voluntatem dei sunt per an-
 gelos sunt per homines ministrantur. Capitulum viii.

Sed huiusmodi dicitur etiam acceptis. Illa scilicet illa quae quibus
 quodade materia corporali ad aliquid huiusmodi divinitatem amittantur
 naturae sensibus amonet. Cum ipse miracula et signa dicat
 ut in omnibus quae nobis ad deum deo amittat. spiritus dei persona
 suscipit. Cum autem suscipit aliquid in angelo demittat. Aliquid in
 ea specie quae non est quod angelus quia per angelum disposita mi-
 nistrat. Tunc in mea specie suscipit. quae non est quod angelus
 aliquid iam erat spiritum corpus et ad hoc demittantur in aliquid in-
 tactum agunt. Iulianus ad hoc adducitur ut re pacta verum corpus. Sic
 etiam in homines amittat aliquid per persona verba dei loquitur. sicut
 cum permittit. dicit dominus. aut hoc dicit dominus a tale aliquid aliquid
 aut inquit tale permittentis spiritus dei persona in se suscipit.

pauti est intellectu tibi dabo et insinua te in via hac qua ym-
 dieis Sic non solum iudicis venientia in factis dei persona sig-
 nificanda inponit. ppter ut cum gerat in ministerio ppter hanc paut em
 persona gerat qm vestimentu suu dimisit in pte et ovis de
 tem sermo regis salomons dedit regi futo ista. Alij etia res
 que non aut ad ppheta et erat iam inq vrbq in qm qd pph-
 ficatoz assumpta e. paut sompnio viso conuulsa iacob fecit de
 lapide que dormiens habebat ad caput Aliqu ad hanc fit eadem
 ptes vel aliquanti mania pte potuit ille ppter eueq. exaltatq
 in hemo. pte pnt et hanc vel pacto minister fupre pte paut ad hanc
 frus in accipiendo pautinto consistit. Sed q. hanc ordine nota se
 que pte hoies sunt. honore tamq. religiosi pnt hanc. stypoei ta-
 qua mira non pnt hanc itaq. illa que p angelos sunt quo dif-
 ficilio et ignorancia eo mirabiliora sunt nobis illis at tamq.
 me accome note tamq. faciles loquitur a persona dei angelus
 hoi dicit Ego in deus abraham et deus ysaac et deus iacob in
 scriptura pduxit vixit est et ei angelus dnm loquitur et a
 persona dei dicit dnm pte meus et reliq. assumpta e vga ad
 significatoz et in pte anglica facultate imitata e. Cuius facil-
 tas in deus hoi assumpta est in ab hoi lapis ad tales aliqua
 significatoz inter fctm angeli et fctm hoies plurimu distat illud.
 et mirandu est in intelligendu hanc aut tm. intelligendu quod qd
 vtrorq. intelligi fortassis vnu est. Ut illa quibus intelligitur
 dnm se tamq. si dnm nome et aucto et attrameto tribatur
 illud est pautius. Istud viliq. quod in vtrorq. significat idipm
 est. Et quomodo idem significat scpes vga monsi qd lapis
 iacob meliq. in aliq. lapis iacob qm scpes magoz na pte
 vnto lapidis xpm in carne in qua vnta est oia exultatoz
 p participibz pnt. Ita vga monsi. sed comiso in pte xpm
 xpm fctm obediens usq. ad mortem crucis vnt aut. Sicut xal
 tant montes sapente in hemo et reliq. Sicut in hemo illum
 sapente exaltatu in hemo. serpenti moribz non pbat. Vetus
 em ho ut infirmitas est in illo ut euamant corpq pti ppar-
 tem aut mors intelligit que fcti e per sapente in padiso. mo-
 locutoz per efficta id qd effiat demitente. Ergo vga in p-
 pte xpm in morte et spens rurq. vga xpm in resurrectione
 totus in corpore suo qd est catha qd in fine tps est que sapentis
 cauda pgt qua montes tant ut radit in vgam. Sapens at
 magoz tamq. mortu pti in cadentes in xpm tamq. deo ad
 in corpore eius inuenerit resurrege in illo non poterit lapis go-
 iacob ut dxi meliq. aliqd significat qm sapentes magoz sit
 em fctm magoz multo mirabilia vnt q. non pmdicat vrbq

intelligēdis tanq̃ si nōmē hoīs p̃bat̃ auro et dei altimento
 illas etiam unbes et ignes quō sciant uel app̃perit angeli
 ad p̃figiendū qd̃ annūciabat etia si dñs nō sp̃us s̃ illis corpali
 formis oñdebat̃ quis nouit hoīm Sicut i fantes nō nouit
 quod i altari ponit̃ et p̃acta pietatis celebratōe consuntur
 unde uel quō efficiat̃ vñ i vpi religiois agnātur et si nūq̃
 dīcat̃ exp̃mēto uel suo uel aliorū et uūq̃ illa sp̃em rap̃ vi
 deant nisi nūc celebratōz sacramētoz cū offat̃ et dat̃ Dīcat̃
 q̃ illis auctoīte grauissia emq̃ corpō sit i sanguis n̄ aliud
 ardent nisi i illa oīo sp̃e dñm oculis app̃uisse mortaliū
 et delatē tali p̃cussio licet illū oīno fluxisse tūc aut̃
 utile est ut memēri vīrū meoz scēs q̃ mōs amoneas
 ut memēriat̃ suarū ne vlti qm̃ tūc est hūana p̃gre
 diat̃ infirmitas tūc admodū em̃ h̄ faciat̃ angeli uel
 potiq̃ deus tūc admodū h̄ faciat̃ p̃ angelos malos sine
 p̃mendo p̃me in bendo p̃me cogendo et uultū p̃de alh̄p̃mi
 imperi p̃m uet̃ oculor̃ at̃e penetraē uet̃ a fid̃ucia tōnis
 em̄leae uet̃ p̃uocati mēt̃s comp̃hēde ualeo ut tūc et̃
 h̄et loquar̃ ad om̄ia que tam̄ del̄ne rebus p̃ut̃ qm̃ p̃
 eitem angelus aut̃ p̃p̃ta a apl̄is Cogitatōes em̄ mortaliū
 timide et mēt̃e p̃uideat̃ n̄r Corp̃ em̄ qd̃ corripit̃ aggra
 nat̃ aīam et dep̃mit̃ tēna i h̄itacio p̃m̄ m̄lta cogitāt̃
 Et diffiale ē aīo que int̄ia p̃t̃ et m̄ p̃spectū s̄ m̄ uenim̄
 tū labore tūc aut̃ mēt̃is p̃t̃ qm̄s i uestigabit̃ Sed qm̄a
 p̃m̄it̃ et dīcat̃ p̃m̄ tūc uero qm̄s p̃t̃ m̄p̄ tū dadeis p̃
 p̃iam et m̄t̃is sp̃m̄ p̃m̄ tūc dēal̄p̃is que i celis s̄ qd̄m
 nō m̄uestigabiq̃ Cō r̃p̃ g̃ne et corp̃a angelica dīgat̃ et
 cor̄m quēdā corp̃alis actio cōtinet̃ Sedm̄ p̃m̄ tūc dei m̄ssa
 nobis dēal̄p̃is et m̄p̃t̃a eius g̃am mēt̃is n̄r̄s Quidō
 fid̄uciale dīc̄ uet̃ dēu p̃m̄ uet̃ v̄bū eius uet̃ sp̃m̄ p̃m̄ ei
 quod est vñq̃ deus p̃a illud qd̄ est atq̃ idip̃m est nullo
 esse mutabile ac p̃a h̄c m̄lto m̄q̃ uisibilem̄ qm̄ s̄ quēdā
 quāuis mutabilia nō tamē uisibilia p̃ut̃ n̄r̄ cogitatōes
 et m̄t̃is i uolūtatis et om̄is m̄ corp̃ea creat̃a uisibile
 aut̃ quidō nō est quod nō sit mutabile **Essentia t̄m̄**
tatis nūq̃a apparuisse mortaliū oculis sed p̃p̃bictay
p̃bi creat̃am significasse que uolunt **Capitulu ix**

Qua p̃p̃t̃ p̃a uel si m̄ch̄q̃ dē cenā dei vbi p̃m̄o m̄o
 dulo q̃q̃ritulaciq̃ p̃t̃ula intelligim̄q̃ p̃at̃z filii
 et sp̃m̄ p̃m̄ qm̄ quēdē nullo mō mutabilis ē nullo o
 p̃t̃ ip̃a p̃a p̃m̄et̃p̃a esse uisiblis p̃m̄de illa oīa q̃ p̃r̄ib̄ uis̄a

fuit in deus illis secundum dispensationem temporibus agnoscere prout
 per prophetas facta esse manifestum est Et si nos latet quomodo eam
 ministras angelis fecit per angelos in factum esse non quod uero si
 dicimus ne cuiquam uideri plus sapere quam oportet sed sapimus
 ad hanc partem dicit dominus nobis pariter est mensura fidei et actus
 minus propter quod et loquimur Et tunc auctoritas dimittit propter
 tuam unde mensura nostra dicitur non debet ne relictio solidam
 dimini eloquium per suspicionem suam abenta papam ubi nec
 sentit corpus uigilat nec propria ratio uitalis elucet et propter hanc
 quidem scriptum est in epistola ad hebraeos Cum dispensatio uero testamenti
 ad dispensationem ueteris testamenti secundum congruentiam scilicet aut tempus
 distinguatur non tamen illa uisibilia sed ipsum carum simonem pange
 los factum Sic enim dicit ad quem aut angelorum dicit alium Sed
 ad deum maiorem quo ad usque ponam inimicos tuos et tuum uero
 ne omnes se spiritus ministrorum administrationem missi propter eos
 qui subitum sunt hereditate possidere salutem hinc enim ostendit illa
 omnia non solum per angelos facta sed etiam propter nos facta et per ipsum dei
 omni promittit hereditas uite eterne Sicut etiam ad corinthios scrip-
 tum est Omnia autem in figura colligebat illis Scripta autem sunt ad corin-
 thios in quibus finis scilicet dixerunt Deinde quod tunc dicit
 per angelos nunc autem per filium primo factus est Constat autem apertum
 demerit propter maiorem huiusmodi oportet nos attendere ea que audi-
 uimus ne forte desinamus Si enim qui per angelos dictus est
 primo factus est firmus et omnis prout uero et in obedia iustis
 accepit mercedem retributionis Cuius nos effugere tantum ne
 gligentes salutem Et qui querentes quam salutem ut ostendit se de
 nouo testamento iam dicit et simonem qui non per angelos sed
 per dominum factus est Cuius inquit inquit accepit ut enarrat
 per dominum ab hinc qui audierunt in nos confirmata est attestante
 deo signis et portis et uariis uirtutibus et spiritus sancti domini propter
 secundum suam uoluntatem Sed autem quod Cur ergo scriptum est dixit dominus
 ad moysen et non potius dixit angelus ad moysen Quia tamen uerba
 iudicis propter promissionem non debet in uerbo illi propter dixit si ille
 iudex Sic etiam loquente prophetam scilicet Et si dicimus prophetam dixit
 nichil aliud quam dominum dixisse intelligi uolui Et si dicimus
 dominus dixit per prophetam non subtiliter sed quis propter eum dixit
 amone Et illa quidem scriptura sepe apparet angelum esse dixit
 ergo loquente identidem de dominus dixit Sicut iam dixerunt si
 propter eos qui in scriptura illic angelum uocat ipsum per semetipsum
 filium dei uoluit intelligi quia propter annunciationem prene ac
 tue uoluntatis a propheta dictum est angelus propter uolui de hac
 epistola manifestum testimonium dare ubi non dicitur est per angelum sed
 per angelos Nam et stephanus in actibus apostolorum eo more nar-

in hoc quo etiam in veteribus libris conscriptum est. Vnde factum est et patet
 inquit audite Deus glorie apparuit abrahe patri nostro cum
 esset in mesopotamia ne quis autem arbitretur tunc dominum glorie
 per illud quod in scripto est aliquando oculis apparuisse mortaliu
 in consequentibus de quo moyses angelus apparuit fugit in
 vobis isto et factus est iniquus in terra chanaan ubi genuit si
 nos duos Et completis illis annis octo apparuit illi in deserto
 in montibus synai angelus domini in flamma ignis in rubo non
 factus autem videns mirabatur virum et ecce hic recte et angelus et
 dominum dicit Eundem quod deum abrahe et deum ysaac et deum
 iacob Sic in Genesi scriptum est dominum forte quicquid dictus est
 quod moysi per angelum apparuit dominus abrahe vero per spiritum
 Et hoc asaphano non quoniam ipse librum interrogamus vnde
 stephanus ista narravit Nunquid enim quod scriptum est Et dixit dominus
 deus ad abraham Et paulus Et viris est dominus deus abrahe
 propter ista non per angelos factum est. cum alio loco similiter dicat vi
 rus est autem illi deus ad iherosolimam in athenis sedenti eo ad hostium
 tabernaculi in meidie Et cum quater adtingat spiritus at
 oculis suis vidit Et ecce tres viri stabant super eum de quibus
 diximus Cuius enim potuerunt isti quoniam vel verbis ad intelligendum
 noluit assurgere vel facile se ab intellectu in verba precipitantes
 poterunt explicare virum esse deum in viris tribus in eis sicut et
 consequenter docet angelos fingere fatantur. In quia non deum
 est angelus ei locutus est. vel apparuit. propter ista dicit audere
 moyses quid illam visionem ac vocem per angelum factam quia
 ita scriptum est abrahe autem quod commemoratio angelus facta non est
 per istam suam deum apparuisse atque committere sed quod nec apud
 abraham de angelo tractum est nam ita legitur Cum immolandum ei
 filius petisset Et factum est post haec verba Teptavit deus abraham
 et ecce Certe hic deus non angelus commemoratus est Paulus vero
 ita se habet scriptura Extendens autem abraham manum suam super
 ut gladium et cum ad hoc ruderetur. In dictum est deum inquit
 ut occideret ysaac et angelum prohibuisse porro ipsum patrem ad
 necesse dei preceptum quoniam iussit ut occideret obtemperasse angelo
 ut parceret videndum et abraham est hic sensus Sed necque huius tan
 magno et abraham vultu locum esse scriptura permittit Continue
 subiungens tunc at cognovit et reliqua cum est propter me nisi
 propter enim quoniam occidi venerat Idem quo deus abrahe quoniam ange
 lus an potius per angelum deus. Accipe sequentia Certe iam hic
 angelus manifestissime expressus est attende tamen quod constat
 spiritus abrahe oculis suis vidit et reliqua sicut paulo an quod

dicit deus per angelum hinc cognomi quod times deum non quia tuus
 deus cognovisse intelligendum est Sed cognovisse ut per deum ipse ab
 raham cognovisset quia hinc videtur cordis ad obediendum deo usque
 ad implorandum omnia filii illo modo locutionis quo significat pessi
 niente illud quod efficitur. Sicut de frigus pignus quod pignus facit
 ut idem cognovisse dicitur quia ipse abraham cognovisse fecit
 que potuit late fidei sue firmitas nisi talium et pignus pro
 baretur. Ita et hic cognovit abraham nomen loci illius domus vi
 dit et quod videri se fecit hanc quoniam sentit aut ut dicitur hodie
 quod in monte domus vixit est. Et eadem angelus domus dicitur Cite
 nisi quia per angelum domus iam videtur deo quod pignus pignus
 oio angelus loquitur et prius apertum quod per angelum loquitur. deus
 Et vocavit inquit angelus domus abraham itaque et hoc est verba ut
 dicitur ille per angelum loquitur. hic dicitur domus. Etiam prophetas solet hic
 in filius de patre aut dicitur domus. et ipse est angelus patris.
 Cum ergo de illis totis viris nomen respiciunt quod vixit
 qui vixit sunt abraham in pignus est vixit est ei domus in quia
 vixit dicitur se non autem angelus. Danielem legat dicitur. Et vir
 gabriel. Sed quod ultra differimus ora coram e videtur atque
 missus alio dormito opus est ubi non angelus singulariter nec
 vixit phiale. sed omni angelus domus per quos non sermo quilibet
 factus sed lex ipsa data manifestissime ostenditur. quia et nullus
 fidelium dubitat deum dedisse moniti ad subjugandum populum israel
 sed tamen per angelos data. Ita stephanus loquitur. Dura enim
 erat et non circumcisi corde et auribus vos semper spiritum peto
 resistitis sicut patet vix. Cuius prophetas non sunt percuti
 prius vix et reliqua. Cum hoc evidentiis cum tanta auctoritate
 robustis in edictis quidem angelorum illi ipso data est lex. Sed
 domus nri ipsi christi per eam disponebat et pignus abbat adventus
 Et ipse tamen vix dei mro et ineffabili modo erat in auge
 lis in quorum edictis ipsa lex dabat. vix dicitur in vix. Et
 traditis moniti traditis et in. de me enim ipse scripsit per angelos
 ergo deus tunc loquebat per angelos filius dei mediator
 dei et hominum futurum pignus abraham in disponere ad ven
 tum ut inveniret a quibus recipitur. quod tunc nos quos lex
 non implenda fecerat transgressores vix et apostolus ad galatas. d.
 Cum ergo lex transgressores gratia posita est donec veniet semen
 cui promissum est. dispositum per angelos in manu mediatoris. hoc
 est dispositum per angelos in manu sua non enim nata est per tradidit
 sed per patrem. Cum autem non aliquem angelis de mediator
 si ipse dominus ipse christum inquit homo fieri dignus est. hinc alio lo
 co vix inquit deus et omnis mediator dei et hominum christus inquit
 tunc illud per quod in miffat agni. hic in oia in christo ventus

in carne atq; passio sed et reparatio illece figurat q data
 ē i adutis angeloz donec veniet dispositi per angelos in
 manu mediatoris in quibus angelis erant utiq; pater et filius
 et spiritus sanctus Et alii pater alii filius alii spiritus sanctus aliam sine
 ulla distinctione personarum deus per illos figurat et visibilis
 sensibilis formis apparens per creaturas in sua non per substantiam
 Cum videndo corda mundant et per hoc omnia que oculis vi
 dent et auribus audiunt Sed iam satis quoniam estimo per
 caput nro disputatum et demonstratum est qd in hoc libro suscipi
 mus unde constitit et probabiliter tunc quoniam homo ul
 poens ego potui et firmitate auctoris quoniam descriptis suis
 divina eloquia patuerit qd antiquis patribus nostris an incarnata
 tunc salvatoris tunc dei apparere dicuntur voces ille ac sensus cor
 pales per angelos facti sunt sine ipso loquentibus vel agentibus
 ex persona dei sicut etiam prophetas sole ordinis sine assumptibus
 creatura qd ipse non erant ubi deus figurate demitit quibus
 sed genus significatum non nec ipse omnes exemplis iustis
 docet scriptura Superest ergo ut videmus tunc et nato per genit
 dno et corporali specie sicut coluba descendente spiritu sancto visis
 et igneis linguis sonitu facto de celo diepenthestos per
 aspersio dno nri ut ipse ubi per sui substantiam qua pater cōle
 atq; coeternus est nec pater patrie et filius per suam substantiam qua
 et ipse utiq; coequalis atq; coeternus ē Sed utiq; creatura
 que et illis modis format et caste potuit corpus atq;
 mortalibus sensibus apparere cum int illas demittentes et has
 appetates filii dei et spiritus sancti quavis per creaturas visibiles fa
 cta intret sed alio volumine commodius dicitur in Et per
 finit terminus incipit quartus de unitate

De similitudine scientie christiane q si de unitate est non inflatur
 in carnatione ubi ut patet eius esse possimus De ratione
 simpliciter ad duplicem per modum enarrandi atq; sententiandi De triduo
 impleto quo dno requirit De filio dei qui et in forma dei
 et in forma servi una persona De mediatoris ad mortem dno
 et ad vitam ihu xpo De falsis et deceptoribus per quos dno
 trisito pfecto et voto quod ipse p nobis salvator effectus est
 Baptismus mundi ut i puritate vitales cognoscere nec futores or
 dme pte potuisse quovis et ipi vana hie videntur Non
 apud impios put quodam futa ppari De magis filii dei
 qua in forma servi patre factus ē minor tunc in forma dei pa
 tri permanet equalis De qua dei q sibi hanc genus

reconclat ut saluet qm puerat. **D**e simplo saluatoris i quo
 id simpli nrm qnt et corruit. **D**e xpo et xpmis edificatois
 domica corpis. **D**e pignis et pignatibus que ad pentum dmi
 pignat. **D**e vinitate ecclesie in do pgeniaz dultom em fort
 pcedet vitas patris et filij et sps scti. **D**e faciliie ludificationi
 qua homines i mudi sps fallit. **D**e morte xpi no fuisse nrm
 nre sed voluntate me ac ptatis. **D**e hys qm sibi purgationem
 debite papollicent. **D**e fide qua credimus tpalit gesta et
 vitate que reddit etna. **M**agna trispino i xpo fcti e
 capitulis quo ad hoc regit si sed vide in pncipi titulos caploz

Senad testem celestem qz vix magni estimat solet
 genus humani in quo profecto meliores sunt qm huius
 pte pmit nosse semetipsos. Landabilior qz omnis e mi
 nota est infirmitas pia qm qm ea non reperta vias pda
 scrutat etiam cognitis aut qm iam cognitis h. ignorans
 xpe qua ingratia ad salute ac firmitate suaz. Cui vao iam
 cogitavit. inde sps scti calore peritatis alio m ems amore
 cora se vult ad eum qz intae volens. nec valens. eo qz sibi lu
 cente attendit in se invenit qz se suamqz egitudinem illiqz m
 ducit contempari cognovit no posse. Flete dulce h. et eum pcur
 ut etiam miserat. donec quat tota misciaz. i pcuri m fi
 duia iam gubito pignat. salute accepto per eius vinctu
 saluatore i illuminatore hois. huc itaqz egentes ac doletam stia
 non in flat quia cetas edificat pposuit em suam. pte po
 puit pte infirmitate suaz magis qm pte mudi monia fu
 damcta lize et fastigia celoz et hanc apponendo suam appo
 puit dolore pagnationis sue exedidio patre me i conditoris
 pmi bati dei pmi in hoc gne homi in familia xpi tm dne dca
 mens si mta pampes tnos gemo dat in depone tno vndere
 homibz qm no emunt et pnt in ista. Sed pnat h. et ha
 badat. Sana aut cos sanctasima com non veitas tna qua
 repellendo resiliunt et in ma vanitate cadunt. Ego ite sentio q
 multa signata pait cor humanu et quid est cor meum nisi cor
 humanu. Sed ha oio dmi cordis mei ut nil pceis signatis
 pprohido vao eructum in has lins. Sed inde veniat ut eas
 quidp per me veme potuit vnde in qmvis pucto a facie ori
 lorū pnoz et delonginqz redie conati per viam quaz mrauit
 nobis dmitas hratate vngit pmi anra vitatis cia appgi
 qua i tantu hiet mutabilis haurio in qntu m ea nil mutabi
 le vido nec locis et tpiis pcut corpa nra. n. solis tpiis et qz
 locis pcut spm nroz cogitantes nec solis tpiis et nlla ul nra
 gine loco pcut qdam nroz memm fones. Vio em di cencia

est que nūc mutabile hūc ut in eternitate nūc in unitate nūc in volū-
tate quia eterna ibi est vitas et eterna caritas et vici ibi caritas
vera eternitas et caritas et ibi eternitas caritas veritas. **De gratia**

Ed quā quādam? ab immutabili gaudio nūc tūc mē-
paciati atq; abrupti sumus ut nō etiam istis mutabi-
libus et tēpaliibus eternitate vitas beatitudinem quādam nūc
mōtū em nūc falli nūc pūbāi volūti nūc pūbāi nūc nobis dimittis
vita congrua pūbāi nūc nūc quādam amonem non hūc esse
quod quādam tūc illuc ab ista esse viderem vūc nūc pūbāi nūc
hūc ca nūc quādam nūc pūbāi nobis pūbāi nūc pūbāi nūc pūbāi
nos diligit deus nūc de pūbāi nūc nūc pūbāi nūc pūbāi nūc pūbāi
aut diligit oūdi oportet ut nūc tūc pūbāi nūc pūbāi nūc pūbāi
tes magis ab eo replerem et in nūc fortitudinē magis de
fuerem ac pūbāi nūc nobis ut pūbāi fortitudinē pūbāi
proficem atq; ita in eternitate hūc pūbāi pūbāi vūc caritas
hoc pūbāi vūc aut pūbāi quippe volūti nūc pūbāi
bis deus et pūbāi quippe volūti nūc nūc pūbāi
volunt intelligi nūc nūc reddita sed gūc datat vūc et
grā nūc. Dedit em em nūc quia digni erant hūc
voluit hūc cognoscere nūc fidentes in nobis em et hoc
est in firmam pūc em pūbāi nos quā etiam paulo aplo dūc
Sufficit tibi grā mea nūc pūbāi nūc go aut hūc qūc
tūc nos diligit deus et qualis diligit tūc nūc de pūbāi
qualis nūc pūbāi hūc loq; aplis pūc nūc sic ex-
plicat. Comendat aut pūc caritate deus in nobis Si em
tūc nūc em nūc reddita pūc deo pūbāi filij eius
mūc magis reddita pūc em nūc in vita ipis item alio
loco tūc etgo dūc ad hūc Si deus pūbāi quippe
cōtra nos tūc filio pūc non pūbāi pūbāi oūdi tūc
didit illi tūc nūc tūc illo omnia donavit nobis tūc
aut fūc oūdi nobis amicitia hoc fūc oūdi et
aut qūc iustis ut pūc cand fides etiam ipi hūc in
firmam et in firmam pūbāi tūc nūc go vūc est vūc
dei pūbāi fūc et omnia qūc est in eternitate veritas vūc pūc
tūc atq; in eternitate pūc oūc pūc. Non solū que nūc
fuit in hac vūc caritas vūc qūc fuit et qūc vūc
tūc ibi aut nūc fuit nūc fūc pūc tūc et omnia
vūc pūc et oūc vūc pūc magis vūc est et vūc vūc et
em pūc oūc fūc pūc ut quā fūc in hūc in illo vita
sit et fūc nūc sit / quia in pūc nūc fūc est vūc hūc.

vūc
ipm
pūbāi
pūbāi
fūc
aūc
qūc
fūc
fūc
cūc
go lūc
fūc
mūc
hūc
pūbāi
lūc

I

oūc
pūbāi
pūbāi
mūc
pūbāi
ut oūc
nūc
fūc
pūbāi
pūbāi
pūbāi
pūbāi
fūc
cūc
cūc
est vūc
tūc
mūc
loq; pūc
pūbāi
cūc

ubi apud deum et deus ait ubi et oia per ipsum facta sunt. non per
ipsum omnia facta essent nisi ipsum esset aia oia. factum est quod non est
in his aut que per ipsum facta sunt etiam corpora. quod vita non est
per ipsum non fiet nisi in illo autem fiet vita esset. Sed enim
factum est in illo iam vita erat et non qualiscumque vita. et
aia vita est corpus. sed et hoc factum est quod immutabile est et per
quod factum est nisi per dei ubi incommutabile. Oia per ipsum facta
sunt. Sed ergo factum est iam non in ipso vita erat et non qua
libet vita sed vita erat lux hominum. lux ubique conaluit me
cum per quas homines a peccatis differunt. et ideo sunt homines. non
ergo lux corpora. que lux est carnis sine decore fulgeat sine de
cremibus ignibus accendat. ut humanitas in carnis sed et bel
litas et usus ad mirum quosque vinculos. Oia enim
hoc vident istas lux. Sit illa vita lux erat hominum ut longe
posita ab uno in mundo enim viximus mouemur et per
lux in tenebris lux.

De incarnatione ubi ut pharisei ergo
Incipit autem sit esse possimus. **Capitulum Terrium**
stulte multos hominum prava impie alia in fidelitate
terate has ut curat alia sanant ubi per factum sunt
oia. raro factum est. et habitavit in nobis. Similiter quippe non
pharisei ubi est illius sed vite. que lux est hominum. hinc at
pharisei peris inabiles et minus idonei etiam per in
mundicia peccati. Mundandi ergo etiam. Porro minus et
superborum una mundatio est sanguine inhi et humilitas dei
ut ad contemplandi dei quod natura non minus et quod peccato
non minus Deus enim via non minus homines natura minus in.
si peccato non minus Deus itaque factus est hoc inhi inhi
cessit deo pro homine peccato non enim cognuit peccator inhi sed co
gnuit hominem. hoc ad inhi ergo nobis similitudinem. hinc
fatis sine abstulit similitudinem inhi et factus est
pharisei humilitatis nre. fuit pharisei diuitias sue. Meito
quippe mors peccati et dampnationis necesse venit so
luta est per mortem inhi. venite omne voluntate. Si repla
eris cognuit duplo nro. hoc cognuita sine ad venientia ut
continencia vel consonancia. nil per quod commodum dicitur quod
est vni ad duo in omni copulatione vel per inhi de cop
tatione creatur valet per inhi. Hinc enim copulationis sicut nre
in occurrit dicitur volui. quia gratia armonias vocat per inhi
locus est ut ostendam. quoniam valet consonancia simpli addu.
plum que maxie in nobis maxie cepit. ut sit nobis in sita
ualis. si quo vixit nisi qui nos creauit. ut nec impit possit
cam non sentit sine ipi cantantes sine alios audientes. Per

hanc quippe vocis auctoritas gravior est et concordant ita ut quis
 quod ab eis diffonderit non solum in eis ex parte sit plimum sed in
 sensu in audibus vehementer offendat Sed hoc ut denotet
 longo sermone opus est propter autem auribus exhiberi potest ab eo
 qui novit in regulam monitione. **De simplici salvatore**
 in quo duplicem vitam coarctat et corripit. **Capitulum Tertium**
Ubi quod instat inquit quibus donat deus edifficium
 est. Cuiusmodi simplex dominus et salvatoris nostri ihesu
 christi. Duplex vero coarctat et quo coarctat ad salutem
 nos est quod nemo christiana ambigit et anima et corpore mor
 tui sumus. Quia propter peccatum. Corpore propter penam peccati. Utique autem
 rei nostre anime et corpori medicina recuperationis opus erat
 ut in melius revocaretur quod erat in deterius committitur. Mors
 autem anime impetabilis est et mors corporis circumscriptibilis per
 quam fit anima a corpore abstractus. Sicut enim anima deo desente ita
 corpus anima desente moritur. Unde fit illa insipiens. hoc acci
 mine. Regeneratur ergo anima per penam et in corpore ad hunc mortali
 renouatio vite inchoatur a fide qua creditur in eum qui iusti
 ficat impium bonis et moribus augetur et roboratur. Deinde in die
 cum magis magister renouatur. Interior quod Corpus vero tamquam
 hoc exterior. quanto hoc vita inferior est magis magister corripit
 vel etate vel morbo vel variis afflictionibus donec velat
 ad ultimam que ab omnibus moribus vocatur. Tunc autem recuperatio
 differtur in fine cum et ipsa iustificatio nostra perficitur ineffabiliter. Et
 Tunc enim plures ei eimus et reliqui. Nunc vero quod in corpore quod corripit
 per agnoscit animam. Et vita humana simpliciter tota temptatio
 est non iustificabilis in aspectu tuo ois vivens in temptatione insti
 tue qua equabiliter angelis et glorie que revelabitur in nobis.
 De morte autem anime. morte corporis. distinguenda et discernenda
 quod plura documenta testimonium cum dominus in eorum sententia
 utraque morte tam facile discernenda posuit ubi ait. Sine
 mortuos sepelire mortuos suos. Sepeliendos quippe corpus
 mortuum erat. Sepulto autem eius per fidelitatem impietatis
 in anima mortuos intelligi voluit quales gerantur. cum
 dicit. Surge qui dormis. De testatur autem quidam morte
 apertus dicit deinde. Tunc autem in delictis agit vivens mor
 tua est. Omnia ergo iam per quae sunt impia. propter instantiam
 fidei dicit de morte revivisse atque vivens. Corpus autem non tam
 mortuum propter animae abstractum qui factus est. sed propter tantam
 infirmitatem carnis et sanguinis quodam loco in scriptis etiam
 mortuum dicit loquente apostolo. Corpus quidem mortuum est propter
 peccatum et sic vita a fide facta est. cum iustus a fide vivit.

Sed
 tunc
 pend
 in
 aut
 opus
 indu
 sola
 facta
 est ill
 pe vo
 quib
 m. p
 quib
 cruci
 non
 ut la
 in ho
 an qu
 te vo
 te m
 tus. n
 fepu
 nit p
 noli
 Si ai
 cum
 ad ex
 p. m
 ut m
 o. m
 xpi i
 in p
 qm
 citat
 me
 tmm
 non
 asen
 sima
 emp
 ut a

Sed quid sequitur? Si autem spiritus eius qui purgatus est in carne
 hinc habitat in vobis. Hinc autem dupliciter mortem nostram salvator in
 pendit simplicem primum et ad faciendam vitam repurgatam nostram
 in sacrificio et exemplo posuit quia primum nec enim fuit peccator
 aut impius ut ei tanquam spiritui mortuo in interiori homine renouari
 opus esset et tanquam respirando ad vitam iusticie renouari. Sed
 in duto carne mortali et sola moriens. sola resurgens. et
 sola nobis ad vitam coarctat in maiori interioris hominis
 sacrificii actionis exemplo interioris hominis nostri sacrificio data
 est illa vox per omnes ad mortem aie nostre significandi non solum in
 se veritatem in carne Deus deus meus utique me docet.
 quoniam Cui vocem cognovit apostolus dicens Scitis quod vultus homo
 in simul crucifigatur et in christo est? Crucifixio quippe interioris
 hominis penitentia dolores intelligit et continentia quidam salubris
 cruciatus propter mortem mors impicitur primum iniqua nos
 non relinquit deus Et ideo per tale crucem eternam corpus pati
 ut iam non quiescamus in ebria nostra in ebria iniquitatis peccato quod
 interior homo si vult renouari de deo in deum profecto vult et
 animum renouet. Intus namque agit quod idem apostolus dicit Eri-
 te vos veterem hominem et idcirco quod exponit et nunc deponet.
 hoc in deum loquimur vitam Vbi autem deponit in deum in pi-
 tus ut in hinc in morte pro deo qui loquitur vitam in coram pro
 resurrectione vero corpus in ad sacrificium interioris repurgationis
 nostre per hunc ostenditur Vbi postquam resurgit sicut mulier
 Noli me tangere etc. Cui misterio cognovit apostolus dicens
 Si autem resurrexistis cum christo et hoc est christum non tangere nisi
 cum ascendit ad patrem Non deo carnaliter sape iam vero
 ad exemplum mortis actionis hominis nostri. Omnia carnis mors
 pertinet quod per talem passionem maxime hortatur et per nos pro
 ut non timeat eos qui occidunt corpus animam autem non possunt
 occidere propter deum apostolus vult multipliciter quod deus per passionem
 christi in carne mea Et ad exemplum actionis hominis nostri pertinet
 invenit etc. in corpore quia discipulis ait Passate et videte
 quoniam spiritus carnis et os non habet Et omnes discipulis eius etiam
 cicatrices eius contactas exclamant dicens Dominus meus et deus
 meus Et in illius carnis tota integritas apparuit deinde
 tunc est mea quod per nos exhortans dicit Capillus capitis vestri
 non peribit Vnde etiam per Noli me tangere etc. Et inde animus
 ascendat ad patrem ad discipulis tangit nisi quia illic in
 significat interioris hominis sacrificium hic prebet actionis quod
 exemplum in forte quoniam ita est ab ipso atque animus in vo-
 nt audeat ducere a viis cum tactu animus ascendit in mulieribus at

omni ascendisse. propter hoc apostoli future resurrectionis nostre in
corpe quod precessit in domino. Et apostolus primum Christus. Deinde qui
sunt Christi. De corpore enim resurrectione illo loco agebat propter quod
etiam dicit Transfiguravit corpus humilitatis nostre quod forme corpori
glorie sue. Una ergo mors salvatoris nostri. Duabus morti-
bus nostris. salutem fuit. et una eius. id est. Duas nobis resur-
rectiones prestat. cum corpus eius in vitam re. id est. in morte et in resur-
rectione et in partem in honore hominis nostri et exemplo actus
medicinali quadam convenientia ministratum est. **Capitulum v.**

De ratione simplici ad duplicem per numerum et rationem. **S**ed aut ratio simplici ad duplicem dicitur quidam ternario
modo. Vnde quippe ac duo tria sunt. Sed hoc totum quod
dixi ad rationem pervenit. Vnde enim et duo et tria. pro
sunt. Cum enim in his. propter quod dicitur quia plures sunt quippe
habet enim eas tres partes partem triam et dimidiam. nulla pars
alia que dici possit quod sit invenit. ideo Sexta ergo eius
vnde est. tria duo. Dimidia tria vnde autem et duo et tria
comparat eundem rationem. Cum ergo perfectior nobis. propter septima
comendat in eo maxime. quod deus per se. Iacobus perfectior opera sua et
facto die factus est. quod ad imaginem dei. et facta etate gravis
humani filius dei venit. et factus est filius hominis ut nos
reformaret ad imaginem dei. Ea quippe etas nunc agitur
sine mille annis singulis distinetur. etatibus propter omnes
litteras commendabiles atque insignes quod articulos temporum in
vestigamus ut prima etas inveniat. ab adam usque ad noe
inde secunda usque ad abraham et deinceps sicut matheus cum
gelista distinxit. ab abraham usque ad david. a david
usque ad transmigrationem babilonis atque inde usque ad regnum
partium. Cuius tres etates conueniunt illis. Duabus faciunt quippe
Proinde sexta inchoavit nativitas domini. et nunc agit usque ad
oculum temporis finem hunc rationem. Vnde quidam temporis gratia signi-
ficant etiam nulla ratione tripartita distributionis agnoscitur quod
vnde tempus computamus ante legem. Alteram rationem. Tunc sub
gratia. Iuxta tempus rationem renovationis atque ut in fine
temporis etiam resurrectione carnis omni apte renovationi ab omni pa-
non solum autem principium corporis in firmitate invenit. Vnde in illi
gitur illa mulier in typo ecclesie ad duo sanata et acta quia
membrauerat infirmitas alligata satana. De talibus enim
oculis hostibus plangit illa vox per. Curaverunt autem magi
hec autem mulier octiduum sunt annos in infirmitate. quod
est hoc semper mensis autem annorum octiduum invenit in modo.

solidi quoddam senarij quod est sexages seni et hoc sexages
iuxta quippe est in eodem exāⁿ loco Arbor quoq; illa fuit
nea cuius ingram stilitate etiam teraq; annu arguebat
Sed ita pro illa integritate est ut dimittet^r illo anno ut si fin
ctū ferret bene om̄ alit^r accidit^r Nam et tres anni ad eand
triplicit^r distributionē pertinet et mēse^r tūm annorū quada
tū senariū faciūt quod est sexages seni Om̄q; etia^r unus si
xij mēse^r integri cōpōdēt^r quos trieni dies cōpleāt Talem
quippe mēse^r vetis observant^r quē tantus lunarū cōdē
senario nūo pollet Quod em̄ valet sex impmo ordine mēor
qm̄ cōstat cōvuis ut perveniat ad eand^r hoc at valent sex
grata in eod^r ordine qm̄ cōstat cōvuis ut perveniat ad eand^r
Sexagenarij ergo nūe^r dies sexages paret^r em̄ est pūde pape
narū pmi vrb^r multiplicat^r tanqm̄ senarij sex vrb^r fuit
sexages sexagesita sexagesita cōle^r dies qm̄ pūte integrit^r quada
mēse^r Sed qm̄ pūte mēse^r cōvuis lūne cōdē hōmib^r
sic annu cōvuis solis anni adūq; est Festant at qm̄q; di
es et quadras dies ut sol implcat cōvuis sūm annu cōclu
dat Quatuor em̄ quadras faciūt vni diez quē nōte est
intcalari cōvuis quadras qd bipeti vocant ne tēpozo
ordo turbet^r Etiam ipos quicq; dies et quadras si qd em̄q;
Sexag nūe^r mēis pūmū valet pmo qm̄ pū fieri solet
ut apte totū cōputet^r nō sē iam quicq; dies sē potiq; pūte q
dras ille accipiat^r p die Deinde qd i ipis quicq; dieb^r pūte
pū mēis ē pū aut quadras pū hōmib^r qd totū em̄ dies . 2
m̄ pūa nocte xxij hōre sūt quatuor pū quarta qm̄ ē qd dras
diei sex hōre mōvūnt^r Ita i anni cōvuis senarij nūe^r valet

De quadraginta et sex annis edificatōis dñi corporis **C. vi.**

Nec in meito edificatōe domus corporis pūmū figura
templū a iudeis destructū triduo sē resuscitatūzo di
cebat nūe^r ipse senarij p anno pūte intelligit^r Dicit^r
rāt ergo Quadraginta et sex annis edificatū templū . 2 qua
drages sexages seni fuit et sex vrb^r dies Cū nūe^r dicit^r qd pūte
vrb^r mēse^r et sex dies qm̄ tanqm̄ sex mēse^r pūte pūte
vrb^r mēse^r imputant^r nō qm̄ om̄es ad pūte diem post nom̄
mēse^r pervenit^r Sed qd ipa pūte corporis dñi tot dieb^r
ad pūte pūte cōput^r sicut a maiorib^r traditū sūpūte
cōle^r cōvuis auctōit^r Octava dñi hāle cōvuis cōceptus
addit^r quo et passus) Ita i momūto novo quo resuscit^r est
vbi nullū postū erat mortuor^r nec an̄ ea nec postea cōgruit
pūte vrb^r quo cōcept^r est vbi nullū senarij est mortu
lū natus aut tradit^r vrb^r hāle) annarij dñi illo ergo die

+

usq; ad istū computū et lxxvj repūnt^r dies qm senariū nūm
quadragies sexies habet Cuius mōo annorū templū edificatū
est qd co mōo senarioz corpus dñi pfectū est qd mortis
passione destructū triduo resuscitat^r Dicebat em hoc detem
plo corpus pñ sicut cōdēssio et robustissio eam^r testimonio de
claratur quod ait Sicut fuit jonas in ventre ceti et cetera

De triduo impleto quo dñs resurrexit **Capitulum Vñ:**

Ippm aut tridū nō totū et plēnū fuisse septua testis est
sed pma dies a parte extrema totū annuat^r ē Dies vō triq
apte pma et ipe totus mōo aut mēso^r et pñs abso
lute totū et xxiij horis pñs. Duodecū noctis duodecū di
urnis. tuncq; est em pmo. indecor vobisq; hora tria tū est
dies pñs pñs. Deinde ipe ante suspensū est hora pñs et
ipm tradidit hora nona Sepulta aut est tū iam pñs esset
pñs pñs qñt verba eam^r quod intelligit^r i fine diei unde
ergo libet mēpias etiaz p alia ratio reddi pñt quō non sit
tōtū eam^r iohannis ut hora tria ligno suspensū intelligat^r
totū diem pñ nō cōpñhendis. pñ apte extrema totus cōpu
tabit^r pñt tēq; apte pma quod a nocte sūmat Dies mēciū
Nox em usq; ad diluculū. tūo dñi resurrexit. Declata ē ad
tertū pñmet diem. qma dies qm dñi. detenebris lūme
clarat^r ut paginā novi testamēti et p pñpatoz resurrexit
xpi audiem^r fūstis em aliqui tenebre etē pñmāt nobis
quodāmd qd a nocte sūmat Dies mēciū Sicut em pñi dies
apte fūm hōis lappi a luce in noctem ita isti pñt hōis
repatōm atenebris ad lūcē computat^r qd hora go mortis
usq; ad diluculū resurrexit hōis et xltā ut aēpa hora no
na cōmētur Cui mōo congruit etiā vita eius pñp tēq;
post resurrexit in xltā diebus et est ille mōo i septuagies fce
quēssimū ad mēpiam mēssimū pñtōis in quaduplato
mōdo hñt em pñtōm quēdam decem ut ea quat mēpli
cata faciūt xltā i vespē aut sepultū usq; ad diluculū resur
rectōis xxxvj hōis pñ qm est quadragies senariq; fceitur ad il
lūm cōtinuatiōm simpli adduplū. vbi est coaptatiōis maxia
cōsonācia xñ em ad xxiij simpli ad duplū cōvērnt^r et fūit
xxxvj nox tota tūm die toto et nocte tota nec hoc pñe vllō
pñtōmēto quod supra cōmēctam non absuade tūppe pñm
qñ diei cōmpam^r. corpus aut nocti dormiēti em corpus i mor
te ac resurrexit. et pñs nñ figuram et corpus gēbat. aēplū
etiā Sic go appaēt illa ratio simpli adduplū i hōis xxxvi
et xñ ad xxiij cōfēct^r Et hōis quēd mōo causas em.

in scriptis p[er]itis p[er]iti p[er]unt p[er]t alius alias indagare uel quib[us]
iste quas ego reddidi p[ro]ponende sunt uel q[ui] p[ro]babilis ul[ter]
etia p[ro]babilioes frustra em[er]it eos esse i[n] scriptis p[er]itos et nullas
esse causas misticas curiste: si u[er]o com[er]ent[ur] nemo tam
stultus inep[er]us q[uam] cont[ra]dit Ego aut[em] quas reddidi ul[ter]
anteoite a maiorib[us] traditas que ulla ordinaz scriptaz tes-
timonio uel ex r[ati]one m[ai]or[um] sibi uident[ur] q[uam] collegi contra r[ati]one
nemo potius conf[er]it scriptas nemo estia[n]q[ue] tota eccl[esi]a n[on]
passim sentit. Desquis et p[er]figuratoib[us] que ad uent[um]

Hoc p[er]m[en]ta hoc p[er]m[en]ta. Dom[us] p[er]p[et]u[us] E[st] v[er]u[m]
hic sacra deus aut[em] missus ueniet scilicet q[uod]
femina omnia que facite ac misce p[er]itis n[on] p[er]
angelica miracula apparet p[er]ne que p[er]ipos feta s[un]t. p[er]li-
nes h[uius]m[od]i s[un]t ut o[mn]is creatura feta quoda[m] m[od]o loquet[ur]. v[er]u[m]
futu[m] in quo esset salus vniuerso a morte repando. C[um]ia
em[er]it ab initio deo p[ri]mo et v[er]o p[er] imp[er]at[ur] m[ai]or[um] rep[er]ien-
tes et dignatos de fluyocam[us] et euameta i[n] m[ai]or[um] et i[n] h[uius]
m[ai]or[um] v[er]u[m] p[er]p[et]u[us] m[ai]or[um] et imp[er]at[ur] de m[ai]or[um] ut ip[s]a
m[ai]or[um] v[er]u[m] p[er]p[et]u[us] v[er]u[m] et a m[ai]or[um] c[on]clama[ti]o v[er]u[m].
ret v[er]u[m] et m[ai]or[um] c[on]testat[ur] v[er]u[m] et a m[ai]or[um] p[er]p[et]u[us]
v[er]u[m] ad v[er]u[m] et m[ai]or[um] p[er]p[et]u[us] i[n] a[n]i[m]a m[ai]or[um] et p[er]p[et]u[us] i[n] car-
m[ai]or[um] amara p[er]p[et]u[us] m[ai]or[um] i[n] car- p[er]p[et]u[us] v[er]u[m] et i[n]
rep[er]p[et]u[us] c[on]clama[ti]o et i[n] m[ai]or[um] p[er]p[et]u[us] rep[er]p[et]u[us] i[n]
h[uius]m[od]i in vno iusto facti v[er]u[m] u[er]u[m] i[n] ip[s]a car- nos rep[er]p[et]u[us].
turos de p[er]p[et]u[us] i[n] m[ai]or[um] m[ai]or[um] i[n] m[ai]or[um] p[er]p[et]u[us] nos ca-
put v[er]u[m] in quo n[on] p[er]p[et]u[us] m[ai]or[um] et t[un]c p[er]p[et]u[us] v[er]u[m]
grati et p[er]p[et]u[us] deo v[er]u[m] h[uius]m[od]i v[er]u[m] v[er]u[m] v[er]u[m]
p[er]p[et]u[us] v[er]u[m] De filio dei qui et i[n] forma dei et
i[n] forma s[er]m[on]is vna est p[er]p[et]u[us] Capitul[um] v[er]u[m] v[er]u[m]

Sic ipe filius dei v[er]u[m] dei et. Am[en] ipe mediator dei et
h[uius]m[od]i filius h[uius]m[od]i equalis patri p[er]p[et]u[us] v[er]u[m] v[er]u[m]
et p[er]p[et]u[us] v[er]u[m] p[er]p[et]u[us] v[er]u[m] p[er]p[et]u[us] p[er]p[et]u[us] i[n]p[er]
lanc p[er]p[et]u[us] p[er]p[et]u[us] q[uod] homo erat nec t[un]c tacens q[uod] de
i[n]p[er]p[et]u[us] v[er]u[m] erat Et m[ai]or[um] c[on]clama[ti]o ita loquit[ur] n[on] p[er]p[et]u[us] ro-
go tantu[m] p[er]p[et]u[us] et p[er]p[et]u[us] q[uod] adit[ur] p[er]p[et]u[us] p[er]p[et]u[us] c[on]clama[ti]o Et alig[ue]
De v[er]u[m] eccl[esi]e in deo p[er]p[et]u[us] dila[ti]o i[n] forma p[er]p[et]u[us]
v[er]u[m] p[er]p[et]u[us] et filii et sp[irit]us sancti. Capitul[um] v[er]u[m] v[er]u[m]

Non dixit Ego et ip[s]i v[er]u[m] quāvis p[er]p[et]u[us] q[uod] caput eccl[esi]e
est. et corp[us] eius eccl[esi]a posset dic[ere] Ego et ip[s]i n[on] v[er]u[m].
sed v[er]u[m] q[uod] caput et corp[us] v[er]u[m] est eccl[esi]a s[ed] d[icitu]r
tate p[er]p[et]u[us] c[on]clama[ti]o p[er]p[et]u[us] o[mn]i d[icitu]r p[er]p[et]u[us] et alio loco d[icitu]r Ego
et p[er]p[et]u[us] v[er]u[m] p[er]p[et]u[us] q[uod] hoc est i[n] eius nature p[er]p[et]u[us]
p[er]p[et]u[us] v[er]u[m] q[uod] p[er]p[et]u[us] v[er]u[m] p[er]p[et]u[us] q[uod] i[n] ip[s]o q[uod] i[n] ip[s]o n[on] posset.

disponati ab invicem p[er] diversas voluntates et impidit[ur] et invidi-
as p[er]tor[um] unde mundant[ur] p[er] mediatorem ut sunt in illo vni-
no t[em]p[or]e per eandem nam qua omnes ex hominib[us] mortalib[us] eq-
les sunt sed etia[m] per eandem caritatem i[n] eandem b[eat]itudinem respi-
rante concordia[m] voluntate i[n] vni sp[iritu] quodammodo caritatis ig-
ne conflata Quid h[ic] e[st] valet q[uod] aut ut sunt vni p[er]it et nos
vni sumus ut quicquid pater et filius non t[em]p[or]e equalite-
re sed etia[m] voluntate vni sunt Ita et h[ic] inter quos et deum
mediator est filius n[on] t[em]p[or]e p[er]it q[uod] eiusdem nature se sed etiam
per eandem dilectionis societate vni sunt Deinde idipsum q[uod] me-
diator est p[er] que reconciliam[ur] deo sic indicat Ego inquit
in eis et tu in me ut sint consummati i[n] vni. **De media-**
tore ad mortem dyabolo et mediatore ad vitam ihu xpo. Capri.

Hec est vera pax et c[on]cordia n[ost]ra nobis firma c[on]cordia
purgatis et reconciliat[ur] p[er] mediatore[m] vite p[er]it mada-
ti et alienati ab eo receptamq[ue] p[er] mediatore[m] mortis
Sicut e[st] dyabolus p[ro]p[ri]us ho[m]inem p[ro]p[ri]etate p[er]duxit
ad mortem Ita xp[istu]s h[om]inib[us] ho[m]ines o[mn]ib[us] p[er]duxit ad vitam
C[on]tra p[er]it elata cecidit et deiecit q[ue]ntu[m] dicitur Sic iste h[om]i-
nat[ur] surripit et eripit credente C[on]tra e[st] n[on] p[ro]venit d[omi]n[u]s
quo iste p[er]duxit mortem quippe sp[iritu]s i[n] impietate gesta bat
sed mortis carnis non subiecit q[uia] nec i[n] d[omi]n[u]m suscepit
magis h[om]i[n]em videbat p[ro]p[ri]etate i[n] legione[m] demonu[m] p[er] quos fal-
lacia regnu[m] extaret Sic ho[m]inem p[er] elatois t[em]p[or]is p[ro]p[ri]etate q[ue]ntu[m]
instare impidit aut p[er] falsas pulsione[m] magis i[n] flans
aut p[er] falsa p[ro]p[ri]etate i[n]terit magis e[st] magis fal-
lacie i[n]terit p[ro]p[ri]etate q[ue]ntu[m] a[n]i[m]as deceptis q[ue]ntu[m] illas q[ue]ntu[m]
capit subditu[m] tenent pollice etiam p[er]gato[rum] a[n]i[m]e p[er] eas
quas teletas appellat t[ra]nsfiguando se i[n] angelu[m] lucas p[er]
multiformes machinacione[m] insignis et p[ro]p[ri]etate medaci

De facili ludificatione qua ho[m]ines i[n] d[omi]n[u]m sp[iritu]s fallut. Cris.
Facile est e[st] e[st] sp[iritu]s nequissis p[er] acta corpa facere multa
que m[er]ent a[n]i[m]e t[em]p[or]is corpi[us] agguate et melior
affectu Si e[st] corpa ip[s]a t[em]p[or]is non illis artib[us] et c[on]-
tactib[us] modificata i[n] spectaculis t[ra]nscibit tanta m[er]acula
ho[m]inib[us] exhibet ut h[ic] q[ui] m[er]it[ur] talia vident narrata
vix credant Quid magnu[m] e[st] dyabolus et angelis e[st] de
corpi[us] elementis p[er] acta corpa facere que raro m[er]it[ur] aut
etiam oculis i[n]spiciant ad illud eos h[ic]anos sensu sim-
tasma magnu[m] machinaci quib[us] vigilat dormientes ve-
depiat vel furib[us] agit Sed p[ro] si p[er]t ut h[ic] vita ac-

moib[us]
tes v[er]
ut v[er]
dos q[ue]
eas s[un]
no id
meli
pitu
to m

Medi
viam
p[er]e
t[em]p[or]e
v[er]
v[er]
f[er]
f[er]
v[er]
m[er]
o[mn]
h[ic]
et m[er]
p[er]
p[er]
t[em]
et p[er]
n[er]
i[n]
p[er]
app[er]
p[er]
t[em]
m[er]
n[er]
ergo
m[er]
n[er]
d[omi]
v[er]
f[er]
t[em]

moibus melior patet nequissimos homines vel in fine abulan-
tes vel motibus multitudine corporum multa inordinabilia facientes
nec ullo modo talia facere corripit nec eos propter et ponent-
dos ardet. Sic autem fidelis ac puer non solum sed etiam vici-
tiam si propter fragilitatem carnis ac horreat macula demonum
non ideo tamen aut non se posse talia dolere. Aut ob hoc illos
meliores esse indicabit cum sint perfecti in societate sanctorum qui
pauca dei omnia cuncta subiecta sunt et minime fallacia et in-
to maiora ferunt sine hominibus sine angelis boni. **Defal-**

Nequaquam igitur. **I**is et deceptoribus purgatoribus. **Capitulum**
per suilegas similitudines et impias miserationes in magi-
cas operationes ante purgat et redimat. Deo quod falsus
mediator non tenet ad ipsam sed potius obseques intell-
viam per affectus quos tanto maligniores quanto improbius
sue societate inspirat qui non possit ad euoluendum penas in-
tue virtutis sed potius ad imaginandum pondus adaggetur
vicio. tanto gratiaque ante vultu quanto sibi videtur euoluta
similia proinde sicut magister dicitur moniti quos ad
similitudinem dei adorandas stelle perducit ita et nos non qua-
remus sed per aliam viam adaptam recte debemus quamvis qui-
nibus docuit et quia vix pupis huius regi ad insaribus
obsequi non possit et nobis cum ut adoremus huiusmodi christum re-
li enarrantur gloriam dei. Cum mones etiam eximit somnis corp-
et in fine via nobis fuit ad petram mortem perpetuam. Idem
per vnum quippe hominem nutauit petram in hunc mundum et per
petram mors et ita in omnes homines peruenit in quo omnes per-
cunt. huiusmodi mediator diabolus fuit perceptor petri
et papitator in morte nostra et ipse per opanda diabolus morte
nostram simplicem attulit suam per impietatem nostram mortuam
in ipso. carne vtriusque mortui non est nobis aut et impietatem
perpetrat et propter hanc ut in morte venie mem effectat vniuerso
appetit iniqua persuasionem. Ostendit nos periculum est iusta dam-
natione propter quippe scriptum est Deus morte non fecit. quia
causa mortis ipse non fuit. Sed tamen retributio eius iustissima
mors interrogata est petri. Sicut populum in dicit interrogat pro ca-
usa tamen populi non est iustitia in dicit sed merito eius. Cuius
ergo nos mediator mortis transiit et ipse non venit. id est ad
mortem carnis. Si nobis dominus deus in medicina emendatio-
nis inuenit quia ille non meruit occulta et nimis archana
divine altius iusticie. Ut ergo sicut per vnum hominem mors ita per
vnum hominem fiat resurrectio mortuorum. quia magis vita-
bunt homines quam vitam non potuerunt morte carnis quam mor-
tem spiritus. id est magis penam quam merita pene habere non peccare.

aut nō eriat a patre eriat nō mori aut quivis nō obliueat
 delecta satagit. Vite mediator ostendens qm nō sit mors timēda
 que pñanas condicō iam evadit nō pōt sed potius impietas
 q pñatē tamen pōt occidit nobis ad fines quo veni? sed nō qua
 veniū nos em pñatē admortē veniū ille per instia. Et
 ideo tū sit mors nra pena pñi. mors illius scē ē hostia pñe
 morte x nō fuisse uetā nre sed voluntatis pñe acceptatis Exim

Quoniam in ipso corpore pñat. mors q sit spūs adu de
 ri mors aut corpis ab spū deat ea q sit pena i morte
 corpis ut quia spūs volens deseruit deū. deseruit corp
 mivitus ut tū spūs deū deseruit quia voluit. deseruit corp
 etiam si noluit nec deat tū voluit nisi aliquas sibi vim
 qua ipm corp pñat intulit. Demitavit spūs mediatoris
 que nulla pena pñi usq ad mortē carnis eius accessit. qā
 nō eam deseruit morte sed qā voluit. quōdo voluit et quō vo
 luit. Cū nre vō de ad vnitatē cōmixtus hinc aut ptatē
 hōc pñēdi anām mēz rē et hoc maxime mirabī se sicut
 cū nre loquitur qm pñes eant tū post illam vōtē i qua fi
 guā pñi nre adidit cōtinuo tradidit spm lōga em morte c
 tiabant supāsi. vnde latronibz ut iam morēnt et deliquo
 ante salbatū deponēnt cūra qñatō sūt ille aut qā mortu
 us inventus fuit miraclo fuit. hoc etiā pilatū loqū fuisse
 mirabī tū ab illo sepeliendū corp dñi petet. ille vtiq deap
 tor qm fuit hōmī mediator ad mortē falso q se oport
 ad vitā nre pñgatiōis per sacra et sacrificia saclega quibz
 pñbi pñmt quia nec pñgatiōis mortis nre habere potuit
 nec requirerē pñe Simplicis quippe suā mortē ad dñplaz mēz
 potuit affe Simplicis vō tñtū m qua et cāmetū esset
 renonatiōis nre et m fine eius que signa est cūgila cōis ex
 emplū nō vtiq potuit ille pñde qm spū vñg carne suam
 mortuā requirat. vtiq vite mediator. illū spū mortuū i
 mortis mediatorē aspilū m se cadenciā fortis mittit ut
 nō regnat intus. sed forisq oppugnat nec tamen
 expugnat. Cū scē q temptand pñuit ut ad pñand
 etiam tēptatōis emē. mediator esset. nō solū p ad mōem
 vñciā pñemplū sit ille pñitq vbi per omēs additq ad
 mōia molēs irēpe. expulsus est post baptisimū in hāemo
 completa tū tēptatiōe illatā qmā vñū spm mortuo
 spū non mōast. Cūo avidus mortis hūane quib se ad
 faciendā mortē quā potuit et pñmissū est illud qd opus
 bis mortale vñū mediator acceptat. et vbi potuit aliqd
 fūc ibi xomī parte de vñq est. Et vnde accepit qteris

ptatē
 ptas
 mltas
 tēptat
 nobis
 est ca
 pñul
 tes
 quip
 erat
 mēb
 nouā
 fūcāt
 tanq
 et pñ
 egē
 pñ pñ
 Cūo
 qñort
 vñmē
 em tē
 dñs se
 cessit
 paulo
 nos a
 ita cā
 tñmā
 pñi d
 ad hū
 pñb
 quā
 tñmē
 hūm
 pñi et
 et m
 pñia
 fūc n
 omia
 quā
 mñm
 tēptat

ptates omne carnis occidende pnde interior qua nos tenebat
 ptas eius occisa est scdm e em ut vincula pctoru multo m
 nullis mortibz per omig vna mortem quam pctoru nullu pre
 cessat soluent quia ppta dñs p nobis in debitas reddidit ut
 nobis debita non nocet neq em emqñ iure ptatis exutus
 est carne sed rpe se genuit nam qui posset non mori si vellent
 pcul dubio quia voluit mortuus ē Et ideo pncipatq et pta
 tes apoliarit fiducialit triumphas eos i semetipso morte sua
 quippe vno veniissio sacrificio p nobis oblato quidp culpaz
 erat vnde nos pncipatq i ptatis ad luenda supplicia iure de
 tenebat purgavit a doleuit et aruit et sua requitade in
 noua vita nos pdestinatos vocauit vocatos iustificat iusti
 ficatos glificauit ita dñs qñem que pce cōsponsione seducti
 tanqm iure integro possidebat et rpe nlla corruptione carnis
 et sanguis sepius per ista corpis mortalis singulitate nimis
 egeno et infirmo tanto pphior quāto velut durior et fortior
 qñ pāno et cōpno dñabat in ipa morte carnis amisit
 Cuius em cadente nō sicut copulit redemptorē Sic i mortis
 qñatio filius dei nobis fieri dignatq ē amicus quo nō pce
 veniēdo melior se nobis atq maiorē putauit inimicū Dixit
 em redemptor nō maiorē dilatorē nemo ē Cuius ita etia rpe
 dñs se reddidit dyabolū pncipem inqñt illi dñs i passionibz
 cessit quia et de ipso intelligatū est qd ipsalms legit commisti en
 paulonig ab angelis ut ab iniquo velut capro iure adūsus
 nos agente rpe omnis pncipem en iure commisso pparet atq
 ita captiuitate ppter pctoru scdm captiuaret nos qñ libaret acap
 timitate pte pctoru suo iusto sanguine in iuste fuso mortis cyroga
 phū dñs et iustificādo redimēs pctoras hie etia dyabolus
 ad huc nos illudit quibz se per sua pata velut pncipatq et
 potat implaudēdis atq mēgēdis falsq mediator opponit qd
 pncipis facillime pcepit utide atq contempnē mortē xpi a
 qua rpe est qñto alienior tanto eis sanctior atq dñmior qui
 tamē apud en paucissimū remāserūt agentibz gentibz et pñā
 hñilitate vinctibz pccatū sñm emstz fiducial de pñtibz hostan
 sñm et cōuictibz ad redēptorē sñm neqat em dñs quo nō illo
 et impudēte i furente vlat ad salutē fidelū pctorū pccatū hñia
 sapia dei asine pncipatē quod est inimū pñtalis creaturē nōq ad
 fñe inferiorē quod est mors corpis pñtē fortior et disponēs
 omnia pñtū Attingit em vbiq ppter pñā mēdiciā et mēqil in
 quatu in cam nō in pñtū dñm aūt carnis alieno dñs vñ
 vñmū pñtū in carit mors altius qñis pñtū i eterno igne
 tēgēti quo nō solū tñm tñm sed etiam in actis corpibz

et etiam spiritus possint. Sicut autem homines quibus Christus est mortuus
 est voluit ubi nos tam magno eruit et ista morte reddere immo
 hominibus conditoris eripuisse ualeat quod transisset apud peccato et illa
 in illo peribat quod per peccata ipso ponebat et ipse istas dicit
 quo per distantiam nam ipse non cecidit et quo per eos pergentes
 misericordiam ille dedit et tunc se demonibus et melioribus et eis dubitat
 credere eos quod maladiis omnibus infecti detestari quod non cessat. Cui
 ite alienos ab hominibus mortis passione nominat propter quam christum
 contempnunt nec sic voluit considerare quoniam fieri possunt ut in se ma
 nens nec perire nulla parte motabile ubi dei purioris tunc nature
 puritatem aliquid in se pati posset quod immundus demon quia
 tremum corpus non habet pati non possit. Si tamen se ipsi demonibus melio
 res tamen quia carnes portant mori sic possunt quicquid mori
 demones. quod non eam portant. non utique possunt. Et cum demonibus
 sacrificiorum suorum multa premunt quo se fallacibus prophetis quod spi
 ritibus immolare non sentiunt. Aut si etiam sentiunt aliquid est per deum
 arbitratum perfidiam et invidiam autem quorum intentiones nullam
 negotium est nisi impudens. Aditus namque non intelligunt ne se
 ipsos prophetas spiritus hominibus sacrificiorum grande potuisse nisi
 unum videretur pro quo volui voluit. Verum sacrificium debetur.

De sacrificio vero et perfectio quod ipse pronobis sanator effectus est. **Exo**

Necque id posse rite offerri nisi per sacerdotem secundum et iustitiam nec
 nisi ab eis accipiat quod offert per quibus offert atque id
 sine vitio sit possit virtutibus mundandis possit offerri hoc
 certe omnes cupiunt quoniam pro se offerri sacrificium deo voluit. Cuius
 ergo tam iustus et iustus sacerdos quoniam virtutis dei filius non qui
 opus habet per sacrificium sua purgare peccata nec originalia nec ex
 humana vita quo addunt et quod tam congruent ab hominibus
 promittitur quod pro eis offertur quoniam humana caro et quod tam
 aptum homine immolatori quoniam caro mortalis et quod tam munus
 promittendis virtutibus mortalium quoniam sine ulla contagione car
 nalis concupiscentie caro nata in utero et ex utero virginis. Et
 quod tam grate offerri et suscipi posset quoniam caro sacrificium nostrum
 corpus effectum sacerdotis nostri. Ut quia quatuor quidam in omni sacri
 ficio. et cum offertur aquo offertur. Cuius offertur per quibus offertur
 idem ipse virtutibus virtutibus quod mediator per sacrificium patris virtutibus
 aut nos deo ut unum cum illo manet cum offertur. unum in se fa
 ret pro quibus offertur unum ipse esset qui offertur. et quod offertur.

De his qui per peccatum de virtute propria pollicentur. **Capitulum xvi**
Unt autem adam qui se putavit ad templum deum et
 in hunc deo virtute propria posse purgari quos ipse per
 bia maxime maculat. Nullum enim virtutem est cum magis

dima leg
 ille p
 oralle
 mpt
 do t
 signat
 nomlli
 et huc
 cistam
 deiden
 sende
 huius
 mient
 repuat
 amam

potuer
 pletu
 dormit
 capob
 atalm
 metis
 modus
 neista
 btm
 derit
 pte m
 flumio
 mig
 fubia
 milles
 Alioq
 aus et
 tes am

potuer
 pletu
 dormit
 capob
 atalm
 metis
 modus
 neista
 btm
 derit
 pte m
 flumio
 mig
 fubia
 milles
 Alioq
 aus et
 tes am

Q
 endo
 agnole
 intrall
 paffan

divina lege magis respicit et quod magis accipiat diuini ius
ille propitius spiritus ad omnia mediator ad omnia inclusor nisi
oculte insidians alia via deoretur aut per prophetam deficiente quod
inspicit amalech apte finis et ad terram promissionis expugnat
do triptu neque per terram domini que moysi manibus extensis est per
signata prope hinc enim sub pregarum ista virtute prope pollicetur quia
nonnulli cor potuerunt aciem mentis ultra omnes creaturas suffragere
et hinc incommutabile veritatis contemplationem apte attingere quod
christianos multos ex fide inter sola divinitas non sibi potuisse
descendere sed quod prodest propitius et ob hoc erubescit legem
stende delongiquo propitius patriam transmarinam aut quod obest
humili detanto intervallo non cum vide in illo ligno ad eam ve
nienti quo dedignatur ille portari. **Sapienter mundi non**

reputatio vitale cognoscit nec futurorum ordinem scire potuisse
quomodo et ipsi viderentur habere viderentur. Capitulum xvij

In eadem reputatio carnis nos adde reprehendit sibi
potius etiam de his rebus recte voluit quod vero perfectam
incommutabilem quam per illa que facta sunt intelligere
potuerunt prope de compositione rerum immutabilium aut de conspectu
perfecti ordine consulendi sunt. Unde enim quia variegata disputat et
dominis etiam per suadet etiam remota omnia temporalia fieri pro
capotunt in ipse remota preceptis vel scriptis colligere quot sunt
atque quia que semina singulorum in ordine qui modum mat
metis qui in per conceptus per ortus per etates per occasus qui
modus in appetendis que finem sunt fugiendis quatenus non
necesse omnia non per illa incommutabiles sapientiam et perfectum ac
tempus historiam queperunt et ab aliis expectata atque conscripta recte
deunt. Uno magis miranda est nullo eos potuisse prope perfectum
re in vestigare et quidam inetas hinc accipere quo tanquam
fluvio genus deunt hinc atque inde compositione ad primum
magis debeat enim ista enim nec historici scribere potuerunt longe
futura et a nullo expectata atque narrata nec ipsis prophetis rebus videlicet
in illis finis etiam quod rationibus intellectu talia contemplati se
philosophi non eiusdem generis preterita quam potuerunt historici inquirere sed po
tius et futura prenoscent. **Quod qui potuerunt ab eis va**

tes ante appellati prophete sunt unde apertum impiis patet quodam
namque et prophetarum nomen non futura preterita. Capitulum xviii
oio alienum est a his corpore sed primum in est videri quod
meto preterita futura comitantur. Sic media multa pre
cedo etiam hinc mandantur quod qui expectata notantur. Sic denique
agricole vel etiam nautae multa premonstrant. Talia enim si a legibus
intervallis tempus fiant divinationes putantur. In vero iam videri
premonstrant et longe visa venientia nunciant pro acuto sensu videri.

tū quod in facit aere patescunt dīminacē cadūt tāqū si q̄s
 qm̄ demōtis vīte aliqūe longe vīdeat venītes. et prope
 in campo hītantibz aū mīcet qm̄ ab angelis scīs q̄bus
 eam dāus per vīdū sapiam q̄ p̄as induant. vbi ē futū et p̄
 tita stant et q̄busdā p̄mīent hōibz vel ab eis audita rur
 sus ad alios hōies t̄mītant. An ip̄os hōm̄ quorūdā mē
 tes ī tantū evēlēt spū s̄to ut nō per angelos sed p̄cipas
 futūoz īstātes causas ī ip̄a sūma rē aere cōspiciant qm̄
 dīnt em̄ et ista aere patescunt sine angelis ea mīantibz p̄
 ne hōmībz et tū audīnt quantū opus esse ī īndicat em̄
 subdita s̄t omīa multa etiam p̄dicant ī īstāctū quodā
 impulso spū nestīcū p̄ant cāphas nestīcū quod dīxit S̄
 tū esset pontīfex p̄phetā. Ergo de p̄cessoribz p̄tōrū et de re
 surrectōe mortuoz p̄p̄os nec illos consule debemz qm̄ cū
 totē cōmūtatē ī quo vīm monem et sumz qm̄bī p̄tue
 rūt īntellēxerūt qm̄a per ea que fīta sūt cognoscētes deū
 non p̄ant deū glōficānt aut grās egerūt Sed dīctes se
 esse sapītes stultī factī sūt Et tū īdōnei nō esset ī cōmūtatē
 spītalīs ī cōmūtablīs q̄ natūre atēm mētīs tam q̄stant
 īfīgē ut ī ip̄a sapīa creatōis atq̄ rectōis vīmītatīs vīde
 rēt vērā lūmīa p̄tōrū que iam ibi sūt ut p̄ esset hīc autē
 futū essent ut non sūt atq̄ ut ibi vīdēt q̄sponē ī melīq̄
 non sōlū aīaz sed etīaz corpū hūanū vīp̄ ad p̄m̄ mōi p̄
 fectōm. Cū ergo ad hīc ibi vīdēda nullo esset īdōnei nō
 ad id quīdē dīgm̄ fīta sūt ut eis ista p̄scōs angelos mī
 cīent sine formīp̄ p̄cipī corpīs sine īnīorībz rēvelatō
 nībz ī spū cōp̄s p̄cut p̄atibz nōis vērā p̄ietatē p̄dītis hīc
 demīata sūt qm̄ ea p̄dīctes et nō dep̄ntībz sīgm̄s vel de
 p̄mīs rēbus ita ut p̄dīctes factis fīde facīent auctōrībz
 em̄ de longe futūis usq̄ ī fīne sēculī cādēt. hīc mēntent
 p̄tates autē aere p̄p̄be atq̄ fallaces etīa si q̄dam de p̄
 rīctatē et cōmūtatē p̄tōrū et de vērō mīdiatōe actīs p̄phetīs
 vel angelīs audīta per nos vates dīxīte rēpīntur. Sed
 gerūt ut per hīc aliena vērā etīa fīdēs deī si possent ad
 p̄na falsa trahēnt. Deus autē per nestīctas dēgit ut vērītas
 vīdīq̄ rēsonāct fīdēlibz ī adīntōrī. īmp̄ns īntēstīonī.

De fīde quā rādīq̄ t̄palīf gēsta et vērītatē q̄ rādīb etīa. C. xix

Oma igit ad etīa cōpīp̄da īdōnei nō etīam. p̄rdes q̄
 p̄tōrū nos p̄granābat t̄palīū tēn amōe cōtīactē et de
 p̄pagmē mortālītatē tāqū nālīter īnolīte pūrgādi
 etīam pūrgatī aut ut q̄t̄p̄em etīam nō mī p̄t̄p̄alīa

possemus quilibet iam contrari tenebamur. Sanitas enim a morbo
 plurimum distat. Sed media curatio nisi morbo cognat non
 pervenit ad sanitatem. In vtilia temporalia decipiunt cogitationes, vtilia
 temporalia percipiunt sanandos et sanatos ad eternam transiunt quos
 autem rationis rationalis sicut purgati contemplationi debet rebus
 eternis sic peragenda temporalibus fidem dicit quidam et illos quoniam
 iam apud grecos sapientes scriptum est quantum ad id quod ortus est
 eternitas valet. tamen ad fidem vitas et profecto est via prima. Quod
 enim nos temporale dicitur. hoc ille quod ortus est appellavit. a quo ge-
 nere etiam nos sumus. non tamen secundum corpus. sed etiam secundum animi
 nobilitatem. non enim ipse vocat eternum quod aliqua aperte immutat
 immutabile ergo immutabiles sumus in tantum ab eternitate distamus
 promittit enim nobis vita eterna pro vitas. animus perspicuitate
 rursum tamen distat fides nostra quantum ab eternitate mortalitas
 hinc ergo adhibemus fides rebus temporalibus gestis propter nos et per
 ipsam mundam ut cum ad ipsam pervenimus quicquid mundum putat
 fides vitas ita mortalitatem putat eternitas. Insuper quoniam
 fides nostra fiet vitas cum ad id quod nobis credendum promittit
 per venire. Promittit autem nobis vita eterna. Et dicit vitas
 non que fiet sed futura est fides nostra sed que ipse est vitas quia
 ibi est eternitas. Dicit vero vitas hoc est vero vita eterna ut
 cognoscatur te vnum et verum deum et que missa ihesu christo et
 fides nostra vivendo fiet vitas. tunc mortalitatem nostram comi-
 tatam tenebit eternitas quod donec fiat ut et fiat quia rebus
 ortus accommodamus fidem credulitatem sicut in eternis speramus
 vitas contemplationis. ne fides mortalis diffundatur a vitate vi-
 te etne ipsa veritas patet eterna. Deinde orta est cum filius dei
 sic venit ut fieret filius hominis et ipse in se acciperet fidem nostram qua
 nos pervenit ad vitam suam. Cum sic suscepit mortalitatem no-
 stram ut non amitteret eternitatem suam. Quoniam enim ad id quod
 ortus est eternitas valet. tantum ad fidem vitas ita nos pergere
 oportebat ut ille nobis fieret ortus qui manet eternus ne aliter
 nobis esset infide. aliter in vitate nec ab eo quod ortus sumus ad
 eterna transire possumus nisi christo eterno per ortum nostrum potius ad et-
 ternitatem ipsius traqueremur. nunc itaque illuc quodammodo pervenit
 est fides nostra. quo ascendit in quem credimus. ortus. mortuus
 resurrexerat assumptus. Quod autem duo potius noncimus in nobis
 Sumus enim et homines orti et mortui. duo enim reliqua resurrexi-
 tari et assumpti nunc nobis speramus futura. quia in illo facta
 credimus itaque in illo quia et id quod ortus erat transiit ad eternitatem
 transiit est et nunc cum fides pervenit ad vitam iam enim ac-
 sentibus in verbo fidei manent et ut inde ad vitam ac per se
 ad eternitatem perducti a morte liberentur. Ita loquitur. Si manseritis
 in verbo meo vere discipuli mei estis. Et qui querunt quo fructu

seruauit et cognoscebat uitam Et rursus. qm dicunt Quid
prodest mortalibus uitas Et uitas inq libabit uos uide
nisi a morte acorrupte amittibilis / uitas quippe imortis
in corrupta i commutabilis pmanet uita aut imortalitas
uita i corruptibilis uita i mutabilis ipa est eternitas

De missione filij dei qua i forma sui patre factus e minor
et i forma dei patre permanet equalis Capm xx

Ecce ad quid missus est filius dei ymo uo ecce qd
est missu esse filiu dei tunc uisus ppter facienda fida
qua mundum ad contemplandam uitam i rebz ois
ab eternitate prolatis i ad eternitate relatis tpalibz gesta st
aut testimonia missiois huius fuit Aut missio ipa filij dei
Sed testimonia quada ventur pmanant quada uenisse
testata sut scdm qmpe creaturas per que facta est omnia
creatura omem creaturam testem hie oportebat. nisi em nil
tis missis pderet vng. no multis dimissis tenetur vng
et in hns mptia esset testimonia que parvis magna vi
dent non cadetur ille tam magnus ut magnos faceret ma
gnos qm ad puos missus e p uis p uisibile em maior filij
dei facta sut etia i facta et oia que i eis st. quia oia p ipm
facta st qm signa atq portenta que i ems testimoniis pro
ripit Sed in homines ut hie magna per em facta pui fident
illa parua tanqm magna tenentur An ergo uelit plenitu
do tps re. usq ad opum ut factm. eo itaq missu quo factm
Si ergo maior mittit motem. factm et uos factm. minore.
et intantm minore. mquibz factm. et intantm factm. Iqntm missu
Christi em filiu pmi factm gemelle perque hie qa facta sunt oia
non solum prius. qm mlior factus. sed pns qm essent oia
Emde mittit confitem equalis que dicam missu mior
Quo ergo an ista plenitudines tps. qua cu optebat mit
ti pns qm missus eet uidet a patribz potuit cu eis angeli
ca uisa quada denuntietur. qm nec iam missus sut calis
est pata uidebat Vn em d^r philippo aquo vltis sic accis
et ab ipis aqmbz catus est i carne uidebat Tanto tpe
uobis pmi et non cognosist me re nisi qa uidebatur
et non uidebat / uidebat sicut missus fcs erat. no uidebat
sicut per em omnia facta erat sicut etia vni id dicit qm h
mandata dei et seruat ea re usq Et manifestabo ei mcpm
ut quid cu qst manifestus ante oculos homi mptu carne
quod vbi impleuit tps factm erat. suscepit nre fidei
portigebat ipm em vbi perque oia facta st et facta cant p.
gate perfidem nram. q contemplandam i etnitate fnebat Si em hie

hor m
impad
etnu
sed qm
est qm
patre
ideo d
missu
repta
facto f
patem
qualis
vbi c
mptu
quod
dequ
de for
qd d
mpti
dix
que
dand
hic m
lur il
cus a
gitati
que
mait
em h
ma
ma c
obqm
neq
ompo
nata
ompo
Sic et
mult
quibz
ux u
ut sit
facta

voluit. En flans aut dicitur spm psm neq; em flatus ille
 corporeus in sensu corpali tangendi pcedens a corpore sba pps
 pti fuit. sed demeratio per agnitas significatio no tm apatit sed
 et a filio pcedit spm psm tunc em demeratio dicit alii
 fuisse spm psm tunc in sufflas aplis dicit et alii que p
 astensione pna misit vms em pps est. pps dei pps pps
 et filii pps pps qui opatur oia i omibz. Sed q dicit datus
 est dispensatio etc significatio fuit de quo mo loco qntu dicit
 dedit dispensatio. Na ego aut dicit tunc ego mitto vobis a
 patre qndit spm et patris et filii. tunc enim cu dicitur tunc
 mittet pater i noie meo no tm dicit. que mittet pater a me
 quoadmodu dicit tunc ego mitto vobis apse intelligi omds
 q totius dmitatis uel si melius dicit deditis pncipm pr e
 tunc apse pcedit et filio ad en refert a quo natus e. Et qd dicit
 exorta sps uodn erat datus quia ihus no dn erat glificata
 tunc intelligat nisi quia ita illa sps pti datio na missio p
 clausuram xpi futura erat qualis nunc an ea fuerat neq; em
 ante ea nulla erat sed talis no fuerat. Si em an ea pps pps
 non dabit tunc impleti locuti s pphete. Cu ppheta dicit
 apse et mltis locis dndat spm pto eos fuisse locutos. En
 et de iohne baptista dicitur sit spm pto replebit iam inde
 ab vto mabe sue. Et spm pto replebit zaccharias mxt p
 eius. ut de illo talia dicit. et spm pto maria ut thia dabo
 mino que gestabat vto pducaret spm pto Symeon etom
 na ut magnitudie xpi puuli agnosceret. tunc ego sps
 scus uodn erat datus q no dn ihus erat clausuram nisi
 quia illa datio ul donatio na missio sps pti futura cat
 quidam ppetate pna i xpo aduentu qualis an ea nunc fuit
 tunc qm em legi linguis quas no nouerunt hoies locutos
 veniente mte spm pto pnt tunc fctm e. cu oportet eis ad ven
 tus pgnis sensibilibz demerari ut ostender totu orbem tunc
 atq; omes gentes i linguis vavis costabitos credituras in
 ihm per domi sps pti ut illebar quod i ps cantat. Non
 pnt loquere neq; sermones quoz no audiat voces coru
 i noies tiam pnt sonus coru et i fmes orbis tunc vba coru
 verbo itaq; dei ad vntate pone copulata et quoda comio
 tus est qd cu veniente plenitudine tps missi e i que mndu
 facta ex femia filius dei ut esset et filia hois ppe filios hois
 qae pona angelica nabis figurat an ea pnt ut pmi
 tiaret non ex ppa re ut ppa esset. *Capitulum xxi*

De sensibilibz aut demeratioe sps pti pnc pcolube sps pnc
 pcolube igneas cu eius pnam patri et filio coetna
 pnt q i comutabilez subdita et fmes catna tpalibus
 motibz et formis qndet cu ad ems pone vntate sicut carz
 que verba fctm est non copulact no audet dicit nichil tale

factum esse antea sed plane evident' dixim' patrem et filium et spiritum
 factum unum eiusdemque esse. Deum creatorem tantumque omnipotentem in
 separabili opari. sed ita non posse per longe in parte maxime corpore
 am' carnis in separabili deum ita sicut per vocem nostram quod ubique
 corporali sonat non possit pater et filius. si enim suis et propriis
 intellectualibus temporibus etiam separare distinct' que sunt cumque et voca
 buli subde occupant nominari. in ipsa quippe sententia qua sunt tam unum
 patet. pater et filius et spiritus sanctus. si nullo temporali motu per omnem
 creaturam idipsum sine ullis intervallis temporis vel locorum et sit
 unum atque idem ab eternitate in eternitatem tanquam ipsa eternitas quod
 sine vitate et caritate non est in meis enim vocibus separati patet
 pater et filius et spiritus sanctus nec similis dici possunt et in se ipsis visi
 bus sua separatum locorum spatia tenent. Et quoniam dominus cum
 memoriam meam vel intellectum et voluntatem nullo singula quod
 nomina ad res singulas referant. Sed tamen ab omnibus tribus singula
 facta sunt. nullum enim horum trium nominum est quod non in memoria et in
 intellectu et voluntate mea operata sunt. Ita eternitas simul operata
 est et voce patris et carnis filii et columba spiritus sancti. Cum ad proprios
 singulas hoc singula referantur qua similitudine utriusque cognoscatur
 inseparabilis inseparabilem eternitatem per visibiles creaturas quem separabiliter
 deum ita et inseparabilem eternitatis operationem etiam in singulis esse
 rebus que vel ad patrem vel ad filium vel ad spiritum sanctum deum
 proprie pertineant dicuntur. Si ergo amicus querat. quomodo facta sit vel vocem
 vel spirituales forme atque spiritus ante incarnationem ubi dei qua hoc
 factum significat per angelos ea deum operata esse. respondeo. Quod
 etiam scripturae scripturae testimonio quibus existimo satis ostendi.
 Si autem queritur ipsa incarnatione quomodo facta sit spiritum dei ubi dico
 carnem factam et hominem factum. non tamen in hoc quod factum est et corruptum
 atque immutatum. Ita sane factum ut ita ut ibi sit non tamen ubi dei
 et hominis ratio quod etiam rationalis hominis anima atque hoc totum et
 deus dicitur. propter deum et hoc propter hominem. Quod si difficile in
 telligitur. mens fide purgetur magis magisque abstinendo a
 peccatis et bene operando et orando cum gemitibus deprecando sancto
 ut per dominum adiutorem perficiendo et intelligat et amet. Si autem
 queritur per incarnationem verbi. quomodo facta sit vel voce patris vel
 spiritus corporalis qua deum ita est per carnis quidem facta ista non
 dubito sed ubi tamen corporales atque sensibiles sunt adhibito et
 spiritum rationalem vel intellectuale. hoc enim quod dicitur placuit appellari
 et quod gratia dicitur vocem. non quidem ad omnitatem persone primis
 enim hoc dixit. ut quidam illud est creatura per quam committit vox
 ista sit deus pater vel quidam id est carnis in quo per columba spiritum
 vel per ignem linguas spiritus sanctus deum est. Ita sit spiritus sanctus.

sunt e
 mpe
 abas
 mac
 creatu
 e ita p
 uelam
 profici
 que d
 fut. n
 do n
 tum a
 ne po
 libat
 etiam
 appa
 qm
 modo
 argu
 tificu

Hic illi
 Sed i
 per sp
 vero d
 no po
 m et
 da a
 fend
 mlti
 ut n
 xpi n
 intell
 tellig
 nem
 i com
 non q
 ege
 libus
 copre

sicut ē dei filius hō ille qui a dōgē frūs ē. Et tñ admīsti
 mperage de pūficatōis sicut optinisse deq̄ indicant. Om
 aliqd aliqd intelligendū sit i venie. Diffiale est et temē aff.
 more nō aparet. Quid tñ ista sine rōnali vel itellctuali
 creatūa potuit fieri nō video neq̄ ad huc locus ē explicat
 ē ita pūa qñtū vice dñs dedit pñs em se distūcda et ro
 uelanda hēitōr argumēta qñd ad dñm libris sed a rōibz
 profert qñdā p vāfemētoz cogē arbitrat̄ testimonia pūpūq̄
 que dēpē et filio et spū scto pū ita esse intelligēda ut ipi ro
 lūt. Nūc em nō ideo minore filiū. quia missa ē apē nec
 ideo minore spū sctm qā et pē em missa et filius pūfūet qñ.
 tum arbitror. Demētiū est. Sine em pū vībile intūas p.
 ne potius pū pūpū comēdāz non pū i cōlūtate nīl impai
 litatē uel dissimilitudinē pū i pūpūis hēc pūta intelligant. Cū
 etiam si volūss dñs pata per subiectas creatūas vīblē
 appatē. ab pūdīgē tñ a filio que genuit aut apū pto
 qm de illo pūatit missa. Sicut. Iste igit sit hūiq volūss
 modo. De intēpē i cētis adimūte dñs illa hēitōr pūpūpū
 argūta qualia sūt et que ad dñm radāgnāt vīdēbz. Ep lī
 tū igitur liber quatuor pūpū pūpūatio i libē. Qñ tñ

Hic iam aordēs dñe que dñi nō cogitat vel a d.
 homīe aliquo ul ite a nobis nō omē pūit. Qñ vī
 et ipa nra cogitatō. cū dāto. tēmtate cogitatō longe
 sit illi dāno cogitatō. impatē pūat ut ut est cū capiat
 Sed ut pūpū ē etiam a tēmtē qñtū paulā aplūs hūc at
 pūpūpū et in enigmātē vīdēbz pūmīa dñs dñs dñs
 nūc dāno pūpū cogitatō dēbz. et dāno digne cogitatō
 nō pūpū em laudando reddēda ē omī tpe bñdīctō et
 omī emūando nūlla cōpētē dūctio et adimūtem aditelligē
 da atq̄ explicanda que intendo i veniā pūpū pūbi of
 fendo. Memor em pūm non solū volūtatis vīnē m fū
 mitatis mee dñs hñs etiaz q̄ ista lectūa sūt ut ignoscāt pto
 ut me magis volūss qm potūss dñe ad nūc qd uel
 ipi meliū intelligūt uel pūpū eloqūm mei difficultatē nō
 intelligūt. Sicut ego eis ignosco ut pū pūa tarditatē in
 telligē nō nō pūit. faciliū em nobis inuēte ignoscā. si nō
 neimū aut cōte reddēdo firmū tēmtē qā que denatā.
 i cōmūtābz et vīpūbz sūme q̄ vīnē ac pūi pūfūctē dñe
 non cōpūctudīe vīpūbz atq̄ mutābz et mortābz ul
 cōgenāz rap esse mēdēda. Sed cū in hñs etiaz q̄ nūb cōpū
 libue adīatē sensibz uel qd nob ipi i mīore hōie sūa pūa
 cōpūctēdē laborēbz. nec suffīamq. nō tñ impūdet illa.

4
que sup put dimia et ineffabilia. pietas fidelis ardeat no-
qua puzo viru inflat arrogancia. sed qua gra puzo cito:
ris et saluatoris i flamat nam co intellectu ho deu capit
qui ipm intellectu pmi quo en vlt capz nodu capit Si at
huc iam capit attendat nihil co esse m pua nata meliq
et videat vtru ibi videat ulla lameta formaz nitores co-
loru spaciosas gradation. vel graduales pmi distancias
molis distension aliquas parceloz intervalla motones
vel quid eiusmodi m' etc istoz invenimq i co qd m na
ura m' melius invenimq. i nro intellectu quo sapietiaz
capiz qnto capacas pmi qd ago no invenimq i meliore
nro no debemq illo quere quod longe meliq e meliore
nro ut sic intelligimq deu p possimq qntu possimq Sine
qualite boni pue qntate magna Sine indigentia creatu-
rem sine ptn pntem. pue ptn omnia qntet. pue loco
ubiq totu Sine tpe sempitern. pue vlla pmi mutacone mu-
tacione faciente. m' q pagat. Quis deu ita cogitat et
nodu pt invenire. quid sit pue tn conceat quantu pt ali-
quid deo sentire quod no sit. **Ordo Capituloru**

Quod modeste ac sobrie debeat ho m' etiam sine metis
nabia m' explicabilis est de dei substantia cogitare
Sola p'cedentia argu. In m' deo igeniti et geniti
appellato p'bam indiat simplicitate. **De commutabili cen-**
cia que solus deus est **De accidentibus** pue separabilibus pue i
separabilibus que m' deo no possunt esse qz no est mutabilis
Sine m' deo ad aliquid dicit non p'bam p'bam dicit nec tam
esse accidentia sed relativa m' commutabilia. In ingenitis
ad pater dicit possit illa accipi q ad pater et pater dicit.
Sed i quibusdam locis valeat negatio p'ba qua aliquid
non quid sit. s' quid no sit audit. **De similitudine** similitudinis
q'q ad se dicit quoz p'ona i diffinis atqz commune sit i vna
significet eandem qz p'bam. Quia necesse tunc p'one i similitu-
te dicant. **De vera magnitudine** mag' p'one mag' st q' mag'q
sunt magna. **Relativum** no p'bat dicit quidqz p' a filius a
p'as p'as p'ie noiat. **De relativis** que referri ad invicem
necesse tunc tn relativa sunt. **Unitate** deo no tua p'ncipi
sed vnu esse p'ncipi qia p' et filius et p'us p' vna p'ator est
p'ut vna deus est. **Unitate** et pater ad filium p'ncipi
p'm sit et pater i filius ad p'm p'm. **Unitate** m' p'm p'co etiam
p'ncipi daret possit domi nome domi intelligi ut ex semp
non aliud fuit domi ee qm ipm esse. **De appellacionibus** re-
lativis que non adden p' ad creatorem referenda sunt.
Unitate deo melius accidit. **Capitulu primum inquitu li**

discedat et aliquo cat si illas q̄litate coloris sibi vñ atq; m̄
tari. Nichil itaq; accidēs iudeo q̄ nichil mutabile aut
amissibile. Cū p̄ et illud dicit accidēs placet q̄ licet nō a.
mittat̄ minuit̄ tamē nō auget̄ sicut est autē vita Nam
et qm̄ dñm est aīa tamē dñm vñit. et q̄ semp aīa est semp
vñit. Sed q̄a magis vñit m̄ sapit m̄iq; q̄ dñm dñp.
p̄t f̄it h̄c etiam aliq̄ mutacō. nō ut dñp vita sicut dñp
m̄p̄p̄i sapia. sed ut m̄iq; sit ut tñ aliq̄ in dño sit quā
om̄o i comutabilis manet. Quāob̄e m̄l m̄co s̄m accidēs
dicit̄ i² s̄m s̄bām dicit̄ p̄urbq; em̄ talis atq; mutabilis
q̄d nō s̄ s̄bām dñ. restat ut s̄dñm accidēs dicit̄. oīa em̄ ac
cidūt eis que nō amitti p̄nt nōl minui ut magnitudies
et q̄litates s̄mitutē s̄litudies c̄litates et si qualia s̄m̄q;
m̄oi et situs et q̄t̄ns et loca et t̄p̄a et opa atq; passionēs. ¶ vñ

Iudeo quidē m̄l s̄dñm accidēs dñ q̄a i co nichil mutabi
le ē nec tñ q̄d dicit̄ s̄m s̄bām dicit̄. dñ em̄ ad aliquid
p̄t p̄ ad filiū et filiū ad patrē. q̄d nō ē accidēs. quia
et ille p̄ patrē et ille semp filiū. et nō ita semp q̄ p̄p̄no
natq; est filiū. aut p̄co q̄ m̄q; dñmat ē filiū p̄esse.
nō dñmat p̄. sed q̄ q̄ co q̄ semp natq; est filiū nō cepit
vñq̄m ē filiū. q̄ si aliq̄ cepisset aut aliq̄ dñm̄ret
esse filiū s̄m accidēs dicit̄. Si vero q̄ dñ p̄. ad s̄p̄m dñ
accidēs. nō ad filiū. et q̄d dicit̄ filiū. ad p̄m dicit̄ nō ad
patrē s̄m s̄bām dicit̄ et ille patrē et i^o filiū. S̄z q̄ et patrē
nō dicit̄ p̄ nisi q̄ co q̄ est ei filiū. Et filiū nō dñ nisi
p̄co q̄ habet patrē. non s̄m s̄bām h̄c dñr quia nō q̄p̄
corū ad s̄p̄m sed ad m̄v̄t atq; ad altit̄. ista dicit̄. ut
q̄ s̄dñm accidēs quia et q̄d dicit̄ patrē et q̄ dicit̄ filiū
etm̄ atq; i comutabile ē eis. Quāob̄e licet dñp̄i sit eis
patrē q̄. et filiū ē nō tamē est dñp̄a s̄bā q̄ h̄c nō s̄m
s̄bām dñr. sed s̄m relatiū. quod tñ relatiū nō est acci
dēs. quia non est mutabile. ¶ Capitulu Dectm

Sed em̄ h̄m̄c se putat resistendū esse s̄m̄m. q̄ patrē
ad filiū dñ. et q̄ filiū ad p̄m ingentib; tñ et ge
nitib; ad s̄p̄os dñt̄. nō ad alt̄. Nō em̄ h̄c est
dñr ingentib; q̄ est patrē dñr. quia et si filiū nō gem̄.
isset nichil prohibet em̄ dñr ingentib; et si gignat q̄p̄
filiū nō p̄co t̄p̄e est ingentib; q̄ genti homines et alys
hoib; gignēt et q̄p̄ alios gignit. q̄o patrē ad filiū dñ
et filiū ad p̄m ingentib; aut ad s̄p̄m. et gentib; ad s̄p̄m
dicit̄. Et idē si quidē ad s̄p̄m dicit̄ s̄m s̄bām dicit̄. dñ
nec̄ū est em̄ ingentib; esse et gentib; esse dñp̄a igitur s̄b.
stantia est. ¶

Hoc ad aliquid
creatur
filius q
pe gen
gentib;
qua n
tamē
q̄ ing
s̄p̄m
ad s̄p̄m
q̄ dñ
dñ nō
q̄p̄i q̄
s̄m q̄
q̄ ad
sed p̄
m̄ia
equal
vñm̄
tñm̄
vñm̄
non p̄
tat et
ad p̄
h̄c ca
non a
nō s̄m
Hoc dicit̄
gentib;
dñt̄
telch
tat̄
Sicut
m̄s d
rand

elucet: nō ergo tam dicamq iugentū qm̄vis dīa labie
 possit sed pco dicamq nō genitū qd tū valet vū go aliud. Nū
 dicamq qm̄ nō filiū negatiōa porio ista ptiula nō. id effi
 at. ut q pme illa relatiue dīa. eadē pposita pbalit dīat
 sed ita tū negat q pme iā aiebat paut iatis pnt velut
 tū dicamq hō ē. sām dīgnat. qm̄ ergo dīat. nō hō ē
 nō aliud genus pdicamti enūciat sed tū illū negat
 Si ergo sū sām aio hō est. sic sū sām nago tū dīo
 nō homo ē. Et tū quat qūta sit Et aio qd r upedalis
 ē r qtror padū sū dīat nō quadampe līs sū qūtitatē
 negat. Candidū ē sū qualitatē. Nō nō candidū ē sū
 qualitatē nego. ppingū ē. sū relatiū aio non ppingū
 est s relatiū nego. Sādū ptiū aio. tū dīo iacet. sū ptiū
 nego tū dīo non iacet. Sādū sūtiū aio tū dīo armatū
 ē. sādū sūtiū nego tū dīo nō armatū est. Tantū ē cū
 valet si dīa iacm̄s est. Sādū tpus aio tū dīo hestm̄s
 est. sū tpus nego tū dīo nō hestm̄s est. Et tū dīo rone
 ē. sādū locū aio. et sādū locū nago tū dīo nō rone est
 Sādū id q est facē aio tū dīo rōit. Si em̄ dīa nō rōit
 sū id q est nō facē nego. ut oīdam nō hē facē. Et tū
 dīo vapulat s ptiū aio. qd pati vocat. et sū illud nego
 nō vapulat tū dīo. et oīo nllm̄ pdicamti genū. ē sū
 q aliq agē volū nisi ut sū idipm̄ ptiū negatē cōm̄
 tam si pōne negatiōa ptiula volū. Tūc tū ita sūnt
 p sādū sām aietem dīcūdo filī. sbalit negatē dīcūdo
 nō filiū. Tūma voco relatiue aio tū dīo filiū ē adpa.
 tū em̄ rēfāo. relatiue nego si dīo nō filiū ē adparen.
 tem em̄ eadē negatiōem rēfāo volens oīdē q cū patē
 nouit. Et si tantū valet q dīat filiū. tūdem valet
 q dīat genitū. sicut plocū ppingū. tūdem go valet q
 dīat non genitū qūti valet. qd dīat nō filiū. relatiue
 em̄ negamq dīcūdo nō filiū. Relatiue igit negamq dīo nō
 genitū iugentū porio quid est nisi nō genitū. nō ergo
 rēfāit a relatiō pdicamti tū ingentū dī. Sūnt em̄ genitū
 non ad sūpū dīat. sed q agentū sit oīdē. pmodē tū
 ptiū q relatiū vocat. vtiq pificat. vti. Tū em̄ relatiue
 promittat. nō indicat sām. Ita qm̄vis dīpū sit genitū
 et ingentū nō indicat dīpū sām. q paut filiū adpa.
 tem et nō filiū ad nō ptem rēfāit. Ita genitū ad genitūem
 et non genitū ad nō genitūem rēfāit. nēce est. Cap viii
Quap̄tē id p̄cipue beneamq. Cū dīp ad se dī pstanti.
 Na illa ē dīmina sblimitas sām dīa. Cū em̄ adalq.

nō pūbū
 ē pūpūto
 sed pūpū
 est ē pū
 tūo dīo
 ita mag
 tū tūo
 pūpū p
 solus dī
 pūpū s
 nemo dī
 dīat t
 tū o iū
 dōmē
 mīat
 dēus
 pūpū
 qd adp
 Et am
 illū es
 solū dī
 nē pū
 potens
 tū pū
 glōia
 patē dī
 dīat
 sed hō
 effēda
 magtū
 tamq
 ē mī
 tūctū
 q est lā
 rōmē
 qd mī
 sām
 ita tū
 nōt
 gēat
 pūpū
 tūo
 non em̄

non substantialem sed relationem tantum esse eundem sicut in patre et filio
 et spiritu ut quidem de singulis ad seipsos de non pluraliter in una
 sed signum accipiat. Cuiusmodi enim deus est pater. et filius deus
 est et spiritus sanctus deus est quod secundum substantiam dicta nemo dubitat non tamen
 tres deos sed unum deum dicimus eam ipsam persistentiam unitatem
 ita magnus pater. magnus filius. magnus et spiritus sanctus nec
 tamen tres magni sed unus magnus non enim de patre solo sicut illi
 perisse sentiant. Sed de patre et filio et spiritu sancto scriptum est Tu es
 solus deus magnus. et bonus pater. bonus filius. bonus et
 spiritus sanctus. non tamen tres boni sed unus bonus de quo dictum est
 nemo bonus nisi unus deus. Et enim dominus ihesus ne ab illo qui
 dicitur magister bone tanquam hominem compellens secundum homines
 tamen intelligit. idcirco non ait nemo bonus nisi solus pater pro
 bonis nisi unus deus in patris enim nomine ipse pater pater pro
 unitate. unde vult et ipse et filius et spiritus sanctus quod unitas unus
 deus. Sicut vero et spiritus et loca et tempora. non ipse sed translatione ac
 per similitudinem dicuntur in deo una et pater in per cherubim dicitur
 quod ad patrem de. Et ab angelis tanquam vestimentis amictus quod ad spiritum
 et amictus tamen non deficiat. quod ad spiritum. Et si apostolus in calice tamen
 illic est. quod ad locum. tamen aut ad faciem attinet fortassis de
 solo deo verissime dicitur. Solus enim deus facit et ipse non fit
 nec pater. quoniam ad deum substantiam pertinet quia deus est itaque omni
 potens pater. omnipotens filius. omnipotens et spiritus sanctus non tamen tres omnipotentes.
 tres sed unus omnipotens. quoniam omnia perque omnia et in quo omnia per
 gloria. Cuiusmodi ergo ad seipsum de et de singulis personis ter dicitur
 pater et filius et spiritus sanctus et simul deus unitate non pluraliter sed singulariter
 dicitur. Cuius quippe non aliud est deo esse et aliud magnum esse
 sed hoc idem illi est esse quod magnum esse propterea sic non dicitur tres
 essentias sic non dicitur tres magnitudines sed una essentia et una
 magnitudo. Essentia quod gratia divina de qua oportet substantiam vero
 tanquam dicitur quidem et illi hypostasim sed nescio quod voluit intelli
 gere inter substantiam et hypostasim ita ut placeat utriusque quod si ergo
 tractat eloquio dicitur conveniunt una substantiam tres hypostasies
 quod est latine una essentia tres substantias. Sed quia nostra loquendi
 consuetudo iam obtinuit ut hoc intelligat cum dicitur essentia
 quod intelligit cum dicitur substantiam non audemus dicere una essentia et
 substantia si una substantiam vel essentiam. Tres enim personas nulla latine
 ista tractantes et digni auctoritate dicunt cum alium modum ap
 paret non inveniunt quo enunciantur vobis quod in vobis intelli
 gebat. Teneat enim quod pater non sit filius. et filius non sit pater. et
 spiritus sanctus ille etiam qui dominus dei vocatur nec pater sit nec filius
 tres utique sunt deo pluraliter dictum est. Ego qui pater unus sumus. Et
 non enim dixit unus est quod sabelliani dicunt sed unus sumus.

Tamē in quēit. quid tūc magna p̄p̄us inopia hūmā
labōat eloq̄ū dētm ē tūc p̄p̄one nō ut dīat. s̄ ne tūc tūc

Sicut go nō dīq̄ tūc cēntas ita tūc nō dīq̄. **Cap. ix.**
tūc magnitudēs nōq̄ tūc magnos p̄p̄os em q̄ p̄p̄a.
p̄p̄one magnitudis magne sūt qm̄bq̄ aliud ē esse
aliud magnas ēē sūt magna domq̄ t̄ magnq̄ mōē et
magnq̄ aīq̄ p̄ h̄ys ergo tūc. aliud ē magnitudo aliud q̄
ab eo magnitudē magnū ē. Et p̄p̄us nō hōc magnitudo q̄d
est magna domq̄ s̄ illa v̄a est magnitudo qua nō solū ma
gna ē domq̄ q̄ magna ē. t̄ qua magnq̄ ē mōē aīq̄s.
magnq̄ ē. s̄d etiā qm̄ magnū est tūc aliud magnū dī
ut aliud sit illa magnitudo aliud ea q̄ alia magni. dīc
magna dīcūt. q̄ magnitudo v̄at p̄m̄bq̄ ē m̄ltorq̄ aīq̄s
tūc qm̄ ea que p̄p̄p̄acōne ei q̄ magna sūt. **Cap. x.**

Deus em quia nō ea magnq̄ ē. q̄ nō est q̄d ip̄e ut q̄
particip̄s ei sit deus em magnq̄ ē aliq̄n illa est
maior magnitudo qm̄ deus. deo em nō est aliq̄n
magis. Ea igit̄ magnitudē magnq̄ est qua ip̄e ē eadē ma
gnitudo. Et deo sūt nō dīcūt tūc cēntas p̄ n̄ tūc mag
nitudinē. hoc ē em deo esse q̄d magnū esse eadē tūc magnos
tūc dīcūt q̄d v̄m magnū quia nō p̄p̄p̄acōne magnitudis de
magnq̄ est s̄d p̄p̄o magno magnq̄ est quia ip̄e est ma
gnitudo. hoc de bonitate i de cōm̄tate et deopotētia dei
dīcūt sit om̄ibq̄ om̄o p̄n̄tis que de deo p̄n̄t p̄m̄tari q̄d ad
sc̄p̄m dīcūt nō tūc tūc ac s̄i n̄ s̄d ip̄e s̄ tūc ip̄e de illo aliq̄d

Quod em ip̄e singlā i eadē. **Cap. xi.**
tūc tūc dīcūt n̄llom̄ ad p̄p̄a s̄d ad v̄m. et ut ad v̄m.
tūc dīcūt et deo relatiue nō s̄d ea dīcūt manifestū ē
sūt em tūc v̄m deus dīcūt. magnq̄ bonq̄ cōm̄s oīp̄s
idēq̄ ip̄e sua dīcūt p̄t dīcūt. ip̄e sua magnitudo ip̄e sua bo
nitas. ip̄e sua cōm̄tate ip̄e sua deopotētia. non sic p̄t dīcūt tūc
tūc em s̄p̄m̄ est s̄ndi i s̄l dīcūt deus tūc v̄m. dīcūt
v̄m est. non v̄m accepto filio aut accepto sp̄u s̄c̄o. oportet
p̄p̄am em sua nos agnōuit tūc v̄m v̄m filiq̄ n̄llom̄
dīcūt p̄t sp̄us v̄m s̄p̄m̄ s̄m̄ id quod s̄p̄m̄ est tūc deo sp̄us
est p̄t quidē v̄m dīcūt quia et pater sp̄us et filiq̄ sp̄us. et p̄t
s̄p̄us et filiq̄ s̄p̄us itaq̄ pater t̄ filiq̄ et sp̄us s̄p̄us. quō v̄m
deus t̄ v̄m deus s̄p̄us ē. et deus sp̄us s̄c̄o est. p̄t appellari
tūc et sp̄us s̄p̄us. s̄d tūc ille s̄p̄us qm̄ nō tūc s̄d i tūc
tūc et ad filū refert. quia sp̄us s̄c̄o et pater et filiq̄ sp̄us est
de ip̄a relatio nō appar̄t i s̄c̄o nō. appar̄t em tūc de dom̄
dei dom̄ em ē pater et filiq̄ q̄a et ap̄t p̄t dīcūt s̄c̄o dīcūt.

Et qd dicitur aut dnm spm xpi no h. hic no e eius dno v.
 tuc spm pto aut dnm ago donatois i donator dnm cum
 dno relatiue utraqz ad dnm dnmqz Ergo spm pms in effa.
 filis quada patris filij qd commio et idco fortasse sic appel
 lat quia patri et filio pt eade appellat qd veme Nam he
 xpe pte dr qd illi commio. quia et pr spm et filius spm
 et pater pms i filij pms ut ago pmoie qd utaqz quat
 utiqz commio pmsiat. vocal. dnm amboro spm pms. et
 qd tmtas vna deus solus bonq magnq etiqz oips xpe pbi
 vnitatis deitas magnitudo. bonitas i opotencia. **Capm xii**

Non opam bntatez quia no ei videt. vtiqz runde
 vocablm eius ad que refert. no em pnt dno simi
 dno et dnm scmi filij patris i patre filij qud ista relatiue
 dno ita etia possm q dno dno em spm pms patris. no di
 oia vtiqz patre spm pms pti ne filius eius intelligat spm
 pms in multis em relatis he cotingit ut no inviat vota.
 bula quo pbi vtiqz rudent que ad se refert. Quid
 em tam manifeste relatiue dno. qm pignq ad illud qpe
 refert. vtiqz pignq e. et semp pignq alioq rei pignq vnde
 ergo cu dno pignq patris et filij possm vtiqz dno
 patre pignois aut filij pignois sit vtiqz cu dno dno
 m patris et filij. no qud possm dno ptem dno Aut si
 filij dno sed ut he vtiqz rudent dno dno donator
 et donator dno qd h potuit vtem vtiqz vtiqz vtiqz potuit

Dicit go relatiue pr idem relatiue dr p. **Cap xiii**
 Et siquid forte aliud xpe pater ad filij dno p. p. p.
 pao ad oia que ab ipso se p. p. p. de relatiue filij. relatiue
 dno et vbi i ymago et in omibz hys vocabulis ad p. p.
 refert. Nihil em hys pr dno et p. p. dno filius Em
 em dno a In quibz e. f. dno p. p. qm et loqor vob
 Sed nra patris p. p. Creatne se qmpe qnd voluit cu se
 dixit esse p. p. p. et pater e p. p. p. catne qd a billo se
 omnia nom i catne relatiue dno ad catne p. p. dno
 ad hui. Et idco cu dno et p. p. p. et filij p. p. no
 duo p. p. creatne dno quia pr et filius p. p. ad catne
 omni p. p. p. sicut vms creator. sicut vna deus Si em quid
 qd v. p. p. manet. i gignit aliqd uel opatur p. p. e a rei qua
 gignit uel ei quaz opatur. Non possm negare ead spm f.
 recte dno p. p. p. quia no cu sepam a b appellatoe catne
 et p. p. est de illo. qd opatur. et vtiqz in se manes opat. Non
 em i aliquo corp q opatur xpe mutat et vtiqz. Et que
 opatur vnde vtiqz inat datur manifestat spm ad vtiqz
 tates filij qud datur p. p. p. hmo sapie filij hmo pte hmo
 eadem spm dno vtiqz fides i cod spm filij mardm donat m.

omni spū filij opatores utatū dñi ppheta filij dimidatio
pūmū. Alti gñā linguarū. Quā hēc opat' vñq atqz dē sps.
dimides ppa vñmīqz put vlt vñqz pūit dñs. Cūm em tā.
ta illa pē opati nisi dñs. Idem em dñs qm opat' omnia in
omibz nam et singillatim si intogem dēspū pto vñqz pūit
tūdemqz q dñs pē. et cū patre et cū filio siml vñq dñs ē
vñm go pñapm ad creatūz dñat dñs nō dñs ut tā pñ
apia ad se em in vñem in tūmīte. **Capitulum xiii**
Si gignēs ad id qd gignit pñapm est. pñ ad filiū pñm ē
quia gēitū vñm em et ad spm pñm pñapm pator
quō dñtū ē dñpē pñapm nō pñā qñstia ē. qā pñā
est nō. iam pñapm ei. tñ mī cū. quāz gignit a facit pñā
ei quā dat ubi et illud cluqat. ut pñā q mīltos pñet
monē. cū nō pñ filius eā spūs pñs cū et pñ apñte pñat
pñat in cūmō. lēgīt. Gēnt em non quō natus. sed quō dat
et idō non dñat' filius. qmā neqz natus est pñat vñqz
neqz factz ut pñā gñā in dñpāone nāpāt' pñ nos. Quod em
dēpñte natū est. ad pñā pñm dñat' cū dñat' filius. et idō
filius patē ē. nō et mī. pñ aut datū est. et ad cū q dñat
refectur et ad eos qm bñ dñat' itaqz spūs pñs nō tñ pñs
et filij qm dñat' pñ cūm nē dñat'. qm accipim pñ dñat'
dñm salus qm dat salutē eadē etiā nā salus est. quā
accipim. non ille spūs mī. quō sumus. qz pñ pñus est
hōis qm i pñō est. Sed alio. iste pñ mī quō dñat. Et pñā
nēm da nobis qm qm et illū spm. qm hōis dñat' vñqz acci
pim. Quid em inqz habes qd non accipisti. Sed aliud est
qd nos accipim ut eñmō aliud qd accipim ut sū cūmō
vñde pñtū est et de iohāne qz in pñ et vñte hēlye veniet
Dñtū ē hēlye spūs. Sed spūs pñs quē accip' hēlyas. hoc
ē de monten intellēdū est. Cū aut ei dñs tollas dēspū tuo
et dabo eis. hoc ē dabo illis dēspū pñō. quē etiam tibi dā
Si ergo et qd datur pñm hē. cū aquo dat' qz nō aliud
accipit illud qz aliqō pñat. fatendū est patē et filiū
pñapm esse spūs pñā non dñō pñā sed pñat pñat et filij
vñm dñs. et ad creatūz relatiō vñq cūtor et vñq dñs
pñ relatiō ad spm pñm vñm pñapm. qd cūmō vñō pñat
et filius ē spūs pñs vñm pñm pñ vñq cūtor ē vñq dñs. **Ex.**
Interius em quēit' vñm quēadmodū filius nō hē tñ nā
pñendo habet ut filius pñ. sed oīo ut pñ. Sic et spūs pñs
eo quō dat' hēat. non ut tñ dñm pñ. hōmō ut pñ vñp
ergo erat anteqz dñat'. sed nōdū erat dñm. an eo pñō quō
datū erat cū dñs nātūe dñm erat ē anqz dñat'. Si pñ
nō pñat nisi cū datur nē pñat vñqz pñs qm cēt mī dñat'

et non
tantū
hōm
sed qm
qm est
mī dñm
mī dñm
M
nō dñm
et pñ
pñm
mī a
hōm
ne rog
nō dñm
pñ qm
pñm
em mī
mī pñ
non mī
que mī
pñ fa
erat
vñdū
esse mī
mī vñ
erat
pñm
est
est mī
tñ dñm
est mī
pñ hōm
pñm
relatiō
pñat
accipit
em mī
vñqz
mī

Quo iam erat ipa pba si non esset nisi qia dat. Si filius non
tantu ut sit filius qd relative de se oio ut sit ipa pba nascendo
qz dms semp pcedat sps pns et no atpe sed abetmte pcedit
sed quia se pcedebat ut esset donabile iam dnm erat 2 an
qm esset sui daretur filius em intelligit cu dicit dnm filius
cu dicit donatu na dnm pt esse 2 anqm dicitur. Donatu vo
nisi datu fuerit nullomodo dnm potest. **Capitulu xvi**

Nec moncat q sps pns cu sit coeternus patri et filio de
tame aliq atpe veluti qd qm qd donatu dymus na
sempiternus sps dnm tpalit aut donatu na et si dms
no dicit nisi cu hie incipit firi. etia ista appellatio relatio
atpe est deo no em sempiterna natura est. em est ille dms
quo ergo obtinebim nec ipa relatio esse accidentia Quo
nil accidit deo tpalit quia na e mutabilis pnt i pordio
hinc disputatois sciamus. Ecce dnm esse non sempiternu qz
ne rogamus creaturas etia sempiternas dicit quia ille sempiternus
no daretur nisi etia ista seipitue famularentur. Sicut em no
pt esse servus qui non habet dnm. ne uat dms qm no hz
seem. Et qm qd actit qd etia quide dnm dicit solu. ipa
em no esse etia pte variate et mutabilitate sed in ipa no
in tpe ee capisse non em aut tpus anteqm incipit ipa et id
non in tpe accidit deo ut dms esset. quia ipso tpm dms cat
que vtiq no in tpe esse capuit. Quid tndit de hoc qm in
tpe factus e inq vtiq dms no erat anteqm esset sui esset.
ecce velut dms hois esset atpe accidit et ut omis auffs
videt contraria. ite ut tms dms esset. aut mens q na
esse capim atpe accidit deo. Aut p et pte obtenta qstione
aut videt ineta quid ut esset dms pti ist. quia et si iam
erat aut na qua ille plus habet. quid na qm qz em ille
plus nodu cat et quib esse caput apparet. Postmo ut dms
esset hinc arbois et hinc regis atpe accidit. que mo
esse capuit. quia et si mater ipa iam cat. Quid est ee
tn dnm matie Quid e esse dnm iam fte natie filio tpe
est etia dms ligni ho et alio tpe est dms. Nite qm vtiq p
ipo ligno fabricate qd vtiq non erat cu ligno dms id cat
Quo ergo obtinebim nil fm accidens dnm den nisi quia
ipius natie nil accidit quo mutetur ut ea sint accidentia
relativa que cu aliqua mutatoe xpo dymus de accidit
sicut autus relatio dicit. nec em incipit esse nisi cu amare
capit fte ergo aliq mutatio voluntatis ut autus dicit. Vm q
em cu dicit pmi relatio de. nec in mutatoe e cu esse caput pmi
Vtiq cu dicit pignus et signa filia. Si ergo nung pt nulla pmi
mutatoe totiens dicit relative ut necq in incipit dnm necq

cū desinit aliqd in eius nā uel forma qntū ē mutatoris fa-
at qnto faciliq dea i cōmutabili dei sba dētemq accipe ut
ita dicat relatiue aliqd ad creatūz ut quāuis tpale inai-
piat dīa non tamē ipi sbe accidisse intelligat. Si illi tūc
adquaz dīa. Dīe inq refugiu factū es nobis. Refugiu qo
nrm deus relatiue dī. qd nos em cessat. Et tūc refugiu
nrm sit cū ad eū refugimq tūq nūc sit aliq i eius nā
q anteq ad eū refugimq nō erat in nobis ergo sit aliqua
mutatō. Detiores em fm anteq ad eū refugimq. et efficiū
iusti cū ad eū refugimq in illo em nulla. sic et p nūc ē incipit
cū ipse ei gratiaz regnam. qūo dedit nobis pates filios
dei fieri. Sba itaq nūc i meliū mutat. cū filij eius efficiū. sū
et ille pater m. esse incipit. sed nulla pte cōmutatōe sbe.
Et ergo tpale incipit dīa deus. qd ante ea nō dicebat. mā-
festū est relatiue dīa. non tū fm accidēs dei. q ei aliqd
accidat sed plane sōm accidēs eius adqd dīa aliq deus i
cipit relatiue. et q amiq dei iustis esse incipit tpe mutat.
Deus em absq ut tpale aliqne diligat. qī noua dilectōe qe
in ipso ante nō erat apat qūe nūc pta hūpant. et sūta iam
fda sūt itaq omis ptes nos an mūdi cōstitutōz dilact p
pdestinauit s i cōstant. et mēnt illū. tūc incipe a deo
diliq dīat. ut eodem nō dicat qūo pt quāno affctū ta-
pi qd dīat. Sic etiaz cū itaq malis dīat. q planctus bōis
illi mutat nō tpe. sicut lux infirmis oculis appat. fims
leuis est ppoz s mutacōe non sua. Explicat qntus liber.

Capitula libri sexti

Deco q aplūs aut xpm dei vltū et dei sapiam. De pte
et filio hoc solū non dīa illud de illo q nō ambo sūt
Deus em de deo. bonis de bono. iustus de iuste. q pūl sūt
tate dīat. Pater aut dptē aut filius de filio q nō ambo
pūl sūt non pt dīa. De unitate filij cū patre. et nra in
viam nobiscū. Pater inq nūc nō posse mētis esse.
Dissimiles ac si hā equalitas in amē repiat. hūanis mltō
incorpabilis cam iane i cōmutabili etiaz sba q est deus
tūtas. De pte sū unitate cū patre et filio. De natia
corpōa et creatia spūali q simplices nō sūt qz nec i cōm-
tabiles. De simplicia et in cōmutabili cēna dei qmōis mlt-
plicat fm sām nomiet. Unitate deitatis mltō plic-
esse dīctas quia nūc tria ibi plus sūt qm vni nūc vni mltō
qm tria. De solo vto deo patre q filio i pū. sō De pma pte
qūarū quā i tūte ppoz ppetat i tū. De mēte hūc Boetij libe.

Incipit opm.

Hon
pīe E
virtut
dei E
ti pū
ipe dī
erat t
deo se
gignū
p ign
tūc
mē d
rat t
mēta
pūc i
dplū
igitū
qū n
quā
est fil
ē vta
pūc
qūta
tor p
et mē
genū
omp
est q
gam
pāt
pot
mlt
adm
pūc
vūta
et si
H
m fil
ges p

A qualitate patris et filii et spiritus sancti putat nonnulli et hoc
 impediri quo minus intelligatur quia scripta est christum dei vir-
 tutem et dei sapientiam ut ideo non videatur equalitas quia
 non est pater ipse virtus et sapientia sed genitor virtutis et sa-
 pientie Et tamen non meliore intentione queri solet quomodo dicatur deus
 virtutis et sapientie pater sicut enim apostolus. castum dei virtutem et sapientiam
 dei Et hinc nonnulli nostri aduersus Iherianos hoc modo rationa-
 ti sunt eosque qui prius se aduersus catholicam fidem extulerant Nam
 ipse Iherimus dixisse facit Si filius est natus est Si natus est
 erat tempus quando non erat filius non intelliges etiam natum esse
 deo sempiternum esse ut sit coeternus patri filius sicut splendor qui
 gignitur ab igne atque diffunditur coeternus est illi ut est coeternus
 si ignis esset eternus unde quidam postiores Iheriam abie-
 cerunt istam sententiam fessi quod sicut non oportet capere filium dei Sed
 inter disputatores quas habebant nostri aduersus eos dicebat E-
 rat tempus quando non erat filius hanc etiam non nulli rationatores
 inferebant Si dei filius virtus et sapientia dei est nec vnquam deus
 ipse virtute et sapientia fuit coeternus est deo patri filius Dicit enim
 apostolus christum dei virtutem et dei sapientiam Dementis est dicere non
 igitur erat tempus quando non erat filius Tunc rationatores ad id co-
 git ut dicamus deum patrem non esse sapientem nisi habendo sapientiam
 quam genuit non existendo pater pro ipsa sapientia Deinde si ista
 est filius qui ipse sicut dicitur deus de deo hinc de lumine videndum
 est utrum possit sapientia de sapientia dici Si non est deus pro ipsa sa-
 pientia sed tamen genitor sapientie quid si tenemus cum non et ma-
 gnitudo sue et bonitatis eternitatis omnipotentiae sue geni-
 tor sit ut non ipse sit sua magnitudo et sua bonitas et sua
 eternitas et sua omnipotentia sed ea magnitudine magnus sit quia
 genuit et ea bonitate bonus et eternitate eternus et ea omnipotentia
 omnipotens quae de illo nata est sicut non ipse sua sapientia sapiens
 est quae de illo nata est Nam illud non est formidandum ne co-
 gamus multos filios dei dicere propter adoptionem creaturam coeternos
 patri si magnitudinis sue genitor est et bonitatis eternitatis et om-
 nipotentiae hinc etiam calumpnie facile ridentur sic non effici quia
 multa nomina sunt ut ille multorum filiorum coeternorum sit pater quae-
 admodum non efficiat ut duorum sit cum dicatur christus dei virtus et sa-
 pientia Eadem quippe virtus est quae sapientia et eadem sapientia quae
 virtus Ita igitur etiam de ceteris ut eadem sit magnitudo quae virtus
 et si qua alia vel propriis commemorata sunt vel commemorari adhaerere possunt
 sed si non dicatur in seipso nisi quod ad filium dicitur ideo **C**apitulum
 pater vel genitor vel principium eius Si etiam gignens ei quod
 de se gignit quia pater proprium est Quidam enim aliud dicit
 in filio dicitur vel potius in filio sicut magnus ea magnitudine quae
 gignit sicut potens ea potentia vel virtute quae genuit sicut iustus

6
ca iustitia qua genuit. sine sapiens ca sapia qua ge. sine bonu
ca boitate qua ge. Magnitudo em ipa no dicitur pater. si magni
dinis gnator filius vero pater in se ipso dicitur filius. qd no em ipse
dicitur sed ad patrem. non pater et in se ipso magna sed cu pater magis ipse
magnitudo est. Sic et sapiens cu pater dicitur. magis ipse sapia est. pater
ille sapiens cu filio. quia ca sapia sapiens e qua genuit. Cumq
qd ego ad se dicitur. no dicitur alter sine altero. Cumq dicitur qd
pater coram ondat ambo similis dicitur. Si hoc ita pater iam go
nec deus e pater sine filio. nec filius deus sine patre. si ambo similis
deus. Et qd dicitur est principio erat vbi. pater erat vbi. i
telligit. Aut si principio dicitur est. ac si dicitur. An qia. qd
sequitur. Et vbi erat apud deum. vbi quid solus filius accipi
tur. non similis pater et filius. tanq ambo vni vbi. Sic em
vbi quo ymago. Sed filius solus ymago patris. quia admodum
et filius non em ambo pater filius. sed vbi admodum. Et vbi
erat apud deum. mlti est ut sic intelligat. vbi qd solus est
filius erat apud deum. qd non solus est pater. sed pater et
filius similis deus. Sed quid mix si in duabus qbusda rebus
longe inter se distans pater hoc dicitur. Cum em tunc distans qm
aig et corp. pater tunc dicitur. dicitur erat apud hostem. i. i hoste tunc
aig no sit corp. ho em aig similis et corp sit. Ut aig qd. cose
quatur pater est. Et deus erat vbi. sic intelligat. vbi qd
no est pater. deus erat. pater cu patre. Ita ego ne dicitur ut pater sit
gnator magnitudinis. hoc est gnator virtutis. vel gnator sapie
sine filius em magnitudo virtutis et sapia. Deus vero magna
corps sapiens ambo similis. Cum ego deus de deo. hinc de hinc
non em pater ambo. deus de deo. sed solus filius. de deo si pater
nec ambo pater hinc de hinc. sed solus filius. de hinc pater forte
ad summandu et brevissime inculcandu. qd etiam est pater filius
ita dictu est. deus de deo. et hinc de hinc. Et quid hoc
no dicitur. de si dicitur. qd qd no est filius sine patre. et de deo
qd no est pater sine filio. pater intelligat. quod no pater ge
nitor illud qd genuit. Cum pater e hoc solus de eis dicitur non
pater illud de illo qd similis ambo no sit. pater vbi dicitur dicitur
no pater. qd non sit ambo vbi. si solus filius. nec ymago de yma
gine quia no similis aho dei ymago. nec filius de filio qd similis
ambo filius. sed in qd dicitur. Ego et pater vni pater / vni pater
em deum est qd ille. h. ego sine creatura no sine creatura. **Cap m.**

Et nescio vtru inveniat in scripturis dictu vni sit. quod e
divina natura. Si em et aliqua plura empta nature sint
et divisa sentiunt. Na si iam vni esset. et eo qd hoies cant
non dicitur ut sint vni. sed et nos vni cu nos. Simplices pa
tri comedaret. At vbi paulus et apollo. qd ambo hoies. et idem
sentiebant. Nam plantat em et qui rigat vni sit. An go sic.

dicit v
nata a
vero ad
quatu
em ta
mbo b
magis v
corpa
corpa
pater e
sed ad
i. hinc
pater. b
misi cu
i. tota
mota
vni p
vni ta
ent si
magi
vbi q
tudine
quo e
mota
em co
etna
vero n
in pater
que n
aut p
Cogn
aplica
qua
forti
Si em
pater
forti
qd ita
pater
etna

dicitur unum. ut non addat quid unum. et plura unum de eadem
 nata atque eadem. non diffides neque diffinitio significat. Cum
 vero addit. quid unum. potest aliquid significare explicando unum secundum
 quantum dicitur non sicut anima et corpus non sunt utique unum cum
 enim tunc dicitur nisi addat aut intelligat quid unum. et v.
 unus homo aut unum animal proinde explicat. quoniam ad hoc metum
 inquit unum corpus est non dicitur unum sit. aut unum est si addit
 corpora tamque ad duobus dicitur. masculino et feminino unum
 corpus adiunctione oppositi. Et quoniam ad hoc dicitur inquit unus
 spiritus est. non dicitur quoniam ad hoc dicitur. unus est a unum sit.
 sed addidit spiritus. dicitur enim non spiritus hominis et spiritus dei. Si
 ita addidit spiritus. dicitur enim non spiritus duobus ita ut sine humano
 ita dicitur sit una spiritus quod dicitur duobus ita ut sine humano
 spiritus. beatus sit dei spiritus atque perfectus. beatus enim hominis spiritus non
 nisi cum deo ut frustra ut existimo cum tanta in eum si hoc
 et totum dicitur dicitur deus deus unitate. vel sua in parte vel in
 in omni nobis ita dicitur ut nos et ipsi unum si ut sunt
 unum sit et nos unum. Patet ergo et filia unum sit utique secundum
 unitatem spiritus et unus deus est et una magna et una sapi
 ens sicut tractatum est unde ergo maior potest. Si enim maior
 magnitudinis maior. Cum enim magnitudo eius filia sit non ille
 utique maior est eo. quoniam se gerunt non ille maior est mag
 nitudo qua magna est. ergo equalis non unde equalis. si non eo
 quo est. cum non est aliud esse et aliud magnum esse. Quod si
 unitate patet maior est. non est equalis filius quatuordecim re unum
 enim equalis. Si magnitudinis dicitur. non est par magnitudo quod minus
 eterna est atque ita eterna. Si forte in omni equalis est in sapientia
 vero non est equalis. Sed quod est equalis utique quod minus sapit. Si
 in sapientia equalis est in virtute vero non est equalis. Sed quod est equalis sapientia
 que minus potens est. Testatur itaque ut si in nulla re est. non sit equalis
 Quod si probatur clamat non sapientia arbitratum est esse equalis deo
 Cogitur ergo quoniam ad hoc dicitur unitatis quoniam non tenet auctoritate
 apostolica in qualibet vel unare equalis deo filium confiteri et ligat
 quoniam voluit hoc enim dicitur in omni esse equalis quod deus est dicitur
 et enim virtutes quod sunt in humano animo quoniam in omni. **Capitulum iiii**
 alio atque alio modo singule intelligat nullo in modo se
 pant adiuvare ut quoniam fuerint equalis ubi gratia in
 fortitudinis equalis sunt et prudentia et iustitia et temperantia
 Si enim dicitur equalis esse istos fortitudinis. si illi per se prudentia
 requirit ut quoniam fortitudo minus prudens sit ad hoc per hoc non
 fortitudinis equalis sunt quoniam est illius fortitudo prudentior at.
 quod ita dicitur virtutibus invenies. si omnes eadem considerat
 perfectas non enim deus corpus agit sed de animi forti
 tate magis ergo nulla in commutabili eterna quod sita in copabilis

6
simpliciter quoniam est anima humana, hoc ita se habet, quanto quippe
magis non est hoc esse, quod est forte esse aut potenter esse aut instanter aut
temporiter potest enim esse anima et nullam istarum habere virtutum Deo enim hoc est
esse quod potenter esse aut instanter esse aut sapienter esse et signum est de
illa simplici multipliciter vel multipliciter simpliciter dicitur quod anima
substantia significat. Cuiusmodi sunt ita dicitur Deus dedit ut
et singularis hoc nomen conveniat. non tamen ut ambo per duo dicitur
sed unus deus sit, ita enim sibi consentit quod etiam in distatibus dicitur
quod sibi fieri dupliciter testis est nam et solus deus spiritus est et solus
homo spiritus. utique spiritus est tamen si habeat duo unus spiritus est tanto
magis ubi ubi est in separabilis atque eterna consensio ne absque
duo videtur quod filius amborum cum dicitur filius dei. Si id quod dicitur
deus non nisi de ambobus per dicitur sine quodam dedit de quod
sciam eius indicat. non nisi de ambobus per. immo de ipsa per
unitate dicitur. Sine ergo hoc sine id sit diligenter dicitur dicitur
est. nec unum agit. satis est videtur nullo modo filium equalem esse
patri si maluit quod phinet ad significanda eius sciam me
qualis invenitur sic iam ostendit dupliciter. hoc dicitur equalis
in omnibus quod talis est pater filius et unus eiusdem quod sit. **Cap. VII**

Quapropter etiam spiritus sanctus in eadem unitate sit et equalitate.
constat. Sine enim sit unitas amborum sine sciam sine
talibus sine id unitas. quia talis. et id talis quia
sciam. manifestum est quia non aliis duorum est quod utique con-
gitur. quo gemiti agnoscere diligat. quoniam quod per diligat
Sicut quod non ipse hanc sententia sua. neque dono superioris
alicuius. sed pro propter sententiam unitatem spiritus in vinculo pacis
ad unitatem pergit et addit et ad nos ipse in se. in quibus
duobus preceptis. tota lex pendet et propheta. Ita se illa. unus so-
lus magnus. sapiens. sanctus beatus nos enim accipit et per ipsum
et in ipso beatus. quia spiritus in se in nos unum. Cuius enim
unus spiritus quia adglutinat. anima nostra post eum et nobis habet
Deo bonum est. quod perdet omnes qui fornicant. ab eo Spiritus ergo
sanctus communis est alicui patri et filio quodammodo est et ipsa co-
munio consubstantialis et coeterna. quia si alicuius quoniam dicitur potest
dicitur. sed aptius de caritate et hoc de sciam. quia deus sciam est
et deus caritas. sed scriptum est Sicut enim sciam tu pater et filio
ita simul magna et filius bona et filius sciam et quodammodo aliud ad
se dicitur quod non est aliud deus esse. et aliud magnum esse vel
bonum esse ut sicut super ostendimus. Si enim magnum magna est caritas.
quoniam sapientia magnum quoniam est diligere sapientia. Equalis est igitur quoniam
et sapientia tamen diligat. Est enim sapientia talis pater sicut super dicitur.

putam? Eque est igitur et spiritus sanctus et per aquales in omni bus qualibus
 apte primas simpliciter quae in illa substantia est et ideo non amplius quam
 tria sunt. una diligens cum qui de illo est et una diligens cum de
 quo est. et ipsa dilectio tunc simul est. quod deus dilectio est. Si
 non est substantia. quod deus substantia est. Si enim quod quod simplex et multi-
 plex sit illa substantia manifestanda est primo natura. quae sit multiplex
 in illo enim modo vocis simplex et purus corpus unumque utique pluribus
 constat ita ut sit in alia parte maior alia minor et magis sit
 unumquam quoniam per quolibet aut quolibet. Nam et celum et terra
 partes sunt unius mundi molis et sola terra vel solus celus in
 mirabilibus pluribus constat. et in terra simplex minor est quam cele-
 sta et in dimidia minor quam tota. et totum mundi corpus quod
 duabus partibus pluribus appellari solet. et terra et terra utique magis
 est quam solus celus aut sola terra sunt in unoque corpore. Similiter est
 magitudo et aliud color aliud figura. potest enim et diminuta
 magitudinis manere idem color et eadem figura. et color imitatio ma-
 nere eadem figura et eadem magitudo. et figura eadem non ma-
 nere tam magnam esse et eadem. coloratum et quocumque alia
 dicitur per de corpore putat et per se ipsa sine ceteris committit ac per se
 multiplex esse committit nam corpus simplex enim nullo natura quod
 spiritualis. potest est anima anima. Est quidem in corpore quodammodo simplicior.
 Sive corporis enim corpus multiplex est etiam ipsa non simplex. Nam
 ideo simplicior est corpore quia non mole diffundit per partem loci
 sed in unoque corpore et in toto tota est. et in qualibus parte eius tota
 est. et ideo in sit aliquid in qualibus quicquid parte corporis quod
 sentiat anima quamvis non fiat in toto corpore illa tamen tota sentit
 quia tota non latet. Sed in anima in anima cum aliud sit artificium
 in esse aliud in mente aliud acutum. aliud mirum. aliud capi-
 ditas aliud timor aliud letitia aliud tristitia possunt esse
 et alia sine aliis et alia magis et alia minus in mirabilibus et in
 mirabilibus in anima natura inveni manifestum est non simpliciter sed
 multipliciter esse naturas. nihil enim simplex mirabile est
 omnis enim creatura mirabilis est. **Capitulum Sextum**

Deus enim multiplicat quod de magis. bonis sapientibus
 bonis viris. et quod aliud. non indigne dicitur videtur
 si eadem magitudo eius est. quae sapientia. non enim molema
 gnus est sed virtute. et eadem bonitas. quae sapientia et magitudo
 et eadem veritas. quae illa omnia et non est aliud. ubi bonum esse et
 aliud magni aut sapientie a deo aut boni esse aut oio
 ipsum esse. nec quod limitat est. ideo tripliciter putandum est. Alio.
 quod minor erit pater solus. quam simul pater et filius. quoniam non
 invenit quod dicitur possit. aut pater solus a filio solus quod
 per alios incommensurabiliter et ille cum filio sit. et ille in patre ut ut
 ambo sint pater. aut ambo filius. sed quia semper dicitur ne-
 cessitate solus. Trinitas vero dicitur. et deus solus ipsam limitat quoniam

uis semp sit in spiritibus et animabus sanctis Sed solum dicitur quod deus
est. quia non est illi in illo deus sed ita solum dicitur pater non
quia separatur a filio sed quia non ambobus simul pater est. **Cap. viii**

Quoniam itaque tantus est solus pater vel solus filius vel solus
spiritus sanctus. quibus est simul pater et filius et spiritus sanctus in illo
triplex dicitur Corpora quippe ad iunctionem suam continent
et unius est in quo ad hunc videri patet. vnum corpus sit. magis tamen
corpus sit quam si solius viri esset aut solius uxoris in rebus
enim spiritualibus tamen minor maior ad hunc patet creatura creatori
illa sit maior quam erat. non ille in hunc enim qui non mole
magna sunt hoc est magis esse quod est melius et melior enim
sit spiritus aliter creatura tamen ad hunc creatori. quam si non ad hunc
at et ideo etiam maior quam melior. Item ergo ad hunc dicitur v-
nus spiritus est. si tamen deus non ideo sit maior. quoniam vias fiat. et
quoniam deus ad hunc in ipso igitur deo tamen ad hunc equalis pater est
filius. Equalis enim spiritus pater et filio. Equalis non sit
maior deus quam singuli corpore. quia non est quod restat illa perfectio
Perfectus enim pater sine filio sine spiritus sanctus. Et perfectus
deus pater et filius et spiritus sanctus et ideo trinitas patet quam triplex

Quod quo ordinem quo possit dici solum pater. **Cap. viii**
respondendum est illa prima qua dicitur deum verum solum
non esse patrem solum sed patrem et filium et spiritum sanctum itaque
enim intelligitur pater solus ut sit deus. quod modo tamen debet non
esse nisi forte ita dicamus esse quidem patrem deum si non esse
solum deum. Ego enim solum deum patrem et filium et spiritum sanctum. Sed quod
agimus de illo testimonio domini. pater enim dicebat et patrem non
verum ad quem loquebatur cum ait hoc est autem vita eterna ut
cognoscatur te vnum verum deum. Tunc quidem dixitiam voluit sic
accipere. quod non sit filius verus deus. Tamen perclusus videndum
est. Item intelligere cogamus cum dictum est pater. ut cognoscatur v-
num verum deum tanquam hoc insinuatione voluit. quia et solus
pater. verus est. ne non intelligamus deum nisi ipsa tria simul pa-
ter et filium et spiritum sanctum unde ergo secundum testimonio et patrem vnum
deum verum dicitur. et filium vnum vnum deum et spiritum sanctum vnum deum verum
et simul patrem et filium et spiritum sanctum. et simul ipsam trinitatem. non
tres veros deos. sed vnum verum deum. Item quo addidit et quem
misisti ipsum christum subaudiendum est vnum verum deum. Et ordo verborum
est ut et te et quem misisti ipsum christum cognoscatur vnum vnum deum
Cur ergo tamen desuper patet. Item quo quoniam est ut ubique
notatur vnum. tanta pace vnum ad hunc ut per hanc ubique
vnum sit iam et hoc intelligatur etiam ipsa pars quavis non.
commemoretur. Item in illo loco apostolus videtur quod per trinitatem

ipm ptem et tm ibi intelligit vbi aut Oia via. Vos em rasti
 cristu em dei Et iten. caput mulieris va. Caput via estus
 caput vero xpi deus Et rurq Si deus no nisi oia sil tria
 q no caput xpi deus i caput e trinitas cu intinitate sit x
 i ut sit trinitas Sm qd est pater cu filio caput e ei. qd e solus
 filius cu filio em pater deus Solus em filius xpus. ma
 me. q a iam ubi cito fctm loquit. sedm qua humilitate ei
 etia maior est pr. prut qm pater maior me e. ut xpm deu
 esse. quod illi cu patre vni e. caput sit hois mediatoris
 qd tpe solus est Si em mte recte dicimq pmpale hois
 i tanqm caput huane spe. cu tpe homo cu mte sit ho.
 Cui no mto cogenatq mto q magis vbi cu pte qd sit
 deus e caput e xpi qmoris xpus ho nisi cu vbo qd qd
 fctm est intelligi no possit Sed h ut iam dixi align
 to diligentia p q ca cospicibz huc em cqlitas trinitat et
 vna eadem sba qntu breuit potm demerata e ut q qno
 se hant ista questio qua distuacda acriore mteae dis
 tulinq nichil impadiat quo mng fatem pma equali
 tatem patris et filij et spitus sancti. **Capitulu Nouu**

O mda cu vellet breuissie singlari intinitate psonaz
 infimae ppa. Et trinitas inquit mpe. spes i ymagine
 opus i mune. Et qma no mediocis auctoritat m
 tractatoc pphaz et assertone fidei vix existat thylaruis
 em hoc in libris suis popmt hox vboz et patris pps i yma
 gine et muncie et trinitatis et spei et opus abdita scrutata
 intelligetaz qntu valeo. no cu pntu arbitror i et trinitate
 verabls nisi q pater no h pater digno sit filij em dpx
 e ut sit atq ut illi coetna sit ymago em si p fte implet
 illud onq est ymago ppa coeqbit ei no illud ymagini sue
 pua ymagine spem noiauit. tado pte pulchritudinem ut
 iam est tanta congruentia et pma equalitas et pma pbitudo
 nulla i re dissidet et nullo mo ineqs. et nulla apte dissidet
 h adidentiden rudent ei onq ymago e vbi est pma et p
 ma vita em no est aliud vme et aliud e. sed et idem e.
 et vme et pma ac pma intellecto em non e aliud vme
 et intellige aliud. Sed id quod e intellige h vme q qre
 vmi est oia tanq vbi pfectu em non deit aliqd et ars
 adam onpotentis atq sapientis dei plena omi romi vincem
 mcommutabiliu et omes vmi in ea prut ppa vmi deono em
 quo vmi i bi nouit oia deus que fecit p xpm et idto m de.
 cadant et succadat tpa non decedit aliqd vel succadit pte
 da pten em hae que creati st idto pnt adto q fcti se ac no
 potius idto fcti prut ut mutabilia q imutabilia ab eo sunt
 ille igit ineffabilis quida qpiens patris et ymagis no est

6
sine pfectōe pme caritate sine gaudio illa igitur dilectio et de-
lectatio felicitas vel beatitudo si tñ aliqua humana voce dig-
duat. vpus ab illo. appellato ē. beatitudo. et ē infinitate spūs
sātus nō genitus s̄ genitoris genitus s̄nauitas iugemiti
largitate atq; vbertate perfructes omnes caritatis pceptū
caro ut ordinē pmi tenoat et locis suis acquiescat. haec oī
que arte diuina facta sūt. et vnitatē quīdam in se ostendūt
et spēm et ordinē. Quīdā em̄ horū ē. et vni aliq; ē sicut
sūt natūe corpū et iugenia aīorū et aliq; spē formaz sūt
sūt figurē vel q̄litate corpū ac doctrine vel artes et ordi-
nem aliqūe petit vel tenet sicut sūt pōda vel collocatōes
corpū atq; amōes a delectatōes aīorū. Oportet vñ ut in-
torem per ea que facta sūt intellecta cōspiciam. tñtate i tel-
ligam qm̄ i creatura. qm̄o dignū est apparet vestigiū
in illa em̄ tñtate s̄ma. origo ē rō om̄ et pfectissima pul-
critudo et beatissima delectatō itaq; illa tria. et a se inuicē de-
tēnari videntur sed hic i rebus corporeis ceterū incorporeis
non tñ est nā qm̄ tñ tres sūt et plus aliq; sūt dñe qm̄
vna res et in se infinita sūt ita et singula sūt i singulis oīa
in singulis et singula i om̄ib; et oīa i oīb; et vni oīa rē
videt q̄ vel expte. vel per speculū et iemignate gaudeat co-
gnoscere deū et sicut deū honorat et grās agat. Cui vno
nō videt tendat p̄p̄ietatē ad videndū. non p̄tētatē ad
cōsumendū. qm̄o vñq; deus ē. sed tñ tñtas. nec cōfise ac-
cipiendū ē. qm̄o oīa p̄p̄ne oīa in quo oīa nec dñs nūl-
tis. s̄ ip̄i glōia i secula seclorū. **Explicit liber septus. Capla septi.**

Utrū quīdā de deo nō relatiue sed ad seipm̄ rē dñt em̄-
libet p̄one infinitate cōueniat. **¶** Ea que p̄is et fili
essentia p̄gnat nō esse relatiua qm̄a quīdā ad se nō ad
aliqūd dñt s̄m̄l ambo sūt. **¶** De sapia ad deo genita nō
creata. **¶** Qm̄o a genitis vel alatiue necesse sūt dñi de
incommensabili tñtate. **¶** De s̄ba et cēcia dei. **¶** De tōne p̄p̄is
vniq; essentie. **¶** Liber Septimus. **¶** Capitulum vñm.
¶ Am̄ nūc q̄ram diligentiū qm̄a dñt deus que paulatim
distulim. **¶** Utrū et singula queq; infinitate p̄ona possit
p̄ia p̄p̄iam nō tñ tēis duab; dñi dñs aut magna
aut sapiēs a vtrā a op̄is aut instg et si quid aliud de
deo dñi p̄t. nō relatiue sed ad seipm̄ qm̄ vno nō dñt
ista nisi tñ tñtas intelligetur. hē em̄ q̄onez facit. q̄ p̄p̄i
est xpm̄ dei v̄tute et dei sapiam. **¶** Utrū ita sit pater sapiēs atq;
v̄tutis sine. ut hac sapiēs sit sapiēs quā genuit. et hac v̄tute.

potens quia genuit. et quia ipse potens et sapiens. ipse genuit virtutem et sapientiam. Dicitur enim per ista. cur et non magnitudinis pater sit quia magnus est. et bonitatis quia bonus. et in istis quia iustus et alia si quis sciat. si hoc omnia pluribus vocabulis in eadem sapientia et virtute intelliguntur ut ea sit magnitudo quod virtus et bonitas quae sapientia. et ea virtus sapientia quod virtus sit iam tractam. memoriam enim aliquid horum novum per accipiendo esse ac si omnia commoventur. Cernitur ergo an per eam singulis sit sapientia atque ipsa per se sapientia. An ita sit sapiens. quod dicitur verbo enim quod genuit. Dicitur enim non verbo quod perfectus et sonat et transit. sed verbo quod erat apud deum. et deus erat verbum et omnia per ipsum facta sunt. verbo conati per se. quod ipse atque in commutabilitate. Dicitur scriptum non est enim ipse verbum. sicut nec filius in ymago. Dicitur enim acceptis illis temporalibus vocibus dei. quae in creatura sunt. non sonant et transiunt. Dicitur ergo ille recte verbo non per singulos intelligitur. sed in ipso verbo sine quo non est virtus. Dicitur ita ut et sapiens sic dicitur ut ita sit sapientia sicut verbum et hoc sit verbum esse quo est esse sapientia. hoc etiam esse virtutes ut virtus et sapientia et verbum idem sit et relative dicitur sicut filius et ymago atque ille non singulis potest vel sapiens. sed in ipsa virtute atque sapientia quia genuit. sicut non singulis dicitur sed eo verbo et in eo verbo quod genuit. atque magnus ea. et cum ea magnitudinis quia genuit. Et si non alio magnus alio deus sed eo magnus quo dicitur quod non aliud illi est magnus esse. aliud deum esse. Consequens est ut nec deus singulis sed ea et in ea deitate quia genuit ut sic sit filius deitas patris sicut sapientia et virtus patris et sic est verbum et ymago patris. Et quo non aliud illi est esse aliud deum esse ita sit esse eam eam patris filius sicut est verbum enim ymago eius. Sic per hoc et accepto eo quod pater est non sit aliud per ipsum quod est ei filius ut non in id quo de pater quo manifestum est est non ad scriptum sed ad filium dea relative. Et ideo pater quod est ei filius sed ideo ut sit quo ad scriptum. et ideo sit quia genuit effectus sua. Sic enim magnus est non nisi ea quia genuit eam quia non aliud est illi esse aliud magnus esse. Ita ne per est eam per se sicut pater est magnitudinis sicut sicut per est et virtutis et sapientie per. Eadem quippe eius magnitudo quo virtus et eadem eam quod magnitudo. Haec disputatio nata est ex eo quod scriptum est in istis de virtutem et de sapientiam. Quia propter istas angustias homo coartatur in ineffabili facit impingit ut aut dicitur christum non esse dei virtutem et de sapientiam atque ita impudenter et impie apostolo aut christum quidem dei virtutem et de sapientiam esse factam. Sed enim pater non esse pater virtutis et sapientie per quo non quod minus impium est. Sic enim nec isti erit pater quod christus dei virtus et de

sapia est aut no esse ptem vltute sua potente neq sapia sua
sapiente / que quis audcat dicit aut aliud ipse intelligi
esse. aliud sapiente esse. ut no hoc ipse pt / quo sapiens est
qo de aia intelligi solet q alias mspice ale sapiens e velut
na mutabilis et no pime pfecte q simplice aut patre no
esse aliq ad seipm. 2 no soli quo pater est s oio qd e ad
filium relative dicit Cno ago emsdez essentie filio. emq pr
qn quide ad seipm nec cencia e nec oio ad seipm s eia
esse ad filium illi e sit em nlti magis vniq emsdez qz cencie
quia vna eademqz cencia pater e filio. qn quide pr no ad
seipm est ipm esse / sed ad filium. qua cenciaz gemit. et qua
cencia e quidq est. neuter ergo ad se est et dicit ad invicem
relative dicit. Im pater solus. no soli quo pater dicit sed oio
quidq dicit relative ad filium dicit. Ille em dicit ad se. et si
ita est. quidq dicit ad se in ipa cencia. sed patris cencia e
filius sed patris vltus et sapia. sicut vbi patris et ymago
patris. Aut si cencia dicit ad se filius. pr em no e essentia
sed genitor cencie. no est em ad seipm. s hanc ipa cencia
qua gemit no hac ipa magnitudie magna quaz gemit
Ergo et magnitudie. dicit ad se filius. qo et vltus et sapia e
vbi et ymago / quid em absurdum qm ymagiez ad se dicit
sicut si no idipm est ymago et vbi. quo e vltus e sapia s
illa relative dicit. Hec aut ad se no aliud inquit. non ca
sapia qua gemit sapientie ee pr. q no pt ipse ad ea relative
dicit et ille ad eam relative no dicit Omnia em que relative
dicit. ad invicem dicit. Festat itaqz ut etia cencia filius
relative dicit ad ptem Ex quo cofiat inopiabiqz spus ut
ipa cencia no sit cencia vel etc cu dicit cencia. no cencia. sed
relative dicit. induit. Cno cu dicit dicit no cencia induit
sed relatiu. quo refert ad filium Cu em ho dicit. nl aliq
tale quo ad se. no ad aliud dicit tunc induit cencia. Ex
ergo cu dicit dicit. ipse ho essentia est. dicit vbi relative dicit
homo em ad se dicit. dicit aut ad seipm. Hec em vbi agiq
si cencia ipa relative dicit. cencia ipa no e cencia huc dicit
quia ois q relative dicit. eia aliqd accepto relatio sicut ho
dicit et ho securus et equus immentu et mimg aa. homo
et equus e mimg ad se dicit et sic snt nl cencie dicit vbi
e filius e immentu et era ad aliq relative dicit Ex si no eet
qd. v aliqua sba. no eet qm relative dicit dicit. et si no eet
equus adam sba. no eet quo immentu relative dicit. Ita si m.
niq no eet aliq sba. nec era possit relative dicit Cna pte et
si pater no e aliqd ad seipm no e oio qm relative dicit ad ali
quid non em sicut ad aliq coloratu refert color eius n oio
ad se dicit color s sp alitmq coloab illud em cuiq color e. sic
etia si eo quo coloratu dicit ad colore refert Vbi id quo corp.

Dicit
ad se
et ad
ad se
pr m
sba
pe a
ad se
dov
cena
esse
et vbi
nec
est.
fit
fuit
co q
ram
ma
gem
qua
pim
pim
qua
ge.
mfi
sit.
e ill
pote
dita
infe
pab
mim
vlti
pape
esse
ipm
D
on fi
en n
co n
rope

dicitur ad se de nullo ita putandum est primum non dicitur aliquid
 ad seipsum. si quidem dicitur ad filium dicitur eundem vero filium et ad seipsum
 et ad primum cum dicitur magnitudo magna et virtus potens. utique
 ad seipsum magnitudo atque virtus magni et potens prout quia
 prout magnus et potens est non ergo ita utique substantia et utique una
 substantia. Sicut enim absurdum est dicere candidum non esse candorem
 sic absurdum est dicere sapientem non esse sapiam. Et sicut candor
 ad seipsum dicitur candidus ita et sapia ad seipsum dicitur sapiens. Sed cum
 dicitur corpus non est essentia. quod ipsum corpus essentia est. et igitur
 equalitas unum et ab ea dicitur candidum corpus. minus est hoc
 esse quo candidum est. Similiter enim ibi forma et aliud color
 et utique non in seipso sed in alio mole. que moles nec forma
 nec color est. sed formata atque colorata. Sapia vero et sapiens
 est. et sapia sapiens est. Et quoniam quicunque anima participat de sapie
 fit sapiens. si vero desipiat. manet tamen in se sapia. nec enim
 fit in anima in stultitia commutata. illa mutat. non ita est in
 eo quoniam extra fit sapiens quicquidmodi candor in corpore quo extra
 candidum est. Cum enim corpus in alium colorem fit commutatum non
 manebit candor ille. atque omnino esse desinet. Sed si et pater
 genuit sapiam extra fit sapiens neque hoc est illi esse quo sapie
 qualitas eius est. filius vero pater eius. et non est ibi igitur
 prima simplicitas. Sed absit ut ita sit. quia ibi est de primo simplici
 primo essentia hoc ergo est esse quo sapie non per illam sapiam
 qua genuit sapiens est prout filioque non ipse illam. sed illa enim
 generat. Similiter enim aliud dicitur cum dicitur. hoc illi est esse quo sapie
 nisi eo est quo sapiens est. Quapropter que causa est illi ut sapiens
 sit. ipsa illi causa est ut sit. Unde si sapia qua genuit causa
 est illi ut sapiens sit. etiam ut ipsa illi causa est quo fieri non
 potest. nisi gignendo eum a faciendo. sed neque generat neque con
 ducit patris ullo modo quicquid dicit sapiam. Similiter enim est
 infans. Ergo et pater ipse sapia est. et ita dicitur filius sapia
 pater quo dicitur lumen patris et ut quicquidmodi lumen et lu
 mine et utique omni lumen sic intelligat. sapia de sapia et
 utique una sapia. Ergo et una essentia. quia hoc est ibi esse quo
 sapie cum enim est sapie sapie. et potest posse. eternitati eternam
 esse iustitiae iusta esse. magnitudi magna esse. hoc est esse
 ipsum esse et quod in illa simplicitate non est aliud sapie quam a eadem sapie
Dicitur igitur et filius simul una essentia et una materia. **Capitulum 11**
 quicquid et una veritas et una sapia. si non pater et filius
 simul ambo unum verbum quia non simul ambo unus filius. Sicut
 enim filius ad primum refertur non ad seipsum dicitur ita et verbum ad
 cum cuius verbum est refertur cum dicitur. Eo quippe filius quo verbum. et
 eo verbum quo filius. Cum igitur pater et filius simul. non utique unus filius
 utique est ut pater et filius simul non ambo unum verbum. Et igitur

nō eo vñ vñ quo sapia. co qz vñ nō ad se dē f hñ relatiōe
 ad enī cūq ē vñ. sicut filiq ad patē. Sed sapia vñ eo quo sapia
 et ideo qz vñ cēcia vñ sapia. quō vñ et vñ sapia ē. f non eo
 vñ quo sapia. vñ cū relatiōe. sapia cēciali intelligit. id
 dicitur acapiaz cū dicit vñ ac si dicit nata sapia ut sit et filiq
 et ymago et hoc duo cū dicit. i. nata sapia i vñ corp co qz est
 nata. et vñ et ymago i filius intelligat et i hñs oibz
 nōibz nō oñdat cēcia. qz relatiōe dñr sit i alto quo ē
 sapia et ad se dicit seipā cū sapiēs ē etia cēcia dēmet
 et hoc eius ē quo sapē vñ pater et filiq pñl vñ sapia
 qā vñ cēcia et sigillat sapia de sapia. pñ cēcia dēcia
 vñ pñl nō qā pñ nō est filius i filiq nō est pñ pñ ille inge
 nitus ille vñ genit. id nō vñ cēcia qz hñs nōibz rela
 tiōa corū oñdunt. vñ cū fil vñ sapia et vñ cēcia ut
 hoc ē qz qd sapē. non cū pñ vñ vñ a filiq qmā nō hoc
 ē qz nōibz ē a filiu esse pñ iaz pñl oñdiz ista relatiōe dñr
Omnī qz i scriptis nūqñ fē de sapia quidq. **Cap. iii.**
 dicit. nūqñ oñdat adō genita vel cōta genita qz
 et pēqñā fctā sē oñā. Creatā vñ vel fctā pñ i hñibz
 cū adā q nō creatā. et fctā. f genita est cōtū. et illū.
 tur i pñs cū sit aliquid quo vñt corp sapia vel illud pñ.
 turis pñciātibz aut narrātibz. quo vñ cōta fctū ē et
 fctū i nobis. hoc cū nō existis fctā sapia est. qz fctū ē
 dñr oñpñā nō loqñt i libris sapie. vel de illa dē aliquid
 nūqñ ep cam de deo nata oñdat aut fctā qmā sit et pñ
 pñ sapia pñ. qmā illa nobis sapia comedanda erat et
 imitanda cūq imitāōe formā. pñ cū cā dicit nōibz
 eius sit. nō quo pñt pñre vñ sonas a cū pñmācōm
 cogitā. spāns cū hñ hñ cōpletur illud aut cū ē et illū.
 mīando dicit nobis et dēre i de pñte. quō dicit dñr ē hñbz
 ideo qā aut nemo nōmī filiu nisi pater et nō nōmī pater
 nisi filius et cū voluit filiq revelare qmā pñ filiu revelat
 pñ. i. pñ vñ sūm Si cū hoc vñ q nō pñmāg tñale et tñp
 torū oñdit et pñmā gñdit. et illud de quo loqñt qñto
 magis vñ dñr. pñ qd fctā sē oñā. qd ita oñdit pater
 pñt ē pater. qā et pñmā ē. et hoc est pñ pñ. fñ qz sapia
 est i cēcia nā f qz vñ. nō hoc ē qd pñ. qmā vñ nō ē pñ
 et vñ relatiōe dñr sicut filiq qd vñ nō pñ. Et ideo istū vñ
 i sapia dei qua de pñte vñt i sapia. etia pñ vñ et sapia
 pñt hñmē de pñt hñmē et fons vite apñt dñr pñm. vñ fons
 vite. qñ apñt te inq fons vite et i hñmē tuo vñbz hñmē.
 qmā pñ pñ hñt vitā i semetipō. pñ dñt filio hñt vitā i semet
 ipō. Et erat hñmē vñ qd illūminat omīez hñmēz vñmētz hñc
 mīdñ et hñmē hñ vñ erat apñt dñr f et deus erat vñ. dñr
 cū hñmē ē. et tenebre i cō nō pñt vñ. hñmē vñ nō corpale
 sed spñale. neqz ita spñale ut illūminat fctū sit quēadmodū.

dicit
 hñmē
 de pñ
 dñs i
 filius
 vñ
 fctū
 mīdñ
 mīdñ
 de pñ
 mīdñ
 et nō
 pñ fil
 vñ
 pñ
 oñ
 tñt
 tñt
 mīdñ
 dñs i
 cōna
 pñt
 vñ
 tñp
 cñs
 pñ
 oñ
 ad cō
 rñpñ
 dñt
 pñ
 pñ
 i cō
 pñ
 yñ
 qñ
 hñmē
 cōm
 pñ
 qñ
 ac pñ
 est
 dñ
 vñ
 vñ
 pñ
 loco

1
rati quæ habet actio et non estis vni. Empti enim estis pro mag-
no. Glificite ergo deum in corpore vtro. Quid est enim sapientia si summe
spiritale et incommutabile. Est enim et sol iste lumen si corpale. Est
et spiritualis creatura lumen. si non incommutabile. lumen ergo pro huius
filius lumen spiritus sanctus. simul enim non tria lumen sed domini lumen.
Et ideo sapientia pro sapientia filius sapientia spiritus sanctus. et sic non tres
sapientie sed una sapientia. Et quia hoc est ibi esse quod sapientia. una essentia
pater et filius et spiritus sanctus. et non aliud est ibi esse quam deum esse.
Vnde ergo deus pater et filius et spiritus sanctus. **Capitulum in-**
Ita loquendi causa de ineffabilibus ut fieri aliquo modo possit
quod effici nullo modo possit. dictum est antea grecis una essentia
tres scilicet latinis vero una essentia vel substantia tres persone. Ita
sicut iam diximus non aliter in sermone nostro et latino essentia
quam substantia solet intelligi. Et ut intelligatur saltem in enigmate
quod dicitur placuit ita dici ut dicitur aliquid in quatuor. Quid
tua sit. que tu esse fides non premonstrat. et pater non dicit
esse filium. et spiritus sanctus quod est domini dei. ut patet deus esse nec
filium. Cui ergo queritur. Quid tria vel quod tres. Consideremus nos
ad inveniendum aliquid speciale nomen vel generale quo complatur.
hec tria. neque occurrunt alio. quia attendit preeminencia. Similitudo
vitalis eloquii facultate. Verum enim cogitatur. Ita quoniam dicitur
et verius est quoniam cogitatur. Cui enim dicitur non eundem esse iacob
qui est abraham. isaac vero nec abraham esse nec iacob. tres
esse videtur. fatemur. Abraham isaac et iacob. Sed cum quiritur. Quid
tres et videmus tres homines nomine speciali eos pluraliter appellari
tres. Generali enim si dicitur tria animalia. homo enim sicut veteris diffi-
citer. Al est rationale mortale. Similiter sicut septuaginta nunc loqui
solet. Tres animas cum apte meliore totum appellari placet. et ab
anima et corpore quod est totum homo. Ita quippe dicitur et in egypto dicitur.
Dixit enim iacob animas septuaginta quoniam pro tot hominibus. Itaque cum dicitur
Equum tuum non enim esse. quoniam meum est. et tamen aliter aliter nec
meum esse nec tuum. fatemur esse tres. Et interrogatur. Quid tres.
Funder tres equos. nomine speciali. generali vero tria animalia. Itaque cum
dicitur bone. non est equum. tamen vero nec bone est nec equum
ita quodam dicitur et per connotabilia quod tria. non iam speciali nomine
dicitur tres equos aut tres bone. a tres canes. quia non cadit
specie continetur sed generali tria animalia vel simpliciter quæ tres substantias
vel tres creaturas vel tres naves. Cunctis enim pluraliter nomine emi-
nantur speciali. Vnde nomine etiam generaliter. enumerari possunt non aut omnia
que generaliter uno nomine appellantur. etiam pluraliter appellari vnde nomine
possunt non tres esse quod est nomen speciale. etiam tria animalia dicitur
Equum vero et bone et canes. alia tamen tria dicitur vel tres substantias que
sunt generalia nomina. Et si quid aliud de his generalibus dici possit
tres vero equos a bone a canes et specialia vocabula. Et non ea
possunt dici. Ita quippe uno nomine quoniam pluraliter enumeramus
que quiritur habet id quod eo nomine significatur. Abraham quippe

et Isaac et Jacob commune hant. id est quod est hoc itaque dicitur tres homines
 Equus vero et bos et canis commune hant id quod est animal. Item go
 tria animalia. Ita tres aliquas lauros. etiam tres arbores dicitur lan.
 rum vero et mirtum et oleam. Item tres arbores vel tres species a
 naturas. Item ita tres lapides. etiam tria corpora. lapides vero
 et lignum et ferum. Item tria corpora. vel si quod etiam in propria quali voce
 dicitur pater go et filius et spiritus sanctus. quod tres sunt. Quid tres
 sunt. quoniam quod commune non est commune illis est. id est quod quod prae est
 ut mirtum sibi sunt patres sicut autem cum relative ad alitudo dicitur
 sunt dicitur tres autem. quod in voce sibi sunt. non autem hoc ubi quod tria
 prae ubi prae. nec duorum patres sed filii uniti nec tres filii cum patre
 ubi non sit filius nec spiritus sanctus. nec tres spiritus sancti. quod et spiritus sanctus
 una substantia. quod etiam domini dei dicitur. nec prae nec filius.
 Quid igitur tres. Si enim tres persone commune est eis. id est quod persona
 est go speciale. hoc enim generale nomen est eis si consuetudine loquimur.
 Si respiciamus. Sed ubi est naturae ulla distinctio ita generaliter
 emittantur aliqua plura ut etiam specialiter emittantur possit habere
 enim distinctio facit ut laurus mirtum et olea. aut equus et bos
 et canis non dicantur speciali nomine. Item tres lauri a illi tres ho-
 mines sed generaliter ut istae tres arbores a illa tria animalia. Item vero
 nulla est distinctio distinctio est ut speciale nomen habent. Item tria
 quod tria non inveniuntur. nam persone generale nomen est in tria ut etiam
 hoc possit quod dicitur. tria tria in se sunt inter deum et spiritum sanctum. Deinde
 in ipso generali vocabulo si propria dicitur tres personas quia quae
 est eis id est quod persona est. alioquin nullo modo possit ita dici quod
 modum non dicitur tres filii quod non commune est eis quod est filius.
 Cur non etiam tres deos dicitur. Certe enim quod prae persona et filius
 persona et spiritus sanctus persona. Ideo tres persone tria go prae deo. si
 filius deo et spiritus sanctus deo. etiam non tres dei. Sunt quod proprie me
 stabiles commutationem. Item tria sunt una deus. Cur etiam non una
 persona. Ita non possunt dici tres personas. quoniam singularem
 quoniam appellationem personam. quoniam modum non possunt dici tres
 deos quoniam singularem quoniam appellationem deum. sine patre sine
 filio sine spiritu sancto. Item quoniam scriptura non dicit. tres deos si
 nec tres personas. alicubi scriptura commendat inveniri. Item
 quod nec tres. nec una persona scriptura dicit. Item tria. legimus enim
 persona dicitur non persona dicitur. propria licet loquendi et disputandi
 de necessitate tres personas dicitur. non quod scriptura dicit si quod scriptura
 tria non gradat. Si enim dicimus tres deos. totum dicitur scriptura
 dicitur. Item dicitur. Dominus deus unus est. Cur go et tres essen-
 tias non licet dici. quod plura scriptura. prae non dicitur ita non gradat
 nam distinctio per speciale nomen est commune tribus. Cur non dicatur
 tres distinctio. sicut Abraham Isaac et Jacob. tres homines. quia
 hoc speciale non est commune omnibus hominibus. Si enim speciale non
 non est distinctio. si generale quod hoc est pater et arbor et pedus et.

A

angelus dicitur centia Cur non dicitur iste tres centie. sicut tres
 equi dicitur tria animalia. et tres lauri dicitur tres arbores et tres
 lapides tria corpora dicitur si propter unitatem unitatis non dicitur tres
 centie sed una centia Cum non propter eandem unitatem non dicitur
 tres sicut vel tres persone. sed una substantia et una persona Cum enim est
 illis commune nomen centie ita ut singula quicunque dicantur centia
 tam illis commune est vel sicut vel persone vocabulum Cum enim de
 personis secundum naturam. hoc deservit si quod compositum dicitur ea que
 dicitur oritur intelligi Sic enim dicitur illi tres substantias una centia quod
 admodum nos dicitur tres personas una centia vel substantiam
 Cum igitur restat An ut fatamur loquendi necessitate pariter si
 vocabula cum opus est copiosa disputatione adipsas in personis
 vel personarum errores Cum enim sonaretur quia inopia loquendo
 proficere ad hominem sentit quod intractatio mentis proprium tenet de
 deo creatoris pro me percipiam fidem. me per qualiterque in
 telligentiis timuit dicitur tres centias ne intelligatur in illa
 prima consuetudine velle dicitur substantia sunt non esse ita quodam non potest
 dicitur quod subelligitur quod dicitur in quodam plappus est Certissime
 quippe et descriptis cognoscitur quod per se tradendū est et appropinquat
 nunc in dubitata perceptione perspicitur. et primum esse et secundum esse
 et spiritum sanctum esse nec eundem filium esse quoniam primum est non spiritum sanctum enim
 deum patrem esse vel filium Cum enim dicitur tria dicitur. et dicitur
 substantias me personas quibus nominibus non dicitur unitatem intelligi volu-
 it sed singularitate ut non solum ibi unitas intelligatur sed etiam quod
 una centia Sed et unitas ex eo quod dicitur tres sicut vel tres persone
 non si hoc est deo esse quod subsistit ita non erat deus tres persone ut
 non dicitur tres centie quicquid modum quod hoc est deo esse quod sapie-
 ritur non tres centias ita nec tres sapias dicitur Sed enim quod hoc
 illi est deus esse quod est esse tam tres centias quoniam tres deos
 dicitur personarum non est Si enim aliud est deo esse aliud subsistere quod
 aliud est deo esse aliud primum esse vel deum esse quod non ad se dicitur
 pater enim ad filium et deus ad filium et creaturam dicitur Felici-
 time quod subsistit. me relatiōe gignit et relatiōe dicitur ita
 iam substantia non erit substantia quia relatiōe est Sic enim ab eo quod est esse
 appellatur centia ita ab eo quod est subsistit substantiam dicitur dicitur
 deus est enim ut substantia relatiōe dicitur Vis enim res ad seipsum sub-
 sistit quoniam magis deus si tamen dignum est ut deus dicatur subsistit

De his enim rebus recte intelligitur in quibus subiecto *Capitulum v.*
 Et ea que in aliis subiecto dicitur pro color a forma in corpore
 Corpore enim persistit et ideo substantia est illa vero in subsistit atque
 subiecto corpore que non sicut sunt. si substantia et ideo non esse desinat vel
 iste color. vel illa forma. non adiungit corpori. corpore esse. quod non
 hoc est ei quod quod illa vel illam formam coloris vel retineat Sed quod
 unitabiles nec simpliciter propter dicitur sicut deus enim subsistit ut
 substantia dicitur possit propter inesse in eo aliquid tamquam in se. et non est simpliciter

rmi hie sit ee qd illi est/ quidam aliqd de illo ad illu dicit
 puit magnu opus bonu et pignu qm qd de deo non in
 cognue dicit neqhas est em dicit ut substat et subit dicit
 bonitati me atq illa bonitas no pba sit uel potius eena
 neq rpe deus sit bonitas pna/ sed i illo sit tanq i pbo vni mai.
 festu est den abusive pba vocari ut noie vptatote intel
 ligat eena qd vere ac ppe dicit ita ut fortasse solu den
 dia oporteat eentia Est em vcolus qz i pcomitabilis e
 Adq pmi nome famulo suo moysi eentia cu ait Ego su
 qm p Et dices ad eos Cum est misit me ad vos sz tn
 pme eena dicit qd ppe di/ pme pba qd abusive pba
 ad se dicit no relatiue ad aliu vnde qd e deo ee qd pba
 Et ideo si vna eena tinitas vna eaa pba fortassis igit
 comodiq dicit tres psonas qm tres pbe sz ne nobis vlti
 suffragari hoc q requiramus qm qm et illi si vellet p dicit
 rnt tres pbas tres ipostas possit dicit psonas tria ptopa
 illud em maluit qd fortasse pmi lingue pme copuncti di
 ne apais dicit na qm et psonis eade ratio est no cu
 deo aliud ee aliud psona esse sed oio idem na si esse ad
 se dicit psona vo relatiue sic dicit tres psonas patre
 et filiu et spm scm queadmodu dicit tres amici aut tres
 psonas a tres viciu qz sit ad invicem no q vni qz coru
 ad se ipm sit una ppta quilibet q eis anta est duoz re
 teroz aut pinqz aut viciu qm qz noia relatiu pgi
 ratio hnt Cuius go vni placet dicit patre psona esse
 filiu et spm scm dicit filiu psona esse patris et n sz naq
 psona ita dicit alicubi solet neq i hac tinitate cu dicit
 psona patre aliud dicit qm pba patris Cuius ita ut
 pba pba rpe e ppe no q ppe est sz q e ita et psona patre
 no aliud qm rpe patre e p dicit quippe dicit psona no ad
 filiu uel spm scm sicut ad se dicit Deus magnu e bonu
 et iustus et pignu aliud hq dicit Et queadmodu qd ee
 illi quod den esse qd magnu qd bonu esse ita hoc illi est
 esse qd psona esse Cuius ego no qz tres pmi vna psona
 dicit sicut vna eena et vni den sed dicit tres psonas
 cu tres deos aut tres non dicit m qz volu uel vni vo
 tribu aliqd finire hinc significati qz intelligit tinitas
 ne oio tertia interroganti Cuius tres cu tres ee fatem
 nam p genq e eena ppe voco pba sine psona ut non illi
 penant omittit qd iam dicit oportet appellari tres eentias
 ut appellent tres pbe uel tres psonas sed appellent tres qm
 eademq aialia tria cu sit ppa eentia aial vo genq Neq
 em ppe ibi pba dicit est et genq pba dicit tanq dicit
 tres qm vni aial sed sicut tres qm pba noie ita tria
 aialia qmali Cuius p dicit pbe uel psona noie no ppe pba

sed aliquid singulare atque individuum. ut scilicet vel persona non ita dicta sed
dicitur hoc. quod commune est omnibus nominibus. sed quod dicitur hoc velut
Abraham. velut Isaac. vel Jacob vel si quis alius qui eadem dicitur per
semita possit. Sic quoque illos eadem ratione consideratur. Sicut enim
dicitur Abraham Isaac et Jacob tria individua ita tres homines
et tres anime. Cur ergo et pater et filius et spiritus. si secundum generem et personam
et individuum ista etiam differimus non ita dicitur tres entes ut
tres sunt seu persone. Sed hoc ut dicitur omitto. id duo. Si entia
generis est. una entia. iam habet species. sicut quia generis est animal
universum. animalia iam non habet species. non sunt ergo tres species. unius
entis per se et filius et spiritus sunt. Si enim species est entia. sic species est
hoc. Tres vero ille quas appellamus substantias. scilicet personas. sic
eandem speciem committunt. quicquidmodi Abraham Isaac et
Jacob speciem que hoc dicitur committunt. non sed hoc subdimidit
in Abraham Isaac et Jacob ita unus hoc. et in aliquos signi-
los homines subdimidit per. Quia enim non potest. quod unus hoc
iam singulus hoc est. Cur ergo una entia in tres substantias vel per-
sonas subdimidit. Nam si entia species est sed hoc. sic est una es-
sentia sed unus hoc. Item sicut dicitur aliquos tres homines eius-
dem. eiusdem tractationis corporis. eiusdemque animi. una est natura
tres enim sunt homines. sed una natura. Sic etiam ibi dicitur tres
substantias. una entia aut tres personas una substantiam vel entiam.
hoc vero utriusque sensus est. quia et veteres. qui latine locuti sunt.
antequam haberent ista nomina. que non dimittunt. ut in usu veniant
et entia vel substantiam pro his naturam dicebant. Non ita quod huius
generis et speciem ista dicitur sed quod secundum communes eandemque
materiam. sed eodem modo si fient tres statue. dicemus tres
statuas. unum autem nec tamen generis dicemus autem species enim
statuas. nec autem speciem statuas vero individua. nulla quippe
species individua sua transcendit. ut aliquid extra comprehendat.
Cum enim diffinitio quod sit hoc. quod est nomen speciale. Singuli
autem homines qui sunt individua. eadem diffinitione continentur. nec ad
eam aliquid pertinet. quod hoc non sit. Cum vero autem diffinitio
non solum statue. si autem fuerint. sed et animi. et si quod aliud
de autem fuerit ad autem pertinebit. et si nihil inde fiat. autem dicitur
quia etiam si non sunt antea. non iam non erunt statue. Item nulla
species occidit diffinitionem per generis. Cum enim diffinitio animalis quod
non generis huius species est equus. omnis equus animal est. non autem
statua omnis autem est. Ideo generis in istis statuis antea recte dicitur
tamque tres statuas unum autem. non tamen ita dicitur. ut generis autem
statuas vero species intelligatur. nec ergo similitudine dicitur tres pro-
nas vel substantias. una entia et unum deum. tamquam persona nostra. tamquam
quidam subsistat. etiam si quidquam illud est in his istis explici-
catum est. Non enim aliquid aliud enim entis est per istam similitudinem

tres em
 centia
 dice fil
 tres ho
 tres ho
 nulla
 centia
 tres ho
 instalm
 auri est
 e patat
 rde mu
 ho no
 mimm
 tagm
 tradat
 boni n
 quidip
 audie
 eo qui
 mo fo
 atape
 alio n
 patat
 lingu
 qd no
 admi
 let om
 fm re
 centia
 et pat
 mib
 adi e
 nma
 detm
 dy an
 filius
 stit. g
 quali
 co itea
 gine p
 em lo
 teta d
 esse fil

tri tres personae eiusdem essentiae vel tres personae unae essentiae dicitur
 Tres enim personae. accedens essentia non dicitur quod aliud ibi sit quod
 essentia est. aliud quod persona. sicut tres statuas accedens auro populi
 dicitur simul est enim illis esse auro. aliud est statuas. Et tunc dicitur
 tres homines una natura vel tres homines eiusdem naturae. prout etiam dicitur
 tres homines accedens naturae. quod accedens naturae. et alii tres prout accedens
 nulla vero essentia similitudinis. nullo alia quibus persona accedens
 essentia prout accedens. Deinde in his rebus. non tamen una homo. quantum
 tres homines prout et plus aliquod sit homines duo quam una homo. Et
 instatibus equalibus. plus auri est tres prout quam singule et magis
 auri est una quam due sit in deo non ita non enim maior essentia
 est pater et filius prout quam solus prout aut solus filius. sed tres prout ille
 prout prout prout prout ita dicitur sit equalis prout singulis quod naturalis
 homo non prout non enim prout cogitare nisi prout aut prout prout vel
 innumera a grandia volitantibus in aere eius fatigantibus
 tanquam innumantibus corporum. equalia in mundicia. donec purgat.
 accedat in patre et filium et spiritum sanctum. Deum solum magnum omnipotentem
 bonum iustum misericordem. omnem visibilem et invisibilem conditorem et
 conditor deus per humanam facultatem digne deus dicitur prout neque enim
 audiret prout prout deum. prout inde filium aut spiritum sanctum. cum
 eo quippe solus deus cum quo et una deus quod et filium cum audi-
 mus solum deum prout ulla prout prout prout aut prout prout oportet
 accipere. atque ita dicitur una essentia ut non existimet aliud
 alio vel magis vel melius vel aliqua prout dicitur non tamen ut
 pater ipse sit et filius et spiritus sanctus. et quod aliud ad aliter
 singula dicitur. prout ubi quod non dicitur nisi filius prout deum
 quod non dicitur nisi spiritus sanctus prout quod etiam pluraliter magis
 admittit. prout in evangelio scriptum est Ego et prout prout prout
 et omni dicitur. et prout prout prout essentiae quod idem deus prout
 prout relatum quod ille prout. hic filius filium aut tacet. omnis
 essentiae. et sola relatio pluraliter commemorantur. Veniens ad deum ego
 et pater et habitabimus apud eum. Veniens et habitabimus pluraliter est
 unus. quia prout est Ego aut et pater filius et prout quod relatio
 adi deum filium latens omni prout in Genesi. Fama hominum ad
 imaginem et similitudinem nostram et fama et nostram pluraliter
 deum est et nisi accedens accipi non oportet non enim ut facient
 deum aut imaginem et similitudinem deorum prout ut facient. pater et
 filius et spiritus sanctus deum imaginem prout pater et filius et spiritus ut sub-
 stet. homo ymago dei. deus enim trinitas sed quod non omni e-
 qualis fiebat illa ymago dei tanquam non a billonata sed ab
 eo creata. hinc rei significande causa ita ymago est ut ad yma-
 ginem sit. non equali paritate. sed quada similitudine accedit non
 enim locorum intervallis. sed similitudine accedit ad deum et similitudine
 accedit ab eo prout enim ita distinguunt ut ymagines velint
 esse filium hominem vero non ymagines sed ad ymaginem repellit

Joh. x.

Joh. ix.

Ge. i.

.i. cor. ii.

em aplius dicitur ut quidem non debet velare caput cum sit ymago
 et gloria dei non dicit ad ymaginem sed ymago / que tñ ymago
 in alibi dicit ad ymaginem. non qñ ad filium dicit. que ymago
 equalis e patri alioquin non dicit ad ymaginem nam non em
 nam. in filius solus pater ymago sit ut diximus. Sed pñ in
 patrem non dicit similitudinem dicit est qñ ad ymaginem. et ideo nñ
 ut ymago imitatur esset qñ. non imitatur equalis. sed filius pñ
 h accidens ut dñm ē. quada pñ. Sicut i distantibus pñ
 rat queda unitas loci non. sed quoda imitacionis qñ
 em et dicit. Reformam in unitate metis vñ. Similitudinem dñ
 Estote imitatores dei sicut filii hñm. Nouo em hñ dñ qui re
 nonat i agnitione dei sed in ymaginem eius qñ caruit illi
 Aut si iam placeat pñ. disputandi necessitas etiam acceptis uñbñ
 relatis plenimim admittere ut uno uñe videatur em qñ
 Quid tñ. et dicit tñ. sñas pñe pñas. nulle moles aut
 intervalla cogitant. nulla distantia. qñtuleant. Similitudinis
 ut ibi intelligat. aliud alio uel pñomñ quocunqñ nñ mñ
 esse aliud alio pñ. ut nñ. pñas sit cōfuso. uñ talis dñ.
 tñtas qua sit imper aliquid. Quid pñ intellectui capi non
 pñ fide teneat. Sicut illucrat in cordibñ qñ aut per
 prophetam nisi tradiditis non intelligetis. i. ffñs septimi lib.
 Sequitur Capitula Octavi libri De Unitate. Augustini

Utem diffenti magitudine unitatis in qua non est plq rpa
 Unitas pñ qñ singla quap pñona. Qñ decencia unitat
 que ē unitas deus nichil corpen uñq unitabile deat cogi
 tari. De vñ et pñmo atq vño bono. De dilectione in den
 pacifidem. De pñamto incarnationis dñi i saluatoris i hñ
 Quid in pñis qñ nñ videt i qñ diligam. De vñ dilectione
 Qñ qñ scem diligit dñm diligit qñ amat et rpa diligit
 que a deo et deus est. Qñ pñ forma qua diligit iustas
 diligit deus quia nñ pñ ea. que dilectio pñtat forma
 non diligit eademq est deus quia deus ē caritas. De
 amante et quod amatur et amore. Capitulum pñm

Urimus alibi ea dñ pñ illa unitate distincte ad pñu
 las pñas pñuñcia que relati dñr ad vñas pñat
 pater et filius i vñq dñm pñas pñas nñ em pñ unitas
 aut filius unitas. a unitas dñm qñ vño ad pñ dñm singuli
 nñ dñ pñuñcia tñs. sed vñm pñam unitate pñ dñ pñ dñ filius
 deus pñas pñas. et bonq pater. bonq filius bonq pñas pñas. Et opñ
 pater opñ filius opñ pñas pñas. uñ tñ tñs dñ aut tñs boni a
 tñs opñtates. Sed vñq deus bonq opñ rpa unitas i quidq
 aliud. nñ ad vñuñ relatiue sed ad pñ singuli dñm. hoc em
 pñm cñuñcia dñm. qñ hñ est ibi esse qñ magnā ēē qñ boni
 esse qñ pñuñcia ēē. et qñ ad pñ vñuñ quap pñonalis rpa tñ
 unitas dñm. Sed qñ dñ tñs pñas nñ tñs pñas nñ ut aliq.

intelligi
 possit
 i ca tñ
 dñm
 aut pñ
 tñtas
 notat
 deobñ
 pñm
 pñe vñ
 mñt
 pñt ca
 elixit

Quod
 Deriv
 possit
 pñm
 mñ qñ
 est nñ
 qñ dñ
 pñt nñ
 esse et
 qñt et
 veriq

ē man
 pater
 qñ sim
 et filius
 pñas pñ
 Sic dñ
 em ibi
 do. qñ
 qñ est
 eq vñ
 ut qñ
 eadem

Sed
 non est
 verus
 nat. vñ
 nñla

intelligat. Simplicitas enim sicut ut nullo alio vocabulo rursus
possit in dicitur. Quod tria nullo quod tria. tantumque esse consilium
in ea simplicitate ut non solum per se. non sit maior quam filius qui attinet ad
simplicitatem. sed nec per et filius simul magis aliquid sit quam spiritus sanctus
aut singula quaeque persona quolibet tamen magis aliquid sit quam ipsa
simplicitas. Dicitur se hoc et per se ipsum repetat. familiaris quidem in
notefuit. Sed modum alius adhibendum est deo quod simpliciter
deobsequia pietate ut intellectum apparet et studium attentionis ad
summat quo possit mittere. tamen essentia veritatis sine ulla mole
sine ulla mobilitate. tamen itaque magnitudo adinuat creatori mittere
minore attendat. hoc quod modo minore quam proprio tractam. tamen
sunt eadem servata illa regula ut quod intellectum nullo non dicitur
claret a simplicitate fidei non dimittatur. **Capitulum IV**

Omnino enim non esse in hac simplicitate magis aliquid. Duas autem
tres personas qui una eadem quod non capit consuetudinem
nullo non ob aliud nisi quia vera quod sentit ut per
Dei veritate deo ipsam que creata sit non sit intrinseca nam si
posset nullo esset lux ista corporea manifestior. quam hoc quod dicitur
sine quippe veritatis quo sola veritas est non est maior aliqua
magis quod veritas est. Quodque enim intelligibile atque commutabile
est. non aliud alio veritas est. quod est incommutabile etiam est. nec
quod ibi magni dicitur alium magni est. quam eo quod veritas est. Quia
per se magitudo ipsa veritas est. quodque plus habet magitudinis re-
esse est plus habet veritatis. Quodque ergo plus veritatis nunc habet
habet et plus magitudinis. Porro quodque habet plus veritatis. profecto
veritas est. sicut magis est quod plus habet magitudinis. hoc ergo ibi
est magis quod veritas non aut veritas est per et filius per. quam singula
pater aut singula filius non ergo magis aliquid utriusque simul.
quam singula eorum. et quoque veritas est. etiam spiritus sanctus. nec per
et filius per magis aliquid est. quam ipse. quod nec veritas pater quod spiritus
sanctus simul. tamen magni aliquid sunt quam per solus. quod tamen veritas sit
Sic et ipsa simplicitas. tamen magni est quam una quaeque ibi persona non
enim ibi maior est. que minor non est ut est ipsa veritas magni-
do. quia in essentia veritatis. hoc est omni esse. quod est esse. et hoc est esse
quod est magni esse. hoc ergo magni esse. quod omni esse. Quod ibi
eque veritas est. etiam eque magni sit veritas est. Incomprehensibile enim fieri potest
ut eque veritas sit hoc autem atque illud si magis hoc sit quam id quod non
eadem est ibi magitudo que veritas aliquid quod illi est autem esse

Sic et maius natura secundum quod dicitur. **Capitulum V** aliquid magni esse. Tamen
magis autem non si hoc dicitur veritas autem dicitur enim veritas habet etiam
quam non est magis magni quam quod corpus et tamen essentia
non est ipsa veritas essentia. sed est simplicitas deus. una solus magis
veritas. verax veritas. quem si cogitare conamur. quantum simit et do-
nat. nullo cogitetur per locorum spacia contactus a complexus. qui tamen corpus
nulla compago inicitur sicut tricornes quod ore fabule ferunt

Sed quidquid aīo tale ostendit ut magis sit ī ībus qm ī singlis.
 minq̄ q̄ ī vno qm ī duobz sive vlla dubitatioe respuat. Ita
 em̄ respuit om̄e corp̄i sup̄naturalibz em̄ om̄e mutabile quod
 ostendit non putat deus non em̄ p̄re notat p̄ est r̄i d̄pro
 fūdo isto illam s̄b limitatē p̄ntatē respiciatq̄ si aūq̄m p̄t
 possit quid sit deus. possitq̄iam p̄tē quid nō sit nō est q̄
 ēte nec t̄ra nec celū. nec q̄ t̄ra et celū nec tale aliq̄ q̄le
 videmq̄ ī celo. nec quidq̄ tale nō videmq̄ et est fortass
 ī celo nec si augtas ymagināde cogitatiois luce solis q̄ntū
 potes sive quo sit maior. sive quo sit claior m̄bas t̄m d̄
 īmutabilitatē. Necq̄ hoc ē deus. nec sic cogitat̄ angeli m̄di
 sp̄s celestia corpa inspiciat̄ atq̄ ad arbitriū quo finit
 deo m̄stantes atq̄ d̄pantes necq̄ ut om̄es cū p̄nt m̄lia
 m̄liū collati vniq̄ fiat nec tale aliq̄ deus ē nec sic eiusdē
 sp̄e mole sive corp̄ibz cogites quod quidē carnali cogitatioi
 diffialissimū ē. Ecce vide si potes o aīa. p̄granata corpe q̄d
 corrupit. et onq̄ t̄renis cogitatioibz m̄lis et vānis. Ecce vi
 de si potes deus veritas est h̄c em̄ s̄p̄t̄ ē. qm̄ deus lux ē
 nō qm̄ ista oculi vident. sed qm̄ videt cor. Cū audis
 veritas est noli querē. quid sit veritas. Stas em̄ opponet se
 caligines ymaginū corp̄aliū et m̄bula fantasmātū et
 p̄turbabāt serenitatē que p̄mo ītū d̄luxit ē cū d̄icem
 veritas. Ecce ī ip̄o p̄mo ītū quo voluit corrupcioe p̄stigeris
 cū d̄ic̄ veritas. mane si potes. sed non potes. relas̄is ī ista
 solita atq̄ t̄rena. quo tamē p̄nde quēso relas̄is nisi por
 d̄m cōtacta cupiditatē v̄sto īp̄gnatōis erroribz. **Cap m̄j**
Hec iterū vide si potes. nō amas ēte nisi bonū. qm̄a
 bona ē t̄ra altitudie mōtiū ī t̄p̄amēto collū ī plam
 tie t̄mp̄or̄. bonū p̄d̄m amem̄ aq̄ fertile ī bona domq̄
 paibz n̄ebz d̄p̄orta et ampla et lucida. ī bona aīalia
 aiata corpa. et bonq̄ aer modestus ī salub̄. et bonq̄ aībz
 p̄nans atq̄ aptus valitudinī. et bona valitudo sive d̄
 loribz ī latitudie. et bona facies h̄ois d̄m̄sp̄arilit et
 affecta hilarit̄ et lūlenta colorata. et bonq̄ aīq̄ aīa. q̄en
 p̄onis dulcedine ī amoris fide. et bonq̄ v̄r̄ īstus. ī bone
 d̄m̄ac qm̄a facile op̄d̄m̄t. et bonū celū cū sole luna et
 stellis p̄nt̄ ī boni angeli. s̄c̄m̄ obediā. et bona locutō p̄a
 m̄ter d̄c̄s et mōit̄s audiat̄ ī bonū c̄armen. c̄armen
 m̄is et p̄tenens q̄ne t̄m̄d̄ p̄h̄a. et p̄h̄a. bonū h̄c ī bonū
 illud. tolle h̄c et illud et vide ip̄m bonū si potes. Ita deū vi
 debis nō alio bono bonū. sed bonū oīs boni neq̄ em̄ ī h̄is
 om̄ibz bonis. vel que cōm̄otari n̄l que alia em̄t̄ n̄l cogi
 tant. d̄icemq̄ aliud alio meliq̄. t̄n v̄c̄ īndica īp̄ c̄et nō
 h̄is īmp̄ta notio ip̄is boni. s̄c̄m̄ q̄ īp̄baemq̄ aliq̄d̄ aliud

alij pponit. Sic amandus est deus. non hoc et illud bonum sed
 ipsum bonum. Cuiusmodi enim bonum alicui non est nisi propter voluntatem in di-
 cendo sed cui habeat amando. et quod hoc nisi deus non bonus
 aut bonus angelus aut bonum celum. sed bonum bonum. Sic
 enim forte facilius adhibet quod velim dicere. Cum enim audio ubi
 gratia. quod dicitur aut bonum propter duo verba sunt. Ita et eis verbis duo
 quedam intelligo. scilicet quod aut est aliud quo bonum. Et quod
 nisi autem est. non erit ipse aliquid. non enim iam erat qui ageret ut et
 ut enim sit bonum autem. videtur agendum esse voluntatem non quod idipsum
 quo autem est non est aliquid bonum. Nam ubi dicitur et verissime dicitur corpore
 melior. Sed idem non dicitur bonum autem. quod restat ei actio volun-
 tatis quo sit perfectior. quam si neglexit in re culpatur recte quod
 dicitur non bonum autem. Distat enim ab illo quod habet aut. Et quod ille lau-
 dabilis. profecto iste. quod habet non aut. vituperabilis est. Cum vero aut
 hoc studio ut sit bonum autem nisi se ad aliquid committat. quod ipse non
 est non potest habere appetitum. Cuius se hic committit ut fiat bonum autem. nisi
 ad bonum. cum hoc amat et appetit et adipiscitur. unde se si rur-
 sum autem. fiat non bonus. hoc ipso quo se autem ab uno. si ma-
 neat in se illud bonum ubi se autem. non est quod se ita valuerit.
 emendare quod sit. Cuiusmodi nulla esse mutabilia bona nisi est in
 commutabile bonum. Cuiusmodi autem andis bonum hoc. et bonum illud. que
 putat etiam alie dicit non bona. si potueris puer illis quod participare boni
 bona putat propter ipsum bonum cuius participare bona sunt. simul enim et
 ipsum intelligis cum andis habet. aut illud bonum. Si ergo potueris
 participare propter bonum. participas deum. et si amore in se habes conti-
 nuo beneficiabilis. pudeat enim cum alia non amant. nisi quia bona
 putat eis in habendo. non amant bonum ipsum. unde bona sunt. Illud etiam
 quo autem tamen. quod est autem. etiam non dicitur modo bonum quo se quod sit
 ad incommutabile bonum. sed ut dicit tamen autem. cum ita nobis placet
 ut enim omni etiam luti corpore cum bene intelligimus perfectum non ipse
 ipso nobis placet sed nulla arte qua factum nisi videtur fingere
 faciendum. hoc est veritas. et simpliciter bonum. non enim est aliud aliquid
 quam ipsum bonum ac per hoc etiam ipsum bonum. non enim augere vel
 minui bonum potest nisi quod ex alio bono bonum est quod hoc se igitur
 autem committit ut bonum sit. agno habet ut autem sit. Tunc ergo volun-
 tas naturae congruit ut perficiat in bono autem. cum id bonum diligere
 consuevit voluntatis. ubi est et id quod non amittit. nec autem
 voluntatis. Intendo enim se a primo bono amittit. autem ut sit bonum
 autem non autem amittit ut sit autem. cum et hoc iam bonum sit corpe
 melius. habet ergo amittit voluntas. quod voluntas adipiscitur. iam
 enim erat autem qui tenet ad illud velle a quo erat. Cum enim
 vellet esse non dicitur autem. hoc bonum nunc ut videtur ubi esse de
 bene autem debeat. quidquid esse debuisse a debet apprehendimus
 et ut videmus enim non potuisse nisi esse debuisse. Cuiusmodi est
 quod esse debuit non comprehendimus hoc ergo bonum non lon-
 ge positum est ab uno quoque nostro. nullo enim viximus. monemus
 et sumus. *Scriptum est. Capitulum tertium.*

Sed dilectione standum est ad illud et in hunc illi ut pnt per
 suam aquo pnt quo absente uer ee possent. En em
 p fide ad que ambula. no per spem ne utiqz videmz du
 pnt id aut facie ad facie. que tn nisi iam nunc diligat magz
 videt. Sed qd diligit qd ignorat. Sciri em aliq et no di
 ligi pt. Diligi vob qd nescit. quod ut possit. qz si no pt. uer
 diligit deū autem pnt. Et quid ē deū sic. forme pcepte
 nisi em mēte conspiciat. no em corpz ē ut carnis oculis in
 quat. sed et p qm valemz conspici atqz pcepte deū pnt
 conspici et pcepta pt. qd mndis cordibz licet. Si em mdo
 corde qm ipi deū videbūt. Nisi p fide diligat. no potit
 cor mndari. q ad deū videndū sit aptū et nōdncū. Vbi pnt
 em illa tūa pte que iāno edificanda omz diminoz hbroz
 machinamenta conspiciat fides spes et caritas. nisi iāno edente
 qd no deū videt et pante atqz amate qd credit. Amat go
 et qd ignorat. sed tn credit. Nimirz em tūc deū ē. ut edens
 aīq id qd no videt fingat pbi aliqd qd no ē et ppet dili.
 gatqz qd flm est. Quod si sit no ēit caritas. de corde pmo et co
 rā bona et fide no ficta. qm fms pcepti ē pnt idem. Et si plus
 necesse est aut ut cū aliq corpalia lecta vel audita que no
 videmz crediqz fingat pbi atqz aliqd i hūmanitatis formis
 qz corpū pnt dērit cogitati qd aut vñ no sit aut etia si
 verū est qd variis pt accide. no hoc tn fide ut teneat qd qm
 pdest p ad aliud aliq vtile qd p hē i pntat. Quid em legē
 em vel audientia que pbit aplūs paulus vel que de illo sp.
 ta pnt no fingat aīo et ipi apli facie et omz quoz ibi noia
 comcorant. et cū m tanta homz multitudine qbz ille hē no.
 te pnt aliq alit hūmanita. figurā qz illoz corpū cogitet
 quid pinqz et plus cogitet. vbiqz mēta est. neqz ibi oī
 patz fides nra. qua facie corpū nri frēm. hoies illi. f hū
 quia p ad pēti grām ita pnt et ea gesserūt qz pphā illa
 testat. hoc vtile est credē. et non deppandū et appetendū illa
 et ipm facies. dūte carnis i mīa bilin cogitationū dūpi.
 tatē variat et ptingit. que tñ vna erat. quēncēat. neqz
 i fide nra quā de dno nro ihu xpo hēmg illud salubre ē
 qd ē aīq figit loge fortasse alr qz res hū fū ad pēz de homie

Sed hāc noticiā cogitacō nra. **Cogitatio.** **Capitulum vi.**
 informat. cū credimz pro nobis deū hōiem fctm ad hū
 litatē exemplū et ad de mīandaz erga nos dilectōz deū. hō em
 nobis prodest credē. et firmū atqz m conspici corde retine. hūli
 tatē deū. qua nātū est deus aeterna et amortalibz p tantis co
 tinnelias pducta ad mortē. pntū ē medicamētū quo pphie
 nre sanactur tñor. et alia pntamēti. quo pēti vntulū soluet
 sit opotencia. deopotēz deo credimz et pnt pnt et quā rō nūc
 insita vel apientia collecta de factis hūmanitatis cogitatio vt
 non ficta sit fides nra. Neqz em novimz facie vrgis marie. et

qua illa
 est neqz
 pntatū
 nec mo
 monē
 ista nō
 existam
 nel em
 cam p
 ita rā
 qā scdm
 Credim
 sit aut
 credim
 que oī
 nec rā
 bebat f
 nemo
 mātē
 pnt an
 est. ne
 ste om
 no rā
 liges d
 pnt p
 cogitat
 longe
 poti ro
 qz imp
 oīs nā
 pnt sp
 quāz
 nel p
 atqz it
 quā n
 diligit
 nōdncū
 dūmg
 sit vñ
 tnos a
 aut a
 Cū go
 tas. q
 ut vol
 gilis
 sed qu
 Et deū

qua illa a vix intacta uerq; in ipso partu corrupta in a b l e natus
 est uerq; quibz nre dnoz liniametis fuit lazara nec betzania nec
 sepulchri lapideq; illi qre remouei iussit tñ cñ resuscitaret vidig
 nec nrommñtñ norom ætq; depetia vnde tpe resurrexit nec
 monte oliueti vnde ascendit mrela. uerq; oio pñm qre nre
 ista nō vidimz an ita sint ut ea cogitamus nmo vxo p habiliq
 existamus ita nō esse tñam tñ aliamq; facies uel loci uel homis
 uel mñq; corpis eadem occit oculis nris. occitbat aio tñ
 cam pñs qm videmz cogitaba. nō paruo miraculo morom
 ita raro et pene nñq; accidit. et tñm ea firmisq; credimz
 qā sedm spem qualem q; notiamz que ita nobis ē cogita
 Credimz em dñm nrm natu deo gine q maria vocat rēd
 sit aut vrgo. Et qmō sit nati. et qmō sit nomē pñi non
 credimz sed pñs nomē vñt aut illa facies marie fuit
 que occit aio cñ ista loqm̄ ant recordam̄ ut nomē oio
 nec credimz itaq; hoc salua fide. licet dicat forte talem ha
 bebat facie. forte non tales forte em deo gine natus ē xpñs
 nemo salua fede xpñana dñit tñm obtem qmō tñm tñm et
 mñtate et equalitate et vñtate qñatū dat̄ intelligē impia
 pñs autemq; intelligat̄ Credē debemz vigilandz q; nō b
 est. ne futa sit fides nra. Eadē qñmpe tñm tñm finendū ut
 sit vñm. Si aut flñ de illa credimz in amē erit spes et
 nō rosta caritas tñm go tñm tñm. quā nō nomē credēdo di
 ligēz dñm sedm spem qualem ve noticiā pñm quā diligimz
 dñm paulū qñ non eadē facie fuit que nobis occit de illo
 cogitabimz et hē pñm ignora. Nomē tñm qmō hō vñt em
 longe nō camz hē pñm et illū hoc fuisse et anqñ aq cor
 pori copulata. vñmpe manifestū est. hē ergo de illo credimz
 q; inuēimz in nobis. credimz mñta spem uel genz qd hñā
 ois nā pñm tñm. Quid ergo de illa excellentia tñm tñm
 pñm pñm pñm quālit nomē qñ mñtē sint tales tñm tñm
 quālit aliq; expectimz ut per reglām similitudis impetret
 uel pñm uel qualem noticiā illam q; talem ē credā
 atq; ita recte quā credimz et nō dñm nomē q; pñm tñm
 quā nomē diligimz qd vñm nō ita est dñm quā admodū
 diligimz in dñm ipñm xpo q; resurrexit a mortuis qmō vñm inde
 nām vñm resurrexit vidimz ita tñm quā nō vi
 dimz et quales vñm vidig possimz credēdo diligē. Si qmō
 sit vñm. et qmō sit mori. vñm pñm. q; et vñm et mori.
 tñm ac moriantē aliqñ vidimz atq; opti pñm. Quid
 aut aliud resurrexi npi renūciat. i. a morte ad vñm tñm
 Cñ go dicimz et credimz esse tñm. nomē qmō sit tñm
 tñm. quā nomē qmō sit tñm sed nō hē diligimz nā illud
 ut volū facie habemz ut alia pñm uel mñm do di
 gñtis tñm. In vxo dignitas diligimz nō qd ois tñm
 sed quod tñm deus hoc vxo diligimz in tñm qd deq; ē
 Et deū nñm alim vidimz aut nomē qā vñm deus ē ille solz

que nō dñ vidim⁹ credendo aut diligē⁹ Sed aqua rex no-
 straz pilitudie uel cōpācōne credim⁹. quo etia⁹ non dñ
 notum dem⁹ diligam⁹ hoc queritur. Capm vñ
Redi ago meū et cōpācōne qm diligam⁹ dphij
 uūq⁹ nam ppter hūmā spem quā nobisiam hēm⁹
 eo q⁹ crediq⁹ en hōiem fuisse nō vlt⁹ alioq⁹ nūc
 non est quo diligam⁹ qm quid ē hō ille iam nō ē. Nā
 em eius a corpore spāta est. Sed illud qd in eo amā⁹ est
 nūc pūc credim⁹. Amā⁹ em aīm iustū. Exqua em
 quali aut specialī reglā nīp quia pām. et quid sit aī⁹
 et quid sit iustus. Et aīm quidē quid sit nō i cōgite
 nos dīq. iō nōge quia et nos hēm⁹ aīm. Neq⁹ em vñ-
 quaz oculis vidim⁹ et cōpācōne vīzō pūm uotōz
 qualam. specialē de pāpī⁹ sed potius ut dīxī qd et nos
 hēm⁹. Quid em tam itime sit⁹. Neq⁹ ipām sentit qm
 illud quo etiā cōtā sentit⁹. Idem ipc aīm. Nā i mot⁹
 corp⁹ quib⁹ pter nos. alios vīcē sentit⁹. qntā pilitudie
 agnoscit⁹ qd et nos ita moue⁹ corp⁹ vīcēdo pū illa
 corpa mouei aditim⁹. neq⁹ em qm corp⁹ vīcē mouet⁹
 apit⁹ vlla via oculis nīs ad videndū aīm esse qd oculis
 videri nō pōt. sed illi mōli aliqd mēse sentit⁹. quāle iō
 dīs mēst ad videndū. Silitē mōles nīam quod est
 vita et aīa. Neq⁹ qī hūane prudēcie vōis qd pñ ē. Et
 bestie quippe sentit⁹ vīcē nō tm in se ipas sed etia⁹ in vīcē
 alit⁹ et nos ipos. nec aīas nīas vident. S⁹ amotib⁹ cor-
 pōis. Idē qd statī i faciliē qdam cōpācōne nāh. Nīm go aī⁹
 libet. aīcō nom⁹. et aīcō crediq⁹ que nō nom⁹. nec em
 tm sentit⁹ aīm sed etia⁹ pūc possū⁹ quid sit aīm cōpācōne
 nīa. hēm⁹ em aīm. s⁹ qd sit iust⁹ nō nom⁹. Dīxim⁹ em dphij
 nos nō alia causa dilige. nīp qd sit iust⁹ aī⁹ nom⁹ go i
 quid sit iust⁹ pū quid sit aī⁹. Sed quid sit aī⁹ nom⁹. aīcō
 iust⁹ em aī⁹ nobis. Quid vō sit iust⁹ vnde nom⁹. p iustū
 nō pūm⁹. Quid si nemo nomit quid sit iust⁹. nī qm iustus
 ē. Nemo diligit iustū nīp iust⁹ nō em pōt dilige que iustū
 ēē credat. p qd iust⁹ sit ignorat. sedm ep pūpī⁹. dīxim⁹. ne-
 minē dilige quod credat et nō vidit nīp pō aliqua regula
 notie gualis pūc specialis. Sic pax hoc si nō diligit iustū
 nīp iust⁹ qm valet qm iust⁹ ēē qm nō dñ est. nō em
 vult qm iust⁹ esse qd nō diligit. ut em sit iust⁹ qm nō dñ ē
 vult vlt⁹ iust⁹ ēē. ut at velt iustū. Diligit ergo iustū et
 qm nō dñ iustus ē. Dilige aut iustū nō pōt si quid sit iust⁹
 ignorat. Pūcē nomit quid sit iust⁹ etia⁹ q nō dñ est. Vbigo
 nomit nīa oculis vidit. aut illud corp⁹ iustū velt albi⁹
 a nigrū a quadz a rotundū. Cīs hē dīxī. Nūc oculis nō vidit
 nīp corpa iust⁹ em i hōie nō est nīp aī⁹. et tū hō iustus dīa⁹.
 aīcō dīa⁹ nō aīcōpe. Est em qdam pūcēdo tū iustia quo

pulcra se
 aī⁹ nō v
 sit iust⁹
 pax mō
 Sed vñ
 nomit q
 pūm⁹
 est ista
 hoc mō
 rogem
 tūgimē
 i apit m
 i pax cor
 mēoria
 dīa pā
 tūpīlāb
 pācā p
 pūcō
 quā mī
 andīp
 tūc fū
 em tū
 nomē cū
 pūcō
 a omē
 ipām a
 nēstīc
 sit iust⁹
 pūc tū a
 dīxī
 ē aī⁹ q
 nō alia
 ut poss
 tūo ap
 habū
 hoc idē
 id qd p
 ipm. cū
 mābīl
 dīa c
 aīm q
 nō dñ
 aī⁹ iust
 dñ iust
 cū nā

pulcrum sit pleiis etiam qui corpe distorti atque deformes sit. Sic autem
 aut non videtur oculis ita nec pulchritudo eius ubi ergo nominatur quod
 sit iustus qui non dicitur. atque ut sit diligit iustum in signa quod
 per motum corporis emittat quibus ille autem. hoc esse iustum apparet
 Sed unde nominatur illa signa esse aut iusti nescies omnino quod sit iustus
 nominatur ergo. Sed ubi nominatur quid sit iustus etiam in iusti non dicitur
 minus. Si extra quam nos nominatur in corpe aliquo nomine. Sed non
 est ista res corporis in nobis ergo nominatur quid sit iustus non enim alibi
 hoc invenio nisi quod dicitur hoc eloquar nisi apud meipsum. Et si in
 rogem alium quid iustus apud seipsum quid videtur invenit. Et car
 thagine quid sit in eloqui volo apud meipsum quod ut eloquar
 et apud me ipsum invenio sanctasias cartagine. si autem per corpus accipi
 et per corpus senti. quo prius in ea fini corpe et eam vidi atque senti
 memoria retinui ut apud me invenirem de illa ubi. cum ea velle
 dicitur ipsa enim sanctasias eius in memoria mea ubi ergo non sonat iste
 tripillabrus in cartago nominatur. vel etiam tante nomine ipsum per
 spacia ipsum cogitat. si id quod in animo meo. cum hoc tripillabrum in voce
 profecto vel antequam profectum. Sic et alexandria in eloqui volo
 quia nunquam vidi profecto est apud me sanctasias ergo. Cum a multis
 audire et tradidisset magnam esse illam urbem sic in narratu po
 tuit. fuit autem imago eius. quam potui et hoc est apud me ubi
 eius in eam volo dicitur ante quam voce quingillabas profectum quod
 nomine ergo omnibus fere notum est. tamen in imagine si animo meo
 profectum posse ad oculos hominum qui alexandria nominant profecto
 a omnes dicunt non est ipsa. Aut si dicunt ipsa est multum miratur atque
 ipsam animo meo in imago eius quoniam prius eius. ipsum in se
 nesciam sed eis tradidit qui visum tenent. non enim ita quod. tamen
 sit iustus. nec ita inveniunt ita in me in illud eloqui. nec ita
 ipse cum audio quod tale aliquid oculis viderem aut vello corpus si v.
 didicisset aut ab eis quoniam didicisset audire. et scies dico. non
 est autem qui prius atque voce inveni atque moribus sua omnes distulit
 non aliquam rem absente cogito sicut cartagine aut fingo
 ut possit sicut alexandria. tamen ita sit tamen non ita si prius quid
 tamen apud me. Et si non in ipse quod tamen et multum si audiat app
 habuit. Et quod me audire aut sicut appbat apud se et ipse
 hoc idem tenet etiam si non sit ipse quod tamen iustus vobis in id dicit
 id quod ipse est tamen aut dicit. Et ubi ipse etiam tamen nisi apud se
 ipsum. etiam hoc mirum est ubi in seipsum tamen nisi apud seipsum illud
 mirabile ut apud se autem videret. quod alibi nunquam vidit et vobis in
 dicit et ipsum vobis in seipsum autem videret. et si ipse autem. et non sit iustus
 autem quod apud seipsum videt. vobis est alius autem iustus in animo
 non dicit iusto. Aut si non est quod ibi videt. cum videt. et dicit quod sit
 autem iustus nec alibi quem ipse videt. cum ipse non sit autem iustus
 in id quod videt vobis est interior prius animo quam eam vult intui
 eri nam omnes valent. et qui intueri valent. quod autem quod intuentur

nō om̃s p̃t h̃c ē nō p̃t etiaꝝ ip̃i iustū cū p̃d p̃t vidē et dūc quid
 sit iustū aīq cū dū vñ esse potuerit nisi i h̃endo ei ip̃i forme quas
 tuent ut inde formet et p̃t iustū cū nō tñ enet et dūc
 iustū esse aīq i q̃ p̃a et tōne i vita ac moribꝫ p̃a cūqꝫ dista
 bunt p̃d etiaꝝ ut ip̃i bene vīat iustqꝫ morietati p̃t p̃a cū
 qꝫ distibūdo ut nōm quidqꝫ debeat m̃p ut i vīam dīl
 gatis Et vñde m̃ h̃etur illi forme nisi amando Cū go alū
 dīligi q̃t cū dū iustū et nō dīligimꝫ ip̃am forma vñ m̃
 dūm q̃ quid sit iustū aīq ut et nō iustū esse p̃ssūqꝫ dū vñ
 nisi et ista dīligimꝫ q̃t p̃sta dīligi Sed dū iustū nō p̃a
 m̃q cam dīligimꝫ q̃m ut iustū esse valeamꝫ nō go q̃t dū
 iustū p̃ca forma et vitate dīligi q̃t cūcū et intelligi ap̃
 se ille q̃m dīligi p̃a vñ forma et vitas nō est q̃t alūde
 dīligat neqꝫ em̃ i vñm̃ aliq̃d tale p̃ta ip̃am ut cū m̃ i
 cognita ē cū dū dīligi p̃ca q̃t q̃t iam aliq̃d tale nōm̃ q̃t
 quid em̃ tale apparē ip̃a est et nō est quidqꝫ tale q̃m sola
 ip̃a talis ē quālis ip̃a Cū ego amat hoīes a q̃ma iustū
 p̃t a ut iustū p̃t amāc debet Sic em̃ et p̃p̃m amāc debet
 aut q̃a iustū ē aut ut iustū p̃t Sic em̃ dīligi p̃p̃m tanqꝫ
 p̃p̃m p̃ne vñlo p̃culo Cū em̃ alit se dīligi iuste se dīli
 git q̃m se ad hoc dīligi ut sit iustū p̃d hoc go ut sit
 malū ac p̃t h̃c iam nō se dīligi Cū em̃ dīligi iusta
 Quap̃t nō ē p̃p̃ne vñde tē o dīc aīam p̃a vñ
 dūm iustū q̃one que de tēitate nobis ē et de cognoscēdo
 deo nisi quid sit vñ dīlō Sa q̃m p̃e dīlō dīlō q̃ vñ est
 alioqꝫ cūp̃ditas ē alioqꝫ cūp̃di abūp̃ne dū dīligi q̃
 admodū cūp̃e abūp̃ne dīlō q̃m dīligi h̃c ē em̃ vñ
 dīlō ut m̃ h̃entō vitat iuste vīa et q̃a cōtempna q̃ oīa
 mortalia p̃ta amōre hōm̃ quo cōs volū iuste vīe ita em̃
 et mōi p̃fctō vñlī p̃a esse p̃h̃m q̃d nōs exēplo p̃o dū
 ih̃s xp̃us docuit Cū em̃ dūo p̃p̃ta p̃t iustū tota l̃x
 pendet et p̃p̃te dīlō deī et dīlō p̃p̃m nō iustū p̃e
 r̃m̃ p̃p̃ta p̃t h̃c vñ p̃p̃t p̃ne tñ deī p̃t ē illud Sa
 q̃m dīligentibꝫ deū oīa cōp̃at m̃ bonū Et itē q̃m q̃s em̃
 dīligi dūm h̃c cognitū est ab illo Et illud Cū cūctas deī
 diffusa est iustū vñ p̃p̃m p̃m q̃m dābīs ē nobis
 Et alia multa Et q̃m dīligi deū cōp̃at ē ut faciat que
 p̃p̃t deus et iustū dīligi m̃q̃tū facit Cōp̃at est ego
 ut et p̃p̃m dīligat q̃ hoc p̃p̃t deus Sine tñ p̃p̃m dīlō
 p̃p̃ta cōm̃orat p̃t ē illud iustū q̃nā vñ p̃tate et p̃t ad
 implebit l̃gem xp̃i Et id vñ em̃ l̃x vñ p̃mone iplet i
 co q̃d p̃p̃t est dīligi p̃p̃m tñ p̃t te ip̃m Et iustū
 q̃m q̃nāqꝫ vñlī ut faciat vobis hoīes bona et vñ facite il
 lis h̃c ē em̃ l̃x et p̃p̃te Et p̃p̃ta q̃ rep̃m̃ alia i h̃is p̃m̃tis
 iustū sola dīlō p̃p̃i ad p̃fctōm̃ p̃p̃i videt et tūc dīlō
 deī cū iustū p̃p̃to l̃x pendet et p̃p̃te Sed et h̃c q̃ et

qm p̃p̃m
 em̃ dīlō
 ut p̃p̃m
 tes que
 iustū
 nant
 etiaꝝ
 gitanē
 nō m̃tā
 hoc p̃p̃e
 p̃p̃is q̃
 cōp̃at
 tate p̃p̃
 xp̃us
 h̃is iustū
 iustū
 Tellit
 mōs m̃
 h̃m̃lō
 top̃p̃a
 vñ dī
 l̃x ac
 p̃p̃ta
 alioqꝫ
 ap̃t de
 et dīlō
 q̃m p̃p̃
 tē p̃p̃
 q̃ cōp̃
 p̃a est
 p̃p̃at
 p̃p̃m̃
 p̃m̃q
 est dīlō
 et dīlō
 m̃ dū
 vñ vñ
 te vñ
 m̃ dīlō
 dīlō
 ritas
 ip̃am
 m̃ dū
 iustū
 ligit
 se dīlō
 id aut
 tōm̃d

qui proximū diligit cōsequē ē ut ipa p̄cipue dilatōe diligit Deū
 em dilatō ē et qui manet i dilatōe in deo manet Cōsequē ē qd
 ut p̄cipue deū diligit Cūna p̄pter qm q̄rit deū per istas p̄la
 tes que mūdo p̄rit uel p̄hibz mūdi auferūt ab eo longe qd
 iactant nō inuallis locor s̄ d̄m̄p̄tate affectū Extia em co
 nant i re et m̄tiora p̄ia deperūt quibz m̄tior est deus Itaqz
 etia p̄ aliquā p̄tam celeste p̄tate uel audient uel utiqz co
 gitant s̄ta magis eius appetūt que h̄ia mirat infinitas
 nō mirat p̄tate qua d̄m̄na r̄ges cōpatur q̄alut em p̄p̄e
 hoc posse quad angela qm deote h̄ esse qm angela nō em
 p̄tū quicq̄ p̄tate sua gaudet sed eius a quo h̄ posse quicq̄
 cōgenit p̄t et nouit potens esse cōm̄p̄t ōp̄tenti p̄ia volū
 tate posse qd cōtēmp̄t qm talia nō p̄t Itaqz p̄c d̄ne ih̄s
 xp̄s talia facit ut miratōe doceat amphoā Et ipalibz po
 litis intentos atqz suspētos adetna atqz m̄tiora cōmitit Ve
 nite inq̄t ad me qm laborat et onerati estis et ego vos reficiā
 Tollite inq̄t mēi sup̄ vos Cū nō d̄rit d̄p̄tate amē qd d̄rit
 amos modicos suscitā Sed aut d̄p̄tate amē q̄a m̄tis p̄m et
 h̄m̄lis corde potior em i m̄tior solidiss̄a h̄m̄litas qm p̄e
 top̄ia celsitudo Et ideo p̄mit Et inueniet r̄gem aua b̄
 v̄is dilatō em non inflat et deus dilatō est et fideles m̄
 lōe atq̄rit illi reuocati ab iustit̄a qm f̄is est ad gaudia
 p̄cepta Ecce deus dilatō ē ut qm d̄m̄g et t̄m̄g i sublimia
 celoz et ima t̄raz quētos et qm est apud nos p̄ nos ē reliq̄
 apud deū nemo d̄rit non nomi qm diligā diligit f̄m̄
 et diligit eandē dilatōem Magis em nouit dilatōem qua diligit
 qm f̄m̄ quē diligit Ecce em iampt̄ nouit h̄c deū qm f̄a
 tr̄m plane nouit quia p̄f̄at̄ uocor̄ q̄ m̄tior nouit̄
 q̄ c̄rior̄ amplectē dilatōem d̄m̄ et dilatōe amplectē deū
 p̄a est dilatō que om̄es bonos angelos et om̄es dei f̄nos cō
 p̄at om̄is p̄t̄at̄ Nos q̄ et illos quāgit inuicē nobis et
 subingit q̄b̄ Cūto ergo r̄m̄or̄ p̄m̄ a timore p̄p̄ie t̄to
 p̄m̄ dilatōe plenior̄ Et quo m̄si deo plēn̄ ē qm plēn̄
 est dilatōe Et em caritate uideo et quibz possū eam m̄te cōp̄u
 et cōdo p̄p̄ie d̄rit Cū deus caritas et qui manet i caritate
 m̄ deo manet Sed em eam uideo nō in ea uideo t̄ritatē qm
 uideo t̄ritatē p̄ caritate uideo S̄ cōmoueo p̄ potē ut uide
 te uideas t̄le p̄t t̄m̄ ipa ut moueat caritate ad aliq̄d bonū q̄
 cū diligit caritate Aliq̄d diligit diligit p̄p̄ h̄c p̄m̄ q̄a
 diligit aliq̄d Ergo qd diligit caritas ut possit etiā ipa ca
 ritas diligi Caritas em nō est que n̄ diligit Si aut se
 ipam diligit diligit aliq̄d oz ut caritate se diligit p̄d
 cū v̄b̄ inductat aliq̄d inductat etiā p̄p̄m Sed nō se v̄b̄
 inductat nisi se aliq̄d inductat inductat Sic caritas di
 liget quid se S̄ m̄p̄ se aliq̄ diligit diligit nō caritate
 se diligit Cūto ergo diligit caritas m̄p̄ qd caritate diligit
 id aut ut app̄mo p̄chamur f̄est dilatōem at f̄enas quibz
 cōm̄dat ioh̄es ap̄l̄s Cū diligit inq̄t f̄m̄ p̄m i h̄m̄e manet

et p[er]dali inco nō est manifestū ē q[uod] i[n]stia p[er]fectiōis i[n] f[r]at[er]is
 dilectiōe p[er]p[er]it nam i[n] quo p[er]dali nō est v[er]it[as] p[er]fect[us] est
 et tū videt[ur] dilectiōem dei t[er]minasse q[uod] n[on] facit nisi q[uia] i[n] ip[s]a
 f[r]at[er]is dilectiōe vult intelligi deū i[n]telligime eū i[n] ead[em] ep[ist]ola
 paulop[er]sta dicit Diligite diligam[us] i[n] v[er]it[ate]m q[uia] dilectio ad deū
 est Et o[mn]is q[ui] diligit q[uod] deo natus est et cognos[cat] deū Cui
 nō diligit nō cognovit deū q[uia] deus dilectio est Ista cōt[ra]dictio
 t[er]m[in]is app[er]it atq[ue] declarat eand[em] ip[s]am f[r]at[er]is dilectiōem nā f[r]at[er]is
 dilectio est qua diligit i[n] v[er]it[ate] nō solum deo sed ead[em] deum esse
 tanta auctoritate p[ro]dicat Cū go de dilectiōe diligit f[r]at[er]em. Se deo
 diligit f[r]at[er]em nec fieri p[otes]t ut ead[em] dilectiōem nō p[er]cipere diligit
 qua f[r]at[er]em diligit unde colligit[ur] d[icitu]r illa p[re]cepta non posse
 i[n]v[er]it[ate] q[uam] q[uam]vis deus dilectio est Deū certe diligit q[uod] diligit
 dilectiōem. Dilectiōem eū necesse ē diligit q[ui] diligit f[r]at[er]em Et
 ideo q[uod] paulop[er]st aut non p[otes]t deū dilige[re] q[uia] nō videt q[ui]
 f[r]at[er]em q[uia] videt nō diligit q[uia] h[ec] illa causa ē. nō videndi
 deū q[uod] nō diligit f[r]at[er]em Cui eū nō diligit f[r]at[er]em nō ē i[n] dilectiōe
 Et q[ui] non est i[n] dilectiōe non ē i[n] deo q[uia] deus dilectio ē Porro
 q[ui] nō ē i[n] deo. nō est i[n] l[um]ine q[uia] deus l[um]ine ē et i[n] deo tenebre
 non p[otes]t velle Cui ergo nō est i[n] l[um]ine Cuius n[on] p[otes]t non
 videt l[um]ine. i[n] nō videt deū q[uia] i[n] tenebris est f[r]at[er]em eū videt h[uius]
 mano v[er]it[as] quo videt deus nō p[otes]t Sed p[otes]t eū q[uod] videt h[uius]ano
 v[er]it[as] speciali caritate diligit videt deū q[ui] est ip[s]a caritas v[er]it[as]
 i[n]tioris quo videt p[otes]t Itaq[ue] q[ui] f[r]at[er]em q[uia] videt non diligit
 Deū q[uia] p[ro]p[ter]ta nō videt. q[uia] deus dilectio est qua carit[as] q[uod] f[r]at[er]em
 nō diligit quo p[otes]t dilige[re] Nec illa iam q[uest]io moneat q[ui]tū
 caritatis f[r]at[er]is debet i[m]pedi[re] q[ui]tū deo f[r]at[er]em q[ui]tū nobis ip[s]is
 nos aut ip[s]os t[ame]n magis diligit q[ui]tū magis diligit deum
Hec v[er]ba igit[ur] ead[em] caritate deū p[ri]mū et p[ri]mū p[ro]p[ter]ta deū
 diligit h[uius] deū p[otes]t deū. Nos aut et p[ri]mū p[ro]p[ter]ta deū
 Cuius eū q[uod] op[er]e caritatis eū audiam[us] et legim[us] Ecce nūc t[em]p[us]
 acceptabile ecce nūc dies salutis nullam i[n] quocūq[ue] dantes off[er]e
 p[otes]t ut nō rep[er]dat[ur] m[er]itum n[ost]rū Sed i[n] o[mn]ib[us] cōsiliis
 nosmetip[s]os p[er]cutit deū m[er]itis i[n] multa p[ar]tia i[n] t[em]poralib[us] i[n] ne-
 cessitatib[us] i[n] angustis i[n] plagis i[n] carcerib[us] i[n] p[er]secutiōib[us] i[n] labo-
 rib[us] i[n] vigiliis i[n] ieiuniis i[n] castitate i[n] s[an]c[t]a i[n] longanimitate
 i[n] bonitate i[n] p[er]p[et]uo p[er]to i[n] caritate nō ficta i[n] v[er]bo v[er]itatis i[n] v[er]itate
 dei p[er] arma iusticie adatas et armis p[er] gl[ori]am et ignobili-
 tate p[er] infamiam i[n] bonā famā ut p[er]ductos i[n] veraces ut q[ui]
 ignoram[us] et cognoscim[us] q[ui] moientes et ecce v[er]it[as] ut calop[er]si-
 pati et non mortificati ut tristes semp[er] aut gaudetes p[er] o[mn]es
 b[e]n[e]dictos aut d[omi]nantes tanq[uam] m[er]itis h[ab]entes et o[mn]ia possidentes
 Cuius ē q[uod] accedim[us] i[n] dilectiōe deū pauli ap[osto]li cū ista legim[us]
 nisi q[uod] credim[us] eū ita vixisse v[er]it[as] deū tamē sic ē deū m[er]itis non

de aliquibus
 i[n] ip[s]a v[er]it[as]
 q[uod] videm[us]
 i[n] cōmuni
 q[uia] eū v[er]it[as]
 ent[is] fuisse
 t[em]p[or]e p[er]tine
 nos q[uod] ita
 x[rist]i m[er]itis
 p[er]tine ita v[er]it[as]
 q[uia] v[er]it[as]
 n[on] p[otes]t p[er]tine
 t[em]p[or]e p[er]tine
 forma v[er]it[as]
 let ergo f[uisse]
 n[on] aut

Quid
 aut ali
 q[uia] et
 d[icitu]r aliq[ui]s
 amat[ur] de
 Sed ut a
 ag[er]e d[icitu]r
 illi ergo
 h[uius] ap[osto]li
 pauli
 q[uod] q[ui]e
 non d[icitu]r
 tanq[uam] al

De de
 et a
 lig[ur] a
 d[icitu]r q[uod]
 et amo
 De v[er]it[as]
 regula
 p[er] car
 t[em]p[or]e
 comp[er]e
 t[em]p[or]e ad
 n[on] p[otes]t

Aut

de aliquibus auditu credimus in eis apud nos vel potius pro nos
in ipsa vitate conspiciamus. Item ergo quod sic vixisse credimus. per hoc
quod videmus diligere. et nisi hanc formam qua semper stabiles atque
incommutabiles terminum proprium diligimus. non ideo diligimus illam
quia eius vita. in incertum venit. hinc forme coaptata et cogni-
centes fuisse terminum. Sed nescio quid amplius et in ipse forme carita-
tem creatam perficere qua credimus sic vixisse aliquem. et spem qua
nos quod ita posse videret. quoniam homines semper. ac eo quod aliqui homines ita vi-
xerunt. nunc de speramus ut hoc et deprecemur ardentius et fidentius
peram. Ita ut ipsa vita faciat a nobis diligere forme illius dilectio. peram
qua vixisse credunt. et illorum vita credita in eandem formam flagrantem
notam. caritatem caritatem. ut quanto flagrantius diligamus deum. tanto
eius serena quod videmus quia in deo conspiciamus incommutabiles
formam iustitiae. peram qua hominem videret oportet iudicamus. Va-
let ergo fides ad cognoscendum et ad dilectionem dei non tamquam ovis in cog-
nita aut ovis non dilecti. sed quod cognoscimus manifestum et finem diligere.

Quid autem dilectio vel caritas quia latet per se. **Capitulum x.**
tunc divina laudat et predicat nisi amor homini. amor
autem alienus amatus est et amore aliquis amat. Tria sunt
amans et quod amat et amor. Tunc ergo amor in quodam vita
duo aliqua copulans et copulam appetens. amata sunt et quod
amat. Et hoc eadem in extremis carnalibus quod amoribus ita est
sed ut aliquid purius et liquidius hauriamus calcata carne
agredamur ad animam. Tunc amat amicum in amico in se animam. Et
illuc ergo tria sunt amans et quod amat et amor. Festat enim
hinc agere et proprius ista quere quibus homini dat. Sed hinc
paululum requiritur intentio non ut se iam existimet in venisse
quod querit. sed id solet inveniri locus ubi querenda est aliquid
non dum illud inventum est ut quare. Ita hoc duxisse sufficit et
tamquam ab articulo alienus per deum cetera cotraviamus. **Finis octavi.**

De deo semper querendo. In tria se fit amans et quod amat
et amor. In tria duo et an quibus non alium quam se ipsum di-
ligit. **Quoniam notitia in se ipsa esse non posse.** Tria esse in
notitia que sunt omni mente et notitia in se et amore. Quod mens
et amor et notitia et singula in se manent et omnia in omni
De notitia qua mens non solum se sed etiam alias mentes nosse
regulariter potest. **De vobis quod mens eterna conapit veritate.**
In carnali amore debeat diligere creatura. **Quod non differt dile-**
ctio vero spiritualis ab amore carnali. **Non omnia que notitia**
comprehendit deum posse coaptari. Coapte notitie similitudinem
tunc ad equalitatem mentis accedat. **Quod quod cognoscatur neque inferioris**
neque superioris nature est. Cur sicut notitia mentis est plene non est
similitudo est quam. **Amor plene eiusdem sit.** **Capitulum primum.**

Quod quilibet scit illam similitudinem que deus est. verus quod ac-
simus ac solus deus. Expecta ergo quicquid huiusmodi ad-

Huc enim quicquid et talia quicquid nemo iuste reprehendit si tamen
 fide firmum primum querat quod aut nosse aut eloqui difficili-
 mum est diffinire vero alio iuste quod reprehendit quicquid melius
 vel videt vel docet. Quicquid inquit deus et videt anima vestra et
 ne quisquam se tanquam apprehendisse temere gaudeat. Quicquid in
 quod facit eius semper. Et amplius Signis inquit se putat aliquid
 facit non dicitur quicquid modum sic oportet. Quicquid autem diligit
 deum. Hic cognitio est ab eo nec se quidem dicitur. cognovit
 illi. que periculosa proprietas est. sed cognitio est ab illo. Et alibi
 si tamen dixerit. Huc autem cognoscit deum statim corrigens primo
 cogniti inquit actio. Maxime quod illo loco scriptum inquit ego me-
 ipsum non arbitror apprehendisse. Vnum autem quod recto oblitus est ea
 que ante se extendit secundum intentionem. Ignorant ad palmam in-
 prece vocatus dei in Christo Iesu. Quicquid ergo proficiat hoc sapientiam
 perfectionem enim in hac vita dicit non aliud quam ea quod recto sunt
 obliuisci et in ea que ante se extendit secundum intentionem. Tutis-
 sima enim est quicquid intentio donec apprehendat illud quo
 tendit? et quo attendit? Sed ea recta intentione quod proficiat
 aspicit. Certa enim fides ut cuius inchoat cognitionem. Cognitionem
 vero certa non proficiat nisi per hanc vitam tamen videbitur facit ad
 facit. hoc ergo ergo sapientiam ut noncimus. Inchoat esse effectum
 vera quicquid quicquid in cognitione per cognitionem summi dei. Sic ergo
 quamquam tanquam inveniunt et sic inveniunt tanquam quicquid. Quicquid
 enim commendavit homo. tunc incipit. Deinde deinde nulla in fidelitate
 dubitemus. Deinde intelligitur nulla temeritate asserimus. In
 illis auctoritas tenenda est in his vitas querenda quod
 ergo ad istam questionem attinet. Creamus primum et filium et spiritum
 secundum unum deum esse. Vnumque creatorem conditorum atque ratorem
 patris esse filium. nec ipsum primum vel patrem esse vel filium sed tri-
 unitatem relatare ad invicem personarum et unitatem esse esse
 quamquam. Hoc autem intelligitur voluit? amoris primum primum et quicquid
 debuit? quod intelligitur explicita tanta cura et sollicitudine primum
 ut curas per aliquid aliud per alio dicitur nichil tamen dicitur indignum
 esset si quicquid ubi gratia de patre dicitur quod patri primum non generat
 aut spiritum sancto aut ipsi trinitati. Et si quicquid de filio quod filio primum
 non congenerat patre quicquid generat patri a spiritum sancto aut trinitati
 item si quicquid de spiritu sancto quod spiritum sanctum primum non deat. non tamen
 alienum sit a patre aut a filio aut ab uno deo ipsa trinitate
 veluti nunc inquit videtur. Vbi illa excellens caritas primum
 spiritus sanctus sit. Quicquid primum non est a patre et caritas aut filius aut
 ipsa trinitas quicquid recte non possumus etiam fidei et validissime
 auctoritati sapientie dicentis. Deus caritas est. non tamen deum.

obviae primum
 potius cor
 sint atten
 dum de
 impari quicquid
 et facili
 Quicquid
 Hic autem
 amem in
 et ad am
 erunt quicquid
 quicquid a
 se quicquid a
 amant? as
 primum non e
 et ad am
 in ipso in a
 re amor
 quia ubi
 se amant
 vnum est
 iam tamen
 multa sunt
 rectus po
 ondit in
 primum velle
 in voluntate
 non est ubi
 sed vnum
 primum an
 hic quicquid
 ad amor
 amore
 non rel
 primum ali
 homo e
 manet
 nulla e
 aut ad
 primum et
 tas de
 illum
 gine de

obviat p[ro]lego curat ut aliqd definitate qd nō cūtori s[ed] tale
 potius cōveniat aut i[tem] ani cogitatione fingat. Cūcū ita
 sint attendamq[ue] ista tria que i[tem] p[er]misse nobis vident. Non
 dūm dep[re]hensio loq[ui]m[ur] nō dū de deo patre et filio et s[ed] s[ed] q[uo]d
 impati ymagine ac t[ame]n ymaginē. i[tem] q[uo]m[od]o familia q[ue]m cam
 et facilius fortass[et] cam intuet[ur] n[ost]r[um] mentis infirmitas. -
 Sequit[ur] d[icitu]r tria sint amas et q[uo]d amat et amor. **Ca. ii.**
Hec ego q[uo]m h[ic] quāto cū aliq[uo]d amo tā s[ed] Ego et q[uo]d
 amo et ip[s]e amor nō em[en] amo amorē nisi amantē
 amem nam nō est amor vbi n[on] aātur tria go sūt aāns
 et q[uo]d amat et amor Cū nō amem nisi incipim[us] nōne duo
 erunt quod amo et amor amas em[en] et q[uo]d amat q[uo]d id est
 q[uo]m ip[s]e amat sicut amare et amari eodē mō idē p[er]m[ittit] et t[ame]n
 se q[uo]m ip[s]e amat Eodē q[uo]p[er]e res eis d[icitu]r cū dicit[ur] amat se et
 amat. age tūc nō ē aliud atq[ue] aliud amare atq[ue] amari
 sicut nō est aliq[uo]d atq[ue] aliud amans et aāta sūt vao amor
 et q[uo]d amat etiā sicut duo sūt nō em[en] quisq[ue] se amat amor ē
 et nisi cū amat ip[s]e amor s[ed] h[ic] em[en] ē amare se aliud aā.
 te amorē p[er]m[ittit] Non em[en] amat amor nisi iam aliqd aāns
 quia vbi nichil amat nullq[ue] ē amor. Duo go sūt cū quisq[ue]
 se amat amor et quod amat Tūc em[en] amas et q[uo]d aātur
 vbi est unde videt nō esse q[uo]d ip[s]e ut vbiq[ue] amor sūt
 iam tā intelligat. Sufficit em[en] ab hac cōp[ar]atione cūta que
 multa sūt q[uo]b[us] hō cōstat d[icitu]r ubi h[ic] it[er]um q[uo]ntū i[tem] h[ic]
 rebus possit h[ic] de rep[re]hensio mens igit[ur] cū amat duo q[uo]dam
 oūdit mentē et amorē Cūcū est aut[em] amat se n[on] p[er] se esto
 sibi velle ad faciēdu[m] se Et cū tūc se vult ēē q[uo]ntū est par n[on]
 ti voluntas ē et amanti amor equalis et si aliq[uo]d p[er] se ē aor
 nō est vtiq[ue] corp[us] sed sp[irit]us Neq[ue] t[ame]n amor et mens duo sp[irit]us
 sed vni[us] sp[irit]us nec cōtra due sed vna et t[ame]n duo q[uo]dam vni[us]
 sūt amans et amor sicut dicit[ur] q[uo]d amat et amor et
 h[ic] quidē duo relatiue adiuvāt dicit[ur] Amans quippe
 ad amorē refert[ur] et amor ad amanti[m] Amas vao aliquo
 amore aāt et amor alieniq[ue] aāntis est mens vao et sp[irit]us
 non relatiue dicit[ur] s[ed] cōtra dēmitant nō em[en] q[uo]d mēs ē et
 sp[irit]us alieniq[ue] hōis est Ideo mens et sp[irit]us ē factio em[en] co quod
 homo ē quod adm[ittit] corpe dicit[ur] Factio go corpe mēs et sp[irit]us
 manet factio aut[em] aāntē nullus ē amor et retracto amorē
 nullq[ue] est amas Ideo q[uo]d q[uo]ntū adiuvāt refert[ur] Duo sūt q[uo]d
 aut[em] ad se ip[s]a dicit[ur] et singula sp[irit]us et simul vtiq[ue] vni[us]
 sp[irit]us et singula mens et s[ed] vtiq[ue] vna mēs vbi go t[ame]n
 tas attendit q[uo]ntū possit et in vtiq[ue] lūmē comp[ar]atū ut
 illūmet tenebras n[ost]ras et vtiq[ue] i[n] nobis q[uo]ntū sūmū yma
 ginē dei Mens em[en] aāte se ip[s]a nō p[er]t nisi etiā nōm[en] se ip[s]a

quo amat qd negat aut p quismq dicitur notitia gñali uel
speciali nūc atq se esse talem qualis alias opta ē et id
amat semetipaz inspicit loquitur vñ em mēs aliqua
mente nomit p se nō nouit neq em ubi oculi corpis vi
det alios oculos et se nō uidet Ita mēs nomit alias men
tes et ignorat semetipaz Per oculos em corpis corpa videm⁹
quia radios qm cos emittat et qm em tangit refri
ge ac retorqne in ipos nō possm⁹ nisi cū specula itnem⁹
quod subtilissie obseruissie dignatur donec aptissie demet
uelita se tam hēe uel nō ita Et q quo se hēat vis qua p
oculos em ipa me ite vñ sine pnt radij sine aliud aliq
oculis inē non ualens sed mente qmā et p ficipt ena
hēe mēte cōpēndiq Mens ergo ipa pnt corpeaz rā nō
hēas per spā corpis colligit sic i corpeaz i semetipā p se
ipam nō quo est i corpea hā p nō se nomit nō se amat
sicut aut duo qdam pnt mēs et amor eius Cap iii
cū se amat Ita qdam duo pnt mens et notitia eius
mēs nouit ipā igit mēs et amor et notitia eius tā qdam
pnt et hēc tria vñ pnt et pfecta pnt equalia se Si em mēs
se amat qm est ut ubi grā tm se amet hōis mēs qñtu
amandū ē corpus hōis cū plus sit ipa qm corpa pcat
et non est pfectus amor eius Item Si amplius se amet
qm ē ut p tantū se amet qñtu amandū est deus pñ
m cōppabilis min⁹ sit ipa qm deus etiā se nimis pcat
et non pfectū hē amorē pñ maiorē at pñpitate et iniquitate
pcat cū corpus tm amat qñtu amandū ē deus Item no
hēas p minor est qm ē illud qd notat et plene nosa
potest pfecta nō est Si em maior iam pñpior est nā qua
nomit qñ illa que nota ē sicut maior ē notitia corpis
qm ipm corpa qd ea notitia notū est illa em vita qdam
est in rōne cognoscētis corpa aut nō ē vita et vita quolibet
quolibet corpe maior est nō mole s; vi hōis vñ cū se ipā
cognoscat ipā cognoscat Qñ go se tota cognoscat neq pñ
quidqñ aliud par est illi cognoscēna qz neq realia nā
est ipm cognoscēna cū se ipā cognoscat et cū se tota nichil
q; amplius pñpū nec minor nec maior est Ecce i hēc di
ximus hēc tria cū pfecta pnt esse qñt cōlia Sil at amonem⁹
si vbiēq vidē possm⁹ hēc i aīa existe et tangm i volute
volui ut sentiens et diuinent spālē velut ita dīa cōciali
nō tangm in sēs ut color aut figura i corpe aut vlla alia
qualitas a qñtate Imōq em tale est nō accidit sōm
m qd est nō em color iste a figura hōis corpa pnt esse et alia

corporis mens aut amore. quo se amat. potest amare et aliud per
 ter se item non se solum cognoscit mens sed et alia multa. Cum
 obrem non amor et cognoscit tanquam in subiecto inquit mens. sed
 scilicet etiam ipsa sunt sicut ipsa mens / quia et si relatiue dicitur ad
 motum in qua tunc sunt singula quicquid scilicet non sicut color et col-
 ratu relatiue ita dicitur ad se ut color in subiecto colorato per non habet
 in se ipso propriam scilicet quod coloratum corpus scilicet est ille aut in scilicet
 sicut duo autem etiam duo sunt homines qui sunt scilicet cum homines non
 relatiue dicuntur autem aut relatiue. Sed item quomodo scilicet sit autem
 vel sciens scilicet sit scia. scilicet sit amor. sed amans et amor. aut
 sciens et scia relatiue ad se dicuntur sicut autem mens vero autem
 ipse non potest relatiue sicut nec homines relatiue se non tunc potest
 autem homines potest seipsum esse ab invicem. Sic amans et amor autem
 sciens et scia quicquid et autem corpore videntur separari posse non autem
 inquantum autem sunt vni tunc fieri potest ut autem autem etiam edisse
 inapiat. et corpus amicus esse determinat neque illud et ad huc
 amate amor autem quo se mecum amat per esse determinat per et
 illa determinat esse amans item notitia qua se mens novit
 per esse determinat. et illa determinat nosse. Sicut caput capitati
 aliter utique caput est et relatiue ad se dicuntur quomodo etiam
 scilicet sunt. Nam et caput corpus est et capitati. et si non sit corpus
 nec capitati erit. Sed hoc passione potest separari ab invicem illa
 non potest sed si sunt aliqua corpora que secari et dividi neque
 tunc in partibus constat corpora non erant. per ergo ad totum re-
 lativum dicitur quia per aliam totum per est et totum dicitur per totum to-
 tum est. Sed quoniam et pars est et totum non tunc ista relatiue dicitur sed
 etiam scilicet sunt fortassis go mens totum est et enim quoniam per
 amor quo se autem et scia qua se novit quibus duabus per
 bus id totum constat. In hoc se quales partes. quibus totum vni
 completur mens vni cum se totum novit. hoc est perfecte novit per totum
 enim est notitia eius. Et cum se perfecte amat / et per totum est amor
 eius non ergo sicut vinum et aqua et mellis. vna sit portio
 et singula per totum se se et tunc ita sunt nulla enim per est portio
 que non habet hoc tria non enim mixta. velut per aqua et oleum
 erant sed omnino commixta se et scilicet sunt omnes et totum ille liquor
 vna quidam est. actibus perfecta scilicet. tale aliquid arbitrandum
 est esse per hoc tria mente amore et notitiam sed non vni scilicet
 sunt. aqua vinum et mel quomodo ex corporum commixtione fiat vna
 scilicet portio. Cum autem illa tria non sunt emper scilicet non vi-
 deo cum mens ipsa se amet atque se novit atque ita sunt hoc
 tria ut non alteri alieni tamen mens non amata vel nota sit
 vni ergo emper quod erant. non enim est. hoc ita sunt. Et deo
 si tanquam commixtione quibus essent nullo modo erant tria nec
 referri ad invicem possent quicquid modum si vinum eodem quod.

autem totos annos plures facias quibus quosque sibi referunt ad
 motum quod silice fiat. Quis enim silis. aliter silis est. et unitas a-
 milorum est et unum aurum. et si misceantur. et per totam singuli
 massam suas compingant. Interdet illa unitas et oro non est
 et non solum unum aurum. Dicitur sicut in illis tribus annis
 dicebat. sed iam nulla ante tria.

Capitulum 22um
Ad in illis tribus cum se novit mens et ad se manet
 unitas. mens amor et notitia. et nulla quoniam ratione co-
 mingit. quibus et singula sunt in seipsis et in ore tota in totis
 sine singula in binis. sine bina in singulis. Ita quod omnia in omnibus
 nam et mens est mens in seipsa. Ita utique est in seipsa. quod ad
 seipsam mens dicitur quibus novit ut nota vel notabilis ad
 singulas notitiam relative dicitur. Omnia quoque et amata vel ama-
 bilis ad amorem refertur. quod se amat. Et notitia quibus re-
 ferat ad mentem cognoscentem vel cognita. tunc et ad seipsam no-
 tia et novit dicitur. Non enim sibi est in cognita notitia quod
 se mens ipsa cognoscat. Et amor quibus refertur ad mentem a-
 mante cuius amor est. tunc et ad seipsam est amor ut sit eorum
 in seipsa. quia et amor amat. nec alio nisi amore amari potest
 in seipsa. Ita sunt haec singula in seipsis. malis autem ita sunt quod
 et mens amans in amore est. et amor in amante. et notitia
 in mente novitente. Singula in binis ita sunt quia mens que se
 novit et amat in amore et notitia sua est et amor amans in
 mentis. seipsam scientis in mente notitia quod eius est. Et notitia
 mentis se scientis et amans in mente atque in amore eius est quia
 scientis se amat. et amans se novit ac per hoc. et bina in sin-
 gulis quod mens que se novit amat cum sua notitia. est in amore
 et in pro amore in notitia. Amorque ipse et notitia simul sunt in mente
 que se amat et novit. Tota vero in totis quicquid modo sunt iam
 propter ordinem. cum se tota mens amat et tota novit et tota a-
 more pro novit totaque amat notitia sua quod tria ista ad
 se ipsam sunt. Cuius itaque modo tria ista inseparabilia sunt. a se ipsis
 et tamen eorum singula quodque substantia est et simul omnia una
 substantia vel essentia cum et relative dicitur ad invicem.

Capitulum 23um
Sed cum se ipsa novit humana mens et amat seipsam in ali-
 quod incommutabile et amat aliterque unus quicquid homo
 loquens emittat mentem suam quod in ipso agit attendens sibi
 cum humanam mentem specialiter aut generaliter cognoscere diffinit. Ita
 quod cum in de ipsa propria loquitur ut intelligat hoc a illud an-
 non intelligat. Et utrum velit aut nolit. hoc a illud accedo
 Cum vero de humana specialiter aut generaliter unum dicitur. Ignoscit
 appropinquat unum manifestum est aliud unum quicquid videtur in se quod
 sibi aliud dicenti credit. non tamen videtur aliud aut ipsa ve-
 ritate quod aliud possit intueri. quorum alterum in mente propria
 alterum incommutabile et unitate consistit. neque enim oculis corporeis
 multas mentes videndo per similitudinem colligimus generales vel
 speciales mentes humanas notitias sed intuitum in violabilem.

unitate
 cuiusque
 eorum et
 ad quod
 sunt sine
 incommu-
 tationem
 solo car-
 no videtur
 rationabili-
 miter in
 quasi a
 sed in se
 proprio
 utique a
 nebulas
 mat a
 actionem
 hoc sunt
 nullas
 in illis
 atque ad
 quia
 possit
 mano
 quoniam
 et aliter
 rate per
 hinc an
 ab uno
 semper
 cum tal
 tari li
 mea n
 debet
 inter
 fligunt
 qua fi
 sit. ca
 affectu
 in em
 fudit
 gra co
 los m
 mite
 corrig

vitate quia pfecte quā possum diffinire nō qualis sit vni
 cuique qd hōis mens. sed qualis ē sempiternis vniuersis debeat vni
 cūq; et fantasias et quodāmodo infusas mēorie quibus etiam
 ea que nō visa sūt ficto santhapmate cogitant. que alit qm
 sūt pme fortuito sūt sūt. sicut cōmo regulis pmp mētem nūq;
 i commutabilē manētibus vel appbāc apnt nosmetipsos nūq; i pbatē
 cōmiam cū tūc alit appbāc nūq; i probamq; nam aut cū re
 colo carthaginis mema que vidi aut cū fringo allodādie que
 nō vidi eandem ymaginarias formas. quāda y bursas pferē
 rōnablr pfecto viget et claret. de pmp induit vitatis ac pmi
 mris in cōmptibilibis regulis formā est et si cōpalm ymagi
 quāsi quodā mūbilo subtpat. nō tū involuit atq; cōfūdit
 sed mēte utq; ego subilla vel illa caligine tanqū a celo per
 spicuo recludor. sicut i altissimis montib; accide solet inter
 vtrūq; aere libero fenens et pānissimā lucē pmp et densissimas
 nebulas subta aspiciat nam inde mēte sciat amoris in flam
 mat ardor cū audio vtrū alit p fide pulchritudis et finitate
 acriora tormēta tollerasse. ac si michi digito cūdat rpe
 hō studio in cōiagē et notū face. alicia colligat itaq; p fa
 cultas dicitur. accedo. alloquor. sūmone cōfeto affatū mē
 in illū. quibus vbi possum qd pmp vitiū qd i cō si que i me heat
 atq; qd pmi volo speciales qd cōplacū edendo apphēde moncor
 quia per vestigiū tam cito aut incipit emē mētia nō
 possū. Amo itaq; fidelem atq; forte vtrū amore casto atq;
 mano. Et si in mēte nūq; loquelas fatiat. aut mētia ali
 quomodo se se induit. qd nū de deo accedat in cōgnia atq; i illo
 qd aliud carnale depidet. ac protali curā illa ptulcit vel ppe
 rate pēme cupiditate vel mēti auiditate laudis quāc sta
 tū amor ille quo i cū feceris offensū aut qd repugnat atq;
 ab indigno hōie ablatus in ea forma pmanet quia cū ta
 lem accedens amantat nisi forte ad qd amo. iā ut talis sit
 cū talis nō esse cōpato. Sit i illo hōie nūq; mutatu cū
 tati tū pē ut fiat qd emē iā ē cōdida p mēte autē
 mēte mutatu est vtiq; ipa qd i mēte que de illo alit se
 qd bat et alit habet. Idemq; amor ab intentione p fūcū ad
 intentionem cōpulendi i cōmutabilē de pmp instūcia iubet. Et
 plexus est ipa vtrū forma i cōrūga ac stabili vitatis et i
 qua finē hōie boni cū accedens. et in qua qd nūq; ut bonū
 sit. eandem lucē i cōmptibilibis pūctissimē qd cōmē ac mētis
 affectū vel aspectū. et illam fatigare nūq;. quā de pmp mō
 cū emē hōiem que vtrū cogito i p tūrbabili et mēte per
 fūdit. Item cū cū pūctat et equalit i mēte. que vtrū vbi
 grā carthagine cūo reuoluto res qdā mēti mētia potū.
 los mētie que tūpū ymaginariū aspectū facit. Et aliud
 mēte cōspūcio si qd opus i d mēte placet vnde et iā si dūpliat
 corrigem itaq; de istis sicut illam induit et illa cū rōnablis

metis intmtn ista vō a pñcia sensu corpis tangit a' ymagines
absentm figs i mētia rētoram dñt atoz silm dñt thā fm
gimq qualia nos xpi si velle a' atqz possemq etiā ope molit
mmr alit figurantes nō ymagines corpis aut per corpā corpā
videntē dñtē aut rōnē artēqz ineffabilē pulchrā talim
figūaz pñp a'iom metis simplia intelligētia caputaz

In illa igit' etna vitate gōgna t'palia fctā pñt oīa form
fm quas pñm. et pñm qnā. ncl in nobis ul' i corpibz
vera et rēta rōne aliquā opam vñp metis aspiciā atqz
inde cōceptā rēz vācām noticiā tanqz vñū apud nos ha
bēmq et dō intus nos gignit nec anobis nascēdo dē
scidit En aut ad alios loqmī vñō intus manē mste
rīn vñōis vocis adhibēmq. aut aliamq signi corpālis ut
pēqñdām cōmōratōz sensibiles tale aliqd fiat etiā i a'io
audictis qualē dē loqntis a'io nō rēatit m' itaqz agimq
per mētia corpis m factis dñtis qz nris qñs ncl qñpānt
ncl i pñbat mōrē hōm. qd nō vñō apud nos intq cōito
pñm. ncl em aliqd volens facit qd nō i corde suo pñs
dukt qd vñū amore cōcipit sine creatūe sine cōtatois r
aut natūe mutabilis aut i cōmūtabilis vitatis

Ergo aut impidit a caritate nō qno nō pñt amada
creatura sed si ad cātōrē refert ille amor nō iam impi
ditas sed caritas erit tūc em est impiditas mñ pñt
se amat creatūa tūc nō vñtē a dñm. sed cōmipit
fructem En ego aut par nobis aut infior creatūa pñm
fiorē vñtū est addēn pari aut fēnēdū sed i dō pñd
em tēpō. nō intē pñ. sed i eo qm facit te Sic etiā illo quē
diligis tanqz sapm. nobis ego et fribz i dñō fēnam et
inde nobis nec ad nosmetipsos dēmitte et qñ relaxatē dōrē
vñtū aut vñū m' q'rogatū placet aut
ad pñm. aut ad rēte fāgēdū vñū ego nñm et mēntē
de qua gignit quasi mēdū amor qñgit pñz rñas bēstū
cōpām i corpō sine vñā q'fupōne cōpūgit

Conceptū aut vñū et natū idēmpm est rñ volūtas i pñā
noticia cōqñescit qd sit i amōe spūaliū tñm em vñū
grā pñtē novit pñtāz amat iusticiā. iam iustā ē etiā p nlla
austat pñm cam fōgimq pñ mētia corpis opandū pñtāz
m amōe at carnalia t'palia qz rēp pñt i pñs a'ialm fcti
bus Aliq est cōceptū vñū aliq partus illic em quod impior
dō cōmipit ad pñm. ncl ncl. qm nō sufficit audire
nosse et amare vñū aut cōrūbē mñ i dō agat ncl nosse
et amāe hōnōis et impia mñ pñm. tñm em vñū
ad pñtā pñm. tñm em vñū mñm. q' hac agna pñt
itēn Et impē cōceptit dōlōrē i pñt i mñtātem dōlōrē
ncl laborē dñt cōpū rñ ca cōpūnt que nosse ac velle
nō pñt. et mardēnt atqz egrotat a'io mñdū dō
nec ad ea pñm. et qñ pñt ca vñū elegantē i latia

lingua parata dñr crepta atq; copta. que vba qñ aptu ducta
reponat qñ qñpñia cū cōceptū pariet pñm vñd dñs clamat
venite adme omēs qm laboratis et onerati estis tñm alio lo
co vepñuñtibz et māmñtibz in illis diebz Cū itaq; adp
tñm vñi refert omñia ncl rēte fctā ucl pñtā Exore igit tñm in
stificabēis. et pñte tño qdēmpñabāis Qñ volens intelligi
nō hē vñpñbile. sed intēg iñpñbile cogitacōis et rēte dñs **Cap. x.**

Recte igit quitur vñtū oīs notitia vñbñ dñm tñm amat
notitia que nomī et ea que pñdīm qñ nā cōcepta
vñtū parata dñtā pñtā qñ nobis dñpñat nō em oīa
que quādā mō tangūt qñpñt ut tñm nota pñt nō tñnt
vba dñtā ista dñpñt mñ agīm qñ dñtā em dñm vba
que spācia tñm pñlabis tenet pñc pñmñent pñc cogitāt
dñtā quod notū est vñbñ dñtā aīo iñpñt qñ dñm iñm
rā pñt et dñfñm pñt quānis rēte pñt dñpñat dñtā
cū placet qd mñtē cōceptū s q pñt vñ accipiendū est qd aut
apñt Nemo dñt dñs iñtē mñ pñt pñt Cū sñm aliā vñ
notiō dñt hē et illi dñpñt pñt dñs aut nō omēs qñ
dñt nī dñt dñt iñtē iñtē rēte vñtū rēte et illa
que adīm rēte dñpñt rēte q iñpñt. appñt cōp iñtē
vñtā. Non placet nī qd nomī et dñfñm. quod pñt iñtē.
nā. et hoc est nī cū pñt pñt mñtē nota vñtā et rēte
appñt cōp notitia cū dñfñt cogitōr pñt pñt
qñ ututis pñt aīte et negat et esse rēte esse Et tñ vñtē
pñt atq; iñtē dñfñt dñpñtē est et dñfñt iñtē
vñtū qñ ems dñt pñt adartē mñtē Ette at iñtē
ad dñtē qd illa arte rēte dñtē nōtē et dñfñt
quod pñt pñtē pñtē adartē loquēdi pñt at vñtē
est qñtē cōdē arte rēte dñtē vñtē est igit quod mñtē dñtē
nē et iñpñtē vñtē mñtē notitia Cū itaq; pñt mñtē
nomī et amat iñtē et amore vñtē ems et qñtē amat
notitia iñtē amore. et vñtē iñtē et et amor iñtē et vñtē
qñ in amante dñtē dñtē. sed oīs s pñt notitia pñt est ei
rēte quā nomī Est em aliā notitia sñm pñtē quā nī iñpñt
dñtē loqñt et hē pñtē iñtē pñtē lādat vñtē qñ appñt

Habet igit animus nō nullas spñ note pñtē dñtē **Cap. x.**
pñtē cū ea placet sñtē cū ems pñtē dñpñt Cū oīa
mñtē dñtē nomī pñtē pñtē sed nō ad cñtē pñtē
qñtē nē tantū cū nomī qñtē pñtē est et quādā mō cū pñtē
cōpñt dñtē cōpñt ēst aliā pñtē mñtē nō qñtē
pñtē mñtē ē. Nē em oīo pñtē cōpñt mñtē sñtē cū cōpñt
tāntē pñtē pñtē pñtē cū cas pñtē appñtē cōpñt
Etter nāq; pñtē alio. alio appñtē mñtē ē mñtē cōpñt
pñtē iñtē qñ illa pñtē cōpñt iñtē hoc iñtē nā est iñtē
vñtē pñtē ē animus pñtē cū dñtē nomī qñtē mñtē efficiām

quoniam etiam aliquando uisumque maxime in eadem notitia etiam pla-
tita digne quod amata uisum est. fitque aliqua de plenitudine illa no-
ticia in inferior est. quia inferior uia est. Creatura quippe animus
creator autem deus. Quoniam colligitur quod in se mens nouit atque app-
hat. sic est eadem notitia ubi eius quod ei ut patet sit oino et esse
atque identidem quod neque inferioris essentiae notitia est sicut corpus
neque superioris sicut dei et in hac notitia plenitudinem ad eam rem
qua nouit hoc est eam notitia est haec. hoc per se et cognoscit quia
mens ipsa que nouit est nota. Ideoque et imago et ubi est quod de
illa exprimitur in cognoscendo eam uisum est. et gignit esse quod gignit. **Capitulum**

Quid ergo amor non est imago. non ubi. non gignit. Cur
enim mens notitiam suam gignit in se nouit et amorem suum
non gignit in se amat. Nam si probata est notitiae sue causa
quia notabilis est. Amoris sui causa causa est quia amabilis. Cur
itaque non utriusque gignit. Difficile est dicere. Haec enim quod est de se
Summa trinitas omnipotens creator deo ad omnia imaginem
factus est. hoc solet mouere homines quos uitas dei per hanc locu-
tionem inuitat ad fides. Cur non quoniam spiritus sanctus apud deo gen-
tus uel creditur uel intelligitur. ut filius etiam ipse dicat. quod
in me in me humana ut eam persequatur conamur ut quoniam in
uagine magna nobis familiaris ipsa ipsa nostra est interrogata
tunc uidet quod in se in se abulanti creatura ad humen
et commutabile. Siquidem si in uitas ipsa peruenit sed dei ubi
filium esse nullus christianus dubitat. Ita unitate esse spiritum sanctum
ergo ad illam imaginem que creatura est. et ad rationales mor-
tes. Diligentia de hac re interroganda consideranda quod uitas
ut temporalis existens. non nullam rem notitiam que cum non creatur
aliquando res amor que cum ea non amatur. Distinctio no-
bis apparet quod dicamus quia et ipsi locutioni temporalis. Siquidem scia-
lior est ad explicandum res que in ordine temporis quod per se. Primo
itaque manifestum sit posse fieri ut sit aliquid stabile et quod
scire possit et tamen nesciat. id autem fieri non posse ut sciat
quod stabile non fuit. Unde liquido tenendum est ut ois res qui
hunc cognoscit igitur in nobis notitiam sui. Sicut utque enim
notitia per se cognoscit et cognito itaque mens cum se
ipsa cognoscit sola patet est notitiae sue. et cognita enim de
cognitor ipse est. erat sibi ipsa notabilis et ante quod se nosset
sed notitia sui non erat in ea. in se ipsa non nouerat. Et ergo
cognoscit se. patet sibi notitiam sui gignit. quod non minus se no-
uit quam est. nec alia causa est notitia eius non solum quia
ipsa nouit sed etiam quia se ipsa sicut in se. Siquidem ergo de
amore dicendum est. Cur non etiam in se amat. quoniam quod amor
sui gignit uidetur. Erat enim amabilis sibi et ante quod se
nosset. quod potest se nosse. Nam si non sibi esset notabilis minus
se nosset. potest se nosset. Ita si non sibi esset amabilis minus se ama-
re potest. Cur itaque se amando non gignit. Dicat. amor
sui. sicut cognoscendo se gignit notitiam suam. In eo quod ma-

infecte
mente
principi
ad ea
est par
quidam
si dicat
sit ubi
et si iam
erat qu
est in
fuit qu
qui ap
noti c
gignit
inueni
quid
magis
let pa
nosse
per hoc
tate di
amor
nam
mens
morte
du in
se dili
magis
De
videtur
Primo
habet
quibus
nomin
mibus
et in
Primo
morte
Deum
magis
nota

misse ostendit. hec amois esse principium videtur. Si illa quippe
 mente patitur. que sibi e amabilis. anque se amet. Atque ita
 principium e amois sui quo se amat. Sed uero no tunc dicitur
 ab ea sicut notitia sui qua se nouit. qz notitia iam impetu
 est partu qz pti. na terti dicitur qd sice patitur impetu co pte
 quicquid namque impetu est appetit impetu qd idem ualeat
 si dicitur capiendi. Tunc aut terti qz parit. vni pa silia
 sit. ubi msi in ipa notitia. ubi em qz expressa format. nam
 et si iam aut. res quas quicquid inueni. notitia ty ipa no
 erat qua sic plem uasate. de pntamq. Porro appetit ille q
 est inueniendi pte patitur agente. et pndet quoda. nam terti
 fine quo intendit. msi id qd qrit inueni. quenti copulet.
 qui appetit. impetu. qmuis amor esse no uidet. qd q
 notu est amat. hoc em ad que ut cognoscat agit. ty qd q
 que qd e nam uoluntas iam dicit pte qma ois qui quait.
 inueni. uolte et si id qrit. quod adnotitia pteat. qis qui
 quait nolle uolte. Ty si ardent. atqz instant. stude uolte. dicit q
 maxie i assequendis et adpiscendis quibz qz doctis dicit po
 let partu ago mdis antea dicit appetit quida. quo id quod
 nolle uolte quendo et inueniendi uasate. ples ipa notitia ge
 pte hoc appetit ille quo copit. pteat notitia partu ples
 tate dicit pte. Idemqz appetit. quo in hiat. rei cognoscat. fit
 amor cognite. du tenet atqz amplat. placitaz plem. i. not
 riam. gignit qz qingit et est quoda ymago finitatis. ipa
 mens et notitia ei qd ples ei ac de pte ubi em et a
 mor finis. Et hec tria vni. atqz vna pte. nec minor ples
 du ty se nouit. mcs qita est. na mior e amor. du tantu
 se diligit quantu nouit et qita est. **Finis nomi libri etc.**

parat mte
 mte ad
 pte mte

Incipit Capitula Decimi Libri de Trinitate. Augustini.
 Et studys dicit amantem quod ignorat qd ty no ape
 tent pte si pteat ignorat. Tmibz campis amari
 uideant. incognita tu ipa pte coru q uerant. appetit
 In ignota pte sit mens tu se qrit ut nouit. De pte me
 tis que no pt ignorat. In quo mens nolle se debeat et a
 quibz abstine. ne eis quasi pte dicit. atqz se ita minus
 nouit. In quibz mens de cogitaz possit errat. De opinio
 nibz coru qm mente aliquid pteat coru esse sentent.
 Ty meo in se. se quens nichil de se coru debeat cogitare
 Ty no mens cognoscat pteat. Ty no mens nolle se coru
 nichil coru de se opinat. deat de quibz dubitaz esse sit
 De memoria intelligitaz uoluntate i quibz qz i se quanda
 ymagine. Imine trinitatis incipit decim lib. Cap. I. pte

De quenda ymagine trinitatis etia i hys q aia a coru sen
 sibz copit. mte ad ca ipa. qz qrit. eno datqz explicat.
 da limagor accedat. intencio. sic pte qz rem pteat. qz
 notam amae ois nulla pt. Diligent intencio est iniquoi.

quoniam etiam aliquando uisumque maxime in eadem noticia etiam pla-
cita digne quod amata uisum est. fitque aliqua de plenitudine illa no-
ticia in inferior est. quia inferior uis est. Creatura quippe animus
creator autem deus. Quod colligitur quod in se mens nouit atque app-
bat. sic est eadem noticia ubi eius quod ei ut par sit omni et esse
atque identidem quod neque inferioris essentiae noticia est sicut corpus
neque superioris sicut dei et in hanc noticia plenitudinem ad eam rem
qua nouit hoc est omnis noticia est haec. quod per se et cognoscit quia
mens ipsa que nouit est nota. Idcirco et imago et ubi est quod de
illa exprimitur in cognoscendo eam uisum est. et gignit esse quod gignit. **Capitulum**

Quid ergo amor non est imago. non ubi. non gignit. Cur
enim mens noticia sua gignit in se nouit et amorem suum
non gignit in se amat. hanc si probata est notiois sue causa
quia notabilis est. Omnis enim est causa et quia amabilis. Cur
itaque non utriusque gignit. Difficile est dicere. hoc enim quod est deus
Summa trinitas. omnipotens creator deo ad omnia imaginem
factus est. hoc solet mouere homines quos uitas dei per hanc locu-
tionem inuitat ad fides. Cur non quocumque spiritus suus apud deo geni-
tus uel creditur uel intelligitur. ut filius etiam ipse dicat. quod
in me in me humana ut eum persequatur conamur. ut quoniam in
uagine in qua nobis familiaris ipsa ipsa nostra est interrogata
reuerdet existeret mentis aeternam abulmiam creatura ad hunc
et commutabile. Siquidem si in uitas ipsa peruenit sed dei ubi
filium esse nullus christianus dubitat. Ita caritate esse spiritum suum
ergo ad illam imaginem que caritas est. et ad rationales man-
te. diligentia de hac re interroganda consideranda quod uitas
ut temporalis existens. non nullam rem noticia que cum non carit et
aliquando res amor que cum ea non amantur. Distinctio no-
bis apparet quod dicamus quia et ipsi locutioni temporalis. Siquidem scia-
mus hoc est ad explicandum res que in ordine temporis quod peruenit. Primum
itaque manifestum sit posse fieri ut sit aliquid stabile et quod
scire possit et tamen nesciat. id aut fieri non posse ut sciat
quod stabile non fuit. Unde liquido tenendum est ut omnes res qui
hunc cognoscimus igitur in nobis noticia in dubitatione enim
noticia per se cognoscitur et cognito itaque mens cum se
ipsa cognoscit sola patet est noticia sue. et cognita enim et
cognitor ipse est. erat sibi ipsa notabilis et ante qua se nosset
sed noticia sui non erat in ea. in se ipsa non nouerat. Et ergo
cognoscit se. patet sibi notitiam suam gignit. quod non minus se no-
uit quam est. nec alia sententia est noticia eius non solum quia
ipsa nouit sed etiam quia se ipsa sicut in se deus. Ergo de
amore dicendum est. Cur non etiam in se amat. ipsum quod amorem
sui gignit uidetur. Erat enim amabilis sibi et ante quam se
nosset. quod poterat se nosse ipsa si non sibi esset notabilis. magis
se nosse potuisset. Ita si non sibi esset amabilis. magis se ama-
re potuisset. Cur itaque se amando non gignit dicat. amorem
sui. sicut cognoscendo se gignit noticia sua. In eo quidem ma-

infecte
mente
principi
ab ea
est par
quicquid
si dicat
sit ubi
et si iam
erat quod
est in quod
fuit quod
qui apud
noti
gignit
inuenit
quod
magis
sit pa
nosse
per hoc
tunc di
amor
nam
mens
mori
in hunc
se dilige
magis
De
videtur
magis
hunc quod
quod
nomen
magis
Quod
magis
De
magis
nota

infeste oñdit. he amois esse pñcipm vñpedit. si illa quippe
mente pñdit. que sibi ē amabilis. anqñ se amet. Atqñ ita
pñcipm ē amois pñ quo se amat. Sed vñ nō itē dñ gñtq
ab ea pñnt notitia pñ qua se noñit. qñ notitia iam in pñnt
est pñnt qñ pñnt nō pñnt dñt qñ pñnt pñnt co pñnt
quicquid nā in pñnt est appetitq in pñnt qñ idē valet
si dñas pñnt. tñc aut pñnt qñ pñnt. vñ pñnt
pñnt vñnt mñ pñnt notitia. hñc qñ pñnt format nā
et pñnt aut. tñc quas quicquid in pñnt notitia tñnt nō
erat quā pñnt pñnt dñnt. et pñnt quodā nā pñnt
est iñnt pñnt aqñnt. et pñnt quodā nā pñnt
fñnt quo in pñnt mñnt qñnt in pñnt quēnti pñnt
qñnt appetitq in pñnt. qñnt amor esse nō vñnt. qñnt
notū est amat. hoc ē ad qñnt ut cognoscit agñt. tñnt
qñnt ē nānt volūntas iam dñnt pñnt qñnt qñnt
in pñnt vñnt et pñnt qñnt quod adnotitia pñnt qñnt
qñnt nōnt vñnt. et pñnt atqñ instant pñnt vñnt. dñnt
mñnt iñnt et ad pñnt quibq qñnt dñnt dñnt
let pñnt aqñnt aut pñnt appetitq quidā qñnt quod
notū volūntas quēnti dñnt nānt pñnt pñnt notitia pñnt
pñnt hoc appetitq ille quo coñnt pñnt notitia pñnt pñnt
tñnt dñnt pñnt appetitq. quo in pñnt rei cognoscit fit
amor cognit. dñnt tenet atqñ amplat. placitq pñnt. notū
tñnt gñnt qñnt et est quodā ymago tñnt. pñnt
mens et notitia ei qñnt pñnt ac dñnt vñnt et a
mñnt. Et hoc tñnt vñnt atqñ vñnt. nec minor pñnt
dñnt tñnt se noñit mñnt qñnt est. nā mñnt ē amor. dñnt
se diligit quantū noñit et qñnt est. **¶** finis nom libri etē.

parum mñnt
mñnt ap
pñnt

¶ Incipit Capitula Decimi Libri de Trinitate. Augustini.

Destudius dñnt amantem quod ignorat qñnt nō pñnt
tñnt pñnt pñnt ignorañt. tñnt amantem amantem
vñnt incognita tñnt pñnt corū qñnt appetitq
pñnt pñnt mens tñnt qñnt ut noñit. **¶** De pñnt me
tis que nō pñnt ignorañt. In quo mens nōnt se debeat et a
quibq abstinē pñnt quasi pñnt delectat atqñ se ita minus
noñit pñnt mens de cogitāō possit errare. **¶** De opñnt
mñnt corū qñnt aliqñnt pñnt corū esse sentent.
tñnt in pñnt se quēnt mñnt de se corū debeat cogitare
tñnt mens cognoscit pñnt. tñnt mens nōnt se corū
mñnt corū de opñnt deat de quibq dubitandū esse pñnt
de mñnt intelligētia et volūntate iñnt qñnt iñnt quādam
ymagīe dñnt trinitatis incipit decimū librum. **¶** Cap. I. pñnt

Dequēda ymagīe trinitatis etiā iñnt qñnt a corū sen
sibq coñnt mñnt ad ea pñnt qñnt enodandū explicā
da limagor accedat. mñntio dñnt pñnt qñnt pñnt uñnt
notam amantem oñnt nullq pñnt. Diligent in pñnt est in pñnt.

sit amor studentium. i. nō iam sciendi. sed ad hoc scire cupienti
 quicquid doctrina et i. hinc quippe rebus i. quibus nō videtur dicitur
 studium Solent existere amoris exordium dū magis pulchritudo
 fama ad videndum ac sciendum animus accendit quia qualiter
 novit corporis pulchritudinem propter quod plurimos vidit et videt inhi
 scens vñ apparet tū foris et i. hinc et i. fit nō rei per se
 ignote amor exultat. tūq. genit. ita notū est. Cū em̄ vñ
 bonū amantia tūq. facit nō videt. exortia vñ hūc amantia
 quos novit i. in ipa vñate pōdoctinas aut cognoscit de plez
 q. nos laudant atq. pōdignitū accendit auctoritas et tūq. m̄ pō
 nite impōtū tūq. q. rei nō doctine hūc m̄ nō noione nullo
 adeam dīcendi studio flagrantia. Cū em̄ sciendi vñ gñā re
 thōice vñam curā et opam impendit m̄ an̄ facit cā dī et pōq
 dīqñ etiam ipaz doctrina fines auditos acceptos de mīam et
 aē hoc in ardētia facultate copare dīcendo. quia adeos pōmē
 pōmē tamē p. hūc nescit dīcāt quādam esse doctrina. quia qñ
 q. valeat quāvis longe sit ab pōmē vñ mīte manifestā i. p
 lenas. que vñq. ille tū mīte nō amba sed oculis colligat
 id q. fieri videat nōne dū qñpōmē nosse. quod pōmē em̄
 studio etia illū finē monet. que iam notū tenet Sic accendit
 studia ad pōmē nā qd qñpōmē pōmē ignorat amāe nullo
 pacto pōmē ita etia pōmē. si qñpōmē audiat in cogitū velut vñ
 aliam pōmē qd qñ pōmē ignorat. m̄pōmē qñ qñ nā sit.
 i. pōmē ille tū rei conpōmē mīte sit velut audiat tū
 dīcāt tēmetū et ignorat. quod sit vñq. iam itaq. oportet ut
 novit pōmē esse. i. non esse mīte illam vocem sed aliqd ea p
 gñficat aliqd iam notū est hē pōmē tripillabū et articulātū
 pōmē nā impōmē aīo pōmē auris. Cū em̄ amplīq. i. co tēpōmē
 quo magis i. notū tūq. omēs hē oīa q. pōmē spacia nota
 pōmē / m̄pōmē q. pōmē i. notū pōmē esse. mōmē pōmē amīditatē
 tūq. rei pōmē sit Cū em̄ ago amplīq. notū est sed non plene
 notū est eo cupit atq. de illa noīe qd reliquū ē Si em̄ tūq
 esse istā vñē noīe tūq. quā aliam rei pōmē esse nō noīe
 nō iam queret pōmē re qñtū potant pōmē pōmē Cū em̄
 vñ nō pōmē esse vñē sed et pōmē iam novit / pōmē q. id noīe
 vñ nōq. vñ pōmē pōmē noīe m̄pōmē tūq. rei pōmē sit cogno
 rat hoc vñ qñm attenti causa querit ut novit studio q
 accēpōmē m̄pōmē tūq. pōmē dīa esse pōmē amor Cū em̄ ago amat
 Cū em̄ amari aliquid m̄pōmē notū non pōmē tēq. em̄ ille istas
 hē pōmē amat quā iam notas hē Cū em̄ pōmē hoc m
 eis amat q. pōmē qñ pōmē aliquid. nō vñ m̄t agit non
 em̄ hoc qñt noīe. hē i. co qd pōmē studet qd amat m̄pōmē
 profecto nō dū novit et pōmē ca miram Cū em̄ amat quo pōmē
 novit amari m̄pōmē nota non pōmē Cū em̄ ago amat m̄pōmē qd
 novit atq. m̄pōmē i. m̄pōmē qñ pōmē pulchritudo doctine
 qua cōmēt noīe signoz om̄ et q. utilitas i. capia quāf.

re hūm
 pōmē qñ
 hūc pōmē
 camē
 ignoat
 nō quod
 qñ mag
 hē ac
 dīa em̄
 ta que
 monem
 tali fac
 hūc pōmē
 is doct
 Nam em̄
 aut om̄
 om̄ hūc
 pōmē pōmē
 et pōmē
 audiat
 aut am
 mōmē
 nū et
 audiat
 qd igno
 amant
 exempl
 forte m̄
 legat
 nō in
 aīo tō
 do. quā
 novit
 ore qñ
 nait tō
 dī. que
 tūq. vñ
 amos
 mat. q
 m̄pōmē
 studet
 rei quā
 aut p
 amore
 pōmē
 em̄q.

se humana societate se ipsa committat ne sibi hominum recte delectationes
 sint quibus solitudine se cogitationes suas colloquendo non miscant
 huiusmodi delectationes pulchras et utiles sunt animae et novit et amat
 eamque in se perfici studet quantum potest quousque vocem significandi quousque
 ignorat inquit. Illud est enim quod eam in vilitate luce conspuit ali
 quod quod in sua facultate contemnit. Conspectus namque in luce vilitatis
 quoniam magnus et quoniam bonus sit. omnes omni generum linguas intel
 ligere ac loqui illamque ut alienigena audire et audire ita au
 diti eamque notitiae. Denique cogitatione iam enim amat quod res vo
 ta que ita quousque atque in flammam studia distendunt ut ita eam
 monentur eamque in omni opere qua impendit conspectus
 tali facultate ut eamque vni amplectantur quod tunc proficit atque in
 tanquam in facultate spe propinquat et finemque amare inardescit. Et
 re doctus quousque studet ex huiusmodi capi posse non deperit
 Nam quousque rei adipiscendi spe quousque non gent. aut tunc adit
 aut omo non amat. quousque quoniam pulchra sit videat. Cuius rei qua
 omni linguarum sua se ab omni deperit. huiusmodi quousque ma
 xime studet ut noverit. Et si illi ad perfectum propinquat se non per
 se sentit. Nemo tamen delectationem est huiusmodi notitiae quoniam non in
 audit et in cogitatione vbi velit nosse quod id sit et per quod ac dis
 cat. Quod in quousque vtiq. in studio distendit et videt rem aare
 incognita quod non ita est. Species namque illa tangit animam quoniam vo
 nit et cogitat in qua luce deus quousque aare in vni huius
 audire atque reddendis ea quod accedit studio. quousque quousque
 quod ignorat sed nota forma quo id pertinet innotet et
 amantem itaque quousque quousque ubi quousque quousque sit temetum. huiusmodi
 exempli causa posueram. Dicitur quod ad te pertinet. tunc debet us
 forte audire loquens et non intelligat aut vtiq. forte id
 legat. et quod scriptor sentiat. nunc tunc tunc tunc huiusmodi dicit
 noli intelligere quod audis noli nosse quod legis. Sibi enim se
 aie rationalibus in promptu est ad videndum huiusmodi puer pulchrum
 do. qua huiusmodi in te cogitata significandi vocem enim aare
 novit. propter hoc notum deus et ob hoc amantem quod notum studi
 ore quousque vbi illud ignoti ita quod in audierit atque cogno
 vit temetum a vili vni appellatum. Et iam quousque loqui
 di. que nunc huiusmodi huiusmodi vni. emortui propter non illos for
 tasse veterem libros sibi necem deputat. Si enim et illos propter
 amicos huiusmodi forte iam nec dignum quod memorie commendat exist
 mat. quia videt ad illas spei delectatione qua nota mente
 innotet atque amat nunc pertinet. Quia ob hoc omnis amor
 studentis animae. huiusmodi est volentis se quod negat. non est amor aq
 rei qua ignorat si enim qua sit propter quod vult se quod negat
 aut si tam innotet. ut non propter aliqua nota tangit. si solo
 amore rapiat. in cogitatione sciendi distendit quousque est ab studio
 si nunc iste propter. sed nec ipse amat innotet. nunc cogno
 entem dicit. odit innotet. que nulla esse vult. In vult

oia cognita Sed ne q̄sqm nobis difficiliorē refert q̄m appetit
tam nō posse quicq̄m edisse q̄d nescit. quā nō p̄t amare quod
nescit nō exp̄ssimū veris Et intelligēdū est. nō q̄ idem dicit
cū dicit. amat scie i cognita ac p̄ dicit. amat i cognita illud
cū facit p̄t ut amet quicq̄ scie incognita. ut aut amet incog-
nita nō p̄t nō cū ibi frustra ē posita scie qm qm scie amat
i cognita. nō ip̄a i cognita sed ip̄m scie amat Cū n̄p̄i habet
cognitū neq̄ se scie quicq̄m posset fident dicit neq̄ nescit nō
solū cū qm d̄t scio et vñ dicit nescit est ut quid scie sciat Et
etiam q̄ dicit nescit d̄t fident et vñ dicit et scit vñ se dicit:
Sic vñq̄ quid sit scie q̄ et d̄t scit ad scientē nescit tūc
vñq̄ se m̄nēs dicit nescit et cū id se scit vñ dicit vñ scit
ret p̄ quid sit scie nescit **Item Capitulum Secundū**

Quilibet ergo studiosus et quilibet inuolens nō amat incogni-
ta etia cū ardentissimū appetitū instat scie q̄d nescit
aut cū iā gñe nōmē h̄t q̄d amat id q̄ nōsse appetit etia
in aliqua singula vel in singulis rebus que illi nō dū nō-
te forte laudant fingitq̄ aīo ymaginariā formā quā ex-
hibet in amore vñ aut fingit nisi rebus q̄ iam nouerat cuius
tū forme aīo figate atq̄ in cogitacōe notissimē. si cam que
laudabat dissimilem inuenit fortasse nō ambit Cū p̄ a
manit. p̄ illo amor incipit. p̄ quo dicitur. paulatim q̄ppe
alia erat q̄ amabat quā p̄bi aīo formā exhibē corpore-
neat Si aut illi forme. p̄le inuenit quā fama p̄dicat
cū vñq̄ possit dicit iam te amabas. nec tūc vñq̄ aīabat i
cogitacōe quā i illa p̄litūdiē noueat aīo m̄p̄e. sempiternē rō-
nis videmq̄ aliquid ubi ama? Cū cū exp̄ssimū i aliq̄ rei
tp̄alis effigie illis qm apti s̄t. laudantibq̄ rebus et aīo
nō aliq̄d amant incognitū vñ iam sup̄ satis differētiā
aut aliq̄d notū ama? p̄t q̄d ignotū aliq̄d requirū. cuius
ignoti amor. neq̄natq̄ nos tenet h̄ illiq̄ cogniti. quo p̄li-
net nōm? ut id etia q̄d ad huc ignotū quicq̄ nōm? p̄-
tut de incognito nō paulatim locuta sūm. aut ip̄m scie.
quicq̄ amat q̄d n̄p̄i scie aliq̄d incipit esse i cognitū p̄t
h̄ne causis videnti amare incogita. qm scie aliq̄d voluit
q̄d nescit et p̄p̄a ardentē quēndi appetitū p̄ne amor
esse dicit nō p̄t. sed qm se res alit h̄cat. neq̄ aīo quicq̄m
amēt incognitū arbitror me p̄p̄a p̄p̄a vñ dicit iūctibq̄
Sed q̄ exempla q̄ d̄t corū s̄t qm aliq̄ q̄d ip̄i nō p̄t nōsse
emp̄it videntū ē ne forte aliquod nouum genū appar-
at tūc se ip̄a mens nōsse deperdat **Capitulum Tercū**

Quid ergo amat mēs cū ardentē se ip̄a quēit ut nōm
dū incogita p̄t ē Et cū mens seip̄am quēit ut nō-
neit et inflamat h̄e studio amat igit̄ h̄ q̄d amat.
si se ip̄am. quō. cū se nō dū nōm. nec q̄sqm posset adde.

q̄d nescit dū
andare fort
fortasse qm
hoc figuratū
m̄le est iūctū
et gñe ip̄o p̄
nōm. cū se
magis aliq̄
inuentū n̄p̄i
putandū ē et
h̄beī ubi m̄
treme videt
q̄d videt. It
tū cū tū est
ē nō dū se n̄
quē finis op̄
quidam oru
rem̄. et tū
venit nōm
et id p̄t q̄d
tūc. et m̄
quo vñ p̄
nōm. h̄ ip̄i
scie p̄ne quē
dū h̄e an
p̄m nōm. s̄
nō nōm h̄
aliq̄d p̄ne
p̄ne p̄t
ut nōm e
nō p̄t oīo
aut se nescit
quo se quē
cū se quē
go dūm
dū est dicit
q̄ p̄t. totū
totū se p̄t
n̄p̄i totū
Quid i
p̄liq̄
intelligū
nōm aut
quē. n̄p̄i
p̄liq̄ fort

qd nescit An ei fama pducit spem pua pait & ab pchibz sole
 andue forte go no se amat. sed qd de se fingit h' aat loqe
 fortasse qm ipa e. Aut p se mes pni plem fingit et udo cu
 hoc figmetu amat. se amat. quqz nont qd quo pni p
 mile est intuet. Nont ago alias metes ex qmly se fingat
 et que ipo sibi nota e. Cur ago cu alias metes nont. se no
 nont. cu sepa ml possit sibi ee pntia qd p no oclis corpis.
 magis alio oculi noti snt. qm ipi sibi. cu se ago qrat miqu.
 inventua ninqd em se oculi pte specula videntur. h' p llo.
 putand e etiam rebz icorpis qtempland. aliqd tle ad
 qdci ubi mes tanqm i speculo se nont. qm i rone vitat qe.
 tremet videt qm speculu pte nont se metipaz. Et hoc amat
 qd videt. studetqz nre si qma qmvis sibi nota no sit na.
 tu ei tu est. qm boni sit. ut sibi nota sit. Et qdem pmiabile
 e no du se nont. et qm pte pulcra se nont. iaz nont du ali.
 quez finez oportum. i scinitate et bilitudiez pua videt per
 quidam oculta mcoriam que i longiqz cam pgressa no de
 scinit. et tradit ad eundem fine ubi sepa cognovit. se per
 venie non posse. Ita du illud amat. qe qrat et notu aat
 et id pte qd queit ignota. Sed cur mcoria bilitudis sue p
 terit. et memoria sui cu ea padnae no possit. ut ta se nont
 quo vult pervenie. qm cu se nont amat. no se qua no du
 nont. h' ipm nont amat. ac bms qd tollant. sepa de esse
 sue sue. qua vult ructa copphende. Nont aut qd sit nont
 qd du hoc amat. qd notu etia se nont nont. vbi ego nont.
 pni nont. p se no nont. Nam nont qd alia nont se aut
 no nont. hinc em nont et quid sit nont. Cuius pacto se igit
 aliqd sciente sat. que sepa nont. Neqz em altam metes
 sciente sat. sed sepa. Stat ago sepa. demde cu se queit
 ut nont quent. se iam nont. Jam se go nont. Anaple
 no pt omo nont se. que du se nont. sat. se vbiqz sit. Si
 aut se nont. nont. no se queit ut sat. Anaple co po
 quo se queit magis se sibi nota qm ignota coviat. Nont
 em se quentes atqz nont. du se queit ut nont. Quid
 go dicem. qm qd se nont. cepte no nont. qd ab p.
 du est. dicit. non cam tota pte qd sat. no dico totu sat. h'
 qd sat. tota sat. Cu itaqz aliq de se sat. qd n tota no potest
 tota se sit. Stat aut se aliqd scientem nec pt quidqz pte
 nisi totam. Stat se igitur tota. *Item Capitulu qrtu*
Quid inde. Quid ei tam notu est qm se vine. no pt
 aut et mens esse. et no vine. que no habet etia am
 pliq ut intelligat. Na et aie bestiaz vivut sed non
 intelligut. Sicut ago mens tota. mes est. se tota vivit
 nont aut se vine. tota qnont. Postmo cu se nont mea
 queit. metes se nont. Alioqn vbi se queit ignoat. et aliud
 palio fortitan qrat. si no pt ut ipa no sit. mes atqz ita du.

mēte nosse quāt nō scīpa queāt. Quāp̄ quo tū querit
 mēte. quid sit mēte. nōm̄t q̄ se querat p̄ scō nōm̄t ip̄a
 q̄ ip̄a sit mēte. Porro p̄ hoc ip̄e nōm̄t q̄ mēte ē. & tota
 mēte est tota se nōm̄t sed ette nō se nōm̄t & mēte. Cū at
 se querit hoc tū nōm̄t q̄ se querat p̄t em̄ enā p̄ aliud p̄
 aliud querat p̄ hoc nōm̄t ut hoc querat aliud p̄ aliud. p̄ail
 dubio nōm̄t q̄d querat et scīpam querit. scīpam utiq̄
 nōm̄t. Cū ergo ad huc querit q̄ p̄ apte se nōm̄t. apte
 aut ad huc querit nō scīpam sed p̄tem p̄ia querit. Cū em̄
 ea ip̄a dē tota dē. deinde q̄a nōm̄t nō dū se a se inventat
 tota nōm̄t q̄ta sit tota. atq̄ ita querit q̄d deest. quādo
 solam querat ut inveniat mēte q̄d accidit. nec tū p̄t
 accidit q̄ma p̄t recognoscit. tū venit hoc esse ei q̄d querat.
 Sed quo mō mēte veniat mēte q̄ possit mēte mēte nō
 esse huc accidit q̄ p̄t inventa. nō se tota querit. Tota ergo
 p̄t p̄to est. et quid ad huc querat nō ē. hoc em̄ deest q̄d
 querit. non illa que querit. Cū itaq̄ tota se querit nō
 em̄ deest. Sicut p̄ nō tota se querit. sed p̄t que inventa
 est. querit p̄tem. que nō dū inventa ē. non se ergo mēte q̄at
 cuiq̄ se nō p̄t querit. p̄t em̄ que inventa est. non se
 querit. p̄t aut que nō dū inventa ē. nec ip̄a se querit. quo
 iam ab ea que inventa est p̄t querit. Cū itaq̄ nō tota q̄
 ut mēte nō p̄t aq̄ vlla se querit. se mēte oīo nō querit. **Cap. v.**

Ut quid ergo ei p̄ceptū est ut scīpa cognoscit. Cū do
 ut se cogitet et sūm nām suam vīat. & ut p̄dīm p̄ia
 naturā ordinat appetat. s̄cō s̄cō em̄ subdenda est. p̄p̄ ea
 quibā p̄p̄enda est subillo aquo rati debet. Multa em̄ p̄
 cupiditate p̄p̄a tanq̄ p̄t oblita se agit. videt em̄
 quedā mīnīp̄a p̄p̄a i p̄p̄atore natia que dē ē et cū
 stare debeat ut eis ferat. volens ea ē t̄bueret. et nō q̄illo
 p̄līs illius. Sed q̄p̄p̄a esse. q̄d ille ē aīnt. ab eo. monet
 q̄ et labit. mīnīp̄a et mīnīp̄a q̄d putat. amplīq̄ et amplīus
 quia nec ip̄a p̄t. nec ei quīq̄m suffiat. accidit ab illo
 q̄m solus suffiat. Idcoq̄ p̄t estat. atq̄ difficultate sit mīnīp̄a
 mīnīp̄a i actōes p̄as et mīnīp̄as. delectatōes. quas p̄
 eas colligit. atq̄ ita cupidit̄ arq̄rēdi notias & h̄ys
 que foīe p̄t quoz cognitū hoc gen̄q̄ amat. et sentit a
 mīlī posse. mīp̄ impensa cura teneant. p̄t p̄t p̄t t̄a.
 toq̄ ip̄am mīnīp̄a cogitat. q̄nto magis p̄t ē q̄ se nō
 possit amittē. ita tū aliud sit nō se nosse. aliud nō se cogi
 tare neq̄ em̄ mīlīp̄a doctīnā p̄tū ignorat. gīmaticā. Si
 tūq̄ tū ea nō cogitat que dē mīnīp̄a arte tū cogitat.
 Cū ergo aliud sit nō se nosse. aliud nō se cogitat. tanta vis
 est amoris ut ea q̄ tū amore dīm cogitarit. eisq̄ ē gīntimo

mīlīp̄a at
 Et quia il
 q̄ dīmīa
 tūq̄ tam
 q̄mē cor
 Dat em̄ ei
 h̄bē de p̄p̄
 p̄p̄a p̄lī
Carrat
 amō
 ita em̄ tōp̄
 se mīmagī
 vīget q̄m
 ab mīmagī
 mīmagī
 bus aut f
 se tale ali
 p̄a est m
 mī
Hi tōq̄
 itaq̄
 Confīdō
 tū atōtō
 lo dīat oī
 mīnīp̄a
 mīnīp̄a
 tū tū tū
 ali igne
 quia mīp̄
 q̄ nō mī
 p̄mōdīo
 eūq̄ oīa
 p̄mē aliq̄
 tūm vā
 quidē vī
 rerūt tōp̄
 p̄p̄a p̄bā
 notīp̄a q̄
 aīam eū
 hoc vōm
 et Et il
 Q̄nt p̄m
 tū p̄m
 dīm et a
 nāda ē

inheret attrahat pñ. etiā cū se ad cogitādū quodā mō vadit
 Et quia illa corpora sunt que foīs pñpñ carius a dñmā corp
 qz dñmā quādā familiarē implicata ē. nec pñ pñ in
 totqz tamqz i regione i corpore natūe nra corpora infic nra
 gmes corū cōvoluit et capit. fetas i semetipā. desemetipā
 Dat em eis formādis quiddā sbe me. sñat aut aliqz quo
 libe despe tñm nra imaginū induet nā illas aie pñas q cor
 porū pñitudinē i format et cū bestis nos pñmēs hñe senti
Crrat aut mēs cū se istis nra imaginibz tñto **Capitū vi**
 amice qñgit ut etiā se aliqz esse hñmōi existimet
 ita em cōformat eis quodā nō id existēdo s pñtādō nō q
 se nra imaginē putet s oīmo idipm emq nra imaginē sem habz
 viget quippe i ea indūm dñmōi corpq qd foīs relinquit
 ad nra imaginē quā de illo pñm geit npi cū ita apñmūt eedem
 nra imaginē tamqz foīs sentiāt. nō mltz cogitant pñ dñmōi
 bus aut fñtñbz aut i aliqua pñtāsi acatē solet Cū itaqz
 se tale aliqz putat corpq se esse putat et quia s bene con
 sta est pñ pñmāpātq quo corpus regit **Capitū vii**

Hinc fñm ē ut quiddā quēret quid corpus ampliqz val
 i corpore et hoc esse mentē vel oīmo totā aiām existat
 itaqz aliqz pñmōi dñmōi. aliqz cor nō pñ pñtāsi dñat
 Confitebor t dñe in toto corde meo Et diliges dñm dñm
 tñm oīto corde tuo. hoc em ab utendo ul tñssendo vocabū
 lo dñat acorpe ad animā. Sed nra oīmo pñtāsi corpis quā
 mōtābz dñmōi videmq. cam ēē pñtānt dñmōi
 nutissis i dñmōi qz corpustulis. quas athomōs dñat
 cōtētibz i pñtāz cōtētibz cam qñā cōtētibz dñmōi
 aliqz igne pñm ems qz dñmōi dñmōi cam nllam pñm ēē
 quia nisi corpq nllam pñm potant cogitāe. et cam corpq
 esse nō inveniebāt pñ nra pñtāz corpis nri ul cōpāz
 pñmōi qñbz ista ē. tamqz cōtētibz esse opñat pñt
 eis oīmo cam mortālē esse sentiāt. qz pñm corpis esset
 pñm aliqz cōpōitō corpis nō posse utiqz i mortālē pñmōi
 dñmōi vāo ems pñm vñā quādā. nequaqm corpāz qñ
 quidē vñā esse vñm corpq quātoz ac vñmōi esse corp
 rerūt cōtētibz et i mortālē. quia vñā cōtētibz non pñt ut qñ
 possit pñtētibz cōtētibz pñt vñā dñmōi illo nra quo corpq qd
 notissis qñmōi hñmōi mñdī cōtētibz quiddā qñmōi hñmōi
 aiām esse dñmōi. hoc loco dñmōi dñmōi nō pñt pñt em
 hoc vocant corpq qd nos. emq i loco pñmōi pñt toto mñmōi
 est Et illis admittētibz s qñm mñmōi corpāz esse cōtētibz
 qñt pñmōi pñm. vel oīmo mñmōi pñm corpq appellat
 cū pñmōi non oīmo locoz pñmōi aliqua lōgitudinē. i latitū
 dñmōi et altitudinē qñmōi. nō cū eis dñmōi qñmōi pñm
 nā dñmōi est pñmōi oīmo pñmōi quiddā vñmōi nā

et esse solum. et non esse corpus et non in parte aliqua corporis
 locus spiritus maius quam maiore simul oportet. Videat eos qui opinantur
 esse corpus. non ob hoc errare. quod mens desit coram notione. Sed quod
 adinquant ea sine quibus ullam partem cogitare nam. Sine factis
 enim corpus quiddam in se fuerit cogitare nihil omnino esse arbitrat
 Ideoque non se tanquam sibi desit mens requat. Quid enim tam cogitatio
 adest. quam id quod menti adest. Sicut quid tam menti adest. quam
 ipsa mens. Unde et ipsa que appellatur inventio. Si ubi originem re-
 tractemus quid aliud resonat. nisi quia invenit. et id venit quod
 querit. Propterea que ipsi ultro in mente veniunt non vultate. Sicut in ve-
 ta. quamvis cognita. Inveniunt quia non in ea quando tendebamus
 ut in ea veniens hoc est ea invenimus. Quapropter sicut ea que oculis
 aut ullo alio corpore percipi possunt. ipsa mens querit ipsa enim etiam
 sensum carnis intendit. Tunc enim invenit in ea que querit. Ideo
 sensus venit. Sic alia que non corpore sensu intemino. sed per
 se ipsa nosse debet in ea venit. aut in proprio sibi. in deo aut
 in multis aliis pluribus sicut. Desit in imaginibus corporum in induat
 in eis enim in eis habet invenit per corpus in se ipsas. **Capitulum vii.**
H ergo seipsa quocumque querat et inveniat mirabilis quod
 est. quo tendat ut querat aut quo veniat ut inveniat
 Quid enim tam in mente quam mens est. Sed quia in his est quod
 in amorem cogitat. sensibilibus autem. et corporalibus in amore asse-
 te facta est non valde sine imaginibus coram esse in semetipsa. Sine
 enim aboribus erroris dederis. In quo sensus imaginis se cor-
 uere asse non potest ut se sola induat. coherere enim mirabiliter
 glutino amoris. et hoc est eius in mundicia quam de se sola nititur
 cogitare hoc se putat esse. sine quo se non potest cogitare. Cum
 ergo ei precepit ut seipsam cognoscat non se tanquam sibi detecta
 sit querat. Sed illud quod sibi addidit. Detectat interior enim
 est ipsa non solum quia ista sensibilia. que manifeste foris sunt. sed
 etiam quia imagines corporum que ipse quodammodo sunt anime. quia sunt et
 bestie quamvis intelligentia careant. que mentis est ipsa. Cum
 ergo sit mens interior quodammodo erit a semetipsa in in hac quod
 vestigia multarum intentionum. preterit amoris affectum que vesti-
 gia tanquam imprimuntur memorie quia non habet que foris foris sunt
 corporalia sentiunt ut etiam cum absint ista. preterit sunt in imaginibus
 coram cogitantibus. Cognoscat ergo semetipsam nec quasi absente
 se querat. sed intentionem voluntatis quia per alia vagabatur sta-
 tuat in se ipsa et se cogitet. Ita videbit quod nunquam se non amittit.
 nunquam nequit sed aliud se in amando. in eo se quod dicit et
 convenit quodammodo. atque ita de se sicut vult de se com-
 plectitur. vult putant esse que dimissa sunt. **Capitulum viii.**
Non itaque velut absente se querat. sed putant se erit
 distingere. nec se quasi non nunciat cognoscat. sed ab eo quod
 alterum nunciat dimittat primum enim quod audit. Cognoscat seipsam
 quod agere mirabit. Si nescit aut quid sit cognoscat aut quod sit.

terram. Si
 menti Cog
 De absentib
 tur esse. Ne
 nec ad se
 libus signi
 gamus. neq
 fieri non pot
 non ibi est q
 coicet. quo
 nec ob aliud
 intelligit. n
 capiti intelli
 cognoscat. r
 dicit sibi se
 et per se
 et vult se
 Quid tam
 nat quod
 quide dicit
 tantum. neq
 alie. etiam al
 domus in se
 quod intelligit
 nec quicquam
 Ergo quicquam
 quod non vult
 quodammodo
 posse quicquam
 ipsam vult
 se sicut. sicut
 ipsam vult
 tunc memo
 continet. v
 ferunt enim e
 in cognoscat
 nec est alia
 et male frui
 mentis agit
 caput. q
 sensus. neq
 vult. r
 dicit. s
 in p
 nec carnis
 hunc et al

tempam Si autem utrumque nominat nominat et sapientiam quia non ita dicitur
 menti Cognoscere tempam sicut de Cognoscere eternitatem et sempiternitatem
 De absentibus enim illis credimus. si quod celestes quidam philosophi dicunt
 tunc esse. Neque sicut de Cognoscere voluntate illius hominis que nobis
 nec ad sentiendum ullomodo nec ad intelligendum prestat nisi corpora-
 libus signis auditis. et hoc ita ut magis credamus quam intelli-
 gamus. neque ut dicitur. hoc videtur facere huiusmodi. quod nisi in speculo
 fieri non potest tamen et ipsa facies nostra absens ab aspectu nostro est quia
 non ibi est quo ille dirigi potest. Sed cum dicitur menti cognoscere tempam
 eo ictu quo intelligit. quod dictum est. tempam. cognoscit sapientiam
 nec ob aliud quam in eo quod per se patet. Si enim quod dictum est non
 intelligit non videtur facit. hoc igitur ei precepit ut faciat quod cum pre-
 ceptum intelligit facit. Non ergo adtingat aliud ad id quod sapientiam
 cognoscit. cum audiat ut sapientiam cognoscit. Certe enim novit per
 dici per se. que est et vivit et intelligit. sed est et cadaver. vivit
 et per se intelligit autem. nec cadaver nec per se. Sic ergo se esse
 et vivere patet quia est et vivit intelligentia. **Capitulum de anima**
Quam ergo obvia mens aciem se putat. Item intelligere putat
 se tunc intelligere patet aciem at se esse. non patet si putat se esse
 nat. quod se putat. certat quod patet hoc ei remaneat. Unde ne illi
 quidem dubitantur qui aliud atque aliud corpus esse mentem pu-
 tantur. neque enim omnis mens aciem se esse existimat. sed alie igne
 alie ceteri alieque aliud corpus. et aliud alie sicut per commotionem
 omnes tamen se intelligere noncunt et esse et vivere. Sed intelligere ad
 quod intelligit referunt. et autem et vivere ad seipsas et nulli est dubium
 nec quicquam intelligere qui non vivit. nec quicquam vivere qui non sit
 Ergo quicquam et esse et vivere id quod intelligit. non sicut est cadaver
 quod non vivit. nec sicut vivit anima que non intelligit. sed pro
 quodam eodemque persistentem modo. Item velle se sinit. nec hoc
 posse quicquam qui non sit. et qui non vivit per se sinit. Itemque
 ipsam voluntatem referunt ad aliud quod ea volunt memisse. etiam
 se sinit. sicut sinit. quod nemo memisset. nisi esset et viveret. sed et
 ipsam memoriam referunt ad aliud quod ea memisset. Quobis igitur. hoc
 tamen memoria et intelligentia. multas res notitia atque scientia
 continet. Voluntas autem adest per quam suam eis que voluntatem
 feruntur enim eis cognitio in quibus voluntas ipsa precepta delecta-
 ta commiserat. Utinam vero eis quod ad aliud referuntur quo sciendum est
 nec est alia vita hominis vivens atque culpabilis quam male vivere
 et male fructus de qua re non est differendi locus. Et qui de natura
 mentis agitur remoncamus acceptionem nostram omnes notitias quod
 sapientiam. et huiusque per se corpus et ea que possunt omnibus mentes de
 seipsis nosse etiamque esse. Illi igitur attendamus utrum enim acris sit vis
 vivere. remittere. intelligendi. volendi. cogitandi. sciendi in
 sciendi. Item ignis cum ceteris in sanguine cum. Atque homines
 in parte videntur quatuor elementa. quibus neque in corpore in parte
 nec carnis copago vel tamentum. hoc efficit valeat. Dubitantur
 homines et alii. quod alii illud affirmant et corpus quibus affirmat.

conatq̃e vñe se tñ et memisse et intellige et velle et cogitare ip̃e
 et indicat qm̃s dubitet qñ qm̃d etia p̃ dubitat vñit Si du-
 bitat vñd dubitet mem̃t Si dubitat dubitat se intelligit
 Si dubitat etus esse vñt Si dubitat cogitat Si dubitat p̃t
 se neq̃e Si dubitat indicat nō se temē gentē optē Cūsq̃
 go aliud dubitet de hys omibz dubitat nō d̃ q̃ p̃ non eēt
 de vlla re dubitat nō possent. h̃c oīa qm̃ n̄ corp̃ n̄ q̃p̃
 cōm̃ sen t̃p̃atōnē corp̃s esse mentē putat i s̃bō esse voluit
 videri. ut s̃bā sit aer vel ignis sine aliud aliqd corp̃ qd̃ mētē
 putant intelligētia vñ ita iñt h̃m̃ corp̃ p̃d q̃litas eīus
 ut illud subiectū sit h̃ iñs̃bō subiectū p̃z mētē qm̃a corp̃ eē
 arbitrat̃ iñsubiecto aut intelligētia sine aliud corū q̃ i nobis
 esse cōm̃otam̃ iuxta opinat̃ etia illi qm̃ mētē ip̃am ne-
 gent esse corp̃ p̃d cōpaginē aut t̃p̃atōnē corp̃s h̃c em̃ m̃tq̃
 est qd̃ illi mētē ip̃am dicit esse s̃bām i qm̃o s̃bō sit intelli-
 gentia iñt em̃ ip̃am mētē iñ s̃bō esse dicit corp̃. p̃z enīq̃
 cōp̃atō uel t̃p̃atō est vñ qm̃ etia intelligētia quid ali-
 ud qm̃ i eodē s̃bō corp̃ existant qm̃ om̃s nō aditit mētē
 nosse se etia m̃ qm̃t se p̃tut iam oñdīm̃. Nullo mō aut
 vñe dicit p̃tū aliq̃ res d̃i eīus ignorat̃ s̃bā Cūa p̃t d̃i se
 mētē novit. s̃bām p̃iā novit et n̄ de se ita est. ita est aut
 de se p̃tut cōm̃otat eam̃ que p̃p̃ dicta p̃t. nec oīo ita ē
 utp̃ aer vel ignis sit an aliqd corp̃ uel aliqd corp̃s nō ē
 go aliq̃ corp̃ totūq̃ id̃ qd̃ se im̃betur ut novit. ad hoc p̃tinet
 ut ita sit nō se aliq̃ corp̃ de quibz mētē est. Id̃q̃ solū esse se ita
 est q̃ solū ē se ita ē. Sic em̃ cogitat ignē ut aerē et quidq̃
 aliud corp̃s cogitat. neq̃ vllō mō p̃t ut ita cogitaret. et
 illud qd̃ ip̃a est quēadmo cogitat id̃ qd̃ ip̃a nō ē p̃fantq̃asi.
 am̃ quippe ymaginaria cogitat h̃c om̃ia sine ignē sine aerē
 sine illud uel id̃ corp̃. p̃tem de vllam̃ sen cōpaginē t̃p̃atōnēq̃
 corp̃s neq̃ vñq̃ ista oīa. sed aliqd corp̃ eē dicit. Si quid
 em̃ q̃p̃tū esset alit̃ id̃ qm̃ cetera cogitaret. nō p̃p̃ ymagināle si-
 gmentū p̃tut cogitant̃ absentia que s̃p̃ corp̃s t̃tū sit. sine oīd
 ip̃a sine corp̃s qm̃s aliqua p̃d quada m̃iore non similita
 sed vñ p̃tū. Non em̃ quidq̃m̃ illi ē p̃p̃a p̃sentia p̃tut
 cogitat vñe se et memisse et intellige et velle se novit. Novit
 em̃ hoc i se nec ymaginat̃ q̃i oīa se illa p̃p̃a p̃tut p̃d
 corp̃alia que t̃agūt. ex quoq̃ cogitacōibz p̃ nichil ē aliqd
 fingat ut tale aliqd eē se putet quidq̃ ei de se remanet h̃c

R Emotio igit̃ panisper ceteris q̃p̃ solū ip̃a est. Cap. xi.
 mens de se ip̃a t̃tū ē tñ h̃c potissim̃ cōp̃atō t̃tū
 mem̃otat̃ intelligētia et volūtatē iñ h̃ys em̃ t̃b̃us iñ p̃p̃a
 solent et ingenia puulorū m̃q̃ mōi p̃fāt̃ m̃dolem quito
 quippe tenac̃ et faciliq̃ p̃uer mem̃it. q̃ntoq̃ acutius intelli-
 git et studet ardentiq̃. tanto ē laudabilius ingenij Cū.

vñe dēniq̃
 rit uel quā
 intelligat
 bilis am̃
 intelligat
 cia vñt si
 ē am̃q̃ vñt
 est Cūq̃ go
 p̃d̃at̃ m̃
 et volūtatē
 intelligētia
 i volūtatē ē
 ad aliqd ea
 em̃ est app̃
 grandis nō
 vñt d̃p̃m̃
 etatōis nō
 tate app̃m̃
 t̃ia m̃oria
 vñt nec t̃a
 sed vñā s̃bā
 ip̃am dicit
 intelligētia
 et volūtatē
 mens et cetera
 vñā m̃is
 etiam p̃t u
 t̃f̃f̃r̃t̃ q̃
 etia oīb̃z
 ap̃ugulibz
 m̃e h̃z m̃o
 intelligētia
 intelligētia
 mem̃ Cū
 m̃l em̃ t̃m̃
 ne quidq̃
 q̃ volo Cū
 q̃ volūtatē
 sim̃t intelli
 q̃nt̃ etia n
 m̃m̃ i volū
 tiam totā
 intelligo
 capim̃ q̃

vero denique quod doctrina quiritur non quanta similitudine ac facilitate memine-
 rit vel quanto acutius intelligat. sed quid meminerit et quid
 intelligat quiritur. et quod non tam quod doctrina sit copulata. lauda-
 bilis animus sed etiam quod bonus non tam quod meminerit quod
 intelligat. verum etiam quod velit attendit. non quanta flagran-
 tia velit si quod velit. prius dicitur quod velit. Tunc enim laudanda
 est animus vehementer amans in id quod amat vehementer amandum
 est. Cum ergo dicitur. haec tam iugiter doctrina vobis primum horum co-
 puletur. nullus tamen quod possit quicquam materia intelligentia
 et voluntate. Secundum corpus quod dicitur. Quod habet quod in memoria
 et intelligentia. quo studioque voluntate pervenit iam vero vix tam
 et voluntate est perfectitate illa quod memoria et intelligentia continentur sine
 ad aliquid ea referat sine corpore sine delectata coquiescat. Vti
 enim est appetitus aliquid in facultate voluntatis. Item vero est vti in
 gaudio. non ad hunc speciem. sed iam rei proinde omnis quod finitur
 vti. appetit enim aliquid in facultate voluntatis cum sine dele-
 ctatione. Non autem omnis quod vti finitur si id quod in facultate volun-
 tate appetit non propter id quod in se propter aliud appetit. haec igitur
 tria memoria intelligentia et voluntas. quoniam non sunt tres virtutes sed una
 virtus ut tres virtutes sed una mens quod vti propter tres virtutes sed una
 sed una substantia memoria quippe. quod virtus et mens et substantia de ad se-
 ipsum dicitur. sed vero memoria dicitur ad aliquid recte dicitur. hoc de in-
 telligentia quoque et voluntate dicitur. Et intelligentia quippe
 et voluntas ad aliquid dicitur. Virtus est autem. unaqueque ad seipsum et
 mens et cetera. Cuius ita tria haec. eo sunt unum. quo una virtus
 una mens una cetera. et quiddam aliud. ad seipsum figura dicitur
 etiam si non pluraliter sed figuratur. dicitur. eo enim tria. quo ad seipsum
 referuntur. quae si equalia non essent non solum figura figuris. sed
 etiam omnibus figura. non vti se in vicem capient. Neque enim tam
 a singulis figura. vni enim a singulis omnia capiunt. Memini enim
 me hanc memoriam et intelligentiam et voluntatem. Et intelligo me
 intelligere et velle et meminisse. Et volo me velle et meminisse et
 intelligere totamque memoriam et intelligentiam et voluntatem simul
 memini. Quod enim memorie meae non memini non est in memoria mea
 nil enim tam in memoria. quam ipsa memoria est. Totum ergo memini.
 ne quiddam. intelligo intelligere me pro. et pro me velle quod.
 quod volo. Cuius autem pro memini. tota ergo intelligentia totam
 quod voluntatem meam memini. Similiter enim haec tria intelligo. tota
 simul intelligo. neque enim quiddam intelligibile non intelligo
 quod etiam non memini ut volo. Cuius ergo intelligibile me
 memini et volo quod intelligo voluntas etiam mea tota intelligi
 etiam tota memoriam meam capit. dum toto vti quod memini et
 intelligo. Cuius propter quod non inveni a singulis et tota et omnia
 capiunt equalia sunt tota figura. totis figuris et tota figura

simul omnibz totis et her tria vnu pna vita vna mēs et vna cētia
Tam ne igitur attendendū ē qualibzlibz intentionū vrbz Capitulum
ad illā pnam et altissimā cētiāz tūqz impar. ymago ē qna
na mens. sed tū ymago. An ad huc eadem tria distinctio de
claranda pnt ī aīa pā illa que actiua pnti corpis capiqz ut
tpalit īpmit. vzo copecto notiaā mētē qpe ipam ī mō
ria et intelligētia et volūtatē pūmctipā talem repicamqz. ut
qm p se nosse semp seipam velle cōphēderat. p se etia p p mē
misse. sempqz seipam intelligē et amāe cōphēdet. qm vīs nō
semp se cogitare discretā ab eis que nō pnt quod ipa est. ac p hē
difficile m ea dīnotat. mēoria pū et intelligētia pū. quasi cū
non sint hē duo sed vnu dūobz vocabulis appellet. sic apparet
m ea re vbi valde ista cōmēta pnt et aliud alio nullo pēditur.
tpe amor qz tpe nō ita pnti esse. cū cū nō pōit īdīgētia. qm
semp psto est qd amat. Cūa ppter etiā tardioribz dīstīctē hē
pnt dū ea tractant. que ad aīam tpe accēdūt. et que illi tpalit
accēdūt. cū mēmit q ante ea nō mēmerat et cū videt quod
cū ea nō videbat et cū amat qd ante ea nō amabat. Et aliud
hē tractatō iam pōit accōrdm p p hūiqz libelli modū Finis
Decimi libri pūcipit capitula vndecimi libri

De ymagine tmitatis etiā m eo qz ymago dei nō est. ī
hōmīe actiore quēda. De vībī et vīdēte et vīōne.
De mēoria quā vīōnī ymago retinet. et ītētiōe aīe quā m
vīōnē cōcurrit. De ymagīnibz quāb cogitaciōis aīes ītue.
m faulthapā quā mēoria qēpīt. De cogitaciōibz īnōyīs et dī
hīs que ab aīe rēcordaciōis abīgēde sūt. De sēne volūtatīs
quō cognoscit. p dēta an pūa īmpīam. De ea tmitate
quō iam nō est actore. necqz actōis sed de mēoria nāscit.
cogitaciōis. De mltiplicaciōibz tmitatis que cōcordaciōe pā
rātū. Et ī quolibz quē tmitatū volūtatīs nec pātēs m
veniat esse nec pōles. Et m facile sit cogitanti fīngē s. cas
spēs quāb nō vidit actū rēcordaciōe quāb vidit. De mē
pūa et mō et pōde quōrū pūmilitudo pnt m mēoria et vī
ōne et volūtatē. Incipit vndecimū de tmitate bī Augusti

Nemini dubm est. pūit mīōrē hōmīem ītelligētia pū actio
rem sū corpis pōitū. Miram ego si pōssū ī hoc quōqz
actiore īdīgare quāletūqz vīstīgm tmitatis. nō qmā
et tpe eodem mō pnt ymago dei māmifesta ē quippe dīplūa sē
tētia que mīōrē hōmīem rēnouat ī dei agnīōm dēclāt sū
ymagīem emē qmī actūit emē. Et alio loco dīat. Et si q
tior hōmō mī cōrūpītū sed mīōr rēnouat. dēdie īdīgē
m hoc go qmī cōrūpītū quēta? quēadmodū pōssū? quēadmodū
tmitatis effīgīem et p non expēpīōem tū fortassīs addīno
scūdū faulhōem. Nec pū faulstā et iste hō dīat. mī qā mēst.

ei nonnulla i
talis atqz
qm intellu
sensu corp
ribiles pū
ut dīr. tan
modo relā
pōp ablati
figat. rēf
mitatē. Cū
lia atōm
de corpālīb
corpīs acti
adūctit.
stādo tan
quqz sensu
corū rem
vltīm ocal
mētīs p
Da
pū
otālīs qd
que nō cū
m ea re qu
mētōm pū
dīstīctā nā
qm sensu
alīud qm
vībīlī dēta
corpā nō pū
sensu oclō
mētū sens
est. Sēp e
vīdē pōss
vībīlī corp
non forma
nām pūm
nō itā for
lectū rei
vīdē m
qd nobīs
pūis vāo
Item qā
atqz vībī

ei nonnulla interioris plitudo. et illo ipso ordine aduocis me q' mor-
tales atq; carnales effecti p'mq. facilius et q' faciliusq. visibilia
qm intelligibilia per tractamq. in ista p'nt actio illa intelligi. et ista
sensu corpis sentia? illa mente intelligi? Nos q' ipi cu no p'nt
visibiles p'mq. i. corporalis sed intelligibiles. qm vita p'mq. h'nt
ut dixi. tanta facta est in corpibz consuetudo et ita i hoc mo-
modo relabens foras se nra p'nt intencio. ut in abmcta cor-
poris ablata fuit ut in spm multo citius ac stabilius cognitioe
figat' refugiat ad ista et ibi appetat requie vni traxit infir-
mitate Cuiusq. consuetudini congruens est ut si qm interiora p'ntia-
lia accommodamq. distinguat atq; faciliusq. p'mq. conam?
de corporibz actioribz plitudo in dommita capia? Sensu go
corpis actior ho p'ditus sentit corpora et iste sensus qd facile
aduerit? quicq. p'ntus est videndo audiendo. olfaciendo gu-
stando tangendo Sed et multu e et non varim ut hoies q'c
quicq. sensus id quod quicunq. intelligemq. (Id em nobis vni-
coru renunciat etia in rebus valet itaq; potissim testimonio
vltim oculor' q' em ipi q' corpis maxie excellit et est visioe
mentis proprii generis distinctate vniior Capim Sac

Cum go aliqd corporis videmq. hoc ta qd facilius e qd d'm
da p'nt et d'most'ra p'mo ipa res qua videmq. p'nt la-
pidez p'nt aliqua flammaz p'nt quid aliud qd videt' p't
oculis qd n'nt iam esse potat et anq'm videtur Deinde visio
que no atat p'nt qm rem illam obiecta sensu p'ntemq. t'no q'
mea re que videt' quidm videt' sensu d'tinet oclor' i. animi
intencio in h'nt go t'bus non solu est manifesta distinctio sed etiam
distincta nra p'mi quippe illud corpus visibile longe altius n'nt est
qm sensu oculor'. quo p'nt incidente fit visio ipaq; visio q' qm
aliud qm ipa p'nta re que senti' informat' apparet Quamvis re
visibili d'tenta nulla sit nec ulla o'mo esse possit talis visio. p'
corpus no sit qd videri queat in illo t'm em q' p'nt e corpus quo fort'
sensu oculor' in idem corpus videt' et ipa forma que ab eode m'p'
mitur sensu q' visio vocat' Corpus em a visu i p'nta natura p'ntale
est Sensus em qm iam erat in aiantie etiam p'nt qm videt' qd
videt' possit. in aliqd visibile m'ntet vel visio que fit i sensu q'
visibili corpe. in iam comicta e q' videt' Sensus go n'nt visio. i. ipa
non formata actus. vel ipa formata actus ad aiantis
nam p'ntes. o'mo alia qm est id corpus qd videndo sentis q' ipa
no ita formata ut ipa sit. sed ut visio sit nam sensus et an ob-
iectu rei p'ntis m'ntet nobis no distincta a rebus du n'nt
videmq. in tenebris p'nt. p'nt claus h'mbus hoc em distincta
qd nobis m'ntet et non videntibz quo videt' possit qm ipa vob'm
illie vgo no m'ntet nec aliunde nisi qm eo carent ceti appellat'
item q' illa animi intencio que i ca re qua videmq. sensu tenet
atq; vtriusq. qm'nt non tm ab eadem re vis' nra differt quid

quidē iste animus id corpus est Sed ab ipso q̄ sensu atq; visione
qm̄ solus aī est hīc intentio Sensus at oculorū nō ob aliud s̄q;
corpus dīa n̄ q̄ et ip̄i oculi uicē s̄m̄ corpus et q̄m̄vis
non sentiat corpus q̄cūq; dīa tñ cōmixta corpi p̄i s̄m̄m̄t̄
sentit corpū. Et idem instem̄m̄t̄ sensu vōtū qm̄ etiā pas
sione corpus cū quisq; q̄cūq; instem̄t̄ q̄t̄m̄gunt. cū idem
maneat animus et eius intentio hīc b̄s amissis non h̄at
quidē sensu corpus q̄ videndo q̄t̄m̄gunt corpi adīngat atq;
m̄ eo v̄p̄i figat aspectū V̄p̄o tñ ip̄o indit̄ se adempto cor
pore sensu nec p̄t̄ potuisse nec dīmīnī Manet em̄ qm̄dā
videndi appetitū int̄ḡe. s̄m̄c id possit fieri s̄m̄c nō possit h̄c
igit̄ tria corpus q̄d videt̄ et ip̄a v̄p̄o. et que utrūq; q̄m̄ḡ
intentio. manifesta s̄t addīngendū nō solū p̄t̄ p̄a p̄ḡloro
v̄m̄cia. p̄t̄ dīff̄er̄cia nat̄r̄a. S̄m̄c tñ h̄c s̄m̄c nō p̄o
cedat q̄t̄m̄gunt illo q̄d videt̄ sed q̄t̄m̄gunt sentiat̄ aīantis cū aīo
p̄o quodā m̄to nō cōtemp̄at̄. tñ q̄t̄m̄gunt q̄d videt̄ ḡm̄ḡit̄
v̄p̄o. i. sensus ip̄e format̄ ut iam nō h̄c sensu qm̄ etiā itac
b̄s esse int̄ḡe p̄t̄ dīn est int̄m̄t̄as oculorū. sed etiā sensu
informal̄ s̄t que v̄p̄o vocat̄ Ḡm̄ḡit̄ ago q̄t̄m̄gunt v̄p̄o
p̄o Ita s̄m̄c ut p̄vidente s̄t s̄q; oculorū et appetitū atq; m̄
tuentis intentio illa tñ informat̄ sensu q̄ v̄p̄o dīa ago
lo imp̄nat̄ corpe q̄d videt̄. i. a re aliqua v̄p̄o. qua de
tracta n̄lla remanet forma q̄m̄erat sensu dīn adest. id q̄d
videt̄ Sensu tñ ip̄e remanet qm̄ erat i p̄s qm̄ aliquid
sentiat̄. velut i aqua tam dīn vestigīū est donec ip̄i corpi
quod ip̄m̄t̄ur i p̄t̄ quo ablato nullū erit cū remaneat a.
qua q̄ erat. et aī qm̄ illam formā corpus capent Idco q̄ nō
possū quidē dīc̄ q̄ sensu ḡm̄ḡat res v̄p̄ib̄s. ḡm̄ḡit̄ tamē
formā velut p̄litudīem p̄ia que fit i sensu cū aliqd̄ videndo
sentim̄s. si formā corpus q̄d videm̄s et formā que ab illa i s̄p̄o
videntis fit. p̄m̄d̄s sensu non dīff̄er̄m̄s. qm̄ tanta cōm̄ctio
est ut non p̄at̄at dīff̄er̄endi locus Sed rōne colligim̄s nō
qm̄ nos potuisse sentīe m̄p̄i fiet i sensu nō aliqua p̄litudō
consp̄at̄ corpus Neq; em̄ cū am̄l̄s cere imp̄m̄t̄. idco n̄lla
ym̄ago facta est. quia nō dīff̄er̄m̄t̄ m̄p̄i cū s̄m̄t̄ sp̄ata Si qm̄
post certam sp̄atam manet quod factū est ut videt̄ possit
p̄p̄ea facile p̄ersuadet̄. q̄d ierat iam cere forma impressa
ex am̄lo et anteqm̄ ex illa sp̄aret̄ Si em̄ liquido h̄m̄ori ad
iūḡt̄ur am̄la et dēf̄ito m̄t̄h̄l̄ ym̄agis apparet nec idco tñ
dīff̄er̄e ratio nō debet fr̄nḡe T̄llo h̄m̄ore aīq̄m̄ dēf̄et̄ am̄.
si forma facta ex am̄lo que dīff̄er̄ēda ē ad ea forma que
in am̄lo est v̄n̄ ista facta est que detracto am̄lo non erit
q̄m̄vis illa i am̄lo maneat unde ista facta est Sic s̄q; oclorū
nō idco nō habet ym̄agē corpus q̄d videt̄ q̄m̄d̄m̄ videt̄ q̄ eo
detracto nō remanet ac p̄ h̄c tardiorib̄ ingem̄s dīff̄icilē p̄o
s̄uadet̄ p̄t̄ formā i s̄p̄o nō ym̄agīe rei v̄p̄ib̄s tñ cū videt̄

et cand
rabo nō
tendē
m̄ corpi
m̄q; q̄
religat
videt̄ur
nam i
s̄p̄e in
nō s̄m̄
videm̄
eius q̄
qm̄ etiā
oculorū
Ḡm̄ḡit̄
rantes
tūc ut
p̄m̄ḡ
oculo et
tūc dīa
p̄m̄t̄ nō
fatis est
tūc
tūc
v̄m̄t̄at̄
eius im̄
q̄ rei p̄o
i res ip̄i
tūc
em̄ ip̄o
ē aīe q̄
int̄m̄t̄
rōne dī
fit ip̄o
dūc ut
formal̄
p̄dīt̄at̄
at et u
coloc̄
coloc̄
qua
dūc

et eandē formā ēē vponē Sed qui forte adūteint qd cōmco:
 rabo nō itā hāc inq̄rōne laborabūt plerūq; cū dīnscule at:
 tendēq; q; lūaria et demē oculos clausūq; quasi v̄pant^r
 m̄ cōsp̄tu quidā lūadi colores. vaic sepe cōmutatēs et mīng
 mīng q; fulgentēs. don^r oīno dep̄stant Cūas intelligēd^r ē
 reliq;as esse forme illiq; q; fctā erat in seip̄i cū corp̄ lūadū
 vidētur paulatim et quodā mō quidā deficiēdo variari
 Nam inq̄taz fenestraz cancelli si eos forte intuebam^r
 sepe in illis. apparē colorib; ut manifestū sit hāc affatōne
 nō seip̄i & ea re que videbat^r imp̄ssam Erat go etas tū
 vidēmq; illa claior et cōsp̄ior. sed mltū cōmcta cū sp̄e rei
 eius que dīgnebat^r ut dīgnī oīno nō possit ī ip̄a cat vīp̄a
 qū etas cū lūne flammula mō quodā dīmutatōne radīs
 oculo q; gemiat^r Dne vīpones sūt. cū sit res vna q; videt^r
 Singillatī quippe efficiūt^r idē radij. De quo quīsp̄ oculo dīmi
 cantēs dū nō sūt ī idē corp̄ intuendū p̄t qūctē q; con:
 tūte ut vna fiat ex totaz cōmītā Et ideo p̄ vīm oculū clau:
 sūm q; nō gemimū ignē s; p̄uū ē vīm videbūq; Cū at sūmīto
 oculo clauso illa sp̄es vidēi dep̄mit q; addetū cat vīp̄i q; de:
 tō clauso illa intūit^r que ad sūmīto cat. et longū ē. ī rei
 p̄nti nō nēcī mō quāc atq; dīp̄tē Cū em̄ ad sūp̄ptā q̄onez
 satis est m̄p̄ fīet m̄ seip̄i nō quodā ymago p̄lūia rei ei; quā
 em̄q; non sūm oculo m̄ flāme sp̄es gemiat^r cū quīdā
 enēndi modō ad hībitū sūt quib; sit cōm̄p̄i separe radij. Ex
 vno quippe oculo quolibet mō dōnto aut īp̄p̄o q; in toto si
 alter clauso est dīpliat videt^r aliqd. qd sit vīm. nullo pacto p̄t
 Cūe ita sūt tā hāc quāme dīp̄a natūa quādmōdī ī quīdā
 vītatē cōtempent^r mēmīctī. ī sp̄es corp̄s que videt^r ī ymago
 em̄ imp̄p̄a seip̄i qd est vīpo seip̄i. reformatū ī volūtas non
 q; rei seip̄i sūm amouet ī co que ip̄am vīponē tenet. hōp̄ p̄mī.
 ī res ip̄a vīp̄līs nō p̄tinet ad aīantis nām. m̄p̄ cū corp̄ m̄m
 em̄q; dīstōtī aut ita p̄tinet ut et ī corp̄ fiat et corp̄ ī aīa sūt
 em̄ seip̄i. qū neq; sūe corp̄ est. neq; sūe aīa Tū vōo solūq;
 ē aīe quā volūtas ē Cū igit^r hōrū tūm tam dīp̄e sūt et
 intantā cōem̄t vītatē ut duo p̄ora vīe intādēte m̄dūe ra:
 none dīgnī valcant q; vī corp̄s qd videt^r et ymago ei; que
 sit seip̄i. ī vīpo. volūtas em̄ tantū q; vīm copulandi hāc
 duo ut et seip̄i formādū amoneat ei rei que em̄itū et ī ea
 formatū tenet. et p̄ tam vīolētā ē. ut possit vocatī amor. autm.
 p̄ditas ī libīdo etiam etq; corp̄ aīantis vehēmē affi:
 at et ut nō resistat pūgior dīnōr q; maticē īplēm sp̄em
 colorē q; cōmutat sicut videt^r corpuscūlū tamēl cūb; ad
 colorē quo videt^r facillīma quīpone valatū Alioz at aīalū
 quā nō ē ad quīpōne facillī corpulētia fetus plerūq; p̄
 dūnt libīdes matz q; cū magna dēlectatōe cōsp̄ant

Cum enim in his tunciora et ut ita dixerim formabiliora sit
 primordia sensum. tam efficaciter et capaciter recipit intentionem
 matricis anime et que in ea sunt et facta per corpus quod empi
 de corpore sunt et per se que copiose commutari possunt si vni
 sufficiat de fidelibus libris quod sentit iacob ut oves et capre va
 rios colores parant supponendo eis variata vultura et com
 libris aquarum que potates intuentur eo tempore quo commutant
 Sed anima rationalis deformatur vinit in se in similitudinem exterioris
 hominis vinit. et in ad ea que formentur secundum corpus format. non
 laudabile voluntate que hoc ad utile aliquid refert si tempore
 cupiditate qua homo in se habet accommodat. quia etiam delectata
 specie corporis que corporaliter sentiebatur remanet in memoria plura.
 de eius. quo rursus voluntas querit animam ut inde formetur
 intentionem sicut et tempore obiecto sensibilis species exterioris formatur.

Hec ita sit similitudo memorie et in huius visione Capitulum
 et que utique copulat voluntate. In huius in vni co
 guntur a se ipso coacti. cogitatio de. Nec iam in huius est
 diuisa substantia est. neque enim aut corpus aliquid sensibile. ibi est quod
 enim discretum est ad animam nam aut species corporis sibi format
 ut fiat visio a voluntate ipsa id aut ut formatur species in
 corporis amoneat in eo que formatum detineat sed per illa specie
 corporis que sentiebatur exterioris succedit memoria retinet illam
 speciem quam per corpus sensum committit anima. per illa visione que
 foris erat in species exterioris corpore sensibilis formatur. Succedit in
 tus simul visio in quo quod memoria tenet formatur animas cum
 et absentia corporis cogitatur. voluntas que ipsa quoniam foris corpore
 obiecto formatum species admonet. formatumque inungebat sic
 animam recordatis animi continet ad memoriam ut per op
 illa retinet ista formatur et fit in cogitatione plura visio. Sicut
 aut ratione dirigebatur per visibiles quoniam species corporis formabatur
 et ex plitudine que fiebat in sensum formato ut esset visio plura.
 quoniam ita erant coniuncte et omnia una eademque putaretur. Sic
 fantasia cum animus cogitat speciem visum corpore in quod est exterioris
 vis plitudine qua memoria tenet quod que inde formatur
 in animam recordatis cum in sit una et singularis apparet. ut du
 o quodam esse non inveniat nisi inducte ratione qua intelligitur
 aliud esse illud quod in memoria manet. etiam cum aliquem cogitatur
 et aliud fieri cum recordamur. et ad memoriam redimus et illuc me
 mus eandem speciem que si iam non ibi esset. Ita obliuio nos
 esse dicimus. ut omnia recordare non possit. Si enim animas recorda
 tis non formatur anima re que erat in memoria. nullo fieri visio
 cogitatur. Si utique generatio. et ex qua memoria tenet. et eius
 que inde exprimitur ut formatur animas recordatis qua plura

Et veluti una fuerat appare. Cui autem cogitatio atque anima in
fuit atque id in memoria iuebat. Desistit inueniri in foris
quod impressa erat in eadem atque remanebat atque in forma
et in forma in id recordamur. Et composita formet atque unum
et unaqueque illa que. In eo fiat unde fortitur. Caput III

Uoluntas vero illa que. In eo fiat unde fortitur. Caput III
hac atque hac facit et refert animam reformanda. Composita for
matas. Et ad maiorem satisfactionem tota confluit atque ad principia cor
porum que tenentur sensibus atque ab ipso sensibus corporis in animam
oro autem atque ad ea quod in eis sunt. Quia nec penitus comitatur
tanta effudit. Plurimum ipsa corporalis expressa composita ut nec
ipsa ratio digne paret. Utinam foris corporis ipsum videtur an in eis
aliquid cogitet. Nam in eis foris minima cogitatione res visibilis
vel illi in eis et in eis. Repete vocis edidit. Quod ratio in me
dus talibus actibus sensum passionibus videtur. Et memini me audire
se aquodam. Quod tam expressum et quod solida spiritum sensum corporis in
cogitatio inere solet ut ei se quod in eis sensum etiam genitalibus
fluit. Tamen in anima vitam in corporis in et tantum valet ad inueni
endi qualitate videnda atque inueniendi. Quod afficiat inueni
endi coheret inueniendi pro. Exode que affectibus etiam. Et quod
ipsius per imagines inueniendi. Sed plurimum differt utinam sensum
sensum corporis sensum inueniendi aut ab inueniendi copage. Et
datis sicut se fuerunt aut alio quodam. Alienatis sicut se dim
nauem vel prophetantem in inueniendi. Quodam inueniendi. Et inueniendi
cas que occurrunt. Quia nec sine memoria sine alio alio. Occur
re ut quodam sensum inueniendi. Plurimum sensum sicut a sicut sanis
atque vigilatibus inueniendi. Attingit ut cogitatione occupata se in
limitas autem agensibus atque ita format. An animam variis inueniendi.
inueniendi ratio sensum inueniendi. Tamen ipsa sensum inueniendi. Non tamen autem
inueniendi appetendo in talia voluntas attendit. Fuit iste inueniendi
inueniendi. Sed etiam in inueniendi. Tamen eam caput. Atque inueniendi
cogitanda quod fugiat. Ut non possit inueniendi. Sed etiam inueniendi. Et
fuit vel sensum inueniendi. Vel atque inueniendi. Quodam inueniendi.
sensum inueniendi. Itaque autem inueniendi. Quodam inueniendi.
fuit tanto expressum format. Atque sensum sensum. Quodam inueniendi.
loco adiacet sine cogitatione et imaginem corporis. Tamen memoria
continet. Quod ergo est ad corpus sensum aliquid corporis in loco. Hoc est
ad animam animam plurimum corporis in memoria. Et quod est appetitibus visum
ad eam spiritum corporis. Quodam sensum format. Hoc est visum cogita
tionis ad imaginem corporis in memoria. Quodam format. Quodam
an. Et quod inueniendi. Voluntas ad corpus visum. Quodam corporis
laudas. Ut fiat inueniendi. Quodam voluntas. Tamen. Quodam corporis. Et inueniendi
na. Hoc est voluntatis eadem intentio ad corpus laudas. Quodam
pois que inueniendi in memoria. Tamen visum cogitationis. Et forma quodam
pit atque cogitationis. An inueniendi ad inueniendi. Ut fiat. Et hoc quodam
voluntas et inueniendi non iam ne. Inueniendi. Quodam. Sed inueniendi.

illorum uia
habet ad
totam ita e
vtriusq co
ppona ppi
ad sensu p
tis et vol
no ego a
vponere a
voluntas
ent plati
queter vo
limitate q
sed ex ipso
regime po
tatem in
Non
non hz m
Si em no
e dispu
et em Si
voluntas e
dere atot
stra vider
ipios fmo
de vnie
sed amia
vponm d
voluntas u
timetur e
fuisse ali
est proba
stra vipo
videtur t
sunt volun
refertur
tatu con
voluit pa
phatio
tendit
in gradi
e aut t
no qua
tim vñ a

illorum nā corp9 id qd emitur oio spale nō ē visio vob q fit i sp
 habet admixtū aliq spale qmā pme nā fieri nō pt. sed nō
 totū ita ē qm ille qm format corp9 spā ē volūtas qo que
 vtrūqz cōiūgit magis ut dicit spālis agnoscat et iō tanqz
 psona spūs in pinnate inqrit i illa linitate s magis pūmet
 ad sensū formatū qm ad illud corp9 vū format. Deniqz em aian-
 tis et volūtas aīe est nō lapidibz a aliorū corp9 qd videt
 nō ergo ab illo qd paratē pcedit sed nā ab ista qd pcedit. hō ē
 visio ac forma que i spō ē pūis em qm visio fiet iam aut
 volūtas que formatū sensū emēda amouit corp9 s nō dū
 erat placatū. Cūo em placet qd nō dū erat vūi. placatū aut
 quicta volūtas ē. Idēqz nā qd plem visiois possūq dūe vo-
 lūtatē qd erat ante visioē nā qd paratē qmā nō exolata
 sed ex ipso corp9 formatū et appta ē sūmē fortasse volūtatē
 requirē possūq idē dūe visioē ad hō dūtarat vūi nāqz em
 pūta mī aliud nōlet qd videt aliq qd volūtatē. **Capitulum vi**

Non vtrūqz oio nā volūtas hōis qmā finis nō ē mī be-
 atitudo sed ad hō vūi interi volūtas videndi finis
 non hō mī visioē pūe id refert ad aliud pūe nō refert
 Si em nō refert ad aliud visioē sed tū volūtatē ut videt nō
 ē dūpntatū qmō oūdat finē volūtatē esse visioē nā tū
 est em Si aut refert ad aliud volūtatē aliud. nā iam videndi
 volūtas est a p videndi. nō hō videndi. tāqz p velle qd vi-
 dere acattem volūtatē fūisse. aut p velle videri fenestā ut p fene-
 strā videat tūgentes. omēs iste atqz alie tales volūtatē pūos
 pūos finēs hūit. qm refert ad finē illiq volūtatē qua volū-
 tatē vūe et ad eam pūenire vūtam que nō refert ad aliud
 sed amātā pūcipam pūffiat volūtatē qo videndi finē. hābz
 visioē et volūtatē hānt eam videndi finē hō qmā rei visioē
 volūtatē itaqz videndi acattem finē pū appetit. hoc ē visioē
 acattem et ad eā nūta nō pūmet volūtatē em pūaudi volūtatē
 fūisse. alia volūtatē ē. qmāis a illa religit. emqz item finis
 est pūbarō volūtatē. Et volūtatē videndi fenestā finē hō fene-
 strā visioē pūta ē em que acatā nūtit volūtatē p fenestā
 videndi tūgentes. emqz item finis est visio tūgentū. pūe aut
 sūit volūtatē. et omēs pūbimet religate. p bona ē illa qd cūat
 refert. Si aut pūua ē. pūne pūit omēs. et idē vūat volū-
 tatē cōpūis. Itā ē quoddā apūndem ad bītudiez qd ems
 velut passibz agit. Prānāz at atqz distōtaz volūtatē im-
 pūcatō vūclm est quo alligabit qm hō agit ut pūiat i
 tēnēbras pūiores. Si ergo qm factis tūmōbz cāntat cānti
 cū gradū. et vō hōbz qm tūlūnt pūa pūut vūtem longā. Sic
 ē aut requirē volūtatē que dūa finē p ad hōc refert ad ali-
 ud quēadmodū possūq dūe. regem padis ēē i ambulādō cū pūi-
 tur vū aliā mūtat. cū passibz pūit. Si at aliā ita placet ut.

iteo in aliqua delectatione voluntas acquiescat non dicitur tunc quod
 tendit sed ad hoc si refertur ad aliud deputat non tamen per se
 nisi si tamen quilibet refertur vel etiam mansio viatoris. **Ca. 1. vñ**
Iam vero in alia similitudine interiori quidem quoniam est ista in seipso
 et in seipso. Sed tamen que inde concepta est. cum iam non extorpe
 in corpore sed memoria formatur. Accidit autem cum in ipsa memoria
 ipse in seipso corpore quod formatur sensum illam spiritum que
 in memoria est quod parte dicitur eius quod fit in fantasia cogitatio
 Erat enim in memoria et prius quam cogitaretur. Anobis sicut aut
 corpus in loco et prius quam sentiret et visio fieret. Sed cum cogitatur
 nulla quam memoria tenet. accipit in actu cogitatus et remanens
 cundo formatur ea ipse que quod plures est eius quam memoria tenet
 Sed neque in vera parte neque ista vera plures dices quippe cum forma
 tur memoria cum recordando aliquid cogitamus non quodam spiritus
 prout quod memoria visum quod quidem corpus meminit non posset
 nisi vidisset. Nec autem cum que remanens formatur erat etiam
 prius quam corpus quod memoria videtur quanto magis prius quam id
 memorie mandaretur. Anquam ita forma quod fit in actu recordatur
 acta fit que inest memorie ipsa tamen actus inde patet sed erat ante
 ista. Consequens est autem ut si non est illa vera pars. nec ista potest
 proles. Sed et ista vera sit pars. et ista quod plures alius innuunt
 unde interior alius visio exterioris videtur. Difficilis
 iam plane dicitur. Utinam voluntas que memorie copulat visio
 non sit alius corpus que patens prius plures et hanc difficultatis diffi
 cultati facit emittit naturam atque idem paritas atque equalitas
 neque enim prout foris facile diceretur formatum in seipso corpore
 et voluntas a voluntate propter naturam simplicitatem que est alius
 rem omnibus idem de qua satis prius dixerimus. Ita et hoc potest
 cum hoc similitudo de qua nunc quod formatum in natura est actus in se
 tamen agit et non est quidam eius. propter ipsum animi naturam. Tunc
 facto vel pacto demerit potest voluntate. nec quod parte nec quod plures
 esse prius corpore similitudo que memoria continet prius eius que inde
 cum recordatur accipit quod utique in cogitando ita copulat ut tamen
 omni singulariter apparat et dicitur nisi tunc non posset. Atque illud
 prius videtur non esse posse voluntate remanens nisi vel totum
 vel alius prius eius quam remanens voluit in penetrabilibus memorie
 teneamus. Sed enim omne et omnem parte obliuisci facimus non remanens
 voluntas existit. quoniam quidam recordari voluit recordari iam prius
 in memoria non esse vel fuisse. Voluit. Si recordari volo quod heri
 cenaverim aut recordatur cum cenasse me aut si ad hunc modum
 ite etiam ipsum tempus aliquid recordatur. si per alius tempus saltem
 heri diem. et eius eam partem qua cenari solet. et quod cenare
 re. Nam si nichil tale recordatur esset quod heri cenaverim recordari
 velle possem. Unde intelligi potest voluntate remanens ab aliis quodam
 rebus quod memoria continet. prout adiectis si eis quod inde recordari
 cum inveniendū accipit. in copulatione rei cuiusdam quam recordari sinis

et visio
 que vñ
 atqz cōt
 qmā n
 ē etia a
 vñqz
 m por
 quod q
 mñq vñ
 hñ qm
 it hoc t
 d
 mñqz
 ut tñ m
 quo em
 posset al
 qmā m
 etia qm
 adito
 et alio
 qz copu
 pñ mñ
 temp a
 qñqz q
 mñmñ
 pñmñ
 volo S
 cogitatu
 mñm q
 mñmñ
 nñ vol
 i cogita
 solam
 et etia
 quidē a
 vel nñ
 alit em
 forma
 pñmñ
 vñmñ
 neqz em
 illa tñ
 et visio
 memo
 cogitatu

et visiois que inde fit est in aere cogitatio. in recordati primum ipa
 que utriusque copulat voluntas requirit et aliud quod quamvis est
 atque cogniti recordanti Tot quia quibus finitatem quot recordati
 quia nulla est causa ut non hoc tria sint id quod in memoria recordati
 et etiam aliquam cogitatio et id quod fit in cogitatione in finitur et voluntas
 utriusque quingentis et quatuordecim ac tria septem unum aliud copulatio
 in potest ita cognoscit una quidam in hoc que finitatem ut unum ali
 quod quilibet dicamus quidem corporali spatio in memoria latet Et
 in unum aliud quales visiois ac talia recordatis atque cogita
 tio quorum duorum copulationem tria quingentis copulatio voluntas ut
 fit hoc totum unum quoddam quingentis tria **Capitulum vnum**
Sed quoniam non potest acribus animi sit oia que in memoria tenet uno
 aspectu continui alternati utriusque cedendo ac succedendo tri
 nitatem cogitationem atque ita fit ista invariabilis invariabilis finitas
 ut in infinita si in memoria recordati recordati non accidat Ex
 quo enim caput una quingentis sentit corpus quod corpus pro etiam
 posset adtingere que oblita est etus ac determinato pro in finitur
 quoniam in invariabilis Dicitur enim in invariabilis non solum in finitur sed
 etiam que ita finitur sit ut facultate invariabilis accidat Sed hinc
 adito aliquo manifestum est aliter esse quod recordati memoria tri
 et aliter quod inde in cogitatione recordatis apparet quoniam in sit ut
 et copulatio unum idemque videtur quod memisse non possunt corpus
 pro in tot est sensus et quibus sensus et pro sensus Ex corpore enim
 sensus eas in memoria coram animo visiois in ille cogitationem
 aditus quodam rebus que fit in memoria sed in invariabilis atque oia
 in finitur multipliciter atque variant unum quingentis solum memi quod
 sicuti est unum videri Si autem voluerit duos cogito vel tria vel quatuor
 volo Sed ad eadem memoria quia unum memi format acribus multas
 cogitatio et in memi quibus videri Si enim maiorem vel minorem me
 memi quoniam videri non memi quod videri et ideo non memi Tria vo
 memi tam in memi quibus videri et maiorem tam in voluntate cogito
 vel minorem etiam memi ut videri cogito aut sicut volo tria et
 ubi volo stante unum volo et quo volo venietem Quod in in etiam
 in cogitatione in promptu est ut totum in memi et in quibus coloris in
 solum videri in quibus videri et ideo non memi atque ut solum in
 et tota hinc aut tria forme quoniam corporales atque sensibiles se erant
 quod animi in eas opinatur comas foris est quo in cogitat
 vel in iam in finitur foris et ad hoc in memoria retinet vel in
 aliter etiam quod memi non recordandi fide sed cogitandi voluntate
 format quingentis sensus recordandi etiam tria narrantibus quoniam in sensus
 per se in Tria in in ipso audito que non narrant cogitationem non
 videntur ad memoriam retorqueri acribus ut fiant visiois cogitationem
 neque enim ea nobis recordantibus sed alio narrant cogitationem atque
 illa finitas non hic videtur acribus que fit in ipso in memoria latens
 et visio recordantis tria voluntate copulatio non enim quod latet in
 memoria in tria sed quod audio cogito in aliud in narrant non ipas
 loquitis dico ne quingentis putet in illa me esse finitatem quod foris in

11
sensibilibus et insensibilibus agit. Sed eas cogito corpore spiritus quoniam natus vobis
sensus quod signat quod vobis non remittens sed audies cogito Sed
si diligenter consideramus nec tunc accidit memorie modo nec enim
vel intelligere possem narrante si ea que dicit et si concepta tunc
primi audire non tunc qualiter singula memisset. Cum enim in nar-
rat ubi gratia aliquem montem pluviam ventum et oleum indutum nar-
rat qui meminerit spiritus et montem et pluviam et oleum. Quia si oblitus
esset. Cum dicit omnis nescit. Et ideo narrator illam cogitare
non possem. Ita fit ut omnis qui corpalia cogitat sine ipse aliquid
cogitat sine audiat aut legat vel preterita narrante vel futura
prestante ad memoriam suam recitat et ibi recipiat modum atque
mensuram omnium formarum quas cogitans intuetur. Nam nec color
quem unquam vidit nec figuram corporis nec sonum quem unquam au-
dit nec saporem quem unquam gustavit nec odorem quem unquam
olefecit nec ullam contracturam corporis quam unquam sensit per
quicquam omnino cogitare potest si propter ea nemo aliquid corpale cogitat nisi
quod sentit quia nemo meminit corpale aliquid nisi quod sentit sicut
cogitans sentiat. Sic in memoria est cogitandi modus. Sensus autem
accipit spiritum ab eo corpore quod sentit et a sensu memoria in memoria
vero ante cogitationis voluntas. Porro sicut adtingit spiritum corpori
sic memoriam spiritui sic cogitatio animam memorie. Tunc autem conciliat
ista atque coniungit ipsa autem distinguunt atque separant. voluntas sed
aperturam corporis motu corporis separat corpus spiritui ne aliquid
sentiat aut ut sentiat designat voluit enim oculos ab eo quod videt
voluit autem intima vel claudere. Sic amens a sonis. Sic natus ab
odoribus. Ita etiam vel os claudendo vel aliquid opere reprimendo
a vaporibus autem in tactu vel sublimis corporis ne transgrediamur
quod voluit vel si iam tangendum abstinere aut repellimus
Ita motu corporis agit voluntas ne sensus corporis res sensibilibus
copuletur et agit hoc spiritui potest nam cum hac actione ipse adicem
similis mortaliter. Difficultate patitur. Etiam est quod quis ut volu-
tatibus nisi reliquum fiat nisi tollerancia. Memoria vero assensu voluntas
autem cum in aliud intento non ei permittit habere presentiam. Quod
animadvertit facile est cum sepe coram loquentibus vel loquentibus vobis
aliquem aliud cogitando non audisse vobis videmus. spiritus est at
audimus enim sed non memimus. Subinde per aurium spiritum laben-
tibus vocibus alienato mentis voluntatis per que solent infigi
memorie. Verum itaque diximus cum tale aliquid accidit non memimus
quod non audimus nam et legentibus evenit et in scriptis ut
per lecta pagina vel epistola nesciamus quid legimus et repetamus in
aliud quippe intento mentis voluntatis non sic est ad hanc memo-
ria spiritui corporis quoniam sensus ipse ad hanc est veris. Ita et am-
bulantes intento in aliud voluntate nesciunt quoniam suspicant quod
si non viderent non ambulasset aut maiore intentione passim
ambularent preteritum si per cognitionem pergent. Sed quia facile
ambulantes vobis videntur. Cum vero non sicut sensus oculo

longe quod
lo nio
pono a
alind
In hac
urp
pmt
de pda
ea que
fit ma
copula
pam
que fit
pda est
om pit
no cogi
se ita
ad corp
comede
mpo co
ita pole
tis obli
tis et p
te
ca que
quidam
rami se
ut libit
memia
in pte
fotit in
appti
dgm
ale est
p fmd
sensum
vdi p
volatib
ppter d
non id
ria vñ
ponia
puc o
p mag
mole

longe quatuor pergerant ita ipsi sensui memoria ingebat ut
lo mo id quod viderit eam rectissimè meminisse potuit Jam
pono alio quod i memoria est animi aciem velle ante nil
aliud ē qm non inde cogitare **Capitulu Nonu**

In hac igit distibutione cu incipimus ad spe corpus et prae
supponit ad spem que fit i intellectu cogitantis Quatuor spes re
pmit quasi gradatim nate altam valtā sedā depma tūa
desedā quarta sedā sub specie quidē corpus qd emt qoit
ea que fit i sensu inuentis. et ab ea que fit i memoria et ad ea q
fit i aae cogitantis Quia ppter voluntas qm patet cu ple em
copulat pmo spem corpus cu ea quā gignit i corpore sso Et
ipam mptā cu ea que ex illa fit i memoria qūq ista q tūo cu ea
que fit ex illa ppter i cogitantis intellectu Sed media copula que
sedā est cu sit vniūm nō tam pils ē pme qm tūc vniūm
em pū dūc vna pūctis altā cogitatis ut aut pūct qre vi
pro cogitantis idē fit i memoria dēpione pūctis pte aliqd q
se ita cōtat i cogitando acies animi pū se i cūendo cōmitit
ad corpus acies oculor pūctā dūas i hoc qre tūctas volū
comēdare vna cu vno pūctis format pūctis dūam tū
vno cogitantis format dēpione media vno volū qma nō
ita pūct dūi cu mērie comēdat forma que fit i sensu cūct
tis vbiq tū volūtas nō apparet nisi quasi copulatio pūct
tis pūctis et idē vnde pūct pūct nūct pūct nūct pūct dūa pū

Htem Si nō memi qm qd sensui nūct **Capitulu**
gitam qm qd memi Cur pūctis flā cogitantis cu
ea que sensui nō vtiq flā memi qm qd voluntas illa quā
qūctem ac pūctem qūcti rāp qūcti pūcti dēpione cu
rami formādm cogitantis aciem pūctā mērie dūct
ut libitū est et ad cogitanda ea que nō memi et ems que
memi aliud hūct aliud inde ut pūctat impellit que i vna
vniūm cōmētia faciūt aliqd qd dūct flū dūct qd nō nō est
foris i rāp corpore nāct nō dēpione dūct nō vūct
pūcti cu tale nō nūct memi sensui tūct em vūct
dūct nūct et pūctā nemo memi Cogitā tū nō pūct qd pūct
nūct est em illam figūm quā vūct dūct cognōm nūct colore
pūct dūct que mēpionē i aliis corpibz vūct et qma vūct
sensui vūct memi nūct pūct qd pūctem memi qd nō
vūct pūctā tūctā tūctā pūctem iūctā dūct aliem forme
volūct quā vūct adūctā alios pūct quāle sit idē vūct
pūct dūct qūctā cogitā que pūctā pūctā memi vūct
nō id quod memi cogitā cu id agam mēctā mēctā
tia vūct pūctā omnia q mēpionē ac vūct pūctā volūctate con
pūctā nā nūct pūctā mēctā inde corpū quā nūct vūct
pūct ope mēctā cogitā tūct em ipā pūctā pūctā
pūct mēctā mēctā mēctā pūctā pūctā pūctā quāle corpū
moleb cu cas mēctā cogitā et tūctā pūctā pūctā

sed fantasia non sequitur. Sequitur quippe cum infinitate et
ratio remittit quia nullus visio corporalia cogitatus apprehendit
Eade ratio docet minutissima etiam corpuscula infinite dividi
cum tamen ad eas finitatem vel minutiam preventi sunt quas
visus mensurabiliores minores et fantasias iam non
possunt intueri. Quamvis ratio non desinat prout ac dividit
ita nulla corporalia nisi a quibusdam mensurabilibus cogitamus.

Sed quia minus cogitari potest que singulati sunt. **Cap. xi.**
Impossibile videtur ad memoriam mensurabilem ad visum
voto minus potest quia licet inmensabilis sit multiplicitas talium
visum singulis in memoria preceptis est intelligibilis mo-
dus mensurabilis in memoria minus apparet prout in visis
corpus visibilibus mensura quodam est in minus fine coaptat
per quod videndi et quod sensibili multo ceterum format appa-
ret ita ut cum visus per duos oculos minus plene una rem
geminata spectat videtur prout per duos in his agere visus
unde visus apparet quodam mensura est in visis aut visibilibus
minus voluntas vero que ista quod et ordinat et quodam
vinitate copulat ut sentienti aut cogitanti appetitui nisi in his
visus unde visus format acquirere collocat pondus si-
milis est. Quia propter hoc tria mensurabilia minus et pondus etiam in his
omnibus visus animadversanda plurimum in interam volunta-
tem copulatur rei visibilibus atque visibilibus. quod patet et probat si-
ne in sentiendo prout in cogitando ut patet ut plene in posse
quo valui et quibus valui deinde in visis amonet hac can-
dem finitatem in visis homine inquit et ab isto de quo tam diu
locutus sum animi atque carnali qui exterior dicit inter se tendit
ubi speramus invenire nos posse sed in finitatem imaginem dei co-
natus nos illo modo adinvicem prout omnia prout res prout inducant
ita etiam prout prout in mensura et in visis et pondus disposuisse te-
statur. **Finis videretur. Incipit capitulum xii libri de finibus**

Quid sit quod in visis non intelligitur sit ad actionem hominis prout
Corporales sensus communes nobis esse cum perire sed prout esse
homo de his que sensus corporis comprehendit hanc etiam indicat rationes
Operationes corporales ita deinde esse rectas si eis regendis. mentis
intellektuale proficit. **Quod intelligit in visis quo mens inmensabilis**
ad temporalia et id quo contemplatur eterna. De opinione corporis quod
temperamentum masculini et femine et corporis divinum comparant finitatem
Quod quod non ad omnia infinitatem prout sed ad totam finitatem
imaginem sit creatus. De eo quod apertius dicitur. Vnde esse imaginem
dei in his vero gloriam vult. Quibus progressibus mens corporalis
visus et imaginem delectata ab eternorum contemplatione deficiat. Quod in
primis relicto communi bono prout quodam. Quod sit humana
templum et quod prout corporis creatur. Quibus mutatoribus
quod ab imaginem dei in plenitudine corporis delectat. Quod corporalis

ut pmoz homi p varietate mens que ad amore tpalu ppi
est tracta corpeo Decoru pua qm in vno corpe mente ipsona
vra sensu vco corpe in psona muliere accipiendū esse dicitur
Inque officia ppe sapia et pta dmdant De opinione plonis
qm tradidit aia alia vita pns qm corpebz vmitit hūille
pupit libet duodecim Detinitate. Beati Augustini Cap pmi

Age me viderem ubi sit qdam qois actioris interioris q co
finu Cuidq em hēma i aūo comne in peccore rēte ad que
dicit ad actiorem hōiem ptime nō em solū corpe qd qoti
or deputabit sed ad mēta qdam vita pua qua cōpaget corpe
et omis pēta vget quibz instructa est ad actiorem pētiēda quoz
pētorū ymagies infire interioria in recordando remittit rē ad
que agit ad actiorem hōiem ptime atqz i oībz istis nō distamq
apeccat nisi q figura corpe nō pmi sed exeti pma Cūa i re amo
nem ab eo qm nos fecit ne melior nri pte. i aūo ples peccō pma
a quibz corpe creatore distamq. nō ut in ea q pūblima st i cor
pōbz am pūamq nam uel i talibz qmētē volūtātē appetere
prostruē q am sed pūit corpe ad ea que st qdā corpe. i ad ea
lestia ualēt exeti esse sic aūm qm pūa pūalis est ad ea que
pūit in pūalibz atqz erigendū nō elatē pūie s pūitate iustie

Possunt aut et peccora sentire pē corpe pūa actū Capm m
pēris corpalia et ea mērie fixa remittit atqz eis appete
rōnduā bīa. fuge in comoda vīn ea uolūtē ac nō solū ualēt
raptā sed etiā dēmdūstia mērie comēdata retine et i obliu
one iam lamqz labentia recordando atqz cogitādo rursus ip
mē ut qūeadmōdū qto quod gerit memoria cogitādo fōrt
pē et qd ipm qd i memoria est cogitādo fōmet fūctas em vīp
ones hūit atqz inde recordata quē pūmēdo et q appēdo cō
pōne pūpūit qūeadmōdū in hoc rēp qūe q vāpūa pūit dīpūa
tūr adēris nō pūalibz sed ipis corpālibz nec atqz hūiqz qd
mē in pūalibz atqz i eis que inde aūm passūy corpe traxit
agant atqz vūnt nō st tū rōmō qūia nec hōmōbz peccōbz q
comūa sed pūblimior rōmō est mērie dēstis corpālibz fūy
rōnes in corpāles et pūpūitās que mī pūpūit mētem hūam cēt
mēdmūstias pūfōdū nō cēt atqz hūis mī pūpūit aliq d
nēm nō pūm cas pūpūit dē corpālibz mērie pūdicamq at d
corpālibz actōne dīmēpōm atqz figurāz quā i cōmūtabilit

Ilud vco nēm qd i actōe corpe Capm lūi manē mens nouit
lūi atqz tpalu tractādoz ita vūnt ut nō sit nobis comne.
tū peccore. rāōnale qūd s qūlla rōnāl nēm mētis pūa
qūa pūb hēramq intelligi atqz i cōmūtabili vitāl tangm
duatū qūa infioribz tractādis gubānādis q deputatū est
dūit em i oībz peccōbz nō in vntū est vīro ad mētorā
pūe illi mī dēillo dētractū i cōmūgū formāct. Ita mēti nre
qua pūpūa et mētiām cōpūh vitātem nullū est ad vīp
rēp corpalu qūitū natūe hōmōis pūis ē. pūe ad mētorū

gracie plura quas communes cum peccatis communes habent Et ideo quod
dam rationale nunc non ad unitatis similitudinem separatum sed in
hunc societatem quasi derivatum in ipsi operis differtur officio Et
sicut una ratio est corpus est duorum in maiore et fere Sic in totum
nunc et actionem vel rationem et appetitum
rationales vel per quod aliquo. significatio dicitur per una mensura
complecti ut quicquidmodi. Illis dicitur. Erunt duo in carne
una sic de his dicitur possit. Duo in mente una. **Capitulum III**

Quoniam ego differens? derivatio mensurae huius. De una quod
dam re differens? nec cum hoc duo que communem
magis per officina gemina? Itaque ita quoniam similitudo. in tota
quoniam non separantes actionem rationales et irrationales a contemplatione
etiam. ut tamen aliquid iam quoniam quo similitudo impletur sed
in tota non mensura ita similitudo capiti per ut si deus actus irrationali
cum operi necessarium sit ad interiora per quod ad hoc inferiora ad nostrum
da dicitur aliquid mensura. in una mensura diffinitio mente similitudo
inveniat et fere iam ista diffinitione in eo solo quod ad actum.
placitum pertinet etiam. non solum similitudo sed etiam imago.
dei in hoc autem quod derivatum est in actionem irrationalem etiam si tri
mitas possit non tamen imago dei possit intrinseca. **Capitulum IV**

Primo non minus videntur probabilem offerre prius quam per
arbitrium similitudo imaginis intrinsece promissio quo attinet
ad quam nam posse capiti ut coniugio masculi et femine
atque in eorum prole completur. ut quod vir ipse personam patris intinet
filii vero quod de illo ita processit ut nasceretur. atque ita tamen
personam velut patris. dicitur esse mulierem. que ita deo processit
ut nunquam ipsa esset filius. aut filia. quamvis ea concipiente plures
nasceretur. Dicit enim dominus de spiritu sancto. quod apertum prestat. et tamen
filius non est in huiusmodi opinione erroris hoc solum probabile as
fectum quod in origine fere fuerit secundum rationem scripturam fidem operum
documentum ad id quod et in simbolo dicitur. quoniam natus est de spiritu
sancto. Batis ostendit. non omne quod natus est de aliqua persona
ita existit ut personam alteram faciat. filium posse dici. quoniam quidem
deus persona patris personam mulieris nec tamen enim filia dicitur
est. Ceterum tamen ita prout absque ymo vero ita fere ut facili
me redarguat. Omittit enim. quale sit prout secundum mater filii
dei putare et coniungere patris fortassis quippe rudent. hoc in
carnalibus habet offensionem. dum corpus acceptus. prout quod co
gitant. quoniam et hoc ipsa castissime cogitent. quibus mundis
omni mundi prout in mundis autem et infidelibus quorum polluta est
mens et conscientia ita mens est mundum ut quosdam eorum etiam
deus secundum carnem natus tristo offendat. Sed tamen in spiritualibus
illis prout ubi non est aliquid violabile a corruptibile non na
tum esse nec deformi formatum sed quod dominus talia ad quod simi
tudinem inferioris creature quia quoniam longe remotissime fere prout

non de
vntans
palibz
re rone
feta pnt
tempni
quia n
ingrat
gras i
non
m
tris dei
feta pnt
dent on
pilibz
adma
ctur p
fili pnt
ca diti
mtate
mib dei
ac p di
locutio
tame d
imagi
tes affe
verigia
perus d
ne mto
feta ad
plis est
adapu
ceffe est
non ad
admu
mage
dei qu
mabili
ita diti
alti de
migt ce
quasi a
dant i
pe reg
belli
m test

non debent tunc quoniam sobria per turbam praesentia uerba suam de
 uoluntate horum imperitiosum inuariat errorem. Propter hoc in cor-
 palibus ita spiritualium repere vestigia ut in inde purum opus di-
 ce ratione ascendere cepit ut ad quam incommutabilem uitalitatem peruenit
 facta sunt ista perueniat. non solum ad prima pertinet quod co-
 tempnit in infirmis. Nec enim erubuit uxorem per elige sapientiam
 quia nomen uxoris improle gignenda contemptibilem contubitum
 ingerit cogitanti. Aut uero ipsa sapientia solum femina est quia sci-
 gentis uocabulo et in gata et in latina lingua enunciat. **Com**

Non ergo propter res ipsas ista prima quia tunc per se et in
 mobile atque incommutabilem uitalitatem tanquam quingentis de pa-
 tris de illo pater sed non sicut proles ad gignenda debet peruenit
 facta sunt omnia cogitanda. Sed quia eam flammam divina spiritus eui-
 dentem ostendit. Dicit enim deus faciamus hominem ad imaginem et
 similitudinem nostram. post autem dictum est. Et fecit deus hominem
 ad imaginem dei. Nostri ite quia phisialis est mens. non tamen di-
 cetur si homo ad omni per se imaginem facit. prout per se sine
 filii prout per se facti. Sed quia facit ad imaginem trinitatis per
 ea dictum est ad imaginem nostram et similitudinem. Propter hoc ne in tri-
 unitate credendum arbitramur tres deos in sit eadem trinitas u-
 nus deus. Et fecit inquit deus hominem ad imaginem dei pro co-
 ac si dicit ad imaginem suam. Sunt enim tales uitalitatis in illis his
 locutiones quas nonnulli etiam si catholicam fidem agnoscunt non
 tamen diligenter aduertunt ut patet ita dictum fuisse. deus ad
 imaginem dei ut dicitur fecit pater ad imaginem filii. sic uolui-
 tes agere in scriptis sanctis. deum deum etiam filium qui desunt alia
 uerba et manifestissima doctrina ubi non solum deus. sed etiam
 uerus deus dictus est filius in hoc enim testimonio. In alio uero sol-
 ue inuolunt ut se implicent ut appareat non possint. Si enim per
 fecit ad imaginem filii ut non sit homo imago patris sed filii. Dis-
 plius est patri filius. Si autem per se factus dicitur sicut dicitur filius
 ad equalitatem omnis plenam patri. quod ad similitudinem filii factum est ne-
 cesse est ut ad similitudinem patris factum sit. Deinde si hominem per
 non ad patrem sed ad filium fecit imaginem. Cur non autem faciat homo
 ad imaginem et similitudinem suam. sed aut nostram. Nisi quia trinitas
 imago facit in homine ut hoc in deo est homo imago omni uer-
 dei. quia ipsa trinitas unus uerus deus est. Quoniam enim prout in
 mirabiles tales in scriptis. Sed has protulisse sufficit. Et ipse
 ita dictum est. Dominus est salus et per prophetam tamen benedictio tua. qui
 alti domini esset non ei de quo dicitur. Dominus est salus. Et ita dicit
 inquit etiam acceptatorem et in deo meo spiritus tuus gradatim in me
 quasi alti duxerit dicit etiam acceptatorem. Et ita per prophetam publice ca-
 dent in corda inimicorum regis. de per dicit in corde inimicorum tuorum qui
 per regem dicitur. et duo in christo per prophetam publice cadent. quoniam regem in
 bellum uoluit. cum dicit in corde inimicorum regis. Farique ista in no-
 mi testamenti scribis inueniunt. Sed tamen ad romanos apostolus de-

filio suo inquit tunc factus est ei pater dicitur secundum carnem tunc
 predestinatus est filius dei in virtute et spiritu sanctificationis et requiritur
 mortuorum in christo domini nostri tanquam de alio spiritu dicitur Quid est
 enim filius dei predestinatus et requiritur mortuorum in christo aut
 filius dei secundum spiritum sanctificationis in christo aut filius dei et requiritur
 mortuorum in christo Cum dicitur potius virtute in virtute sua aut
 secundum spiritum sanctificationis sue aut ex re mortuorum eius vel mor-
 tuorum suorum non cogimus intelligere aliam personam sed unam causam
 quod si filius dei domini nostri in christo ita cum andrea fecit deus hominem
 ad imaginem dei quoniam visus possit virtutis dicitur ad imaginem
 suam non tamen cogimus aliam personam intelligere in unitate sed ipsam unam
 causam et unitatem que est una deus ad eam imaginem fecit et
 homo. Quoniam ita sunt si eandem unitatem imaginem non modo sed
 in bonis hominibus accipimus patre matrem et filio non erat ergo ad
 imaginem dei factus homo antequam viror ei fieret et antequam filium
 pararetur quia non dum erat unitas domini et as iam unitas erat
 quod et si non dum forma patris iam tamen originali natura et mulier
 erat in latere viri et filius in labris patris etiam Cum ergo cum se-
 ptem dixerit fecit deus hominem ad imaginem dei quoniam dicitur
 centum masculini et feminas fecit eos et benedixit eis vel ita distin-
 guendum est Et fecit deus hominem ut inde inferat ad imaginem
 dei fecit enim et tunc pubertas sit masculini et feminam fecit eos et
 iam cum timuerant dicitur fecit enim masculinum et feminam ne quasi
 monstruosi aliquid intelligeretur sicut si quos hominoditas vo-
 cantur cum etiam sic non mendaciter possit intelligi utrumque in
 uno singulari propter id quod dicitur est unus in carne una Cum ergo ut
 dicitur copiam in natura hominis ad imaginem dei facta propter masculinum
 et feminam non commutat septima. Adimplendum quippe imago
 unitatis debuit et filium quantum in labris patris constitutum sed
 mulier erat in latere domini forte iam facta erat et mulier et septima
 brevis compleret constituit quod postea quomodocumque sit factum de
 ligentia compleret et propter filium commutari non potuit quod non
 dum erat natus tunc et hoc non poterat ea breuitate complati pro-
 pter suo loco porta naturam filium narrant sicut mulierem de vi latere
 agnita propter quod loco narrant et tamen eam hic nominare non

Non itaque ita debemus intelligere hoc. **Capitulum non premissum**
 factum ad imaginem suam unitatis in ad imaginem dei ut
 eadem imago in bonis intelligatur hominibus propter tamen apostolus dicitur
 virtutem esse imaginem dei et propter ea velamentum ei capitis demat
 quod mulier ad habendum monet ita loquens vir quidem non de-
 bet velare caput tamen sit imago et gloria dei quoniam sicut et gloria dei
 est Quid ergo dicitur ad hoc Si prima persona mulier adimplet ima-
 ginem unitatis Cum ea detracta de latere viri ad hunc ille imago
 dicitur aut si et una persona hominis et tunc potest dici imago dei
 sicut in ipsa prima unitate et una quare persona deus est Cum et
 mulier non est imago dei nam propter caput velare propter

quod illi
 cotarum
 sunt ad
 fecit eni
 nem qu
 quod comple
 Ducto qu
 masculi
 fecit eos
 dei vi
 facit in
 montis
 imago
 adam
 poli phi
 omni for
 quod comple
 quada
 regna p
 intaudib
 tunc p
 ad imo
 near at
 li acrom
 ra e min
 indual
 em p
 videt u
 tpahf a
 aialm
 rom m
 gntage
 dicit
 em p
 die hic
 per filio
 lade et
 ne vid
 moibq
 qm film
 mo ago
 hic opa
 vao m
 dnt p
 M
 M

quod ille quia ymago ē prohibet. Sed videndum ē quō nō pōt
 cōtrariū qd dicit aplūs nō mulierē sed virū esse ymaginē dī
 hinc qd scriptū est ī Genesi fecit dñs hōiēm ad ymaginē dī
 fecit enī masculū et femīnā fecit eos et bāduat eos sicut ymagi
 nem quippe dī pām pām hūanā fecit dicit que pām vī
 qd cōpletur ut admittat ymaginē dī pparat femīnā
 Dicit enī qd fecit dñs hōiēm ad ymaginē dī fecit enī māt
 masculū et femīnā vel etc alia dīstīncōe masculū et femīnā
 fecit eos tñō modo ago pē aplū audim⁹ virū ēē ymaginē
 dī vñ caput velatē pphibet mulierē aut nō. et idō ipa hoc
 facit īndetur mī rādū ēē qd iam dū rñ dñā hūanē
 mentis agēm mulierē rñ vīto sñō esse ymaginē dī vt vna
 ymago sūt tota illa pā Cū aut admittorū dīstīnit quod
 ad eam ipām solā attinet nō est ymago dī Cū aut ad vī
 solū pphinet ymago dī est tam plena atq; ītēgra qm ī
 vñ cōmīta mulierē sicut dñā mētīs dīxīm⁹ qd et p tota
 q tēplet vitatē ymago dī est et rñ pā dīstīnit alīqd et
 quādā īntēncōe dīnat ad actōnē rē pālī nūllōmō
 aequa pte q pparat cōsulit vitatē ymago dī est Equā vñ
 īntēdit ī agēda īfīora nō est ymago dī Et qud qm
 tūm⁹ pē extēdit īd qd etmī ē tanto magis īdē forma
 ad ymaginē dī et pōt nō est cōsībēda ut pē mō cōti
 neat ac tēpet īdō vī nō dēbet velare caput rñā rō il
 li actōm que est ī rēbus cōpālīb⁹. tēpālīb⁹ q vīat pīculo
 rā ē mīma īfīora p gressū. dēbet hīc pīatē pī caput qd
 īndicat velamētū. quō rīgīcat ēē cōsībēda īta nota ē
 enī pīe angelīs pāto et pā sīgīfīcā nā dñs nō ad tēpūs
 vīdēt nōq; alīq; nōm sūt ī eīs vīpōne atq; rñā. rñ alīq; d
 tēpālī ac tēpālīe gēitū sicut īdē affīrmit sēpūs carnālīs
 aīalī et hōīm vel īdēstēs angelōz ī mīto qppa mīfīstō
 sēpūs masculī et femīnē aplūs pauls oculōz rñq; dē rī
 gēitū mīstērī nōl hīc īntēllīgī pōt quod rñ alīo loco
 dīcat vīdēt vīdēt ēē dēpōlatā sīc filīs et nepotīb⁹ et tñ
 cōmīpātē dēbē īndēt et pēpīstē eam ī oīōmīb⁹ nocte et
 dīe hīc dīcat mīlīatē rēductā īpīvīcatōe fēta pīfīā fīcī
 pē filīōz gēitū Et addīdīt p pēmansīst īfīdē et dī
 lēdē et sēfīfīcatōe rñ rōbrīetate rñā sī vō pōssīt ob ēē bō
 ne vīdēt pī nō filīōs nō hābīt nōl hī quos hīnt ī bōīs
 mōīb⁹ pēmanē vōlūcīt Sed q; ea que dñr opa bona tñ
 qm filī pīt vīte nīc pām quā qnēit rñq; vīte sūt qīq; 1 q
 nō agat hīc tēpālīa vīta qūā nō zōen sed vīōn vōcat et
 hīc opa bona mātē īnoffīcīe mīc fēgūbī solent Opā
 vōt mīc nīl pīt sīc pagānīs sīc īdēis qm cīstō nō rō
 dūt sīc qībīrīq; hēctīcīs nōl rīpīatīcīs vñ fīdēs dīlīcō et
 mīfīstī ē quōd Capm vñ rōlā sēfīfīcatō nō īmīrīt
 Aplūs rīgīfīcāt vōlūcīt īdō fīgūatē ac mīstīcē q; dēvīlīm.

do muliebri capite loquebat^r qd m^ri ad aliqd p^ractū p^ratamēti
 refert^r mane remanebit Sicut em̄ nō solū vāgūia sō sō etiā
 ip^sus d^rpli declat auctoritas nō sōm formā corp^sis sō sō frūis ē
 ad ymagiē dei sō sōm rōnālē mētē Cogitacō g^rup^e tur
 pit vana ē que opinat^r dēn mēbrū p^roz corp^saliū sūcām
 tū cūgēbi atq^z d^rssimū Porro an̄. Vione idē d^rplū d^rat
 tēonāi spū mētis vīe et induite nouū hō qm̄ sⁱ dēn cūto
 est Et alibi ap^tus G^rocitus vob^{is} inq^z v^elēm hōiem cū actib^z
 sūis induite nouū qm̄ tēonāt^r in agnitiōe dei sōm yma
 gine eius qm̄ tēonāt^r cū Si ago spū mētis nūc tēonam^r
 et q^z est nouū hō qm̄ tēonāt^r i agnitiōe dei sōm ymagiē
 eius qm̄ tēonāt^r cū Nulli dubiū ē nō sōm corp^s neq^z sōm
 quālib^{et} cū p^rtem sōm sōm rōnālē mētē vbi p^rt esse agnitiōe dei
 hōiem sōm ad ymagiē eius qm̄ tēonāt^r cū Sōm at tēo
 natōm efficiū etiā filij dei p^r baptisimū xpī. et inducēt^r nō
 vni hōiem xpī. vtiq^z induit^r p^rfidem Cūis go est qm̄ ab
 hō corp^satio fēmiā alienet cū p^rnt nobis q^z tēo hōies
 et alio loco idē d^rplū d^rat Omēs em̄ filij dei estis p^rfidē
 m^rxpo ihū Cūm^q em̄ in casto baptizati estis xpī induist^r
 non est mēdus neq^z g^ratū. nō est sēnus neq^z lib^r nō est
 mascul^{us} neq^z fēma Omēs em̄ vni estis i casto ihū Nūq^z
 nā igit^r fidelē fēme. sōm amiserūt sōm qm̄ ibi tēonāt^r
 ad ymagiē dei vbi sōm nūc est ibi fēns ē hō ad yma
 gine dei. hō est m^r spū mētis p^rnt Cū go v^r p^rta non
 dēbet caput velare q^z ymago ē dei et gl^ria dei q^z v^r d^r
 qm̄ gl^ria v^r est q^z m^rlior nō tēonēt^r spū mētis p^rnt qm̄ tē
 nonāt^r in agnitiōe dei sōm ymagiē i agnitiōe dei sōm ymagi
 nē eius qm̄ tēonāt^r illū Sōm q^z sōm corp^sis d^rstat a v^rto
 recte pōtūt i em̄ corp^sali p^rclūcto figurari p^r illa rōmē
 que ad t^rpalia gubēnāda d^rstat^r ut nō mēcat ymago
 da m^ri q^z p^rte mēs hōis et mēs rōmib^z cōp^ruēdis ut cō
 pulēdis ad hērestat qm̄ nō solū masculos sōm etiā fēas
 hēre manifestū est. ago in corp^s mētib^z cōmīs nō cognosc^r
 mēcorū v^r corp^sib^z ip^sus v^r mētis d^rst^rūas figurab^r

Ascendētib^z itaq^z int^riorib^z q^z b^rndis q^z d^rib^z Cap^m ix
 cōp^rdicōmīs p^r arē p^rtes vnde incipit aliqd o^rg^r
 qd non sit nobis cōmē cū bēstis p^rde incipit ratiō vbi
 iam hō int^rior pōtūt agnosc^r Cū etiā ip^se p^r p^r illa ratiōm
 cū t^rpalm^{us} tēn admīstracō delegata est in mod^o p^r g^ratū
 m^ris in p^retiora p^rlabit^r cōfēnate sibi capite p^ro r non atq^z
 cōhibet atq^z tēfēnate illa que i sp^rcula cōsp^rit p^ridēt q^z
 v^rh p^rortione m^rctat^r p^rnt m^ritos p^ros v^rtutis i v^rdos d^r
 monēs cū quo p^rncipe d^rhab^ro p^retior q^z illa v^risio ab ip^so cōp^r
 capite cū cōm^rgi mādūate p^rbtat^r ut lūmē o^rclōm em̄
 nō sit cū illo. ac p^r ab illa illūstracōe v^ritatis ā bō mādūati

atq^z ap^r
 dēon rō
 fructib^z
 lē v^rndit
Pot
 nā
 m^ris
 g^ratū
 ap^retō
 p^ris v^r
 p^ridēt
 totū
 m^ris
 qd part
 lēatā
 m^ris
 o^rā offi
 t^rpalia
 corp^sali
 g^ratū
Om
 g^ratū
 m^ris
 t^rpalm^{us}
 dēbet
 quā v^r
 hēndat
 cōm d^r
 sēndi
 d^r nā
 aliq^z ag
 p^ris
 p^ris
 aliq^z m
 p^ridēt
 m^ris
Om
 lē
 tēpit
 m^ris
 tēndi
 m^ris
 dō dē
 g^ratū

atq; operis optulis congrue ad videndum qm i honesti atq; in
decori remanent tanqm folia dulcem fructum sed sine ipis
fructibus Ita sine fructu boni operis bona vba contineut ut ma
le vincas qm bene loquendo contigant tptudie sua **Cap x**

Potestate quippe sua diliges aia ac omni vniuerso adp
natu ptemprolabit et apostata illa illa pphia qd
mum pti dicit cu vniuersa creatie deu rectore secuti le
gibus eius optime gubernari potuiss plus aliq pmissio
apetens atq; id sua lege gubernare molita qma nil est am
plius vniuersa in cura philem tpt et se aliq ampliq con
piscendo vniuersa vnde et ananias dicit radix omni malore
totius id vbi aliquid pti contra leges quida vniuersa ad
ministra age mlti et per appetitu pti per corp pti pti gait
qd partitit possidet itaq; ita formis et motibz corpali bz de
lectata qma inuis ea pti no h. cu com ymagibz quas me
more fite in voluit et fantasmata fornicatoe turpit ingua
oia officia sua ad eos fines refens quibz emore corpalis ac
tpalis per corpis sensu queit a timido fastu alijs animis
corpis sensibz dedito qe affectat xpo pti aut cenore que
rite carnalis voluptatis inmagit **Capitlm xi**

Quam ergo bona voluntate admittit ac impiora papi
da que no puali sed committit aboibz qm talia dli
gunt sine vlla angustia vel invidia casto m videt ample
m vel sibi vel alijs consulit et si fallat i aliquo pignora
tpalm qd et hoc tpalit gerit et modu agendi no tercat que
debat hna temptaco est Et magnu est hac vita sic age
qua velut via redentes carpmq; ut temptatio nos no app
hendat nisi hana hoc em pti petra corp est u formi
comi deputat et pti faalime ignoscat Cu vo pti adipi
scendi ca quo per corp sentit pti accipiendi vel pti
di na cotracta impiditate in hys fines boni pti ponat
aliq agit Cu dicit agit turpit agit et fornicat in corp
pni pti pti et corpore rtp fallacia pti inuor
tus rapice et vana meditaco copones ut ei nec dmi
aliq mti tale videat pti amara ferat et vbi pti
prodiga manit vbi no ad tam turpe et mptabile forni
mcom semel aboio pti sed pti pti e Tam mod

Quomodo em co **Capitlm xii** pti paulati dedit dedit
lubar no aptis passibz sed quavis vniuersis mptibz
cepit pti dedit deficiendi motus negligetis mptit oc
mpat et mptice aperio appetitu pti dedit dei pti ad pti
tudinem pti pti est q mptit pti stola pti mptas mptas
mortalitate mptat honor em hois vti e mptas et pti
do dei que no custodit nisi adipi agno mptit tito ma
gis itaq; in hctur deo qnto mpt diligit pti. **Cupidi** vti

cogitandi suavit. veritatem efficitur ppetuam in mente deum nisi
 ad illa mentis intus perces qua prima pta est. mebra i opq
 monedi. uel ab ope cohibendi. male actioni cadat et finiat
 nec sane cu sola cogitatione mens oblectat illiatis no qd
 deinde ee facienda. tenes in et volues libent que statim
 ut attigerit am respici debeat. negandū est esse ptem. s
 longe inq qm p et ope statuat implendū. Et ideo de talibz
 quoz cogitandis vena petenda pta qz pueniendū atqz dū.
 dū dimitte nobis debita nra facienda qz qd ptem atqz in
 orone ingendū sicut et nos distig de nris neqz em illis p
 duobz pms hōibz psona nra portabat et ideo p sola mior
 abū adit illiati sola utiqz mortis ppplicio plectit ita dū
 pt in hōie vno Si delectandis illiatis a quibz se gtimuo de
 bet ante cogitatio sola libent pagat nec facienda dectant
 mala. sed tū suavit i recordatione teneant qz mliem p vno
 posse dampnari dicit hoc tū. hāc quippe vna psona est
 vna qd est. totus qz dampnabi nisi hāc que sine voluntate
 opandi. sed tū cu voluntate atqz talibz oblectadi. soliq co
 gitandis sentit esse pta. per mediatois grām remittant
 hāc vtiqz disputatio qua i mente vniqz atqz hōis qm qd
 sam rōnale cōingm cōtēplatiōis et actōis offitio pda
 iugula distubis tū m ptois mēis vnitatē finato salua
 illius vitatis hōia qua de duobz pms hōibz vno p
 ems qz mliē. de quibz pagatu est genus hōiam dūmina
 tradit auctoritas ad hoc tū. audienda est ut intelligat
 thplis. ymaginē dū vno tū. tūendo nō i fēme qm vno m
 dū psona duoz hōim aliq tū significat voluisse qd i vno hōie.
Capitulum xxiij. quatuor.
Nec me fugit quosda qm fuerint. **Capitulum xxiij. quatuor.**
 ante nos cōgny defensores catholice fidei et dūm eloqy
 tractatois tū i hōie vno atqz vniqz aiam bonā. quēda p
 dū esse sentit. dū ista requirunt vni mētem. mlioz v
 dūte corpis sūm. Sed m aut distubitōm. qua vix pōt mē
 sensus vno corpis mlioz. vident apte oia cōtemē p cōpē
 tata tēnt mli qz i omibz bestis i volatilibz pti ē nō esse
 inuentū vno adintōm pte sibi illi. et tū ē ca mlioz fēd de
 late pte qz ego nō putam p mliē sensu corpis ee ponēdū
 que videmq nobis i bestis esse commē. Sed aliq volū qd
 bestie non hāent. sūm qz corpis magis p spente intelligēdū
 qstiam qm legit sapiētiā omibz pcoribz tū p hōis quippe
 nālibz bonis que nobis et irrationālibz aīantibz videmq
 esse commē vniatitē quoda sūq acellat nō ille dū sūptū
 ē m Epā que ē ad hēctos ubi legit. pfectoz ee solidū qūd
 qm p hēctū hnt acellatōs sensu ad ppanēdū bonū amalo illi
 quippe sensu nāc rōnalis sūt admittēdā p hēctos. Sed iste
 sensu qm ē quip ptiat i corpore pque nō solū aīantibz veritē
 abestis corpū sūq motu qz sentit. Sed sine isto pme aliquo

alio^o accipiens sit qd aplius dicit Viri ymagines et gl'am dei
 amplius aut gl'ay vi d'parat h' cu' sedm den vnu⁹ mente n'az
 i' m'p'bia ems intentu ex ems et intate vitate caritate p'ficiant
 debet formai quoddam p'co ronalis intenciois n're hoc e' ems
 mentis m' v'ni m'itabil'm corpali q' r'p' p'ne quo h'c vita
 no agit^r dirigendū nō ut cōformet^r h'nc s'lo s'me q'st'ndō
 m' bonis talibz et m' ea d'corquēdo b'ā m' appetitū Sed ut
 quiddā i' v'ni t'pali rōnabil' facimz et i'oz ad p'p'ia d'p' con-
 templatōne faciamz p'cista t'p'p'm' illis i' h'entat **Capitulum**
Habet em et p'ia modū p'm bonū. p' qd i'ca m' flat uel
 m'flac ag'olet. et i'oz caritate vincat^r que nō m' flat
 sed ut p'rimz edificat Sine p'ia quippe nec v'tutis i'p'e
 quibz t'c'e v'mit^r p'nt h'ā p'quas h'c vita m'p'ia p'c'gub'
 n'ctur ut ad illā que v're b'ā est p'romat^r et i'ā Distat em
 ab et i'oz q'teplōne actio qua b'ā v'f'm' t'p'alibz et illa sapie.
 h'c p'ie d'putat^r t'm'ore et illa que sapia e' possit p'ia m'ia
 pari. sicut et d'p'us loquit^r cū d'at V'me p'io p'p'te. tūc aut
 cognoscit p'ie et cognoscit p'm' t'm'ā s'iam p'f'cto q'teplōne
 dei v'lt intelligi qd p'io p'm'm' e'it p'm'ū t'm'e v'bi d'it d'ly
 quiddā dat^r p'p'm' s'mo sapie d'ly s'mo p'ie sedm' e'ndez p'm'
 h'c v'tiqz d'no d'istinguit p'me d'ubitatōe licet v'bi nō exp'ly
 quiddā m'it et v'nde possit v'tiqz d'm'ofci v'v' p'p'f'az p'io
 m'ltiplicat^r p'ia p'cutat^r m'v'ad p'p'tū e'it m' h'bro Job eodem
 p'io v'ro loquit^r Ecce pietas est sapia Abstine d'it amalis
 p'ia e' p'p'ac d'ia intelligendū e' ad cōtemplatōne sapiaz q'd
 actiois p'iam p'ine pietate quippe h'c loco p'p'm' dei cultū
 q'm' gr'ae d' t'p'p'bia nā h'c p'p' h'z ista p'ia i'codiaby gr'ae
 as Et quiddā est m' ems p'ellencius q'm' deus t'm'q' solū
 est i' m'itabilis nā Et q'm' cultū aus m'li amor ag' quo
 nūc d'p'ia⁹ em v'ide m'edimz q' et p'p'm'q' nos e'it v'p'ios
 et q'm' p'f'iamz v'ide m' p'p'p'm' et i' emigmatē tūc
 aut i' m'ifestatōe hoc e' em q'd ait d'p'us paulū facie ad fa-
 ciem. h'c et i'ā q'd ioh'es d'ilectū nūc filij dei p'm'q' et nō d'ū
 apparuit quiddā emz q'a cū apparuit similes ei emz q'm'
 v'ide m'q' em p'ali est d'el'p'is atqz h'm'q'oi s'm'p'ibz t'p'e m'
 v'ide e'it sapie. abstine. Abstine aut amalis quaz ioh'
 p'iam d'it e'it. v'p' p'culd'ubū t'p'alū est d'm' h' t'p'is i' ma-
 lis p'm'q' ag'm'bz abstine d'ebemz ut ad illa bona et i'ā
 venia⁹ d'm' obtem quiddā p'udent fortit' t'p'ant et m'ite
 ag'm'q' ad eam p'iam p'inet p'me d'icaphmā quā i' cōt'ad'is
 malis bonis q' appetendū actio n'ra v'f'atur Et quiddā p'p'
 q'empla uel cauanda uel imitanda et p'p' quaz i'q'q' v'p'
 que n'as accomodata p'it v'p'ibus n'c'ia d'oc'm'ia h'istoria
 ca cognoscē colligimz d'el'p'is ergo s'mo cū sit em fore s'm'q'
 p'nto d'icaphmā d'ismone sapie ad quā p'inet ea q' d'ū f'ue-
 rit ut f'utū s' sed p'it et p'p'p' eam et i' m'itate m'q'at^r

et f'inge i' cō
 em p'c' f'm't
 p'ad id'p'm
 tanq'm m'
 sic intelligi
 p'olū uel cō
 m' h'as p'olū
 p'ales q' rō
 h' t'p'p'ia sta
 quas m'eni
 p't. nō m' ex
 repellit. et
 t'ao t'p'p'ne
 d'atū ut p'
 p' ad m'ia
 m'v'iet v'
 m'v'iet n'
 q' d'el'p'ia i'
 d'atū t'p'p'
 h'ois cogni
 t'it p' v'
 m'v'iet t'p'p'
 stans m' q'
 p't q'm d'm'
 et p' h'p'p'ne
 m' m'emoi
 et m' d'el'p'ia
 m'v'iet d'el'
 t'us q' d'atū
Unde p'
 h'ic i'
 q' p'ca i'
 p'nt n'ormā
 m'v'iet p'
 d'atū q'
 d'ū erat. d'
 v'p' a nā c'
 m' m'v'iet
 m'v'iet f'm'
 p't aliq' n'
 ita cōd'it
 d'ip'p'ne
 p'm' q'm' n'
 h'at t'p'p'
 ems e' c'ca

et fuisse et esse et futura esse dicitur sine ulla mutabilitate tempore non enim sic sunt ut esse desinant aut sic futura sunt quia nunc non sunt sed id ipsum semper esse habent semper futura sunt. Manet autem non tanquam in partibus locorum fieri veluti corpora sed in natura incorporea sic intelligibilia per se sunt mentis appetibus sicut ista illos vi soluta vel contenta sensibus corporis non autem soluta ratione sensibilium in locis portans prout spatium localibus manet intelligibilis in corporeales quod rationes veritatis motiones in partibus habentem prout tempore habentem sunt etiam ipse utique intelligibilis non sensibilis ad quas mentis acie pervenit partem et et in prout quatenus facta potest non in eis manet ipse per ventor sed velut ipsa reverbata repellit et sit rei non habentis habentia cogitatio sine habentis cogitatio habentis per disputationes quibus eruditur anima motus comitatur ut si quod redire possit que cogitatio inde habentis. Quibus si ad motum cogitatio non redire atque ibi quod comedantur inveniet velut rudis ad rem prout ducta fuerat ducit idque inveniet ut prout inveniat in illa incorporea virtute unde mens quod descriptum in memoria figet neque enim sed manet ubi gratia quod dicitur corporalis incorporealis et in mutabilis ratio sic in ea manet huius cogitatio prout ad eam prout fantasia spatium localis potest per venire aut si aliamque artificiosi aut musici sompniarias temporis habentem in proutitas comprehendat prout tempore stans in quadam secreto alio quod silentio tam dicitur saltem cogitatio prout quod dicitur tanta ille audiat tamque quod inde respondit et si habentis mentis appetitus et quasi habentis invenit ita in memoria respondit potest recordando quodammodo remanet et in disputatione quod sic didicit tenet quod si sunt aut obli-vione deletum inquis doctina dicit ad id venit quod prout tunc accidit et sic invenietur ut erat. **Capitulum xvi**

Unde plato ille philosophus nobilis persuadere conatus est vixisse hic animas hominum et antequam ista corpora gererent et finire esse quod ea que dicitur remanent potius cognita quam cognoscuntur. Fecit enim prout quendam vestigio qua dicitur metempsychosin sic rudi ut tanquam esset illius pitissimus disputatione gradatim quippe atque artificie interrogata videbat quod videtur dicitur erat dicebat quod videbat sed si recordatio hoc esset res a natura cognita non utique omnes vel pene omnes cum illo modo interrogaret hoc possent non enim omnes impotere vita geometrice fierent Cum tam rari sint in genere humano ut prout possit alique inveniri sed potius est credendum mentis intellectualis ita condita esse naturam ut rebus intelligibilibus naturali ordine disponere condito subiecta sic videant ista in quadam luce prout in quibus in corpora quoadmodum oculi carnis videt que in hac corpora luce circumadiacent tunc lucis corporis eius quod cognoscens est creatus non enim et ipse sine nigro alba et nigra disemine

da ista iam nouit anqum i hac carne errat. Deniq tur de
 solis rebz intelligibilibz id fieri pt vt bene interrogato rēdat
 quod ad quāq patinet disciplinaz. Cur hoc dicitur senp
 illibz nullus pt nisi quas isto videt in corpore constitutū a eis
 q nouant iudicabz credit seu hīs emqz sen vbi hō
 em accipere dū est eis qm p p m pitagoraz fecit reor
 datū fuisse talia nō illa que fuerat ex pto cū hīc alio
 iam fuisse i corpore et alios nō illos natat alij emsmodi
 aliq i p m mentibz passos quas falsas fuisse mēorias q
 les plēnq expim i p m p m qm nobis videm. tē mē
 qm ceteris aut videm quod nec cōm qm o m nō vidim
 et cōm affectas esse illoz mētes etiā vigilantiū quibus
 ena est de re volūtibz aīaz flām opimōz ad de pēdēs ho
 mines furac vel pēre q hoc cōm pē qm a p vē illa reor
 daret que hīc in alijs aīa pōit corpibz vidat multis
 ac pēne oībus hīc cōtinget. qm qm dē ut viuis mortuos
 ita demortuis viuis. tanq de vigilantibz dormiētes et
 de dormiētibz vigilantes p mē cōpōne fieri pūpūat. Si
 ergo hīc ē sapiē et p mē rēta distīctio ut ad sapiāz pōnat
 etūaz rēp cōgnitō intellectūalis qm p mē vto t p m rēp
 cōgnitō rōnalis. quid em pōnēdū p mē pōpōnēdū nō est
 diffiale iudicā. Si aut alia est ad hībēda distīctio qua dī
 ngat hīc dno quo p mē dubio distīctio dīplūs dōct dīct
 qm qm dāt p mē p mē p mē p mē p mē p mē p mē p mē
 tū etiam dnoz istoz que nos p mē cōdīctīa distīctīa
 q alia sit intellectūalis cōgnitō etūaz rēp q alia rōnalis tē
 p mē et hīc illam pōnēda esse nemo ambīgit. Et hīc
 tūbz itaq nobis ea que actīōis p mē hōis et ab eis q cōmūa
 em p mē hīc mē mē mē mē mē mē mē mē mē mē mē
 gītātōm rēp mē mē mē mē mē mē mē mē mē mē mē
 nē mē. t p mē rēp cōgnitō rōnalis occit. Etiam i hac igit
 mē mē si pōmē aliqua t mē p mē mē mē mē mē mē mē
 corp m et m hīc que p mē mē mē mē mē mē mē mē mē
 hīc mē mē vt p corpālibz rebz quas corpore foris pōtas
 attingit p mē mē corp m p mē hīc mē mē mē mē mē mē
 p mē mē cōgnitō formāt. Etia volūtatē vtrūq mē mē
 p mē formābat foris actīō oculoz quā volūtas ut vīpō
 fīet et ad hībēbat rē vīpīlī et vtrūq mē mē etiam illic
 rē p mē mē t mē. Sed nō est hoc hīc cōartandū m
 hoc libm ut m cō q p mē si dū ad mē mē cōmēdōr
 pōmē mē et quod mē mē fūit p mē mē. **f mē mē**
Secut capīta t mē mē libm bī Augustī d mē mē

De gemino rōnalis mētis officio qua v mē ad tēporalia
 alīud p mē ad tēna. De fīde que hīc p mē p mē
 mē cōcepta sit mē mē mē mē mē hīc corp m. **De vō**

l mē mē quā
 pōmē hīc a
 p mē p mē
 d mē mē
 l mē mē
 nē mē mē
 d mē mē
 nō pōmē
 mē mē
 at p mē d mē
 q mē p mē
 t mē mē
 d mē p mē
 nō pōmē
 d mē d mē
 q mē v mē
 t p mē p mē
 rōnē x p mē
 mē mē v mē
 p mē et p mē
 pōmē mē

u libm p mē
 rōnalis mē
 v mē et actī
 q d cōm p mē
 f mē mē
 t mē mē
 cōm t mē
 ap mē d mē
 d mē p mē
 est mē mē
 l mē et t mē
 ad mē mē
 mē mē p mē
 cōm ille l mē
 que ill mē
 erat et mē
 mē p mē
 p mē mē
 mē mē
 nō pōmē
 est et hīc
 v mē mē

incedit populi in presentibus suis plures huiusmodi quod immutabile et semper
 enim est cuius contemplatio nos beatus facit inquantibus vero promissa
 cum temporalibus commorantur eterna ac per hoc aliquid ibi ad ipsam perti-
 nent aliqua ad ipsam sicut in libro primo. Propter istam dis-
 tinctionem nam in principio erat verbum et verbum erat apud deum et
 deus erat verbum hoc erat in principio apud deum. Quia per ipsum facta
 sunt et sine ipso factum est nihil. Quod factum est in ipso vita erat et
 vita erat lux hominum. et lux in tenebris lucebat et tenebre cum non
 comprehenderent. Contemplativa vita requirit et intellectuali mente
 evadendum est. Quia in re quoniam magis quoniam per se tantum fiet
 sine dubitatione sapientior. Sed propter id quod aut lux in tenebris
 lucebat et tenebre eam non comprehendunt. fide videtur quod opus erat
 quia creditur quod non videtur. Tenebras quippe intelligi voluit
 anima ab huiusmodi luce eamque magis quoniam donec coheret corda fidei.
 huiusmodi mortalium propter quod adiungit et de finit huiusmodi missa adeo cum
 nomine erat iohannes. hic venit in testimonium ut testimonium perhi-
 beret de lumine ut omnes credant per illum. Jam hoc temporaliter ge-
 stum est et ad ipsam pertinet que cognoscere historiata conti-
 netur. huiusmodi autem iohannes in fantasia cogitamus que de huius-
 ne nature noticia impressa est nostre memorie. Et hoc creditur
 modo cogitant sine quoniam ista creditur sine quoniam non creditur. Ut autem
 quod cum notum est quod sit huiusmodi magis actiore partem et corpus per
 corpus huiusmodi. diducit huiusmodi vocem et animam in seipso quod et ipse
 homines se et per huiusmodi communitatem cognita tenet ut possint
 cogitare quod dicitur finit huiusmodi missa adeo cum non erat iohannes quia
 et omnia sunt loquendo et audiendo. Quod autem ibi est apertus adeo
 fide tenet. quoniam tenet aut dubitatione ambigunt aut infideliter
 tate derident. Utique tamen si non sunt semper nimis in sapientiam quoniam
 dicunt in corde suo non est deus. Hec audientes verba utique
 cogitant. et quid sit deus. Et quid sit multi adeo. Et si non
 sicut res se habent ac esse per se valent fide porro ipsam quam videtur
 quoniam in corde suo si creditur vel non esse. si non creditur aliter no-
 minis. non sicut corpora que videmus oculis corporis. et per ipsum
 ymagines quas memoria tenet. etiam absentia cogitamus
 nec per ea que non videmus. et actus que videmus cogitatione
 utique forma et memorie comedamus quo retinamus cum vo-
 lucimus ut illis eam vel per quoniam qualis quoniam ymagines corporis quod
 ibi fuerint. plures recordatione etiam nec per huiusmodi vim cuius
 animam etiam si non videmus gentem et comitem et quod motibus
 corporalibus. huiusmodi vim sicut videndo diducimus intuemur etiam
 cogitando non se videtur fides in corde in quo est ab eo cuius est.
 Sed eam tenet et ipsa scia. clamatque conscientia. En itaque propter
 ea creditur in huiusmodi quod id quod creditur in huiusmodi videtur non per ipsum ipsam
 tamen fide. quoniam est in nobis videmus in nobis. quia et res ab
 sentem per se fides. et res que foris sit intra est fides. Et res

que non videtur
 si a fidelibus
 accommodat
 ceptis qualiter
 deinde per
 res veritas
 quoniam ea que
 et in diffini-
 quoniam tione
 ut testimonium
 ut dixi tempore
 na quod
 iohannes quoniam
 diducit et
 in huiusmodi
 cum non cogit
 omnia qui latet
 rit quare
 mundi. in
 eorumque
 cum ratione
 enim. non in
 cognomine
 corporis huiusmodi
 sed ea que
 tenet cogit
 nomine de
 palis per
 innotuit
 videtur
 rit. per
 rit non in
 enim quod
 quod non
 Sonus quoque
 qui vocat
 et formis
 bus in au-
 gine sua
 mirabilis
 sensum quoniam
 innotuit
 tabus vel
 corporali
 vitam ex
 huiusmodi aut

que non videntur videtur fides et ipsa in temporaliter fit in cordibus hominum et
 si a fidelibus infidelibus sunt perit ab eis diligenter aut et rebus
 accommodat fides. loquimur enim sicut dicitur. Quia est ei fides et de
 cepit. qualis fides. si in et ipsa dicitur est fides. non culpabiliter
 de cordibus perit qui cum inuenta vitas pellit. Optabiliter autem
 res veritas in eandem res fides inquit non enim dicendum est perit
 qui ea que accedebat videntur. nunquid enim ad huc fides dicitur
 et in diffinita sit in Epistola ad Hebraeos fides. Diciturque sit cum et
 quoniam res que non videtur. Deinde quod sequitur. Hic venit
 ut testimonium perhibet. Delinquit ut omnes accedent per illud. Nunc
 ut dixi temporalis est. temporaliter enim testimonium perhibet etiam de re sepius.
 nam quod est intelligibile lumen de quo ut testimonium perhibet verit
 Johannes qui non erat lux sed ut testimonium perhiberet delinquit
 quod inquit enim. Erat lux vera quod illuminat omnem hominem venientem
 in hunc mundum. In mundo erat et in quo per ipsum factus est et in mundo
 enim non cognovit. Ingressa venit et in enim non receperunt. Hec verba
 omnia qui latine lingua sciunt quod rebus intelligunt quas non
 erant quare aliquid nobis innotuit per corpus. sed quod sit ipse
 mundus. enim tamen credetis imaginem et magnitudinem primam per
 eorumque verborum sonum. Nam et auditus sensus est corpus. Quia autem per
 cum rationem sicut. id quod dicitur est. Qui enim non receperunt intelligit
 enim. non in enim crediderunt. Quia sit in illo corpore. sed cum ratione
 cognovimus. Verborum etiam verborum. Non sonus si significatio per se
 corpus ipsum per se. Nam cum rationem dicitur nec ea verba per audiri
 sed ea que iam audieramus et non solum ipsa verba etiam quod signifi
 carent cognita materia tenebamus et huc agnovimus. Hoc enim
 nomine dissimulata cum dicitur mundus. qui sonus est. res utique cor
 poralis per corpus innotuit. et per auris. Sed etiam quod per corpus
 innotuit. et per oculos carnis. Quod non quippe innotuit notum est
 videntibus notum est. sed hoc verbum quod notum per illud quod est creditur.
 erant. sonus quoque qui corpus est per auris corpus illabit. Quia autem
 perit non in illo corpore. sed in animi ratione cognoscitur. Nunc
 enim quod sit creditur per auris rationem non intelligemus
 quod non ferunt illi de quibus dicitur est. et in enim non receperunt
 Sonus ergo ubi formam innotuit auribus corpus et attigit ipsum
 qui vocatur auditus. Species quoque hominis et in nobis ipsis notum est
 et formam in aliis ad est. corpus sensibus oculis enim videtur. Audi
 bus enim audit. tactu enim tenet et tangit. sed etiam in materia yma
 gine sua in corpore quidem sed corpus ipsum innotuit. Quia
 mirabilis pulchritudo formam per se. et apparet nobis et ei
 sensum qui de tactu. si quid enim attingit. habet etiam ipse itaque
 innotuit nobis ymagine sua ad quam rationem enim non per se patet.
 tabus vel etiam in tenebris cogitamus. Sed de hinc ymaginibus res
 corporalem in corpore quidem. Innotuit enim innotuit corpus et ad
 vitam exterioris hominis pernotuit. Nam satis in dicitur li. locuti sunt
 Nunc autem agitur de homine innotuit et eis ea scia quod res est temporalis

et mutabilium p[er]tinet intentione t[ame]n assint[ur] aliq[ui]d etiā dicitur
ad g[ra]tiorē hōiem p[er]tinet[ur] ad h[oc] assuendū ē ut aliq[ui]d
inde doceat[ur] q[uo]d rōnalez adiunat p[er]m[itt]it p[ro] hoc r[ati]o q[uo]d
communes t[ame]n aiaatib[us] ir[ra]tionalib[us] h[ab]ent rōnalis v[er]o ad m[en]t[em]
orem hōiem p[er]tinet[ur] nec r[ati]o d[icitur] p[er]t[in]e[re] t[ame]n ir[ra]tionalib[us] aiaatib[us]
eam nobis esse communes. **Capitulum secundum** s[ecundu]m p[er]t[in]et[ur]

Hides vob[is] de qua in h[oc] libro aliquāto diuini[us] disputat[ur]
certa n[ost]ra d[is]p[os]itionis rōne cōpellim[ur] quā q[ui] h[ab]et
fidelis vocat[ur] et q[ui] nō h[ab]et infidelis p[er] h[oc] q[uo]d v[er]i-
enter in p[ar]te dei filii nō recipiunt[ur] quāvis ex auditu in
nobis f[aci]ta p[er]t[in]et[ur] nō t[ame]n ad eū p[er]t[in]et[ur] corp[or]is p[er]tinet[ur] q[uo]d appellat[ur]
auditu q[ui] nō sonat[ur] nec ad oculos h[ab]et[ur] carnis. q[ui] nō
est color a corp[or]is forma nec ad eū q[ui] dicit[ur] tactus. q[ui] cor-
pulentie nichil h[ab]et[ur] nec ad v[er]ū o[mn]i p[er]t[in]et[ur] corp[or]is. q[ui] cor-
dis est res ista nō corp[or]is nec f[aci]s ē a nobis sed i[n]t[er]imis
nobis nec eam q[ui]sq[ue] hōm[ini] videt i[n] aliquo s[ed] v[er]o q[ui]sq[ue]
in semetip[s]o. Deniq[ue] p[er]t[in]et[ur] et simulac[um] cōfingi et putari esse
in quo nō ē. Quā q[ui]sq[ue] igit[ur] fide ap[er]at p[er]t[in]et[ur] vult p[er]t[in]et[ur]
aut credit eam ē nō videt[ur] et tanto firmi[us] credit. q[ui]to
fructu eius magis no[n]it quos op[er]a solet fides p[er]t[in]et[ur]
Quāob[re] o[mn]ib[us] de quib[us] e[st] v[er]ba subm[itt]it[ur] et dicit[ur] Quot[us]
aut recipiunt[ur] eū d[icitur] eis p[er]t[in]et[ur] filios dei s[ed] h[ab]et[ur] q[uo]d credit[ur]
i[n] no[n]e eius. Qui nō exang[ui]nib[us] nec ex voluntate carnis ne-
q[ue] ex voluntate v[er]i sed ex d[omi]no nati s[un]t fides ista communis ē nō
sicut aliq[ui] corp[or]is forma communis est ad videndū o[mn]i o[mn]i-
b[us] quib[us] p[er]t[in]et[ur] ē. Corp[or]is quippe vna q[ui]sq[ue] t[ame]n t[ame]n quodā-
informat[ur] aspectu p[er]t[in]et[ur] sicut d[icitur] p[er]t[in]et[ur] o[mn]ib[us] hōib[us] esse facies
h[um]ana communis nā h[oc] ita d[icitur] ut t[ame]n singulis suis h[ab]et[ur] q[uo]d
vna p[er]t[in]et[ur] doctrina i[m]p[er]f[ec]tam fidem credent[ur] cordib[us] singulor[um]
q[ui] h[oc] idem credit[ur] v[er]issime d[icitur] s[ed] aliud p[er]t[in]et[ur] ea q[uo]d credit[ur]
Aliud fides q[uo]d credit[ur] illa quippe i[n] r[ati]o s[ed] que nō esse vel
fuisse vel fut[ur]a ē d[icitur] h[oc] aut[em] i[n] a[n]i[m]o credit[ur] ē. ei t[ame]n
cōp[er]t[ur]a cui[us] ē q[ui]sq[ue] sit i[n] alijs nō p[er]t[in]et[ur] sed p[er]t[in]et[ur] nō eū m[en]t[em]
est vna sed q[ui]sq[ue] p[er]t[in]et[ur] p[er]t[in]et[ur] t[ame]n et vltimā d[is]p[os]itione magis
vna d[icitur] q[ui]sq[ue] multas nā t[ame]n duos hōies p[er]t[in]et[ur] vna
facie d[icitur] et miram[ur] ambor[um] facies itaq[ue] d[icitur] multas a[n]i[m]as
fuisse singlas v[er]o singlor[um] de quib[us] leg[is] i[n] actib[us] ap[er]t[ur]
q[uo]d eis erat a[n]i[m]a vna q[ui]sq[ue] vbi d[icitur] paulo ap[er]t[ur] vna fides
tot cas[us] audet q[ui]sq[ue] d[icitur] quot fideles Et t[ame]n q[uo]d d[icitur] O m[en]t[em]
magna est fides tua Et alii Modice fidei quare dubitasti
quā t[ame]n p[er]t[in]et[ur] signat[ur] s[ed] ita d[icitur] eade[m] credent[ur] fides vna quēad[em]o-
eade[m] volent[ur] voluntas vna t[ame]n et i[n] p[er]t[in]et[ur] q[uo]d hoc idē volūt[ur] p[er]t[in]et[ur]
voluntas sit t[ame]n q[ui]sq[ue] p[er]t[in]et[ur] alit[er] at latet quāvis idē velit et si
aliquib[us] p[er]t[in]et[ur] p[er]t[in]et[ur] p[er]t[in]et[ur] p[er]t[in]et[ur] p[er]t[in]et[ur] q[ui]sq[ue] videt[ur] v[er]o

quisque autem sui conspectui non credit utique hanc esse suam si plane punitur
 Et quidam sane eiusdem uide videtur. Capitulum in voluntate
 et ratione utentis tanta conspiratio ut in latet aliter quid
 non nulle sit in voluntates omni etiam singulis note. Et cum quisque
 negat quod homo alius velit una in quibusdam rebus possit scire
 quid omnes velint. Unde illa emenda nimis factitia punitur
 veritas quod cum se punitur in theatris quid non habent et quid
 vellet omnes alios esse ludis dictum atque ad diem constitutum
 ingenti exspectatione multitudo confluit spectans et spectibus omnibus
 durisse punitur. Vili voluit emere et cito vende in quo dicto
 lenissimum rehemer omnes in conspectu inveniunt suas etiam va
 ante oculos omni constituta et in impura dicti amica bli fa
 note placent. Cuius autem tam magna expectatio sita est illo punit
 tante omni voluntate se esse dictum nisi quod latent hominem aliorum
 hominum voluntates. Sed nunquam latuit ista ista. nunquam quicquam la
 tet. quia tandem causa inquit putat quod non inveniunt in aliis
 de se quod comitia copacite vel copriante vicio sui non. Sed
 aliud est videri voluntate sua aliud quoniam et ipsa coactura
 quare aliena nam copdita roma tam etiam hoc in rebus huius
 quoniam constantinopolim in roma videri oculis meis. De illa
 vero nichil nouerim nisi quod aliis testibus tradidi et nunquam quidam
 ille vel sapienter inuenio vel alios quosque percipiendo vili velle
 emere et cito vende. Omnia id tradidit esse commune. Quod quoniam
 vici vici est ipse quoniam ad ipsam emporium instam vel aliam
 aliam vici quod quicquid quoniam est in rebus pestilentia quod quicquid
 regitat et vincat. Nam prope hoc cum venalis codex ei fuisset
 oblatum per quod ei ignarus et idem quidam quoniam postea erat
 venditorum iustum pro quod multo propter et amplius erat ut opinari
 in dedisse. Sed si etiam sit quisque tanta nequitia postea ut
 vili vendat quod dimiserunt priores et cito emat quod copriant
 libidines non est ut opinor tanta lumen et per quoniam. Nec capi
 autem aut etiam non quoniam fortasse occidit quoniam nequitia maiore quoniam
 theatrum pro vicia principum alio propter theatrum in sulcat
 magno pro scripta emendo pro autem rueri vendendo latere
 comis etiam quam non in quoniam emisse femina carius et
 vilis vendidisse pro comibus. Illud etiam quod vetus poeta
 dicit. Erant omnes mortales sepe laudari ceptant per se
 et de se pro et de his quos propter fuerat coicant in aliis. Vnde
 pronuntiasse hominum omni voluntates. Denique si et minus durisset
 laudari omnes vili nemo vili vili vituperari. Vili quod est omni
 voluntate durisse videtur. Sunt tamen quoniam vicia sua odierunt et in
 quibus pro durisset ipse nec ab aliis se laudari velint. Quoniam
 agant obmerguntur demerentia cum idem vituperant ut cari
 quant. Quod si durisset omnes de vili nemo esse non vili
 durisset aliam quod vili in qua non cognoscit voluntate. Quoniam quoniam
 aliud quoniam latent velut ab hac voluntate quod omni et in omni
 hanc nota est non recedit. Dicitur.

Multū est autē cū capeffende abis retinēde bte. **Cap. iiii.**
 Multis volūtas fit oīm vna vnde tanta existat de
 bte vnde vnaq; vaictas i dīpitas volūtatū nō q; aliquis
 eam uolūt sed q; nō omēs eam noriūt. Si em omēs eam
 noffent nō ab alijs putat eſſe i vltute cū alijs i corpore vo
 luptate alijs in vltutē et alijs atq; alijs alibi atq; alibi
 ubi em eos quēq; res maxime delectauit ita in ea cōſtitue
 rūt vitā bte. Cū igitur feruētē amant omēs quod
 non omēs ſciūt. Cū pōt amare qd neſcit ſcīa de hac
 re in libris pīpiorū diſputant. Cur ago bte ab omib; q;
 amat nō tamē ab omib; ſciūt. Si forte ſciūt omēs. pā
 que ſit. ſed nō omēs ſciūt ubi ſit. Et inde cōtento ē. Quasi
 vō de alio mūdi qm agat loco. ubi debeat quīq; velle
 vne de nō ita querat ubi ſit bte ſcīa qd ſit vne
 vltutē ſi in corpore voluptate eſt. Ille bte ē qm ſciūt corporis
 voluptate. Si in vltute cū illa que hac ſciūt. Si in vltutē
 ille qm ſciūt vltutē. Cū itaq; alius dicit bte vne eſt vo
 luptate corpore ſciūt. Alius aut bte vne ē vltute animi ſciūt
 vne a ambo neſciūt q ſit bte vitā. Vnō ambo ſciūt. Cū
 go ambo amāt eā ſi nemo pōt amare qd neſcit. An forte
 flm ē qd pōt vltutē iſtius qd pōt vltutē. Beate vne omēs hōi
 nes vellent. Si em bte vne ē vbi grā. ſi m cū vltutē vne
 quō beate vne vlt. qm hoc non vlt. vne vltutē dīpiti
 homo iſte nō vlt bte vne. qm nō vlt ſi m vltutē vne. qd
 ſolū ē bte vne. Non go omēs bte vne vltutē qm pauca
 qd vltutē. Si nō eſt bte vne niſi ſi m cū vltutē vne quod
 nō vltutē. Ita ne flm eſt vū nō qd cū actademias oīa
 dubia ſunt. Actademias tūc dubitauit qm cū vltutē
 i hortensio. Analoſo ab aliqua re cū de qua nūllus ambi
 geret pūne pūne diſputatōis qd cū bte cū omēs eē
 volūt. Abſit ut hoc flm ē dīpiti. Cū igitur. An dīpiti
 eſt cū ſi niſi ſit aliud bte vne qm ſi m vltutē cū vne. bte
 et qm hō nō vlt bte vlt vne. vne qd cū hō vltutē ab
 ſciūt. Tale eſt em qd ſi dīpiti. Et qm nō vlt beate vne
 bte vlt vne. Itā repugnātiā qm andiat. Cū ſciūt et
 tū ad hanc cōtendit neceſſitas. Si et omēs bte velle vne
 vne ē et nō omēs ſi vltutē qm ſolū vltutē bte. **Cap. v.**

Hic forte illud ē qd nos ab alijs auguſtine poſſet cruce
 ut quō dīpiti ubi quōſq; poſſit bte vitā qd eos
 maxime delectauit ut voluptas epīcū vltutē zenonē ſi a
 hō aliqd aliud. niſi dīpiti bte vne niſi vne ſi m vltutē
 et cōmūnas et vltutē flm nō eſſe. qd omēs bte vne vltutē quia
 omēs ita vltutē ut quēq; delectat vne qd pōt ſi pūne
 eſſet in theatro omēs illud in pūne vltutē in vltutē.

hoc qd
 de ſentē
 tamē ad
 vltutē
 vltutē
 nec tam
 qd non
 ita ſi m
 delectat
 pūne
 pūne et l
 datur p
 mple
 tates
 et ſi m
 hō vltutē
 eſſet
 pūne
 datur vltutē
 appetit
 ſi m
 ſi m
 qd qd
 non qd
 nō eſt
O
 om qd
 ſi m
 eſt pūne
 eſt qd
 ſi m
 dūne
 pūne
 qd ad
 ta om
 ad pūne
 et que
 ſi m
 pūne
 tapax
 tōne
 eſt qd
 pūne
H

ut voluit quod volentes pariter facit quod accidit sibi voluit hoc est
 enim aut quod sapienter dicit Thetia quod non potest id fieri quod vis
 id velis quod possis comode sic dicitur esse quod negat Sed con
 plura est daturus impio ne esset inferior beate aut quales se esse
 omnes voluit non recte ut dicitur non potest fieri quod vis Si enim beatus
 est immortalis vult si potest quod non vult quod si non potest Sed non est mor
 talitatis quia hoc vita nec erit nisi quod et immortalitas est et
 si nullo modo dari non posset frustra etiam beatitudo queratur quia per
 mortalitatem non potest esse **Secundum** Capitulum octavum

Quoniam ergo beati omnes homines esse voluit Si vero voluit per se
 esse voluit et in mortales sicut enim non potest beatus esse denique
 et de immortalitate interrogabit per et de beatitudine omnis casus se velle
 videtur Sed qualiter beatitudo que potius vocatur quam sit in
 hac vita queratur immo de fuit? Si in mortalitas deperit
 prout quia vocatur beatitudo esse non potest ille quippe beatus vivit quod
 iam proprium dicitur et ostendit satis fuisse cum vivit ut vult
 ne male aliquid vult nec aut male vult immortalitatem si
 enim humana capax est deo donante nam cum per capax non est
 nec beatitudinis capax est ut enim homo beate vivat oportet ut vi
 nat que potius morientia vita ipsa deperit beata vita in illo na
 me prout quod potest Cum autem deperit aut nolente prout dubio
 deperit a volente si neutrum Si volente quod est beata vita que
 ita est involuntate ut non sit in potestate Cumque beatus homo nemo sit
 aliter volendo nec habendo quanto magis beatus est quam non honor
 non possit non qualiter aliter se sed ipsa beata vita nolens de
 perit quod ei nulla vita est unde et si nullo modo relinquitur
 quo sit in potestate propterea enim beata vita deperit Agitur est in
 quam in sentit quia sit se nolente cum propter totam quod et quod
 prout diligit non igitur potest et beata vita esse et nolente deperit
 quia beatus homo nemo nolens sit ac per hoc quanto magis no
 lente deperit in potestate facit que si nolenti propter totam deperit
 facit Si autem volente deperit etiam per quod beata erat quia prout
 voluit quod habet restat ut dicitur neutrum esse in a beati
 tate deperit a beata vita in per morte deperit tota vita nec
 nolle nec velle ad utrumque patet et ad coram deperit Sed nec
 ista beata est vita que talis est ut que beatus facit amore eius
 indigna sit Quoniam modo enim est beata vita quia non amat beatus
 aut quod amat quod utrumque viget cum perit in deperit accipit in
 si forte virtutes quas propter solam beatitudinem se amant per
 proinde nobis audet ut ipsam beatitudinem non amet Quod si
 facit etiam ipas utique amare desideramus quod illam propter quod
 solam beatitudinem istam amant non amant Deinde quoniam modo
 erat vel illa tam propter tam examinata tam eliquata tam
 tota quia beatus esse omnes homines velle si ipsa quoniam iam beatus sit beatus
 esse nec voluit nec noluit Aut si voluit ut vitas clamat ut

natūa cōpellit. cū pūne bonū et immutabīl' bñs cūtor hē
indidit Si mqu' volūt bñ esse qm bñ pñt. bñ nō esse vtiqz
volūt. pauldubio volūt cōmū et pñt. qz bñ pñt. nā m
p vñctes bñ esse pñt. Volūt igit' pñt qz vñct immor-
tales qz esse volūt qm cūqz vñt bñ. nō pñt nō esse cūpñt
non aut vñt bñ. cū nō adest qd vñt. Nullo o igit' ēē pñt
vita veracit bñ m pñt sempiterna nam vñt cūpñt hñā
nā. quaz tñ depēdēblem cōfīct' nō pñt qñtō ēē Si pñt fides
asit q mēst eis qbz dedit pñt ihs filios dei si nulla qz ēē

Humilis quippe argumētacōibz hāc mōe **Cap. ix**
nūc cōnātes vñt pñt magnū pñt ingemū hābñ.
dantes oīo. doctmē qz subalīpñt cūdñt ad mēdāgā
dām solūqz aīe in mortalitātē pñt vñt pñt cū tñ aīe
bñā vñt nō mēdñt stabīl' vñt. qd mēdñt cām
quippē vñt hñāqz cūa pñt bñtūdiēz vñt dñt. Et qm cōp
dñt pñt cūbñt et aīam pñt i spñtā bñtūdiē
pñt cōpē collocandū putācñt. Talia dēdñt vñt cūm
tātē sēdñt ut hñā dēdñt pñt pñt vñt qd hñā
longū ēē dēdñt. Sed i libro xñ dēdñt dñt pñt aīo
qñtū arbitror pñt fñdēs aīe ista totū hñā i mortālēz
fñtūz qm vñt cōstāt qz aīa et cōpē. Et ob hñā vñt bñtū
mō nō argūatōe hñā. sed dñt qñtūdiē pñt
Et idō cū dñt ēē i cūā qz ihs dedit pñt filios dei
fñt hñā qm rāpñt cū. Et qm pñt rāpñt cū bñtū fñt
pñt pñt dñt. cūdñt iñt cūā qm qz mō fñt
dñt ēē ad dñt. Cū nō dñt nāqz qz vñt
cūā. nāqz qz vñt vñt sed dñt nā pñt. nē ista hñā
qñt vñt et gñtū mñtū tñtū pñt dñt
rātū ilico amōñ ēē. Et vñt cōpē fñt et hñā iñt
vñt aīo sñdñt. quod iñt vñt. Si ēē nā dñt
fñt pñt filios hñā mñā fñt ēē hñā filius. hñā ēē vñt
cōpē fñt et hñā iñt. Cūto ēē cūdñt nā filios
hñā. gñt fñt dñt filios et hñā iñt. mñt solo et dñt
solo ēē pñt bñt pñt iñt mortalitātē cūā ēē
pñt quod pñt dñt filios pñt ēē ēē nē mortalitātē

Hos itaqz qui dñt ita vñt dñt dñt **Cap. x**
alius quo libāret hñā amīcñā mortalitātē hñā
ut vñt filii dñt sibi cōdñt. hñā si vñt iñt.
cū dñt hñā aīam et cūā. mortalēz fñt. mñt pñt.
pñt ēē sic vñt. ut istā mñt quonōs pñt dñt
et hñā. hñā iñt xpm dñt libāret dñt agñtū hñā
et dñt cōgrū dñt. vñt cūā vñt dñt nā alī mñt
dñt pñt dñt. ēē pñt tñt cūā ēē. sed
pñt nē mñt cōdñt mñt alī nō fñt nē ēē
pñt. Cū dñt tñt nē fñt ad dñt pñt nā.
mñt qz mortalē cōdñt pñt mortalitātē ad dñt

ab i mortalit' deppatone libandas qm ut denitaret nobis qm
 ti apparet deus qntiqz diligit qm d' v' h' q' i' tanto isto
 iudicio manifestis atqz p'claris qm ut d' filius i' mutabi-
 litate boni p'p'e manet quod aut et anobis p' nobis accipi-
 ens qd no aut p'te p'ne n'bie d'cl'menti n'm dignus est i'
 ite cōp'etm post p'ne v'lo malo p'no m'ito mala n'ra p'f'act
 ac p' iam cōd'entibz qntu nos diligit deus et quod d'p'p'at
 b'ant' iam p'p'antibz dona i' nos p'na p'ne v'lis bonis m'itis
 n'is i' p'no p'cedentibz et malis m'itis n'is i' d'bita largitate
 cōf'ert q'ma d' ca que d'm m'ita n'ra dona s't e'q. Et em
 fides p' d'ilectōm oparet' Caritas d' diffusa est i' cordibz n'is
 p'cep'm p'ctm qm datus est nobis tūc em ē datus qūdo i' h'us
 est requitūde cl'ificatō tūc em cū p' m'itūz est p'm'it' q' tūc
 p' d'illo p'p'tū ē et ante p'dictū p'cedit i' altū cōp'tima' capti-
 vitatē d'at dona h'oribz q'c dona p'nt m'ita n'ra quibz ad p'i-
 m'm bonū i' mortalit'at' d' h'is p'cedit' Cōm'edat aut i' m'it' apl's
 caritatē p'na deus i' nobis tūc em ad h'uc p'cedit' essent' Cristū
 p' nobis mortuū ē multo magis i'ustificat' n'is i' sanguine ip's
 salm' cūqz ab ita p'cep'm p' d' h'uc addit et d' Si em tū m'
 m'it' essent' r'ed'aliat' p'm'qz d'eo p'ce morte filij eius i' m'itoma-
 gis r'ed'aliat' salm' cūqz i' vita ip's tūos p'cedit' d'at
 p'ns q'os post'it' m'icos d' et quos p'ns i'ustificat'os i' m'itoma-
 gis i' h'us i' m'it' cos post'it' r'ed'aliat'os p' morte filij d' Et q'c
 p'ns saluēs p' ab ita p'cep'm cos post'it' saluos i' vita ip's
 p'ou ego an istam grām. quonqz p'cedit' sed i' talibz p'ctis
 p'm'qz ut m'it' cōm' d' d' p'm'qz aut idem apl's nob' p'cto-
 res et m'icos d' d' duobz i'dentit' n'obis appellat' vno velut
 m'it'io d' h'io plane a t'orissio d'ct' Si em p'ns cū i' f'irmi-
 tate ad h'uc m'it' t'p'us p' m'it' mortuū est quos i' m'it'
 mos cōd'ent' m'icos n'cupant' tunc aliquid videt' i' m'it'
 tas Sed aliq' talis est ut impietas n'ietur i' m'it' i' f'irmi-
 tas est m'it' n'ietur nō habet qm ē h'eb'ant' i' h'us h'ec
 d'ct' n'ra aut locutōe saluator quod v'bi latina lingua
 antea nō h'ebat si h'ec pot'at p'ut potuit qū voluit h'ec at
 apl' p'na p'cedit' n'bi aut ad h'uc tū m'it' essent' m'it' t'p'
 p' m'it' mortuū ē cōf'ert h'us duabz p'cedit' quaz n'
 vna d'at p'cedit' p' alia d'at m'icos d' tamqz illis p'cedit'
 reddet' p'cedit' p'cedit' ad i' m'icos d' r'ed'it' ad i' m'icos d'.

fo 7.

fo 7.

Ed quod ē i'ustificat' i' sanguine ip's tūc **Capm vi**
 v'is est h'us sanguis ob'it' ut i' co i'ustificat' a d'ct'io
 Et quod est r'ed'aliat' p' morte filij eius ita ne v'is ann'
 i' m'it' nobis d'ns p' v'it' morte filij p'i p' nobis et placat'
 est nobis v'it' ergo filij eius usqz ad d' nobis iam placat'
 erat ut p' nobis dignat' mori p'ator usqz ad d' ad h'uc i' m'it'
 cedat' ut m'it' filius p' nobis mortuū nō placat' Et quod est
 q' alio loco idem r'p'e d'ctor gen'm i' m'it' d'nd' go d'ct'm ad h'ec

fo 7.

fo 8.

subsistent vita nisi per eum qui vivificat omnia. Si ergo commissio
 peccatorum per viam dei iustam subdidit diabolo profecto commissio
 peccatorum per iustitiam dei benignam erit hominibus ad dei gloriam. **E**x
 non ergo diaboli potentia dei sed iustitia impandis fuit
 nam quod omnipotente potentia aut magis calere potest po-
 tentia rationis comparari potest. Sed in diaboli vicio proprietas pre-
 facta sit amator potentiae et defector oppugnatoremque iustitiae.
 Sic enim et homines enim tanto magis imitantur quante magis re-
 glecta vel etiam per iustitiam potentiae student enim quod vel ad
 exultationem letantur vel inflamantur cupiditate. Placuit deo ut ipse
 erueret hominem de diaboli potestate non potentia diaboli sed iustitia
 vincat. Nam ita et homines imitantur christum iustitia quicquid diabo-
 bolus vult non potentia. Non quod potentia quod mali aliquid fugi-
 enda sit. Sed ordo servandus est quod per est iustitia nam quanta
 potentia potest esse mortalis. Teneat ergo mortales iustitiam. poten-
 tia in mortalibus dabitur. Cum comparata quantitas eorum hominum qui potentes
 vocantur iustitia ridicula infirmitas invenitur. Et ibi fadit peccatori
 fons ubi videntur mali plurimum posse. Cantat autem iustus et
 dicit. Dominus homo quem tu erudis dicitur et de lege tua dormis cum
 ut mitiget ei aduersus malis donec fadit peccatori fons.
 Cum non repellat dominus plebem suam et hereditatem suam non delinquit
 renouat et iustitia conat in iudicium et qui habet eam
 omnes recte sunt corde. Hoc igitur tempore quo diffat potentia ipsi dei
 non repellat dominus plebem suam et hereditatem suam non delinquit qui-
 talis accidia et indigna ipsa hominis atque infirma pariat. quo
 aduersus iustitiam. quia nunc habet infirmitas propter conat
 in iudicium. hoc est iudicium accipiat potestatem. quod iustus infir-
 menat in praesente iustitia. ordine suo fuit potentia subsecu-
 ta. Potentia quippe adiuncta iustitiae vel iustitia accedente po-
 tentie iudiciumque potestatem facit. Potentia autem iustitia ad vo-
 luntatem bonam unde dictum est ab angelis nato christo. Gloria in quo
 celis deo et in terra pax hominibus bone voluntatis. Potentia vo-
 luntatis iustitiam non preiudicat deo et in rebus sanctis ponitur. et in propriis
 bene aut accipiendo sunt dicte. Cum autem bonum faciunt pro proprio
 disputant. Dicit res bene velle et posse quod velis non debet
 esse illa proprietas que in eadem disputacione notata est ut quod
 abus rebus que faciunt bonum. posse quod velis. hoc eligat. et vel-
 le quod oportet negligat. Cum prius debeat habere voluntatem
 bonam. magna vero postea potestatem. bona porro voluntas per quam
 da est avorsus a quibus se vincat. hoc ad hoc vincat ut male
 velit et bona iam voluntas eius quod est optandus et itaque ut
 potestas nunc dicitur. sed tota vincat propter que vincenda potestates esse
 voluit homines et voluit propter vincendos homines ut quid hoc
 nisi ut vix victi flos vincant. nec sint vitate. sed opinione
 victores. velit homo prudens esse. velit fortis. velit temperans.
 velit iustus. atque ut hoc vacare possit. potentia plane op-
 tet atque appetat ut potens sit in seipso et in omni modo ad ipsi

2.
 ps. 93.

Luc. 21.

ps. 8a

ps. 68

scriptum pro scripto Acta vobis que bene vult et tamen non potest sicuti est
 in mortalitas et vana ac plena felicitas deponere non cesset et
Que igitur est iustitia qua in Capitulo patienter expectet
 etus est diabolus. que nisi iustitia ipsi casti. Et quo vi
 etus est? Quia cum in eo nichil dignum morte inveniret. De
 cidit enim tunc et utique iustitia est ut debitorum quos tenebat
 liberi dimittantur in eum cadentes que sine ulla debito occi
 dit hoc est quod iustificati dicuntur in Christi sanguine. Quia in remissi
 one peccatorum nostrorum innocens ille sanguis effusus est. Unde se
 dicit in psalmis in mortuis liberati. Solus enim ad debito mor
 tis liber est mortuus. Hinc et in alio psalmo dicitur sine non rapui
 tunc consolubas. Hapina volens intelligi peccatum quia vniuersali
 est tota licita. Unde per os carnis sue patet in eum legi
 dicit. Ecce venit princeps mundi huius et in me non habet dominum
 nichil invenit. in illius peccatum. Sed ut sciat omnes inquit quia
 voluntate patris mei facio. Surgite cumque hinc et pergit inde
 ad passionem ut pro debito nobis quod ipse non debebat quod
 soluit. Numquid isto inter commissio diabolus vincit? si potui
 ra Christi in illo agere non iustitia voluisset. Sed post posuit quod
 potuit. ut prius ageret quod oportuit. Ideo autem illius opus erat
 esse deum et hominem. Huius enim homo esset non posset occidere nisi in deum
 esset non occideretur voluisse. quod potuit sed non potuisse quod vo
 luit hic ab eo potentie placita fuisse iustitia sed ei defuisse po
 tentiam putarem. Nunc vero humana pro nobis passus est quia
 homo erat sed si noluisse etiam hoc non pati potuisset quia et
 deus erat. Ideo gratior facta est in humilitate iustitia quia posset
 si noluisse humilitate non peccata. Tanta in divinitate potentia ac
 si a morte tam potente nobis mortalibus impotentibus
 et concedata est iustitia et promissa potentia. Hoc enim domino
 vni fecit moriendo. Aliter requireret. Quid enim iustus quam
 usque ad mortem cunctis per iustitiam venire. Et quid potentius
 quam requirere a mortuis et in celum in ipsa carne in qua occisus est
 ascendere. Et iustitia ergo prius et potentia postea diabolum vicit
 iustitia sed quia nullum peccatum habuit et ab illo est iniustus oc
 cisus potentia vero quod requirit mortuus nunquam propter mori
 turus. Si potentia diabolum vinceret etiam si ab illo non potuisset
 occidere. Quamvis maioris sit potentie etiam quam morte vincere
 requirere quam vitae vincere. Sed aliud est propter quod iustificamur
 in Christi sanguine cum per remissionem peccatorum criminum de diaboli
 potestate. Hoc ad id pertinet quod actus iustitia diabolum vincat non
 potentia. Huiusmodi quippe quia suscepit in carne mortali
 non quod in mortali potentia confusus expus. De qua tamen in divinitate aut
 apertus. Quod istam est dei fortis est hominibus. **Capitulum xv**
Non est itaque difficile videre diabolum vinctum. quoniam ab illo
 Notatur est requirit. Illud est magis et ad intelligendum pro

fundus v
 castus oc
 omo huius
 eos dyaboli
 obsequial
 merito pe
 vinctus e
 angelis
 vincta den
 narrat
 dicti loqu
 misti et
 datus te
 culos re
 ut accip
 in me et
 donec de
 tulit me
 missionem
 rangis re
 ut nos
 ab omni
 vinctus
 sed huius
 linat el
 us est
Quod
 et
 minis q
 ant vinct
 et remiss
 itate et
 notum i
 meruit
 gratulati
 est fidei
 fidei f
 dampni
 aduocati
 sonat x
 pro d
 filis su
 nel ad
 ul add

fundis videt. dyabolum victum. qui s. vixisse videbat. i. quando
 crucis occisus est. tunc enim sanguis ille. qui eius erat. qui nullum
 oim. huius peccati ad remissionem nostram fuisse est peccator. ut quia
 eos dyabolus merito tenebat. quos peccati reos condicione mortis
 obstrinxerat. hos per eum merito dimitteret. que nullus peccati reus in
 merito penam mortis affert. hoc iusticia victus et hoc victo
 merito penam mortis affert. que apud eum in ipso et
 vincit. e. foris ut vasa eius eripent. que apud eum in ipso et
 angelis eius fuerant vasa ire. et in vasa misericordie vertent. Hoc quippe
 verba dei nostri ihesu christi de celo ad se facta in primis vocatus est
 narrat apostolus paulus. ubi int. acta que audimus etiam hoc pbi
 dictum loquitur sic. sed hoc enim tibi apparem ut constituas mi
 nister et testem coram que ante vides quibus etiam pro tibi li
 beras te de populo et de gentibus in quibus ego mitto te appone o
 culos rectos ut autem ateneberis et aptate satisfas. addu
 ut accipiat remissionem peccatorum et forte que in peccatis et fidem que
 in me est. unde et exhortas idem apostolus tractans ad gratiam ac
 donec deo patri. tunc erit iniquis nos de peccatis tenet. i. tunc
 tulit in regnum filii caritatis pro iniquis huius redemptionem. i. re
 missionem peccatorum. in hac redemptione tamquam pro nobis datus est
 sanguis castissimus accepto dyabolus. non datus sed ligatus
 ut nos ab eis uxoribus solueret. nec quicquam feru. cor. quos ex
 ab omni debito liber. indebitis fuisse suo sanguine redemptionem peccatorum
 rectis i. voluit. trahet ad fidem ac remissionem mortis peccati
 sed hactenus morientur ad christi gratiam pertinetis propositi et peccati
 finati et electi ante constitutionem mundi. quibus pro illis ipse mortu
 us est. crucis carnis tunc morte non spiritus. **Capitulum xvi.**
Quamvis enim et ipsa mors carnis de peccato pro nobis origina
 liter venit. tunc bonum eius usus gloriosissimos martires se
 cit. Et ideo non solum ipsa sed omnia huius seculi mala dolores et ho
 minum. quicquam de peccato. et maxime de peccato originalis mitis vani
 ant. unde facta est et ipsa vita vinculo mortis obstricta. tamen
 et remissionis peccatis remane. debuerit cum quibus hoc pro vitate
 itaret. et unde dicitur. vobis fidelium tot naves hoc per testamentum
 novum in mala huius seculi. novos solum parat. misericordiam quia
 meruit ista vita dampnata sapientie tolere et quia finietur
 gratulans. Bitudinem vobis quam habet vita futura sine fine. huius
 est fidelis et patient. expectas. dyabolus a datus et a cordibus
 fidelium foras missus in ipso dampnatione atque infidelitate. licet
 dampnatus etiam ipse regnabat. tunc proditor mortalium huius
 adiutari finit. quia eis expectare non potuit. de quo satis hic per
 sonat per os apostoli. fidelis deus qui non permittit vos temptari
 nisi id quod potestis sed faciet cum temptatione etiam quatenus ut pos
 sitis sustinere. sicut autem ista mala. que fideles pie perferunt
 vel ad emendandam peccata. vel ad accendendam per bandamque iusticiam
 vel ad emendandam vitam huius misericordiam ut illa ubi est bilitudo

Colos. 1.

1. ioh. 5.

Ro. 8.

vera atq; perpetua et deperdetur ardenti et instanti inquit. Et ita
 eos ista suavit' de quibus dicitur. **S**ancti qui diligunt deum omnia co-
 operantur in bonum. **H**is qui secundum propositum vocati sunt scilicet in quos
 ante premit et predestinavit conformes ymaginis filii sui ut sit
 primogenitus in multis fratribus. **E**t nos autem predestinavit illos et vocavit
 et quos vocavit ipse et iustificavit. **E**t nos autem iustificavit ipse
 et glorificavit. **H**orum predestinatorum nemo cum dyabolo peccat. **N**am
 usque ad mortem sub dyaboli potestate remanebit. **D**einde patet quod
 iam propter commorationem. **E**t nunc ergo dicemus ad hoc. **S**i deus pro
 nobis quibus contra nos erim filio prope non peperit sed pro nobis tra-
 didit enim quod non eriam cum illo omnia nobis donavit. **E**t ergo
 non fiet mors iusti immo cur non pretermittat aliis innumerabilibus
 modis quibus ad nos liberandos ut possit corpus propter potissimum
 eligere ut fiet ubi nec admittat enim aliis mutati est et de
 quantitate precepta tamen beneficii collati est hominibus apostolus
 ut dei filio sempiterno. **C**odemque hominis filio. **M**ors temporalis id debita
 reddat quia eos a sempiterna morte debita liberat. **P**ecata nostra
 debita dyaboli tenebat et pro illa nos merito fugerat in morte
 dimisit ea ille qui sua non habet et ab illo in merito est productus
 in morte. **T**anti valuit sanguis ille ut neminem prope induit
 in eterna morte debita. **D**ebite debuit. **Q**ui prope in morte in-
 debita. **N**el ad tempus occidit. **C**oncedat ergo caritate suam deus
 nobis. **E**t in cum ad huc peccatores essemus prope pro nobis mor-
 tui est. **M**ulto magis iustificati nunc in sanguine christi sal-
 vi erimus ab ira per christum iustificati inquit in sanguine christi
 iustificati plane in eo. **Q**ui apertis oculis liberati. **L**iberati autem
 apertis oculis. **Q**ui pro nobis est dei filius qui nullum habet
 occisum. **S**alvi ergo erimus ab ira per christum. **A**b ira ubique dei
 que nihil aliud est quam iusta vindicta. **N**on enim pro loco
 hominis aut peccato est ira dei. **S**ed illi qui ita est. **E**t in alio lo-
 co dicit scriptura. **I**n autem dominus iratus. **E**t tunc in iudicis
Si ergo iusta divina vindicta tale nomen accepit. **E**tiam
 reconciliatio dei que recte intelligitur nisi cum talis ira finit
 nec in ira eramus deo nisi quemadmodum iusticie inimici se-
 pe. **Q**uibus remissis tales inimicie finit et reconcili-
 aut iusto. **Q**uos ipse iustificat. **D**e tamen etiam inimicos ubique
 dilaret qui quidem filio prope non peperit sed pro nobis cum ad
 huc in ira essemus tradidit enim recte ergo apostolus secutus ad
 inquit. **S**i enim cum inimici essemus reconciliati sumus deo pro morte
 filii eius proque facta est illa remissio peccatorum. **Q**uanto magis
 reconciliati salvi erimus in vita christi in vita salvi qui pro morte
 reconciliati. **E**t nunc enim dubitat. **S**atius autem videri suam pro
 quibus inimicus dedit mortem suam non solum aut salvi erimus
 sed et gloriamur. **N**ec in nobis sed in deo nec per nos sed per

Ro. 7.

divini mi-
 que pro-
 fiat pro-
 morte et
 magis
 primo ad
 postea et
 deo tantum
 debet et
 apertum
 male; et
 omnis po-
 n-
 el-
 quas
 natura
 et tunc
 se ad de-
 do se
 et mor-
 se soli
 dei no-
 rat quod
 cum illa
 rubus
 e vad-
 e imp-
 digne
 se ad
 media
 de in fi-
 plehu
 deus fi-
 obadi-
 que ad
 mitati
 dya-
 mis e
 P-
 no de
 reate
 indita
 per qu-

conceptu spiritus non caro. fides non libido. provent nec interfuit car-
nis concupiscentia. paupaz seminant et capiunt ceteri. qui loquuntur
originale peccatum. sed ea peccata remotissima. cadendo non con-
cedendo. fundata est ista virginitas ut illud quod nascebatur. p-
mi hominis. tunc generis et non eius origine ducit. nascebatur
namque non transgressione contagione viciata natura. Sed omni talium
viciatorum sola medicinaliter nascebatur inquit. hoc nullam habens. nullum
spiritus omnino peccatum. paupaz renascentur. liberandi a peccato qui
natura non posset sine peccato. Quamvis enim carnali concupiscentia que
inest genitalibus membris. bene utatur castitas conjugalis. Et
tamen motus non voluntarios quibus ostendit vel nullam se impa-
disse an peccatum esse potuisse vel non talem fuisse si fuit ut a-
liqui resistit voluntati. Nunc autem tale illa esse sentis ut rep-
guas legi mentis. etiam si nulla est causa gravandi stimulos in-
gerat coeundi ut si ei cadit peccando saeculorum. si non cadit. Dis-
ponendo facit. Tunc duo aliena fuisse a peccato an peccatum.
Inbita quibus possit. neque illa honestas faciebat aliquam in-
convenientiam. neque illa felicitas pariebat aliquam impatiam. Opte-
bat itaque ut ista carnis concupiscentia. nulla ibi esset omnino qui cona-
piscatur. virginis pactus in quo nichil dignum morte fuit inven-
turus. et enim tamen occipit auctor mortis. auctoris vite mor-
te vincendo. victor primi Adam. et tunc genus humanum victus
a secundo Adam. et amittens genus christianum liberandi quodammodo
gracie. ab humano emine peccati qui non erat in emine quodvis est
regne. ut deceptor ille ab eo vincit. gracie. quod vincit emine
Et hoc ita gestum est ut homo non extollatur. Sed qui gloriatur in deo
gloriatur. Quia enim victus est. homo tamen aut et deo victus est. quia propter
deum et imprecatur. Quia autem vivit et deus et homo aut. et deo
se vivit natura. deusque. quia deus humilit. non quod alios peccatos re-
gebat illi hominem sed gebat hoc tanta dei dona. et si qua
alia sunt que debeat re nobis et quere et disceptare longum est
nisi vobis caro fieret nulla essent. **Capitulum dea. I. nomen**

Hec autem omnia que pro nobis vobis caro facti temporaliter et localiter
fecit et protulit. secundum distinctionem quam demerere suscipit
ad quam pertinet non ad sapiam. Quod autem vobis est. p-
tpe est et p-ue loco. patri coeterni et ubique totum de quo si quis
potest quanta potest vana proficere simone. Quamvis enim ille sapie. ac
per hoc vobis caro facti. quod est christus. iustus et sapie. tunc
ros huius et p-ue nam p-ue ap-ue ad colorem vobis enim vobis
p-ue inquit quanta et tamen hanc pro vobis et p-ue huius qui sunt laodice
Et quicunque non vident faciem meam in carne ut volunt corda
coram copulati in caritate et in omnibus dimittit plenitudinis in tal-
lectu ad cognoscendum mysterium dei quod est christus in quo sunt
omnes tunc sapiet et p-ue abscodit. quod noncat ap-ue tunc
zanos istos quanta cor penetrant et in eis ad quanta pervenit

quis pt
bat ma
sapie
hoc du
trinq
caro f
filiu
pona
faj ac
apre p
tate ad
cone q
illa p
mtebne
poco id
tmm e
eand f
illi aut
pmt m
pme cas
nigge d
dcm est
cophat
tollam
mader
dei i pl
dmpad
ment p
nra id
tpe de
dimo p
dimo p
mte de
Nec ista
que m
em la
mnd h
p-ue m
distina
effecai
Be
pt esse
p-ue v
fallat

I cor 12

quis sit nosse Ego tñ si id qd scriptū est vñmīq; aut nēm
 dat manifestacō spūs ad utilitatē alij qdē dāt pppm sūmo
 sapie alij sūmo sūc sūm endem spm Sed int se distat ista
 hoc duo ut sapia dñs sūa hūanīs attributa sit vñs v.
 trīs agnoscō i cōsto et mēm qis fidelis et tñ lego vñm
 caro scdm est et habitavit in nobis. vñbo intelligo vñm dei
 filiū i carne agnoscō vñm hoīs filiū et vñm fil i vñā p
 sonā. dei et hoīs ineffabili grā largitate cōmētū ppe qd
 scāz ac dāt Et vñm glām eius. glām qñ vñmēnti
 apit plenā grā et vitatis Si grām reficām ad sūam va-
 tatē ad sapiam puto nos a bīlla dñs istas itas distinc-
 tōne quā comedam? nō ab hōre? nō ab pīpīs oīs
 illa pīma grā ē qd homo i vñitate psonē qñctus est deo
 pīctus vñō dñs pīma veritas recte tēmit deo vñbo qd
 vñō idem ipē ē vñmēnti apit plenū grā et vitatis id ac-
 tūm ē ut idem ipē sit in vñō pīpīs tpalit qñtis em pē
 eandē fidē mīdām? ut enī stabilit cōtemplām i vñō dñs
 illi aut pppm gentiū ppi qm mīpībīa dei pca que fctā
 pmt intellecta cōspice potuerūt. tñ quia pnc mīatōe i
 pnc cōsto pīlōsōfati sūt que nō vñm pīpīs. nō vñ
 mīge dīpīs cōdiderūt veritatē dēimāut sūt dēillīs
 dēim est in mīgtate nō potuit em i hīs vñs i pīpīs
 cōstituti nisi quere aliqua remedia pque ad illa que in-
 tellacūt sublimia pvenit Itaq; ita in dēceptōis dēmones
 mīderūt pīpīs scdm ē. ut mītaent glām i cōmptibīs
 dei i pīlūdīez mīmagīs cōmptibīs hoīs q volūz et qua-
 dēpādū et sapēnci mītalib; em formīs etiā nōdla cōsti-
 tuent pnc cōluerūt Sūa ergo nra cristus est Sapia qñ
 nra idem cristus ē ppe nobīs fidem dēdēs tpalib; mīpāt
 ipē dēpīpīs qd hībet vitatē. pēpīm pīpīm. ad ipm ten-
 dīm pē sūam ad sapiam. dēbōno tñ cōdēm xpo nō vñ
 dīm pīpīm pīpīm omīs tēpōrī sapie et sūc ab pīdīa Sed
 nūc dētia loqm? post de sapia qñtū ipē dēmanit cōmētū
 nra ista duo pē accipiam; qñ nō licet dīcē nra ista sapias
 que in vñs hūanīs ē. nī illam sūam q i dñs loquēdū
 em latore cōpīctudīe vñm sapiā. vñm sūa dīcī pī nūllo.
 nū tñ scriptū est apit dīpīm sūm dāt sūmo sapie alij sūmo
 sūc nīpī et ppe pīpīb; nōbīs hoc pīgula vocānt? dēpīm
 dīstīncē nūc agīm; iam itaq; vīdīm; qm d sūmo iste pīpīm
 ē fēcīt quid collēgīt quo pē vñmēnti. Capm vñmēnti

I cor 12

Col 2

Beatos se esse velle omī hōm est; nā tñ omī ē fide q
 cor mīdātē ad bīlūdīnē pēvātū ita fit ut pē istā
 quā nō omīs volūt ad illam tendendū ē qñ nemo
 pē esse qm volūt bīlūdīnē esse. Beatos esse se velle omīs i corde
 suo vīdēt. tanta ē in hac re natūe hūanē cōpīctō ut nō
 fallat qd qm hoc pēvātū pē. de aīo cōmētū alieno dēmīq;

omnes id velle nos nonnulli vero in mortales se esse posse &
 sperant cum id quod omnes voluit. beatus. nullus aliter esse possit. vo-
 luit in eternum in mortales esse. si possit. sed non credendo quod
 possit. non ita vivunt ut possit. Veritas est ergo fides ut be-
 tudinem consequamur. Vobis quidam naturae bonis. et animae et
 corporis. Hanc fidem in christo esse definitam. Cum in carne resur-
 xerit a mortuis non moriturus ultimus. nec in per illi quae.
 qui libari ad hanc. Quatuor per remissionem peccatorum. Invenio
 dicitur. pluribus necesse est esse misericordiam et misericordiam vitam eandem
 quae peccata quae mors potius est dicenda quam vitalis. eadem fides
 est. De qua et in hoc libro scribitur potius. per spacio temporis. Sup-
 plicium. Quia iam et in quarto libro huius operis multa de hac di-
 ximus. Sed ibi propter aliud et hoc propter aliud. Ibi propter ut ostendat
 cur et quomodo christus in plenitudine temporis aperte sit missus propter
 eos qui dicunt eum qui misit et eum qui missus est. Equales namque
 esse non posse. Hic autem addisagradas actum sciam agtem
 platina sapientia. Placuit quippe velut gradatim ascenditibus
 montibus. capite apertum in flore horum. quidam sui emigres
 gressus. Similitudinem sicut prius apertum peccatorum. quoniam ut ad illam
 similitudinem quae deus est. pro nostro modulo. si tamen vel hoc possimus
 saltem in enigmate et per speculum. continendos. operatione. In his
 inferioribus rebus mente veniamus. Huius igitur verba fidei. quibus in
 solis vocibus memorie comedantur. neque quod significat. sicut
 solent qui gratie nesciunt. Verba gratiae tenere. nec la-
 tina plures vel emigres. aliter lingue. quoniam eius ignari
 sunt. Verone huius quidam. in animo suo similitudinem et in memoria
 sit illi verborum. sicut eam quae inde non cogitat. et inde fortiter
 aeternae recordationis eius. quoniam de his cogitat et voluntas re-
 cordantis atque cogitantis. utriusque coniungit. nullo modo tamen di-
 ximus ista. cum hoc autem secundum similitudinem. inferioris horum agere. sed
 potius actionis. quia id solum meminit et quoniam vult. et quantum vult
 intuetur. quod ad sensum corporis pertinet. quod vocat. auditus non aliud
 quam corporalem rem. et ponere tali cogitatione. ymagines. Vnde si
 autem quod verba illa. sicut. tenent et recolat. iam quidem alio
 inferioris horum agit. Sed non dum putandum. vel dicendum est.
 vnde si inferioris horum similitudinem si ea non diligit. quae ibi predicantur.
 papiunt et promittunt. per eam etiam ad hoc tenent et cogitant. ut
 fla esse quoniam. conet etiam redarguit. voluntas quoque illa
 quae ibi coniungit. ea quae memoria tenet. et ea quae inde
 in aeternae cogitationis. impressa sunt. implet quidem aliquam similitudinem
 cum ipsa sit. Veritas. Sed non secundum eam vivit. quoniam illa quae cogitantur
 velut fla non placent. Cum enim verba esse credunt. et quae ibi dili-
 genda sunt. diligunt. Iam secundum similitudinem. inferioris horum vivit.

Sed in hoc
 inest
 et multum
 nota sunt
 claudere
 dicitur quod
 perant
 cum aliter
 sunt tamen
 peccatorum
 peccatorum
 fidelis
 voluntas
 magis
 est quod
 inest
 inest

Que
 dicitur
 talia
 et dicitur
 nec vult
 mentis
 ubi cor
 aliud
 eunda
 tenet
 cognos
 alia
 etiam
 mea
 temp
 memo
 litate
 ut est
 de et
 temp
 al de
 ymag
 talit
 quae

Secundū hūc em̄ vivit quisq; qđ diligit tñō at diligit qđ
 nesciūt sed tñm credūt. Jam qđ ista fctā ē in p̄p̄oib; libb;
 et muctū nemis diligit qđ penitū ignorat. De hñs tñ que
 nota sūt diligi qñ diligi dñr ignota. Nūc libm̄ istū rba
 claudū ut amonca qđ instus qđ fide vivit que fides pa
 diligit opat. Ita ut v̄tutes qđ tñe quib; p̄ndēt fortit. te
 petant. iuste qđ vivit omēs ad eandē refert. fidem non
 em̄ alit. v̄tē potuāt esse v̄tutes. que tñ hac vita nō va
 lent tñ ut aliqñ nō sit hūc nētia qualimcūq; remissio
 p̄tēo que nō sit nisi p̄a en̄ qui sanguine suo vivat p̄ncipē
 p̄tēo. Et hac fide et tali vita quēdā noāones sūt i aīo
 fidelis hōis rñ mōria cōtinēt et recordatōe inspiunt. Et
 voluntatē placet reddat quēdā sū gñis tñtates. Sed n
 mago dei dēna i eūis admittōis post loqm̄ nō dñ i p̄a
 est quod tñc meli; appetit tñ dēmitat sūt vbi sit quod
 infūto volūe lector p̄patet. **ffm̄s tractatus libri**
incipit Capitula Quarti decimi libri singl; dēmit

Abamk. 2.

Que sit hōis v̄tē sapia. De fide que licet adētia p̄a
 Ducat t̄p̄alis tñ est et tñ ad et̄nitatē ventū sūt t̄p̄
 fctia. **Quid illud sit cū in quo dei ymago p̄ctua ē**
 et et̄ne spēs tñtatis. **Q**uā aīe eā dēformis et m̄p̄e
 nec vita nec ymagine dei amittē possit. **S**en eā p̄uulor
 mentis nōsse se possit. **2°** mens hōis sūc cogitatione
 sibi cōp̄tina esse nō possit. **3°** aliud sit aliqñ nō nōsse
 aliud nō mōde cogitari. **D**e p̄ncipali mētis igno m̄tū
 cūda est ymago sūc tñtatis. **S**en v̄tutes qđ ad
 tēnitatē tēdit. **D**e p̄tē sūt tñ adētia p̄adūm̄. **D**e
 cognoscibilib; t̄p̄alib; quoz alia cognoscē n̄c p̄cēniūt
 alia nō p̄cēniūt. **S**en sēmp mōria sit p̄lītaz rap. **S**en v̄t
 etiam p̄tū. **Q**uā facultate mētis rōnalis obtineat v̄t
 mea dei ymago replendat. **D**e remissōia in dēn tñ
 sēmp capax est mentis natia. **Q**uā etiam p̄va mētis n̄
 memoria sūc t̄cēat nec cognoscē n̄ amore. **D**e m̄tū
 litatē mētis hūane qua sit ut sit m̄p̄a fctā ē qđ b̄tā pos
 sit esse et m̄p̄a. **D**e reformacōe mētis ad ymagine
 dei et dē modis sp̄as appellacō dñis assignat natū
Quod sit m̄tū gñatōm baptisimi et rēnovacōis qua p̄f
 at de die iudicij i agnitione dei. **D**osse etiā hōiem corpē
 ymagine dei accipi sēdm̄ qđ v̄bñ caro sctm̄ ē. m̄q; imor
 talit̄ omēs scti conformabūt. **Q**uā sū p̄tē hōis ad yma
 gine et p̄lītudine dei factus sit ad quā p̄fūcēdo rēnovat
Incipit Quarti decimi libri Capitulum p̄mū

Sapientia. 6.

Nunc de sapia nobis ē diffendū nō illa dei quae pcul
 Dubio deus ē nam sapia dei filia eius vnguentū dē
 Sed loqm̄ de hoīs sapia vācā tñ que p dñm demm est
 ac vācā et p pūis cultus ei⁹ ē que vno nōie thēscōbia gē
 ce appellat⁹. Quod nomē nūi pō iam comedranī⁹ volentes
 vno eodemq; et xpi nōie intp̄tati pietatē dixerūt. Cū pie
 tas apud gr̄cos enēbia vptat⁹ m̄cipet⁹. Thēscōbia vācō
 quia vno nōie p̄fēcti non p̄t. melius intp̄tat⁹ duobus ut
 dicit⁹. Dei cult⁹ pōans. Hanc ēē hoīs sapiam quod et m̄
 xij⁹ hmg op̄is volūte iam pōm⁹. Siphie p̄tē auctōitē mō.
 stā⁹. In libro sēmi dei iob legit⁹. Dei sapia duxit hoī. Ecce
 pietas est sapia. Abstine aut amalis ē p̄ia p̄ne etas ut
 nō nulli de gr̄co epistēmē intp̄tati sūt. Disap̄ia. q̄ vtiq;
 adp̄tendū nomē accepit. Vñ et p̄ia dicit p̄t qd hē em q̄q;
 res dicit⁹ ut p̄iat⁹. quāvis alia notione ē hmg q̄ p̄p̄tē
 sūis quissat patit⁹ ut corrigat⁹. Dicit solcat. Disap̄ia. Vñ
 est illud in eplā ad hēbr̄os. Quis em est filia tñ non dat
 Disap̄ia p̄r eius. Et illud videt⁹ in eadem. Dīs vō Disap̄i
 na ad h̄p̄tē nō gaudē videt⁹ esse. s̄ h̄stare postea vō sanctū
 pacificū h̄mē qm̄ p̄cam etarūt reddet iusticiā. De q̄ ego xpe
 p̄ma sapia cult⁹ em̄ dei sapia ē hoīs sapia loqm̄ nam
 sapia hmg m̄di stulticia ē apud deū. Sedm̄ hanc itaq;
 sapiam que dei cult⁹ est. Aut p̄ia s̄p̄ia. Multitudo sapientū
 famitas ē orbis t̄p̄o. Sed si de sapia disputat⁹ sapientū ē
 quid agem⁹. nūq; nā p̄fici audebim⁹ sapiam ne sit nra
 de illa impudēs disputat⁹ nōne habim⁹. q̄emplis pitagorē
 qm̄ cū aug⁹ nō fūisset sapias p̄fici p̄m̄ pōt⁹. i. amatore
 sapie se tūdit aquo id nomē q̄ortū ita dem̄ps postēis pla
 aut ut q̄ntal⁹ de rēbus ad sapiam p̄tinetib⁹ doctina q̄q;
 vel p̄bi vel alijs videtur. q̄telle nō m̄p̄ phus vocat⁹. In iō
 sapient⁹ p̄fita alim̄ hoīem nllq; audebat quē p̄ne vllō p̄tō
 putabat esse sapientē. hē aut sapia m̄a nō dicit q̄ dē. Argue
 sapientem et amabit te. P̄feto em̄ tñ m̄ dicit h̄tē p̄tīm con
 set arguendū. Sed ego ne sic quidē sapientem me aucto p̄
 fitei. Satis ē m̄ q̄ etas xpi negare nō p̄t esse etiā p̄h̄. i. aabo
 res sapie de sapia. Disputat⁹. nō em̄ hoc illi fuit dēstiterūt
 qm̄ se amatores sapie pōt⁹ qm̄ sapientē esse p̄fessi sūt. Dis
 putat⁹ aut de sapia diffiniant eam dicit⁹. Sapia ē si
 m̄m̄az h̄uaz q̄ r̄p̄ scia. Vñ ego i libro p̄p̄iore vtiq; q̄ r̄p̄
 cognicoz. i. d̄m̄az abq; h̄uaz et sapias et p̄iam dicit posse
 non tam vñ fm̄ hanc distictōm qua dicit apls. Alj d̄f
 fmo sapie. Alj fmo p̄tē ista diffinitō dimidenda ē ut r̄p̄ di
 m̄m̄az scia. sapia p̄p̄e m̄cipet⁹. h̄uam̄az aut p̄p̄e scia nomē
 oblineat. De qua volūte xij⁹. Disputam⁹. nō vtiq; quidq;

rari ab homine ut in rebus humanis ubi plim^{us} impugne va
 nitatis et noie eniuitatis est hinc tunc tunc sed id tunc o
 quo fides saluberrima que ad vram beatitudinem ducit quoniam
 vultat^{ur} defendit^{ur} et roborat^{ur} Quia scia non possent fideles
 plim^{us} quivis polleant ipa fide plim^{us} Aliud est em^{um} scia tunc
 mo. quod ho^{mo} caute debeat p^{ro}pter adipiscenda vita beatam que
 non m^{er}ita eterna est Aliud aut^{em} scie que ad modum h^{oc} ipm^{us} et p^{ro}pter
 opitulet^{ur} et tota impios defendat^{ur} qua p^{ro}pter appellat^{ur} voca
 bulo sciam videt^{ur} aplius de qua tu p^{ro}mo loquer^{is} ipam pa
 pue fidem comedat^{ur} tunc at^{que} tpalib^{us} etna b^{ea}tum^{us} em^{um} di
 stinguat^{ur} atq^{ue} iⁿ detpalib^{us} diffens^{us} etna v^{er}o iⁿ h^{oc} lib^{ro}
 diffens^{us} etiam detpalib^{us} etna fidem tpalem quidem et tpaliam
 incedenti cordib^{us} h^{ab}ere v^{er}itatem tunc p^{ro}pter adipiscenda ipa
 etna esse monstravi fide quoc^{um}q^{ue} detpalib^{us} rebus quas p^{ro}mo
 bis etna fecit et passus est iⁿ homine que tpalit^{er} gessit at
 q^{ue} ad etna p^{er} v^{er}itatem ad eandem etna ad eandem p^{ro}pter diff^{er}
 em^{um} v^{er}itatem et ipas quib^{us} iⁿ hac tpali mortalitate p^{ro}videt^{ur} fortit^{er}
 tpalit^{er} instat^{ur} v^{er}itatem m^{er}ita ad eandem tpalem fidem q^{ue} tunc ad etna
 p^{ro}ducit referet^{ur} veritas non esse v^{er}itatem Capitulum Secundum

na p^{ro}pter tunc scia est etna in p^{ro}mo in h^{oc} corpe p^{ro}gnam^{us}
 ad h^{oc} p^{ro}pter fidem em^{um} amblam^{us} noⁿ p^{ro}pter p^{ro}fecto q^{ue} m^{er}ita
 sui iustit^{ia} q^{ue} fide v^{er}itatem q^{ue} m^{er}ita p^{ro}mo in h^{oc} corpe v^{er}itatem h^{ab}
 et p^{ro}pter tpale fide ad v^{er}itatem v^{er}itatem et tendat^{ur} etna tunc
 em^{um} fidei tpalis v^{er}itatem et p^{ro}pter dilaoe. noⁿ d^{um} talis
 est t^{em}poralis ut de ymago ia d^{um} d^{um} sit. ne iⁿ rebus tpalib^{us}
 constituta videt^{ur} que constituta est m^{er}ita etna q^{ue} p^{ro}pter h^{ab}ere
 tunc fidem p^{ro}mo videt^{ur} qua caute q^{ue} noⁿ videt^{ur} noⁿ aliq^{uid} p^{ro}pter
 t^{em}poralis videt^{ur} noⁿ em^{um} p^{ro}pter hoc est q^{ue} v^{er}itatem noⁿ est q^{ue} iⁿ ista
 p^{ro}gnat^{ur} finita. qua p^{ro}gnam^{us} ad h^{oc} ut p^{ro}pter fidem abula
 re n^{on} est p^{ro}pter illa p^{ro}pter p^{ro}pter v^{er}itatem facit ad fa
 ciem p^{ro}mo noⁿ videntes tunc qua caute v^{er}itatem m^{er}ita
 atq^{ue} ad p^{ro}pter nos p^{ro}pter fide p^{ro}ductos esse gaudet^{ur} nos
 em^{um} fide iam est qua caute que noⁿ vident^{ur} Et p^{ro}pter
 nos qua vident^{ur} q^{ue} caute tunc ego et p^{ro}pter h^{ab}ere mor
 talitatem tunc mem^{er}is et caute nos al^{ia} q^{ue} non
 vident^{ur} m^{er}ita v^{er}itatem in p^{ro}pter atq^{ue} tunc d^{um} p^{ro}pter
 tabit^{ur} fide ista noⁿ in p^{ro}pter rebus p^{ro}pter m^{er}ita ac
 p^{ro}pter etiam t^{em}poralis ista que p^{ro}pter in em^{um} fide p^{ro}pter et
 m^{er}ita m^{er}ita q^{ue} m^{er}ita dilaoe p^{ro}pter tunc tunc et
 p^{ro}pter v^{er}itatem est noⁿ p^{ro}pter m^{er}ita q^{ue} colligit^{ur} ut p^{ro}pter
 ymago dei est ista t^{em}poralis etiam ipa noⁿ in eis que p^{ro}pter
 sunt sed in rebus p^{ro}pter habenda tunc tunc Capitulum Tertium

H^{ab}et em^{um} tunc aie na p^{ro}pter iⁿ mortalitate na ab ymago q^{ue} fata
 est v^{er}itatem deinceps est d^{um} p^{ro}pter id q^{ue} m^{er}ita mel^{ius} h^{ab}
 non tunc em^{um} iⁿ mortalitate p^{ro}pter tunc v^{er}itatem mel^{ius} in eis

uia ē creatura qm̄ qd ad p̄m creatoris ymaginē facta ē nō igit̄ in
 fidei retentōe. q̄ templacōe diligēte. que nō est sp̄. sed ita que
 semp̄ est inuenerēda ē quā dicit optat ymaginē dei s̄m
 ad hoc utra se res h̄ant aliquāto diligenti⁹ atq; ob sp̄at⁹.
 obstruēdo p̄sentabim⁹ dicit em̄ p̄t non p̄t istas similitudines
 etiā cū fides ip̄a t̄p̄at quia p̄t nūc cam. et mēoria t̄p̄e
 m̄ et cogitacōe em̄ et uolūtate diligēti⁹ ita etiā t̄p̄e
 tū cam uos h̄inge. memoria t̄p̄e et uolūtate et hoc
 utrūq; etiā uolūtate ingem⁹. Eadem similitudo p̄m m̄abit.
 qm̄ si nllm̄ i nobis q̄ p̄stigm̄ t̄p̄ens reliquit p̄fctō n̄r
 i mēoria n̄r. eius aliq; h̄ebim⁹ quo t̄p̄am⁹ cam p̄.
 t̄p̄itā recordat⁹ atq; id utrūq; intentōe etiā copulantes
 et qd erat p̄ i mēoria. nō inde cogitātib⁹ nobis et quod
 inde cogitacōe format⁹. Sed qm̄ hoc dicit nō d̄st̄nit aliā
 nūc esse similitudine qm̄ p̄t fide tenem⁹. uidem⁹ amā i nō
 bis aliā t̄p̄e fūm̄ qm̄ nō ip̄am sed ei⁹ ymaginē uolūt
 p̄stigm̄ i memoria recordat⁹ recordat⁹ cōt̄nēbim⁹. et duo.
 h̄e i. qd erat i mēoria retinēt⁹ et qd inde imp̄mit⁹ i acie re
 cordat⁹. etiā uolūtate ingem⁹. Quod ut possit intelligi
 p̄mā q̄ exemplū de corp̄alib⁹ rebus de quib⁹ i libro xi. sa
 tis locuti sum⁹. nempe ab inferiorib⁹ ad sup̄iora ascendentes
 uel ab exteriorib⁹ ad interiora ingrediētes p̄mā r̄p̄m⁹ similitudine
 m̄p̄e qd uidet⁹ et acie uidentis. que cū uidet et inde for
 mat⁹ et i uolūtate intentōe utrūq; q̄ngit. Quic similitudine
 p̄lem constituit⁹ cū fides q̄ nūc i n̄r nobis. t̄p̄m̄ cor⁹ id
 m̄lō ita i n̄r mēoria cōstitutā ē digna i format⁹ cogi
 tātō recordat⁹. p̄t op̄ illo corp̄e acie cōt̄nēntis quib⁹
 duob⁹ ut similitudo impleat⁹. a m̄et⁹ etiā uolūtate. q̄ fidem
 i mēoria cōstitutā. et quidā eius effigiem i cōt̄nēnti reor
 datione imp̄p̄at cōt̄nēnt et ingit p̄t i illa similitudine cor
 poralis uisionis for̄ corp̄e qd uidet⁹ et cōformacōe q̄
 fit i n̄r aspectu cōngit intentō uolūtate. f̄f̄a i go
 corp⁹ qd qd f̄nebat⁹ i n̄r dilap̄i n̄r em̄ remanēte
 aliquid i illo loco ad qd uident⁹ t̄p̄at aspectus. Nūq; q̄
 i n̄r i corp̄alis iā t̄p̄ate atq; p̄tē remanet i mēoria
 unde i format⁹ cogitāt⁹ oblat⁹ atq; illud utrūq; etiā
 uolūtate ingat⁹. eadem similitudo ē d̄cēda est. que f̄uat
 qm̄ p̄t i n̄r p̄t corp̄e uidet⁹ nō utq; sed p̄p̄us a
 lia nam p̄t qd illa erat acti⁹. h̄e i n̄r illa p̄fctō
 faciebat p̄t p̄t corp̄e. h̄e ymago p̄t h̄e et i n̄r h̄e
 re digna nūc agim⁹ et p̄t quā putam⁹ adhibendū id
 p̄p̄i f̄f̄e que nūc i aīo est. uelud illud corp⁹ i loco d̄m̄
 tenet aspectu amāt⁹. quidā efficit similitudine sed nō ip̄a erat
 quādo fides h̄e i aīo sed corp⁹ illud i loco iam nō erat
 t̄p̄e uel t̄p̄e erit qm̄ cam recordabim⁹ i nobis f̄m̄te non.

esse alia pfecto est. hanc enim que nō ē facit res ipsa pns et aō
 cadentis affixa. Et illam que tūc erit facit rei pte yma-
 ginatio i recordatis memoria delicta. Nec illa igit tinitas que
 nūc nō est ymago dei erit. nec ista ymago dei est que tūc
 nō erit s; ea est inveniēda in aīa hoīs. i. rōnali sine i tēta-
 tuali ymago cōtois q; i mortali i mōrālī eius est insita.

Nam sicut ipsa i mōditas aīe s; quādā mō. **Cap. iij.**
 dū dicitur: s; quippe et aīa morte pna. tū vita beata
 caret. que vita. vē aīe vita dīcāda ē. Sed i mortalī
 dō mīcupat q; qūcūq; vita. eā tū mīserīma ē. nūqū
 dēmit vīne ita quāvis ratiō ul' iūtellectū nūc i ea sūt pōtū
 nūc pūis nē magnū apparat. nūq; mī rōnalis nē i
 tēllectualis est aīa hūana ac p hē s; pōm hoc fca ē ad mīa
 gīne dei qd vtiq; rōne atq; iūtellectū ad iūtellectū atq; cō-
 spiciēdū pō pfecto ab iūctio quo esse cepit ista tam magna
 et mīra natūa sine ita absoleta qd ymago ut pene nlla
 sit sine obpna atq; deformis sine clara et pulchra pō p
 est. Deniq; deformitate dīgitatis ems mīserīas dīna sūp
 tūa. qūqū mīat i ymagie ābulat qd tū vane cōturbat.
 thesaurizat et nescit tū cōgagat. ea nō itaq; vāitate yma-
 gīni dei tūct mī deformā tūct fctam nec tū vāle illa
 deformitate ut aūffat qd ymago ē. pates dū dīcādo
 tūqū i ymagie ābulat qd tūna pōtū qd vtiq; pte vā-
 atē pūmā pō ista sīna vti quādamā dīctū ē qūqū
 i ymagie ābulat qd. tū vane qūrbat. ita dīcat qū
 qū vane qūrbat. tū i ymagie ābulat tūqū em ma-
 gna nā pō. tū vīai pō qūa pūma nō est. Et qūqū vī
 tū pōtū qū pūma nō est. tū qū pūne natūe capax est
 et esse pūpō pō magna nā est. tūqū igit i hac yma-
 gīne dei qūdas pū gūis tūitate ad iūctate ipō qū nos facit
 ad iūmagīne pūa rōn em alit pōm qd salubrit vāstīga
 re et s; sapīam que ab illo est alīquid iūvenīe pō ea que
 iūpūmōib; libat et mōpīe iū dēas de aīa hūa nē mēte dī
 vīnq; Si lētor nēl mēcia tēncat atq; rēolant ul' dīlīge
 tūa i eūdem locis mīqūis cōspīta sūt rēqūant. nō hīc dī
 dēat pūpūotē dēci tūte mīqūis sūmōne iūctatā gō
 i lūbro dēmo dūq; hōis mēte nōsse pūctīpam. Vīl em
 tam nōuit mēns qū. d qd pū pō est qū ipa s; et alīq;
 qūbū satis vīpū ē ad hībm. dōmīcta qūq; tūpīe qd pūctū
 dū itaq; dīcādu est. dēfiant mēte ita ad **Cap. v.**
Que pūuli et mī tam magnā dēfīat pū ignorāa
 ut illius mētis tēncat. mēns hōis que alīq; nōuit qd
 qūctat dū eā ipa se nōsse rēdēda est. s; iūctatā nīms
 iū cas res quas pō corpīs sēnsq; tanto mīore qūto nōi-
 ore cepit dēlectatōne sēntīe nō ignorāe se pō s; cogitāe se nō pō

etiam porro intendere ista que foris sunt sensibilia fecit. Vel hic
 solus comiti potest. quod lucas huius habiende sic amidi est ut si quis
 minus caute aut nequies quid inde possit accidere nocturnum
 lumen ponit ubi iacet infans in ea parte ad quam iactis oculi
 possint retorqueri nec corripit possit inflari sic eius inde non
 remota appetit ut non nullos de hoc eadem rationes si non ei
 eam forma tenetibus oculis quia tenet et mollior coque
 tude quodam modo infusa ita et in alios corporis sensus quoniam in
 mit illa etas intentionem se quoniam coartat tunc puerorum ut quod
 quod per carnem offendit aut alliciat hic solus ab horrat vel
 mouit aut appetant sua vero interiora non cogitant ut possit
 amoneri ut hoc faciat quia non amonetur signa non erant
 ubi puerum locum ubi obtinet que per alia prius uescunt
 et aut aliud potest non se nosse aliud non se cogitare iam
 eodem voluit ostendere Sed hanc etate ostendimus que
 nec interrogari potest quid in se agat et nos ipsi eius videri obli
 ti sumus hinc tamen etiam nos esse sufficit quod tamen hoc de ad in
 nata cogitare potuit atque inuenire quod verum est alibi non in
 ueniet quoniam pueri sensum inueniet aut non quod nesciebat
 sed vnde non cogitabat Sed enim scimus si quod est intra mente
 uescimus cum omnia quoniam scimus non nisi mente scire possemus **Capitulum**
Tanta est huius cogitationis vis ut nec ipsa mens quodam
 se in conspectu suo ponat nisi quoniam se cogitat Nec per hoc
 ita nil in conspectu mentalis est nisi vnde cogitat ut nec ipsa
 mens quia cogitat quidem cogitat aliter possit esse in co
 spectu suo nisi seipsum cogitando Sed autem quoniam se non cogi
 tat in conspectu suo non potest cum sine seipso nunquam esse possit
 quoniam aliud sit ipsa aliud conspectus eius inuenire non possit
 hic quippe de conspectu corporis non ab ipso de Et ipse quippe
 oculis loco suo fixus est in corpore conspectus autem eius in ea que
 extra sunt tendit et usque in predicta extendit nec est oculis in
 conspectu suo quoniam quidem non apparet seipsum nisi speculo ob
 iecto Vnde iam locuti sumus quod non sit vbi quoniam se mens in pro
 conspectu sui cogitatione constituit nunquam ergo alia in parte alia
 sua partem videt cum se conspiciat cogitando sicut alius me
 bris nostris qui sunt oculi alia nostra mensura conspiciamus que
 in nullo potest esse conspectu Quod dicitur absurdum nil sensu
 potest vnde igitur amittat mens nisi ascripta et ubi ponit
 in conspectu suo nisi ante seipsum non ago ubi est ubi cat
 quoniam in conspectu suo non erat quod hic posita inde placita est Sed
 si conspicienda inuenit conspectiva ubi manebat quoniam quoniam ge
 minat ut et illic sit et hic et ubi conspiciat et ubi conspici
 possit ut in se sit conspiciens ante se conspicienda Nichil horum
 nobis vitas conspecta videtur quoniam quoniam isto modo cogitamus

non nisi co
 parans et
 conspici p
 spectus ei
 conspici q
 quidem i
 nouit se
 magis p
 inde aliq
 in archan
 conspici
 cogitanti
 tangit m
 magis am
 prout p
 lectu et co
 et intelligi
 sua mens
 ubi ante
 note p
 rina h
 cogitat
 lant que
 nel tenet
 tis putan
 quoniam ment
 amare qu
 pnt quod
 dū est qu
 na vero m
 cogitat ad
 uo h
 ret sed m
Ouam
 consp
 esse rem q
 nouit ho
 tat Duaz
 tat alia u
 tate poss
 eam non
 onctia ho
 sua am
 pnam si m

nō nīp corpū ymagines fictas cogitat qd mēte nō esse
 paucas etigimū ē mentibz aqbus pōt de hac re vitas
 cōpūli pīndē restat ut aliq pīnēs ad eū nām sit cō
 spectu ei: etiā qn se cogitat nō qī pōt loci spaciū sed in
 corpore qn pōtē reuocet. Qn vō nō se cogitat. non sit
 qm dē i cōspectu suo nec de illa pīnēs formet obtutū s tñ
 nouit se tanqz ipa sit sibi mēoria sū pī mētas dīscipli.
 nō pīus ea que nouit. eū mēoria continet. nec est
 inde aliqnd i cōspectu mētis ei: mī vnde cogitat etiā
 in archana quadā notia sē reuocita que mēoria mī
 arpat. Ideo i mēte sic comedabam. ut illud vñ forat
 cogitauit obtutū in mēoria pōnē. pīam vō cōformacōz
 tanqz ymaginē que inde impūit. et id quo vñqz cō
 migit. amore seu volūtate. Mens igit qn cogitacōe se cō
 spiat. intelligit se et cognoscat. gignit ergo hūc itel
 lectū et cognoscat pīa. Eū qm pīe i corpore intellecta aspīat
 et intelligēdo cognoscat. nec ita sane gignit istā notia
 pīa. mens qnd cogitando. intellectam se cōspiat tanqz
 sibi ante i cognita sūit. sed ita sibi nota est quādmōd
 note sūt res que mēoria cōtinet. etiā si cogitent. Qm dī
 rīng hōiem nō pōt hās etiā mē de aliis rebus nō hās nō
 cogitat. Hāc aut dno gignēs t gēntū. Dilatōe tīa corpū
 lant que nichil ē aliud qm volūtas ferendū appetēs
 nel tenēs. Ideo q etiā illis. dīobz nōrbz impūada mē.
 tū putam. t mēte mēoria intelligēcia t volūtate. Sed
 qm mēte semp sū mēmisse. pī q pīam intelligē. et
 amare. quāms nō semp se cogitat. Dīactā ab eis q nō
 sūt quā ipa ē. ita eiūsdē dīctū libi sūc dīctū. Qm dī
 dū est quo nā mō ad cogitacōm pīnēat intellecto notī.
 na vō tūqz rei que mēte mēat. etiā qn non de se ipa
 cogitat. ad solā dīctā mēciam pīnē. Si em hōc ita est
 nō hēbat hāc tā ut et pī mēmisset et se intelligēt t ama
 ret. sed mēmisset sū tñ et postea em cogitare se cepit. t
 nō pī. dī dīlīgētībz. se intelligēt atqz dīlīgēt. C vñ
 cōfīdēm. qm pī. qd ad hībz ut oūdet. dīlīd.
 esse rem quāqz nō nō pōt. aliud nō cogitat. fīcīqz pōt ut
 nouit hō aliqd qd non cogitat qn aliud nō inde cogi
 tat. Quāz ergo uel pīnē dīscīplīnāz pīus qn vñ cogi
 tat aliā ul alias etiā si nō cogitat nouit tñ. Et mīqnd
 tē pōt. dīcī. Iste mīpīus nouit qdēm mīpīd. sed mīc
 eam non intelligit qz nō eam cogitat. intelligit at mīc ge
 ouctā hāc em mīc cogitat. dīlīdā ē qntū apparet ista
 sūa. Qm dīcī illa si dīcī. Iste mīpīus nouit qdēm mī.
 sūam s mīc eam nō amat. qn nō eam cogitat. amat

aut nunc geometrias quoniam nunc ipsam cogitat nonne plura
 absurdum est. rectissime vero dicitur iste quoniam proprias de geome-
 tria disputare etiam perfectus est musici nam et invenit eam dis-
 pline et intelligit et diligit eam Sed quoniam ea non
 et tamen nunc illam non cogitat quoniam geometrias de qua dispu-
 tat cogitat. Hinc amonemur nobis esse in abdito mentis
 quorundam ita quorundam notitias et tunc quodammodo pater
 in modum aliorum in conspectu mentis velut apertis cons-
 titui quoniam cogitantur. tunc enim se ipsa mens et invenit et
 intelligit et amare invenit etiam unde non cogitabat
 quoniam aliud cogitabat Sed non dicitur non cogitavit et non
 cogitavit nisi communi non valens id nos negat quo co-
 gitavit nunc si potest dicitur scire nescire Denique recte ab eo quod
 commemorat et quoniam commemorat dicitur scire hoc sed scire te nescire
 commemorabo et invenies te scientem. quod te nescire puta-
 veris id agitur et scire quoniam deus rebus conspice potest quas
 res dicitur ratione veras invenit esse lator. non quas veras
 esse credit et quoniam scripsit sicut legitur historia Sed quas veras
 et etiam ipse invenit sicut apud se sicut in ipsa mens dicitur vi-
 tate Cum vero non amovitur valet ista consuetudo. magna
 rectitate cordis tenebris ignorantie demergetur est alia et
 manifestiore divina ope indiget ut possit ad veram sapientiam
 pervenire propter hoc itaque volumus de cogitatione adhibere qua-
 literque dominemur qua posset ostendi quod deus quoniam memo-
 ria continetur recordatur actus informet et tale aliquid
 significat ubi homo cogitat. quale in illo erat. ubi autem cogita-
 tionem memorat quoniam facilius demonstrat. quod tunc accidit et
 ubi patet proles ipso tempore antecedit Nam si nos re-
 feramus ad interiora mentis memoriam qua sicut invenit et in-
 teriore intelligentiam qua se intelligit et interiori volunta-
 tem qua se diligit ubi haec tria semper sunt et sicut sunt
 a quo esse capiunt sicut cogitant sicut non cogitant. unde
 est quoniam imago illius entitatis et ad solam memoriam
 pertinet Sed quia ubi ubi esse sicut cogitatione non potest Cogita-
 tionem omne quod dicitur etiam interiori illo verbo quod ad illam gen-
 tis pertinet linguarum interius illis potius ista imago cog-
 noscat memoriam sicut intelligentiam et voluntatem haec autem nunc
 duo intelligentiam qua intelligit cogitantes. et quoniam eis rap-
 tis quoniam memorie primo fuerunt sed non cogitabant. cogita-
 tio nostra format et eam voluntatem sicut amorem vel dilectionem
 quoniam ista plene partem quingit et quodammodo utriusque co-
 munit est Hinc factum est ut etiam etiam per se ipsa senti-
 bilia quoniam per oculos carnis videntur legentem ducunt

tarditate in xi et libro atq; inde in eis ingreditur ad hanc
 interioris eam potentiam qua dominatur de temporalibus rebus et
 spectat illam principalem. Dominantem qua contemplantur eternam
 atq; id duobus volumibus egi. xij^o utriusq; discens quorum
 unum est proprius. alium inferius quod proprius subditus et
 debet. Tractemus autem de mente inferiori quia humana et
 scilicet salubris continetur ut in hac temporalis vita id agamus
 quo consequamur eternam. quanta potui veritate ac brevitate
 differui. quoniam quidem item tam multiplex atq; copiosa mul-
 torum atq; magnorum. Disputationibus multis magnis et celeb-
 rissimis. uno scilicet volumine inclusi ostendens etiam in ipsa tem-
 perate. Sed non dum que dea sit imago. Incunda. Cap. viii

Nunc vero ad eam iam pervenimus disputationem ubi prin-
 cipale mentis humanæ quo novit deum vel potest nosse
 consideramus. Insuper ut in eo recipiamus imaginem dei. Cum
 vis enim mens humana non sit eius nature cuius est deus. ima-
 go tamen naturæ illius quia natura melior nulla est ubi querenda et
 veniunda in nobis quo etiam natura nostra nihil habet melius. Sed
 prius mens in se ipsa consideranda est antequam sit participes dei
 et in ea recipienda est imago eius. Dicitur enim cum et si
 amissa dei participatione ad solam atq; deformem dei tamen
 imaginem permanet. Eo quippe ipso imago eius est quo
 eius capax est eiusque esse participes potest quod tam magni
 boni. nisi per hoc quod imago eius est non potest. Ecce ergo mens
 meminit se in intelligit se et diligit se. hoc si enim tanta
 tem non dum quidem dei sed imaginem dei non foris se
 accipit memoria quod tenet nec foris invenit quod app-
 ret intellectus sicut corpus oculis. Nec ulla sua velut
 formam corporis et eam que inde facta est in alicuius continetur
 voluntas foris invenit nec imaginem rei quæ foris videtur
 quodam modo recepta et in memoria recondita. cogitatio enim ad eam
 remittit invenit et deinde informatur et recordatur obti-
 nus in agente utriusque nature voluntate sicut in eis ostendimus
 imitabilis si quæ in rebus corporalibus recipiantur vel ex corporibus
 per se ipsum corpus interior quodammodo. Et habet de quibus dicitur in li-
 bro xi^o differunt nec se habet vel apparebat quoniam de illa
 sciam differere. Jam in hanc interioris operibus constituta que
 distinguenda sunt a propria vnde que sunt velut adventitia
 a se in animo que cognoscere historica illata ut se facta et dea
 que tunc pagant et habent vel in natura temporis suis locis et regio-
 nibus constituta se in se in ipso hominis que non sunt omnibus
 aut aliis doctoribus a cogitatoribus propriis sed fides quia plene
 in li^o xij^o comedamus se virtutes quibus si se sit in hac mente

ad huiusmodi ut bene in illa que dicitur promitti in quo
nobis fuitas memorie viximus et amoris facili appa-
rebit nam quidam coram p[ro]p[ri]o veniunt cognitiōem dicitur. Et
enim cognoscibilia et antiqua cognoscunt. p[ri]mo cognitiōem
in dicitur gignunt. Sūt aut[em] vel illos p[ri]mo vel q[uod] t[em]p[or]e
p[ro]p[ri]o quāvis que p[ro]p[ri]o non ip[s]a sūt sed cor[por]e q[uod] d[icitur]
p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]o quib[us] vixit vel auditis cognoscunt fuisse
atq[ue] t[em]p[or]e que p[ro]p[ri]a vel illos ita sūt sicut mōm[ent]o
mōm[ent]o mōm[ent]o et quicquid p[ro]p[ri]a vel i[n] h[ab]it[us] fide dignis
sicut ē oīs q[uod] mōm[ent]o et q[uod] p[ro]p[ri]a auctoritat[is] hystoria vel
cōm[un]is cor[por]is q[uod] eam iam novant. Eū quippe iam
nota et alijs vixit p[ro]p[ri]a vixit q[uod] s[ci]a p[ro]p[ri]o et q[uod]
ea nosse illis quib[us] nota sūt docentib[us] p[ro]p[ri]o. que oīs et
q[uod] dicitur quāda[m] facit t[em]p[or]e p[ro]p[ri]a que noscibilia
fuit etiā antiqua noscibilia. et ad mōm[ent]a cognitiōem dicitur
que tūc esse incipit q[uod] dicitur ac t[em]p[or]e voluntate que vixit
cōm[un]it. et t[em]p[or]e cognitiōem fuit. alia t[em]p[or]e. In t[em]p[or]e sūt
iam mōm[ent]o i[n] a[n]i[m]o ip[s]o et h[ab]it[us] i[m]maginib[us] q[uod] t[em]p[or]e dicitur p[ro]p[ri]o
mōm[ent]o i[n] mōm[ent]o et informatiōem cognitiōem aspectu ad ea
cōm[un]it r[ati]o[n]at[is] affectu et q[uod] voluntate que t[em]p[or]e d[icitur] i[n] a[n]i[m]o
q[uod] dicitur. Ea vero que oīm[ne] i[n] a[n]i[m]o ubi nō fuit sicut fides
et cetera h[ab]it[us] et si ad vixit vixit i[n] d[icitur] i[n] p[ro]p[ri]o
nō tamē foris p[ro]p[ri]a vel foris p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a sicut i[n] a[n]i[m]o
sed mōm[ent]o oīs i[n] ip[s]o a[n]i[m]o esse cōm[un]it fides enim nō est quod
dicitur sed quia dicitur illud q[uod] dicitur. illa cōm[un]it t[em]p[or]e q[uod]
esse cōm[un]it i[n] a[n]i[m]o. q[uod] iam erat a[n]i[m]o antiqua i[n] illo i[n] a[n]i[m]o
et cōm[un]it. ad vixit q[uod] dicitur vixit et i[n] p[ro]p[ri]o h[ab]it[us] q[uod] dicitur
p[ro]p[ri]a i[n] p[ro]p[ri]o i[n] a[n]i[m]o esse dicitur. Illa q[uod] mōm[ent]o t[em]p[or]e facit
p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a r[ati]o[n]at[is] r[ati]o[n]at[is] dicitur dicitur h[ab]it[us] facit
p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a vixit q[uod] i[n] mōm[ent]o p[ro]p[ri]a dicitur p[ro]p[ri]a
tut iam p[ro]p[ri]a dicitur est. **Capitulu[m] novu[m]**

Utrū aut[em] tūc cū vixit quib[us] in hac mortalitate h[ab]it[us]
vixit q[uod] et t[em]p[or]e incipit esse in a[n]i[m]o q[uod] tūc p[ro]p[ri]o illis
p[ro]p[ri]o esset. t[em]p[or]e a[n]i[m]o erat dicitur et t[em]p[or]e ad vixit p[ro]p[ri]o
nōnulla q[uod] est t[em]p[or]e dicitur enim vixit ē dicitur et dicitur
quidē p[ro]p[ri]a fortitudie p[ro]p[ri]a t[em]p[or]e dicitur nō mōm[ent]o
dicitur vixit iusticia vero i[n] mortalitate ē et magis ē p[ro]p[ri]a
i[n] nobis t[em]p[or]e cessavit. De oīb[us] t[em]p[or]e dicitur magnus auctor
Tulius i[n] Hortensio dialogo disputas. Si nobis i[n] t[em]p[or]e q[uod]
hac vita migrancim[us] in b[e]at[is] i[m]p[er]iis i[m]mortalit[er] enim
ut fabule fuit dicitur q[uod] opus esset eloq[ui]a t[em]p[or]e
indicia nulla fuit aut ip[s]is etiam vixit ut enim fort[is]

egeremus nullo pposito aut labore a periculo nec iniuria in al-
 nichil qd appetit alicui. nec tpania que regit eos q nulle
 essent libidines nec prudentia quide egeremus nullo delectu
 pposito bonorum et malorum. Una igitur bti egeremus cognitio na-
 ture et scia que sola deo etiam e vita laudanda. Ergo
 intelligi potest acta natura esse. vni hoc voluntatis ita ille
 tantus orator in pphiam predicaret retolens ea que aphe
 recepat et pclare de suavit' explicans in hac tm vita qua
 videmus erumpis et erroribus plena. omnes qtuor necessitates
 duxit esse virtutes nullam vero eam cu qd hac vita emigra-
 bimus si liceat ibi vire ubi vinit. bte sed bonos aios so-
 la btes esse cognitio et scia. h' qdplacene nate in qua
 nichil est melius ac amabilius ea nate. que vivit omis
 rectas instituitur naturas. in regenti esse subditi si ins-
 titue est. i mortalis est omo iniuria nec i illa esse btiudie
 desinet sed talis ac tanta erit ut pfectior et maior esse
 no possit fortitudo et alie tres virtutes sine vilo iam periculo
 erroris fortitudo sine molestia tolerando malorum tpan-
 cia sine repugnancia libidinis. erit i illa felicitate ut pru-
 dentie sit nullum bonum deo pponere vel equare. fortitudinis et
 firmissime cohere. tpancie nullo defectu noxia delectata nunc
 aut qd agit iniuria i sub veniendo misis. quod pdenia i
 pcedis ingens. quod fortitudo i pcedis molestus qd
 tpancia i coherendis delectatibus pvis no est ibi omo
 ubi nichil omo mali erit. Ne per hoc ista virtuta opa qe
 hinc mortali vite sint necessaria sicut fides ad qua refrenda
 i pteas habemus et alia nunc faciet tmitate. in ea pntia
 teneq apprimus amamus diuam tunc factia sint in ea non
 esse sed fuisse p quada corni vestigia que ptemendo i me-
 moria delinquet. replem' qz et tunc tmitas erit in illud
 qualescuq vestigia et memoit retinebit et agnoscat. Capitulum x.
 tractator et hoc vltimus tertia voluntate niget. Capitulum x.
 nom' istar quas commemoramus tpania rap sua qda co-
 gnoscibilia cognitio in ipso tpania an cadit sicut pnt
 ea sensibilia que iam erant i rebus anqum cognoscunt
 vel ea oia que p historias cognoscunt. Quada vero simil' e
 incipit velut si aliqd visibile qd omo no erat an nros
 oculos oriat. cognitio nram vtiq no pcedit. aut si aliq
 sonet ubi adest auditor sil p fado incipit esse silqz de p-
 nit et sonq et ems audita vtiq in smet pcedit pntia sine
 pnt' esse incipencia cognoscibilia cognitio gignit. no cog-
 nitio gignit. Cognitio vero facta in ea que cognomi po-
 sita i memoria retentione revivit. Cuius no videt pot' esse
 tpe in memoria retentione qm i recordatone vspom et hinc

utrinque etia voluntate inuentione Porro aut in mente non sic
est neque enim aduenticia sibi ipsa est quod ad ipsa que iam
erat venit aliunde eadem ipsa que non erat aut non aliunde
venit sed in se ipsa que iam erat nata sit ea ipsa qua non
erat sicut que iam aut. oitem si des que non erat aut post
cognitio sui recordando seipsum venit in memoria sua consti-
tuta. videt quod non ibi finit antiquam seipsum cognoscit enim
perfecto a quo esse cepit nunquam prius meminisse nunquam se intelligere
nunquam se amare desinit sicut iam ostendimus ac per hoc quod
ad seipsum cogitatione comitatur sit unitas in qua iam videmus
posset et intelligi format quippe ex ipsa cogitatione vo-
luntate utrinque contingente. **Capitulum vndecimum**

Si ergo magis agnoscenda est imago quam quocumque
Sed. d. a. non est ista memoria qua mens prius meminisse
prohibet que sibi ipse est prius memoria enim prior est
non prius nam quidam cum deotutibus agit in quibus est etia
Tullius in ista prudentia diuisit. memorias intelli-
gentia prudentia memorias in prius intelligentia prius
prudentia rebus etiam finibus qua non sunt etiam in
profectu futurorum quod est minus hominum in deum deum ut
profectus unde scriptura sapientie et hominibus agens Cogitationes
inquit mortaliu timide et in te prudentiae me memoria
vix desinit et intelligentia de prius etia est sed prius
utique in corporalibus rebus nam corporales corporali prius sunt
appetibus oculorum Sed qui dicit memoriam non esse prius
attendit quicquid dicitur sit in ipsis rebus hinc ubi ma-
ioris curae fuit labor in cogitatione quam vitas rebus nec tunc pas-
sus vixit. oblitus de prius est istudis disemine tanto vir-
gibus enim cum prius non oblitus dicit vixit tunc aliud intel-
ligi voluit in ipse memorie prius in sibi ergo prius esset ut-
lo non in memorie in ipse et ad res prius memoria prius
tunc propter sicut in rebus prius ea memoria de qua fit ut va-
leant recordari et recordari sic in rebus quod sibi est mens prius
absurditate dubitatione dicenda est que sibi prius est ut
sua cogitatione possit intelligi et utique prius amore quippe
et igitur unitas mens non ipsa imago. **Cap. xii**
Hic est. qua prius meminit mens et intelligit ac di-
ligit se sed quia potest etiam meminisse et intelligere et amare
a quo facta est quod cum facit sapientia ipsa sit Si aut non facit
etia cum prius meminit seque intelligit ac diligit multa est ac-
meminit itaque de prius ad omni imagine facta est. cuius intel-
ligat atque diligit tunc ut breuius dicit colat deum non factum
omni ab eo corpus facta est. et omni esse prius. et potest propter.
quod scriptum est Ecce dei cultus est sapientia et sua luce s. prius.

illius lucas participatōne sapiens est atq; ubi etia ibi bti
regnat. Sic em dicit ista hois sapia ut etia dei sit. tunc
em vana e rā si hūana est. vana e. vana nō ita dei q
sapiens est deus tūq; participatōe pī sapiens est pī mens pī
capacitē dei. Sed quādmō etia dī iusticia dei nō solū illa
qua ipē iustus est. sed qua dat hoī cū iustificat impiū.
qua comedens aplice aut de quibusdā ignorantes em iusti
cū dei et pīa volentes iusticia cōstitūe iusticie dei nō pnt
iudicari. Sic em dicit de quibusdā pī ignorantes dei sapias
et pīa volentes cōstitūe sapie dei nō pnt iudicari. Est igitur
natura nō facta que fecit omēs ceteras magnas pias q
nās eis quas fecit sū dubitatōe pstantior. Ne pā hē etia
de qua loqm̄ rationali et intellectuali que hois mens e. qd
em qm cā fecit ymaginē factā illa aut ceteris natura p
stantior. Deus est. quidē nō longe positus a bono q
nām sicut aplice dicit adūgens in illo em vīmū mo
nem et pīmū. Qd si p corpū dicit etia de isto corpore mūd
posset intelligi nā et i illo sū corpū vīmū et mōnem et
pīmū vīmū sū mētē que facta est adūm ymaginē. Atet hē
accipi attentionē quodā cōdemq; nō visibili sed intelligibili.
nō nā quid ē i ipō de quo dicit scriptū est. Cū arpo et in
ipō et per ipm sū omnia in quo tamē pnt vīmū q vīmū ē
mōnem que mōnem nō i quo sū. nō tū omēs cū illo sunt
eo mō quo dicitū ē. Ego p tam. nec ipē cū oīb; eo modo
quo dicit. Dns nobis magnā itaq; hois mēla ē cū.
nō esse. pūe quo nō pnt esse in quo em ē pūe. Dubio pūe
illo nō est. Et tū si ems nō memit cūq; nō intelligit nō
diligat cū illo nō est. Quid aut quīq; pūe obliuiscit.

Visibilib; vob; Capm xij tūc nec cōmanē ei vīq; p
ad hāc rem pūamq; am dicit tibi quīspīa que non
recognoscis nosti me. Et ut cōmoneat dicit vbi
quī quō tibi i notuit. Qibus q; ad hūitū pūmē quib;
i memoriaz reuocetis. si nō recognoscis ita iam oblitus
ut oīs illa noticia pūitū deleta sit aū. nīl q; aliud re
stat nīp ut te mēas ei q; tibi hē dicit q; aliqū enim nō
ueras dicit ne hoc quidē si fide ē dignū esse qm loquit.
nō videt. Si em remiseris pfecto vobis i memoriaz hūas
et in ea inuenies qd pūitū nō fūat obliuione deletū.
Redamq; ad illud pū qd ad hūmī hūane qūq; cōis am
inter cetera pū nōq; cōstant inq; pūores i infm omēs
gentes que obliuiscit. dē. Porro aut vīcīq; i pū
dōmōrabit inq; et cōstant ad dūm vīmū fūes
terre. Non igit sic acut oblitē iste gentes dē ut cū pū
cōmōrate recordatē. Obliuiscendo aut dē tanqū ob

Impedendo vitam suam commiserunt suam in morte hoc est in infamia.
Commeritate vero continentur ad dominum tamquam reuocantes. reuocando vitam suam eas habebat obliuio item legitur in nouageimo
tercio intelligitur nunc quoniam elis in prophetis in populo et stulti
aliqui sapientes qui plantant aurum non audiet se. Eius enim
dictum est cum deus non intelligendo de illo vana dixerint. **Exm**

Dilatatione enim dei plura reperiuntur in diuinitate elogiis testimo-
nia. Ibi enim et illa duo consequenter intelliguntur quia
nemo diligit eum non meminit et quod perit non videtur. Vnde id
est notissimum. Perit enim quod perit. Diligit enim deum deum tamen.
Sic itaque condita est mens humana ut magis per se non memi-
nerit magis se non intelligat magis non se diligit. Sed
quoniam quoniam odit aliquem non illi standet non in merito et magis
bonis quoniam sibi nocet odisse se dicitur. Nescies enim sibi vult
male deum non putat sibi obesse quod vult sed tamen male sibi
vult quoniam illud vult quod obest sibi. Vnde id scriptum est. Qui di-
ligit iniquitatem odit animam suam. Qui ergo diligit se non
vult deum diligit. Qui vero non diligit deum etiam si se dili-
git quod ei valde inditum est. tamen non inueniatur odisse se dicitur.
Cum id agit quod sibi adipsam et seipsum tamquam prius in malis
insequitur quoniam profecto est error horrendus ut cum sibi obesse
velint multi non faciant nisi quod eis principissimum sit. Item
mordum multorum animarum in poeta describit dicitur magis melio-
ra prius erroris quam hostibus illi. Dissasos muros lamabat de
tribus artibus. Cum mortuus ille corpus fuit. cur dicit errorem
magis quam omne animal cum sibi non conuiliatur sit ut se custodiat
quoniam potest. Talis ille erat mordus ut cum quorum salute appetebat
sunt sua membra lamabat. Cum autem deum diligit magis. Et
sic deum est quoniam eius meminit eumque intelligit. Ecce illi de
proximo suo precepit ut eum sicut se diligit. Iam enim se non
prius. sed tamen diligit cum deum diligit eumque ratione imago
illa non solum est. Vnde etiam aduersitate reuocat. quod for-
mitate reformat. quod scilicet obliuione obliuiscit. Quoniam enim se
ita diligit ut si aliter proponat malit omnia que in se se
diligit peccat quoniam perire tamen propriam deperit ad que solum
posset custodire fortitudinem suam. eo quod sibi hunc suo tamen con-
tineat in se fortitudinem suam ad se custodiam. Et alio modo dicitur
ad eum et illuminari. Sic infamia et tenebrosa facta est ut a se
quorum ipsa in ea que non sit quam ipsa. Et quibus prius est ipsa
in se habetur per amores quos non valet omnia et oro-
res a quibus non videtur quia radice. Vnde iam deo miserrime
penitus clamat in psalms. Deperit me fortitudo mea et
lumen oculorum meorum non est meum. Vnde sane in his tantis
infirmitatibus et erroribus malis amittere potest italem uicem

intellctm et amore pmi ppter quod merito dicitur potuit qd p
 peiq conuocam/ qm qm in ymagine dei ambulat hō bñ
 vane cōturbat. Thēzanizat et negat em cōgregat ea dñm
 em thēzanizat nisi qm fortitudo deseruit cū pñia dñi
 hñs va pñius indiget. Et aut negat em cōgregabit ea
 nisi qm lumen oculorū ems nō est em eo. Et idco nō videt
 qd veritas ait. Stulte hac nocte aīam tuā petant abste
 her que passi emiq cōturbant. Vantū qz etia talis i ymagine
 ambulat hō et habet memolaz et intellctm et amore
 pmi hōis mens p et manifestat. qz utriusq hñ nō posset
 et vñ e duobz pmitteret elige. Alitaz pñitū hñt
 thēzanos quos cōgregat aut mēte. Quis vñ adco nō
 habet mēte. ut thēzanos malit hñ qm mēte thēzan
 em pñt mēte pñitū subit. et mens que thēzanis subo
 titur pñe vñis thēzanis faciliq et apadiaz pñt vñe. Et
 vñ illos thēzanos nisi pñitū potit posside. Si em pñia
 infans quānis dñgimq natus. cū sit dñs oīy que
 pñt pñe eius nichil possidet mēte pñita. Quis nam
 tandem modo quīqz quāt mēte amissa. Sed de thēzan
 us quid loquor. qz eis quilibet hōm p talis opas pñ
 nat. maluit carē qm mēte. cū eos nemo pñat. ne
 mo compact hñbns corpis. quidq nō auzo rariūqz
 hñ. sed oīis hñ possidet cōla pñ hña em corpis quīqz
 possidet quidq libent videt. Quis go p tene vñitū nō
 possit et alitū cogat. Amittē nō thēzanos qm oculos
 malit. Et pñt adco pñitū cōditiōne quāt. Vñ oculos
 malit amittē. In mēte quīs mēte nō videt em
 oculos malle qm mēte. Mens quippe pñe oculis carnis
 hñana est. Oculi aut carnis pñe mēte beluini sñ. Et
 porro nō hñam se malit esse etiam carne cōm qm beluā
 vñitū. Hñ dñi ut etia tardiorē quīqz hñm cōmo
 nent. ame in quoz oculos vel auz hñe hñe vñitū qm
 hñm mēs dñgimq pñitū etia infirma et exans male
 diligendo atqz pñitū. que pñt mñta pñam. Diligē por
 to pñitū. nō possit. p se oīis nescit. a pñi nō mēniss
 nec se intelligit. quia mñe ymagine dei tam potens est
 ut ei mñy ymago est valeat in hñe. Sic em ordinata ē
 natūaz ordinē non loqz ut pñi illa nō sit nisi ille de
 mñy cū illi pñitū ad hñit vñy eit pñus. Em vñi attestat
 pñitū. Quis em ad hñit dñi vñy pñus est. Accedente
 quidē ista ad pñitū natūe vitatē et bñitū illius
 non tñ accēte illo i nā vitate et bñe pñia in illa itaqz na
 tura cū feliat ad hñit imutabile videt oīe quod vidit
 Emne pñe ei dñia pñitū pñitū pñitū i bonis dñitū
 ems. bonis in mutabilibz pñia trinitate deo pñi mñy ymago

est Et ne vspiam deinceps violet eit i ab pcedito volu ei
 tanta ublate ei i pleta ut cam mng pteat deletet. **E**x
Seripam vo mte qn videt no alio i mutabile videt
 qd io ite no dubitat qm mscd e. et bta ee de pte
 rat nec ob aliud si ppatat hoc posse n qma mnta
 bilis e nra si mutabilis no esset. p d bta mscd. p q
 mscd bta esse no posset Et quid cam fecisset mscd
 subopotent et bono dno msi ptem pmi et iusticia dmi
 pmi Et quid cam faciet bta msi mscd pmi et pmi
 dmi pmi Et et mscd eius. qat est illius. mng pmi eit
 btaudo eius iusticia pbi qmpe dte no pt qua pda
 no habet. Hic em cu condt ho accepit et pcedit vti
 q pcedit accepit qo iusticia. pta mscd accepit btaudo
 mscd vnde vnt ei dicit ab dolo q de suo bono p
 phire mscd. Quid em hie quod no accepisti Si aut
 accepisti Quid glorie q no accepis Quid aut bta mscd
 dmi pmi pmi eius accepto sentit omo q hoc dicit itimo
 magis no msi eius qat mscd affectu posse se pte. no
 msi suo volutatio defat eadem pte pte no pte remi
 mscd btaudo pte. fuit qmpe illa et no e. ei q ista
 pte oblita est. Idcirco nec comotat pt. Credit aut de
 illa fide dignis. hie de pmi pte ei q pteas co pte. nar
 rantiq defelate. pte. atq illud pmi et boni hois
 et malu historia traditoe indicatq. dmi at de pmi
 remiscit. Ille qmpe pte. nec fuit et no est. nec e 2 no
 fuit. Sed pte mscd no eit ita mng no erat Et vbiq
 totus est. pte ista i illo et vnt q monet et ei et vto
 eius remiscit pt. no qa hoc recordat qd m noncat. pte
 aut alibi alieubi ante hmg corpis vta a m pmi fta
 est ut mscd. hie corpis m em hie oio remiscit. qnd
 qd corp est obliuione deletu est. Sed comotat ut qntat
 addm. tanqm ad cam lra qna ei q m ab illo auer
 tetur quoda m tangat. nra hie e q etiam mpy co
 gitant et mte et mlti rte rphendut. rteq landat
 m hmg mscd. qm q cam tandz. regulis mduat msi
 i qm q vident queadmod qm q vnt debeat etia si nec
 pmi eode m vnt ubi cas vnt. nec em m pna nra
 m pte d ybio mte ista vnt. Corp q mte costat
 esse mutabiles. has vo regulas i mutabiles vnt qm q
 i eis et hoc vnt pte nec i hie pte mte. cu ille regule
 sint iustie. mte vo corp costat ee iustas vbi na pte iste
 regule pte vbi qnd sit iust. et iust agnosat vbi int
 qnd esse qd pte no hie vbi go pte pte msi i libro lras i

que vitas d'r unde ois l'q iuste d'gibit et in cor hois qm
opat iusticia nō migrādo sed tangm impmēdo tūssetur
sicut ymago de amulo et in corā tūp et amulu nō tūq
qm vō nō opatur et tū videt qm opandū sit ppe ē qm
ab illa luce autit. a qua tū tangit tū aut nec videt
quēadmodū sit vniēdū p'p'abilis qm d' peccat qm nō
ē tūssetur legis i cognite sed etiam ppe splendē aliqo
nec ubiq pūis vitas attingit qm amonito cōfiteat Exvi

Oni vao cōmēorati cōtāt ad d'm ab ea de formi
tate qua p'cupiditates sclaris cōformabat hūic
p'lo reformabat q'illo d'nditas aplm d'atē nō
l'ite cōformat hūic p'lo sed reformam iuonitate nūc
vā ut inapiat illa ymago ab illo reformat a quo for
mata ē Non em reformare se p'p'at p' p'obut de for
mare d'it em alibi tēonam i spū mētis vā et in
d'ite novm hoim q' d' d'ū cōatq ē i iusticia et p'atate
vitalis q' d' p'm d'ū cōatū h' alio loco d' ad ymagies
d'ī sed p'candō iusticia et p'atate vitalis amittit p'p'at
h' h'c ymago de formis et decolor fctā est h'ac tēp't
m reformat atq tēonat q' d' at aut spūs mētis vā
nō ubi d'nas res intelligi voluit q' aliud sit mētis
aliud spūs mētis si q' d' mētis spūs est nō aut ois
spūs mētis ē Est em spūs et d'us qm tēonari nō p't
qm nā d'atq p't d'at etia spūs i hoie qm mētis nō p't
ad quē p'tinet ymagiātes p'los corpū d'cūo d' ad Co
rinth' Si aut orandō lingua spūs mētis orat opens at
mea infectuosa est hoc aut aut qm id q' d' d'at nō in
telligit qm nā d'ia p't n'p' corpālū vā ymagies p'
m ois i spū cōgitatō p'vēmāt d' et hois aut spūs
vū est i cūū Et inclinato capite tradidit spūm. cūo p'
quificata ē mors corpis aia p'cente d'at etia spūs p'corp
quod i cōl'iate libro Salomōis ap'p'icē sēptū est ubi aut
tūis p'at spūs filioz hoim si ascendit p'p' p'p' et spūs
p'coris si d'atit p'p' d'cori m'ia sēptū est etia i Genesi
ubi d'at d'humio mortuā vniq'q' carne q' h'ebat in se
spū vite d'at spūs etiam ventris res ap'p'ime corpālīs
unde ē id i p'p'almis ignis grandis n'p' gl'atice sp'e tēp'estatis
qm ego tot modis d' spūs spū mētis voluit d'at em spū
qm mōis vocat p'ent aut etia idem ap'p'is i d'p'oliatōe corpis
carnis nō d'nas ubiq res intelligi voluit q' aliud sit corp
et aliud corpū carnis Sed q' corpū m'ltaz rap nō est q'p
illa corpū ē nā m'ltā p'nt accepta carne corpa cōl'ia et corpa
ficta corpa carnis d'nt corpa que caro ē p' itaq spū mētis
nō em spū que mētis est sibi q'p'q' ap'p'ia etia ymagiātes
notant q' aliis v'bis idē spū p'p'icūis Ex p'oliantes in q't

Eph. 2.

1. cor. 12.

Col. 3.

vos viderem hominem cum actibus suis induite novum qui re-
novatur in agnitione dei secundum ymaginem eius qui creatus est in
eo ibi legitur induite novum hominem qui secundum deum creatus est
in isto loco induite novum hominem qui renouatur secundum ymaginem
eius qui creatus est in eo vobis quod ibi ponitur in ista et scilicet
vitalis hoc ponitur hic in agnitione dei fit ergo ista renova-
tio reformationis quod nobis secundum deum vel secundum ymaginem dei fit
dicitur secundum deum ne secundum aliam rationem fiat pulchrum deo autem
secundum ymaginem dei ut in ea se intelligat fiat hoc renovatio
ubi est ymago dei et in mente quicquid dicitur secundum corpus
mortuum non secundum spiritum cum qui decipit fidelis et iustus abs-
cedit quid enim dicitur secundum corpus mortuum nisi corpus vel in
corpe non anima vel in anima mortuum Aut si dicamus secundum
corpus est pulchrum a secundum corpus fortis non secundum animam quod est aliud
quoniam corpus non anima pulchrum a fortis et in invariabiliter ita loquimur.

Non itaque sic intelligamus secundum ymaginem. **Capitulum xviij.**
Remus qui creatus est quasi alia sit ymago secundum quam re-
novatur non ipsa qua renouatur. Sane ista renovatio non mo-
mento uno fit ipse compositus per momento uno fit illa in ba-
ptismo renovatio remissione omnium peccatorum nec enim vel primum quod
transiit remanet quod non remittat. Sed quicquid aliud
est carnis febribus aliud ab infirmitate que febribus fita est re-
laxatio item quod aliud est infirmitas febri decore demerit aliud vbi
quo factum est facta curatio sanare ita prima curatio est causa
remotionis languoris quod per omnem fit indulgentia peccatorum. Sed
ipsum sanare languorem quod fit paulatim perficiendo in renovatione
hinc ymagis que duo demerunt in per loquitur. Cum primum
fit omnibus imitabilibus tunc quod fit in baptismo. Demerit per. Cum sa-
nat omnes languores tuos quod fit cotidiana accipit cum
hec ymago renouatur. Aqua re apostolus apostolus locutus est d.
Et si exterior vultus corruptus sed interior renouatur. Dicitur in d.
Renovamur autem in agnitione dei. Hoc est in ista et scilicet vi-
talis per hunc apostolus testis que paulo in memoriam magis
igitur dei in ista et scilicet vitalis. quod dicitur in d. renouatur per-
ficiendo fuisse amore de peccatis ad eterna aversibilibus ad vi-
sibilibus a carnalibus ad spiritualia. Atque ab istis cupiditatibus se-
nare atque minime illius quod se caritate alligat diliget in ista.
tantum autem facit quoniam dicitur ad invicem. Dei quippe prima est
Sine me nihil potest fieri in quo profectu et accessu tenet
mediatoris fidem in dies vite hinc vltima quoniam com-
perit per ducendum quod dicitur quem voluit et alio perficiendo
accipit ab angelis sanctis in triumpho corpus infine scilicet
non ad penam sed ad gloriam recipimus in hac quippe ymagine
tunc perfecta est dei similitudo quoniam dei perfecta est visio de qua dicitur

Joh 17

I cor 13

apltus paulus videmus nunc per specula et enigmatice tunc autem
facie ad faciem Item dicitur vobis autem revelata facie glorie domini
speculantes et eandem imaginem transformati de gloria in gloriam
quoniam admodum spiritus hoc est quod fit de die in diem boni et sancti boni apostoli
autem iohannes dicitur inquit nunc filii dei sumus et non dum appa-
ruit quod erimus sancti quoniam cum apparuerit similes ei et
vultus quando videbimus eum sicuti est **Capitulum xviii**

Hic apparet tunc in ista imaginem dei si eius ple-
na similitudine quoniam eius plena precepit visionem. Chri-
sti possit hoc avocare apostolo corinthios dei mortali corpore
vultus dei videri et in hac quippe ples cum deo sed tunc
filio. quia solus in similitudine corporis accipit in quo mortuus re-
surrexit atque illud ad propria pervenit nam de eadem et ima-
go filii dei inquit per ille in mortali corpore habemus quod for-
mes facti in hac parte non patet imaginem aut spiritus sancti sed ta-
men non filii quia de hoc solo legitur et fide sanguinis accipi-
vultus caro factum est propter quod apostolus Quos autem inquit precepit et
predestinat conformes imaginis filii ut sit ipse primogenitus in multis
fratibus primogenitus vultus amovetur secundum eundem apostolum quia
morte peccata est caro eius in gloriam resurrexit in gloria secundum
hanc imaginem filii cum per in mortali conformamur in corpore
Etiam illud agitur quod itaque dicitur idem apostolus Sicut portavimus
graviem terrenam portemus et imaginem eius quod de celo est vultus qui
secundum quidam mortales sumus secundum rationem in mortales nos
esse fide vultus et ipse ita firma quod tenetur Sic enim nunc imma-
gine portamus possimus non dum in visione sed in fide non dum in re
sed in spe de corpore quippe ratione et loquatur apostolus cum hoc dicit

Ad vero imago et de qua dicitur in scriptura **Capitulum xix**
horum ad imaginem et similitudinem nostram quoniam non deum e-
ad mea vel ad tua ad imaginem similitudinis factum hominem ac-
tingit et quanta potestas investigare comprehendit. et id est per hanc po-
tatem et illud intelligitur quod apostolus iohannes Similes ei inquit
erimus quoniam videbimus eum sicuti est qui et de illo dicit de quo
dicitur filii dei sumus et in mortalibus carnis illo perficietur
momento vivemus de quo autem apostolus paulus in ictu oculi in
missa tuba et mortui resurgent in triumpho et nos immutabimur
in ipso namque ictu oculi ante iudicium resurgent in virtute in corru-
ptione in gloria corpore spirituale quod nunc seminat in infirmitate cor-
ruptione cohumilia corpore animale imago vero que renova-
tur spiritus sanctus in agnitione dei non actus sed in teipso de die
in diem ipse perficitur visionem que tunc est per iudicium facie ad fa-
ciem nunc autem per speculum et enigmatice propter quod cum per-
ficeretur deum intelligendum est Similes ei etiam quoniam videbimus eum sicuti
est hoc enim deum tunc nobis dabit cum deum fuerit Venite
benedicti patres mei possidete patrum vobis regnum tunc quippe

tollet impio ut nō videat claritate dñi qm̄ ibut p̄m̄stā i p̄p̄h.
 cū ceteris Emulibz datus inuitā dñaz. Hic est cū p̄aut ait
 vitis. vita etna ut cognoscat inq̄ te vñm̄ vñm̄ dñi et quē
 misisti xpm̄ xp̄m̄ h̄ac q̄t̄plabz sapiam̄ quā p̄p̄e p̄uto i l̄is
 p̄uicti ab p̄ia distincta sapiam̄ m̄capai dñitap̄at h̄ois q̄
 quidē illi nō est p̄ia ab illo t̄m̄q̄ p̄hapacōe v̄e sapiēs fieri
 rōnalis mens et intellectnalis p̄t. T̄m̄q̄ cōmēdas i sine
 dyalogi hortensij t̄m̄e nobis inq̄ dñs noctes q̄ q̄p̄dant
 bus acuticibz q̄ intelligenciā que ē m̄chis acies cōmētibz
 q̄ neq̄ illa habereat i m̄ p̄ia v̄m̄ctibz magna p̄p̄e. a.
 p̄ h̄e sentim̄ et sapiam̄ mortale et caducū est. x̄ iocūdū
 nobis p̄fuit m̄m̄cibz h̄m̄anis occip̄i nōq̄ molestā x̄ t̄m̄e
 rōnē et q̄i quietē vite fore aut p̄ ut autiq̄ p̄his h̄is q̄
 m̄atibz longe q̄ clariis p̄laint et nos aīos ac dñm̄os
 h̄em̄ p̄e estāndū est. quo magis h̄y s̄m̄t p̄ i p̄io t̄m̄p̄i
 i t̄m̄e et inuestigandū cupiditē et quo m̄ḡ am̄ m̄m̄
 erūt atq̄ implicat h̄m̄ v̄m̄s x̄ cōm̄ibz. h̄e h̄is f̄m̄
 h̄em̄ aḡcip̄i et ad h̄i i celū fore deinde addēs h̄ac p̄p̄a
 clausula repetendū s̄m̄onē q̄ s̄m̄onē t̄m̄a p̄t inq̄ ut ali
 q̄m̄ t̄m̄etm̄ oīo p̄ aut extingui t̄m̄quille volū. t̄m̄ h̄is
 artibz v̄m̄m̄ s̄m̄t p̄ p̄ h̄ac i aliam paulo meliorē dñm̄
 sine morte demigatē in h̄is s̄m̄dñs nobis oīo opa et t̄m̄a
 ponēda est h̄ic m̄m̄or h̄em̄ tam̄ ingem̄ p̄fuit m̄m̄cibz
 h̄m̄anis. h̄ois in p̄ia v̄m̄ctibz que q̄t̄plone vitatibz b̄t̄s
 f̄m̄t iocūdū p̄m̄it occip̄i. p̄ h̄oc q̄d sentī et sapiam̄ mor
 tale et caducū est. q̄i et i h̄oc m̄m̄atm̄ et m̄t̄dat quod
 nō diligebam̄ n̄l potius q̄d attēcit oīdāq̄ ut iocūdū
 sit nobis eius occip̄i. p̄m̄ h̄oc nō didicāt ap̄h̄s. quos
 magnis laudibz p̄ducit p̄d̄illa nōna archadēmia ubi
 ei dñitac̄ c̄m̄a d̄m̄bz manifestiss̄is p̄laint ista p̄m̄a r̄d̄o
 lebat ap̄h̄s aut p̄t ip̄e cōf̄it̄. m̄p̄is longe q̄ clariis et
 nos esse. t̄m̄os accip̄at. Etm̄ quippe animi nō in quer̄ h̄ac
 exhortacōe ar̄t̄m̄ ut i p̄io t̄m̄p̄i rep̄an̄ cū venit v̄m̄a
 uacōe vita h̄m̄a q̄m̄m̄ i m̄ t̄m̄e et inuestigandū cupiditē
 m̄m̄q̄ q̄ se adm̄it̄ atq̄ implicat h̄m̄ v̄m̄s et cōm̄
 bus ut eis faciliōr sit regress̄ addē. Sed iste corpus
 q̄m̄ cōstituit̄ in amore atq̄ in vestigacōe vitatibz nō p̄ff̄
 m̄ḡet de oīibz cū ista sola rōne mortalibz sine f̄ide
 mediatois q̄d in libris p̄p̄iōbz maxime i q̄to et t̄m̄o de
 t̄m̄o quantū potui dem̄t̄e curam. **¶** Exp̄iat d̄m̄m̄
 quarta lib̄or. Sequunt̄ Capitula t̄m̄a d̄m̄m̄ lib̄u

De excellēcia animi ad p̄m̄agm̄e p̄m̄ q̄d̄it̄is cōditi
 t̄m̄m̄o bono q̄d p̄m̄m̄m̄et̄ quē et quēndū inq̄
 t̄m̄m̄o d̄m̄p̄utata p̄t v̄e sit cōp̄t̄m̄ p̄c̄dēnt̄ v̄m̄m̄acōe lib̄or
 m̄ḡet v̄e q̄t̄plone p̄m̄a t̄m̄t̄e m̄m̄m̄t̄a sit

Omnia
 fere m
 alia
 appell
 rat t̄m̄
 que est
 quibz
 locutio
 t̄m̄ h̄m̄
 Sicut
 v̄m̄m̄
 v̄m̄ et
 p̄m̄m̄
 m̄m̄m̄
 q̄m̄m̄
 h̄m̄ n̄m̄
 volū
 p̄o q̄m̄
 d̄m̄
 p̄t c̄m̄
 p̄a p̄t
 cōm̄
 t̄m̄ esse
 nō m̄
 t̄m̄a q̄
 v̄m̄a
 m̄m̄
 t̄m̄t̄
 m̄m̄
 c̄m̄a cō
 v̄m̄m̄
 ad p̄h̄
 r̄m̄m̄
 August
U
 autē
 aīa v̄
 que m̄
 que la
 que i
 h̄ac a

Omnia que de deo digne dici videntur posse in pauciora co-
 ferri nichil minus digne intelligatur. Quia modo etiam si vni
 aliquid dicatur gentilibus quod digne appellatur deus in ipsa vna
 appellatione trinitas deitatis possit intelligi. Quia differe-
 rat trinitas que maxime in imagine dei a trinitate
 que est deus. De perlo in quo per imaginem dei trinitas
 eius utriusque intellecta conspiciat. De enigmate extropis
 locutionis. Quia modo per inspectionem ubi quod est in cognitione me-
 tas quanc ad agnoscent ubi quod deus est aliunde per accedi
 Sicut ubi homines possunt per vocem vel quod in inditum tempore ita
 verbum dei manifestatum esse per carnem. Quia dicitur a
 vana et perfecta similitudine dei que in natura nichil utriusque deo
 similia exprimit. De natura dei patris cum ut iniquum carnis
 inditum confect. De similitudine et qualitate patris dei in om-
 nigeni eius conspectu et eterni. Quia dicitur per vo-
 cem in rem inimitabile auctore dei in commutabili et eterno. Quia
 volubilitas cogitationis deo in esse credendum sit. De per
 pto cum patre filio qui equalis accipit et ubique ipse
 dicit et trinitas nomine intelligi cum qualibus in trinitate pro-
 sit caritas. De eo cellentia caritatis que ita quod deo est ut in
 ipsa sit deus. Quia ratione domini dicitur spiritus sanctus. Contra
 eos qui unigeniti dei non patre nature sed voluntatis fi-
 lii esse dicunt. De similitudine trinitatis divine que in
 natura metaphysice ad imaginem dei facte reperit utriusque potentia
 Trinitas que sit in imagine dei. in memoria intellectus et aor
 vni esse perone. quia non hoc est ei esse quod habet. Quia vna
 in dei trinitate unitas et qui vna in emper unitate sit
 trinitas. De his qui nam metaphysice subtiliter intuentur et car
 imagine dei esse non sentiant. Quia beatus faciat fides vna
 etiam eos qui de unitate in corpore nequeunt disputare. Inter
 vallis hominum similitudinis carnis naturas. Quia quodam finem
 ad ipsum disputatum sit de diffentia generationis filii et pro
 proprio spiritus sancti. Sequitur liber quidamque beati
 Augustini auctoris de beatissima trinitate informativus.

Uolentes in rebus que facte sunt ad cognoscere. Cappon
 Quia cum a quo facte sit dicere lectorem iam per vni ad
 eius imaginem quod est homo in eo quo ceteris qualibus
 antecellit. in ratione vel intelligentia et quodammodo aliud de
 anima rationali vel intellectuali dicitur per quod pertinet ad amorem
 que mens vocatur vel anima quia nomine non nulli auctores huius
 que latine illud quod est excellit in homine et non est in pecore. ab anima
 que inest pecori suo quodam loquendi more distinguit. Imper
 hac ergo nam si quancumque aliquid in ipso quod deus est natura sit.

nō creata sed creata que utra sit similitudo. nō solum accidentibus
 dñe scripte auctoritate verū etiā intelligētibz aliq̄ si pos-
 sunt tunc iam denotare debemus. Cui aut si pognus di-
 lectum res ipsa cū quædam disputando cepit melius indicabit
 De Summo bono quod semp invenire dñi quibz. Capitulum 11^m

ps. 108.

Isay.

En. 28

ps. 72.

1 Ps. 1.

Ps. 13.

Ocus quippe ipse que querimus adinuabit ut ipso ne-
 sit instructus labor noster et intelligamus quæ admodum
 dictum sit ipse pto. Actus cor quoniam dñm quærit dñm et
 confirmamus quærit facere eius sp. videt enim quod semp quibz
 nunquam inveniri possit. In quæritur testat istas pphas cū dñt
 quærit dñm et mox ut invenitis invocate eū. et cū appropin-
 quant vobis delinquant impie vias suas et vir magnus
 cogitationes suas. Si ergo quæritur inveniri potest. Cui dñm ē qe-
 rit facere eius sp. Den et inventio forte quæritur est. Sic enim
 sit i cōprehensibilia requirenda nec se existet nichil i venisse
 qui qm sit i cōprehensibile quod quæritur potuit invenire. Cui
 ergo sit quærit si i cōprehensibile cōprehendit et quod quæritur in q
 cessans non est quæritur i ipsa i cōprehensibilem cap i quæritur
 proficit et melior meliorqz sit quæritur tam magnū bonū
 quod et invenire dñm quæritur et quæritur invenire. Nam i quæritur
 ut inveniat. Dulcis et invenire ut quæritur aversus dñm
 hoc accipi potest quod dñm ē i ecclesiastico dñi sapiam. Cui me
 māducat ad huc epient. et qui bibunt me ad huc pient
 manducat enim q bibunt qz invenire. et q epient et pient
 ad huc quæritur fides quæritur intellectus invenire. ppe quod aut
 appeta nisi credideris non intelliges. Et rursus intellectus
 cū quæritur invenire ad huc quæritur. Dens enim respondit ppe filios
 hominū ppe ipse pto carit. ut videt si est intelliges aut re-
 quieris dñm. Hoc enim hō debet esse intelliges ut requiat
 dñm. Satis itaqz remoti sūq i hīs que dñs fecit ut p ea
 cognoscit ipse qui fecit. Invisibilia enim eius creatura mundi
 per ea que facta sūt intellecta cōspiciunt. Unde arguitur i hīs
 sapie qui de hīs que vident bona nō potuerunt scire cū qui
 est. Neqz opibus attendentes agnoscant artificem. sed aut
 igne aut ppe aut cibari aerem aut giri stellas a violento
 aqua a limā sua celi rotas orbis feras deos putaverit. Cui
 quidē si ipse delectat. Hec deos putaverunt. sciant quibz dñator
 corū melior est. Expi enim gūator creavit ea sunt si videret
 et opation corū mirati sūt intelligat ab hīs quibz qm hē
 cōstituit fortior ē. Imaginatione enim ipse et creatur cognosca-
 bilis potuit hō creator videri. Hec delectat sapie ppe
 populi ne me fidelis quippias fenstra et inanimat existimet i
 creatura ppe p quæritur ppe gnis creaturas quodāo gradatim
 donec ad mētē hōis pvenire quæritur invenire. Cuius illis
 creaturas quæritur. Cui dñm quæritur. Capitulum 12^m

Quod quoniam diffundendi et ordinandi necessitas per primos libros multa
 nos compulit dicere que cuncta simul aspicere non valemus
 ut ad id quod apprehendere volumus ea ceteri cogitatione ressequamus
 faciatis quoniam domino ad invicem potius ut quiddam in singulis vo-
 luntibus ad cognitionem disputacione perducere remota disputacione.
 ne brevis cogitacionem et tamquam ad uno mentis aspectu non que-
 admodum res iniquas pervenit. sed ipsa que per se posita sunt ponantur
 ne tam longe sint a precedentibus consequenti a oblatione pre-
 cedentem faciat inspectio quoniam. Sunt etiam si fecit. alio possit
 quod procedit relegendo recolligi primo libro si septimas scias
 unitas et equalitas. Summe illius unitatis quod dicitur. In primo
 libro et quarto eadem res de filii missionis et spiritus sancti dilecti.
 quod per titula tres libros facit. Denotatum quod est non in maiorem
 mittente quoniam missus est. quia ille missus. Hic missus et in unitas
 que per oia equalis est per quoniam in sua natura inmutabilis et in-
 visibilis et ubique presens insepabiliter opet. Inquit per eos quibus
 videtur non eandem patris et filii esse substantiam. quoniam omne quod dedit
 dicit secundum substantiam dicitur putat. Et per ea quod gignit et gigni
 vel gemitu esse. et ingemitu. quoniam dicitur inquit contendit
 substantiam esse dicitur. Denotatum non omne quod dedit dicitur substantiam
 dicitur sicut secundum substantiam dicitur bonum et magnum et per quiddam aliud
 ad se dicitur. Sed dicitur etiam relati. non ad se sed ad aliud quod
 ipse non sicut per ad filium dicitur. vel dicitur ad contrarium. Et sicut
 tam ubi per quiddam relati. ad aliud quod ipse non est et per
 dicitur. Sicut et dicitur refugium factus et nobis inquit ei
 accide quo mittitur. sed oia quoniam in natura vel essentia sua in-
 mutabiliter permanet in seipso quod dicitur per spiritus ore quo
 stolico dei virtus et dei sapientia sic disputat. ut diffinit
 eadem questio diligenter tractanda utro aquo est gemitus
 virtus non sit ipse sapientia sed in sapientie sue per in sapientia sua
 potentia ipsam generet per quod huiusmodi esset etiam in hoc libro quod
 patet unitatis equalitas et non deo triplici sed unitas nec quod
 aliquid dupliciter esse patet et filium. ad simplicem spiritum sicut ubi
 nec ita plus aliquid sit quam unum horum. Disputatum est etiam
 quoniam possit etiam quod ait hilarius quoniam scilicet et unitas in patre
 presens in imagine. opus in mente in seipso quod que dilata
 fuerat explicat. Ita ut deus qui genuit filium non solum sit
 pater virtutis et sapientie sue. sed etiam ipse virtus et sapientia. per
 et spiritus sanctus. nec in se sit totus virtus a tota sapientie sed
 una virtus et una sapientia. sicut unus deus et una essentia.
 Deinde questum est quoniam dicant. una essentia. hoc prout videtur
 aquibusdam graecis una essentia tota sit. Et inventum est do-
 cumentum. necesse dicitur ut aliquo uno nomine enuncietur. Quoniam
 quid. Cuiusmodi tota sit quos tres vocat a seipso patrem et filium
 et spiritum sanctum. rone etiam reddita intelligitur clarum est per
 tota unitas non solum patre filio non esse maiorem sed non ambo

pmt aliq̄ maḡ esse qm̄ pōi spm̄. sōm. Aut q̄libet dnoe
 m̄ eadem t̄m̄tate maior̄ esse aliq̄ qm̄ v̄m̄ aut om̄es
 sūt t̄s maḡ aliq̄ ē qm̄ singulos. Deinde p̄vitatē que
 m̄tallata conspiciat̄ et p̄r hōm̄ p̄m̄a agno est om̄e hōm̄
 et p̄r insticiā. p̄t q̄na diligit̄ am̄q̄ iustus ab aīo etia
 nō dñi iusto ut natūa i corp̄alis. verūctas i m̄tabilis
 qd̄ est deus quantū fī p̄t intelligēt̄ am̄om̄i et p̄car̄
 tatē que m̄ s̄p̄b̄is p̄t̄is deus dēto est p̄q̄na cepit ut ai.
 q̄ etiam t̄m̄tas intelligēt̄b̄ app̄at̄. p̄cut p̄t am̄as i qd̄
 amat̄ et amor. In nono ad ymaginē dei quod est hō
 s̄m̄ m̄ntē p̄vemt̄ disputatō et m̄ ca quēdā t̄m̄tas m̄re
 nitur. i m̄ns et noticiā qua se novit et amor quo se
 noticiā q̄ p̄ia. diligit̄. et h̄c t̄ia equalia int̄ se i v̄m̄q̄
 cūdn̄t̄ esse cēnāc̄. Inducim̄. hoc idē diligētius publi
 lms q̄ tractatū est atq̄ ad id p̄cadutū ut m̄vemet̄ m̄
 m̄ente evidētiōr t̄m̄tas em̄s in m̄cōria s̄t et i t̄lligētiā
 et volūtatē. Sed qm̄ et hoc cōm̄p̄tū est i m̄ns m̄q̄m̄
 ita esse p̄ob̄uit. ut non p̄i m̄em̄isset. nō se intelligēt̄
 et diligit̄ qm̄v̄is nō p̄ se cogitaret. Tñ aut cogitaret̄
 nō se a corp̄alib̄ v̄b̄is. eadem cogitacōe d̄stinet̄. Dila
 ta est dētām̄tē em̄q̄ h̄c est ymago disputatō. ut i p̄is
 etia corp̄alib̄ v̄b̄is inveniet̄ t̄m̄tas et d̄stinctiō m̄
 ca lectōis q̄ritur intentiō. An v̄nderim̄ go. c̄lectus ē s̄p̄q̄
 oculor̄ in quo id qd̄ inventū esset etiā m̄t̄is i m̄o s̄p̄
 s̄b̄q̄ corp̄is et nō d̄ictū possit agnoscī atq̄ ita q̄d̄ h̄c
 t̄m̄tas p̄mo m̄ h̄is que t̄m̄b̄r q̄t̄isem̄ q̄t̄or̄ s̄t qd̄ vid̄
 et forma que inde i acie tract̄is i p̄mit̄ et v̄trūq̄ copulā
 tis intentiōe volūtat̄is app̄mit̄. Sed h̄c t̄ia nō int̄ se cōs̄ia
 nē v̄m̄q̄ esse s̄tē clarnōt̄. Deinde i ip̄o aīo ab h̄is que
 q̄t̄iseto p̄s̄a sūt vel m̄t̄oducta p̄vemt̄ est alia t̄m̄tas
 ubi app̄it eadem t̄ia v̄m̄q̄ ē s̄tē ymaginacō corp̄is que
 i m̄cōria est et inde formatō cū ad aīm cōt̄m̄b̄r acies
 cogitatis et v̄trūq̄ iūgens intentiō volūtat̄is. S̄t ad ista
 t̄m̄tas ad optiōē h̄ōm̄ receptā p̄t̄m̄ē q̄ de corp̄ib̄ illata
 est que s̄nd̄nt̄ q̄t̄is̄c̄is. In p̄m̄o d̄ist̄nēda v̄s̄a ē s̄p̄ia
 ab s̄cia et m̄ ca que p̄p̄e s̄cia m̄t̄p̄at̄ q̄a m̄fior est p̄us
 quādā p̄i ḡm̄is t̄m̄tas m̄ḡt̄enda. que licet ad m̄fiores
 h̄ōm̄ iam p̄t̄m̄cat nō dñi tamē ymago dei n̄l appellan
 da sit vel putanda. et hoc agitur i p̄m̄o p̄m̄ēdatōis
 fidei castiare. In p̄m̄o em̄ d̄es̄p̄ia h̄ōm̄is v̄a i. dei m̄
 nē m̄ eius p̄m̄is. dei im̄itacōis d̄gnata que abs̄p̄ia d̄i
 s̄t̄ncta est. disputat̄ et cō p̄vemt̄ disputatō ut t̄m̄tas
 app̄at̄at̄ m̄ ymaginē dei quod est hō s̄ m̄et̄m̄ que
 rēnōnat̄ i agnōcōe dei s̄m̄ ymaginē em̄s qui cōt̄m̄t̄ cū

am et
muta
no m
tam
pradica
phue
condita
vinet
na no
potencia
incorrupt
phila
vidam
bitatone
tice atq
net cor
fimi
cu
tam
soom
pate
a me
pducant
fili
aliqu
Si ago
li dicit
itaq
in deo
vinit
qualis
ut bal
quap
deus
corpe
corpa
pa
tent
ita ut
ut fou
in mor
commu
me in
donq
lis

ad imaginem suam et sic prout sapientia ubi a topico est et ubi
 am ergo in ipso rebus etiam in corporalibus et in capitulum
 mutabilibus iniquarum profata quod tempore nobis ista que
 non nisi eterna est vita promittit. Unitate que deus est iniqui-
 tatem nec enim dominus liberos tui o audoitas esse dei
 prout. Sed ois que nos circumstat. ad qua nos etiam
 plene. Omnia ipsa reuera proclamant. Hec se presentissimam
 conditorum qui nobis mentes rationemque valent. dedit. Quia
 vincit non vincit semper perita non peritibiles intelligit
 non intelligit in mortalibus mortalibus. Impotentibus
 potentia. Inimicis iusta. Speciosa deformibus. Bona malis
 incorruptibiles corruptibiles in mutabilia mutabilibus. Invi-
 sibilis visibilibus. In corporalibus corporalibus. Istam misericordiam perferenda
 videmus. Sic per hoc que rebus creatis. creatoris prout di-
 bitatione prout oportet ut cum et summe vine et cuncta for-
 titer atque intelligit et motu torripit. mutari quod non posse
 nec corpus esse secundum spiritum omnipotentissimum iustissimum speciosissimum
 summi optimi beatissimumque factamur. Capitulum quibus

Sed haec omnia que dixi et quocumque alia plene more lo-
 cutus hunc digne dedit. dicit videtur et omne
 unitati que est deus et prout singulis in eadem unitate
 coexistit. Unus enim vel unus deus quod est ipsa unitas vel
 pater vel filius vel spiritus sanctus audeat dicere aut non vincit
 a nichil sentit vel intelligit a in ea non qua in se
 dicantur equaliter quicquid corpus est mortales prout corrupti-
 biles prout mutabiles prout corrupti. Aut quicquid sibi nocet
 aliquem potentissimum iustissimum speciosissimum optimi beatissimum
 Si ergo haec atque quicquid omnia et ipsa unitas et in ea singu-
 la dicit possit ubi aut quo unitas apparebit. Adigam
 itaque haec prima ad aliquam paritatem. que vita enim di-
 in deo. ipsa est eterna eius atque nativa. Non itaque deus
 vivit nisi vita quod ipsa sibi est. Haec enim vita non talis est
 qualis inest arbori. ubi nullus intellectus nullus est sensus
 nec talis qualis inest pecori. Hic enim vita pecoris prout
 quicquid. sed intellectus habet nullum. Sit illa quod vita que
 deus sentit. atque intelligit omnia et sentit in deo et non
 corpore. quia spiritus est deus. Sed aut prout animalia que sunt
 corpora. per corpus sentit deus. non enim anima constat. et corpore ac
 per hoc simpliciter illi natura. prout intelligit. sentit. et prout
 sentit intelligit. Denique sensus qui intellectus est illi. nec
 ita ut aliquis esse deus stat. aut cepit in mortalibus est enim
 nec sensus de illo. dicitur est. quod solus hic in mortalitate. Nam
 in mortalitas eius vel in mortalitas est in iniqua non nulla est
 commutatio ipsa eterna est vera unitas quod est inmutabilis. Deus
 prout in eo. prout sine quod requirit et in corruptibiles. Quia ergo ca-
 demque res dicitur. prout dicitur. et prout deus prout in morta-
 lis prout in corruptibiles prout inmutabilis. Itemque cum dicitur.

vinctus et intelligit quod est vltius sapiens hoc idem dicitur. Non
 enim potest sapiens quia esset sapiens. sed quia sapientia est et hoc
 vltius eadem est vltius sine potentia autem species quod potius atque
 speciosius dicitur. Quod enim potentius atque speciosius sapientia
 que attingit a fine usque ad finem fortis et disponit omnia
 manit. Bonitas etiam atque iustitia nunquam in se in deum
 sicut in eis operibus distat tanquam dicitur. Dicitur sit quali-
 tates dei vna bonitas alia iustitia non vltius. sed que
 iustitia ipsa bonitas et que bonitas ipsa beatitudo. In corpore
 his autem vel in corpore dicitur. idem dicitur ut spiritus tradat
 vel intelligat esse non corpore. Unde si dicitur etiam in
 mortalis in corpore in mutabilis. vltius sapiens po-
 tens speciosius iustus bonus beatus spiritus. hoc omni nomen
 summi quod populi qui hunc videt significat. sciam. cetera vero huius
 sunt qualitates. Sed non ita est illa ineffabilis sapientia
 quod natura. Quodque enim huiusmodi illis dicitur videt. secundum
 sciam vel ceteras est intelligendum. dicitur enim ut spiritus huius
 sciam dicitur deus et bonus huiusmodi qualiter. sed vltius secundum
 sciam. Sic omnia cetera que commemoramus vni in primis libris
 multa iam diximus. Quatuor igitur primis que modo au-
 bus enuntiata atque digesta sunt. et ceteris in mortalis in cor-
 ruptibilis in mutabilis vni aliquid eligamus quod vni ista
 minor signat. sed iam dixerimus ne perito distendat in
 tertio et illud potius quod postea est primum et ceteris. hoc
 faciamus et de quatuor sciam quod sunt vni sapiens potens speciosius
 primum et quoniam vltius qualiterque iustis et potius in sapientia non
 inest. Duo vero ista sciam sapientia et potentia ita sunt in se in
 homine copata ut sciam sapientia dicitur. Melior est sapiens
 quam fortis. Speciosius porro etiam corpora dicitur solent. Unde
 dicitur quatuor quod eligimus sapiens eligimus quamvis hoc minor
 indeo non inaequalia dicenda sunt. Notia enim quatuor res
 vna est. Dicitur vero vltius quatuor quoniam in deo idem sit
 in se esse quod bonum quod beatus idem quod spiritus esse quod iustus
 et bonum et beatus esse tamquam quod in hominibus potest esse spiritus non
 beatus potest iustus et bonus non deum beatus quoniam vltius beatus perfectus
 iustus et bonus et spiritus est. hoc ponimus eligamus quod in homi-
 nibus non esse sine illis tribus potest quod est beatus. **Capitulum vi**
De vni igitur cum dicitur ceteris sapiens beatus hoc tria sunt
 unitas que appellat deus. Eademque quidem illa tria
 in ista paupertate summi sed eo modo fortiter populi
 minus et hoc tria in vni aliquid horum tria si vna eademque
 res in dei natura potest esse sapientia et potentia autem vltius et sa-
 pientia. Cur non vna eademque res esse possit in dei na-
 turas et sapientia autem beatitudo et sapientia ac per hoc potest in
 eis in se autem vltius illa per tria ista tria dicentis quod id

nulla in ista arduis paucitate ita nichil inest ubi ista
 tria dicamus An illud vni in omni singulari duo cetera
 redigi posse monstramus. Quis itaque disputandi modus
 nam tandem vis intelligendi atque potentia que vna
 citas rationis. que aces cogitationis ostendit. ut alia
 tunc hoc vni quod sapit dicitur deus quo sit trinitas
 Necque enim sicut nos de illo papimus sapiamus ita deus de
 aliquo sed sua est ipsa sapientia quia non est aliud sapientia
 aliud essentia. Cum hoc est esse quod sapientia esse dicitur
 dem in seipsis scitis. Christus dei virtus et sapientia. Et que
 admodum sit intelligendus. nec primum filius videtur scire
 sapientia in libro septimo disputatum est et ad hoc ratio perit
 ut sit filius sapientia de sapientia quod admodum hunc deum
 deus de deo nec aliud potest invenire spiritum scilicet nisi et
 spiritum esse sapientiam et simul omnes vna sapientiam sic vni
 deum vna essentia. Hanc ergo sapientiam quod est deus quod
 intelligitur esse trinitas. non dicitur quo rationem nam hoc
 inter fideles non debet habere questionem Sed si aliquis non potest
 ligentia possit videri quod rationem. quibus iste est modus.
 Si enim recolamus quo non intellectum cepit in hunc librum tri-
 nitatis apparere octavo ostendit Ibi quippe ut potest disputari
 de origine temptationis. videtur intentionem ad intelligenda illam
 persistentiam inmutabilem quod nam quod ista mens non est qua
 in se intuebamur ut nec longe a nobis esset. et propter nos est
 non loco sed ipsa sui venerabili mirabili quod persistentia ita
 ut apud nos esse propter hunc videtur in quo tamen nobis
 adhuc nulla trinitas appareat quod non ad eandem quendam in
 fulgore illi firmam mentis aciem tendamus. tantum quia
 non erat aliqua moles. ubi accendi oportet magnitudinem duorum
 vel tamen plus esse quam vni cunctarum utriusque Sed ubi ventum
 est ad unitatem que in ista scriptura deus dicta est eluxit
 paululum trinitas. i. amans et quod amat et amor. Si qua
 illa ineffabilis nunc revolvatur obtutu et ei non du
 posse contemperari nunc mentis quodam committatur istam
 tas ad ipsum nunc mentis secundum quam factus est homo adyma-
 gine dei velut familiarioris considerationis proficiendum labora-
 tis intentionis eam ita aptum dispositum quod reflexum. et in
 de innotat quod nos primo ut in visibilia dei per ea que
 facta sunt. conspiciamus intellecta. possemus. i. morali sumus amore.
 usque ad xiiii librum. Et ecce iam quanta necesse fuerat ac-
 tata in superioribus intelligentia ad primo trinitatem que deus
 est conspiciendum nos erigere voluit ut valamus vni cum se
 etiam videremus trinitatem prout que foris et deus corporibus
 sunt prout tamen ea ipsa que foris et sensa se cogitant. prout
 illa que operantur in animo nec potest ad corpus spiritus prout fides
 prout virtutes que sunt artes agendi vite manifesta ratione.

emittit et sua continet. tunc cum mens ipsa qua nomen quod.
 quod nosse nos vocat. dicens sibi cognita est ut se cogitat.
 tunc cum aliq. quod ipsa non est etiam atque immutabile con-
 spicit. Unde ego sciat in his omnibus etiam videmus ta-
 ntates quod in nobis sunt. vel in nobis sunt. cum ista mens
 apprimus volumus. Ita videmus etiam similitudinem dei quia illic
 intelligendo conspiciat. tanquam dicit et ubi eius. i. pater
 et filius atque inde procedentes caritate ubique communes scilicet
 in ipso. In similitudine istas ad sensus nostros ut cum pater
 hoc videmus potius quam credimus. Deum vero esse similitudinem
 credimus potius quam videmus. Quod si ita est per se factum autem
 visibilia eius per ea que facta sunt. nulla intellecta apprimus
 aut per illa conspiciat. non in eis conspiciat similitudinem et est illic
 quod conspiciamus. est etiam quod non apparet. unde debet
 conspiciat aut nos in mutabile bonum quod nos non possumus. libe-
 rantur ostendit. et quartum dicens. cum de sapientia que hoc dicit
 est loquens. amonuit. Cum itaque ibi non agnoscatur similitudinem
 in hoc sapientia que deus dicit. non se intelligit non se diligit.
 Quis hoc dicit. Aut quis est qui non videt. ubi nulla sua
 est. nullo esse sapientiam. Aut vero per hanc est sapientiam que
 deus est. scilicet alia. et vere sapientiam ut diligit alia ut diligit
 sapientiam. tunc tunc dicit tunc tunc stulta et impia. Cap. vii
Hec ego similitudo sapientia scilicet et notitia sui et dilato sui.
 Sic enim et in hoc invenimus similitudinem et mentem et notitiam
 qua se novit et dilato qua se diligit. Sed haec tria
 ista sunt in hoc ut non ipsa sint. hoc non est enim sic videtur
 diffinierunt ita animal rationale mortale. Illa ego excellit in hoc
 non ipsa sunt homo. et una persona. i. singularis quicquid hoc habet
 tria in mente. vel mente. quod per eam sic diffiniamus hominem
 ut dicamus. homo est anima rationale constans anima et corpore
 non est dubium hominem habere animam que non est corpus. hanc cor-
 pus quod non est anima. sic per hoc illa tria. non homo sunt
 hominis sunt. vel in homine sunt. Detrahe etiam corpus si sola anima
 cogitat. aliquid eius est mens tanquam caput eius vel oculi
 vel facies. sed non haec ut corpus cogitanda sunt. non igitur anima
 sed quod excellit in anima mens vocat. nunquid enim possumus
 dicit similitudinem sic esse in deo. ut aliq. sit dei nec ipsa sit deus
 Quapropter singularis quicquid homo qui non secundum omnia que
 ad naturam pertinet eius. sed secundum solam mentem ymago
 dei dicitur. Una persona est. et ymago est similitudo in mente.
 Trinitas vero illa cuius ymago est. nichil aliud est tota quam
 deus nil aliud est tota quam similitudo. nec aliqd ad naturam
 dei pertinet. quod ad illam non pertineat similitudo. et hoc
 possumus per unam sententiam. non sunt singula quicquid hoc una per-
 sona. Item quod in hoc magna distantia est quod tunc mens de-
 camus in homine. eius quod notitiam et dilato. tunc mentem

intelligētiā et volūtātē nihil mētē memō mī p mōiā
 et intelligētiā mī pce intelligētiā nō amā mī p volūtātē
 ut vō mī illa tūtatē quibz audiat dīcē patē nō capm
 nec filiū nec spm sctm intelligē mī pce filiū vel diligē
 mī pce spm sctm pce se aut mēmisse tm o vel mī vel filiū
 vel spm sctm Eodemqz mō filiū nec mī nec patē mēmisse
 mī pce patē nec diligē mī pce spm sctm pce aut nō
 mī intelligē et pce et spm et spm sctm Salū et spm
 mī pce patē mēmisse et patē et filiū et mī et p filiū mī
 telligē et patē et filiū et spm pce aut nō mī dilī
 gē et se et patē et filiū tamqz mētiā sūt pē et pā et filiū
 et spm sctm filiū aut intelligē et pā et patē et spm
 sctm Spm vō sctm caritā pā et patē et filiū tūtatē
 hoc mī illa tūtatē opīnā a affirmāe pīnuat Si em
 solus pī filiū intelligit et patē et spm sctm ad illam
 radit ab pīditatē ut patē non sūt sapiēns dēpē rō
 ad filiū nec sapiā sapiā gēnerit Sed ea sapiā patē
 dīcat sapiēns esse quā gēmit Vbi em non est intelligē
 nec sapiā pē esse ac pce qd si patē nō intelligit ipē pī sed
 filiū intelligit patē pēto filiū patē sapiēntē facit et
 si hoc est dō esse qd sapiē et ea illi cēcia est que sapiā
 nō filiū vbi apatē quod vbi est sed a filiū hēt potē
 pē cēcia quod ab pīditatē atqz falsissimū est Hanc ab
 pīditatē nō mī libtō sapīntō dīstīssimē cōmīssē ab ic
 tūte extīssimū est Ego dūcē patē sapiēns ea quā ipē pā
 est sapiā et filiū sapiā patē de sapiā quod ē pator dēpē
 ē gēntis filiū tūo ita cōpīnta ē et intelligē pator
 ea quā ipē pā est intelligētia neqz em esset sapiēns q
 non esset intelligēns filiū aut intelligētia patē de
 intelligētia gēntis qd est patē hoc ē dēmōstrō non
 mēmēt dīcē pē tūo ē sapiēns qm nihil mēmēt ul
 mī nō mēmēt pīndē quā sapiā pē sapiā filiū sūt
 pī pē ē mēmēt pator ita et filiū et spm sctm et pē
 mī et filiū mēmēt pē mēmōia nō filiū sed pā ita mī et
 patē mēmēt mēmōia nō patē sed pā Dilatō quāqz vbi
 nulla ē quā vlla dīcat esse sapiā Eo quo colligit ita
 esse patē Dilatōm pā ut intelligētiā et mēmōia pā
 Ego go tam illa mēmōia intelligētia Dilatō pē vō
 hūtatē illa pīma et mī mutabīlī gēnerā qd est dēns
 nō patē et filiū et spm sctm sed patē solū Et quā filiū
 quāqz sapiā est gēnta de sapiā pēnt nec pē ei nō spm
 sctm ei intelligit sed ipē pī pā em est et ipā mēmōia pā
 intelligētia pā Dilatō Sed ita se hēt dēpatē illi ē dēquo
 natū est Spm etiam pā quā sapiā est nō patē habet
 mēmōia et filiū intelligētiā et se Dilatōm Neqz em sapiā
 esset si aliqz ei mēmōia ē aliqz intelligēt ac tm pī pē

No.

Diliget Sed ipse habet haec et capere hunc ut si ipse sit
 verum ut ita sit in eis illi est unde patet. Tunc ergo hoc
 per istam sapientiam qua vocat deus omnia ita ut nec ea que
 dicuntur preterita vel preterita. Nec ea que dicuntur futura quasi
 desint expectant ut veniat sed et preterita et futura cum pre-
 teritis sit cuncta presentia ut singula cogitantur a ab aliis ad
 alia transiunt sed in uno conspectu simul presentia sunt universa.
 Tunc inquam hominem comprehendit ista sapientiam eandemque pre-
 sentiam eandemque presentiam quam quidem a nobis nec nostra com-
 prehendit ea quippe que vel sensibus vel intelligentie me-
 aspicit potius utriusque conspiciat ea vero que absint et tunc
 affuerunt per memoriam nominum que obliuio primo nec per
 futura preterita sed futura expectant non tamen forma cognoscere
 coramque nam quaedam cogitationes nostras quas futuras
 velut manifestas atque eas primas quasque perficiamus
 memoria facit id agimus cum agere valeamus quibus valent
 que videtur non ad ea que futura sunt sed ad preterita pertine
 quod licet operari in eis dictis vel cautis quorum sciam
 memoriam rationem hunc enim providentiam cogitationem quod
 sequitur non utique dicimus. Et tamen ut providentiam non
 providentia nos instruit sed memoria nam donec finiat
 omne quod dicitur que caminus nihil est quod non providentia
 prospectum que proficiat et tamen cum id agimus non dicitur pro-
 videntia sed memoriam causam vel dicitur et quoniam hic in multis
 ita proficere valent plurimum non solum coram providentia
 sed memoria per dicitur fieri ista in animo vel ab animo vero no-
 vi et ceteri primi. Tunc autem fiant quibus attentius volu-
 erimus tanto magis in et scimus presentibus et ipse non
 perducit intentionem ut ad liquidum aliquid nostra intelligentia
 et si non lingua perveniat ut putamus nos potius de pro-
 videntia eadem sit que memoria et intelligentia quoniam
 non singula cogitando aspicit sed una etiam et in communi-
 bili atque ineffabili visione complectitur cuncta que nominantur.
 tanta mentis firmitate posse apprehendere. In hac igitur diffi-
 cultate et angustia libet exclamare ad deum vnum qui
 visum est sua tua o me. invaluere non potui ad illas
 Gemme quippe intelligo quoniam sit mirabilis et in comprehen-
 sibilis scia quam effecisti. quoniam nec me ipsum apprehendere va-
 leo. que fecisti. Et tamen in meditatione mea exardescit igitur
 ut quorundam faciem tuam semper. **Capitulum viii**
Incorpales substantiam suo esse sapientiam. et summe esse in quo vi-
 dentur quo oculis carnalibus non videntur. et tamen per tan-
 ta tantum spiritualis videntur nunc igitur per speciem in
 enigmate. tunc autem facie ad faciem. Inale sit et quod sit

hoc ipse
 go non
 nem qu
 qui per
 aut
 que in
 calat
 tes qu
 inflat
 mag
 quid n
 ret ap
 perit
 utiq
 utiq
 puit a
 mag
 in
 idam
 feto e
 teris a
 vir qu
 de qu
 a simp
 inform
 puab
 addi
 raris
 dicti c
 qua fi
 cum p
 gram
 Capit
H
 delon
 to voc
 vltan
 de
 lis in
 emia
 puit i
 in cap

hoc speculū p quāq p fado. dicit qd in speculo nri yma-
go non cernit. Hoc ergo facit conati sumus ut p hac ymagi-
nem quod nos sumus videmus ut aiunt a quo facti sumus tan-
qm per speculū. Hoc pōt etiam id qd ait. Item aplos nos
aut reuelata facie glām dei specularantes i candelis yma-
guē tñsformam. Degloia i glām tanq ad m spm Spe-
culantes dicit p aspectū videtes nō de specula pspicien-
tes quod i greci lingua nō ē ambigū vnde i latia
tñsplate pnt hē aplice. Hi quippe speculū ubi appaent
ymagies rap a specula de tñs altitudine longiq ali-
quid intuem. etia pō vbi dicit oīo patet qd appa-
ret aplm ab speculo nō ab specula duxisse glām dñi
speculantes qd pō aut in eandē ymaginem tñsformam
vbiq ymagie dei vlt intelligi eandē. Dices istā ipam
vbiq quā speculām quia eadē ymago est. et gloia dei
pnt alibi dicit. Vix quidē nō debet velare caput cū sit
ymago et glā dei. Degmibz vbi iam i libro xij. diffen-
im. Tñsformam qd dicit de forma obscurā i forma bi-
nidam qd et ipa obscurā ymago dei est. et si ymago p-
fado etia et glā in qua homines tati pñ pstantes te-
teris aialibz. De pñ quippe natia hūana. Dicitur est
vix quidē nō debet velare caput cū sit ymago et glā
dei que nata in rebz natis excellētia. cū apno cātor
a simplicitate iustificat a deformi forma formosa tñsfort-
informa. Et quippe et in ipa impietate qm magis da-
puabile vñm. tanto ceteris natia laudabilis. Et pñ hē
addidit. Deglā in glām Degloia cātoris i glām mlti-
tūoris. Quāvis possit et hoc alijs modis intelligi qd
dictū est Deglā in glām. Deglā fidei in glām spei. Deglā
qua filij dei sumus in glām qua ples ei cū qm videt
cū pnti est. Quod vō adinuat tanq ad m spm qnd
glām dei nobis cōstatam optabilis tñsformam boni.

Capitulum de Enigmatibus et tropis locutionibz Cap. ix.

Hec dicta sunt pñ qd ait aplis nri p speculū nos
vidē. Quia vō addidit in enigmatibus mltis m cog-
nitū qm eas hās nesciūt in quibz doctrina quodā
de locutionis modis quos greci tropos vocant. eo qd qd
eo vocabulo etia nos vñm pro latino. Sicut cū pmanata
optatq dicitur qm signas. Ita optatine tropos qm mo-
dos. Singulorū aut modorū pñ troporū noia nē singu-
lis singula refert. Difficilissimū est et insolentissimū latine
enigmatibus vnde quidē interpretes nri. quod ait aplis. que
pnt i allegoria volentes grecū vocabulū ponē aenologū
inaptū pnt dicentes. que sē aliud qd aliud significā. hūq.

Enigma

aut tropi. et allegorie plures sunt species in quibus est etiam quod dicitur
 enigma. Diffinitio autem ipsius nominis qualis omnes etiam species
 completas necesse est ac per hoc. sed omnes equum dicitur et ita omne
 enigma allegoria est. non omnis allegoria enigma est. Quod
 est ergo alterum nisi tropus ubi ex alio. aliud intelligitur.
 Quale est illud ad Thessalonicenses. Itaque non dormiamus
 sicut et ceteri sed vigilemus et sobrii sumus. Vigam quod dormiunt
 nocte dormiunt. et qui inebriantur nocte ebrii sunt. Nos
 autem qui dei sumus sobrii sumus. Sed haec allegoria non est
 enigma. nam nisi multa tardis iste sensus implicitus est. En-
 igma autem est ut brevis explicem obscura allegoria re-
 fertur est. Sanguisugae tunc erant filie. Et quatenus similia
 Sed ubi allegoriam notavit apostolus non in verbis eam re-
 perit sed in facto. cum ad duos filios abrahe uno de aual-
 la. altero de libera quod non dicitur. sed etiam factum sunt duo
 testamenta intelligenda mirantur. Quod antequam exponeret
 obscurum fuit perinde in allegoria. tali quod est quale nomen.
 posset specialiter enigma notari. Sed quia non solum quod cas-
 lus. nesciunt quibus dicitur tropi. quod quod dicitur apostolus
 nunc in enigmate nos videt. Verum etiam qui sunt. tamen quod
 sit illud enigma ubi nunc videmus nosse deprecantur. Quod
 utroque una est invenienda sententia. Quod si autem videmus
 nunc per speculum in enigmate perinde quod in multis videt.
 Sicut nunc speculi imaginem voluit intelligi. Ita nunc
 enigmatibus quoniam similitudines tamen obscuras ad perspicuam
 diffinitio. Cum igitur speculi et enigmatibus nunc quatenus
 similitudines ab apostolo significare intelligi possunt quod accommodare
 sunt ad intelligendum deum eo modo quo potest. nihil tamen est
 accommodatio quoniam illud quod imago eius non frustra dicitur.
 Nemo itaque miratur etiam in isto videndi modo qui concessus
 est quoniam nunc per speculum sed in enigmate laborare nos
 et quoniam videmus. Nomen quippe si non sonaret enigma
 si facilitas visionis. et hoc est grandis enigma ut
 non videmus quod non videt non possumus. Cum enim non videt
 cogitationem suam. et quoniam videt cogitationem suam non oculis car-
 nalibus dico sed quod interiori conspectu quoniam non cum videt
 et quoniam cum videt. quoniam quoniam cogitatio visio est aut quodam
 sine agunt ea. que oculis quod corporalibus videntur. ut etiam
 sonant. sensibus. Sine non agunt et eorum similitudines. cogi-
 tatione carnalis sine nisi eorum si ea cogitantur quod nec corporalia
 sunt nec corporalia similitudines sicut virtutes et omnia. Sic
 ipsa denique cogitatio cogitat sine illa que per dissimulatio-
 nes tendunt libales quod doctrinas sine omni istorum esse propius

atq; rationales in natura imitabili cogitent sine cura mala
et vana ac falsa cogitent, vel non considerate sensu vel
¶ **S**icut dicitur loquamur que *Capitulum* *circate* *coffo*
nota cogitamus et habemus in notitia etiam si non co
gitamus, sive ad contemplationem suam perveniat quia
ipse sapiam sive ad actionem quam ipse suam imperantiam
differt. Simul enim utriusque mentis est una et imago di
mina. Cum enim deus sit distinctus et separatus agit tunc non
est potestas imago dei quoniam et tunc in ea nonnulla recipitur
similitudo illius similitudo quod in xij^o volumine ostendimus. Nunc
ergo scilicet de universa sua hominis loqui in qua nobis nota
sunt quatenus nota sit. que utique vera sit. alioquin nota non
esset. nemo enim falsa nominat nisi si falsa esse nominat. Quod si
nominat verum nominat. unde est enim quod illa falsa sunt. Deinde ergo nunc
distinguiamus que nota cogitamus. et nota sit nobis etiam si
non cogitamus a nobis. Sed ita si ea dicitur verum nisi cogita
ta non possumus. Nam et si verba non sonant. quoniam in corde suo dicit
utique cogitat. unde illud in hoc sapientie. Dixit apud se co
gitantes non recte. Exponit enim quod sit. Dixit apud se
tunc addidit cogitantes. Hinc scilicet est in eodem quod quidam scilicet
tunc audisset ad non dicitur palatium. Confide fili dicitur tibi
petra. Dixit intra se. Hic blasphemavit. Quod enim dixit
intra se nisi cogitando. Denique sequitur. Et cum vidisset ihesus
cogitantes coram dixit. Ut quid cogitatis mala in cordibus
vestris. per prophetas. Lucas autem hic narrat. Caput cogitantes
scilicet et prophetas dicitur. Quod est hic quoniam loquitur blasphemias
intra se. Quod potest dimitte petra nisi sola deus. Ut cognovit
autem istas cogitantes coram dixit ad illos. Quod cogitatis
in cordibus vestris. Quale est in hoc sapientie. Dixit cogitantes
tale si est. cogitantes dicitur. Et illic enim et hic ostendit in
tra se atque in corde suo dicit id esse cogitando. Dixit dicitur
quippe intra se. Et dicitur est eis. Quod cogitatis. Et de illo
dimitte. Cumque videret fructus ager attulit. Putat ipse dicitur dicit
intra se. Dixit. Et cogitabat intra se dicitur. Quod ergo cogi
tantes locutiones sunt cordis. ubi et os esse deus ostendit cum
ait. Non quod intra in os coniungat hominem. sed quod patet
de ore hoc coniungat hominem. Una sententia. In eo quod hominis
ora complens est. unum corpus. aliter cordis. Nam utique unum
de illi hominem putant iniquum. in os intra corpus unde
ait. Dixit dicitur iniquum hominem. De cordis ore patet. Ita
quippe exponit ipso quod dicitur. Nam paulo post dicitur
sunt. Idque in ipso et vos sine intellectu estis. Non intelligi
tis quod omne quod in os intra in ventrem vadit et in seipsum
emittitur. Hic ita dicitur. os corporis et in eo quod sequitur.

os cordis ostendens. Tunc aut inq[ui] p[ro]cedit de ore de corde p[ro]ce-
 dit et ea conuincit animam de corde em[an]ant cogitatione ma-
 le u[bi] tunc hac p[ro]positione lucidius n[on] t[ame]n q[uo]d dicitur lo-
 cutiones cordis esse cogitationes. Ideo n[on] p[oss]unt etiam uisiones co-
 corde denotare uisionib[us] q[ui] uide p[oss]unt foris em[an]ant in p[ro]p[ri]o
 hoc s[un]t aliquid est locutio aliud uisio inib[us] aut t[ame]n cogi-
 tam[us] utiq[ue] om[n]i est p[er]it audire et uisio duo quide[m]
 p[oss]unt inter se distantia i[n] sp[irit]u corp[or]is in a[n]i[m]a aut n[on] est ali-
 ud atq[ue] aliud uide et audire. Sic p[ro] hoc t[ame]n locutio foris
 n[on] uideat sed potius audiat. Locutiones t[ame]n interior[es] h[ab]e[n]t
 cogitationes uisus. Dicit adu[er]s[us] p[ro]p[ri]um ex[em]p[lu]m n[on] audire d[icitu]r
 x[ristu]s inq[ui] intra. Sic blasphemiat d[icitu]r s[ecundu]m. Et t[ame]n
 uidisset ih[esu]s cogitationes corp[or]is quas illi soli se p[ro]ntabat
 uide. Tunc s[ecundu]m i[n] potest intelligi u[bi] n[on] solu[m] anteq[uam] p[ro]ntat
 uinciat anteq[uam] p[ro]ntat eius ymagines cogitatione uolunt
 h[ec] est em[an]at q[uo]d ad nullam p[ro]tinet linguam carni s[ed] q[uo]d lingue
 appellant gentem quor[um] n[on] latina e[st] tunc s[ecundu]m inq[ui] h[ec]
 intelligi p[oss]et nam p[oss]et uide p[er] h[oc] speculu[m] atq[ue] i[n] hoc em[an]at.
 quate[nus] aliqui u[bi] illius p[ro]ntat d[icitu]r de quo d[icitu]r e[st] in p[ro]p[ri]o
 ex[em]p[lu]o erat u[bi] et u[bi] erat apud d[eu]m et d[eu]s erat u[bi].
 Necesse est em[an]at t[ame]n u[bi] loq[ui]t[ur] i[n] q[uo]d p[ro]ntat loq[ui]t[ur] p[er] p[ro]p[ri]a sua
 quia memoria tenet[ur] nascit[ur] u[bi] q[uo]d em[an]at p[ro]ntat sit o[mn]i
 inq[ui]m[us] est illa scia de qua nascit[ur] p[ro]formata quippe
 cogitatio ab ea re qua p[ro]ntat u[bi] q[uo]d i[n] corde d[icitu]r q[uo]d
 n[on] q[ui]t[ur] e[st] nec latinu[m] nec lingue aliam[us] altius sed
 t[ame]n id opus e[st] in corp[or]e quib[us] loq[ui]t[ur] p[ro]ntat nobis aliquid
 p[ro]ntat quo p[ro]ntat app[er]it et p[ro]ntat q[uo]d p[ro]ntat aliquid
 mutus auib[us] ille oculis exhibet[ur] iste ut p[ro]ntat cor-
 palia ea[us] corp[or]is u[bi] q[uo]d in te gerim[us] inq[ui]t[ur]at
 nam et inuicem q[uo]d e[st] inq[ui] quodam[us] inq[ui] u[bi] d[icitu]r
 est inq[ui]t[ur]is p[ro]ntat h[ab]et p[ro]ntat testom[on]ia n[on] i[n] ex[em]p[lu]o ioh[annis]
 ita legit[ur] amen duo uobis quia unus q[uo]d uobis
 tradidit me asp[er]iebat q[uo]d adinuicem discipuli h[ab]et[ur]at
 de quo d[icitu]r erat ergo unus q[uo]d discipulis eius i[n] p[ro]ntat
 ih[esu]m que diligebat ih[esu]s p[ro]ntat q[uo]d h[ab]et p[ro]ntat pe-
 trus Et d[icitu]r ei tunc e[st] de quo d[icitu]r erat inuicem d[icitu]r
 it[em] q[uo]d p[ro]ntat d[icitu]r n[on] audibat sed h[ec] atq[ue] h[ab]et
 inq[ui]m[us] p[ro]ntat copalia p[ro]ntat amib[us] p[ro]ntat oculis p[ro]ntat
 q[uo]d loq[ui]t[ur] exhibent in mente s[ed] etia[m] h[ab]et p[ro]ntat p[ro]ntat
 p[ro]ntat et t[ame]n absentib[us] colloq[ui]t[ur] sed ista p[ro]ntat p[ro]ntat
 t[ame]n t[em]p[or]e uocis in p[ro]ntat n[on] carni quas cogitam[us] si
 qua s[un]t

Sequit[ur] Capitulu[m] Vnde am[en]

Proinde vbi quod foris sonat signum e vbi qd intus
 lucet Cui magis vbi copetit nomen Na ille quod
 pfect canis ore vox vbi est vbiq et ipm de ppter
 illud a quo ut foris apparet agnptu est ita em vbi nru
 vox quoda corpus fit. agnendo ea in qua manifestat son-
 pbi hom Et pnt vbi nru fit vox nec imitat i voca ita
 vbi dei caro quide factu est Sed absit ut imitatur i car-
 nem agnendo quippe illa. no in eam se consensendo. et qd
 nru vox fit. et id caro factu est Cuius ppter qui impit ad
 qualitate similitudine dei vbi qmvis per multa diffi-
 peruenit. non imitatur vbi nru quod sonat i auidq
 na qm voce pfect. na qm silentio cogitat Qm uacq
 sonant vba linguarum etiam i silentio cogitat et cum
 na per eunt. rudo. tacente ore corpus. na soli nru silba
 verbera modi cantilenarum cu sint corporales. et ad eum q
 vocat audita spm corpus pntotes pnt copias quas
 magis suas psto put. cogitabq. et tacite cuncta vol-
 untas. sed tuncenda se ha ut ad illud pveniat. hns vbi
 per magis similitudine. pnt i enigmata vidat ut
 ruz dei vbi. no id qd factu e ad illu vel ad illu pphaz
 Et de quo dcm e vbi aut dei creabat et multiplicaba
 et de quo dcm est itaq. igit fides gaudent audita aut
 parvba xpi Et ita. Cu accepisset amobis vbi audita
 dei accepisset no ut vbi homi s pnti est vox vbi dei
 Et in mirabilis pnt. in ipone dicit de dei vbo quod i
 sonis multaz dntaz q linguarum pntia et ora. dnt
 mnt. hmana ito aut vbi dei dnt q doctrina tradit
 no hmana Sed id vbi dei queri q libetiaz per hanc
 similitudine nre vidat De quo dcm e deus eat vbi De
 quo dcm e via pntim facta put. De quo dcm e Et vbi
 caro factu est. De quo dcm est fons sapie vbi dei i qd pnt
 p veniedu e ergo ad id vbi hns. ad vbi ronalis ai-
 mat. ad natu no dato. nate. sed ad eo fte magis di-
 qd uoz pntim est in sono. na cogitatu i similitudine ali-
 mig qd aliamq linguam e nate. pt. sed qd omnia qm qd p-
 quifiat. signa pnt et quifit. De qua que manet i
 aio qm cadem ita inbus dnt pnti est. pntia em est
 vno cogitatu vponi pnt Nam qm pntim de ut p-
 aliqd corpale signu. no dnt pnti est sed pnt pnti
 audiri de per corpq Cu go quod e in notia. hnt in
 vbo. hnt est vbi vbi. et vitas qualis pntat ad hnt
 ut qd est ista. hoc fit et i illo. qd no est ista. no fit et
 illo. hnt agnoscit est. est. no. no hnt accit qntu pntia.

me vime utraque in dubio vocat potuerit Sed abrit aro-
 bis ut ea que per seipsa corpore didicimus vici esse dubitemus
 per eos quippe didicimus celum et terram. et ea que eis nota
 sunt nobis quia ille qui et nos et ipsa condidit innotescit
 nobis voluit. Subit etiam ut scire nos negemus quod testi-
 monio didicimus aliorum filiorum nostrorum esse. Oportet enim
 et in his atque urbibus quas celebrissima fama commendat
 negamus fuisse homines et opera communi que historiata latrone
 didicimus negamus que cotidie videntur mirantur et indicant
 corporibus constantibus quod firmat. Postremo negamus in quibus
 locis vel ex quibus hominibus fuerit exortum hoc omnia testi-
 monio credimus aliorum. Quod si absurdissimum est dicitur non
 solum nostrorum verum etiam et alienorum corporum sensum per se
 addidisse nunc scire confitemur est. Hec igitur omnia et que
 per seipsam et hoc per seipsam sui corporis etque testimonio aliorum
 percepta sunt anima humana. thesaurus memorie cogita tenet
 Ex quibus gignit verbum verum. quod quod sumus loquimur. Sed verbum
 ante omnes sensum ante omnes cogitationem sensum. Tunc enim est
 verbum simpliciter veli note de qua gignit et ymago eius
 quod de visione scire. vixit cognoscere quod quod est verbum
 lingue nullius. verbum verum. de re vera. nichil de se habes
 sed totum de illa scia de qua nascitur. nec intelligit quod illud
 dicitur quod quod scit loquitur. Aliqua enim statim ut dicit dicit
 dicitur in verbum per verbum. et de nobis verbum exortum. **Capitulum xii**
 Sed nunc deus pater. De quo natum est verbum. De deo deo
 nunc quod deo pater in ea sapientia quod est ipse sibi alia.
 didicit per seipsam corpus scit. filia per seipsam. Cuius hoc dicit
 quod non animal rationale sed per animam rationale. Deum cogitat
 quantum ab eis cogitari potest. quod in omnibus animalibus et oribus
 aut per seipsam. quod per seipsam in enigmate foris videntur
 nodum facit ad faciem patris. Nunc deus pater ea re que
 non per corpus quod ei nullum est sed per seipsam scit. Aliunde aliquid
 didicit aut minus vel testibus ut ea scire indignum.
 Non oportet quod omnia quippe scienda que scit sufficit sibi
 illa per seipsam. sed quidem minus. et angelos non in eis aliquid
 que negat amittant. Nunc scit velle quod negat. Sed bonum
 corpus est de operibus suis eius consilium veritatis. Et hoc est quod ei
 dicitur nonnulla nuntia non ut ipse ab eis dicitur sed ut ab
 illo ipse per verbum eius sine corpore solum nuntient etiam quod
 voluit ab eo missi ad quos voluit totum a vello per illud
 verbum eius audire. et magis veritate innotent quod sibi

faciendo quid quibus. quoniam nutriendum sit nam et nos oramus
 enim ut in vestris nostris deorum enim. Nominat enim aut in bono eis
 per ut quid vobis vestrum sit prout quoniam petatis ab eo ut
 ista qualis tempore cognovit ut nosset. sed fuit omnia temporalia
 atque in eis erant. quod et quoniam ab illo fuerat petiti et quod
 et de quibus rebus vel gauderetur. ut non gauderetur esse
 sine initio prout. Nunc omnes aut caritas suas et
 spirituales et corporales non quod sit idem novit. sed. idem sit quia
 novit non enim vestrum que fuerat caritas. Quia quod prout
 caritatem non quod caritas. scilicet prout et scilicet caritas. quoniam tanta
 non enim eius sapientie aliquid accipit deus. Sed illis existit
 tibus prout optabat et quoniam oportebat. illa mansit ut caritas
 ita ut scriptum est in libro ecclesiastico. Antequam caritas nota
 sit illi. Sic et postquam comparata sit. sic inquam non aliter.
 et antequam caritas. et postquam comparata sit. sic et nota sit
 longe est igitur. hinc prout scia nostra. Duplex tunc enim scia
 dei est. ipsa et sapientia. et que sapientia. ipsa et caritas prout scia
 quia in illius nature simplicitate inabili. non est aliud sapientie
 aliud esse. sed quod est sapientie. hoc est et esse. prout et in simplicibus
 libris sapientie iam diximus. nostra vero scia in rebus pluribus
 et amissibilis est et corruptibilis quia non est nobis. hoc
 esse quod prout vel sapientie. quoniam esse prout. etiam si vestra. nam
 sapientia. et que aliunde didici. prout hoc prout nostra scia. illi
 prout dei sic et vestrum vestrum quod narratur de nostra scia. Dissimile
 est illi verbo dei. quod natum est de patre caritas. Tale est et
 ac si dicam de patre scia. patris sapientia. vel quod est. prout
 scis de patre scia. de patre sapientia. **Capitulum xiii**
Uerbum ergo dei patris unigenitum dei filium per omnia
 patri simile et coequalis. Deus de deo. hunc de hinc
 sapientia de sapientia. caritas de caritate est. hoc omnino quod prout
 non in patre. quia iste filius. ille prout. ac prout hoc nomen omnia
 que nomen prout. Sed et nosse de prout est prout esse. ubi unum est.
 et idem patris prout esse non est a filio. ita ut nosse prout tam
 quoniam scriptum dicitur. pater genuit vestrum. prout equalis prout non
 enim prout in tempore prout prout quod dixit si aliter. minus quod apud
 esse in eius verbo quoniam in ipso ubi prout cognoscit. id est est
 non non. Et idem vestrum hoc. vere veritas est quoniam quidam est.
 in ea scia digna est generationi in ipso est. Quod aut in ea non
 est ut in ipso est. Et filius hinc aliter. hoc vestrum minus prout quia
 immutabilis se habet. ut se habet. de quo est. non enim prout
 filius a se facit quidam. nisi quod videt prout faciente
 potest hoc non prout. ut in similitudine est ista. sed similitudo quia
 falsa esse non prout veritas. Nomen itaque omnia deus prout in se
 ipso. nomen in filio. Sed in ipso tamquam scriptum in filio.

tanquam ubi pmi. qd est deus oibus qd est i ppo oia filio
 uouit filio m p p tanq ca que nota se deus que pater
 uouit i ppo i pte em tanq ca deqmbq nota se que rpe
 filius uouit i ppo. Sicut ergo mouit pater et filius sed
 ille gignendo iste nascendo et oia que se in corp sua in corp
 papia in corp conia. Vnq quicqz corp siml videt no pl
 culati aut sigillati velut alternate corpb. Sicut illuc
 et inde huc. Et rursq inde uel inde i aliud atqz ali
 ud ut aliqz videt no possit. m p no videt alia sed ut
 dxi pl oia videt. quoz nullm e. qd no p videt vbi
 aut nrm illud qd no h p omi. neqz cogitationi pmi sed
 eius rei que videndo intq dicit. et ideo nullius lingue
 est atqz inde ut cuqz pte est. i hoc enigmati illi verbo
 dei quod etia deus e. qm sic et h deus nascit. que
 admod et illud de qua patris nati e nrm go tale vbi
 qd inueni esse utcuqz illi pte. qm pte etia dicit pte
 anobis dici potuit non pigeat intueri. **Capitulum xvi.**

Nam vbi nrm de sola nra scia nascit. none multa
 dicit etia que nra uer dubitates ea dicit sed
 vera esse arbitrate qd forte va sut i rpiis rebz deqmbz
 loqm no in vbo nro va se. qma vbi vni no e m p qd
 de re que pat gignit. fhm est go isto vbi nrm no m
 metim sed m fallim. Cu aut dubitay no dicit est verbu
 dere de qua dubita. sed de qua dubitate vbi e. Quid em
 no noneimq an vni sit vnde dubita. b dubitac nos
 nomi. dicit quidq etia metim possit. sic pte m dicit
 vbi vbi e qm quod nomi. dicit quidq etia metim
 possit qd m fau. vbiqz volentes et factos fhm vbi h
 vbi vbi vbi est. metim nos. hoc em pmi et m metitos
 nos et cofitem. vbi dicit. Quid pmi em dicit. Scimq
 em nos esse metitos. vbi aut illud qd est deus. et po
 tentis est nobis. hoc no pt. no em pt facie quidqz n
 qd videt patre facite. et no apso loqm. sed apate
 e illi omie qd loqm. m rpi p vni loqm. et magna
 illius vbi potentia e non posse meti qz no pt esse ille
 est et non. sed est est et no no sit em nra vbi dicit est
 quod vni no e sit ita libens assessor. qm m vbi e
 vbi nrm. et ideo recte vbi vocat. m p p dicit pt.
 ul vbi deorione. ul scia de qua. Ita dicit pt etia de
 etia. Sicut id de vbi maxie de. maxie h dicit est
 Quid ita qd no e h nobis esse qd nosse qm qm
 nomi. q media vinit. Ita et obliuiscit. qm morit.

Itaqz ideo in illa iam non sunt in notitia nostra nos tñ pñmo
 Et cñ pñia nra aīo lapsa pñerit anobis nos tamē vñm⁹
 illa autē que pñit ut mñqz exade possit qm pñia sē et
 ad ipñs aī nām pñmēt. ut est illud qd nos vñm⁹ sam⁹
 exanct em hoc qñdñm aīo manet et qz pñ man⁹ aīo et
 hoc semp manet pñat go et pñqua repñt pñia m qm dñ
 ymago dei potiqz intñenda ē. etiā pñ pñmēt. tñ qz nō pñ
 etiā cogitām qñō de hñs dñat vñm sempitñm cñ vñm
 nām nra cogitacōe dñat pñuēne diffuile ē Sēpñtam
 est em aīo vñm sempitñm est pñe qz vñm. nec tñ pñm
 ē cogitare vñm pñā uel cogitare pñām vñtesne. qm cñ ali⁹
 atqz aliud cōpñt. hoc dñmet cogitare qñam⁹ nō dñmet
 pñe aīo pñ ut pñ pñ esse m aīo aliqua pñā pñmā. et pñ
 pñia ēē non pñ cñpñt pñe cogitacō et vñm vñm nām mñ
 ma mñ nra cogitacōe nō dñ Solus deus mñlliga hñ
 vñm sempitñm pñm⁹ coetñm mñ forte dñm⁹ ē ipñ pñ
 pñlitate cogitacōis. qm id qd pñt. etiā qñ nō cogita pñ
 tñ vñat cogitari vñm esse tam pñm⁹ qm ipñ pñā pñmā
 est Sed qñō est vñm qd nō dñm cogitacōis vñpñe for
 mātū ē. qñō est pñe pñe dñma nāpñt pñ em⁹ nō habet
 formā. et ideo iam vocat vñm qmā pñ hñ Tale est em
 ac pñ dñat ideo iam vocandū esse vñm. qmā pñ ēē vñm
 Sed qñd ē qz pñ ē vñm. et ideo dñm⁹ ē vñm nōie tñm⁹
 est mñqz hñ formabile. nō dñm qz formatū mñ pñm⁹ mñtis
 nñ. qñōd hñ atqz hñ vocabulū nōiācōe quādā iactam⁹
 tñ anobis nñc hñ. nñc id pñm⁹ mñm⁹ fñcit uel oñm⁹
 cogita. et tñc fit vñm vñm. qñ id quod nos dñxi vocabulū
 mōtōne iactacōe ad id qd pñā pñm⁹. atqz inde formā. qz
 oñdam pñlitudinē capñt. nñ qñō rñs qñqz scñm⁹ pñ etiā
 cogitacō. i. pñe vñe pñe cogitacōe vocat qñe pñfō aliom⁹
 linguae est. pñ m⁹ corā dñat pñ pñac etiā si cōcōdam⁹ ne
 de cōtōñpñ vocabulū labōat vñdñm⁹ Jam vocandū esse
 vñm qñdam id mñtis nñc qd dñm⁹ pñā formā pñ. etiā
 pñm⁹ qñ formatū fit. qñ iam ut ita dñā formabile est
 tñm⁹ em vñdat qñta hñ fit dñpñlitudō ab illo dei vñō. qd
 i forma dei pñ est. ut non ante fñit formabile pñm⁹ qñ
 formatū. nec aliqñ possit esse informē sed sit forma sñm⁹
 pñō et pñpñat equalis ei dñqñō ē. et em mñtabīl coetñā qñ
 nāpñt ita dñat illud dei vñm ut dei co. Capm⁹ xxi
 gñtācō non dñat ne aliqñ esse qñ volubīlē tradat
 m⁹ dñō. quod nñc accipiat vñ. recipiat formā ut vñm sit.
 eam vñ possit amittē. atqz informē quodā volutai dñe
 qñm⁹ nōcāt vñā vñm cogitacōis i pñpñat locutor cōpñq.

qui dicit in carmine / scilicet volutat. eventus belli vaicos i. cogi-
 tat Non go ille dei filius. cogitatio dei dicit. Cogitatio quippe
 nostra pueniens ad id quod scimus atque inde formata ubi nrm
 om est Et ideo ubi dei pme cogitatio dei debet intelligi
 ut forma ipsa simpliciter intelligatur non aliqd hns formabile
 qd etiam esse possit informe Dicit etia quide i septuaginta
 scilicet cogitatio dei sed eo locutionis modo. quo ibi 2 obliuio
 dei dicit / que utiqz ad spectat in deo nulla est Cuius obliuio
 cu tanta sit nrm in isto enigmate dissimulatio dei et ubi
 dei iniqua in nonnulla similitudo repta est Illud quoqz fatens
 e qd etiam cu plet ei animo qm cu videtur ppari e. quod
 utiqz dicit. hanc pcul dubio. que nrm e dissimulatio atte-
 dit / nec tuc na equales illi animo Semp em na minor
 est faciete. que facta e. Et tuc quide ubi nrm. no est filij.
 quia nec metem nec fallent fortass etia no erit volu-
 bilis nrm cogitatio. ab aliis in alia entis atqz ridentes Sz
 omnem sciām nrām. vno pml aspectu videtur tñ cu et hoc
 fuit Si et hoc fuit. formata erat carita q formabilis fuit
 ut nihil iam deit ex forme ad qua puenit debet Sed in
 coequida no est illi pphat ubi no formabile aliqd formatu
 vel reformatu e Sed forma neqz i formis neqz forma ipsa ibi
 etia est immutabilis qz pda patris deit i filio. qntu p hoc
 spectu atqz i hoc enigmate vnde potui locuti m. **Exon**
Nunc de spu scito qntu deo donate vnde coadit. diffendit
 Cum spūs scūs fm septuaginta scias nec patris est solus
 nec filij solus sed ambor. et io commun. qua i vtr pater
 et filij se diligunt nobis inprimat caritate Ut at nos pait
 fimo dñi non res in pphu pias. sed i ab dñto senten-
 das. et qd ab dñto exaudas maiore studio fecit inquiri
 no utiqz dicit septuaginta spūs scūs caritas e. et p dñs
 no pnam ptem. qone istius absolisset Sz dñs Dens
 caritas est ut in carit sit Et ideo inquirendu vbi dñs pater
 sit caritas Am dñs filij Am dñs spūs scūs Am dñs ipa tri-
 nitas Neqz em dñs pater pnam. no pphat dñm. dñtam e
 caritate qd ipa caritas sit vlla pda que dei digna sit vñe. s
 qd dñm sit dei pda dñm deo Cui tu es pater mea. no vñ.
 qd pphat dñm est. qd dei pda est nrm pater sed qd ab ipso
 nobis e pnti alibi legi. qm ab ipso est pater mea huc
 quippe sensu facile septuaginta ipa locuto Tale e em tu es
 pater mea. quale est. Dñe spes mea. et dens meo mitoria
 mea et multa pda / Non aut dñm Dñe caritas mea. sed ita
 dictu est. Dens caritas est pda dñm e Dens spūs e. hoc qm
 no distatit intelligi adno. no oportet qucat quobis
 Noem apone quidqm dñe possit Dens ergo caritas est.

Ut autem pater. In filio. In spiritu sancto omnia ipsa sintas. quia et
 ipsa non tres sunt sed deus est unus hoc unitur. Sed iam in hoc
 libro scriptum disputari non sic accipiendum est unitate que dicitur
 de illis tribus que in unitate sunt mentis. Unde ut tangimus in
 tria sunt omnia tria per et intelligentia omnia in filio. et caritas omnia
 tria spiritus sanctus. qui pater non intelligat. sed et filius intelligat
 et spiritus sanctus et diligat per autem et per et illis tunc meminit
 et filius nec meminit nec intelligat per sed meminit et pater
 et intelligat et filius per autem et per et illis non nisi diligat
 per potius ut omnia tria et omnes et singuli habent in qua quis
 quod natura vel persona nec distent in eis ista. sed in nobis aliud
 est memoria. aliud intelligentia. aliud dilectio sine caritate si omnia
 aliquid sit quod omnia valeat sed ipsa sapientia sicut dicitur in unigenitus
 natura ut qui habet hoc. sit quod hoc per inmutabilis simpliciter
 ipsa. Si ergo hoc intellectus sit. et quibus nobis in rebus talis vi-
 dere vel concitare concipitur est. verum esse claretur. Nescio enim non
 sapientia et pater deus et filius et spiritus sanctus et simul omnes non tres.
 sed una sapientia. Ita et caritas. et pater dicitur et filius et spiritus sanctus
 et simul omnes una caritas. sic enim et per deus. et filius deus
 et spiritus sanctus deus. et per omnes unus deus. Et tamen non frustra
 in hac unitate. non dicitur. ubi dei. nisi filius. nec domini dei.
 nisi spiritus sanctus. nec deus genitus est ubi et deus pater.
 principaliter spiritus sanctus. nisi deus per. Ideo autem addidi per quia et
 de filio spiritus sanctus pater recipitur. hoc quod illi per dedit non iam
 genti. et non dum habuit. Sed quidem unigenito ubi dedit. gen-
 nendo dedit. Sic ergo cum genuit ut etiam de illo domini com-
 procedet. et spiritus sanctus. spiritus esset amborum. Non est igitur acci-
 pienda trinitas sed diligenda inveniunda in personis unitatis
 ista dispositio hinc enim factum est ut per dei. ubi dei et sapientia
 dicitur cum sit sapientia. et pater et spiritus sanctus. Si ergo per aliquid
 horum trium caritas manifestanda est quod apertius. quoniam ut hoc
 sit spiritus sanctus ut per in illa scriptura prima quod non sit aliud
 ipsa et aliud caritas. sed ipsa ipsa sit caritas. et caritas ipsa
 ipsa sine in patre sine in filio sine in spiritu sancto. et tamen per spiritus sanctus
 caritas inuenietur sicut legitur nomine aliquo per omnia veteris testa-
 menti scriptura scriptura significant eloqui. Nam et prophetarum scriptura
 testimonium ponit apostolus ubi ait in aliis huiusmodi et in aliis
 libris loquens populo hinc. Omnis tamen in lege scriptum est. Et per
 deus in lege in coram scriptum est quia odant me gentes in hoc
 legat in per. Aliquod autem per vocat lex que data est promissis
 secundum quod datum est lex et prophetis usque ad Iohannem. Et in hunc do-
 bus mandatis vel prophetis totaliter pendet et prophetis hic ubi
 quod lex per appellata est de Monte Sina per prophetas autem non
 etiam per prophetas significati sunt. Et tamen alio loco ipse salua-

Dei diffusa ē in cordibus nostris per spm sctm q̄ datq̄ ē nobis
Nullū est isto dono excellentius Solū est. Cap. xviii.
 Quod dicitur inter filios regni et filios p̄dicis
 dicitur et alia passim inuicem. sed p̄ caritate n̄l p̄pit
 nisi ergo tm̄ impia? cuius sp̄s sctus ut enī dei et p̄ omni
 faciat amatores. q̄m̄ ista nō t̄ssat ad dēctā. nec sp̄s
 p̄e dicit dōm̄. nisi p̄pter dilectōm. quā q̄ nō h̄mit si h̄m
 gressu hōm loquat̄ et angelor. sonas examētū ē et
 cymbala timiens. Et si habuit p̄phētiā et scit oīa sa-
 crāmēta et omēs sciam. et h̄mit omēm fidē. ita ut motus
 t̄ssat. nichil est. Et si distibuit omēs sciam p̄ia. et si f̄.
 dedit corp̄ p̄m ut ardeat nichil ei p̄dest t̄ntū go bonū
 est p̄ue q̄ ad dēctā vitā ueniet bona tanta p̄ducit p̄pā
 vato dilectō p̄ue caritas n̄a unig rei ē nomē utēq̄. Si ha-
 beat eam. qm̄ nō loq̄m̄. h̄m̄is nec habet p̄phētiā nec
 scit oīa sacramēta. nec distibuit oīa p̄ia paup̄ibz. n̄l nō
 h̄m̄do q̄ distibuat uel aliqua uacatē p̄hibet nec t̄det
 corp̄ p̄m ut ardeat. sed talis passiois n̄lla t̄ptatō ē. per
 ducit ad regnū ita ut ip̄am fidē. nō faciat v̄lē nisi
 caritas. Sine caritate quippe fidēs p̄t quidē esse. sed non
 ei pro deſse p̄t quod et ap̄l̄s paul̄s p̄p̄o inq̄ ip̄i uaq̄
 t̄m̄p̄e aliquēd valet. uaq̄ p̄m̄m sed fidēs q̄ p̄ dilectōm
 opat̄. Sic eam d̄gēs ab ea fidē. quā et demōes tradūt
 et cōtr̄m̄p̄t dilectō igit̄ que addo ē et dēct̄ est p̄e sp̄s
 sctus est. per quē diffudit̄ in cordibz n̄ris dei caritas. p̄
 quā nos tota in h̄itat t̄mitas. Cuius c̄a r̄t̄p̄e sp̄s sct̄
 in sit dēct̄. vocat̄ etiā dōm̄ dei. Cui dōm̄ p̄e quod. nisi
 caritas intelligēda ē que p̄ducit ad dēct̄ et p̄ue quā
 quodq̄ aliud dei dōm̄ nō p̄ducit ad dēct̄. Cap. xix.

Hu et hoc p̄bandū est. dōm̄ dei dēct̄ esse in p̄t̄is
 h̄is sp̄m sctm si ad h̄uc c̄ptat̄. h̄m̄q̄ i c̄o s̄m̄ ioh̄n
 d̄m̄ c̄st̄i v̄ba d̄ct̄. Si quis sitit ueniat ad me et bibat
 Cui tradit̄ i me p̄d d̄ct̄ s̄p̄t̄ia s̄p̄t̄ia d̄xent̄ ei q̄ fluit
 aque uine porto et uin̄a s̄ct̄a adim̄it. h̄c aut̄ d̄ct̄
 d̄p̄m̄ quē acceptū erant c̄dēct̄ in enī v̄do d̄t c̄a p̄m
 h̄is ap̄l̄s. Et omēs v̄m̄ sp̄m potam̄q̄ v̄tū at̄ dei sit ap̄
 pellata aqua ista q̄d est sp̄s sctus h̄c q̄m̄t̄. Sed p̄d h̄c
 inuēig h̄at aquā sp̄m sctm esse ita inuēig alibi in c̄m̄d
 h̄ant aquā. dei dōm̄ appellatā. nam d̄us idē qm̄ n̄ sa
 mait̄ana n̄lē ad putē loq̄bat̄. Cui d̄xat̄. Da mi b̄dē
 r̄i illa r̄id̄p̄t. nō cōt̄nt̄ s̄m̄ait̄anis t̄ndit̄ i h̄is et di-
 xit ei. Si p̄ies dōm̄ dei. et qm̄ ē qm̄ d̄ct̄. Da mi b̄dē
 tu for̄ptan p̄ch̄s ab eo et d̄d̄p̄t tibi aquā uin̄a d̄.

Dixit ad eos argute pñas et baptisē vñqñqñ vñm i noie xpi
 i remissio pñas et accipiet dñm sps sñ i hñs i epñ hñ legiti
 Simonē magnū. aplis dñe volūte pñas ut ab eis accipet
 ptate. quia p ipñm manū ei. dñe sps sñ Eni petra idē
 pñas i qñ tñā tñā sit i pñas qñ dñm dñi estāst te pñas
 possit. Et alio emps hñi loco Cñ petra Corneliō i eis qñ cñ
 co faciunt loquē. amōas et pñas xñ dñi sñptā. hñ hñe lo-
 quē petro vñā hñ accipit sps sñs pñas pñas qñ audiebāt
 vñā et obtemperat qñ accipit fideles iñ petro veniant qñ
 et iñ nōes dñm sps sñi. sñptā ē audiebāt em eos loquētes
 linguā et magis fides dñi dñi sñptā sñptā qñ iñ nōes. Bapti-
 sauit qñ pñas qñ baptisānt. ut nōdñm qñstōis anstret iñ
 eos vñat sps sñs. Eni petra pñas vñat rñm sñptā qñ cñt
 pñas et hñ te mouebāt. aut pñas. Eni em repñt ad eos
 loquētes sps sñs pñas pñas illos pñas et iñ nos. imtio. qñstōis
 qñ pñas dñm pñas dñat qñ iñ hñs qñ baptisā. aqñ vñas aut
 baptisānt. spñ sñs. Si ē cñle dñm dñat illis pñas et nobis
 qñ cñdñ i dñm iñm xpm. Si ego cñā qñ possi pñas dñm non
 dñe illis spñ sñm. Et mñta alia sñ testioia sñptā qñ cñdñ
 ter attestat. dñm dñi esse spñ sñm iñm eis dñat. qñ pñas dñi
 gñt dñm. Sed mñm longū ē cñcta colligē et qñ eis pñas
 qñā hñā qñ dñm pñas nō sñ. Sane amōedñ sñ qñ qñ dñm
 dñi iñ vñat dñm spñ sñm. Vñ em audmñt sps sñ. id gñqñ loquē
 agnoscat qñ dñm iñ pñas corpñ carñs sñ corpñ carñs mñ
 aliud ē qñ cñto dñm spñ sñm pñas pñas mñ aliud ē qñ spñ sñs
 mñm go dñi dñm ē iñm dñat. eis qñā dñat. dñm pñas et dñm
 et pñas dñat. qñ dñm cñt pñas iñ cñctñqñ anqñm mñqñ dñat.
 hñ qñ illi dñat. pñas dñat. mñor ē illis. Ita em dñat. pñas dñi dñm
 ut cñā pñas dñat. pñas dñm nō em dñat. pñas pñas pñas dñat.
 dñm ē spñ sñs ubi vñt spñat. et apñ aplm qñ iñ pñas cñmco.
 tam dñā em hñ opā. vñqñ atqñ idē sps sñs dñm dñat. pñas vñm
 mñqñ pñat vñt nō est illis qñ dñat dñat. iñ nōat dñm sñ cñ-
 cordia dñat. dñm cñnappē pñas pñas sñptā pñat. Dñs
 caritas ē illa qñ qñ dñat. et iñ nobis id agit ut iñ dñm caritā
 et pñas iñ nobis. Et hñ inde cognoscat qñ dñm pñas dñat. nob
 pñas pñas dñi ē caritas. Dñm dñi pñas dñi mñm mñqñ ē caritē
 et nñm ē mñqñ dñm dñi qñ sps sñ. Cñdñ qñqñqñ qñ ut pñas pñat
 caritas qñ dñat et dñm qñ dñat. Et pñas caritas qñ pñas dñat. filius. et pñas
 dñat. filius iñffabñ. cñmcoem dñat. alio. Cñmcoem cñmcoem
 qñ ut ille pñas dñat. caritas. qñ spñs ē cñmcoem alio. hñ em pñas
 mñqñ cñdñ nñ mñtelligi. ut non solqñ spñs pñas caritas pñat illa
 tñmte. Sed nñ frustā pñas caritas nñmcoem. pñas illa qñ dñat
 pñat. Sicut nñ solus est mñ illa tñmte. nñ spñs nñ pñas qñ
 et pñas spñs et filius spñs. et pñas sñs. et filius pñas qñ
 nñ ambigit pñas. et hñ ipā nñ frustā pñas dñi spñs pñas
 dñā em ē cñmcoem ambobqñ id vocat. pñas pñas qñ ambobqñ
 alioqñ si mñ illa tñmte solqñ sps sñ ē caritas. pñas et filius nñ solqñ
 pñas.

Sicut
mñm

mñm 8

mñm

pñas pñas
ē caritas

q. erunt nos

filij

Ar 7 hoc filij
charitatis sunt
nulli est alij
p qm d sba
eug e genij

vanitatem spiritus sancti filio inuit. Ita enim locas in mirabilibus dei
et legitur filius unigenitus dei patris ut tunc et id vni sit quod et
apertius ait de deo patre cum erunt nos deitate fenebatur et
tunc tulit in regnum filij caritatis me. non dicitur filius sui sed si
dicitur vixit dicitur tunc quia ipse dicitur vixit dicitur. sed ait
filij caritatis me filius ergo est etiam spiritus sancti. si non in illa similitudine
caritas dei in ipso spiritus sanctus sed per abstractionem est restat ut non
solum sit in caritas spiritus sanctus sed per illa deus patris dis-
tincti per se per vocem sed enim deus est filij caritatis me nichil
aliud intelligatur quam filij sui dilecti. quam filij postmodum per se me
caritatis quippe. caritatis. quia in ea est ineffabilis simplicitas nichil
aliud est quam eius ipsa natura atque ita ut ipse dicitur et ipse
itatem non pugnet sic per se filij caritatis eius nulli nobis pro-
mittit. multo clarius caritatis quod videtur quam in me est quod ymaginem
quod nos sumus. per quod tunc spectum et in quod enigmatem qui videtur
sed in hac est vita videtur conspectum non illi sit quia quod dicitur
comendamus in qua mente conspiciunt sed illi qui cum tanta ymagi-
ne videtur ut possit ad eam omni ymago est quod omni res effere
quod videtur et per ymaginem quia appropinquando videtur etiam id videtur
conspiciendo quod non deus potest facere ad faciem. non enim ait apertus
videtur in me per speculum sed videtur in me per speculum. C. xv. 20

Omnino ergo videntur sua mente. quod videtur et in ea tanta
te ista deus multis modis ut potius disputamus ut
tamen ea cadunt vel intelligunt quod ymagines dei. spectum quod
videtur sed ipse ad eo non videntur per speculum qui est spectum in me
videtur ut ut ipse spectum quod videtur sciat esse spectum in ymagi-
ne sed si sciunt fortassis cum in me est spectum per se quod et per
se ut in me videtur et sentit fide non fidei corda in dante ut
facere ad faciem possit videri. quam per speculum in me videtur quod fide
corda in dante contemplata. quod agunt intelligendo. quia
deus in me hanc subtiliter disputat. in me ut ipse est itel-
ligentia sua teste dante. in me ut ipse est laborant et
vix ad eam alij prominent in penalis tenet in voluit et
onedi corpe corruptibile quod agnoscit animam quo tandem mei
to inflicto malo isto in peti vni tanti mali magnitudine a
moniti regni debent agere qui tollit petra in dante. Cap. xvi.

Hic enim natus perit etiam istis ingenio tardioribus qui
finit vite hanc resoluunt atque in eis retinendis non
sunt invidie potestates quas ille agnoscit per velle ab eis peti
debito occipit. non potentia potestatis. per quam in ista sanguis
vixit perinde liberi ad naturalem potestatem suscipiunt ab angelis suis
amalis oibus libani per mediatorum dei et hominum. hoc est castum in
quam quoniam dicitur spiritus sanctus et vultus et nomen et per quas per
inipat est spiritus sanctus et aliud nomen spiritus sanctus in quo oportet hanc
saluos sit. Constituit at purgati ab omni corruptione in pla-

p'm p'm sed m'ic'q' i' p'p'u'o manq' accipiat p'm' s' c'ia uaq' p'm
 p'm' d'uat v'ides aut p'm' q' apli d'at Et d'uat v'ides
 at d'm'm' q' p'p'u'o'm' m'am'm' ap'loz d'at p'm' s' p't' h'c et d'm'
 i'p'e u'is' p'm' p'm' n'o s'olu d'at ut d'm' p'd' at accipit ut h'o p't
 ca d'ict' e' p'leng' g'ra Et m'aifestu' d'ello p't' e' i' actib' ap'loz
 q'm' v'is'it' e'u' d'm' p'm' p't'o n'o v'is'it' o'leo v'is'it' h' d'm'o g'ra
 q'd' v'is'it' p't' v'is'it' q'm'o b'ap't'at' v'is'it' e'u'a n'a p'au'e t'
 v'is'it' e' x'p'u's p'm' q'm' p'p' e'u' b'ap't'at' v'is'it' v'is'it' d'ep'endit
 t'e e'u' v'is'it' p'm' i' e'cl'iam p'm' p'f'ig'at' d'ig't' e' i' q'ua p'p'u'e b'a
 p't'at' accipit p'm' p't'm' h'ist' i'sta m'is't'ia et i' v'is'it' v'is'it'
 t'u'g' m'tellig'at' e' p'uct' q'm' v'is'it' d'i c'ao s'm' e' i' q'm' h'ia n'a p'm'
 v'is'it' p'ced'it' b'on'o'z op'm' m'is' d'eo v'is'it' e' i' v't'o v'is'it' c'op'l'at'
 i'ta ut e'u' f'iet v'is'it' p'p'u'a' o'b' h'c e'u' q'f'it'm' n'a't'u' d'p'm' p'd' et
 v'is'it' m'a'ia d'is'p'u'a' q'm' e' e'u' ut m'a'd'm' e'u' e'u' t'ig'it' e'f'f'
 ann'o'z E'u' e'u' d'at'is a' i'oh'ne b'ap't'at' e' accipit p'm' s'
 Sed v'is'it' ad i'd' b'ap't'is'm'a p'd' p'm' v'is'it' o'io p't'o i'ta n'o p'm' p'm'
 p't'o Et e'u' d'ef'am'lo p'm' et p'au'p'o'e t'p'o i'oh'ne s'ept'u' e' r'ap'l'o'r'
 p'm' p'd' i'am' m'd'e ab v't'o m'a't'e p'm' q' q'm'v'is' p'at'o'z d'p'at'e
 t'u' p'm' p'm' i' v't'o s'or'at'o'z accipit p'd' d' h'o'u' x'p'o i'tellig'at' e'
 n'a' m'a'd'm' o'm'ig' t'ar'n'is' p'a' c'op'at' n'o t'ar'n'al'is' s' p'p't'al'is' f'it'
 p'm' e' c'el' q'd' d'ei p't'u' e' q' accipit ap'p'e p'm'is's'o'z p'm' p't'i' et e'f'f'
 d'it' v't'is' n'a' m'o's't'r'at'a' e' et h'ia p'm' d' d'm'a' accipit q'p'e ut
 h'o' et e'f'f'u'd'it' ut d'ei v'is'it' at accip'e q'd'm' h'c d'm'm' p'p'u'g'
 p'm'od'ulo n'o' e'f'f'u'd'it' aut p'm' al'ios' n'o v't'is'it' p'p'u'g' p'd' ut
 q'f'iat' d'ei p' c'os' a'q'u'o' i'd' e'f'f'u'd'it' m'o'c't'am'g' h'u'q' go d'm'm'
 q'u'at'e' n'o' i'am' p'p'at' d'ep't'e p'm' p'm' q'm' n'a't'o' e' f'ili'g' d'm' n'o'
 d'm' p'p'at' et i' n'a't'o' d'ev't'o'z p'p'at' n'bi n'la s't' t'p'a' p'd' p'o'
 t'm'g' q'z' u'bi m'v'em' t'p'a' v'ol'u't'at'e' p'm' d'et'ia m'e'n't'e' p'ad'
 ut q'at' q'd' m'v'em' p'les' v'oc'et' q'ua' i'az' p'at'a' p'm' g'e'm'it'a' v'o'
 l'u't'a' i'a' p'f'iat' et f'm'e' m'v'em' ut q' f'm'e'at' a'p'p'e't'it'o'z q'u'e'n't'is'
 f'it' a'm'o'r' f'm'e'at'is' q'm' i'a' d'ev't'o'z i' d'ev't'o'z m'e't'e' i' d'ev't'o'z
 n'a't'o'e' t'a'q' d'ep'at'e' a'c'p'l'e' p'ad'at' n'o'n' p'm' p'p'u'g' i'sta' i'bi
 q'm' n'bi m'l' q'p't'e' i'c'h'o'a' ut q'f'at' p'f'iat' i' t'p'e' **Cap' x'm' 21**
Qu'ap'p't'e' q'm' p't' m'tellig'at' p'm' t'p'e' q'u'a'c'o'z f'ili'g' d'ep't'e' p'm'
 t'at'l'ig'at' p'm' t'p'e' p'p'u'o'm' p'p'at' ab v't'o'z Et q' p't' m't'i'
 q'e' i'c'o' q'd' aut f'ili'g' d'it' p'r' h'z v'is'it' m'p'm'e't'p'o' S'ic' d'at' et
 f'ili'o' v'is'it' h'z i' s'e'm'e't'p'o' n'o' p'm'e' v'is'it' v'is'it' i'am' f'ili'o' v'is'it'
 p'm'm' d'at'ig'e' p'd' i'ta e'u' p'm' t'p'e' g'e'm'is's'e' ut v'is'it' q'u'a' p'r' f'ili'o'
 g'ig'u'e'd'o' d'at'it' v'is'it' p't' v'is'it' p'at'is' q'm' d'at' m'tellig'at' d'it'
 h'z p'r' i' s'e'm'e't'p'o' ut d'ello p'ad'at' p'm' p'm' p'r' d'at'ig'e' f'ili'o' ut i'
 d'ello p'ad'at' p'm' s' et v't'o'z p'm' t'p'e' p't'q'z' i'ta d'at' p'm' p'm' d'
 p'r' p'ad'at' ut m'tellig'at' q' e'u'a' p'ad'at' d'it' d'ep't'e' e'f'f'e' et f'ili'o'
 Si e'u' g'm'd'p' h'z d'ep't'e' h'z f'ili'g' h'z v't'o'z ut d'ello p'ad'at'
 p'm' p't'is' Sed n'la t'p'a' i'bi c'og'it'at' q' h'nt' p'm' d' p'o's't'ig' d'a'
 i'bi o'io n'la s't' C'm'o' go n'o' a'b'p'u'd'is's'e' f'ili'g' d'it' a'm'b'o'z
 n'e' d'ep't'e' g'u'a'c'o' i'ta p'm' p't'o' p't'at' e'u'a'z p'm' v'is'it' m'is't'ia' t'e'
 p'm' v'is'it' m't'at'o'e' n'a't'e' d'ev't'o'z p'p'at' i'd'eo e'u' m' p'm' p'm'

gentiū nō dicamq. dicit tñ nō audet dicit ingentiū ne m hoc
 vorabilis. uel dnos ptes i illa finitate. uel dnos q nōst de.
 alio quippiā suspicet. pñ em solū nō ē dñs idē solū appē
 lat ingentiū nō quidē m pñtis sed i qñctudīe dīgnitūnō
 et de tāta fīnīe qñm ualēnt p fēgnū fīlīq em dēpñ natū
 ē. et sps sēs dēpñ pñcipalī et ipō m ullo intūallo tñpē dante
 cōmīta pñdit de vñtōz dñt aut fīlīq pñs et fīlī. p qd
 ab hōrē a bōm sanōz fīlīq. ambo en gēnnīfēt nō uqñt
 abutq ē gēntō pñdit abutōz amboz spñs. **Capitlm**

Uerū qz i illa coetna et aqñali et i corpali et i effabi
 lī mīmītabīlī atqz i spābīlī finitate dīffīcīlīmū est
 gnācō et pñpīoz dīstīgñē pñfīcīat intām eis qz actū
 nō ualēt amphiq id qd de hac re i fīnīe qñoda pñfēdō
 ad aūes pñlī cūstām dñz. dñt qz qñpīmū pñt cēta em
 cū pñpīmū pñtōz tēstīmīa dñmīfēt dē vñtōz pñdē spñm
 sēm Si go mīfēt et dēpñ et dēfīlīo pñdīt sps sēs Cñr fīlīq
 dēpñ pñdīt Cñr putās nī qñadmodō pñlēt ad en rēfīcīt et qd
 spñs ē. dēqñō et tñpē ē. vñ et id ē qd aut mēa dōctīna nō
 ē mēa fīcīq qñmē mīpīt Si i hī intellīgīt cūq dōctīna qñā tñ
 dñt nō pñā fī pñtō. qñto magī illū intellīgēdū et dēpñ
 pñdīt spñs sēs ubī sīc aut. dēpñ pñdīt ut nō dñt. dēme
 nō pñdīt dīqñō at hī fīlīq ut pñt dñs Est em dñs de dēo
 pñlīllo hī vñtōz ut enā dēo pñdāt spñs sēs ac pñt sps sēs
 ut enā dēfīlīo pñdāt pñdīt dēpñ. a bīpō hī pñt hīc vñtōz
 qz enā illud intellī. qñtū a talībī qñlēs nōs pñt intellīgīt
 pñt Cñr nō dñt nātū ēē pñdīt pñt spñs sēs. qñm et
 pñt fīlīq dñt. amboz vñtōz fīlīq dñt. qd abīndīfī
 ē fīlīus qñpē nīlīq ē dñōz mīfēt mātē pñtōz dñt aut
 ut mīt dēn pñm dēn fīlīa alīq sūspīcīt qz nāt fīlīq hōm
 pñt dēpñ. et qñpñ pñdīt. sed en i mātē pñdīt qñpñt
 nō tñt pñdīt qñmātē et en i hāc hūc pñdīt. qñpñt
 nō tñt pñdīt qñpñt spñs em sēs nō dēpñ pñdīt i fīlīm et dē
 fīlīo pñdīt ad pñfīcīādā cāntāz. pñt pñt dē vñtōz pñdīt qñ
 mīt hī pñt fīlīo dñt ut qñcādmodō dēfīlīo dēfīlīo qñ pñdāt
 nātū em pñpñt dñt. qz nō pñt vñtā spñs sēs. en vñtā pñt. vñtā
 fīlīq ac pñt pñt pñt en hāc vñtā i sēmētīpō. dñt fīlīo
 hīc vñtā i sēmētīpō pñt ei dñt vñtā pñt dēfīlīo pñt pñt
 et dēpñ hīc dēfīlīo fīnīe m hīc hīc tñtūlī pñt fīdē
 fīlīus nōn m fīdēlībīus loqñens. **Capitlm**

Uerū Si ad hāc qñmagīem cōbūcāz et ad vñdūda
 ista qñm vñtā pñt qz m cōpō mētē sē nāt tā pñt ut tātō
 pñt sē pñt oīa tñt hōis sē qz vñtā pñt ē. nūqz qñdōnē pñt
 qñm nō dēfīlīo fīnīe qñdōnē qñdōnē pñt qñm i pñtōz
 hīc mīt qñā pñt hīc dñt pñt pñt pñt pñt qñcādmodō
 hīc mētē tātō pñt i fīnīe nō cāpīt. Et cñt en i cōpñt
 cñdōnē pñt pñt tātō pñt pñt pñt pñt pñt pñt pñt
 qñcādmodō et hīc vñtā pñt mītūlīq. ut qñtū vñtā pñt pñt
 atqz mētē qd tēnt fīdē qñcādmodō pñt qñcādmodō vñtā ad hīc.

corpm et illud ee vñ qd eis repbat intelligi cōtuctū qñem
 ha et alia pte cū oculis tñis mioribz hū illa mōstrā. Cūc
 igit causa cur acie fixa pñm vidē nō possis nisi vñqz infer
 vñtas. et quis cam tibi fecit nisi vñqz mīgtas. Cū go sanct
 omnes languores tños nisi qm pñqz sit oibz mīgtatibz tñis
 libetū itaqz istū jam tandē aliquā pñatione melius qm dñs
 putatōne concludam. **S**equitur Capitulu vñqz vñ
Omnine dñs mī cūqz mīte patre et filiu et spm sctm
 neqz dñt vñtas) te baptizate gentes in nōre patris et
 filij et spñs pñi mī tñtas qñs. Nā baptizati nos mītes
 dñe dñs i cūc nōre qm nō ē dñs dñs nā dñt vocē dñia
 andi i sct dñs dñs tñis vñqz est. mī tñtas ita cūc ut vñqz dñs
 dñs qñs. Et si tñ dñs pñe ipse cūc. et filij vñb tñi i hñs cūstq
 qñe cūc. et dñm vñm spñe pñ. et nō legemq i litteris vñtatis
 dñt dñs filiu pñm. nā tñ vñgēte. dñs dñm pñ qñem
 mīttit pñ i nōre mēo. Et qñe ego mīttā vobis apñe qñd hñc
 regula fidei dñgēnt intencōz mēā qñtū potm. qñtū mē posse
 fecisti qñm te et dñdānt mītelletū vidē qd cūc dñi i mīttā
 dñpntam. et laboram dñe dñs mēq. vñā spēs mēā qñd dñ
 mē fatigabz. nōt te quēre. s. qñcā facie tñā pñ ardent. Tū
 dñ quēnti vñs qm i vñm te fecisti et magis magisqz i vñm.
 cūc te spēm dñdānt. Cūc te ē fñmītas i fñmītas mēā. Illam
 fñā i sctā pñā Cūc te pñā mēā et i gñorācia vñi mī apñm
 i sctā pñā mīttāntē vñi clausū apñi pñsctū. Mēmēri tñi
 mītelletū te dñge tñc ista. dñm mē reformēs ad mītelletū
 Cūc pñm cūc mīttāloquo nō effugies pñm. s. vñmā pñdānt
 vñb tñi et laudādo te tantū mō loquē. nō solū fugē pñ.
 tñm pñ mēitū bonū acqñm qñtūlibet mīttā pñ loquē neqz
 cūc dñe dñs hñ pñm pñpēt gñmāno i fide filio pñ. Cūc pñpēt
 dñs pñdā vñi mīttā opōrtūe importūe. Vñqz dñdānt est
 istū mīttā locutū qm nō solū opōrtūe vñmānt importūe vñi
 tñm dñe nō tacebat. Sed i dñe nō erat mīttā qñ tñ erat nēcōm
 libetū mē dñe dñs a mīttāloqz qd pñdānt mīttā i cūc mēā mī
 pñā i cōpñm tño et cōfugitāz ad mīttā. nō cūc cogitānt dñs
 taceo etiam taces vñb. Et pñm dñe nō cogitānt nisi qñd
 placet tñi. nō vñqz rogāt ut mē ad hñc mīttāloquo libetū
 Sed mīttā pñ cogitāntes mē. tales quales nōst cogitāntes
 hñm qm vñc s. Dona mī nō cūc cōpñtē. Et pñ qm mē dñe
 dñt. cas mīttāloqz mīttānt nā i cūc vñlūt dñmānt i mō.
 tñā pñ i tantū vñlūt apñt mē. ut aliq i opa mēā pñdāt
 ex illis s. ab eis mēā pñlūt tñā pñ pñā tñā cōpñā te tñe.
 te Sapientis quidā cūc dñe loquētur. i hñ pñ q cūc dñm pñ
 nōre iam vocat. qñtā mīttā dñqz s. nō pñm. et cōpñānt s.
 mōmī vñmā ē tñe. Cū go pñmānt a dñe. cessānt mīttā
 ista q dñmānt et nō pñm. et manebis vñqz oīa i omībz
 et pñe sine dñmānt pñm laudāntes te i vñm. et mīte facti
 nos etia vñm dñe dñs vñe vñtas. qñqz dñm i istis libris
 dñmānt. s. i hñ. Si quā dñmānt. et tñ i gñorācia i hñ.
 Deo grās. **E**xpliat libar bñ dñmānt de bñdīcta Trīnitāte

Circa mām debndita hntate nōnd
q̄ m̄or p̄t relacōnes i dīma cēntia
m̄ta se dīstīncte p̄stīat

p̄mitas
filiatio
spiratio
et p̄ceptio

Quinq̄ notiones
inassibilitas
p̄mitas
filiatio
cōmūis spiratio
et p̄ceptio

Itē tres notōs p̄sōles
paternitas
filiatio
p̄ceptio s̄mē p̄p̄tina spiratio

Tres p̄p̄tates p̄sōles
p̄mitas
filiatio et
p̄ceptio

Due emanatōes s̄z
p̄modū nature
et p̄modū volūtatis uel amoris

Due emanatōes s̄z i dīmū q̄inq̄ notōes. Ex hīs t̄m t̄es
p̄p̄tates p̄sonales. et q̄t̄or relacōnes ut p̄z i figuris p̄p̄ort
modi emanandi s̄z dīno p̄fcta s̄z p̄modū nature et volū
tatis p̄amōre p̄mā ē gūatio. Sed nō p̄ceptio s̄mē spiratio
Quia v̄to duabz emanatōibz p̄stātibz nēcessē ē ema
nare duabz p̄p̄tates. nēcessē ē etīaz pōnē p̄p̄tatem p̄mō p̄
dīctem ab alio nō emanat nē s̄t i m̄finitū abire. Et idō s̄z
i dīmū t̄es p̄p̄tates. Et q̄z p̄m̄ibet emanatōi cōtēdet du
p̄lax h̄itudo relatiō. Idō s̄t ibi q̄t̄or relacōes s̄z p̄mitas fi
liatio p̄ceptio et spiratio. Quia v̄to p̄has h̄itudines m̄notescūt
nobis dīmū p̄p̄tates. Et p̄t̄e h̄ec cōp̄ illa p̄p̄tates i qua ē
p̄mā rō p̄ncipandi i dīmū i nōtescūt q̄d est nobilitas i p̄p̄o
Idō q̄inq̄ s̄z notōes s̄z m̄or relacōnes t̄m i nassibilitate
nā q̄l p̄sona. s̄z v̄nā p̄p̄tate p̄q̄ia p̄ncipali m̄notescūt s̄z
t̄es s̄nt p̄p̄tates p̄sonales q̄ h̄is v̄oribz cōp̄mūt. p̄r filiū et
spūs p̄t̄is. Cū ēm p̄p̄i patris s̄t p̄p̄i i nassibilem s̄mē i gati
esse p̄ncipm nō dep̄ncipio esse. p̄t̄em i nassibilitas nobilitat
ip̄m p̄modū negacōis et q̄cūq̄ p̄modū p̄ncipis. Nā i nass
ibilitas i patre p̄nt fontales plenitudinē. p̄ncipm nō dep̄
ncipio / p̄r modū p̄ncipis et h̄itudis p̄p̄e cōplete et dēfīnīte
S̄nt t̄m filiū s̄t i m̄ago v̄bū et filiū / i m̄ago nōiat illam
p̄sonā ut p̄libudinē cōp̄p̄az. v̄bū ut p̄libudies cōp̄p̄p̄az
filiū ut p̄libudies i p̄p̄tatiū. t̄m i m̄ago ut p̄libudies cō
formē. v̄bū ut p̄libudinē i nassibiles filiū ut p̄libudies cō
uālem p̄p̄tē modū. t̄m i p̄p̄i s̄t p̄p̄i s̄t. esse dīmū esse nōm
s̄mē p̄t̄atē ambōz / ēē cōp̄ p̄p̄i s̄mē dīmū nōiat ip̄m ut dātū
volūtariū / cōp̄t̄as s̄mē nōm ut dātū volūtariū et p̄ncipm
p̄p̄i s̄t ut dātū volūtariū p̄mū et i p̄p̄tatiū. Itē dōm
centia i suo b̄mario

De hīs v̄to i b̄mario
quis h̄o v̄to p̄p̄i
r 3

[Faint, illegible text in a medieval script, likely Latin, covering the majority of the page.]

Je
9
r

Lib

Et
aut
v

E

liber
bus
aut
mil
dion
rem
bus
mil
dite
collu
fieri
y leg
Viri

C

om
ut or
et
falsi
fere
annu
pene
quato
Deo
aut

O

melio
vimp
Corp
no a
figit
et ad
ca mo
om
matio
corpu
spe u
fann
sit cor
remi
aut v

Libec octoginta trū qmū. bē Augustini epī.

Et libro pmo retractacōni
Augustini titulo tricesimo
v. de dñis qñdā. lxxviii.

Et tñ illa q̄ sc̄p̄
mus quoddam p̄clat
opus p̄lyum quod
tamen nūc deputat
liber aug totū p̄ de dñis sp̄e
bus qñdā lxxviii. Cum
autem dīp̄e fūssent p̄tūlas
multas qm̄ ab ip̄o p̄mo tpe cō
fūsiōis nūc postea qm̄ affīam
remmā sicut mīogabat a fū
bus qm̄ me mīante vīdebant
nulla a me suata ordīnācōe
dūta sūnt nūc eas iam ep̄s
colligi et vñ ex hīs librum
fieri adhibū mīus ut quod q̄
p̄ lege voluit facile mīenat

Varū āma a seipsa sit

Omne verū a veritate p̄
et om̄s āma eo āma
est quo vera āma est
om̄s igitur āma a veritate h̄c
ut om̄s āma sit aliud aut āa
est aliud vltis. Nam veritas
falsitatem mīq̄ patit̄ āma v̄
sepe fallit̄. Non q̄ oī a veritate
āma est a seipsa est. Est autem
veritas deus. Deum igitur h̄c
quodorem ut sit āma

De eo quod scriptū est. mīchi
aut ad h̄ere deo hōm̄ est

Omne quod est autem
modo semp̄ est aut non
et om̄s āma om̄ corpe
melior melius est em̄ om̄e q̄
vīfīcat qm̄ illud q̄ vīfīcat
Corpus aut ab āma vīfīcat
nō a corpe āmam nemo am
bigit. Et aut om̄e corpus nō p̄
et ad d̄ est aut āma p̄. aut
ea melius aliquid dētūis em̄
om̄ corpe mīhil est qm̄ p̄ et
mācām quis dicit ad ip̄m
corpus sit recte qm̄ cūc om̄
sp̄e ut dicit̄ hūsus mī corpe
āmam medū quod melius
sit corpe dētūis āma nō mī
rem̄tur. Quid n̄ esset medū
aut vīfīcatet̄ ab āma aut

vīfīcatet̄ āmam aut neutz
Nam vīfīcatet̄ ab āma corpe
est. Quid autem vīfīcatet̄ a
mīa melius est āma hūsus
quo vīfīcatet̄ corpe āma est
Quod vīfīcatet̄ a corpe mīhil
vīnēt̄ vero i nulla vīa mī
gens nullam q̄ vīam mīnēt̄
aut om̄o mīhil est aut aliq̄
corpus est aut aliq̄d ex corpe
p̄ āma melius. f̄ utz qm̄ ille
sit utz nā alia q̄d est vīnū
uam rācō competīt mīhil nūc
corpus i āmam esse q̄ sit corpe
melius āma dētūis. Et autē
est om̄ āma melius id̄ deum
vīnū. cū quis dñm intelligit
mīans p̄. Et em̄ intelligit̄
vñ p̄. Et om̄e quod dētūis
vñ est atq̄ a sensibz ut a
tñte p̄ mīatū est credi tñ nō
h̄ sentīe aut intelligi p̄ dēo igit̄
mīatū est quod intelligit̄ deum
Intelligit āma rācōnalis dñm
Nam intelligit q̄ semp̄ eūfīnō
est neq̄ vllam patit̄ mīatōz
mīcat corpus p̄ ip̄m et locū
āma ipsa rācōnalis q̄ aliq̄
sapiens aliq̄ stulta est mīta
cōnem patit̄. Et autem eodē
mō semp̄ est melius p̄fīo est
Em̄ id̄ quod mīatū est non
ita est nec quidq̄ melius est
rācōli āma nīp̄ deus. Cum
igitur intelligit aliquid quod
semp̄ eodē modo est et p̄ p̄ h̄c
ip̄m sine dubio intelligit
hic autem est veritas. cū qm̄
intelligendo rācōlis āa mīgīt̄
et hoc hōm̄ āmīe est a recte
accipit̄ id̄ esse quod dētūis est.
mīchi aut ad h̄ere deo hōm̄ p̄

De libro arbitrio
Omne quod sit ei a quo sit
par esse nō p̄. alioquin
mīfīcatet̄ que sua vīnūq̄
tribue. Debet de rebus aucta
necesse est hōm̄em igit̄ deo
am̄ facit quemq̄ optmū facit

Non tamen id fecit quod erat
ipse melior aut hoc est quoniam po-
tuitate quoniam quoniam necessitate boni
est voluntas igitur libera ho-
m danda fuit **Utrum deo**
auctore sit homo deterior

Sic illo sapiente homine aut
tore sit homo deterior.
non enim quia ista culpa
est magis tanta est que insipie-
tem quibus hominem nequeat
ade. Est autem deus omni
hominum perfectior multum igitur
deo auctoritate sit homo deterior
multo enim perfectior dei volun-
tas quam hominis sapientia est illo
autem auctore cum dicit illo
volente dicitur. Est quod videtur
voluntatis quo est homo de-
ior quod videtur si longe abest
a dei voluntate ut ratio docet
in quo sic querendum est.

Utrum sit causa ut sit homo deterior

Ut sit homo deterior
in ipso causa est aut
in alio aut in nichilo. Si
in nichilo est nulla danda
aut si ita accipitur in nichilo quod
ex nichilo factus est vel ex
habet que ex nichilo facta sunt.

hincsum in ipso esse causa quod est
quasi mater est in nichilum.

Si in alio aliquo utrum in deo
aut in alio quolibet homine an
in eo quod neque deus neque homo
sit sed non in deo bonorum enim
deus causa est. Si ergo in homine
aut in ratione aut in se non
modo ne sit deo valentior si-
dem deus ita optime hominem
fecit ut si vellet manere optimus
nullo resistente impediret.

Omnia autem alius ho-

si concedimus hominem deprimi
hincsum querendum est si a for-
tiori a quo deprimatur sit non enim
potest pravius non esse tamen sua
for. restat nescio quid quod nec
deus nec homo sit sed hoc
quidquid est animi mentis

aut si a se de in hoc videtur
quod supra de passione aut quid
quid sed quia passio non cogit
inimam ad eundem hominem vo-
luntatem causa deprimatur
eius accedit sine aliquo sed ut
loquente deprimatur sit.

**Si animal irrationale non pos-
sit beatum esse**

Animal quod caret ratione
caret scientia. Nullum
animal quod caret scientia
beatum esse potest. Non igitur
cadit in animalia rationis capi-
entia ut beata sint.

Quid nullum sit sumum aut malum

Oportet quod est est corpo-
reum aut est incorporeum
um. Corporeum sensibile
incorporeum autem intelligibile
specie continetur. Omne igitur quod
est sine aliqua specie non est
ubi aut aliqua species necesse est
aliquis modus. Et modus aliquid
boni est. Similiter ergo malum mul-
tum modum habet caret enim omni
bono. Non est igitur quod nulla
specie continetur totum quod hoc no-
men mali de specie perfectione
reptum est ut.

Quid sit in anima dicatur

Anima aliqui ita dicuntur
ut cum mente intelligatur
velut cum dicitur hominem
ex anima et corpore constare. Ita
quod ita ut excepto mente dicitur
ex his operibus intelligitur quod
hominis cum bestis communia
bestie namque carent ratione
que mens semper est propria.

Utrum per se anima moveatur

Movetur per se anima sentit quod
sentit in se esse volun-
tatem. Nam si volumus
non alius de nobis vult et iste
motus anime spontaneus est. Hoc
enim ei tributum est a deo
quoniam in mundis motus non de loco
sed in loco est et in corpore
localiter enim movetur. proprium est

Corpus et anima admittit
i nullo motu quia localis no
est Corpus suu tamen localit
mouet Non ex eodem modo
mouet et ipa localit motu
sicut videmus a cardine mou
aliquid p magni spaciū loci
et tamen ipsum cardine non
mouē loco re **¶** Corporeis
sensibilibus veritas papi neqat
O ame quod corporeis sp
attingit quod i spibile
dicitur sine ulla inter
missione tps commutat velud
ad capilli nri crescut uel cor
pus vergit in senectute auc
umenta efflorescit petuo ideo
fit nec omo nēmittit fieri
quod autem no manet papi
no pt illud em papiē quod
sciencia aprehenditur Comphe
di aut non pt quod sine in
missione mittat Non est
igitur expectanda sinceritas
veritatis a sensibilibus corpib
¶ Qz ne quis dicat aliqua esse
sensibilia eodem modo semp
manencia i quonem nobis
de sole i stellis afferat inqmb
facile commutari no pt illud
certe nemo est qm no cogat
fieri nichil esse sensibile qd
no heat fte fto ita ut nū
nostri no possit Nam ut dā
pntmittam omnia que p corp
sentimq et ad ea no assint
sensibus ymagines eoz pati
mur tamq prorsus assint ut
in sompno uel in furore **¶**
ad patimr omo vni ea qib
sensibus seniamq an yma
gines sensibilia sint distine
non valemus Si igitur st
ymagines sensibilia fte que
discrim ipsi sensibus neq
unt i nichil papi pt nisi qd
a falso discrimē no est msti

tutu iudiciū meptis nostre
sensibus Imobrem salubex
enne admonemur auerā ab
hoc mudo qm pfecto corpore
i i sensibilis re ad deum i vi
tatem que mella i mēiore me
te capitur i semp manet et
eiusmodi est que no hē yma
gmem falsi aqua discerni no
possit tota alacritate auerā
¶ Verum corpus a deo est

O ame bonū a deo est omne
speciosum bonū inquit
speciosum i Et omne
quod spēs continet speciosum
i Omne autem corpus ut
corpus sit st speciat aliqua co
tinet omne igitur corpus
a deo est re **¶** est
¶ Qualit' cristus d' femina nati

D eus cum liberat non
ptem aliquam libat
¶ Si totum libat quod
forte in pculo i Sapientia
ergo et virtus dei que dicit
vngentis dei filius hominē
suscepto liberatōm hominē in
dicant hominē autem libatō
in vtroq sexu debuit apparē
ergo quia virum oportebat
suscepi qm sexus honorabilior
est consequens erat ut femina
sexus liberatō hinc apparet
qd ille vir d' femina natus est

¶ Omnia auidam sapientis

Hic inquit o miseri
mortales hoc agite ne
vniqz polluat hoc do
malū malignus spūs ne
sensibilibus immortis mēstet am
me stititacōm lucemq mē
obumbrat seipit em hoc ma
lum p omē habitus sensua
les dat se se figuratōm odac
doloribus adhēret somis latet
in va in fallacia fmois odor
bus se subiac in fudit saporibz

10

11

12

De turbidi motus illius te
nebrofis affectibus tene
bras sensus quibusdam ne
bulis implet omnis meatus
intelligentiae per quos pande
lumen rationis raduis me
solet in hunc enim deus in hoc
voluntas minoria in hoc
viti fidei mentium relucet
Deus ubique presens est. *Quia*
autem multum quod nunc similes
tu mentis nunc illibata pri
tas mens presentia patuit
ut enim visus oculo si sunt
viata que ego nunc non potui
quod esse non putat frustra n
remittat oculo presens vna
ego tunc si oculis integritas de
sit ita et deus qui iniqua
deest frustra polluit animis
presens est quem videri ment
teatas non potest. *Ad documentum*
fuit ostendit homines bestias ex
cellere inter multa quibus

Iostendi potest hominem ra
tione defectu an ex cel
lere hoc omnibus manifestum
est quod belue ab hominibus do
mari et mansuefacti possunt
homines a beluis nullo modo
non fuisse corpora dicitur in *id est*
anima fantasina in *m*

Sicuti se fecit cristus
et si fallit veritas
non est. Est autem veritas
cristus non igitur fantasina
fuit corpus cristus.

De intellectu

Omnis quod se intelligit
comprehendit se. Quod
autem se comprehendit
finitum est sibi et intellectus
colligit se ergo finitus est sibi
nec infinitus esse vult. Quis
possitque notum esse per se vult dat
enim se et.

De filio

Deus omni que sunt causa

Est. Nec magis deus sine sa
piencia sui igitur sempiterna
sapientiae causa est sempiterna
nec tunc potest esse quod sua sapientia
Deinde si primum sempiternum esse
mest deo nec fuit aliquando
pater magis sine filio fuit et.

De scientia dei

Omnis presentia iam non
est omni futuri non dicitur
omni igitur et presentia
et futurum deest. Apud deum
autem nichil deest nec preter
itum igitur nec futurum si omni
presens est apud deum.

De trinitate

Omnis quod est aliud
quo constat aliud quo
distinguitur aliud quo
congruit. Vniversa igitur crea
tura si et per quocumque et ab eo
quod omni nichil est plurimum
fuit et suis partibus subiectis
congruit. Causam quod eius trinitas
esse oportet quia sit quia hic
sit quia sibi anima sit creatura
autem causam in auctore dicitur
dicitur. Oportet igitur trinitate
esse quia nichil presentia intel
ligentia et beatus in omni p
fita ratio per se et ad veritas
queritur plusquam quia quomodo
esse non potest utrum omni sit ut
hoc an aliud sit utrum repudat
appellandum ne sit.

De deo et creatura

Quod incommutabile est et
omni est semper enim eius
modi. Quia autem omni
bile est tunc obnoxium est non
enim semper eiusmodi est et id
etiam non recte dicitur quod
mutatur non manet. Quia enim non
manet non est medium idque
in immortale et eternum est quod
omni eternum immortale est non
omni immortale satis insub
liter eternum dicitur. *Quia et*

Et si semp aliquid vmat ta
men immutabilitatem patiat
non ppe et imm appellat
Quia no semp quismod
Crimus immortale quia sp vi
um rade dia pe vocatur in
etm mquum et omne quod
immortale s inde id q et
mutatdm patit et ante ppe
senaa cu anima no sit vme
diat neqz immortale ulloo
Et multomq etm intelligi
pt qn etno em ad ppe diat
neqz quidq pntu q trissie
neqz quidq futm quap no
dum sit s quidq s imo s re

De loco dei

Deus non alicubi est
quod alicubi est qntet
in loco quod contmet
loco et corpus est deus aut
non est corpus igitur no ali
cubi est et ad quia est i lo
co s in illo sunt potia omia
q ipe alicubi etet in isce m
illo nec ipe sit loco loco em
in spacio est quod longitudie
s alitudine et latitudine cor
pis occupat nec deus aliqd
tale est et omia igitur in ipso
sunt et loco est loco ad dei
abusione dicitur templum
dei non q eo contmet s q
ei pnt sit qd autem melius
melius q anima nuda intelligit

Utrum deus mali auctor no sit

Quisquis omi que sunt
auctor est et ad tuus
bonitatem id tm ptz
ut sit omne quod est no et
ad eum ptme nullo pacto pt
omne autem quod defiat ab
eo quod est esse defiat i cu
aut ad non esse esse autem
et in nullo defiet boni est
et malum est defiet at ille
ad quid non esse no ptme

Non est causa deficiendi id
indandi ad non esse quia ut
ita diam essendi causa est
boni igitur timid causa est
et pted ipe sumu boni est
quo circa mali auctor no est
quia omni qui sunt auctor
s Cne mquid sunt mem bo
na sunt Deum non pati
necessitatem

Ad nulla indigenaa na
necessitas ubi nullus
defectus nulla indige
cia nullus autem in deo de
fectus nulla ergo necessitas
De patre et filio

Omnis castum castitatem
castum est et omne et
mum emtate i omne
pulchrum pulchritudine iet
omne boni bonitate i ergo i
omne sapiens sapiencia et
omne simile similitudine
duobus modis castum casti
tate dicitur uel q cam gigna
ut ut sit castitate castum
quam gignant Et ea cui
pnapm atq causa est ut sit
alid autem ad papatione
castitat quidq quod castum
s quod pt aliqn no esse castu
atq ita de cetis intelligendu
nam i anima emtate uel
intelligit uel credie posse co
sequi Si etna emtate pti
cipatione fit no aut ita etno
deus s q ipus emtat est
auctor s autem de pulchritu
dine i bonitate licet intelligi
Cm obtem cu sapiens dicit
deus i sapiencia sapiens a dicit
In qua eu melius fuisse alh
uel esse posse nephas est ac
de nec papatione sapiencie
sapiens dicit sicut anima que
i esse i non esse sapiens pt
ipit s q cam ipe gemit

Qua sapiens ipse dicitur
 esse sapiens. Item illa que
 participatione sunt casta uel ed
 na uel pulchra uel bona
 uel sapientia recipiunt ut dic
 tum est ut possint nec casta es
 se nec eterna nec pulchra ne
 bona nec sapientia ac ipsa
 castitas eternitas pulchritu
 do bonitas sapientia nullo
 recipiunt aut corruptionem aut
 ut ita dicam corporalitatem
 aut turpitudinem a malitia
 Ergo et que participatione simi
 lia sunt recipiunt dissimilitu
 dinem ac ipsa similitudo nul
 lo modo ex aliqua parte potest esse
 dissimilis unde fit ut cu
 similitudo patris filius dicitur
 quia eius participatione filia
 sunt quicquid sunt ut me se
 uel deo similia ipsa est enim
 species prima qua sunt ut ita
 dicam speciatam et forma qua
 formata sunt omnia ex nulla
 parte potest esse dissimilis id
 igitur ut pater ita ut iste fi
 lius sit ille pater idem iste
 similitudo ille est similitudo
 et ex quo una substantia Nam si no
 una non recipit dissimilitudi
 nem similitudo quod fieri posse
 omnis reusissima negat ratio
 ut et patrem et recte factum in li
 bero sit voluntas arbitrio
Quidam casu fit deum
 fit quidam deum fit
 non sit providentia. Si
 igitur casu aliqua sunt in mu
 do non providentia universus
 mundus administratur. Si non
 providentia universus mundus
 administratur. Est aliqua natura
 atque substantia que ad opus provide
 re non pertineat omne aut quod
 est inquantum est bonum est simile
 enim illud et bonum cuius participa
 tione sunt bona cetera et be

Quod immutabile non potest
 ipsum si bonum participatione in
 quantum est bonum est porro
 ut bonum cuius participatione
 sunt bona cetera et omne
 quod immutabile est non potest
 si bonum participatione inquantum
 est bonum et quantumcumque sunt
 non per aliud si per se ipsum bonum
 est quoniam divina et prudentia
 vocamus. Nichil igitur
 casti sit in mundo nichil in mo
 do fieri casti hec ostendit quod
 quoniam videtur ut cumquid
 in mundo generatur partem divinitus
 generatur partem nostra voluntate
 Deus enim quoniam hominem
 optimo et iusto iustior est ius
 tus autem regens et gubernans
 universa. Nullam uiam uel
 penam cuius sunt in merito
 infligi nullam mercedem in me
 rito dari mercedem aut pene
 partem et mercedem primum ratione factum
 est nec partem aut ratione factum
 imputari cuius in parte potest quoniam
 nichil ipsa facit voluntate et
 igitur et partem et ratione factum et
 libero voluntate arbitrio

De cruce christi
Sapientia dei hominem
 ad exemplum quo recte
 videmus suscepit po
 net autem ad vitam eternam ea
 que non metuenda sunt non
 metue mors aut metueda
 non est optuit igitur idipsum
 hominis illius que dei sa
 pientia suscepit morte mon
 strari. Omne autem homines
 qui quibus morte ipsam non
 timeant genus tamen aliquod
 mortis in horrore nichilo
 minus aut ipse ut mors ita nul
 lum genus morte bone et recte
 viventi homini illius hominis

Crucis ostendendum fuit in
chil em erat me omnia gna
mort' illo que excedibilis
et formidolosus

De differentia patorum

Alia sunt pata ^{infirmas} infirmas
alia impiae alia ma
licie infirmitas et impi
ta contraria sunt virtuti et
sapientiae malicia contraria
est bonitati. Cuiusque igne
nominat quid sit virtus et sapi
entia dei nominat que sunt pata
venalia et quicquid nominat
que sit voluntas dei potest
existimare quibus pata da
pena debeatur et hic et in fu
turo seculo quibus bene tract
entur p'habilit' monstrat pot
est quod non sunt regendi ad pen
tenciam lucrosam et lamen
tabilem quibus pata fateat
et quibus nulla omnia salus
speranda sit nisi sacrificium
obtulit ut deo spm bone
cultum p' penitenciam

De homine facto ad imagi
nem et similitudinem dei

Adm exteriorem et interiorem
hominem dnm septuag
annemoret et in an eos
discunt ut ab aplo dictu sit
et si extior homo ne corru
pitur s' interior renouat
De die in diem q' exponit vxo
me corfacto ad ymaginem
et similitudinem dei Nam
illud querere stultum est
si unus quis hor' Cuius em
dubitatur eum potius qm reo
nagur qm eum qm corripit
dicitur Vtrum an ambo mag
na q'as est Nam si extior
homo est adam et interior crista
bene ambo intelliguntur Et
cum adam sicut a deo factus
et homo non manserit et

Diligendo carnalia carnalis
effectus sic non absurde m'd
pot' h' ipm ei fuisse carere
ymagine dei et similitudine
amitte ac p' hec ipe renouat
et ipe est interior. Questio go
est ipe extior an h' corpus sit
ut interior s'm animam et in
terioris sit resurrectio et re
nouatio que nunc fit s'm mor
tom p'ous vite i p'ati et s'm
regnam noue vite i iusti
ae quos idem dnos homines
sic appellat ut vni veteres
quem debemus exue alios
noua et cu' manendu come
morat Quod in se illum
appellat ymaginem dei
homo q'm s'm p'ati p'm
homo gentili qm s' adam
alterum ymaginem celest'
homo q'm s'm iusticia p'ati
homo gentili qui est ihu
cristus. Interior autem homo
qm nunc corripit' facit re
surrectione renouat' cu' ista
mortem p'soluit que nature
debet lege illa que in paradiso
p'ceptum data est Quid ac
non sit magnum cu' dicitur et
corpus s'm ad similitudine
dei facile intelligit qui dili
gent' audit quod dictu est
fecit omnia bona valde. Nec
em dubitat q' sit ipe p'm
homo aulic' em modis di
a possunt res similes deo alie
s'm virtute et sapientia s'ite q'
in ipso s' virtus et sapia no s'ita
Alie iniquitas solum vniat que
sime et p'ce vniat Alie iniquitas
sime q'm ille sime et p'm
est Et ideo que t'mo s'it ne ad
vniat aut sapient' no p'st' s'
exigua s' ad p'li ne eis q' i pa
boa s'it i ordine suo ad ipe s'it sup
ora boq' aq' boq' s'it ora res q'

videtur et non sapient paulo
amplius participant similitudi-
nem Quod enim videtur et est
non autem quidquid est esse videtur
Et iam porro que sapient ita
illi sunt similitudine proxima
ut in creaturis nichil sit propter
quod quod est participat sapientie
et videtur et est quod autem videtur
necesse est ut sit non autem necesse
est ut sapiat Quia et cum hoc
possit princeps esse sapientie secundum
maiores homines secundum ipsum
iste est ad ymaginem ut nulla
natura inchoata formetur et ideo
nichil sit deo generato et sapientie
et videtur et est quia crea-
tura nichil melius est Quod si
exterior homo vita illa accipit
quod corpus sensu quod
non sensibus sensibus quod ad
peccatis habemus quod non
et ipsa molestis sensibilibus
quod perfectioribus ingeruntur cor-
rumpi potest non in merito et iste
homo dicitur potest princeps similitu-
dinis dei non solum quod videtur
quod et in beluis apparet sed am-
plius quod ad mentem queratur
se regentem que illustrat sa-
pientiam quod in beluis non potest
ratione carentibus corpus quod
homo quod solum in animalium
terrenorum corpora primum malum per-
stratum est cum sit visibile et
ad intuentum possibile celum
erectum quod est principium visum
quod non sua sed anime principia ra-
tionis cognoscatur ad nomen quod est
et magnitudo est utique hominis est
sed et quia esse est ut ad contemplationem
celum sit apertum magis
hoc ad ymaginem et similitudi-
nem dei quod et cetera corpora animalium
facta iure modi potest quia hoc
sine vita non recte appellavit
Non corpus solum homo exterior

Neque sola vita que est in se
est corpus sed utrumque simul
est rectius fortasse intelligatur
neque iustie distinguitur quod ali-
ud sit ymago et similitudo dei
quod et filius dicitur aliud ad y-
maginem et similitudinem dei
sicut factum hominem accipimus
Sunt et qui non frustra mella-
gunt duo dicta esse ad yma-
ginem et similitudinem quasi
vna res esse vni nomen suffi-
ce potuisse afferre sed ad yma-
ginem mentem factam voluit
que nulla inchoata substantia ab ipsa
veritate formatur quoniam et spiritus
dicitur non ille spiritus factus qui
est eiusdem substantie cum spiritu et filio
sed spiritus hominis Nam ita hoc
distinguitur apertius Nemo scit
quid agatur in homine nisi spiritus
hominis et nemo scit quid agatur
in deo nisi spiritus dei Item de
spiritu hominis dicitur in thesauro v. Gal
non faciat spiritum nostrum animam
et corpus et iste enim factus est
a deo sicut et cetera creatura
scriptum enim est in psalms 139
Sed quoniam dominus corda omni-
um novit et quoniam fingit spiritum omnium
ipse omnia novit Ergo ipse spiritus
ad ymaginem dei nullo dubi-
tante facto accipit in quo est
intelligentia veritatis heret
enim veritati nulla inchoata cre-
atura cetera hominis ad similitu-
dinem facta non voluit quod omne
quod ymago similis sed non ad
omne quod simile est et ymago
ipse sed forte abusive dici potest
Et cavendum in talibus ne quod
nimis asserendum putetur illa re-
sane salubritate custodita ne quoniam
corpus quodlibet per localia spa-
cia porrectum est ad esse credatur
esse substantia dei Nam res que in

Parte minor est q̄ in toto nec
dignitati anime quoniam quito
maiestati dei

De prudentia

Per se ut p̄ malu bo
mine dīma prudentia
p̄minat et opiat. Ita
iudeo impietas et iudam sup
plantavit et genas salua
fuit. Item fieri p̄t ut dīma p
udentia p̄ hominem boni et
dampnet et adiuuat ut ait ap̄
Alis sumus odor vite in vitaz
Alis autem odor mort in mor
tem. Quod ad omne t̄bulaco aut
pena impioz sit aut exorta
ao iustoz. Dīma omne t̄bula
ao eadem et paleas coadit et
fumenta pulvis exuit unde
tribula nomen accepit. Hursu
cum pax et quies a molestis
corpulibus et bonos lucrez
et corrumpat malos omnia h
dīma prudentia p̄ m̄tis mode
ratur ammaz. Quod tamen no
sibi eligunt boni m̄steriū t̄bu
lacōis nec mali amat p̄ce
Quare ip̄a q̄ p̄ quos idagiet
ignorant non iustis que re
fertur addm̄ s̄ malivolentiae
sue mercedem accipiūt q̄ad
modum nec bonis imputat
quod ip̄is prodesse nolentibz
noctetur alicui s̄ bono animo be
nivolentiae p̄mū accipitur
Ita et cetera creatura p̄ meritis
ammaz rationabilis uel senti
tur uel latet uel molesta uel
quoda est. Sumo em̄ deo tūc
ea bene administrate que fecit
nichil inordinatu vniuerso
nichil q̄ minus est sine scie
tibus sine necessitatibz nobis
Quod imparte offendit anima
peccatrix. Tamen quia p̄me
tis ibi est ubi talem esse deo
et ea patietur que talem pati

Equi est vniuersum dei regim
ulla s̄m feditate deformat
Quod obtem qm̄ no omnia bn
nouimz que de nobis bene
agit ordo diuinus in sua bea
voluntate s̄m legem agimz
in ceteris autem s̄m legem a
gimz cum lex ip̄a incommutabi
maneat et omnia mutabilia
pulcherrima gubernacōne mo
derant. Et la q̄ in excellēis deo
et m̄tra pax homibz bo uo
Quare mundum deus facit
voluit

Quare quidē deus uo
luit mundum facit causa.
Quid voluntatis dei sed
omne causa efficiens est. Sed
autem efficiens manus est
q̄ id quod efficit nichil aut
manus est voluntate dei. No
ergo eius causa quenda est.
Utrum quod sit sursum et
deorsum et de p̄uerso

De eo quod septimum est
que sursum s̄m sapite
Ea que sursum s̄m sape
uitemur sp̄nalia s̄m q̄ non
loas et p̄tibus h̄m̄ mundi sur
sum esse intelligenda ratio
Quod merito excellentie sue ne
in eius mundi p̄te ammu nos
trum insignimus quo vniuerso
nos debemus exue. Cur sursum
em̄ sit deorsum in eius p̄ti
bus est. Nam vniuersus nisi p̄pe
be s̄m sursum ac deorsum cor
pens est em̄ quia omne visi
bile corpem̄ est nichil aut
in vniuerso corp̄e sursum ac de
orsum. Cum em̄ in sex p̄tes
motus aut videat qm̄ reatq
diat. Iq̄m aduāde no est et
antiora et posteriora et deorsiora
et simstiora. In superiora et infio
ra nulla om̄o tota est. Cur vni
uerso corp̄i ante et post nichil
sit et deorsum ac lenat aut
sursum ac deorsum sit s̄m

Considerantes decipuntur quod
sensibus et consuetudini diffi-
cile obsistat. Si enim tam factum
est nobis commissio que fit. Si
quod capiti deorsum moueri
velit quod faciles sunt a dextera
in leuam uel ab anteriori in
posteriorem partem. Quomodo
remotas uerbis ipsi animo pata-
gendum est ut hic tunc valeat
Curdam perit me fuisse horum

Omnis scriptura a terro-
re humano sensu ad di-
uini et celestem non eri-
gentes usque ad ea uerba des-
cenderunt quibus eam per-
nit se stultissimorum utitur co-
suetudo peccatorum et a eorum affec-
tibus nomina quas animus
patitur quas longissime a deo
esse semitatis tam quam melius
sapit intelligit non dubita-
uerunt illi uiri ut per quos lo-
cutus est spiritus sanctus optimis-
sime in libris ponere ut ubi
causa. Quomodo difficilissimum est ut
homo aliquid inuidiosum sine ta-
mudamque que omnia sine ista
pauca ratione sit uia tunc necesse
iudicauerunt. Item quod quicquid
castitatem relando uiri custo-
dire consueuerunt illam dei pro-
uidenciam per quam percipit atque
agitur ne anima corrumpatur
et deos alios atque alios sequens
quodammodo incitet zelum dei
appellamus sic et manus dei in
in qua operatur et pedes dei in
in qua omnia custodiendat
gubernanda prehendit et aures
dei uel oculos dei uiri qua oia
percipit atque intelligit et facie
dei uiri qua manifestat se
atque dimittit et cetera in hunc
modum per quod nos ad quos sumus
sic et manibus solemus operari
et pedibus incedere et quo fecit
animus peruenire et auribus

Atque oculis ceterisque sensibus ac-
cipere corporalia perire et facere mo-
deste et si quid aliud ad hanc
tamque regulam pertinet. Hoc
modum igitur quam multum ceptum
aliquid et in aliud transire non
facile solemus nisi perueniendo
diuina prudentia serena mente
intuentibus appareat ciuitas
certissimo ordine administranda
ac comodatissime tunc ad hunc
humanam mentem ea que ma-
gius esse neque perseverant quod
ad perseverantia sperata sunt
quasi per penitentiam dei di-
amitur ablata et **omnia**
in ualide homines creata sunt

Ut enim honestum et utile
inter se ita et in se fruendum
et utendum. Quomodo enim
omne honestum utile et omne
utile honestum esse sibi de-
fendi queat tamen quod magis
ipse et uisitaque honestum dicitur
quod per se ipsum appetendum est.
Utile autem quod ad aliquid
aliud referendum est. Quomodo
hanc diuina mente loquimur illud
sane custodientes ut et honestum
et utile nullum aduersent
aduersari enim hoc sibi aliquando
impete ac uoluntate consistunt.
Sic enim Ergo dicimus ea re qua
capimus uoluptate utimur ea
quam refingimus ad id unde capienda
et voluptas. Omnis itaque huius-
modi peruersio. Sic et uiaque uoluntate
fruendique uia uelle atque uide-
re. Sic enim. Et cursus hominum
mordmatus que uita et notat
fruendis finem et utendis uia
fruendum est autem honestum
utendum autem utilibus. Hoc
necesse est reo intelligibilem
pulchritudinem quam spiritalem
nos ipse dicimus uoluntate aut
diuinam prudentiam. Quod ipse per uisum
sunt multa pulchra uisibilia

Que minime honesta appl-
lantur ipa tamen pulchri-
tudo ex quo pitura sue nullo
est visibilis Item multa uti-
lia invisibilia s; ipa utilitas ex
qua nobis psumt qaiq; psumt
q; dnam prudentia dms in-
visibilis non s; totu sit sane
visibilu nomen omnia corpa
lia qm oportet ergo frui
pulchris invisibilib; i honest
utrum aut omnibus alia qd
s; qm; facta honesta no
si quibus fruendum est dia
deceat utilib; autem licend
s; omnibus ut quoquo cor opa
est et frui quod abo i qualib;
corpali voluptate no adeo ab-
surde estiment et bestie puaat
aliqua re no pt nisi animal qd
racinis est piceps Dare naq;
quoquidq; referendu sit datu
s; racinis exptab; neq; ipis ra-
donabilibus stultis nec uti
pt quib; ea re que quo refe-
renda sit nescit nec quib; pt
frui nisi sapiens quare abuti
rectius dia salent qui no bu-
utime; Non em quidq; pdest
id quod male utit; i quod no
pdest non utiq; utile est vale
autem quidquid s; utendo est
vale ita nemo utitur nisi uti-
le Non aut utit; quib; quib;
male utit; pstita igit; omni-
tatio que vnto vocat; utitur
pmo sepa ad intelligend; dms
ut ea fruatur a quo i fita est
utitur i ceteris rationalib;
amantibus ad societate uti-
tationabilibus ad emmiam vita
i suam ad id refert ut fruatur
deo ita em ba est et ergo ipa
utit; que pfito mchoat mstia
supbiam s; ad seipam no ad
deum referat; utitur i em

Corpibus quibusdam vniuersis
ad beneficentiam Sic em utit;
suo corpe quibusdam assime-
ris uel respnendis ad utilitatem
nem quibusdam tolerandis
ad pacenciam / Ambr;sa ordi-
natis ad iusticiam / quibusda
considerandis ad aliquod vitatis
documentu patur i hys a
quibus se abstinet ad ipanciam
ita omib; i sensib; i no sensib;
utit; nec aliquod cum est in
dicat aut de omib; quib; utit;
de solo deo no indicat / q; sed in
deum de ceteris indicat nisi eo
utit; s; frui nisi em ad aliqd
aliud deus referendus est / qm
vnto quod ad aliud referendu
s; mstia est q; id ad quod referend;
s; nec est deo aliqd sup; no
loco s; excellencia nisi sbe
Omnia go que facta sunt i vnto
hominis facta sunt q; omnibus
utit; iudicando to que homi-
data est ante lapsum quidam
non utebant; tollerandis nec
post lapsum utit; nisi gustus
et quicquid an morte corporis
iam tu i quatu pt dei amicus
quia libenter suis re utit;
vnto utit; alia alio mag; in-
tellegit atq; ita emstia re-
pmsm; ea mstelligenciam
utitur ullam rem alit
Q; ea res est intelligit
fallit; et omne qui falli-
tur id magno fallit; no intelli-
git Quisq; igitur ullam re
alio q; est intelligit no eam
intelligit non ergo pt quib;
intelligi nisi ut est Nos at
aliquid no ita est ut est intel-
ligimus velud hocipm nichil
intelligi sic quod non ita ut s;
intelligitur quae non est dubi-
tandu esse pfitam intelligenciam
qua pstantior esse no possit
Et ideo non pmsm; ut q;

Quod quæque res intelligitur
nec eam posse alium alio pl
intelligere ut *De metu*

33

Nulli dubium est non alia
metuendi causam esse
nisi id quod amamus a
adeptum amittamus aut non
adipiscamur ut sperata amab
Quare quisque licet ipse non
metue amaret atque habuit
quis melius est ne id possit
amittere aucta enim quod amamus
et habemus metum amittere
ita ea custodimus metu non
metue aut nemo per custodie
metuendo Item quisque aut
non metue atque id non dicitur
speat quia se hic iturum non ad
oportet metue ne non adipis
catur huius enim metu nihil me
tuitur aliud quod idem metus por
ro metus omnis aliquod fugit
et nulla res seipsam fugit non
enim metue metus Quod si quis
existimat non ratione dicitur quod
metus aliquod metuat cum
anima potius metu ipso metuat
illud accendat quo cognito
facile est nullum metum esse
nisi finiri et immensum mali Ne
cesse est aut ut qui metuit
aliquid fugiat Quisquis ita
quod metue metuit est perfectio
absurdissima quia fugiendo
habet ipse quod fugit Nam quod
non metuit nisi quod aliquid
mali accadat metuere ne acci
dat metus nihil huius aliud nisi
amplecti quod respuit Quod si
repugnans est fluit est mul
to proptius modo metuit Quod si
quis nihil aliud est amare
quod non metue et propterea nemo
per hoc plium amare et non
habere utrum autem hoc so
lum amandum sit alia quod
est iam qui non exanimat metus

Nec cupiditas eum vastat
nec egritudo eum madrat
nec uentilat gestus et rima
leticia Si enim cupit quia
nihil aliud est cupiditas quam
amor et trisennium metuat
necesse est ne aut amittat
eas cum adeptus fuerit aut
non adipiscatur Non autem
metuit non ergo cupit Item
si augere animi dolore necesse
est in metu augere quod quod
malorum preferentia huius anxietu
de eorum est immensum metus
metu autem caret ergo et
anxietudine Item si ledat
manus de huius rebus letat
quas per amittere Quare me
tuit necesse est ne amittat
Si nullo modo metuit mul
tomo igitur letat manum
*utrum non aliud amare
sit quam metu curare*
Sic enim metui curare
viciu est non metue
non est amandum Quod
nemo beatissimus me
tuit et nemo beatissimus in
vicio est Non est itaque viciu
non metue ac audacia viciu
huius non ergo quisque non me
tuit audax est quicquid omnis
qui audet non metuit Item
cadaver omne non metuit qua
propterea cum quod sit non metuere
beatissimo et audaci et cadaver
et beatissimo id habeat per tranquillitatem
quillitatem animi audax
per temeritatem cadaver quia
boni sensu caret neque non a
mandum est non metuere
quia beati esse volumus neque
plum amandum quod audaces
et inanimatos esse volumus
Quid amandum sit
Quoniam quidam non vult
non metuit neque vita ca
rendum quicquid persuasit
ut metu et care possimus

Amandum est sine metu vivere
 Quod rursum quia vita metu
 carens et si intelligentia ei
 reat non est appetenda anima
 dnm est sine metu no intel
 lectu vnie ratione solu an ad
 quoz iste amandus est ita
 no qudo sine hoc illa no adu
 tur Sz si ppe alia que ama
 da sunt non sunt amor ama
 tur non recte amadi dicitur
 Nichil em aliud est amare
 i pspiciam rem aliquaz
 appetere Nam igitur ppe pspiciam
 amor appetendus est cum qn
 do desit quod amatur ea sit
 indubitata missa Deinde ad
 amor motu sit neqz ullu sit
 motu nisi ad id cum quinqz
 quid amandum sit quid sit
 illud ad quod motu oporteat
 querimus Quare si amandus
 est amor non em utiqz ois
 amandus est Est em et tur
 pis quo ad seipso infelicia
 sectatur que magis ppe cupidi
 tas dicitur ois s maloz radix
 Et ideo no amandus est quia
 amandi et fruendi amatoia
 si ppe Amis go rei amor ama
 dus est nisi eius que no ppe
 ab esp dnm amare id autem
 est qz nichil est aliud habere
 em nosse potu at et ome
 corpus no h' est h're quod nos
 se no itaqz amato est et qz ppe
 aliquid amadi nec h'ci non
 plim ex h'is que amanda
 non sunt ut pulchz aliqnd
 corpus Sz cor e que ama
 da sunt ut ba uita Et rursh
 ppe aliquid h're nec amadi ut
 h'pedes nuri quitur utz possit
 quispian id quod h're nichil
 est si nosse non amare quod
 habeat i noue Sz cu videret

Non nullos non ob aliud
 v' gra distine mimos nisi
 ut eadem disciplina pectumio
 si fiant aut homibus place
 ant quod cum didicerint ad
 eundem finem referant que
 sibi cum distine posuerant
 neqz ullam disciplinam aliud
 vnum sic habere qz nosse sic
 possit ut habeat quispian ali
 quid quod h're hoc sit quod
 nosse neqz amat tu quinqz
 bonu quod no amat nemo
 ppe ppe h're uel nosse Amis
 em ppe nosse quid sit bonu
 quo no fruetur no aliud fruetur
 si non amare nec habet ergo
 quid amandus est qm no dat
 i et si amare possit no habet
 Nemo em beatam vitam no
 ut i miser s qm si amada
 est sicut est h're est ea nosse
 qd h're que cu ita sit quid
 aliud beate vnie nisi em
 aliquod amare h're cognoscendo
 Eternu est em de quo solo ter
 re fidet quod auferri amati
 no ppe idqz ipm est qz nichil
 aliud sit h're qz nosse oim
 em it pstantissima quod et
 mm est et ppta id h're no
 que possimus nisi ea re qua
 pstantiores sumus i mente Sz
 autem mente habet noscen
 do habetur nullumqz bonu
 ppe habet quod no ppe
 amatur neqz ut sola mens
 ppe cognoscere ita et amare
 sola ppe namqz amor est
 quidam appetitus Et videmus
 namqz cetis anim ptabz m
 esse appetitu quod si menti
 ratione consenciat in tali
 pace ac tranquillitate vacabit
 mente contemplant quod et
 m est ergo e cetis suis ptabz

no est missa
 i noue h're
 vitam

Amis sit be
 ate vnie

Amare animus debet hic tam
magis q̄ mente nōstendū
est Et quoniam id quod amat
afficiat ex se amante necesse
est fit ut sic amatum quod et
num est eternitate animu
afficiat quo ēē ea demū q̄ in
ta beata q̄ eterna est Cuius
etm̄ est qd̄ eternitate afficiat
animu nisi deus amor aut
ē amandaz caritas ut dilectio
melius dicitur Quare omibz
cogitacombz suis opdandū
est saluberrimu inde p̄ceptū
Diligēs dnm̄ deum tuū i toto
corde tuo et in tota anima tua
et in tota mente tua et illud
quod ait dnm̄ ih̄s hēc at
vita etna ut cognoscās te
solum verum deum i quez
misi ih̄m cristum

De miranda caritate

Caritatem noto qua ama
tur ea que nō sunt ip̄s
amante q̄tempnada i
quod etm̄ est i quod amde
ip̄sum etm̄ p̄t deus igitur
i am̄ quo amatur caritas
p̄rie dicitur purgatissima i
asumata si nichil aliud ad
tur hanc i dilectionem dia
potest placet Qz cū deus in
quisq̄ animū diligeat ut mal
let homo esse eius q̄ suus
tunc res animo minime q̄
silitur consequentē q̄ i corpi
nobis id non curantibz aliq̄
appetitu satagentibz s̄ tantū
p̄mpta et ablata sumetibz
Caritatis autem venem̄ ē
spēs adipiscendor aut recti
nendor ip̄alū i m̄mētū ei
s̄ immutatio cupiditatē p̄fco
nulla cupiditas dignū pro
uocans eius est m̄mētū ad
ribz dignū p̄fcois ei i m̄l
lū timor Cūa iudicē s̄ om̄
maloz cupiditas amor

Adipiscendi et obtinendi ip̄a
lia h̄m̄q̄ m̄mendi m̄m̄ est
denn̄ time qm̄ solus time
sine amore nō p̄t ad sapiētia
em̄ tenditur et nichil veiq̄
eo quod dictum ē i m̄m̄ sapiē
timor dom̄ Nemo est qm̄
pe qm̄ non magis dolorem
fugiat qm̄ appetat voluptate
qm̄q̄ndem videmus i m̄m̄
suetissimas bestias a maxi
mis voluptatibz abstrahi
abstergeri dolorum metu q̄
cum in earum q̄suetudinem
vertat dom̄te i mansuete
notantur quāq̄ qm̄ m̄est hō
m̄ ratio qm̄ cū sūt cupidita
ti p̄sione miserabili ut hōibz
non timeantur suggerit late
posse qm̄ssa i ad tegenda oc
cultā p̄tā astutissimas fal
sarias compere et sic ut hō
m̄es quos nō dnm̄ dilatat
p̄n̄legritudo virtutē nisi pe
nis a peccando deficiantur
que verissime p̄fco et di
vinos viros p̄ducunt et
quod celant hōm̄bz deo te
lare non posse q̄stuat diffi
alius domentur q̄ fere ut
autem timeat deus dnm̄
p̄videncia regi v̄m̄sa p̄sua
dendum est nō tam rācombz
quas qm̄ p̄t m̄re pot i p̄n̄
q̄ritudinem sentire virtutē
quam exemplis sine reatibz
s̄ qua occurrunt ut de hystoria
et eam m̄m̄t qua ip̄a etia
p̄videncia p̄tentante sine m̄
ved sine in nouo testamēto
excellētissima auctoritatem
religionis accepit Simul
autem agendum est i de pe
nis p̄tor i de p̄m̄s rāte fūz
Nam vero cū aliqui nō peccā
di consuetudo qd̄ hōnōsum

putabatur facile esse persuadere
ut sapiat gustati dulcedo
puerit et commendari pulchri-
tudo iustitiae ut libertatis
libertas profuit tunc timor
emineat tunc iam persuaden-
dum est fidelibus praedictis
regnacionis sacramentum que
necesse est plurimum moueant
quod nunc in duos homines
vetem et nouum extorem et
maiores tunc et celestem
et in eum qui bona temporalia
et temporalia et eum qui spiritualia
eterna sectatur mouendum
quod ne putent beneficia et tra-
smissiona expectentur a deo quibus
improbi homines habundant putant
sed firma et sempiterna pro quibus
accipiendis omnia que in hoc
mundo bona putant et ma-
la penitus contempnenda sunt
hic instantissima illud imitatio
exemplum domini hominis pro-
ponendum qui cum tot mira-
culis tantam et potestatem se ha-
bere monstraret et ea spernit
que magna bona et ea susti-
nuit que magna mala im-
putant putant Quos mores
et disciplinam ne tanto magis
aggredi quisque audeat quod
magis illud honoret et depos-
litationibus atque hortatio-
bus eius et demeritum in la-
tudine apostolorum martirum sanctorum
quod mirabilium quoniam non sunt il-
la despicienda ostendendum est
ac ubi sunt carnalium volup-
tatum illebre superate auer-
endum est ne superent atque suc-
cedat cupiditas placendi ho-
minibus aut per aliquam famam
inutilia aut per difficilem con-
tinentiam aut patientiam

Aut per aliquam largitionem
aut nomine scientiae vel elo-
quentiae in eaque et et cupi-
ditas honoris quia quoniam
fertantur ea que scripta sunt
de laude caritatis et de mani-
feste iactantiae deest quod quoniam
sit pudibundum eis placere
velle quos nolis imitari
et boni non sunt et nihil magis
in est a malis iactat aut
boni sunt et eos optet imitari
Quod quoniam boni sunt virtute boni
sunt virtutes aut non appetit quod
malorum hominum potestate est
autem imitatur bonis nul-
lus hominis appetit laudem
quoniam malos non dignus est lau-
de Si autem placeat hominibus
ideo vis ut eis persuasum ad dilige-
dum deum placeat cupis non
iam hoc sed aliud cupis
autem vetem adhuc habet
timorem primum ne occulte
peccando in hypothesi a deo
computetur deinde si benefactus
placeat cupis ne hanc mercede
auarum perdat quod datum
est deus Sed demerita ista in
pudicitate cauenda superbia est
difficile est enim ut digne et
aspirari hominibus quoniam eis pla-
ceat iam non desiderat et ple-
num se iudicis putat itaque ad
huc nequius est timor ne il-
lud et quod videtur habere
auferat ab eo et manibus ac
pedibus ligatus mittatur in
tenebras exteriores Quapropter
dei timor non solum meliorat
sed et perficit sapientem in quo sine
me diligit me deum et pro-
prium tamquam seipsum Que autem in
hoc itine multa difficultates quod
metuende sunt et quibus teme-
dus uti oporteat alia quod
et

De semper nato

Quod est semper natus
 qm semper nascitur qz
 qm semper nascitur nōdū
 est natus et mīqz natus est
 aut natus erit si semper nasci-
 tur aliud em est nasci ali-
 ud natum esse ac p hoc mī
 qz filius natus et filius autem
 quia natus est semper filius
 semper igitur natus

De confirmatione anime

Quod dīsaplna aliqz usus
 et hē et vna qmā m
 telligunt mlla dīspitace
 sbe item aliud sit nīgēmū
 aliud vītū aliud trānqul
 litas sūmūt vna emīdemqz
 sbe et cum ānīa sit alīdū
 sbe qz dēus qmā ab illo fīta
 ipā autem dēus sit fīssīma
 illa et multas vīz cor dē pa-
 uas qmā tīntas dīlīgen-
 tissīme mvestīgandū est
 quod aut ihūs nemo venit
 ad me mī qmā pater attrax-
 erit et nemo venit ad pīez
 mī p me et ipā nos m oēm
 vītūacem mcludet

De alimentis

Quod est q accipit ea re
 quam qmutat ut ada-
 bnm quid est q accipit
 et qmutatur ut idem abus
 Quid est quod accipit et nō
 qmutatur ut oculis lux pūg
 audīus Qz hīc p corpū acci-
 pit ānīa Quid est quod p
 seipām accipit et qmutat
 m se ut ālīam ānīaz ut rea-
 piendo m ānīacā sūm sūmle
 facit et quid est quod p seip-
 sūm accipit et nō qmutat
 ut vītūacem qre qgnostēdū ē
 z quid sit petro dīctū macta et
 manduca et quid m emgī
 vīta erat lux hōmī rē

Cum anime natura qua sit
 nō hōm dīse volūntates

Appetitū ānīaz est ex
 dīso appetitū dīslus ad
 pīstendi sūcessus ex dīso
 pīcessu dīsa consuetudo ex
 dīsa qfuetudīne dīsa est vo-
 lūntas dīversa autem vīsa
 ordo rērmī facit Oculū qz
 pīā dīma pūdenāā tūis nō
 itaqz obhōc putandū est
 dīversas esse naturas ānīaz
 quia dīverse sūnt volūntates
 cū autem vīa ānīe volūntas
 pīo tīpōz dīversīfīcāte varīet
 pī quīdem alīo tīpē ānīes esse
 cupīebat alīo tēpē z tēpōis
 dīmōis sapiens esse dēpde
 rat et m ipō tīpē vī hōm
 negōciatō z alīo tīpē mīlīa
 placūe Qūenī sōlet quīd sit
 tūnc fīet illud quod sēptūm
 est absōrda est mōis ācūlīg
 tūis est m vīctōrīā ubī est
 contēnāo tūa ubī est mōis
 ācūlīus tūis est ācūlēz
 autem mōis pētī est vī-
 tūg pēcātī lex rē Quid sit
 q dī absōrda ē mōis vīctōrīa

Quod est significatū arbitror
 hoc loco carnalem cō-
 sūetudīnem quē rēfī-
 tit bonē volūntatī dēlītatōē
 tīpalīd fīuendōz nō emm
 dīcētū ubī est contēnāo tūa
 pī nē rēstīcīss et rēpūgnāus
 fīpīmē contēnāo autem illō
 loco dīstrībūtū cāro qāpīstīc
 aduērsus spīm sūū adūpī
 carnem hē em mīvīcem rēfī-
 tūne ut nō quē mūltas fā-
 tīatīe sūt ergo pīstīfīcatōnēz
 pīstīam ut omīs āppetītūg
 carnālīs spū nūd īllīnīatī
 et vīvīfīcatō bonē volūntatī
 sūbīacūt et sīc ut nē lūdēmū
 mūltas mūltas pūerīlībūg

*ic
eg
6
co
ad
ro
co
fa
q8
no
se
ma
cuas
mibus
erz
esse
mpoe
de
mm
aa
dpc
um
ulus
est
ors
les
par
dit
natio
binar
to
esif
tatoe
mm
o tra
naus
in illo
quiste
fush
in resis
tre fa
donez
tus
maty
ntati
demo
bus*

259.

23

२२

之

之

In principio erat vbum q
 grece logos dicitur time
 rōnem et vbum sūt
 qd h' loco meliq vni interpret
 ut significet nō p m ad prem
 respectu h adia t q p vbu sita
 sūt opatia pōna mōdo at et si
 melius p vbu fiat rōe rō dicitur

*Quidammodum autem sapientia domini ihesu
et in uita male sunt et in celis*

Quomodo uerbum hominis
quod et si multa audi
unt totum audiunt
singuli et

Quia ille uenit ut eum
uiuendi daret demonst
raret hominibus iste q
ut totum domum ipsum inuenero
pueritur significat apparu
it utrumq; autem uisibile factum
est ppter carnales ab hys q
oculis corpus uident ad ea
que mente intelligunt p
mentoz gradibus transire
dos nam et uerba sonant et
transferunt nec tamen ea que uerba
sunt cum aliquando duntaxat
q; eundem loquendo exponit
similiter transmittit et *et per
necesse domus in ihesu christo
et in primario per homines*

Quia omne pulchrum a summa
pulchritudine est quod
est deus temporalis autem
pulchritudo rebus decedens
hys succedentibus quia pagi
tur hinc autem decorem sum
in singulis quibusq; hominibus
singula queq; etas ab infanzia
usq; ad senectutem Dicit ergo
absurdus est qui inueniem
etatem non uellet esse in ho
mine quibus subdito miraretur
et ceteris pulchritudinibus q
ceteris etatibus suas uices atq;
voluntates gerunt Sic ab
surdus est qui in ipso uniuerso
que humano unam etatem
desiderat nam et ipsum tanquam
unus homo etates suas agit
nec oportuit uenire duntaxat
ingem aut imitatione in mo
res optimos formare et tpe
sue inuenit ad hoc uellet
quod apostolus dicit ubi lege

*Quomodo pedagogo puerulos cor
porales donec ueniret ad sci
uabatur qui per prophetas puer
sus erat aliud n est q; diuina
pueritia quasi pueritia cum
singulis agit aliud quod qm
uniuerso tanquam publice consulit
nam et quomodo singuli ad
etiam sapientiam pueniant
non ab eadem uirtute factum
singulare etate opportunitate
illustrati sunt a qua uirtute
ut plus sapiens fiet ipse
quod humani opportunitate
homo susceptus est et de die
aut et huius nemo scit neq; an
q; celoz neq; filioru et per sola*

Sicut scire deus dicitur
et cum scientem facto
sicut scriptum est ceptat
nos dominus deus ut ut sciat
si diligatis eum non enim sic
h. dictum est quia nesciat
deus si ut ipse sciat quantum
in deum dilectione pferunt
q; nisi temptationibus q; accide
ntis plene ab hominibus agnoscit
et ipsum temptat per eo positum
est q; temptati sunt sic et cum
dicitur nescire aut per eo dicitur
quod non apparet in di. sapientia
et doctrina sua non agnoscit sic
dictum est nescio uos aut per
q; utiliter nescientes facit qd
scire ibi utile est ideo bene acci
pitur et quod dictum est solu
scire prem dictum est quia fa
cit filium scire et quod dictum
est nescire filium sic dictum esse
quia facit nescire homines
non eis prodere quod inueni
liter facient et apostolus

Ad ueritas thymoteos

Non eos applaudit machi
natos ueteres qui in me
applaudunt Sed mos qui ipso
inimicos motu celi et siderum

Puestagant de quibus dicitur
 in scripturis sanctis
 quod nec huius debet ignoscere
 si in huius potuerit scire ut pos-
 sent ex ista seclum quod huius
 dicitur non facilius invenire
 Quod enim humana de visibi-
 libus iudicant per agnoscere
 omnibus visibilibus seipsam esse
 meliorem que in ad se per
 defit per se fatetur esse
 imitabilem veritatem atque
 ita adherens post ipsam sic
 dictum est adhaere anima mea
 post te haec efficitur in se in
 veniens et omni visibilium ac-
 torem atque dicitur non queres
 extensum visibilia quibus te
 lesia que aut non invenit
 aut in magno labore frustra
 invenitur nisi quod eorum que se-
 res sunt pulchritudine inven-
 aut artifex qui in se est et per
 in anima superiores deinde in
 corpore inferiores pulchritudines
 opatur ad usus eos aut qui
 in se appellantur mathematica
 volentes actus nunc corporibus
 celestibus subdere et nos ve-
 de stellis quoniam quod per quod ve-
 dimus a nobis accipe nihil
 minus et verus dicitur per quoniam
 eos nisi unde acceptus stella
 comibus in constellationibus
 aut notari partes quales trece-
 tas sexaginta dicunt signis et
 lum motum autem celi per
 vni et vni sed in quidam
 partibus ut tanta mota quidam
 omni partes oriantur quantum
 vni huius que partes singule
 minutas huius dicitur minutas
 autem minutas in constellationibus
 in quibus de quibus futura predic-
 se dicitur non invenit con-
 ceptus aut geminos quoniam vni

Conaubitu efficitur attestatibus
 medias quorum disciplina mel-
 to est certior atque manifestior
 tam pro tempore promissio quingit
 ut in duas minutas minu-
 tas non tendatur unde go-
 ingens tanta diversitas ac-
 cioni enecand et voluptate
 ex eventu et voluntate quod
 necesse est tamque constellationem
 conceptionalem habere et am-
 borum vnam constellationem dati
 mathematicas tamque vni
 homines si ante ad generales
 constellationes tenere se volu-
 erint ipsi geminis excluduntur
 qui plerumque ita post invicem
 ponitur quod ut ut hic temporu
 intervallo cursu ad minu-
 tas minutarum videtur quas
 tractandas in constellationibus
 nunquam ponitur nec accipitur
 tractate Cum autem multa
 vera per se dicat ideo fit
 quia non tenent homines meo-
 ra falsitates errores quod illorum
 si non intenti nisi in ea que
 illorum responsis pervenerint
 ea que pervenerint non obli-
 vuntur et ea commemorantur
 que non ante illa que nulla
 est Quod quedam obsequia vero
 parte sorte contingunt quod si pe-
 tiat illorum nolunt tribuere
 dicitur artificose dimitte et mor-
 tuas membranas scriptas quod
 libris de quibus plerumque pro
 voluntate sortis exit quod si non
 arte de cordibus exit sepe u-
 sus futura promittantur Cum
 in se et si ex anno loquens non
 arte si sorte exit aliqua pre-
 dictio futurorum et de centum
 quadraginta tribus visibus
 Ob et si in se iste quidam
 ad ecclesie occurrere statum

Quod domini nomen ihesu christi
 facta est ut quoniam septenario
 numero creatura constet ad ter-
 naria anime quod ternaria corpori
 susceptio ipsa hominis dicatur
 tria septies quia et pater
 misit filium et ex patre filius
 est et dono spiritus sancti de uirgine
 natus est hic sunt tria patris
 et filius et spiritus sanctus. Sep-
 ties autem ipse is temporalis
 dispensatione susceptus est
 ut fiet sempiternus fit ergo
 summa usu tui decim et tria
 septies hec autem hominis
 susceptio ad liberationem ecclesie
 valuit tui caput est ut ipsa
 ecclesia prope animam et corpus
 in eodem septenario repetitur
 numero ducantur itaque septi-
 tria prope eos qui per hominem
 domini liberantur sunt similes
 et plures qui addit septenario
 numero signum perfectionis quia per
 tribus suis qui illi metumetur
 constat ita ut nichil minus
 nichil amplius inveniat
 metatur quippe illum et quod hec
 septies et in que hec tria et tria
 quod sunt ducta et in et in unum
 fuit quod fortasse ad illud
 in sacramentum pertineat quo
 deus sexta die perficit omnia
 opera sua ad e et et. Quoniam minus
 perfectum invenitur postea quoniam
 in seum deum in deo et in partem
 missa sunt reata ubi perfectiores
 quoniam ad sinistram pertinent
 inveniuntur et.

De pulchritudine silariorum

Hec illa summa omnipotens
 dei per quam ex nichilo
 facta sunt omnia que et
 sapientia eius dicitur ipsa
 operatur et per artifices ut per

Et congruentia faciunt quoniam
 vis non de nichilo sed de ali-
 qua materia operatur velut
 ligno aut marmore aut ebo-
 re et si quod aliud materiam generum
 manibus artificum subditur.
 Quod ideo non possunt ipsi de ni-
 chilo aliquid fabricare quia
 per corpus operantur tamen
 eos minus et quoniam la-
 mentantur quod per corpus corpus
 impunit et animo accipit
 ab illa summa sapientia quod
 ipse minus et ipsam quoniam
 longe artificiosius minus mi-
 di corpus impunit quod de nichilo
 fabricata est in quo sunt et
 corpora animalium que iam de
 alio et de alimentis fabricantur.
 Quod longe potentia et excellere
 atque quoniam artifices homines
 easdem figuras corpus et
 formas in suis operibus in-
 tentant non enim omnes minus
 humanam corpus invenit in
 statua sed tamen quoniam ibi
 invenit ab illa sapientia per
 artifices animam trahit quod
 ipsum corpus humanam na-
 turaliter fabricat nec tamen id per
 magno habendi sunt quia illa
 opera fabricantur aut diligunt
 quoniam a minoribus rebus intentum
 anima quas per corpus corporalis
 facit minus minus ipsi summe sa-
 pientie in ipsa potentia hec
 quibus male utitur dominus
 ubi eas exaret illa enim minus
 eas exaret diligens in ore
 eorum formam utilem negli-
 git et marmor minus minus
 efficitur. Quod vero illa opera et co-
 lunt quoniam domine a iustitia
 hinc intelligi potest quia si ipsa
 animalia corpora tolerent que

multo excellencia fabricata
sunt et quoru sunt illa li
mamenta quid eas infeli
tius videmus **De anni**
quadraginta sex edificatio templi
et xv m m m hic m
S v m fuit xlv adde ergo
ipm v m fuit xlvj
sex et fuit ducenti septuaginta
sex dicitur autem conceptio
humana sic pcedere q p fia
primis igitur sex diebus q
lact habeat similitudine q
quentibz novem diebz con
tat m sanguinem deinde xv
diebus solidetur reliquus
v m formet^r usqz ad p fta
limamenta omz membroz
et hinc reliquo tpe usqz ad tpa
partus magnitudme auget^r
xl vero dies addito vno q p
sumam qma sex et novem
et xv et x i v m m m tota
fuit xlv addito igit^r vno ut
dictu est fuit xlvj qui cu fu
erit multiplicati p ipm se
nariu m m qui hinc ordina
coms caput tenet fuit duce
ta lxxxvj i novem menses
et sex dies qm pputant^r ab
octo ll aplis quo die accepta
creditur Co eodem die i passio
est usqz ad octo ll ianuarij
quo die natus est Non ergo
absurde xlvj annis dicitur
fabricatu esse templu quod
corpus eius significabat ut
quot anni fuerint m fabrica
tione templi tot dies fuerint
m corp^{is} d m a p fta tione Item
De et tribus piscibus
O aymia nra nos aut xpi
atistius aut dei si a capi
te m m nent^r i n m et m
porro i et n m et m simul
deta fuit x qua tpe d i s i p l i a
que m f i m a t c o n d i t a t e d m

Et conditam creaturam
vnde significat denarius
mīs et cum corpus p̄fctm
atq; inextimabile p̄ditur
x̄p̄s non tamq; dissimul atq;
alterius facetur s̄ tamq; p̄
p̄r filius hoc totum eodem
mō denario figurat̄ vnde
q̄ p̄r resurrectione corp̄is
operatur futurus mēt̄m
et fortasse p̄p̄la qui aduoc̄t̄
ad iuicem denarii accipiunt
in eccl̄is nomē sicut autem
v̄m et n̄ et m̄ et m̄ semel
v̄sint sic i et n̄ et m̄ et m̄
quā ducta xl̄ sint. Si autē
quaternarius mīs recte corp̄s
s̄t p̄t̄ quatuor natūas no
tissimas quibus constat sic
calidam humidam calidam et
frigidam et q̄ progressio a
p̄m̄cto ad longitudinem aut
longitudinem ad latitudinem
a latitudine ad altitudinem
soliditatem corp̄is facit que
rursus quaternario mō con
tinet̄ non absurde intelligit̄
quadragenarius mīs t̄p̄alē
dispensacionem significare
que pro salute n̄ra gesta est
cum dōm̄s corpus assūpsit
et visibilem apparet hominib;
dignatus est v̄m est et n̄ et
m̄ et m̄ que significat crea
torem et creaturam quā
ducta i p̄ corpus t̄p̄alē demo
strata xl̄ nam n̄c m̄ re
f̄runt̄ ad corpus ita quater
referunt̄ ad quod in̄firmat̄
sacramētū corp̄alē et t̄p̄alē
gestum p̄t̄ eos qui corporū
amore implicati erant et q̄
bus subditi Quadragenarius
ergo mīs ut dictū est t̄p̄alē
ipsam dispensacōem no in̄grue

Significare creditur et fortas
se hoc est qd xl dies domi
reunantur seculi huius qd mo
tu corpus et tempus agit
ostendens moriam et xl di
es post resurrectionem cu disci
pulis sunt hanc ipsam illis
credo dispositam temporalem
quam p sua salute gessit in
firmis. Quadragenarius
aut nris pibus suis que
illum metuntur computas
usq; ad quinquagenarium nun
puent id ipsum commemoras
quiquidem tpe partes q illud
metuntur equales nris se
sunt qd cu qualitate admi
nistrata corporalis et visibilis
tpalis actio pfectio homi co
pit que pfectio sicut dictum
est denario nro significat
sicut quadragenarius nris eg
libus suis pibus i firmis
redat denarium pnt qd ad
quinquagenarium nun sicut
supra dictum est puenit nu
n q hnt quadraginta qua
dragesies et duo q hnt ma
es et quater q hnt decies et
et qngz q hnt octies et
vni q hnt quinquies et x q
hnt quat et xx q hnt bis
siml dicta sunt quinquaginta
Nullus aut alius nris me
tu p quadragenarium ptes
equales nun pt pot hos
quos enuauimus et compu
tatos ad quadragenarium
num diximus pnt ergo do
minus xl diebus post resurrec
tionem cu discipulis suis i co
mendans eis quod tpalit
gestid est ascendit in celu
et post alios decem dies in
sit spm scm quo pfectio et
spiritualit ad mirabilia capi

Quia inuisibilibus tpalibz q ce
diderunt ipsis videlicet decem
diebus post quos in se spm
sanctum. Eandem pfectionem
que p spm scm confertur de
nario nro indicans q qua
dragenarius computans eg
libus suis pibus edic et fit
l sicut i plili dispensatione
ad equitate administrationi
puenit ad pfectionem qua de
narius nris significat qm
denarius simul cu quadra
genario quinquarium facit. Ergo
qm pfectio que fit p spm scm
qm dm adhuc maxime am
bulamus qm no viam
carnalis cu ipa tpali disposi
tione copulatur ratione ut qn
quagenarius nris ad eam
ptine. Q iam purgata atq;
pfectionem q temporalis dispositio
idem atq; eternitatis future
spem caritatis amplectatur i q
quadragenarium nris denario
copulatur h'at eam ad qua
ptinet quinquagenarius nris sine
qua ex quibz gmbz hoiem
eligatur iudeis et gentibz
et carnalibus christianis sine
sacramento trinitatis inibus
nris quo fitur ter ducto ad
centenarium et quinquagenarium
nun puenit l n ter ducta sunt
e quinquaginta quo cu additis
ipa ta qma in signe et emi
nens debet esse qm in noie
patris et f et s s lauatur
regnacoms abluet sunt
e quinquaginta tres qm nris
pfectio inuenit quia in dex
teram prem nulla sub reaa
et ideo magnos i pfectos et
regno celorum habet aplos
Nam illa similitudo reaa
culi non in dexteraz missi

Tempus bonos malos qui sequuntur
 in litore uel infra preceptum
 et sacramentorum dei in ecclesia
 que sunt & sunt boni maliq; u
 sunt sic autem sequitur in fine
 seculi tamq; in fine maris in
 litore cum regnat iusti pmo
 palat sicut in apocalypsis scriptum
 est deinde metrum in illa ci
 uitate que ibi describitur ubi
 iam conquiescente dissipatio
 one temporalis que quadraged
 rie mto significatur denariq;
 remanet quam mcedem scilicet q
 opant in omnia precepta
De hereditate temp dei
Sicut apostolus ad hebreos
 dicit testamentum testato
 ris morte firmatur ppeca
 mortuo p nobis christo nouum
 testamentum firmatur asserue
 eius similitudo ueteris testam
 erat in quo mors testatoris p
 victimam pfigurabatur. Quia
 queratur qm fuit in eiusdem
 apostoli coheredes christi atq; fi
 ly heredes dei. Est & hereditas
 morte decessoris firma testat
 nec nullo alio mo hereditas
 possit intelligi. Unde et no nos
 quidam mortuo nos esse here
 des qm filij eius dicitur similes
 no ieiunant inquit filij spiritus
 si qui dum ad illis est sponsus
 heredes ergo eius dicitur.
 Quia reliquit nobis pacem
 ecclesiasticam possessor p fidem
 dispensationis temporalis qua
 in hac uita possidemus quia
 testatus est dicens pacem mea
 do uobis pacem mea relinquo
 uobis. Coheredes aut ei effi
 cimus in fine seculi absorbe
 bit mors in uictoria tunc filios
 erimus quia uidebimus eu sic
 est quam hereditate no eius
 prius morte adipsam qui

Alori non potest. Quinidem ipse
 sic hereditas nostra sicut fuit qd
 scriptum est dominus p herede
 ditatis mee. Quia qui in uocati
 sumus adhuc et ad spiritualia
 contemplanda minus idonei
 usq; ad humilimas nostras
 cogitationes se una diuina por
 rexit ut quicunq; inire uide
 remur qd no euident atq; co
 spicue cernebamus id qm mo
 ritur quod meminate cerne
 bamus in facie ad faciem tunc
 cepimus conuenire em dicit
 mortui quod auferet in aut
 uenit quod pfectum est auferet
 quid expte est ita nobis quoda
 mo patet morte in eminate
 in em ipse sit hereditas cum
 facie ad faciem possidet no
 quia ipse moritur & in pfecta
 in eu in uisio pfecta uisioe
 pmit et cum in illa por
 nos nutriet ad illam plenif
 simam et euidentissimam no
 efficiemur idonei qd si in dno
 illa christo no scdm uerbum i
 priapio deum apud deum. Quia
 fuit pmi qm pfecta erat etate
 et sapientia pmi intellecto
 admittit illa ppa ppa suscep
 tione suata que tunc ei cum
 cetis hominibus no est auget
 tamq; morte possideas heredi
 tatem manifestum est non
 em nos coheredes eius esse
 possumus nisi et ipse heres sit
 Si autem pietas no admittit
 ut p ex pte uidet homo do
 minus deinde extoto quinq; i
 sapientia pfecte debet sic
 in corpe suo intelligat in e
 ou coheredes sumus quibus
 in nobis coftet quodmodum
 filij eius in eis dicimus quod
 ex nobis ostet. Quia rursum

Quem potest aut morte su-
ma et nos hereditas dei. si
illud dabo tibi gentes he-
ditatem tuam. nisi forte h-
mudi quo prius tamq- dor-
nante tenebam et post autem
cum dictum. munda michi cru-
cifixus est et ego mudo pos-
sides nos. aristo mortuo illo
qui nos possidebat tu ei re-
nataamur mortui et q- illi
ipse nobis et de eo q- scriptum
est non sunt adigne passio-

671
Existimo enim q- indigne
sunt passiones huius
q- ad futuram gloriam
que reuelabitur in nobis nam
expectatio creature reuelat
filiorum dei expectatio uirtutis
enim creatura subiecta est non
sponte uolens s- p- e- u- qui
subiecta in spe q-ia et ipa crea-
tura liberabitur a seruitute et
teret in libertate glie filiorum
dei. Denique enim q-ia omnes
creatura ingemiscit dolet us-
q- adhuc non solum aut illa
s- et nos ipi p- m- a- s- p- h- n- t-
et in nobis ingemiscimus adop-
tionem expectantes redemptionem
corpus n-ri

672
Hoc capitulum obscurum
est quia si hic satis ap-
paret quam nunc uocet
creaturam dicitur autem si in ca-
tholicam disciplinam creatura
quidquid fecit et condidit de-
pater p- vngemtu filium in
unitate sp- s- f- i- Ergo non s- m-
corpus s- et anime n-ri ac sp-
creaturae nomine continentur
Si autem dictum est ipa creatura
liberabitur a seruitute in lib-
tatem glie filiorum dei q- nos ne-
sumus creatura s- filii dei in
quorum glie libertate filiorum
dei liberabitur a seruitute crea-
tura Item dicit scimus enim

Nomine creatura ingemiscit
et dolet usq- adhuc non solum
autem s- tamq- aliud sumus
nos aliud creatura. Totum
ergo capitulum p- ualida co-
sideranda est. Existimo enim in
quit q- indigne sunt passio-
bus huius temporis ad futura gloria
que reuelabitur in nobis hoc
manifestum est. Dixerat n-
superius Si autem sp- f- i- a-
m- mortificauerit uicetis
ad fieri non p- sine molestia
aut paciencia necessaria est quo
p- met quod paulo ante ait. Si
autem compatimur ut glorificemur
q- ita est ait. Nam expectatio
creaturae reuelat filiorum dei
expectat hoc enim puto dicit
Nam et hoc ipi q- in nobis
dolet ad f- i- a- m- mortificat-
i- a- e- f- i- m- et s- i- m- p- a- b- s-
nencia dum f- i- n- a- m- d- e- l- a-
ad nem uolunt p- t- i- f- i- c- a- t- e- m-
dum m- u- r- a- z- l- a- c- t- a- c- o- s- et con-
tumeliarum aculeos p- paciencia
sustinemus dum neglectis atq-
reiectis uoluptatibus nostris
p- f- i- t- u- m- u- r- i- s- e- c- c- l- e- s- i- e- l- a- b- o- r- a- m-
quidq- in nobis in hac atq-
huiusmodi actioe dolet creatura
est dolet enim corpus et anima
que utaq- creatura est et ex-
pectat reuelationem filiorum dei
expectat quando appareat q-
uocatum est. Quia enim filius
dei vngemtu non p- appellari
creatura quicquid p- ipm facta
sunt omnia quecuq- deus fecit
distincte et nos uocamus creatura
an euidentiam illam glie et
distincte uocamus filii dei quibus
h- adoptione mereamur. Et ita
ille vngemtu natura filius
est ergo expectatio creature i
expectatio n-ri expectatio fili-
orum dei expectat et expectat
q- appareat quod p- m- s- s- u- m-
est q- in ipa manifestum sit

¶ Nunc spe sumus filii enim
 dei sumus ut non dum apparuit
 quod enim quoniam videbimus esse
 est ipsa est revelatio filiorum dei
 quam prout expectat expectatio
 creaturæ non quod creaturæ re-
 velationem expectat altius na-
 ture que non sit creatura sed
 ipsa qualis nunc est expectat
 quoniam sit qualis futura sit tam-
 quod si diceretur opante pectore
 subiectis sibi coloribus et ad opera
 eius prout expectatio color ma-
 nifestationem magnam expectat
 Non quia tunc alii et alii tu-
 ne. Sed tamen quod aliam dignitatem
 habebunt. Vanitas enim inquit
 creatura subiecta est et hoc est
 illud vanitas vanitatum et omnia
 vanitas que habundantia homi-
 num omni labore suo quod ipse labo-
 rat sub sole Cui dictum est in
 labore maducabis panem. Van-
 itati enim creatura subiecta est
 non sponte bene additum est non sponte
 homo quippe sponte peccavit
 sed non sponte dampnatus est
 peccatum itaque fuit spontaneum
 contra preceptum facere caritatis
 peccati autem pena subita falla-
 cie non autem sponte creatura
 vanitati subiecta est sed propter ea
 quoniam subiecta eam in spe et propter
 eius iusticiam atque clementiam
 que neque impunitum peccatum reli-
 quid neque insanabilem voluit
 esse peccante quia et ipsa crea-
 tura et ipse homo tunc signaculo
 imaginis propter peccatum admissum
 remansit tamen in creatura ipsa
 itaque creatura i et ipsa que mu-
 dum vocatur aliorum forma perfecta
 sed tamen vocatur creatura liberabitur
 a servitute mentis. Quia itaque ut
 et ipsa liberabitur facit intelli-
 gi et ipsa quodammodo nos i de
 ipsis non est desperandum

¶ Qui tantumdem vocantur filii
 dei quia non dum crediderunt
 sed tamen creatura quia et ipsi ac-
 dituri sunt et liberabuntur
 a servitute mentis quodammodo nos
 qui iam filii dei sumus quibus
 nondum apparuit quid enim
 liberabitur ergo a servitute mentis
 in libertatem glorie filiorum dei
 ierunt et ipsi ex his liberati
 ex mortuis glorie in vita perfecta
 quam habebunt filii dei. Quia
 enim quia omnis creatura co-
 gemiscit et genuit usque aduc
 omnis creatura in homine nu-
 meratur non quia mea sunt
 omnes angeli et superminietes
 virtutes ac potestates ante
 lim et terra et mare et omnia
 que meis sunt. Sed omnis
 creatura partem spiritualis est partem
 animalis partem corporalis. Quia
 ut ab maioribus consideramus
 corporalis creatura per lucem intel-
 ligitur animalis autem vni-
 versum corpus spiritus animalis
 regit et tunc bene regit ad
 ipsa regendam se subiacet deo
 Cum autem transgreditur
 precepta eius laboribus et angustia
 in se per eadem ipsa que regere
 poterat implicatur quoniam ergo
 tunc ex corpore carnalis homo
 vel anima vocatur Carnalis quia
 carnalia sectatur animalis de
 quia fertur dissoluta lascivia
 anime sue quam non regit
 spiritus neque cohercet in metas
 rationalis ordinis quia ipse non
 subdit regendum deo quoniam ut
 spiritus animarum regit et per animarum
 corpus quod facit non per se
 deum habeat et ipse rectore
 quoniam sicut caput mulieris viri
 ita caput viri aristus est vo-
 catur spiritus que vita et
 aliqua molestia non agitur

Post autem nullam patitur
Et qui summi angeli spiritaliter
vivent infirmi vero animaliter
bestiae autem et omnia pecora
animaliter corpus autem non vi-
uit si vivificatur Omnis creatura
in homine est quia intelligit
spiritum et sentit anima et localiter
corpe moritur Omnis itaque ac-
tura in homine ingemiscit
et dolet non enim totam si deus
dicit tamquam si quis dicat quoniam
solem omnes homines vident
quoniam sunt incoluntur si non to-
ti vident quoniam tamen oculis videtur
ita in homine omnis creatura
est quia intelligit et vivit
et corpus habet Sed non tota cre-
atura in ipso est Quia sunt
propter ipsum et angeli quoniam in-
telligunt et vivunt et sunt et
pecora que vivunt et sunt et
corpora que tamen sunt tamen ipsum
vivunt magnum sit quoniam non vi-
vet et ipsum intelligit magnum
sit quoniam sine intellectu vivit
Cum ergo miser homo age-
miscit et dolet usque adhuc
adhuc autem recte dicit quia
si sunt aliqui in formam abraham
et lacus ille ad duo in paradiso
constitutus illa die qua credidit
dolere desiderat ad usque adhuc
omnis creatura ingemiscit et
dolet quia in his quoniam per ipsum
non dum liberati sunt omnes
per spiritum et animam et corpus
Non solum autem inquit omnis
creatura ingemiscit et dolet
Sed nos ipsi et non solum in homine
corpus et anima et spiritus sed
dolent ex difficultate corporis
sed et nos ipsi exceptis corporibus
in nobis ipsis ingemiscimus et
benedicimus primas habentes spiritus
et quos iam spiritus tamquam facti
sunt oblata sunt deo et domino

Creatoris igne apprehensi sunt
sunt primas homines Quia veri-
tas primus spiritum nostrum obtemperat
ut per hunc cetera apprehendatur
Iam ergo habet primas oblatus
deo qui dicit mecum sum legi
dei mei carnis autem lege
propter et quoniam dicit deus cuius
modo in spiritu meo et de quo deus
spiritus quidam promptus est
tunc autem infirma Sed quoniam
adhuc dicit infelix homo quibus
me liberabit de corpore morte
huius et adhuc tribus dicit
vivificabit et mortalia corpora
nostra propter spiritum manente in nobis
non omne holocaustum erit autem
cum absorbebit mors in victoria
cum ei dicitur ubi est mors ac-
census tuus hinc ergo magis
non solum omnis creatura et in
corpore sed et nos ipsi primas habentes
tes spiritus in nobis anime quoniam iam
primas mentes nostras obtu-
limus deo in nobis ipsis agemus
tunc propter corpus adoptionis
expectamus redemptionem corporis
nostri in ut et ipsum corpus accipiet
beneficium adoptionis filiorum qua
vocati sumus rectos nos liberos
transactis omnibus molestiis ex
omni parte dei filios esse manifestet
Sed etiam salvi facti sumus
spes autem qua videtur non
est tunc ergo erit res quoniam minus
spes est tamen apparet quid erit
magis et similes illi quoniam videbimus
eum facti est hoc apud se
modo ut tactus est apertus
non madum illas molestias
quibus plerumque homines dicit
cogimur Omnes homines scilicet
angelos scilicet quoniam virtutes
in dolore ac gemitibus esse
antiquos nos penitus liberemus

Cum dictu est omnis creatura
gemit et dolet quous em
adunlit nos p fna pblimitate
du obipant deo qm p nobis i
vnu filiu fmi dignatu est
mte' ai fme gemitu i dolo
bus id facere credendi fme
ne mst' existime' felicior q
fit de mio nro lazaro ille q
iam in abrahe fmi regeste
pferem qma dicit eandem cre
aturam que ogemit i dolo
umitaci esse subiectu q de
sumis et excellenabz vtu
ptatum creaturis nephas est
credere deinde libera' eam
dicit a feruitute mte' qm
illos deadiisse qm mclis agat
vitam beatissimaz no possim
cede' ai mclis corne' qfirmas
est et pva diligencia i atq
verba duna tractanda fme
Ne forte ai gemit et vanita
ti subiecta est possit aliquo
alio mo mcligi ut de sumis
angelis qdum nre mfermita
vifu domi nri capitulene' no
impre possit existimare sed
fui illa quam excoia fmg
fui alia aliqua hmg capiti
expositio proferat' id tamen
atendum est ne molee aue
volnat' catholicam fidem fmo
em varios hereticos de hoc
capitlo multa mpta et m
pna iactasse re. **De eo quod**
scriptu est o homo qui quis
es qui respondes deo
Qum videat' aplos corri
pisse curiosos dicedo
o homo tu quis es qui
respondes deo de hoc ipso illi
qionem mouene' et in ea fma
non desinat esse cuosi qua
obiurgata est ipa curiositas i
mip' qmdam ad condumelia
ut dicit aplm in soluenda
questione de fesse ut obiurgasse

Curientes qma no potest
quod querebat' expone' Mo
nulli autem heretici qma
non deapuit nisi ad fuetia
quam non exhibeant pollice
tur et aduersanaz legi pphie
que or de illis aplis fmon
fui mferunt falsa et corrupti
bus mmissa esse criminat'
i hic mteripa que m plica
dicunt mmitate valuerut et
negare paulo dixisse o homo
tu quis es qui respondeas deo
Cum si mips dicant' ad deapi
endos homines calompmatibz
pocul' dubio tacebunt nec
videbunt ullam de volutate
omipotent' dei ipius quos
deape' cupit' fuetia pollice'
Cumdam autem boni et pna
mente scripturas legentes q
rut quid hic possint ut ma
ledicentibz uel calompmatibz
bus responde' si nos et aucti
aplice salubut' mherentes
et libros quos catholici dis
ciplina custodit m falsatos
esse nequaq' existimantes
censeamus. Dum uim est indig
nos et mfirmos esse ad mcl
ligenda duna secreta quibz
ista claudunt' et eis muria
tibz et indignatibz q cosilia
dei non distat' cu cepit ergo
dic' aug mbe mferet' et q
vlt' abducit quid adhuc co
quidur Nam voluntati eius
quis resistat' Cum hys ergo
verbis aut calumpniari scrip
turas aut lacerare pcedo
illoz quere' cepit ut pcep
ta contempnat' quibz ad vita
bona mmitant' Unde amq fide
tissime o homo quis es qui
respondes deo nec eos reuila
stem tamus denms an pi
amq margaritas nostras

Ante porcos si tamen iam ipsi
canes et porci non sumus et
de meritis animarum reuelate
spiritu sancto sublimiter aliquid vel
grati coniectura remotissimam
vel ex parte atque enigmata sus-
cipimus non enim apostolus hoc
loco sanctos prohibuit agnoscere
Sed eos qui mundum sunt et ca-
ritate radicati et fundati ut
possint comprehendere cum omnibus
sanctis longitudinem latitudinem
altitudinem et profunditatem
et cetera que in
eodem loco exequimur non ergo
prohibuit agnoscere qui de
spiritu sancto omnia diffundi-
cat ipse autem a nemine in-
dicatur et per perperam nos ad
non spiritum habemus mundi accipimus
sed spiritum qui ex deo est ut scia-
mus que a deo data sunt no-
bis quos ergo prohibuit nisi
lucidos terrenos qui non intese-
re cognoscunt atque in multis ymagi-
nem illius hominis portant
qui primus factus est de terra et
terrenus Et quia ei aquo factus
est noluit obtemperare in id
lapsus est unde factus est per
petram audire Terra es et
in terram ibis talibus quibus
hominibus dicit apostolus O homo
tu quis es et respondeas de
nomen figmentum ei qui se
finxit quare es perfectus filius
quia mundum hausisti plenius
simam gratiam que nobis data
est potestas filios dei fieri quod
posse audiri iam non dicat
vos seruos sed amicos Tu
quis es qui respondeas deo et
velis dei nosse consilium Cum
si homines tibi equalis nosse
noluisse imprudenter faceret
nisi prius in amicitia reaperet
Sicut ergo portant ymagines

Terrenam portamus et ymagines
celestes conuenientes nos videtur
homines et induentes nomen
ut non dicatur nobis quasi lu-
teofigmento Numquid dicit
figmentum eis qui se finxit
quare me sic figisti et ut ma-
nifestum sit non sanctificato spiritu
sed carnali iure ista dicitur unde
quid sequitur aut non homo de
perfectionem figulus luti ex eadem
specificatione fito aliquo quod vas
in honorem aliud in contumeli-
am Quod ergo in paradiso
natura nostra peccauit ab eis de
diuina prudentia non secundum celum
sed secundum terram et non secundum spiritum sed
secundum carnem mortali generatione
formantur et omnes una macula
luti facti sumus quod est massa
peccati Cum ergo in terram pecca-
do amissimus et una dei remota
nichil aliud petantibus nisi et
na dampnatio debeatur quod
sibi vult homo de hac massa
ut deo respondeat et dicat que
me sic fecisti Si uis ista cog-
nosce noli esse luti sed effice
filius dei per illius misericordiam qui
dedit perfectionem filius dei fieri ac-
dentibus in nomine eius non
autem quod tu accipis antequam credas
diuina nos accipientibus se meritis
et cognicionibus nostris reddere
credendo autem in terram operatur
ipsa autem gratia que data est
per fidem ullis nostris meritis
precedentibus data esse causa
quod est enim in terram peccatoris et
improbi Christus autem per improbos
et peccatores mortuus est
ut ad credendum non in terram sed gratia
temporariis credendo et in terram
collocaremur peccatores autem de-
dere iubentur et a peccatis cre-
dendo mundantur. Restat

Cum quid recte viuendo visum
 sunt. Quippe vide' no pnt
 nisi recte viuant nec recte vi
 uere valeant nisi credant
 manifestu est a fide manie
 dum ut pcepta quibus crede
 tes a seculo hoc autem cor
 mundum fiant ut vide' deus
 possit. Beati em mudo corde
 quia ipi deum videbunt et
 pphetam amant in simplici
 tate cordis querente illu. Qua
 pe' dicit hominibz no in sim
 plicitate cordis manentibus
 et ptea tenebrosu oculm
 gerentibus. O homo tu quis
 es qui respondeas deo inq
 dicit fragmentu et qui se fide
 Quare me se finxisti aut no
 heat pntem figulus lita ex
 eadem conspersione fuit a'nd
 quidam vas in honore aliud
 innotumelia expunge veta
 fermentu ut sis noua gss
 so et in ea non adhuc puila
 m'p' ut lacte potanda. Sis s
 puemes ad viru pftm ut
 sis me illos de quibz dicit
 Sapientiam loquimur me p
 fectos tuc em dema recte et
 non pposite vides si qua sut
 de amar occultissime mit
 et de gra uel tristitia secta
 omnipotent dei. Nam de pha
 raone facile videt' poribz
 meret quibus affluit in
 regno suo pegrinos dignu
 afflu au inducere cor ut
 nec manifestissimis signis
 iubentis dei crederet ex eade
 go massa i ptoz et vasa me
 ptulit quibus subueneret. Cu
 em deparent' aly uel vasa
 ue quoru supplicat illos
 erudiret i pharaone i plm

Quis quia quis essent utq
 ptores et ppa ad vna mas
 sam ptmetur alie in tracta
 di erant qui vni deo ingenu
 erit ptulit ergo multa paci
 entia rusa ue que pfta st in
 pdicdm. Et eo ipo aut in multa
 paciencia satis significat
 hora eos pta quibz eos ptu
 lit ut optime eos iudica
 ret aut qn de illoz vndicta
 supuementu erat hys qm
 liberabant et ut notis fa
 cet dicitas glie sue in ra
 sa me que ppa in glia
 hic forasse conturbat ad
 illam quom rectis cui vlt
 msetur et quem vlt obdu
 rat qnd adhuc conquiritur
 voluntati em eius quis re
 sistit prorsus cui vlt mset
 et que vlt obduat. Si q
 voluntas dei iniusta esse no
 pe desistat em de deo mst
 qma et ipi ptores ad pte
 generale ptem vna massa
 fecit no b' vna est dicitas
 pcedit ergo aliquid in ptoz
 bus quo quis mnd fuit msti
 ficati digni efficiant' iustifi
 catione et itru pcedit malis
 ptozibus quo digni st obtu
 sione hos emdem aplm alie
 ibi dicentem qm no pbaue
 runt deum habere i notitia
 dedit illos deus in repbm
 sensu hoc est q induxit
 cor pharaonis. Et aut illis
 non pbauerunt deum habere
 in notitia hoc est q digni ex
 isterent ut traderent' in re
 pbm sensu tamen veru est
 qma non volentis neq auct
 s' mltent' dei qma et si leui
 oribus quisq ptoz a' tte
 quis grauioribz i mult

Tamen magno gemitu et do-
lore penitendi misericordia dei digna
fuit non ipsius est qui se relin-
quitur maret si miserentur dei
qui eius pater doloribusque sub-
uenit parum est enim velle enim deo
miserere. O deus non miserere
qui ad pacem vocat nisi volun-
tas precesserit. Quia nostra pa-
homines bone voluntate et qui
nec velle quisque potest nisi admo-
nitus et vocatus sui intrinsecus
sibi nullus hominis videt sui mor-
tem per sermonem sonante aut per
aliqua signa visibilia efficiat ut
et ipsum velle deus operetur in nobis
ad illam cenam quod dominus dicit
in evangelio paratam non minus
quia vocati sunt venire nolue-
runt neque illi qui venerunt ve-
nire possent nisi vocarentur itaque
nec illi debent sibi tribuere quod
venerunt quia vocati venerunt
nec illi qui noluerunt venire de-
bent alii tribuere sed omni sibi quod
ut veniret vocati erant in libera
voluntate vocati ergo ante mi-
sericordiam voluntatem operatur propter et
si quisque sibi tribuat quod venire
vocatus est qui autem vocatus
non venit sine non habet meritum
primum ut vocaretur sic meritoat mi-
sericordiam supplicium. Cum vocatus venire
neglexit ita erime duo illa merita
et iudicium tenebo tibi domine
ad misericordiam pertinet vocatus ad iudi-
cium pertinet beatitudo eorum qui
fuerint vocati et supplicium eorum
qui venire noluerunt iniquum ergo
lancebat per honorem quod hominum
consecute fuerunt illi et per aduersum
ioseph illius ergo rei gemitu
cognoscit eius uocem fuit ut per
ipsam misericordiam tractatus non esset
ingratus. Qui autem hunc vocatum
obtemperare noluit et exoritur
audelitate in eis quibus humanam
tas et misericordia debebat inuit per

Non induraret illi cor et ta-
tam cecitatem mentis patet
ut et tantis tamque manifestis
signis dei non credet quo pos-
set eius uocem supplicium sine ob-
duracione sine ultime infibilis
peruersione erudiri populus tunc
afflictione ille et occulte obtem-
perans et manifeste peruersione
meritum comparat habet autem vo-
catione que sunt in singulis ho-
minibus sine in populo sine in ipso
genere humano per ipsum oportet
tunitates operatur alio et perinde
ordinacione sue est quo pertinet
et illud in uocem satisfaciunt te et
cum esses in uerbis prius tui
vidi te et iacob dilexi esau autem
odio habui cum dictum sit antiquum
nascetur nec comprehendit per non
forte abbas qui diligunt deum
suum ex toto corde et ex tota anima
et ex tota mente sua et diligunt
proximum suum tamque seipsum tanta
enim caritate formata possunt in
cum sanctis apprehendere longitu-
dinem latitudinem altitudinem
et profundum illud tunc ostentissimum
fide retinet neque quid querit
deum misse fuit neque illa esse
naturam que non debeat deo id
quod est quia deo debet omne
deus et pulchritudo et congru-
entia parum quam si permesis to-
secutus finis et usque ad omnes re-
liquas de rebus de quibus
remanet nichil ita de auro
et argento quod ab egiptum
israhelise adperunt
O dispensaciones pro quibus
congruentia congruentia ge-
nere humanam diligenter etiam
distributas intuetur satis quod in
existimo intelligit quod per et
a genere humanam quod potiori
conueniat diuina in providentia

pulchre quia moderate ut
 omnia gloriose ab adam usque
 ad finem seculi administrat. tunc
 unus homo a prima infirmitate
 tutem corporis sui tractu etate
 gradibus terminat et id uirtute
 et gradus in moribus donec ve
 niat ad summam hominis profectum
 quod uirtutem oportet ea dispo
 nere qui dominus lacrimis prius
 animu intendit ne forte ad
 inuenit aliqui prius prius ali
 quido maiora maiorebus impa
 ri reputans incomparat ma
 ioris potius esse illa minori
 sunt non arbitretur deuisse
 ne illa deus imparet. Si uero
 de uirtutis gradibus minus lo
 gum est disputare. Verumpten
 quod ad priorem quam distanti
 satis est quod ad describendum
 attinet summa et perfecta uirtus
 est neminem decipere atque illud
 exhibere quod dictum est. Qui
 more suo est est non non. Quia
 quia huiusmodi impetratum est quibus
 regnum celorum promissum est mag
 na autem uirtus est huiusmodi
 maiora quibus debet hoc
 prius regnum enim celorum uni
 patet et quod uni facit decipi
 me illud. Querendum est quibus
 gradibus ad istam summam
 perfectionem quod ueniat in quibus
 utique gradibus inueniunt illi
 quibus adhuc tamen regnum
 promittitur quo promissum tamen
 promissi placent quod ab uno
 deo habundat quod est omni
 deus tamen tamen gaudet quibus
 adhuc inhiabat impetratis
 inde proficiunt et in spiritu
 deus audebat quod sperare ce
 lestia. Quare ergo summa et di
 ma uirtus est neminem decipere
 ultimum uirtus est quod debet de
 cipi ab hoc ultimo uirtus ad

Illam summam uirtute tamen
 tibus gradus est neminem quod
 uel amicum uel notum sed tam
 inimicum aliquem decipere in
 illud et appropinquat dicitur ipse iam
 puerum consuetudinem obte
 nuerit dolus an uirtus quis
 hoste requirat si quoniam et ipse
 hostis potest populum quod iniuste dea
 pi uirtus cum puerum aliquod
 sic de temporalis pace quas in
 duas uocat et non seruatur
 fides et eterna gloria multo est
 purgationem summi quod illi uirtus
 promissum. Cum quique uelut
 hostem decipere non cum in
 decipit nisi auctoritate dominus
 deus enim nouit uel solus ut
 te longe quod homines excellen
 tibus atque sinceris qua quoniam
 quod pena primo ne sic dignus
 qua propter deus quidem per seipsum
 neminem decipit et non pater
 ueritatem et ueritas et spiritus
 ueritatem dignus cum dignus
 distribuens quoniam hoc quoque
 pertinet ad iustitiam et uirtu
 tatem ualere animus promissus
 et dignitatem quod sunt in
 gradibus eorum ut si quoniam
 dignus est decipi non solum
 per seipsum non est si decipiat
 sed neque per talem hominem
 quod iam congruenter diligit et
 custodit persistit sic more nostro
 est est non non neque per ange
 lum cum non conuenit persona
 fallacia. Si autem per talem ho
 minem quoniam non dum se habet
 di cupiditatem eorum autem
 per talem angelum per se uo
 luntatis pueritatem uel
 ad uindictam peccatorum uel ad
 exaltationem preparationem eorum
 quoniam secundum deum renascunt
 in infirmis nature gradibus
 ordinatus est legimus enim
 Deceptum rege falso datismo

Nasatur deus ex quo dies
incipit crescere Capite ille
minuit dum decedit hic
vero accollitur cruce postq[ue]
phara ipa in iohanne con
stituta digito ostendit p[re]te
quem futurum q[uod] exordio g[ra]tis
humani t[em]poris incipit in
nu[m]i atq[ue] t[em]poris p[re]dicatio
regni dei et ideo baptis[m]us
in penitencia finit[ur] em[er]it u[er]o
vita usq[ue] in penitencia atq[ue]
inde incipit noua no[n] aut[em]
tm in h[uius] que p[ro]phete ap
pellat[ur] finit[ur] h[uius] in ip[s]a hysto
ria veteris testamenti p[ro]pheta
non silete colligit[ur] ab eis q[ui]
p[ro]p[ter] querunt et ad h[ec] m[er]it[um]
liganda d[omi]no m[er]it[um] g[ra]tis
adimant[ur] a d[omi]no in illis
videntibus r[ati]onem figura ap
paret q[uod] abel iustus a fratre
interficiat[ur] et deus a iudeis
Et archa noe tamq[ua]m indilud
e[ss]et gubernat[ur] q[uod] ysaac ymo
laudus deo dicit[ur] et acies p[er]
illo in senatib[us] tamq[ua]m a u[er]o
us agnoscat[ur] Q[uod] in duobus
abrahe filios vno de anal
la alio de libera d[omi]no testam
ta intelligunt[ur] Q[uod] d[omi]no p[ro]p[ter]
ingemis esau et iacob demo
strant[ur] Q[uod] ioseph a fratrib[us]
p[ro]secut[us] passus ab aliis
honoratur Sic d[omi]no iudeis
p[ro]sequentibus apud gentes
glorificandus est longu[m] est
singula conu[er]tere cu[m] ita co
cludat ap[osto]lus et dicat hoc
aut[em] in figura continge[re]bat
eis Scripta finit[ur] aut[em] p[ro]p[ter]
nos in quos finit[ur] seculi de
uenit finit[ur] aut[em] seculor[um] taq[ua]m
senectus vet[us] hominis si co
lum g[ra]tis humani tamq[ua]m
vni homin[um] ostendit Que

Senectus sexta etate signatur
qua d[omi]no venit Om[n]i n[on]
etates sex et in vno ho[m]i[n]e
infancia p[ri]ma adolestecia
iuuentus graueas senectus
p[ri]ma itaq[ue] g[ra]tis humani
etas erat ab adam usq[ue] ad
noe s[ecundu]m a noe usq[ue] ad abra
ham t[er]cia ab abraham usq[ue]
ad dauid Sic em[er]it matthe[us]
euangelista p[re]t[er]it[ur] Quarta
ta adau[m] usq[ue] ad t[ra]nsfigura
tione[m] in babilone Quinta
a t[ra]nsfigura[tione] in babilo
nem usq[ue] ad aduentu[m] d[omi]ni
Sexta ab aduentu d[omi]ni usq[ue]
ad finem seculi speranda e[st]
qua extior homo tamq[ua]m
senectute toru[m]pit[ur] q[uod] s[ecundu]m
vetus dicit[ur] et m[er]it[um] reno
uat[ur] de die in diem d[omi]n[u]s die
requies sempiterna est que
significat[ur] sabbato h[uius] rei
anemuit q[uod] homo sexta die
factus est ad ymaginem et p[er]
militudine[m] dei nemo alie
ignorat hom[ini]s vita i[n] ali
quid am[er]itante cognicione
et acione fultu[m] nam et ac
tio temeraria est sine cogni
tione et sine acione ignaua
cognico Q[uod] p[ri]ma vita ho[m]i[n]is
cu[m] nulla adu[m]strat[i]o[n]e r[ati]o[n]e
credet[ur] in sensibus corp[or]is
dedita est Am[er] finit[ur] visus
auditus olofactu gustus tac
tus Et ideo d[omi]ne p[ri]me etates
g[ra]tis humani de m[er]it[um] g[ra]tis
v[er]ibus distingunt[ur] taq[ua]m
infancia et p[ri]micia quato
s[ecundu]m g[ra]tis q[uod] g[ra]tis utroq[ue]
s[ecundu]m p[ro]pagat[ur] d[omi]ne ip[s]e
t[ra]nsfigura[tione]s decem ab abraham
usq[ue] ad noe et inde usq[ue] ad
abraham et alie decem quas
duas etates infancia t[er]cia

Genus humani esse dicitur
 adolescentia vero et iuuentus
 et gravitas gravitas i ab
 abraham usque ad dauid et
 inde usque ad transmigrationem
 in babilonem et inde usque ad
 aduentum domini qualiter
 domus figurantur quatuordecim
 septenario geminato ad eade
 rationem utriusque sexus cu
 quinario qui est in sensibus
 corporis actus et cognitio addi
 ta sunt Senectus autem solet
 tenere enim ipse quatuordecim reli
 que omnes etates Nam cum
 a sexagesimo anno senectus
 dicitur incipere et possit hu
 mana vita usque ad lxx
 annos pervenire manifes
 tum est solam senectute
 posse tam longum esse quam
 omnes etates ceterae priores
 Etas igitur ultima quibus
 humanam que incipit a domini
 aduentu usque ad finem seculi
 quatuordecim computetur in
 certum est et hoc ualide de
 volumine latere sicut in ewan
 gelio scriptum est Et apostolus
 testatur dicens diem domini
 tamquam furem in nocte es
 se venientem Quia cum sexta
 etate visitatum esse genus
 humani humilia domini ad
 uentum superius instructa ge
 neracionibus docetur quia
 visitatione incipit manifes
 te propheta que superioribus
 etatibus latebat cuius prophete
 personam quam iohannes
 monstrabat ut supra dic
 tum est Ideo ex semibus pa
 rentibus nascitur tamquam
 senectute seculo propheta illa in
 modestie incipiat et quique
 mensibus se occultat matrem et

Et sicut scriptum est occulta
 uit se elizabeth mensibus
 quique Sexto autem mense
 visitatur a maria matre domini
 exultans infans in utero
 tamquam post aduentum domini
 quo in humilitate dignatus
 est apparere propheta maria tam
 incipiat sicut tamquam in utero
 in verbum tam evidenter ut
 sicut omnis in luce manifestus est
 fateantur quod fuerit aedius
 Sed aduentum domini quod
 claritate venturum est cuius
 aduentus precursor speratur
 enoch et helyas sicut hinc
 iohannes fuit et ideo dicitur
 a domo helyas iam venit
 et multa ei homines fecerunt
 et scire uult ipse est iohannes
 baptista qui venturus est quia
 in eodem spiritu et in eadem na
 tura virtute tamquam procedet
 precursoris officio et hic iam
 venit et ille venturus est propheta
 et istum iohannem per spiritum quo
 pater eius uates impletus
 est dicitur precursor enim domini
 venturum in spiritu et virtute
 helie patris marie cum eliza
 beth mensibus tribus discedit
 quo modo michi videtur signi
 ficari sedes trinitatis et bap
 tisma in nomine patris et filii
 et spiritus quo per humilem domini
 aduentum genus humanum
 imbuitur et futuro aduentu
 claritatis eius extollitur et

De decem virginibus

Inter parabolas a domino
 dictas solet querentes
 mulam exere ista que
 De decem virginibus posita
 est et multa quid multa hinc
 senserunt que non sunt per
 fidem sed quo partibus eius

Omnibus conueniat exposicio
id laborandum est legi et qua
dam scriptura ex ead. que
que ipsoarise nominatur q
non fit contra catholicam fide
Et hunc loco nichil magis congrue
visum est consideranti omib.
huius similitudinis partes de q
cum expositione de me nichil
audeo indicare ne forte cum
eius conuenientia michi an
gustias fecerit si mea tarditas
in eam conuenientia non inue
nit. Quid autem michi vi
detur non absurde in hoc
loco accipi qui potero breuiter
et diligenter exponam. Intra
gatus igitur domus noster
fecerit a discipulis de consilia
cone seculi inter multa que
locutus est hoc quoque dixit.
Tunc simile existimabit
regni celorum decem uirgines
que acceperunt lampadas
suas et exierunt omnia spon
so quique autem ex eis erant
fatigati et quique prudentes q
acceptis lampadibus suis non
sumpserunt oleum secum pruden
tes autem sumpserunt oleum
secum cum lampadibus suis.
Tardante autem sponso dor
muerunt omnes. Mediam autem
nocte clamor factus est. Ecce
sponsus uenit surgite ob
uiam ei. Tunc surrexerunt
ille uirgines et ornauerunt
lampadas suas et dixerunt
ille stulte ad sapientes date
nobis de oleo uis quia lam
pades nostre extinguuntur. An
dixerunt sapientes ne forte in
sufficiat nobis ite potius ad ue
nientes et emite uobis ced
ente emite uenit sponsus et
que pate erant manuerunt
cum eo ad nuptias et clausa

Est ianua nouissime autem
uenerunt et relique uirgines
dicentes domne domne aperi
nobis ac ille respondens ait
amen dico uobis nescio uos
vigilate ergo quia nescitis
diem neque horam decem ac
uiginti q quique excluduntur
v admittuntur bonorum et ma
lorum discreto significat. Quia
propter si uirginitatem nomine ho
norabile est aut receptis ex
clusis q que est deinde quid
sibi uult ut uirgines pte gignat
Quid sit olim munda nunc q sa
pientes potentibus non gignat
cum et inuide phas non sit
eis qui ita psta sunt ut aspo
so recipiant quo nomine nul
lo dubitante domus ihesus christi
significat et misericordes et
se oporteat ad pstandu ex eo
q hinc pstante illa spon
sa eundem domum dicentis omni
petentia te tribue quid est ac
quod possit dando non sufficit
utrisque h maxime augent
quoniam difficultate quinquag
et ad diligenter osidati ut
omnia in eam rationem gaudeat
nichil q in una pte dicatur
quod impediat aliam magna
cautio est adhibenda uidetur
itaque quique significare quique
petitam continentiam a suis il
lecebus continentibus est a
animi appetitu a voluptate oc
celorum a voluptate animi
a voluptate olfactandi gustandi
tangendi. Et quia ista co
tinentia ptem coram deo fit
ut illi placeat interiori gaudio
consignare ptem coram hominibus
ut gloria humana capiatur
quique dicuntur sapientes et quique

Stulce utroque tamē lignes
 Una utraq; sapiētia est
 quāvis diverso fonte gatu
 deat lampades autē sunt qz
 in manibus gestantē opa
 que sū istam continentia
 fiante dictum est autē luceat
 lux vā coram hominib; ut
 videant opa vā bona omēs
 vero accepimē lampades su
 as et uenerūt obuia sponso
 intelligend est autē cristi no
 mie stenseri de quib; agitur
 non em possimē q' vāiam
 non sū cristo sponso venire
 obuiam sed videlicet fame ac
 ceptis lampadibus suis nā
 sumpserunt oleum seā apli
 em quib; de cristi bonitati
 plāmū sperant gaudiū tū
 non hnt dum contemēter
 vniūt nisi in laudib; hominū
 non ergo hnt oleum seā
 non ipm oleū signū leticiā
 audiat p'p'ea vniūt inquit
 deus deus tuus oleo leticie
 v' autem non p'p'ea gaudet
 quia deo mōisēo plāz non
 hē oleum seā prudentes
 autem sumpserunt oleū seā
 in vasis suis cū lampadib;
 i leticiā bonoz opm i corde
 atq; sciētia posuerūt. Sic i
 aplūs mouet p'bat aut se
 ipm homo inquit et tūc i
 semetipso habebit glām et
 nō in altero. Cardante autē
 sponso dormierūt omēs qz
 ex utroq; q'ne otinētiū hominū
 oquiescūt moriūt' hoc mē
 uallo tempore donec subad
 uentū dōm fiat resurrectio
 mortuoz media at nocte i
 nullo saēte nec sperante q'p'e
 cū ip'e dñs dicat de die autē
 illa et hora nemo scit dies
 autē dñi statū fū in nocte

Ita veniet ex quo sūst p'em
 tus est late' cū veniet claud
 factus est. Itē sponsus ve
 nit exite obuiam ei. Inutu
 oculi in nouissima tuba oēs
 resurgemus. Ergo surrexe
 rint omēs ille virgines et
 aptauerūt lampades suas
 i rationes reddentes opm su
 o' oportet em nos exhibē
 ante tribunal cristi ut ille
 p'terius gessit in corpore sine
 boni sine malum. Et dixe
 rint stulce ad sapiētes da
 te nobis de oleo vō quia
 lampades nre extinguntur
 Quoz em fēta aliena lau
 de fulcunt eadem subtrācta
 deficiūt et de consuetudine
 id semp inquit m' gaudere
 animā solet itaq; hominū qui
 corda non vident testimoniū
 nolunt habē apud deū qui
 cordis inspector. Qz quid tā
 derunt sapiētes ne forte
 nō sufficiat nobis vniūsq; qz
 em rationem pro se reddet ne
 alieno testimonio quisq; ad
 iuuat' apud deū an fene
 ra cordis apatent et vō si
 bi quisq; sufficiat ut ei testio
 niū p'hibeat q'sciētia sua
 Quis em glābiūt' mūdū se
 hie cor inde est q' aplūs
 aut michi minimū est ut
 a vobis indicat aut ab hūa
 no die s' neq; meipm dñm
 dico. Enūq' cū de se ip'o q'sq;
 aut nō omēs aut vix poss
 veram ferre sententiā quo
 p't de alieno indicare cū
 nemo sciat quid agatur in
 homine nisi spūs hominis. Itē
 magis ad vendentes et e
 mite vobis non consiliū de
 disse putande sūnt s' crime
 eaz ex obliquo q'memoasse

Vendunt enim oleum adu-
latores qui siue falsa siue
ignorata laudando animas
in hores mittunt et eis vana
gaudia tamquam fatuus consi-
liando aliquam de hys mei-
cedem siue honoris siue ali-
cuiusmodi temporalis accipiunt
non intelligentes quod dic-
tum est qui vos felices dicite
in herorem mittunt. Melius
est autem oburgari a iusto
quam a pecore laudari. Ene-
dabit inquit me iustus in
munda et carquet me oleum
autem patris non impiguet
caput meum. Itaque ergo ad-
videntes et emite vobis
et videamus nunc quid nos ad-
iuuant qui nobis laudes ve-
dere consueverunt et nos in
errorem inducere ut non co-
ram deo sed ab hominibus glori-
querentis euntibus an ut
enim venie sponsus in meli-
nantibus se illis meis que
foris sunt ex solis gaudere
querentibus quia gaudium
mentis non novit venie ille
qui iudicat et que pace erant
quibus boni testimonium to-
tam deo consensuam prohibent
interaverunt cum eo ad mirandas
et ubi munda anima puto
et perfectio dei et perfectio fere
copulatur. Idcirco est ia-
nna et receptis illis qui sunt
magnificam vitam commuta-
ti omnes surgenti inquit sed
non omnes mutabuntur. clausus
est additus ad regnum celorum
Non enim post iudicium per perit
cum multos locos. Novissimo
autem venerunt relique
omnes dicentes Domine Domine
ipsi nobis non dictum est
et emerunt oleum et ideo

Intelligende sunt nullo iam
remanente de alienis lau-
dibus gaudio mangustis
et magnis afflictionibus redire
ad implorationem dei. Quod
magna est eius severitas
post iudicium et ac iudicium in-
effabilis misericordia progata est
itaque respondens ait ame-
dico vobis quia nescio vos
Et illa sunt quia non habet ars
dei hoc est dei sapientia ut
metat in gaudium eius qui
non coram deo sed ut placeant
hominibus nisi siue aliquid
sunt precepta eius operari atque
ita concludit vigilate ergo
quia nescitis diem neque ho-
ram non modo illius ultimum
tempus quo venturus est
sponsus sed siue quisque dor-
micionis causam diem et ho-
ram nescit quisque autem
patus est ad sompnum et usque
ad mortem que omnibus debet
patus invenietur sponsus si
superatus est ad sompnum et usque
ad mortem que omnibus de-
betur patius invenietur et ad
illa vox media nocte sonavit
quia omnes vigilatum sunt
quod vero sponso dicitur ob-
viam venire iungens sic in-
telligendum puto ut ex ip-
sis virginitatibus constet ea
que dicitur sponsa tamquam
si omnibus christianis et eccle-
siam concurrentibus filiis ad
matrem concurrere dicantur
ad ipsos filios congregat con-
stet ea que dicitur me iuxta
enim dispensata est ecclesia et
virgo est ad mirandas produ-
da et dum se continet a cor-
ruptione seculari illo ac

Tempore nubet q^o munita
mortalitate in ea ptereu
te immortali quicquid fane
disponam inquit vos vni
viro virginem castas exhibe
vos inquit virgine a plurali
ad singulare conduens id
et virgines dia possunt et
virgo Cur autem valet dic
te fime michi videtur exor
tum est Quid videmus me in
emigmate tunc aut facie ad
faciem et me expte tunc
autem ex toto ipm aut in
emigmate et expte nuc at
in scriptis ad cinere q^o ad
sit sedm catholicam fidem
Et illo pignore contingit q^o
accipit virgo ecclia humili
aduentu sponsi sui que illo
ultimo aduentu cu venie
in claritate nuptura est ad
iam facie ad faciem contue
bitur Dedit em nobis pignu
q^o ipm fuit dicit aplis et
ideo ista expositio uere michi
certum videtur in ista sedm
fidem sit neq^o alio pndicte
que nichilomin⁹ sedm fidem
esse potuit et **De mu**
liere samaritana in

Euangelica sacramenta
domi nri ihu cristi
dictis factis q^o signa
ta non omib⁹ patent et q^o
non nulli min⁹ diligenti
vni⁹q^o sobrie interpretando
asserunt plerumq^o pro salu
te pmaem pro cognatione
veritatis et tororem inter
que illud est quod sacramen
tum quod scriptu est domi nri hora
dia sex venisse ad pntem
iacob fessimq^o abime sedis
se et a muliere samaritana

potum petisse et cetera q^o
in eodem scripturas loco
disiuncta et ptractanda
dicunt² de qua re id p^omu
tenendum est q^o in omib⁹
scriptis summa vigilancia
custodiri oportet ut f^o in fide
sic sacramenti domi ex poi
tio hora igitur diei sexti ve
nit ad puteu d^o n^o in video
in puteo tenebrosam profund
tatem admones ergo in
telligi mdi hui⁹ infimas
ptes i terrenas quo uere
domi ihu hora sexta i
sexta etate g^ois humani
tamq^o se virtute g^ois vetis
homis quo uidem² exui ut
induamur nouo q^o f^o in d^o
creatus est Nam sexta eta
te senectus est q^o p^oma in
fancia sed p^oueria tertia
adolescencia quarta iuuet⁹
et quinta grauitas vetis itaq^o
homis vita que f^o in carne
tempali condicione p^oag^o
sexta etate senectute corlu
dit² qua senectute ut d^oni
humani g^ois domi noster
creator nobis et repator ad
uenit ut moueto f^o vetes
homis nom^o in se ostendat
quem exute labe t^oren^o
relesta transferet ergo me
pntens ut dictu est mdi
hui⁹ t^oren^o laborem et er
rorem tenebrosa p^ofundita
te et obscuritate sit et q^o
cotior est homo ut corru
pitur f^o in melior renouat² de
die in diem rectissime omio
q^o omnia visibilia ad exte
riorem hominem p^omet q^obus
cristiana disciplina renouat²
hora sexta uenit d^oni ad pu
teum i medio die nri inapic

Vol iste visibilis iam dedi
nare in octasum qm et no
bis vocatis a cristo visi lū
amore homo interior mea
tur ad mltorem lūe que
mīqz cedit reuerat sedm
apltam disaplmā nō que
rens que videntz Que vi
dentur tpalia sunt que
autem non videntz etia
Q autem fatigatz venit
ad pntem infirmitate figt
qz sedit imbecillitate qma
et imbecillitate carnis de
dit pro nobis et homo ho
mibus tam humilis appa
re dignatus est de hac in
firmitate carnis ppheta de
homo in plaga ppositus et
stiens vere imbecillitate
de humilitate uero aplos
loquitur dicens humiliauit
semetipm factus obediēs
usqz ad mortem qz illud q
sedit qm solent sede docto
res pnt alio mcllatu nō
humilitate modestiam sed
mīqz demonstrare psonam
Qz queri pē quare a mulie
samaritana que aque m
plende grā venerit bibe
postulauit tū ipe postea sp
talis fontis affluencia se
petentibus dare posse pte
dicauit s salicet sciebat ihs
mulieris illis fidem qm sa
maritana erat et solet sa
maritana idolaia dia ymagi
nem sustine ipe em sepa
a ppo iudeoz simulacrum
toz animalu i facas aure
is aiaz suas decs addiderat
venat tū ihs domus nost
ut genti multitudme que
simulacris seruebat ad

Nutrimetū fidei cristiane
et corrupte religionis ad
duce non em est inquit
sams opus medicū s se
male hñeibz Ergo eotu
fidem sicut piquibz sangui
nem fudit Dixit ergo ad
eam ihesus mulier da m
bibere et ut nouit qz scie
bat domus nre ihs cristo
post paululum venerit
disapnli qm puerunt ma
uitatem ut abos emerent
et dene ei habi manduca
ille autem dixit eis Ego
habeo escam manducare
qm vos nescit dicit ergo
disapnli eius ad alterut
inquit aliquis ei attulit
manducare dicit eis ihs
Vobis meus est ut faciat
voluntatem eius qz misit
me et ut pfaciam opus ei
Cumque hic est alia vo
luntas pūis qm eū misit
et opus eius qz se pfice uelle
Cūdit msi ut nos ad fidem
suam a pmo mudi erro
re comitteret Cūalis est a
bus eius talis potus est
Cūa pte hoc in illa mulie
sciebat ut faceret voluntate
pūis et pfice opus eius s
carnaliter intelligens tndit
Tu cum sis iudeus quo
ame bibere potas tū sim
mulier samaritana non
ne contrariane iudei sama
ritans tūc domus nre dixit
Si scires domū dei et quibz
est qm dicit tibi da michi
bibere tu magis petisses
ab eo et dedisset tibi aqua
uiam ut ei ostenderet ne

De talem aquam petisse
 qualem ipse intellexerat
 Sed quia ipse sciebat fidem
 eius eidem scienti spiritui sancto
 dare cupiebat hanc enim
 rem intelligimus aqua vi-
 uam quod est domini dei et
 sicut ipse ait si scires domini
 dei et sicut idem testatur
 alio loco dicens quod stabat ihs
 et clamabat Si quis sitit
 veniet et bibat Qui credit
 in me sicut dicit scriptum
 flumina de ventre eius videntur
 fluere aque vine Consequenter
 omni qui credit in me in-
 quit flumina de ventre eius
 fluere aque vine quia pro-
 credimus quod hanc dona mediamur
 Ergo flumina aque vine
 interpretamur sicut hanc autem
 dicebat de spiritu que acceptum
 erant credentes in eum Nunc
 dum autem erat spiritus datus
 quia ihesus non dum erat glori-
 ficatus hoc itaque domini spiritus
 sancti est quod post suam clari-
 ficacionem dedit ecclesie sicut
 alia scriptura dicit ascendens
 mactum captivum duxit cap-
 tivitatem dedit dona homi-
 nibus Sed adhuc illa mulier
 carnalis sapie Dicit enim re-
 spondit domine neque hauri-
 torum habes et puteus al-
 tus est unde michi habes
 dare aquam vivam inquit
 tu maior es patre nostro iacob
 qui nobis hunc puteum et
 ipse ex eo bibit et filii eius
 et pecora eius Nunc vero
 iam exponit quid dixit dicens
 inquit quoniam bibit ex aqua

Ista facit iterum Qui autem
 bibit ex aqua ista quoniam ego do
 non facit in eternum Sed
 aqua ista quam ego dedo
 fiet in eo fons aque salientis
 in vitam eternam si adhuc
 mulier prudentia carnis
 amplectitur Quid enim respondet
 domine da michi hanc aquam
 ut neque sitis neque veniam
 huc haurire Dicit ei ihesus
 vade voca virum tuum et ve-
 ni hinc Cum sciret ea vir
 non habere tunc hoc dixit
 querit Nam cum mulier
 dixisset non habeo virum
 dixit ei ihesus Respondisti quod
 non habeo virum quoniam enim
 viros habuisti et nunc que
 habes non est tuus vir Re-
 verum dixisti Sed non hec
 carnalis accipienda ne hu-
 ic adhuc mulier samaritane
 similes esse videamus Sed
 de illo dono dei si aliquid
 iam gustavimus spiritualiter
 ista tractemus per viros et
 liberos quoniam per moysen mini-
 strati sunt non multa accipimus
 Quod autem dictum est et
 nunc quem habes non est
 tuus vir de se ipso dominum
 dixisse intelligunt ut iste
 sit primo quoniam libris moysi
 quasi quoniam viris servasti
 nunc autem que habes in que
 audis non est tuus vir
 quia non dum credidisti Sed
 quia nunc credens in christo
 adhuc utique illorum quoniam vi-
 ros in quoniam liberos copula-
 tione tenebat per monera
 quo dici potuit per viros

habuisse tū nūc iam eos
non haberet tū adhuc ipse
subdita utaq; vivet deinde
tū quicq; libri moysi nichil
aliud q; arstū predicant
sicut ipse ait Si credidit
moysi credit foriscan et
michi ille em de me scripsit
quod p̄t intelligi v̄ illis li
bris recedere hominē ut ad
arstū pueniat Cum ille
qm̄ credit marxum nō re
linquendos illos quicq; libros
s; spūaliter intelligendos
multo avidius amplectat
quicq; corpis sensus visus
qm̄ ad oculos ptingit quolu
tem istam visibile et quos
libet colores formasq; cor
porumq; terminos calorem
aurū quo vocat et om̄i so
norū momenta sentimus
Tercius nariū quo naria
odorum suavitatē delatant
Quartus more gustans
dulcia et amara sentit et
om̄i sapor habet exāme
Quintū p totum corpus tan
gendo diiudicat calida et
frigida mollia et dura le
uia et aspera et quicquid
aliud est quod tangendo se
ntimus Istis itaq; carnalib;
v̄ sensibus prima hominis
etas imbuitur necessitate
nature mortalis qua ita
post primi hominis peccatu
nata sumus ut mundū reddita
luce mentis carnalib; sepi
bus p̄diti carnalem vitam
sine ulla veritate intellige
re transcamus tales nūc
est esse infantes pueros pu
eros qm̄ nōdum accipiunt
rationem et q; naturales sūt

Isti sensus qm̄ primam etatē
regunt et deo arafice nobis
tributa sunt recte viri i ma
riti tamq; legitimi qm̄ eos
non erit vitio ipso et sed
dei araficio nature attribuit
Cum aut quicq; venit ad
eam etatē ut iam possit
capax esse rationis si veri
tatem statim comprehendere
potuit nō iam eius sensi
bus rectoribus utat; s; he
bit vni sūm rationem tū
sensus illos in famulatu
redigat seruituti s;biens
corpus sūm tū anima non
iam viris i quicq; sensibus
corpus subdita est sed vni
domini hē legitimū iur
cu copulata est et inhēns
tū et ipse spūs hominis hēsit
arsto quia caput viri arsto
est amplexus spūalia et
na vita sine nullo des sepa
rans timore p̄fuit quicq;
em nos separe potuit a ci
tate arsti Q; qm̄ iā mlier
euore tenebat que signifi
cabat multitudinem secta
uam̄ sup̄stitionib; obui
gari post tempa illa quicq;
carnalium sensum quibus
prima etas ut diximus re
gitur non eam verbis dei
acceptat in cōiugiu s; ap̄lecon
adultino optinebat ita q;
illi dominus dicit uident
eam esse carnalem i carna
lit; s;ape vade voca virū tuū
et veni huc i remone te ab
ab ab afflictione carnali in
qua nūc constituta es mi
nō potes intelligere que

loquor et voca virum tuum id est
 spiritum intelligentie patris esto
 est enim quasi manans quo
 dammodo spiritus hominis quoniam anima
 lem affectum tamquam coniuge
 regit non ille spiritus sanctus
 quoniam ad patrem et filium incommu-
 tabilitate manet et dignus ai-
 mus incommutabilitate datus.
 Sed spiritus hominis de quo apostolus
 dicit Nemo scit quid est in ho-
 mine nisi spiritus hominis nam
 ille sanctus spiritus dei est
 in quo item dicit sic et que
 dei sunt nemo scit nisi spiritus
 dei hic ergo spiritus hominis
 dum pater est et videndus est
 et se pretate spiritus dei intel-
 ligit homo que spiritaliter dicitur
 et autem dyabolus error tamquam
 absente intellectu in anima
 domatur adulescentia est voca go-
 virum tuum id est spiritum quoniam est inter
 quod potest homo intelligere spi-
 talia si eum lux veritatis
 illustret ipse afficit tunc loquor
 tibi ut spiritalem aquam
 possis accipere et tunc illa dicit
 non habeo virum bene inquit
 dixisti Quia enim viros homines
 quia sensus carnis te in prima
 etate texerunt et tunc que
 habes non est tuus vir quoniam
 non est inter spiritus quoniam intel-
 ligit deum ad quod legitimi-
 mum possis habere quoniam
 si error dyaboli potius domi-
 tur quoniam te adultera damp-
 natione corrumpit et fortasse
 ut intelligenter indicaret
 et memoratos corporis sensus
 quia virorum nomine significat
 post quia carnales in hoc
 ista mulier sexta in ista
 nominatur tristum Nam

prima eius responsio est
 Tu cum sis videns quid a
 me bibere petis Quid dicit
 neque hauritorium habes et
 puteus altus est Tercia
 domine da michi aqua hac
 ut neque sitiam neque remaneat
 hic haurire Quarta non
 habeo virum Quinta video
 quia propheta es pater noster
 in monte hoc adoraverunt
 Nam ista responsio est car-
 nalibus enim datus fuit locus
 terrenus ubi orarent spiri-
 tales autem spiritus et verita-
 te oraturos domine dicit
 quod postea quod locuta est Quo-
 ta mulieris in ista christum
 facetur dominum doctorem istorum
 dicit enim scio enim quoniam messias
 venit quoniam dicitur a ista tunc
 venit ipse nobis amicitiam
 omnia Sed adhuc errat quia
 eum quem venturum sperat
 venisse non vidit venturum
 in domum tunc error iste re-
 lud adulescentia expellit dicit
 enim ei ihesus ego sum quoniam
 loquor tibi Cuius audita
 illa non indit sed statim audita
 relicta vidua sua abire in ci-
 vitate festinas ut erudita in
 domini adveniam non tamen ardeat
 sed et predicaret Nec hoc quod re-
 licta vidua discessit negligenter
 preterens est vidua enim for-
 tasse amore hominis seculi sit
 et cupiditate quia homines de
 tenebrosa cupiditate cuius
 ymaginem puteus gerit hoc
 est de terrena commiscione han-
 cuit voluptate quia precepta
 iterum in eius appetitu mar-
 desunt sicut de aqua ille qui

Siberit siacet iterum oportet
tebat autem ut aristo no cederet
seclo remicantet et relicta
vdua cupiditatem seclaret
se relinquisse monstraret
non solum corde credens
ad iusticiam sed et ad salu
tem ore confessura et pre
dicatura quod credidit et
De timore vtr ptem sit

Omnis paubaco passio
omnis cupiditas paub
baco omnis igitur cu
piditas passio omnis aut
passio cum est in nobis ipa
passionem patitur et magis
passio est patitur Omnis igitur
cupiditas ad est in nob
ipa cupiditatem patimur
et in quatuor cupiditas est pa
timur omnis aut passio
quatuor ipa passione patimur
non est ptem sic et si pati
mur timore no est ptem
tamquam si dicitur si bibes
est non est ptem Si ergo
propterea hoc no est consequens
quia sime multa pectora
bipedia propterea et illud no
est consequens quia multa
sunt pta que patimur hoc
em contradicitur no esse co
sequens ut si patimur timo
rem ideo no sit ptem tu
aut dicitur consequens esse
ut si patimur timore no sit
ptem tu tamen concedis
aliqua esse pta que no
patimur et *Omnes q
vult ut vult beatus est*

Omnis qui beate vult
vivere si vult ut vult
beatus est omnis aut
homo qui beate vult vivere
omnis aut homo qui vult
ut vult beatus ex quo co

ficiat neminem vult ut vult
quia vult turpiter vivere
quia nemo beatus est qui
turpiter vivit ideo autem
non vult ut vult quia et
si multa sunt voluntates
suas faciat consequens et
plura contra ipsius volute
De qualitate filii

Deus que genuit quoniam
meliores se gna
re non potuit nichil
em deo melius genuit co
lem si em voluit et non
potuit infirmus est et po
tuit et noluit invidus est
ex quo conficitur equalem ge
nuisse filium et *De qua
dragesima et quinquagesima*

Omnis sapientia est que ad
homines erudiendos
pertinet creatorem creatura
et dmonstrat et illum colere
dominante istam subiectam
fateri Est autem creator
deus ex quo omnia per quem
omnia in quo omnia et to
tuntas patet et filius et
spiritus sanctus Creatura est ergo
ptem invisibilis sicut anima
ptem visibilis sicut corpus
invisibili eternus mens aut
buit quare diligere deum
tripliciter iubemur ex toto corde
ex tota anima et ex tota me
te Corpori quaternarius pro
evidentissimam naturam
eius i calidam et frigidam
humidam et siccam vult
se nature septenarius Quare
omnis creatura dmonstrans
et discernens creatorem atque
creaturam denatio modo in
simulacrum que disciplina quod dicitur
corporeis motibus temporaliter

Significat credendo constat
et ita gestas venientium
atque transeuntium auctorita-
te quasi simul lacte mitti
ut ydoneos faciat contemplati-
onem que non venit et tra-
sit si semper manet in qua
quisque narrans sibi rebus
domini temporaliter pro salute
hominum gestas sine gerendis
que adhuc futura predicantur.
Si permansit in fide et promissa
speraui et que divina
auctoritas precipit infati-
gabili caritate imple. Du-
rant recte ages vicia huius
necessitat et temporis que minus
quadragenario computatur.
Cum denario minus qui tota
insinuat disciplinam quater
ductus et minus qui corpori attri-
buitur multiplicatus quia pro
motu corporalis administrationis
ao geritur quoniam dictum est si
constare quadraginta minus
efficit ita impetrat et stabi-
lem et nullius temporis indige-
tem sapientiam que denario
computatur ut ad quodaginta addatur.
Decem quia et partes equales
quadragenarii minus semel
ducte similes ad quinquagena-
rium perveniunt partes autem
equales habet quadragenarius
minus primo quadraginta in
singulis deinde viginti in
binis deinde decem in qua-
ternis ecce in quibus quinquaginta
in octonis quatuor et deinde
duas in vicenis unum ergo
et duo et quatuor et quinquaginta
et octo et x et xx similes duc-
ta efficiunt quinquaginta et
propter sicut quadragenarius

287.
Nunc equalibus suis patris
computatis parit amplius
denarium et fit quinquagenarius
Sic tunc fidei et per nostra salu-
te gestatum et gerendum
cum equitate vice actum
impetrat intellectum stabilis
sapientiae ut non credendo
disciplina formetur et ideo
ea que nunc est ecclesia quoniam
ius filii dei sumus an ad quod
apparuit quid enim et afflic-
tionibus et laboribus agitur
et in ea iustus ex fide vivit
nisi crediderit inquit non
intelliget et hoc est tunc quod
ingenitum et dolemus
expectantes redemptor cor-
poris nostri quod quadraginta
celebratur. Denarius autem quia
ad apparuit similes ei enim
qui videbimus eum sicut et
ad additur denarius quadra-
genario ut non solum credere
que pertinet ad fidem si et
perspicuam veritatem intelligere
meamur talis ecclesia in qua
nullus erit meror nulla per-
mixtio malorum hominum nul-
la iniquitas si letitia pax
et gaudium quinquagesime
celebratione perficitur ideo
postea quod dominus noster resurrexerit
a mortuis quadraginta die-
bus pactis cum discipulis
fuit eadem ipsa scilicet per hunc
minus infinita temporalis dispensa-
tione que ad fidem pertinet
ascendit in celum et diebus
aliis per pactum misit spiritum sanctum
ut non ad humana et temporalia
sed ad divina atque eterna conti-
nenda quodam amodo et
caritatem spiramento et incendio

Quadragesimo denarius
addere et ideo tam hoc to-
tum i quinquagenariis mis-
is leticie celebratione signa-
tus est h' aut dno tpa i om-
laboris et sollicitudinis al-
terum gaudy et secutae
i rebus missis in mare
doming ne significat Nam
aut passionem de reticulo
dicit missio in mare q' tñ
pistum cepit ut vix ad lit-
tus trahendo reducat q' ut
reca reparet no em missa
fuit in dextram ptem h'e
em multos malos ecclia
tempis huius neq' in sinistra
h'e i bonos si passim ut
p'mixtione maloz q' bonoz
significet Q' autem rupta
fuit reca cautate violata
multas hereses exisse se
post resurrectionem vero cu-
uelleret cetera futu' q'is de
mostrae omis p'fcti atq' sta-
futuri sunt iusti metereca
in dexteram ptem et capta
sunt ingentes et l' i tres
maanaba discipulis q' ad
tam magni essent no sut
reca disrupta horu magni-
tudo magnitudinis sapientie
mistic q' significat mis-
uerm ipam disciplinam et
tpali dispensatione et eterna
generatione p'fctam qm dxi-
mus quinquagenario mo-
amendari quia res non
opus erit tñ corporalibus
indumentis et anno totie
bier fides atq' sapientia
quia animo ternarum m-
tributu dxi'm' l' dxi'm'
et et fuit centu quingenta

Cum mo quingentas addit
Quia omis ista p'fctio in no-
me patris et filii et spūs scti
considerata est ita fiunt
et l' m' qm mis pistum in
dextera pte captoz mve-
metur et De eo quod scrip-
tum est an ignorat fratres

An ignoratis fratres sa-
entibus em loquor
legem quia lex dnat
hominem magnu tpe vinit us-
q' ad eum locu in quo scrip-
tum est ita si in nouitate
seruamus spūs et non in
vetustate littere **Compositio**

Apostolus in hac simi-
litudine in qua de
viro et muliere loq't
qm mulier tenet lege vi-
tria quedam considerata
admodum muliere viru
et legem muliere s' s'binga
tam viro p' vinctu legis
quo vinctu morte viri li-
berabitur ut cu vlt mibat
sic em dicit mulier em s' b'
viro vno marito iuncta est
legi Si autem mortuus
vir eius euacuata a lege
viri igitur vincta viro vo-
cabitur adultera si fuit cu
viro alio si autem mortuus
fuit vir eius liberata est
a lege ut non sit adultera
cum alio loco hinc usq' simi-
litudinis est deinde accipit
tem loqui cu explanade
atq' probade similitudine
induxit in qua i re tria
similia accendende sut homo
p'ctm lex Nam diu enim
dicit sub lege hominem qm
diu vinit p'cto qm admodum
tam diu mulier sub lege

Vnde est qd dñi viuere vir
 hoc autem patm hinc intel
 ligendum quod accessit per
 legem quod patm dicit sup
 modum esse qm cu appare
 at esse patm fit tm qd admi
 ta accumulacione puaritaco
 timulatu nisi non est lex
 nec primariaco Et hoc est
 quod dicitur ut fiat supra
 modu pctor aut patm per
 mandatu Quapropter lege
 qmuis a peccando prohibe
 at no am sic dicit datam
 ut liberaret a pto s; ut de
 monstraret patm cu fines
 anima debet se ad gram me
 diatoris conuertere ut a pto
 liberetur p legem em cog
 mao pti et alio loco dicit
 S; patm ut appareat patm
 p bonu michi opm est mor
 tem Vbi ergo non est gra
 liberatois auget peccandi
 desideriu prohibico pctor
 quod quidem ad hoc utile
 est ut senaat anima seipaz
 non sibi sufficere ad exten
 dendum se de virtute pti
 atq; hoc modo de tumescete
 atq; extincta comuni sup
 bia sbeatur liberatois sho
 sinceriter qd homo dicit
 Adhesit anima mea post
 te qd iam non esse s; lege
 pti s; in lege iusticie lex
 pti iustem dicit non qd
 lex ipa patm est s; qma
 pto abus imponit ideo
 lex mortis qma stipendiu
 pti mors atuleus mortis
 patm vutu aut pti lex
 peccando em ad mortem
 lapsu vehemetiq; peccam

Lege prohibente qd si nulla
 lege prohibem? attendente
 autem gra idipm qd lex ho
 nose misserat iam sine hone
 ac libertissime implem? lex
 ergo pti ac morte i que impo
 sita est morientiba ac pti
 libus iubet tm ne concupisca
 mus atq; concupiscim? lex
 autem vita que pmet ad
 gram ee liberat a lege pti
 et morte facit ut no concupis
 camus et impleam? iussa
 legis non iam fm leg per
 timorem s; anima p caritate
 et pmi iusticie vice illa lex
 promulgata est iusticie ac
 non seruile s; liberalit fer
 uendum est i caritate poaq
 qd timore ideoq; verissime dic
 tum est legem ergo euacua
 mus p fidem abste usq; lege
 statum? hoc em statim
 effiat fides quod lex iubet
 statim? ergo lex p fidem que
 fides si non sit iubet tm lex
 et non implem? iussa teos
 tenet ut eos gementes i no
 valentes imple? que iussa st
 ad gram liberatois comitue
 Cum ergo tria quedam in
 illa similitudine videamus
 muliere viru et legem i iur
 sum in hac re ppter qd simili
 tudo adhibita est tria s; aiaz
 patm et legem pti hoc solu
 hic dmersum est qd in illa si
 militudine vir mortu? i mi
 bat mulier cu vlt i a lege
 viri soluatur hic aut mortu?
 pto mortu? i lege pti itaq;
 ait fies m et vob mortu est
 lege p corpus cristi ut sit
 alterius qm ex mortuis re
 surrexit ut fructificem? deo
 Cum em i carne inquit idz

Carnalibus desideriis ob
structa tenemur passionibus
peccatorum que per legem sunt
operantes in membris nostris
ut fructum ferrent morti
autem ea est concupiscentia
cum lex prohibet ubi non
erat fides et ad amulū peccatorum
primariorum anime adiecit
tamen enim non est lex nec puni-
tio has habet passionibus que per legem
sunt operantes in membris nostris
ut fructum ferrent morti sub
istis passionibus tamque sub vi
ro dominante agere anima an-
tequam veniret gratia per fidem habet
ergo passionibus moritur qui
servit mente lege dei quibus
que non dum mortue sunt quia
in carni servit legi peccati
Crestat adhuc ergo aliquid
ei qui est sub gratia quod eum
vniuersus vincat nisi captivum
ducatur donec mortificetur totum
quod consuetudine prava in-
corruptum est et nudum corpus
nunc esse mortuum dicitur quod dum
non perfecte servit spiritui concipit
autem ut perfecta serviat ad
fuerit et ipsum corpus mor-
tale vivificatum ex quo com-
prehendimus inior esse diffe-
rentias et in uno homine quibus
gradatum patris in vita et
na manebit quia enim oportet
tebat atque idem iustum est ut
postea quod natura nostra peccant
admissa beatitudine spiritali
que pacis nomine significatur
animales carnales quod nasce-
rentur prima est actio ante le-
gem secunda sub lege tertia sub gratia
quarta in pace ante legem est
autem peccatum ignoramus et sequimur
carnales concupiscentias Ob
lege est actio cum iam prohibetur
a peccato et tamen eius consuetudine
iusta peccamus qui nos nos

Adiuuat fides Tercia actio
est quando iam plenissime
admodum liberatori non nec
nec meretur aliquid eternum
si eius vitam diligendo iam
vivimus delectatione consuetu-
dinis male cum ad peccatum nos
ducebat tamen si tamen adhuc ea
impellente patitur quibus
ei nos non tradamus Cita
est tamen omni melius est in ho-
mine quod resistit spiritui sed
omnia sustinet contorditer
iusta et commota nisi ad fir-
ma pace custodimus quod fiet
mortali corpore vivificato cum
corpus corruptibile hoc in-
ducit corruptionem et mortale
in immortalitatem ad primam actio-
nem demonstrata ipsa testimo-
nia mentium occurrunt primum
hominem peccatum in hunc mundum
introiit et per peccatum mors et
sic per omnes homines pertransit
donec omnes peccaverint usque
ad legem non peccatum in mundo
fuit peccatum autem non deputatur
cum lex non est et tamen sine
lege peccatum enim mortuum est
ego autem vivebam aliquando
sine lege Cum enim hic dicit
mortuum est hoc est quod
superius dixit non reputabat
in latere quod manifestat
in sequentibus ubi dicit si
peccatum ut appareat peccatum per
hominem michi operatum est morte
in legem quia bona est lex
Si quis ea legitime vivat
Si ergo hic ait ut appareat
peccatum manifestum est quia
superius ideo dicebat mortuum
et non deputari quia non ap-
parebat antequam lege prohi-
bente ostenderetur ad secundam
actionem ista testimonia querimus

Lex autem subinducit ut ha-
 buerit delictum accessit enim
 et punitio que non erat et
 illud quod iam commendatum est
 cum enim essemus in carne pones
 peccatum que per legem sunt opera
 hanc in membris nostris ut
 fructus ferrent morti et illud
 Quid ergo dicemus lex peccatum
 est absit si peccatum non cognovimus
 nisi per legem Nam quoniam
 nisi lex diceret Non concupis-
 ces occasione autem accepta
 peccatum per mandatum operatum est
 Nomen omnes concupiscentias
 paulo post adveniente magis
 mandato peccatum tenuit quod erat
 ad mortem hoc autem ad vitam
 peccatum in occasione accepta
 per mandatum fovebat me et
 per illud accide quod ergo aut mor-
 tuus sum vult intelligi mor-
 tuus me esse cognovimus quia iam
 et punitio peccati quoniam videtur
 per legem quod facere non debeat
 et tamen facit quod tamen fecit
 me peccatum occasione accepta
 per mandatum quia suasio de-
 lectationis ad peccandum re-
 commendat est cum adest pro-
 hibitio sed quia et quicquid
 homo facit secundum iussu legem
 si adhuc non sit fides que
 magna est sibi vult tribuere
 non deo sed superbiendo plus
 peccat Sequitur ergo et di-
 citur lex quod scita et manda-
 tum secundum et iustum et bonum
 Quod ergo bonum est michi fac-
 tum est mors absit sed
 peccatum ut appareat peccatum per
 bonum michi operatum est mor-
 tem ut fiat supra modum
 peccatum ut peccatum delinqueret
 per mandatum Quoniam autem quod lex
 spiritualis est ego autem carnalis
 sum in carne consensio non dico

Spirituali gratia liberat veni-
 datus sub peccato in peccatis peccato
 spirituali voluptatibus que et que
 tor ignoro in non agnosco in
 preceptis mutat ubi est non
 sed secundum hanc locutionem dicit
 Dominus peccatoribus non nomen vos
 non enim aliquis eum latet Quod
 quod peccatum non inveniat in re-
 quibus peccatorum preceptorum quod
 hec veritas ubi ipsa veritas
 dicit peccatoribus non nomen vos
 Sicut enim oculis tenebre non
 videndo ita peccata mente igno-
 rando sentit Vista locu-
 tione dictum arbitror ipsius
 Delicta quoniam intelligit Non
 enim quod volo hoc ago Quod
 quod odi id facio quod autem
 quod volo id ago consensio
 legi quia bonum est Et tunc
 autem iam ego non oportet id sed
 id quod in me habitat in me
 peccatum scio est quod non habitat
 in me hoc est in carne mea
 mille adiacet michi perficit
 quando bonum non invenio non
 enim quod volo facio bonum
 Quod quod volo malum hoc ago
 Quod si quod volo facio Nam
 non ego oportet illud sed id quod
 habitat in me peccatum invenio
 ergo legem michi volens
 facio bonum quoniam michi malum
 adiacet cum dicitur in legi dei
 secundum maiorem hominem video ac-
 talia lege in membris meis
 repugnante legi mentis
 mee Et captivitate me sub le-
 ge peccati que est in membris
 meis hucusque sicut verba
 hominis sub lege constituta non
 sunt gratia sub gratia Quoniam autem si
 noluit peccare vincit a peccato
 inualuit et consuetudo carnis
 et vincit mortali quo de
 adam peccati sumus in peccato
 etiam auxilium qui sic posuit

Est et nouit sui esse qd sy-
glic iam qm liberatq ag-
cent gram liberatole In-
anser ego inquit ho quis
liberabit me de corpe mor-
tis hinc gra dei p ihm v m
dm nry i manut ia di-
a homis verba sub gra ad
scituli malone qua taaz
demonstramq que he qdaz
reluctante morte carnis s
no vincentez atq capiente
ad osentione peccandi Quo-
em dicit qd ego mente
fuis legi dei carne auctez
legi pcti nulla ergo codep
nato est me hys qm sunt
m aristo ihu lex n sps v
te et aristo ihu lex n sps
vite m aristo ihu liberauit
me a lege pcti et mortis
q se impossibile erat legi
inquo infirmabatur lex
qma ipius iustiae no da-
erat caritas que miora
dilectione tenet i mentem
ne ad pctm deluctatoe t
tpalium traheret ergo in-
firmabatur lex p carnem i no
efficiebat iustos deditos an-
ni s deus filiu sui misit
in similitudine carnis pctiq
cu ei caro peccat que no
naturali delectatione nata
est s tamen meat similitudo
legis pcti mortalis alo mor-
tem duc no meruit adam
nisi peccando s qm fecit
dus de pcto dampnauit
pctm in carne dampnauit
ut eternoz caritages sps
flagrans no duceret cap-
na mospad libidinis ut ius-
ticia inquit legis impletur
in nobis qm no s in carne
ambulamus s s in spm itaq
precepta legis p caritatez

Impleta sunt qd p timorez
no poterat Ant n s in ar-
ne sunt que carnis sunt
sapient i carnalia bona p
simis homis concupiscentez
Cm aut s in spm que se
spus sentit prudentia
n carnis mors est prude-
tia aut sps vita et pax
qma prudentia carnis in-
uita m deum ipe ostendit
qm dixit inimici ne quis
puto dz ex aduso aliud re-
mire pmapu subingit
em i dicit legi i dei no
est subiecta nec n pe taaz
s diceret nro no calefacit
nec n pe qm dm n nro
est no calefaciat s bi hoc
facit iam nro no est Dic
et prudentia carnis dicit
cu anima pro magnis bonis
tpalia spalia bona deside-
rare cepit et tpalia qreptie
desinet carnis esse prude-
tia et spm no resistet ead
namq anima cu inferiori
appetit prudentia carnis
hre dicit ad supiora pru-
dentia sps no qma pru-
dentia carnis sra est q
inducit anima ut conue-
s i ipius anime affecto est
que n omno esse desinet ad
se totam ad supna qntet
qm aut m carne snt mgt
deo place no pnt i qm volup-
tatibus carnis ad quiescit
Ne quis n de hys dictu
putaret qm de hac vita
no dum exarsent optissie
subiuxit res aut no est
in carne s in spm utiq ad
huc m hac vita constituit
loquitur in spm em erant
qma in fide spe i caritate

Spicatum it ad quiescebat
 Et tamen inquit spiritus dei
 habitat in vobis si quis autem
 spiritum dei non habet hic non est
 eius. Si autem christus in
 vobis corpus quidem mortuum
 est propter peccatum spiritus autem vita
 est propter iusticiam mortuum
 corpus dicit quidem est tunc
 ut indigentia it quod alium
 molestet anima et quibus
 moribus ex ipsa intellectu
 gentia invenit ad peccata
 terrena solutur quibus
 tamen unum exhibentibus
 mens ad illiata facienda
 non sentit qui iam fuit le
 gi dei et sub gratia constitutu
 ra est ad hoc non valet quod
 supra dictum est in te fuit
 legi dei carne autem lege peccati
 et ille homo nunc disarbitratur
 esse sub gratia qui non dum
 habet perfectam pacem quod corpus
 resurrectione et immutande
 futura est tunc est ergo ut
 de ipsa pace dicat resurrexerit
 corpus quod quare
 per actum. Et tamen actione di
 ca oportet que summa quies
 est sequitur ergo et dicit
 Si ergo spiritus eius qui sus
 citavit ipsum ex mortuis
 vivificabit et mortalia corpora
 nostra per militante spiritum eius
 hic et resurrectione corporum
 evidentissimum testimonium
 est et satis apparet quod hic
 vita sumus qui dum non de
 est molestia super mortalem
 carne neque tractat quod dicit
 delectationem carnalium quibus
 omni non cedat qui sub gratia
 constitutus mente fuit le
 ge dei ad carnem servit legi
 peccati huius gradibus homine

perfectio nulla substantia invenitur
 malum neque mala lex est
 que ostendit hominem in quibus
 peccatorum vniuersis iaceat ut
 perfidem implorato liberatoris
 auxilio et salui et erugi et
 firmissime asium mercedatur
 In prima ergo actione que est
 ante legem nulla pugnatio
 est ad voluptatibus huius seculi
 In secunda que sub lege est pug
 namus et vincimus. In tertia
 pugnamus et vincimus. In
 quarta non pugnamus sed perfecta
 et eterna vite requiescimus.
 Subiungit enim nobis quod in
 firmus noster est quod in fe
 rms non subiungebat quia
 superiorem nobis desinabamus.
 Deum et de differentia inter
 ymaginem et similitudinem
 Et eo quod scriptum est
 In quo habemus redemptionem
 actionem in remissione
 peccatorum que est ymago dei
 inuisibilis ymago et equa
 litas similitudo distinguenda
 sunt quia ubi ymago continuo
 similitudo non ymago con
 tinuo ubi similitudo non
 continuo ymago non continuo
 equalitas ut in speculo est
 ymago quia de illa expressa
 est et ratio similitudo non
 est equalitas quia multa de
 sunt ymagines que non pro se
 ulla rei de qua expressa est.
 Vbi equalitas continuo simi
 tudo non continuo ymago ve
 lut in duobus oculis paribus
 quod inest equalitas inest similitudo
 queque inest vni in se alia
 ymago tamen non est quod neutrum
 de altero expressum est ubi
 similitudo non continuo yma
 go non continuo equalitas
 omne inquit est dum duo si
 mile est. Quod omni peccatis qui
 tu est omni simile sit duo habet
 linc nec ymago ad eum est

Non de illo exemplum est
nec equale est quia & bre
ue est et alterius generis antea
si ubi est dicitur non continuo
utique intelligunt quia esse
aliqui per se ergo ymago ali
qua esse in qua sit & equa
litas ut parentibus & filijs
invenitur ymago & equa
litas & similitudo Si me
nullum quis deficiat Nam
& de parente expressa est fili
tudo filij ut certe dicitur et
per esse tanta et ita dicitur
equalitatis nisi quod pater pro
procedit ex quo intelligitur
& equalitatem aliqui non solum
similitudine habere sed & yma
ginem quod in priori exemplo
manifestum est per aliqui esse
& similitudo et equalitatis
& ymago sit sicut de filijs
quodammodo excepto tempore
quo procedunt parentes Sic
enim equales in filiis sicut
dicimus quibus altera proce
dit altera persequitur in deo
aut quia conflictu temporis
vacat non enim per ita videtur
deus in tempore generasse si
lum per quem condidit ipsa
consequens est ut non solum
eius ymago sit quod de illo
et similitudo quod ymago est
sed & equalitatis tanta ut
nec temporis intervallo impe
dimento sit ut de eo quod scriptum
est & habitus inuenitur in homo

Multas modis habitus dicitur
vel habitus animi
est cuiusque discipline
preceptis usque roborata atque
firmata vel habitus corporis
sive quod dicimus aliud aliud se
tuleritorem et validiorem
que magis proprie habitudo
dicitur sicut vel habitus corporalis
eorum que membris nostris
accommodantur extrinsecus
sive quod debemus vestitum

Calceatus armatus et siquid
eiusmodi est in quibus or
bus quibus siquidem non
hoc dictum est ab illo ut
quod est habere manifestum
est in ea re dicitur habitum quod
accidit alicui ita ut eam
posse & non habere nam et doc
trina accidit animo et suc
cus ac robur corporis & vest
atque arma non dubium est
quod accidunt membris nris
ita ut impiorum possit esse
animus si et doctrina non
accidit et exile atque laet
ius corpus sine succo visceribus
et roboribus & modo sine ves
te et inermis sine armis
& pede modo sine calceamentis
esse possit homo habitus ergo
in ea re esse dicitur qui non
habet ut habeat accidit ut
rumpitur hoc videtur quod quidam
eorum que accidunt nobis ut
habitum fatiat non mutant
a nobis sed ipsa nos mutant
in se ipsa integra & coacta
manencia sicut sapientia ad
accidit homini non ipsa mutant
sed homines mutant que de stul
to sapientia fecit Quodam
vero sic accidunt ut immu
tant & mutantur sicut ci
bus & ipse amittens spem
suam in corpus nrm ver
tatur ut nos reficiat ab
exilicate atque labore & ro
bur atque valentiam quante
mur Tertium genus est ad
ipsa que accidunt mutantur
ut habitus faciat & quodammodo
vertentur ab eis qui habitum
facient sicut est vestis cum
proiecta deposita est non habet
ea formam quod sumit ad induit
membris ergo induta acci
pit formam quam non habebat
exuta ad ipsa membra induit

Et cu' exiit in suo statu
 maneat potest et quare
 gemis cum ea que accidit
 ad faciendum huius nec mu-
 tate quibus accidit nec
 ab eis ipa mutat sicut a
 mulus digito si no minus
 stultie intelligat verum
 hoc gemis aut nullu est
 si diligens discas aut
 homo iustissimu Tu ergo
 apud in vnguento filio dei
 loquitur quod pemet ad di-
 tatem eius fm id qd veru
 fime deus est equalem dix-
 it esse pri qd no ei fuit tunc
 rapina i alieum compe-
 di semp manens mea eq-
 litate nollz homi in deu i
 homibus ut homo appare
 Sz semetipm comamuit
 no forma suam accipiens
 uel mutab s formam sui
 accipiens neqz queres et
 transmutata in hominem
 missa incommutabili stabili-
 Sz quinqm verum homines
 suscipiendo ipse suscepit q
 multitudme homi fcti no s
 s eis quibz in homine appa-
 reuit est huius et uento ho-
 i habendo hominem mutata
 ut homo est no em potat
 inueme ut homo ab eis q
 cor mundu habebant et v-
 bum apud prem vide et
 p quod ad id lumen nitius
 duarnt Iste aut huius non
 s ex pmo qne no n manet
 in scda n homis naz dei
 comutauit neqz ex pmo no
 n i mutauit homo deu
 et mutata ab illo est neqz
 ex quarto no em sic assup-
 tus est homo neqz mutaret
 deum neqz ab illo mutaret
 sed potat ex tto Sic n assup-
 tus est ut comutaret i melis

Et a deo formaret messia-
 bilit excellenag atqz come-
 aut qm est induit hoc
 ergo ne vestis habitus sit
 significauit apud qd
 modum dicit in similitudine
 homi factu quia no trans-
 figuracione in hominem sed
 huius factus est ad induit
 est hominem qd sibi vniuers
 quodam atqz informans
 i mortificati caritatis sca-
 at Sz illum huius qm est
 in pceptone sapie et discipline
 greca nedem vocant huius
 aut fm qd dicunt vestit
 i armatu scema poq appliat
 de quo intelligit de isto gre-
 habitus virtutis apud an-
 qm i grece expleat b-
 scema scriptu est qd nos in
 lumen huius huius quo ne
 oportet intelligi no muta-
 tu esse verbu suscepcone si-
 aut nec membra veste indu-
 ta mutant quinqm illa sus-
 cepto ineffabili suscep-
 suscipiens copulauit Sz
 quatu via humana rebz
 ineffabilibz acceptari pue-
 ne mutata intelligat deo
 humane fragilitat assuptor
 electu est ut scema i lumen
 huius dicit illa susceptio re-
 de v panibz ordeatibz qbus
 turbas dno i mote puit
 Vm qz panes ordeat
 qbz in mote domi
 turbam puit fuit ve-
 tem legem sine qua no ad
 spualibz s adhuc carnalibz
 data est i quqz sensibz cor-
 pis deducit iam i ipe turbe
 quqz milia homi fuit fm
 quia p moysen lex ipa da-
 ta est moyses n quqz libros
 scripsit et q ordeat erant
 panes bene significauit

Vel ipsam legem que ita
data erat ut mea vitale an
me alimetur qualibet sacra
mentum obtergeret? unde em
medulla deuaissima palea
tegatur uel ipm pplm fidum
expoliatum carnali desidia
quod tamq; palea cordi ei
inhæbat inon dum corde
atrocissus ita ut tribulatio
tribulatio ad pdeserta q
diagnita annos ducere?
Quellat reuelatio carnalia
integumenta deponat sicut
nec ordinem ante tributa
illa paleari tegumie conue
nit itaq; illo pto congruente
talis lex data f. duo autem
piscis qm sapore suauem
palmi dabant dnas illas p
sonas videntur significare q
bus plus ille regnabat et
p illas consilioz modum
accepit regiam sz et sacer
dotalem ad quas et suau
fita illa vnico pmebat q
officiu erat procellis afflic
tus p laribus mqs frangi
atq; corrumpi et violentas
turbas contradicere tamq;
aduersantes mias sepe dis
rumpe mddm ei custodia
sua disrumpe integritate
cede porsus more piscium
tamq; in pelloso mari. Sic
m turbulentia pti admissa
cone uersari que in dne p
sone dnm nrm pfigurabat
ambas em solus iste susti
nuit non figurante f. p
solus impleuit nam i rex
ne est ihus cristus q nob
pugnadi et vincendi dno
stauit exm in carne mar
pali pta nra suscipi temp
tationibus impia neq; ille
cebroso neq; tribulib; cedes
postremo exuens se carm
pmapat et pates exponas

fiducialit et triumphat in se
metipso itaq; ab ipso dno
ab hominibus et laboris h
pugnacione nra tamq;
ab egypto liberam et p figne
aa nos pta sacramento bap
tismat nobis euadentib;
obruunt et qm dnm in spe
simus eius promissionis q
no dum videns tamq; p se
deserta dnm? consolante nos
in sanctis scriptis vo dei
sicut manna de celo eodem
ipso dno in uilem celeste
tamq; miam pmissionis
morsua nos posse psmus
et metm ibi regnate ipso
et custodiente seruati itaq; dno
nri ihus cristus rex nro ope
dicunt ipse et est sacerdos nri
metm pdm ordine melch
zedech qm seipm obulie
holocaustum pro peccatis nris
et eius sacrificij similitudine
celebrandas in sue passionis
memoriam quidebant et id
quod in melchisedech oba
lit deo iam p orbem terrarum
in xpi ecclesia videmus offi
ergo qm rex nri pta nra
sustepit ut nobis pugnadi
et vincendi daret exm corpi
pctum suscepim regiam pso
nam machabeus euangelista
signis gnationis eius que est
pdm carne ab abraha sus
cipiens qm p est pti fidel
et successione prolis decessu
usq; emianis puenit ad
dauid in quo regni stabilitate
pfectissimi apparet atq; inde
p salomone nati de illa i
qua p eius peccatude stipe
regiam prosecutus usq; ad
dnm quoniam pducit lucas
nec alio alio euangelista qm
et ipse gnator dnm que si in
tarnem est si in sacerdotali

psona explicanda; suscep-
 to qm psonam pmet mu-
 dico et ablucio pctor non
 aphapio libri sic maches
 s ad illo loco ubi habet
 est ihesus ubi pctor mōz
 mundatōm pfigurauit map
 pmet eius origine tridati
 psequi neq; deorsum ius
 sicut ille qui eu ad suscep-
 com pctorum tamq; de-
 dentem ascendebat s rui-
 sus tamq; qui eu post abo-
 licōm pctorum tamq; iste
 dentem insinabat nec
 eos parentes quos ille no-
 minat alia em erat origo
 sacerdotalis que p vrm ex
 filios dī sū ad pē; de cū
 sacerdotali mōmū pōa
 entem effecit ut maria
 de utraq; tribu i de regia
 i sacerdotali cōmūne du-
 ceret nam qm pēsi sūnt
 ioseph et maria scriptū est
 eos fuisse de domo i de
 que dauid et elizabech
 que melchisedech cognata
 marie scribitur erat de cū
 sacerdotali sicut aut maches
 qm tamq; descendens ad
 suscipiendū pēta nra rege
 pōm insinuat p salomōe;
 ad dauid descendit qm sa-
 lomō de via in qua dauid
 peccauerat natus est ita lu-
 cas qm tamq; descendens
 post abolicōm pctor sacer-
 dotem cristū insinuat per
 natam ascendit ad dauid
 qm nati ppheta missus
 erat aug correptione dauid
 pphā pēi ablucōm pmetuit
 itaq; postea q; transiit lucas
 pōm dauid nō dissonat cū
 maches in nōib; gnatōm
 nam eas nominat ascendens

A dauid usq; ad abrahā
 quas ille descendens ab ab-
 hām usq; ad dauid a dauid
 in alias familias regiaz
 i sacerdotalem origo illa
 distributa est quāz dīaz
 familias sicut dictū est te-
 quam descendens maches
 sacerdotalem ascendens lucas
 secutus est ut domiq nī ihus
 cristus rex i sacerdos noster
 i cognatōm dūcel destruxit
 sacerdotali hoc est de tribu
 leui sed esset de tribu iuda hoc
 est de tribu dauid ex qua
 tribu nemo ascendit ad al-
 tare pōe et filiq; dauid mar-
 me dicit sūm carnem quia
 et lucas ascendens i maches
 descendens et ideo sibi obia
 facti sūnt oportet em ut
 euacuatur sacrificia que
 sūm ordinem aaron i leuiti-
 co sacerdotes fiebant nō esset
 de ipā tribu leui ad ipā
 tribum i ad ipā sacerdotiū
 quod tpaliter erat in pōa fi-
 tū pēmere videt mundatō
 pctorū q; domiq obliuio
 holocausti sui q; neci sacer-
 doas figurabat impleuit
 i olocausti ei; vīmaginem
 ad memoriam passionis sue
 in ecclesia celebrandaz dede-
 ut esset sacerdos mētū non
 sūm ordinem aaron s; sēdm
 ordinem melchisedech aug
 rei sacramētū diligentiū
 adhuc considerari pōt s; ppter
 duas pīces in quib; duas
 psonas regiam i sacerdoti-
 lem figuratas esse dīomq;
 hactenus hūc tractatū ef-
 se sufficiat Cū aut sup fēnd
 tūba illa discubuit signit
 illos qui testamētū vetū

Acceptant quia regnum eis tra-
le et uitem temporalis eis pto
mittebat in spe carnali col-
locatos fuisse. Omnis enim
caro fenum et clauas ho-
ut flos fem. Cuius dereli-
quisset fragmentorum per copiam
in buccis repleti sunt sic
de ipius legis ad adaptionem et
disputationem qui uideri reli-
querant et discernere reple-
tos fuisse discipulos domini
quibus duodenarius numerus prae-
paratus tenere non dum in eadem
scriptum nomi testamenti quando
dominus quasi frangendo et
aperiendo quod dicitur et clau-
sum eadem in lege discipulos
repleuit cum eis per resurrectionem
aperuit veteres scripturas
aperiens a moysi et omnibus
prophetis interpretat illis mor-
bus scripturis que de ipso
erant nam et tunc cum duo il-
lorum in panis fractione cognou-
erunt et ideo per pascha populi qui
de omni panibus facta est ad no-
mi testamenti predicationem recte
intelligitur per tunc non enim ab
aliquo euangelium dictum est
quod isti panes ordeas sunt
sicut de illis quique dixit
hannes hec ergo pastio de
panibus septem ad gratiam
pertinet ecclesie que notissima
illa septenaria sancti spiritus propa-
tione agnoscitur et id non hoc duo
piscis fuisse scribunt sicut
in veteri legi ubi duo soli
pergebant rex et sacerdos
Sed pauca pisces qui per domino
ihesu christo crediderunt et
in eius nomine uicti sunt
et missi qui predicatores euangelii
et ad sustinendum maiorem habundantiam
fecerunt ut per ipsum magno pisce

in pro ipso legatione fingent
Dicit paulus apostolus dicit
Neque in ipsa turba quique
milia hominum sunt sicut il-
licubi carnales longe ac-
cipientes in quique carnes se-
sibus dediti inceptant
et omnia peragunt quomodo in
fuerunt spirituales per in or-
amine uirtutes quibus in
hac uita spiritualiter uiuunt
prudenter et tamen forati
dum in iustitiam quarum
prima est cognitio rerum ap-
petendarum. Secunda refrenatio
cupiditatis aduersus ea que
temporaliter delectant. Tercia fir-
mitas animi aduersus ea
que temporaliter molesta sunt.
Quarta que per ceteros ob-
diffunditur dilectio dei et pro-
xiimi. Dicitur et ibi quique milia
et hic morum milia excepte
mulieribus et pueris fuisse me-
morantur quod michi uidetur
ad hoc pertinere ut intelligatur
et in populo veteris testamenti
fuisse quosdam infirmos
ad implendam iustitiam
que secundum legem est in qua
iustitia apostolus paulus sine
querela dicit se confitetur
fuisse. Item alios qui fa-
cite seducebant intellectum
et dolores que duo genera in
firmitates et erodes mulierum
et puerorum nominibus figurata
sunt infirmus est enim seruus
mulierum ad actiones et facilius
ad ludum peruenit. Unde ante
usum populi tam simile est
quam idola colere. Cum et
apostolus ad hoc uertit hoc genus
superstitionis cum autem neque uideretur
liberum finiamus quodammodo quodam
eorum sicut scriptum est sed et
populus manducare et bibere

Et surrexerunt ludere mul-
 lieribus ergo similes erant
 qui in laboribus expecta-
 tione quousque ad promissa
 dei pauciores non viriliter
 seuerantes temptantur in
 primis autem qui sedebant ma-
 ducare et bibere et surrexerunt
 ludere non solis autem ibi
 Quia in ipso noni testam-
 to qui non durant occurrere
 in virum ipsum vel in finem
 virum ut mentem leuitate
 mulieribus et primis quoniam si
 Nam illis dicitur si ad si-
 miam sube' usque in fine
 retineamus illis autem no-
 lite per effra sensibus Quia
 malicia infantes estote
 ut sensibus per se scitis et id
 neque in veteri neque in nouo
 testamento tales admittuntur
 ad munus Quia siue ibi quique
 milia sine hic maior milia
 exceptis mulieribus et primis
 fuisse dicuntur Cuius in
 et illis et hic pro ipso virum
 qui assidue in scripturis
 monis appellatur arguunt
 in mones ut per ipsum pas-
 ceretur hic autem non feno dis-
 tinctio si in terra sibi em-
 celsitudo tristis propter carna-
 les homines utem terrea
 carnali spe et desiderio regit
 hic autem remota omni cupi-
 ditate dominas noni testam-
 to spei firmamentum tamquam
 ipsum mones soliditas in-
 lo feno inposito amebat
 et quoniam rectissime apostolus dicit
 primis anque veniet fides
 sub lege custodiebantur hoc
 significare videtur et dicitur
 tu dicit de his et quos quique
 vambus pastor satutus
 erat non opus habent

Ita sed dare illis maducare
 Sub his enim abis figurat
 tamque custodia decemur
 Cui autem monissent discipuli
 et dimittere eos hinc ut cur-
 de que ad septem panes per
 ultio miserum se dicit quoniam iam
 tercia dies est ex quo ieiun-
 ei adhesissent in toto non
 secundo quoniam hincam tercia
 hinc est quo fidei custodiae
 gra data est primum est ante
 legem et in sub lege inum
 sub gra et quoniam quare ad huc
 restat quo ad plenissimam
 pacem utem celestem ventum
 finem quo tendit quoniam quoniam
 recte tendit in christum propterea
 se dicit turbam illam respice
 domine ne deficiat in via ista
 enim dispensatio quoniam nobis
 domine temporalis in homine ap-
 pare' dignatus est et dedit no-
 bis pignus spiritum autem operante
 septenaria vegetarem ap-
 postolica auctoritate quasi
 palmarum pistum sapore amato
 hec ergo dispensatio quoniam
 aliud erat nisi ut ad palma
 summe vocacionis sine defectu
 virum puenire possimus per
 dem enim ambulamus non per
 spem Et ipse apostolus paulus
 non dum sic dicit apprehendisse
 regnum dei si ea que recto sunt
 oblitus in ea que ante sunt voca-
 tione vniuersam in qua puenimus
 in eo ambulamus quoniam tunc die
 domino adherentes et ab illa non
 deficiamus in via et si sine p-
 uenire ad quodammodo finem
 non potuit si relicte sunt este
 non enim frustra dictum est
 putas cum veniet filius hominis
 et inueniet fidei filium et
 credo ita futurum propter milites
 et pueros sed tamen reliquit

Fragmentorum remanet et dis-
cipuli unum sportas implere
vult ad quas ecclesia septi-
formis que in apocalypsi
et distribuitur per omnes
perseuerant usque in fine ha-
bilis erit iste n. qui dicit
veniet filius hominis et inve-
niet fidem super terram signum
quidam in extremo quodam
religioni posse et deseri et
tas suas Sed qui idem ipse
dicit beatus qui perseueravit
usque in finem saluus erit
significat non de futura etate
que septenaio nro cosdem
septem panes habundantia
reapit et latitudine cordis
que ipsam perseuerantia in spor-
tas significare contineat et
De eo quod scriptum est in iudice onera vestra
portate et sic adimplete legem
Via veteris testamenti
Costodia timore habet
non potuit apta signi-
ficari nomen testamenti dicitur
esse caritatem qui hoc loco
ubi apostolus dicit in iudice onera
vestra portate et sic implebit
legem christi hanc igitur lege
christi dicere intelligit quia
ipse dominus precepit ut nos
invicem diligamus et in ea
sententia precepti pondus
ut dicere in hoc agnoscat
quia discipuli mei est si vos
invicem diligatis huius autem
dilectionis officium est invicem
onera vestra portare si hoc of-
ficium non est semper in pen-
det enim sane ad beatitudinem
semper in qua nulla e-
rit onera que invicem porta-
re debeamus Nunc vero ad
in hac vita et in hac via sumus
onera invicem vestra portemus
ut ad eam vitam que caret
omni onere pervenire possimus

Sicut enim de nonnulli etiam
cognoscimus studiosi scrip-
serunt de fieri ad insula
transfere pastorem gratia sic
se ordinant ut honora ca-
pitulum suorum que gestat in
coribus super invicem portat
ita ut posterior super antio-
rem duce proiecta caput
collocet et quale necesse est
viri esse qui ceteris procedens
non ante se habeat cui caput
melius viabus dicitur
id age ut lassatus sum caput
onere ille qui procedit post
omnes redeat et ei succedat et
ferebat caput tu ipse paret
et amice onera sua por-
tantes fietis transseant
donec veniat ad terram stabi-
litatem Istam civitatem nunc
fortasse tu aut Cereus
amicie et pullus grav col-
loquitur tibi nichil enim sic
probat amicum qui admodum
omnes portat nec in invicem
portantem onera vestra si v-
omni tempus esset in fir-
mitatis amborum qui onera
sua sustinent aut vni in
firmitatis genus Quod dicitur
ipa et diversa gratia infinita
facit ut onera vestra porta-
re valeamus invicem non gra-
tiam facit ut tui tui porta-
bis ad tu adversus eum non
vasteris ut tuisus eo tpe
quo potuiparerat se levi-
tate et tranquillitate super
eum hoc addit permet et
divisa sunt quia fortiter
onera sua quibus ipsa diversa
non sunt infinitas in abobis
in admittit ipsa portat ad
usum aut infirmitate gerit
ad exemplum est videndum
veluti si quis in se loqua-
ritatem vidit et penam

Rursum videtur alio verbo
 loquax perit non sic debet
 ille hinc loquacitate et iste
 illius peritiam donec illud
 in illo et hoc in isto sancte
 caritate portare per quippe
 infirmitas in duobus si uno
 addit quod colere semine
 non valent tu aduersus se
 moedie nam aduersus ali
 quem etiam et duo sibi invice
 quemque et se tollerare quibus
 nec tollerare invice dicitur
 si potius semine consolari
 fiant et tristes de se sui una
 magis se portant et quasi
 moribunt sibi qui si unus
 tristis est et alius gaudet
 Si autem aduersus se tristes
 sunt prorsus se tollerare
 non possunt et ideo in hodi
 afflictionibus suscipienda et
 aliquiculus ipsa egrediendo
 de quantum parte aliu libe
 rare et sic suscipienda ut
 auxilium non misere valeat
 quodmodum se inclinat qui
 iniam iacenti porrigit non
 enim se proicit ut ambo iace
 ant si incuruat tu ut iace
 tem erigat neque ullare
 officiosum ista labore ad
 portanda onera aliorum fiant
 libere impendi nisi per capi
 tamus quantum pro nobis tu
 lit dominus hinc ergo admo
 nens autem apostolus hoc scribit
 in vobis quod et in christo ihesu
 qui ad in forma dei esset
 non rapinam arbitratus est
 esse se equalem deo Sed
 semetipsum exmanuit for
 mam servi accipiens et plu
 tudine hominum factus et habitu
 inventus ut homo humiliat
 semetipsum factus obediens
 usque ad mortem mortem autem
 crucis Quippe non dixerat

Non que sua sunt vni
 quisque accedens sed que aliorum
 hec sine concupiscentia quod
 dictum est Nam ita sequitur
 hoc sentite in vobis quod
 in christo ihesu ad hoc ducatur
 ut quodmodum me in eo
 quod verbum caro factum est
 et habitavit in nobis et sine
 peccato esset peccata nostra suscepit
 non attendens sua sed nostra
 peccata et nos libere ad eum im
 titamur munera onera nostra por
 temus hoc cogitandum accidit
 et illa cogitatio quia ille sus
 cepit hominem nos autem habet
 sumus et considerare debemus
 quod egrediendo sine animi sine
 corporis qui in homine alio
 videmus et nos habere potuimus
 aut possimus hoc ergo exhi
 beamus ei aut infirmitate
 portare volumus quod ab illo
 nobis vellemus exhiberi si for
 te nos in ea essemus et ipse
 non esset ad hoc perueniret quod ipse a
 postolo ait Omnia omnia feci
 sum ut omnes lucrificarem
 cogitando et in eo videri se ce
 peruisse unde cupiebat aliu
 liberare compaendo enim po
 tuit id agebat non metiendo
 sicut quidam suspicatur et
 hoc maxime qui mundum
 suum defendendo que negat
 non potest aliam magnam exempli
 patrocini requirere deinde
 et illud cogitandum nullum est
 se hominem qui non possit habere
 aliquod bonum quod tu non habes
 habes si lateat in quo sine
 dubio possit te esse superior
 que cogitatio ad emendandam
 et edomandam superbiam valet
 ne arbitreris quia tua quidam
 bona eminet et appareat al
 ter nullum habere que lateat et
 fortassis maiore ponderis

Bona quibus te superat nes-
cencie non enim fallit nos
aut adulatione potius ut
apertius iubet cum dicit
Nichil per contumaciam neque
per inanem gloriam sed in huius-
modi mentis alter alter
existimantes superiorem sibi
Non hoc ita debemus exis-
timare ut nos existimae
fintamus sed vere existie-
mus aliquid posse esse oc-
cultum in aliquo in nobis
superior nobis sit et si bonum
in eis quo videmus superiorem
esse non sit occultum. Iste co-
gitaciones depmetes superbia
et auerentes caritatem faciunt omnia
supra iuriam non solum ego
anno sed et libentissime susti-
nere ullum modo aut de quoque
et homine in eo ferenda
sententia est et nemo nisi
per amicitiam agnoscat non autem
in mala firmiter sustinet quod
bona eorum nos delectat et
tenet. Nullus itaque repudia-
ma est amicitia sepe in ge-
rentes ad amicitiam copulanda
non ut statim recipiat sed ut
recipere optineat atque ita
cunctetur ne recipi possit illud
em receptum et amicitiam possit
dicere cum omnia nostra consilia
refunde in amicitiam faciendam
cum aliquo non corporali hore
aut dignitate reuocet. Des-
cendendum est ad eum et
ostendendum illi quada[m] ante
et submissione animi quod pete-
re non per audeat sane
quoniam rarius cum aliquando
accidit ut eiusdem quia volu-
tus in amicitia recipere pro
nobis innotescat quoniam mali
quoniam boni quibus offensi et quod
admodum repaui reliquum
eum et ad bona que forte de
cultura sunt indagacione

Non primum admonet
itaque dominus illius propter
quoniam nos vult efficere imitatos
suos ut eius infirma tol-
leremus ut ad quedam sana
in quorum delectacione requi-
esamus per caritatem tollerem-
us perducamus. Aut enim non est
opus sanis medicis sed egro-
tantes. Ideoque si propter
cristi caritatem et eum quoniam
omni ex parte fortassis egro-
tat repellere ab animo non
debemus quoniam sanari potest
per uerbum dei quoniam minus
eum quoniam propter nos vidi
per totum egrotus quia quod
eius sanata primo ingressu
amicitiae non potimus susti-
nere et quod est grama et of-
fensione animi de toto ho-
mine ausi sumus temeraria
prudens ferre sententiam
non timentes quod dictum
est. Nolite iudicare ne
iudicemini et in qua mensura
mensi fueritis remeietur vo-
bis. Sed autem illa quod bona
sunt prius apparet magis
et temerarium benivolentiae
iudicium cauendum est ne ad
totum bonum putamus ea
que postea mala apparui-
erunt secus et impati te-
meremur et grama et offen-
dant ut cum quod temere di-
lexas actibus odis quod
nephas est. Quia et si na-
eius bona praecedunt et haec
que post apparuerunt ma-
la prius eminet tollerenda
cum erant donec omnia
cum illo agens quique illa
sanat saltem quoniam magis
cum ei bona praecesserint quod
tamque pignora nos debet
ad posteriora tolleranda

Constat igitur ipsa est et n-
lex existit ut mori o-
nera-
na portem? Cuius autem
diligendo facile sustineat
infirmum alterius? et q-
no dum propter sua bona d-
ligimus dominum propter eum mor-
tuis sit? Quia caritate no-
bis apostolus paulus iniecit
cum dixit et probat infirmus
in tua scientia sit propter quod
christus mortuus est ut non
illud infirmum propter vitium quod
infirmum est magis diligamus in
eo quod infirmum qui mortuus est
propter ipsum? Cuius autem non dili-
ge? non infirmum si mors
est quare? iniecit tunc et im-
plorat deus una cogitand-
est ne ipsum negligamus propter
infirmum cum infirmum debeamus
diligere propter christum et

De videri

Ideas plato primus ap-
pellasse prohibetur
non tam si hoc nomen
antequam ipse instituerat non
erat Ideo vel res ipse non
erat quas videas vocant
vel amillo erant intellectus
quia si alio fortassis atque
alio nomine ab aliis atque
aliis inculpate sunt licet
in eorum rei cognite que non
habet videri nomen quodlibet
nomen imponere nam non
est nisi simile sapientes autem
illos fuisse autem platonem
autem istas quas plato ut dicitur
est videas vocat quoniam res
sunt non intellexisse? Dicitur
tamen in eis vis constituitur
ut si huius intellectus sapienter esse
nemo possit? Credibile est et
fuisse progressum in aliis quibus
sapientes qui et plato ipse non solum
pergnando sapienter proficere cum fac-
testat? Sed et in libro suis

Comemorant Nos quoque siquid
fuit non existimamus e videas
ignorasse quibus alio nomine
vocant? si de nomine hactenus dic-
tum sit rem videas? quod maxime
notanda atque consideranda est
In platea constituitur vocabulis
ut qui uolunt quicquid appellat rem
quod agnoscit videas? quod tamen
possimus ut foris ut spes dicitur
ut tamen ne res transire videas?
Si autem rationes eas vocamus
ab interpretibus quod propter
discedimus? hactenus in grece lo-
gos appellantur non vides? Si
autem quicquid hoc vocabulo
ua volumus atque ipsa non ab-
horrebit? Sunt namque vides
principales quodam forme ut
videtur esse incommutabiles quod
ipsa formate non sunt ac per hoc
eternae ac semper eodem modo
se habentes quod anima melius co-
tinentur et cum ipse neque oritur
neque interit? si in eas tamen
formam dicitur omne quod
oritur et interit per se et quod
oritur et interit ad rem neque
eas magis posse nisi rationibus
ea sunt per quod excellit ipsa
mentis atque ratione quasi
quadam facie ut oculo suo
maiori atque intelligibili et
ea quod ipsa rationibus anima
non omnis et quilibet si quod sita et
pura sunt hoc afferunt illi
visum esse videri et que il-
lum ipsum oculum quo videtur
ita sanum et sincerum et serenum
et similem huius rebus quas
videtur interit? fuerit? Amis-
autem religiosus et vera reli-
gione imbuitur quibus non dicitur
hoc possit in tamen negare cum
audeat videri non et proficere
omnia que sunt in que gerit
in suo genere ipsa quada non
geruntur ut sunt auctore
deus esse procreata eodem

ductore omnia sunt utine
atque vniuersales lator molu-
mentum ordine quod ipse quo
ca mutantur suos quales et
suis certo moderamine tele-
brat fiam dei legibus co-
tineri et gubernari quo co-
statuit atque concessa quibus au-
deat dicit deum utacobi-
omnia condidisse quod si dicit recte
ac credi non potest restat ut omnia
ratione sunt addita nec eas
ratione homines qua equum
hoc enim absurdum est existi-
mae Omnia igitur per se
creata rationibus habent aut
rationes ubi esse arbitrandum
est nisi in ipsa mente creatoris
et non extra se quicquid potest
maneat ut si in id quod sit
quod optimebat nam licet
obtemperare sacrelegum est et si
hec rationes omnia creandas
creaturas ut rationes divina
mente quicquid nisi eternum
atque immutabile potest esse
atque has rationes et principales
quas appellat vides pro
non sunt solum vides sed et per se
sunt quod eterne sunt et eiusmodi
atque immutabiles manent
quicquid ratione sit ut sit quicquid
quicquid est quod est et anima
rationis in eis res quod sunt
a deo condite omnia superat
et deo proxima est quicquid
pura est eius quicquid ante
chohe se in ab eo luce
illo intelligibili perfusa quo
dammodo et illustrata cernit
non per corporeos oculos sed
per ipsum sui principalem quo
excellit ipse intelligentiam
suam ista ratione qua nisi
one sit beatissima quicquid ratione
ut dicitur et per rationes sui foris
sui spiritus sui rationes sui rationes et in
his accidentibus appellatur quod sed
per rationes vides quod hominem non est et

De eo quod dictum est hoc sunt
regime et homo concubine
S Exaginta sunt regne
et octoginta concubine
et adulescentule quod
non est minus Denariis minus per
significat vniuersitas statum
que si ad materia et intelli-
gibilia referuntur que se
nato inio finit sic quasi
decies sexies quod est octogi-
ta regime aut sunt aut
regnantes in intelligibili-
bus et spiritualibus concubine
que mercedem accipiunt de
nostris de quibus dictum est ac-
cipiunt mercedem suam adu-
lescentule quas minus non
quod non est decemata sua
et omnis dogmata pernitent
put ut minus quod dictum est
significat etiam et indubita-
tam confirmationem scientie
De quibus eternis

Open potest quod ab apostolo
paulo dictum sit an
ipsa eterna quod eterna
nisi forte an omnia quicquid in
telligi voluit quia si dixisset
ante quicquid neque adderet eterna
posset accipi an quicquid eterna
que an se habent omnia eterna
eterna a manibus dicit quicquid omnia
fortasse quod deo quia non ce-
pit ex tempore an eterna quicquid et
non significat item quod et
tempus hoc distat quod istud
stabile est quicquid non instabile
et in aliquid possumus
videre configurationem

Open solet quod post re-
surrectionem atque immu-
tationem corporis que statim
promittit configurationem nostram
videre possumus et correctam
itaque capienda est ex ca-
pite corporis nostri que plus
habet lucis quam angelica corpora

Qualia nos speramus huius
 res lucidissima atque ethera
 esse credendum est. Si ergo
 multi motus animi nostri sunt
 cognoscitur in oculis probale
 est quod multi motus animi la-
 teant in tota fuit corporis
 etherem mens repandere
 isti oculi quo sunt re-

De credibilibus
 Credibilem tria sunt
 genera alia sunt quae
 tempore intelliguntur sic
 est omnis historia temporalis et
 humana gesta patiens
 alia morum ut intelliguntur
 sunt sicut sunt omnes rationes
 humane ut de minimis vel de
 quibusque disciplinis. Tria que
 primo creduntur et postea intel-
 liguntur qualia sunt ea quae de
 diuinitate rebus non possunt intelli-
 gi nisi ab his qui mundo se-
 corde quod sic preceptum fuerit
 quod de diuinitate accipitur
 Quare filii israel sacrifici-
 abant visibilibus.

Quia sunt et sacra spiritualia
 quorum ymagines
 carnalem populum cele-
 brare oportebat ut perfiga-
 tio nomini populi fuit ut veteris
 fuerit quorum dilectio populo dicitur
 et in unum nostrum filios aduocet
 cum quisque ab utero matris ve-
 nit huiusmodi natus est agnus
 donec veniat ad iuuentutem
 etate ubi iam non est natus car-
 nalis. Sape fit per ad spiritualia
 volute committit et manifestat gratia
 ut quod in uno huiusmodi educa or-
 dine non disciplinamque regit
 hoc oportet in omni gratia
 huiusmodi fieri per diuinitatem prouiden-
 tiam patris et pulchrum est
 amantem quod baptizatus sit in nomine
 patris est diuinitas per disciplinam
 huiusmodi locum evangelii sic
 dicitur spiritus non erat

Datum quod ibi non erat clarificatus
 et factus quod ita in eo quod dicitur
 illius quod et mortuos suscitabat
 poterat natus neminem mori sine
 donec per eius clarificationem et resurrectionem
 tunc a mortuis et a seculis in celum
 acciperent spiritum sanctum si occurreret
 autem latro ille cum dictum est
 amantem dico et hoc meum eis in pa-
 diso cum nec ipse baptismum accep-
 erat quicquid conuictus et quod cum eo
 conuictus credidit spiritum sanctum
 spiritum et prout quod baptizatus
 accepit non tamen in deo quod et
 ille latro per spiritum sanctum dicitur
 potuit dominum merito mei dum ve-
 nit in regnum domine tui. Nemo
 non de deum ipsum christum ut in spiritu
 sancto cum fidei fructu dominus non
 strauit dicitur amantem dico tibi
 hodie meum eis in paradiso quod
 ergo messali per te domine dei
 atque iusticia deputatus est
 et habet credendi latro et per
 acceptum huiusmodi in autem libere in ter-
 re a uasculo accipi non potest. Dicitur
 et spiritus sanctus latens dabatur cum
 diuinitate clarificatus per manifestum da-
 tum est et hoc dictum est spiritus
 autem non erat datum in deo sic
 apparet ut omnis cum datum es-
 se fatentur sic et dominus non du-
 citur clarificatus me huiusmodi
 in clarificatus eius etha in deo
 esse desinit sic aduocet eius
 et ipse dicitur demonstrat in car-
 ne mortui nam illuc venit et hic
 in medio erat et in medio per spiritum sanctum
 est. Dicitur ergo dominus aduocet in deo
 esse demonstratio corporalis tamen in
 hac demonstratio ipse in omni
 prophetis sanctis tamque dei verbum
 et dei sapientia locutus est sic et
 aduocet spiritus sanctus est ipse et
 oculis carnis qui visus est in
 me dominus est super eos et cepit
 loqui quod ligatus erat si non erat

In hominibus spiritus sanctus an dñi
visibiles clarificatio: quo mo-
do aut dñs dicitur dñs spiritus sanctus
enim ne auferat a me aut quo
impleta est Elizabeth et zacha-
rias vir eius ut prophetaret
anna et symeon de quibus omnia
scriptum est quod impleti sunt spiritu
sancto que in emingeo legem dñi
erunt in quibus quodam latenter
quedam per impossibile creatura
visibilis deus operatur promittit ad
gubernationem dñi promittit
quod omnes actus locorum temporum
ordinem distictionem pulcherrima
paginam et ipsa divinitas nec
teneat nec iniquet locis nec
tendat: varietur ne coloribus
Cuius autem ipse dñs seculi habet
namque spiritus sanctus in ipso homine quodque
gereret quod ut baptizaretur
venit ad iohannem et in postea
quod baptizatus est descendit
in eum columba spiritus sanctus factus
visus est et sic intelligendum
est an manifestum et visibilem
adventum spiritus sancti quosque
sanctos enim latenter videtur po-
tuisse ita sane hoc dñm ut
non intelligamus et ipsa visibili
demonstratione spiritus sancti quod
adventus eius dicitur ineffabilis
ut et incommensurabili non largis
et hominum corda plenitudinem
eius infusam et quod quod
scriptum est autem et ipse filius
spiritus sancti est et ipse spiritus sanctus
et filius dei per eandem
Quoniam esse adendum solet
virescere familiaris he-
rethorum ibi apertius autem etiam
et omnia subiecta sunt tunc et
ipse filius subiectus erat ei quod
ibi subiecta omnia ut sit deus
omnia in omnia non ergo possit
error obori passio nonne
xpiano nisi deservit non in-
tellectus dicitur in se equalis
est quo subiecto erat ei etiam
simile est illi eua et quod hominem

Si equalis est per ipse enim
dominus autem quod pater maior
me est regula autem catho-
lica fidei sic se habet ut cum ali-
qua de filio interpretemur di-
cimus quod sit maior per se in sus-
ceptionem hominis intelligitur
Cum vero ea dicitur quibus de-
monstratur equalis secundum id
quod deus est accipiente appetit
ergo quodammodo dñm sit per
maior me est et ego et pater
vni sumus et deus erat vni
et vni caro facta est et in ma-
xima arbitratus est esse eque-
lem deo et semetipsum conantem
formam secundum accipiens Si quoniam
multa et secundum proprietatem suam
personae exceptis quod admet
ad susceptionem hominis de illo ita
dicimus ne prem non aliud quod
premi et filium non aliud quod si
tunc intelligi oporteat videtur
habet in his que ita dicimus
atque intelligimus equalitatem
esse non posse scriptum est enim
Omnia per ipsum facta sunt namque
per filium hoc est per verbum dei
a quo nisi a patre magis autem
scriptum est quod filius per patrem alii
quam creaturam operatus
est item scriptum est quod imago
pater sit filius magis autem scriptum
est quod imago filius sit pater
deinde quod ille generat sit ge-
neratus ut etiam hinc quod non ad eque-
litatem sed per ad proprietatem personarum
in quibus ita equalitate cum
dicitur esse non posse quoniam ad
hinc penetranda grossiores
mentes adhibet pondus autem
torcular virgendi sunt Si non
non possit in his intelligi eque-
litas eius per quam facta sunt
a quo facta sunt imaginis et eius
et imago est generat et generatus
in illo opus otentia quod hominem
ora recludit ipsum et vbi po-
net dicens non rapina ar-
bitratus est se se eandem deo

Cum ergo ea que ad distinctionem
patris et filii scripta sunt per
prophetas personarum prophetas per
perceptionem hominis scripta sunt
in ea dicitur sub patre et filio
deitas et unitas et equalitas
maneat recte conveniunt in hoc
loco ut per personarum prophetas
an in hominibus suscipiatur apud
divinitatem et ipse filius subiecto
guit ei quia ei subiecto omnia
dolet commistionem scripturam
illumine scripturam in ea
quoniam scripturam sit patet
quodone contingens diligens
discussionem tractat inveniunt
itaque ita uentum esse ut si
dicitur. Vnde autem existeret surrexit
a mortuis primus dormiens
agebat enim de resurrectione
mortuorum quod in domino secundum sus
ceptionem hominis factum est quod
quod apertissime sequatur et dicitur
quoniam per hominem mors et
per hominem resurrectio mortuorum
Dicitur uero in adam omnes mor
tuerunt ita et in christo omnes vi
uificabuntur. Unde quisque ac
in suo ordine maius uoluit de
inde huius qui sit christi prima uer
eius deinde finis in audi
dit regnum deo et patri in ena
tiam omni primatui et
potestate et uirtute oppositum enim il
li regnare donec ponet om
nibus suis subditos suos non
missime inuicem distinet
mors omnia enim subiecta sunt
pedibus suis in autem dicitur quod
omnia subiecta sunt maius
est quia propter eum qui subiecta
ei omnia in autem ei subiecta
omnia finit tunc et ipse filius
subiectus erit ei qui illi subiecta
omnia ut sit deus omnia in omnia
manifestum est ergo huius secundum sus
ceptionem hominis dictum esse quod
aliam in hoc capitulo eo totum
tempus commemorari solet huius

Quo in primo quod dictum est ad
tradidit regnum deo et patri
quod nunc non teneat regnum patris
Deinde quod dictum est optet
autem illum regnare donec po
nat inimicos suos sub pe
dibus suis quasi postea non
sic regnatura ad hoc ualeat
hoc quod supra dictum est
Deinde filius quod sacrilegus opi
mone sic accipiat quod finem
dumque confirmat regnum in
euangelio scriptum sit. Et regnum
eius non erit finis postea
quod dictum est. Quia autem ei omnia
subiecta finit tunc et ipse filius
subiectus erit ei qui illi subiecta
et omnia sic uoluit manifestum
quasi nunc autem a filio non sit
subiectus autem pater non sit ipse sub
iectus. Huius igitur locutionis sol
uitur quod sit in plerumque scriptum
loquuntur ut quod super est. Sic dicitur
autem in aliquo in tempore ab
eo cognoscitur ita enim dicitur in
ordine scriptum est nomen tuum quod
aliqui scriptum non sit ergo scriptum
est in scriptum esse inuicem itaque
in credidit regnum deo et patri
in primam regnare demonstrat
nunc ut per spem manifestationis
et clarescat quod nunc a fidelibus ac
dicitur et ab infidelibus non putatur
Enarrabit autem omnes primatui
in potestatem et uirtutem manifest
tando utaque regnum patris ut in
his notum sit nullum principum ac
potestatem sine celestium sine terrestrium
ipse habuisse aliqui primatui
et potestatem ab illo ex quo sit omnia
non ut sit unus in ut ordinata sit
in in manifestatione nam spes
aliqui remanebit in quocumque prin
cipe an in quocumque homine quod in
nunc prophetarum canit hominem est
speciat in domino quod speciat in prin
cipe ut ista meditatione anima
in regnum patris assurgat ut
et in potestatem per illi magnificatum

Ne sua sibi ipsa symposissime
blandiens exaltet go regim
deo pri cu pmi p spz cogit
et p regim n ei p illi
sz m qbz mte regit p fidem
alio em dicit regim xpi
sdm pte dicitur quod
smcta creatura subiecta e
Et alio regim ei dicitur eam
sm ppter fidei que in illo
est sm q erat qm de possi
de nos regit n no ipse possid
omnia sz q dicitur t id cu sm
est pti libet erat mstra
Euauiabit go oez pte et
omez pnapai t oez vtute
ne mlti ptez mendi p fide
opa sic aut libeat mstruq
creare ut i sua qquiesce pta
te oppz em cu regnat donec
ponat inimicos suos sub pedi
bz suis i oppz regim ei ma
ifestat donec omis inimici
eius regnat faciant hoc n
intelligit sub pedibz eius in
imicos suos q de iust acapio
ideo dictu est inimicos qz ex
munt mstruere t ei crededo
sdm de munt aut q ad iust
toz baturuz futura no pe
nent sic accipiend est Cui t
ip ei regnat donec ponat
ipa regim ei manifestat to
fusi faciebunt Ergo oppz
eu regnat donec ponat inimi
cos suos sub pedibz suis no
sic postea regnatur sz oppz
eu regnat donec po ob m
s ppe suis oppz eu mque
ad tanta euidencia sui reg
m pduat donec inimici ei
multos audeat negare q reg
net nam spm est t oati
nri ad dnm deu nrm donec
miserat nri nec id cu m
ferta fuit nri oculos ab eo
debent aucte Quem n est
bando nri mquid ei qd
placoe psumit Dicit ergo
t hoc dictu est oclor nri

inimici no porriget ad dnm
nisi ad usqz impetratoz me
xpi no ut postea mde ad
tat sz ut mchil mde am
plius requirat donec ergo
dca de eo ponu est vcu
amplius intelligit quo e
ampliq i usqz ad qz maioz
manifestatoz manifestabit
regim xpi nisi quousqz
omis inimici ei regnat
eu faciant aliud est ergo
no ampliq manifestat aliud
no ampliq pmane Non
apliq manifestat e no fieri
manifestu non apliq pma
ne no fiet pmanet Cui
aut manifestu erit regim
xpi qz oi omibz claruit in
mte Nouissime at mmi
ci destruet mors no em
ed aliud quod destruet
postea q morte hoc mdu
immortalitate Omia n sub
tuent sub pedibz ei hoc
est t ut mors destruat
Cum at dicit q omia sub
iecta sunt dicit utqz ppha
in psalmis manifestu est
quia ppe eum q subiecit
ei omia prem vlt intelligi
omia filio subiecit fuit
multis locis rator dicit i
euo qm dicit t pducit no
sola ppe forma sui sz t p
pnapatu de quo e t de
quo equalis est eide de
quo est amant em ad vni
pnapm referre oia tiam
ymago ei qz m quo i hit
omis plenitudo dimitat
Cui aut omia ei fuit tuc
t ipse filiq subiecit ei ei q
illa subiecit omia no quat
mo no ita sit sz tuc mti
eue no fm locutoz supiq
tractat ut sic deus omia
in omibz ipse est fms que
sup qm dicitur ai totu pmo

Breue uellet concludere dem
 qd mebra explicare et ex
 pone loquebatur n de resur
 rectione ubi ait no ad trista
 domde huius qui sunt xpi i p
 ad eum domde finis ipe i
 finis est ut sit deo omnia i
 omnia alie n dicit finis
 qd pmet ad osimatoz alie
 em cumca finis teoendo
 alie abg omiedendo deus
 at omnia i omnia dicit ut
 nemo eoz qm ei coherens
 aduersa eu sua piam volu
 tate amet manifestu qd sic
 omnia qd id apd alio loco de
 am dicit huius qd no accepisti
 Quid iem qm sic intelligat
 huius locu oportet eu regnare
 donec ponat omnes inimicos
 suos sub pedibus suis ut s
 alia huius poid huius dicit
 regnare no sub ea qua p
 tu est regnu de quo ait tu
 tradidit regnu deo i pri ut
 illuc sic appellauit regnu
 quo omnia deo creatura re
 git hoc aut sic appellauit
 regnare ut intelligat qd
 aduersus hoste exat dicit
 i defende inimicatu ut id
 dicit oportet eu regnare do
 nec ponat inimicos suos s
 pedibus suis quia tunc regnu
 huius heat pmaxes armatoz
 nulla erit causa hoste ita
 subiecto ut rebellare no possit
 Ita uaqz qm tu est i cira
 gelio et regnu ei no erit
 finis s qd quod regnat met
 in s m at id qd aduersus dra
 bolu sub eo militat tam
 dm erit utiqz ista milia
 donec ponat omnes inimicos
 s s p p postea res no erit
 tu pace pccna pfruenet h
 aut dicta finis ut nominis
 diligencia i illis qd fidare
 oportet s qd regnat nunc

Domus dispensatio sacramenti
 sui pmaxatoz atqz passioz
 Nam s m id qd vni dei est
 tam sine fine qm sine mco
 i mmissionis est regnu ei.
 Qm id aut qd vni dei est
 tam sine fine qm sine mco
 sine mmissione est regnu
 eius Qm id aut qd vni
 caro s m est cepit regnare i
 credentibus p fidem mcarcoz
 sue unde est et illud dicit
 regnauit a ligno hic aut
 euacuauit omnes pncipatu i pta
 te et virtute dicit no pccata
 tem eius si p hmlit de salu
 fuit tu dentes meo hoc s
 abscondit a sapientibus i re
 uelatu p uulgis qm placuit
 deo p stulticia p dicationis sal
 uos facere credentes neqz qd
 se m p uulgis facere se dicit
 aplos nisi xpm ihm i ihu
 euacuauit qua p dicatione tu
 dm opus donec ponat omnes
 inimica sub pedibus ei et ipi
 hmlitatu eius qd pedu ne
 significat ai btror odes atqz
 subdit omnes supbia seclis
 Dicit ex maxima pcc iam
 factu i cotidie fieri in dem
 s quo sine ista finis ut tradat
 regnu deo et pcc i multos si
 de mcarcationis sue pducit
 ad spem qua equalis est p
 Jam em eis qm crediderunt
 loquebatur ai dicit Si maste
 i verbo meo uel discipuli mei
 erit i cognosce ueritate i uer
 tas liberabit uos regnu n
 tradet pu tu p id regnabit i
 contemplatibz uicis quo equs
 est pcc i p se uigilant p spem fa
 det mdei pccz Quid n p hoc
 regnat i credentibus qd semetipz
 exmanit forma s m accipit
 hic aut tradet regnu pcc i deo
 ai euacuauit omnes pncipatu
 i pccat i uirtute m euacuabit

Nisi humili te paad i infirmitate
 qm̄s n̄ p̄m̄ap̄at̄ nō enauat̄
 cū filiū dei p̄ced̄ regnat̄ i re
 delibz i rē dī p̄ncipēs seclī m̄
 dicant̄ p̄cūs nō enauat̄ cū
 ille p̄ q̄nē fāt̄ s̄ oīa p̄tea i ḡt̄
 i acedentibz qz cū p̄ncipēs se
 clī iudicant̄ t qz ita s̄b̄iect̄ e
 hom̄ p̄latibz ut dicet hom̄ nō
 h̄rēs sup̄ me p̄tate n̄ tibi data
 est̄ desit̄ q̄ v̄it̄ nō enauat̄
 cū ipe p̄ q̄nē teli solidat̄ s̄ iō
 regit̄ macedonibz qz usqz ad
 mortē t̄nēqz infirmat̄ est
 hoc at̄ p̄e mō filiū regit̄ i fide
 ardet̄ n̄ n̄ p̄e dīa aut̄
 credi p̄t ut m̄ar̄t̄ ut iudicat̄
 ut auasit̄ qz p̄p̄em̄ aut̄ quā
 eq̄lis est̄ p̄r cū p̄e regnat̄ i
 oteplam̄tibz vitatē cū aut̄
 tradet̄ regnū deo t p̄r a fide
 m̄ar̄nat̄ sue ad sp̄ez d̄m̄icat̄
 p̄ducens eos qm̄ s̄ m̄e d̄m̄
 nō ipe amittit s̄ utqz se v̄m̄
 ad fruendū oteplam̄tibz
 Tandem aut̄ op̄o est ut hoibz
 nōs valeat̄ eq̄litate p̄is
 t filz et sp̄s s̄m̄ p̄sp̄ia m̄e
 luce conuerti p̄ hoc regnat̄ x̄
 q̄tales capē possunt t qz p̄e
 ipe suscipit̄ m̄ar̄nat̄ne hu
 m̄ilitat̄one donet po oīs m̄
 sub pe suis i donet oīs s̄bia
 secl̄is m̄ar̄t̄ eū h̄m̄it̄e
 subdat̄ Dane q̄ dictū est tē
 et ipe filiū subiect̄ eū ei q̄
 illi subiecit̄ om̄ia q̄m̄s s̄m̄
 suscep̄t̄ hoīs dicit̄ qz m̄de
 quō nat̄a est̄ cū ager̄ de resur
 rectione mortuor̄ Cū itē quē
 v̄t̄ s̄m̄ ip̄m̄ dictū est q̄ est
 caput̄ eccl̄ie an s̄m̄ xpm̄ ad
 m̄cto corp̄ eius t m̄m̄bris
 cū em̄ ad gallatas n̄ dicit̄
 sem̄bz tamqz i m̄l̄t̄ s̄ t̄qz
 i m̄eo sem̄ tuo qm̄ e crist̄
 ne ip̄m̄ solu i hoc loco m̄ell̄
 gūm̄ xpm̄ q̄ de mar̄a ūḡie
 nat̄a est̄ postea ut om̄s nos
 v̄m̄ esse t ad th̄or̄icos cum

De caritate dicit d' membr
corpi silitudine dicens
Sicut n corpu muu est mge
i mebra he multa cia at
mbra corpi ai sint mltia
vnu est corpu ita i xpo na
dixit ita et xpi f ita i xpo
ostendeb xpm ite appellat
vnu su est caput qd corpe
suo quod est ecclia i mult
septimuz lbas invenit xpm
i hoc mo appellat ai omibz
sing mebru intelligat qbz
dictu est vos est corpu xpi
i mebra itud go absurde
sic intelligamus tuc i xpe si
ho subiectu erit ei qm illi
sbeas omia ut filiu no p m
caput ecclie f ai eo scos ob
melligas qm st vnu i xpo
semc abrahe sblitu aut sm
templatoz sempitue vicut
adoptmedaz silitudine no
motu animi mltia pte corpi
resisteti ut i a vita nemi
amare piaz pteat sicut deo
st omia in omibz re
Qualit' magi phao fecerit
qda miracta sicut moyses
O dms aia pti pnatu
in pteat gerit ptm
vnuificat legibz sic
sicut public cohercet i re
git qma ergo vnaqueqz res
visibilis in hoc mudo he
ptatem anglicaz sibi pposita
sicut alio loco dms septua
testat de ea re au pposita
est alie tamqz p nato mix
tamqz pu age cogit
poteat est pte vnuificat
q illud iei pnatu est agie
tm age fmez qntu lex fit
qz vnaqz anima tado est pie
tate purgator qnto p nato
suo nimis delatata lege vnu
ificat intuet ei qz deuote
ac libent obapat Est n lex
vnuificat dms sapientia

Quanto at amplius pñato suo
gaudet et neglecto deo qui
omnibus annis natali ut salu
bue pñidet ipa sibi ut alius
quibus potuit ule esse p deo
sua potat i se ut i alios qui
illis nois diligens pñatem
tunc est pñidior dñs q ma
gis penatit dñs legibus
tamq publicis sume cogit
cūcū igne i aia hūma desit
deo suis honoibz ut pñate sint
delicta tantomag subdit
talibus pñatibz que pñato
suo gaudet i honoibz ab ho
mibz sicut alio cupit qbz
dñm lege sepe cōceditur ut
eos quos sibi eoz mīta sūm
gaudent pñato illo iure i mī
tactos aliquid pñat i hōs
rebo exhibendos qbz sū mī
ma qz tñ ordmatissimū potat
grādu pñate sū ubi dñm tñq
publica lex iubet vñat ut
qz tñq i ipa pñata lūma n
vñat salis dñe pñat pñissioe
mīta eoz i deo qz sic ut sū
dei sū qz eoz hoc don hū
uēle est sū publicū i qdā
mīpialē lege hū e sūm dei
pñatem impent pñatibz qdā
vñat salis facieda mīta i n
alio n deo ipē mīpat tñ tēplū
sū i qz qdā sua pñata pñat
te ardentissime diligit i n
magis ac opadmbz ad ille
cebz detēpōm ut sū sūa
get eoz qm qz sū tñ qdā
i pñat effat pñat i mīstis
eoz pñat illo i n tēpōm
qz sū liq tñ tēpōm hōia
tñ se sū qz sūm tñ i qdā
i sacramēt sū pñata sūa
sū i qz vñat mīpare
magis p sūm tñ nōia i n
uēre tēpōm i nō na vñat
qz sū pñat mīpialē tēpōm
magna vñat hōia nō na
tēpōm tñ tēpōm qz pñat
pñat delictibz sū vñat

Deus miratibz exhibeat hec
aut pñat deo oia mīte mo
dā ut pñat i tēpōm sū
mīstis dñs libetates qz sū
arbit et sū qz mīpialē
sūm dei aliquid pñat malis
cupiditatibz mīpialē vñat
est illa nō qdā nō n sūstia
dñat apls tradidit illos deo
i desidia cordis eoz quod n
pñat pñat dñs facieda
pena i alio pñat qdā
dñs dñat nō pñat sūa
tēpōm excludit ne forēns
qm qz uēns nōia alio
mīpialē hū pñat tñ de
mōm excludit sū pñat
esse ista dñm sūm ad hoc
tēpōm dñat qz hoc mō sūa
nas i sū corpi aut corpi sū
sūa pñat i deo pñat ut ipa hō
mīstis vñat pñat
eoz tēpōm mīpialē dñat
hoc aut mō nō exvī sūa
nas sū pñat mīpialē mīpialē
dñat ut mō sū opat qdā mō
dñat apls sū pñat pñat
aeris hū qz mī opat
mīpialē diffidenae nō n sū
eoz corpi tñ tēpōm atqz tor
quebat aut eoz corpi tñ tēpōm
bat sū mō vñat ut
pñat cupiditate tēpōm
aut dñat pñat mīta
signa i pñat sū tñ tēpōm
ut fallat i sū sū electos ad
monet utqz ut mīpialē
qdā mīta i hōis
face qdā sū face nō pñat
nec tñ i pñat loca apud dñm
esse arbitrandi sū nō n aqz
tēpōm erat deo qz pñat mī
qz egypōm qz nō pñat pñat
ut face qz tñ facieda sū
mōstis i vñat dei mīpialē
pñat qz nō oia sū ista
tēpōm ne sūm tñ tēpōm
deapnat mīpialē vñat
tñ esse facieda mīpialē
qz opat mīpialē qz vñat

Æterna compati p[ro]p[ri]a d[omi]ni p[ro]
hibet h[uius]modi gaud[ere] d[omi]ni p[ro]
ai aut nolite i[n] h[oc] gaud[ere] q[ui]a
sp[iritus] vob[is] s[ub]iect[us] s[un]t. Et q[ui]a
te q[ui] n[on] v[er]a s[un]t s[ed] i[n] c[ele]sto
Et ergo etia[m] facit magis q[ui]a
n[on] n[on]q[ue] s[un]t s[ed] facit etia[m] q[ui]d[am]
visibile[m] appa[re]nt esse s[ed] i[n] d[omi]ni
so s[un]t i[n] d[omi]ni s[ed] i[n] m[un]do s[un]t i[n] m[un]do
n[on] facit quere[n]tes gl[ori]a[m] sua[m]
ut q[ui]d[am] gl[ori]a[m] dei i[n] m[un]do sua[m]
ut p[er] q[ui]d[am] p[ro]p[ri]a q[ui]a s[un]t i[n]
ordine suo q[ui] p[ro]p[ri]a q[ui]a s[un]t i[n]
ut b[ea]ta s[un]t i[n] ad adm[is]sio[n]e[m]
m[un]do s[un]t i[n] ad adm[is]sio[n]e[m]
s[ub]iecta est alie[n]t i[n] cogit[ur] p[ro]p[ri]a
for[is] eq[ui] d[omi]ni d[omi]ni alie[n]t i[n] d[omi]ni
emptori ut q[ui]d[am] d[omi]ni d[omi]ni aut
comodat i[n] q[ui]d[am] p[ro]p[ri]a q[ui]a ma
li milites quos imp[er]ialis d[omi]ni
capitula g[er]it p[ro]p[ri]a s[un]t q[ui]a
imp[er]atoris s[un]t n[on] m[un]do p[ro]p[ri]a
s[un]t s[un]t i[n] ab alie[n]t i[n] d[omi]ni
q[ui] p[ro]p[ri]a n[on] m[un]do q[ui]d[am] q[ui]d[am]
ita n[on] m[un]do m[un]do x[risti]a[m] ut
s[un]t i[n] m[un]do ut h[oc] i[n] p[ro]p[ri]a x[risti]
ad i[n] m[un]do ut s[un]t i[n] m[un]do x[risti]a[m]
exig[un]t alie[n]t a p[ro]p[ri]a q[ui]d[am]
honor[is] x[risti] cederem dictu[m] est
Et aut malis m[un]do p[ro]p[ri]a
lucra cedunt ad secludendos
homines cedunt quos e[st] i[n] m[un]do
cedunt quos p[ro]p[ri]a alie[n]t magis
facit m[un]do alie[n]t malis
x[risti]a[m] alie[n]t homi[n]i x[risti]a[m]
magis p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a contractus
homi[n]i x[risti]a[m] p[ro]p[ri]a i[n] m[un]do
i[n] m[un]do x[risti]a[m] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
i[n] m[un]do. Nec m[un]do est q[ui] h[oc]
signa valent i[n] ab eis adgi
bent. Q[ui]a i[n] m[un]do usurpant
i[n] m[un]do q[ui] o[mn]i n[on] s[un]t ad
i[n] m[un]do m[un]do n[on] dederunt p[ro]p[ri]a
h[oc] i[n] m[un]do ex[ce]llentissim[us] imp[er]a
toris valent ex q[ui]d[am] s[un]t
ille de quo d[omi]ni d[omi]ni m[un]do
i[n] m[un]do q[ui] i[n] m[un]do eis n[on] s[un]t
Et aut n[on] cedunt h[oc] s[un]t
h[oc] p[ro]p[ri]a deus i[n] m[un]do p[ro]p[ri]a
i[n] id i[n] m[un]do atq[ue] uale[n]t i[n] m[un]do

Et n[on] m[un]do aude[n]t h[oc] signa s[un]t
eternit[er]ne a[re]m s[un]t n[on] h[oc]
ubiq[ue] s[un]t s[un]t n[on] s[un]t
h[oc] homi[n]i alie[n]t m[un]do
m[un]do ut ad s[un]t m[un]do
los ai eos oportet s[un]t
s[un]t de s[un]t s[un]t i[n] m[un]do
ap[osto]lo[rum] legim[us] q[ui]d[am] i[n] m[un]do
sp[iritus] i[n] p[ro]p[ri]a n[on]
nos ai q[ui] est ut ad m[un]do
bones ut p[ro]p[ri]a i[n] s[un]t
ista n[on] i[n] m[un]do s[un]t i[n] m[un]do
ut ad s[un]t d[omi]ni m[un]do
ecc[lesi]e s[un]t ap[osto]lo[rum] de m[un]do
ututes m[un]do o[mn]i d[omi]ni
curat[i]o[n]e[m] p[ro]p[ri]a h[oc] q[ui]d[am] causas
p[ro]p[ri]a ut d[omi]ni est n[on] s[un]t
h[oc] h[oc] m[un]do d[omi]ni i[n] m[un]do
h[oc] s[un]t ad h[oc] h[oc] i[n] m[un]do
p[ro]p[ri]a volu[n]tati homi[n]i n[on] ab
q[ui]d[am] ut aut mali h[oc] s[un]t
q[ui]d[am] n[on] s[un]t p[ro]p[ri]a i[n] m[un]do
ap[osto]lo[rum] ad m[un]do honor[is] ut
lucrat[i]o[n]e[m] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
itaq[ue] aut x[risti]a[m] s[un]t i[n] m[un]do
lucrat[i]o[n]e[m] p[ro]p[ri]a s[un]t s[un]t
volu[n]tati d[omi]ni s[un]t i[n] m[un]do
coe dei resistit s[un]t i[n] m[un]do
gram[us] i[n] m[un]do q[ui] i[n] m[un]do
ages h[oc] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
s[un]t est d[omi]ni h[oc] i[n] m[un]do
i[n] m[un]do i[n] m[un]do p[ro]p[ri]a
dice[n]t n[on] h[oc] i[n] m[un]do
i[n] data est i[n] m[un]do
ei[us] volu[n]tati m[un]do p[ro]p[ri]a
i[n] m[un]do d[omi]ni s[un]t i[n] m[un]do
a quo h[oc] p[ro]p[ri]a d[omi]ni
esse carissim[us] n[on] s[un]t
d[omi]ni op[er]at[i]o[n]e[m] p[ro]p[ri]a
p[ro]p[ri]a aut s[un]t s[un]t
dit q[ui] caritas dei diffusa
est i[n] m[un]do i[n] m[un]do
dat[us] est vobis de pascha
Et em[en] i[n] ap[osto]lo[rum] d[omi]ni
Hora i[n] m[un]do i[n] m[un]do
q[ui]d[am] i[n] m[un]do p[ro]p[ri]a
se i[n] m[un]do p[ro]p[ri]a s[un]t
h[oc] collige pascha n[on] i[n] m[un]do
gestu[m] esse q[ui]d[am] i[n] m[un]do

Quia xpus ovis pascuaz et si
 omnis qlem lex ad pascha dis
 cordat no pt astbi ne sic ex
 omibz et edis discordat n hox
 aialia ad qm dicitur feta ipa
 nacia qnd potuit pascha
 cu defuit agnus ta
 os ille q pascha est ac si
 xpus exmst i ex omibz ac
 pecoribz i ex edis fm carne
 nasat hic est solus agnus i
 qui quidam qm qd aut non
 amplius qd semel occidit no
 amplius fm vitate qd semel
 celebratu pftm id pascha
 mostret figure n ut dicitur
 hic quis fuit na agnus eli
 me nec simplicitas i ut de
 signet mastula que ut in
 victa adprobet Immaculat
 ut sine amne armelis ut
 exacto p dicitur qd pro
 fecto ut instructo omi dicit
 que mense primo ut am q
 amordio tosoat Cetera
 decima luna mēsis ut lūe
 veritat impleto eiuis vop
 opiat ad respar ut secl ac
 asus appbet erecto semeto
 ut a corde puse ment ma
 lia corrupta collocat
 obiect sanguine limbo dicit
 ut signa dicit passiois
 fiduac signet Item assu
 est em ewanm i fmo xpi
 abus no maq madid no
 est n delicate mptat hui
 de languore soluendz mch
 pmetit mch n i xpo
 omo repbat Osa no corru
 pmet qma nec toseq i ma
 i quodqz cristo pe i m d qd
 sup est dms ignis no po
 me i queqz corpe no potuit
 xpi dms pte remittit eoz
 em i m d i p puptibz e
 plaurz na i q pates dicit
 foris neqz aiat neqz i ew
 ad nā qz pstat si i gentib

Animi robore tota psecutor
 i solimus i erecto subsistit na
 q suamet lumbi ewa ce sta
 m est qm dicitur dum loqz se
 m m coheret qstingit adit
 bacis i spu sct qnd qd māt
 i pedibz calcant i lūbuz er
 roris directo cu puetate ad
 fidem celestiu qd fūis p fides
 i ewa sunt fida firmissima
 veritate solidata substantes
 i feruētes n fide qd bant
 tepidi i negligētes respūct
 cu azmō fūmūt Cūto em
 cu dei simplic amū pura
 simplicitate fūmūt cu pigri i
 pigridz i ex hec pascha uidez
 dampnōz acbissimas ama
 ritudines cellit no i ammi
 sis datur purgat i solis
 i lanatio indulgēcie celest
 expiat papiedū corpus stia
 mēti abi facultas porrigit
 Itaqz figura nūmūe fūe
 rant i nobis corroborata st
 i que m illis vīmagines m
 nobis ipse fūne vītates im
 tabant illi fūce pascha m
 siliū dūmō dū exarēnt
 solis discipulis cristi vī pas
 cha fūctūis no hū qm petu
 dū ptractat corpa qm pte f
 quōd em dāt pūdes pcor
 dia vītes excludens pōiam
 fūgnalez vīcōz hēmgio po
 terat celū penetrat 2o etia
 vacuū i locē cūstūre pēns
 de resurrectione lazari

67
 Quidam fm ewage
 licaz fidem teneamus
 i m allegoia quid
 fūe no dubio neqz m res
 facte allegorizant gesta re
 fide qm itut sūne dūoz
 filios abrahe paulo expōit
 i esse testamēta m qm d iō
 aut abrahā no fūne aut dūoz
 filios no hūit ergo ulla al
 goria accipia lazari m

homine ad aiaz tremis ptiis
obrutaz i omne humani gen
qz alio loco dnt onz p dntaz
st ppe qz liberatadaz telict
nonaginta w i modabz des
redigst se dicit dñi aut me
rogat dicens ubi posuisti
vocatoz nraz que sit i oc
culto arbitrio significare p
destinati em nre vocatoz
oculta est ioua pta signu
est mrogato dñi qz nescies
in ipi nescias Sic de apls
ut agnoscit sicut i cogniti
sum ut qz pcedes ignoscere
se alio loco domus dicens as
cedit no nom vos quod sig
ficabat lazari sepultu quia
in disciplina i pceptis eius
no sunt pta hinc mrogatoz
simile est t i qe adam pns
qz peccavit abscondit se a
facie dei qua occultatoz hic
scriptura st ut peccat heat
silitudine moiens sepultu
abscondit a facie domi affer
te aut lapidez qz aut illos
puto significare qz nemetabz
ad ecclesia ex genabz omis
animastois impone uolebat
contra quos multa r scribit
aps vel meos qm etia cor
rupte vnuet i offesioz sunt
crede uolentibz dicit illi
maia dñe iam quarta dies
est i putat istam elemetoz
cia est figt ergo pudore tre
norz pced i cupidite carni
tem es inquit ade dñs tu
peccaret et maia ibis et
sublato lapide exiit de mo
minto inuolut manibus
i pedibus i facies eis tecta
sub caao Quia exiit de
minto amiaz st recedete
a carnalibz viciis qz autem
mfsis inuolutz hoc est et
a carnalibz recedetes i mente
fientes legi dei adhuc in
a corpe ofatuci aliam qm
lestis qm esse no possim?

16
Dicitur aplo mte sermo
legi dei carne aut legi pti
qz facies sudario vta emt
hoc est qz i hac vita plena
cognitiom hie no possim
sicut apls dicit mte videri
i speculm memgite postea at
facie ad facie i ihus solu
te en i fime abire hoc e
qz post hanc vitam auferri
tur omia uelameta ut fa
cie ad facie videamz quid
aut mte mte horez que
dei sapia gestabat i p que
libera sumz i ceteris horez
hinc mte qz lazari exies
de minto i tenacia anima
mfi resolutione corpis libe
ab omi ignoancia i pto esse
no pt qdm i speculm i emg
mate vidz dñm Si aut em
teama i sudariu qz pti no
fecit i t ignorancie i minto
mventi sine qpe n pti car
ne no tm i minto no est
opssus ut aliud pti no m
veniret mco h mteis impli
catu en aliud latet aut
ab itme recedatet zel
de eo qz ait iacobz qm si
des sine opibz mortua est
18
O amz iustificat holm
p fidem sine opibz no
bene intellecta est ab eis q
st deu accepit ut paret
en semel in xpm didissent
i si male oparent i facio
rose flagitiom pment filios
m se esse p fide posse locus
iste emdem epte eund sm
pauli apli qm sic intelligedz
exponit idqz ab iube mag
ex uat vana esse fides si
no bene opetur qm ab iube
eod i paulo vsus est ut pro
baret iustificat horez p fidem
sine opibz legis tu n bona
opa qm emeat ab iube que eis
fidem qmutata sunt satis

Ascendit ap[osto]l[u]m paulu[m] no[n] ita
 p[er] abraham doct[or] iustificari
 ho[m]i[n]em p[er] fidem sine op[er]ibus
 ut si quis credidit no[n] ad eu[m]
 p[er]tineat bene op[er]ari s[ed] q[uo]d po-
 t[er]it ut nemo arbitret[ur] m[er]it[um]
 p[er] bonos op[er]es se p[er]venisse
 ad m[er]itu[m] iustificatio[n]is q[uo]d est
 i[n] fide i[n] hoc n[on] se gentib[us] i[n]
 op[er]e p[re]cedentib[us] i[n]di[ca]t p[er]ferre
 cupiebat et dicebat se m[er]it[um] bo-
 noru[m] op[er]u[m] que i[n] lege sunt
 p[er]venisse ad eu[angelic]a[m] gra-
 t[ia]m q[uo]d scandalizabant m[ul]ta
 q[ui] ex eis credidant q[uo]d i[n] ar-
 dia s[er]v[er]e gentib[us] cristi gra-
 t[ia]m d[omi]ni ap[osto]l[u]s paulu[s]
 dicit posse ho[m]i[n]es sine op[er]ib[us]
 s[ed] p[re]cedentib[us] iustificari p[er] fide[m]
 Nam iustificatio p[er] fide[m] q[uo]d
 p[er] m[er]itu[m] iuste demeritis op[er]ari
 q[uo]d iuste op[er]atur
 ad dei iustificatio[n]em p[er]venit no[n]
 m[er]ito bonoru[m] op[er]u[m] s[ed] gra-
 t[ia] que vacat i[n] no[n] p[er]t[ine]t ad ius
 p[er]dilig[er]e b[on]a op[er]a s[ed] si cu[m] ac-
 cedat mor[is] de hac vita t[em]p[or]e
 sit iustificatio fidei manet ad
 ea nec p[re]cedentib[us] bonis op[er]i-
 bus q[uia] no[n] m[er]ito ad illa gra-
 t[ia] p[er]venit nec q[ui]ntib[us] q[uia] i[n]
 hac vita esse no[n] s[un]t a[n]i-
 m[us] manifestu[m] est q[uo]d paulu[s] dicit
 arbitramur n[on] iustificari ho-
 m[in]em p[er] fidem sine op[er]ibus
 no[n] t[ame]n sic intelligend[um] est
 ut accepta fide si d[omi]n[u]s d[icit]
 t[ame]n x[p]i s[ed] si male vivit
 q[uo]d ex abrah[am]e et ap[osto]l[u]s
 paulu[s] dicit q[uia] i[n] exo leg[itur]
 q[uo]d no[n] accipiat p[er] fide[m] iustifi-
 catus est et iacobu[s] q[uo]d fide
 ip[s]ius abrah[am]e op[er]a bona co[n]-
 secrata esse demonstrat q[uo]d ad
 mod[um] intelligend[um] sit q[uo]d paulu[s]
 ap[osto]l[u]s p[re]dicavit n[on] q[uo]d p[er]t[ine]at
 ista iacobu[s] ap[osto]l[u]s s[ed] q[uo]d p[er]t[ine]at
 ista paulu[s] ap[osto]l[u]s sine p[re]t[er]i-
 to i[n] p[er]t[ine]at sibi et q[ui]n-
 de alio loco no[n] n[on] audiret

Legit[ur] iusti s[un]t apud deu[m] s[ed]
 factores legis iustificabunt[ur]
 Et alio loco s[ed] fide que p[er]ditur
 op[er]ant[ur] Et lo[n]g[u]m d[omi]n[u]m s[un]t
 carne[m] vivit moriem[ur] d[icit]
 s[un]t fidei carnis morificatio[n]e[m]
 vinct[ur] Que s[un]t aut[em] fidei car-
 nis s[un]t que op[er]es s[un]t mor-
 tificatio[n]e s[un]t alio loco demo[n]-
 strat dicens manifestu[m] s[un]t
 aut[em] op[er]a carnis que s[un]t form-
 atio[n]e[m] m[un]die v[er]boru[m] s[un]t
 beneficia inimicitie q[ui]ntos
 emulatio[n]es dissensio[n]es hereses
 confusio[n]es ebrietates et h[uius]
 s[im]ilia que que p[er]ditu[m] nobis sic
 p[re]dicat q[uo]d q[uo]d illa agnuit
 regnu[m] dei no[n] possidebit et
 ad d[omi]n[u]m Nolite curare neq[ue]
 fornicatio[n]es neq[ue] v[er]boru[m] s[un]t
 tes neq[ue] adulte[r]ia neq[ue] mactio[n]es
 co[n]cubinatores neq[ue] fures neq[ue]
 avari neq[ue] ebriosi neq[ue] ir[ac]-
 tes regnu[m] dei possidebunt et
 hic quidam fuisse s[ed] ablu-
 est s[ed] iustificatio est i[n] no[m]i[n]e
 d[omi]ni i[esu] x[p]i et s[un]t dei n[on]
 Q[ui]ntos sententia[m] manifestiss[im]e
 me docet non eos p[er]t[ine]t bono
 op[er]e ad fidei iustificatio[n]em p[er]-
 venisse nec m[er]it[um] eor[um] istam
 gra-
 t[ia]m datur q[uo]d dicit hic q[uo]d
 d[icit] fuisse d[icit] q[uo]d dicit q[uo]d q[uo]d
 illa agnuit regnu[m] dei no[n] pos-
 sidebunt Q[uo]d ostendit i[n]
 ex quo crediderunt debe[n]t bene
 op[er]ari quod et iacobu[s] dicit et
 m[er]it[um] d[omi]n[u]m loc[us] ei ap[osto]l[u]s paulu[s]
 facit ap[osto]l[u]s p[re]dicat v[er]te v[er]te
 o[mn]ib[us] q[ui] m[er]it[um] crediderunt
 neq[ue] ad penas p[er]venit quos
 et d[omi]n[u]s ipe[m] q[ui]ntos dicens
 p[er] o[mn]es q[ui] dicit i[n] d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s
 i[n]trabit i[n] regnu[m] celo[rum] s[ed] q[uo]d
 facit voluntate p[er]is mei q[ui]
 i[n] celo est et alibi ut q[uo]d i[n]
 dicit d[omi]n[u]s et no[n] facit que d[icit]
 vobis et o[mn]ib[us] q[ui] audit v[er]ba mea
 h[uius] et faciet ea s[im]ilabo eu[m] v[er]bo
 prudenti q[ui] edificavit dom[u]m

Quam supra petimus. Et q
audire verba mea et non fuisse
ea simlabo eu vno stulto
qm edificauit domum suam sup
arenam. Quare no e hanc
duos aplos sententiae pau
li et iacobi tu dicit vms us
tificari hoies p fidem si opi
bo qma ille dicit de opibus
que fidem pcedunt iste de hys
qm fidem sequitur sicut et ipse
paulus mltos locos ostendit re

Suppositio apud apollinistas

80

Apm quidam heretici q apo
linistas et apollinistas q
dimo auctore suo dicit
esse phibent dnm nrm in
quantum filius dignatus e no ha
buisse humana metes. Ihen
tes eis nonnullis et eos studi
ose audientes elitate sunt qda
ea puritate qua ille hoies et
deo imitabatur dicens eu no
habuisse mentem hoc est ra
tionabilem animi vni q a pe
coribus fm anim differt et
tu scis qm cognoscere faciens
esse si ita est ut vngit de
filius sapientiae vni dei prius
p quod facta sunt omnia belua
quadam cu figura humani cor
pis suscepisse credat. Displi
tuit sibi no inde correptione
ut redirent ad vitam viam
totiqz hoies a sapia dei sus
ceptum esse ostendit mltis
diminutione naturae si aplos
ipi audacia et anima totiqz ut
illi homines alienantes ab eo
solam carne humana eum
suscepisse dixerint adhibentes
et testimoniu ex eum mmo illa
finitas no intelligendo pueri
cofuge audient aduisti lachry
lica vitate dicentes scriptu
esse vni tab factu est et habitac
i nobis. Dub hys n vbi ita
vnu carni voluit esse copla
tu atqz conuictu ut nulla ibi
no solim mens si nec anima
humana mersisset. Ambiqz

Primo intendend est ideo sic ee
illud in euanio positu q usqz
ad visibilem carnez assump
co illi hmo naturae a dno
facta est atqz in tota illa puri
tate suscepimus pnt vni e
extrema aut atqz ultima
caro volens itaqz pro nob
comedare dulcor. Similitud
dei qm se se humiliante et
quonsqz humiliante expunges
vni carneqz noiamt pntes
animi naturaz que po est
infior carne pstantior atqz
n comedat humilitate qz dicitu
est verbum caro factu est
qz si dicit homo libum factu
est. Ita si vmo hec verba
intuentur et alius no
existis vbi ita calumpniari
fidei nre ut dicit vni vni
conuersu et conuictu esse in
carne et vni esse distasse
qz scriptu est vni caro factu e
Dicit caro humana tu sic
carnis no est caro et omis si
ex carne omis est et fm lo
quendi celebratore consuetudine
quidam fit q no erat desit
esse quod erat nec tu ita
hec verba intelligim q opz
et ipi nobiscu ita intelligunt
ut manifesto vbi quod est
ex eo q aliqua cele
bratione est dictu sit verbo
caro factum est. Denique si
vbiqz sunt caro notata sit
intelligend est ut anima
ibi esse credat. nec illi he
bunt animas de qba dictu est
et videbit omis caro salutare
dei. et illud in psalmo. Quia
di pces nras ad te omis caro
veniet et illud in euanio. Sic
dedisti ei pntes omis car
nis ut omis quod dedisti ei
no peat si heat vita eterna
in m melli. et solue omis
pnomiaz solus carnis
significauit ut fm hac locu
tionem et illud possit meligi.

Quod dictum est Verbum caro
factum est nichil dicitur esse
nisi unum homo factum est. sicut
enim apertum est plerumque nominata
sola anima homo intelligitur
Quia et illud tot anime des-
cendit egyptum sic rursus ap-
te coeli et nominata sola car-
ne homo intelligitur sic sunt
ista quae possunt perinde quod
modus nobis hunc eorum scire
quod ex eorum nomine ita in-
demus ut multis hominibus ita de-
scribat ut putet et eos per hec
verba coeli ad credendum et
confitendum quod mediator dei
et hominem hoc Christus animam
humanam non habuit sic quere-
mus quod ipse in deum manifeste
obsecramus nunc quibus offendi-
mus inimitabiles locos evangelice
scripturae narrati ex evangelice
litteris quod multis affectibus
sunt quae sine anima esse non
possunt non in ea profecto quae ipse
dominus tam multa quae dicitur
tristis est anima mea usque
usque ad mortem et peccata huius
ponendi animam meam et iterum
assumendi et maiorem dilectionem
nemo habet quod ut quibus animam
sua ponat pro anime suis
Tunc michi puerum quod
per dicitur figurate a deo dicta
sic multa pater eius locuti et
manifestum est etiam si ita
non ita sunt unde in opera est
pugnare agere ubi habemus
eius tunc rados per quas est
et nati de virginis maria co-
nomus et comprehensum a iudeis
flagellatum et crucifixum atque
interitum et sepultum et mortuum
quae omnia sine corpore intelligere
nemo potest facta nisi figurare
accipienda quousque dementissime
dixit cum dicta sunt ab eis quod
res gestas ut meminimus
narramus sic ergo ista cum

Corpus habuisse testatur sic enim
habuisse animam indicat affectus
ille quod non potest esse nisi in anima quod
nichilominus ista eius evangelice
testibus legimus et miramur est
ihesus et rados et crucifixus exhi-
bitus et multa alia inimitabilia
sicut et illud quod omnia offi-
cia sunt et corpus et anime ostendit
sicut sunt quod esurunt et dormiunt
quod fatigati ex itinere sedit et a
hominibus non enim possit dicitur et
in uocabulo libris dicitur esse
nam dei quia letitia et non
multos huius quibus motus ne-
que in esse consequens deum habuisse
animam credendum sit dicta sunt in
illa prophetas imaginatibus
non narratori manifestat non
et in eorum dicta sunt et magis per
des et oculi et facies et statura quod
admodum ista non indicat de huius
corpus nec sic illa anima quod
admodum ad nominata sunt magis
propter et cupit et cetera indicat eius
corpus Ita est quod de animae affect-
ibus eorum narratibus tenet
narrata sunt indicat eius animam
Stultum est autem credere narrati
evangelice quod manducavit et
non ei credere quod esurivit et si non est
consequens ut omnis quod manducat
esurit etiam et angelos legio
manducasse si esurisse non legio
neque ut omnis quod esurit manducat
Si autem officio aliquo se adhibeat
a desit ei alio facultas quod ma-
dendi si in vobis quod narrat evan-
gelista ut credere est quia
utique sicut rex gestas iudex
facti gestas constituit Quia
autem quod manducavit sine corpore
intelligi non potest sic quod esurivit
sine anima fieri non potuit nec
illa terre magis dicitur mepti
calomyma quod invidiosus respicit
etiam si non tamen potest
tamen sunt quod opus flagellato
crucifixus habet affectus animae re-
ras sunt facile quippe inde

Ademq; ergo sub necessitate
 potest q; comp[er]sus flagella
 tus crucifixus & mortuus ut
 tandem sine penam si uelint
 intelligat sic eu[angel]i[st]as d[omi]n[u]m
 hoc est affectus uoluntate dis
 pensat[i]onis reas cu[m] ut placu
 it suscepisse q[ua]damod[um] passio[n]es
 cedis eas dispensat[i]o[n]e uoluntate
 sine ulla n[ecessitate] suscepit q[ua]m
 admod[um] nos uoluntate no[n] mo
 rum sic & no[n] uoluntate nascimur
 illi ac utq[ue] aucte ut op[er]e h[ab]e
 exhibuit sicut q[ui] no[n] no[n]e ne
 nos ne latos q[ui]sq[ue] auellit a
 fide uerissime passio[n]e p[er] q[ui] corp[us]
 eius ondu[m] sic nos ip[s]os no[n]e
 n[ecessitate] p[er] q[ui] a fide uerissime
 affectu[m] p[er] q[ui]a ei[us] auct[orit]as ag[er]
 am[er] ut ip[s]os d[icit] de cetero a con
 sentiendo catholice fidei si no[n] eos
 de cetero ex[em]plabilis pudor imitadi
 q[ui]us f[aci]t d[omi]n[u]m cu[m] & cu[m] monit[ur]
 defen[s]e sententia re[cto]r p[er] q[ui]a m[er]it[um]
 fidelit[atis] ad formam p[er]tine[n]t
 intelligenda s[un]t i[n] eo q[ui] d[omi]n[u]s ait
 si q[ui]s dimittit uxor[em] suam excep[ta]
 q[ui] d[omi]n[u]s dimittende q[ui]q[ue]
 Solaz am[er] fornicat[i]o[n]is
 admittat & pagam di
 mitta q[ui]sq[ue]m prohibet q[ui]sq[ue]s
 est ut pagam fornicat[i]o[n]is cu[m]
 deponit Solaz aut fornicat[i]o[n]is
 cu[m] face[re] ex[em]plam d[omi]n[u]m cu[m] de
 dimittenda causa loquit[ur] i[n] em[er]o
 pagam vero coniugiu[m] hinc no[n]
 uidet[ur] dimitti C[on]tra cu[m] ap[osto]lus
 q[ui]sliu[m] de hac re daret ut fidel[is]
 uolente s[er]u[us] esse q[ui]sq[ue] non
 dimittat aut ergo dicat d[omi]n[u]s
 ubi d[omi]n[u]s intelligat no[n] quida[m]
 m[er]ito ut dimittat ne contra
 iussu[m] eius q[ui]sliu[m] dare uideat[ur]
 ap[osto]l[us] s[ed] cu[m] p[er]mittit ut nemo i[n]
 hac re iussio[n]is n[ecessitate] teat[ur]
 s[ed] q[ui]sliu[m] uoluntate libe[re] faciat
 uerit[as] si q[ui]sq[ue] affe[re]t sola
 illaz fornicat[i]o[n]is d[omi]n[u]m admittit
 ad causaz relinq[ue]nde q[ui]sq[ue]s
 que uolgo fornicat[i]o[n]is dicit[ur] i[n] q[ui]
 cubitu[m] et illicito p[ro]p[ter] h[ab]e
 est dicere d[omi]n[u]m cu[m] de hac re

loqueret[ur] de unoq[ue] fidel[is] diu
 isse & marito & uxor[em] si abo
 fideles s[un]t nec vni latat al
 teru[m] relinq[ue]re nisi causa for
 nicat[i]o[n]is ubi no[n] p[er] pagam
 m[er]ito intelligi q[ui]a uxor[em]
 fidelis est Sic u[er]o & ap[osto]lus
 uidet[ur] distingere cu[m] ait h[ab]et
 aut q[ui] s[un]t i[n] coniugio pa
 pio no[n] ego s[ed] d[omi]n[u]s uxor[em]
 a viro suo reconcilia[n]t ubi
 intelligit[ur] Cu[m] & si una i[n]
 causa q[ui]a sola uoluntate con
 iugii p[er]mittit mulier a viro
 suo recessit i[n]m[er]ita p[er]se
 uerare debet aut si no[n] se
 continet viro p[er] q[ui]a recon
 ciliari uel correcto n[on] certe
 tollerando q[ui]a alia m[er]ito seq[ui]
 tur aut & dicit et vi[ro] uxor[em]
 no[n] dimittat d[icit] eand[em] foraz
 m[er]ito i[n] viro q[ui]a p[er]p[et]ue
 bat i[n] femina q[ui]sq[ue] ex p[re]cepto
 d[omi]n[u]s i[n]firmat ista Sequit[ur]
 reas aut ego no[n] d[omi]n[u]s dicit
 si q[ui]s n[on] habet uxor[em] i[n]fide
 lem & e[st] ubi dat intelligi do
 minu[m] de h[ab]et locutu[m] ut neue
 alterum dimittat et si fide
 les ambo essent re[cto]r

P Er idem tempus & Genesi pñ Incipit Liber scti
 libris pñ ab eo dicitur & Augustini super
 paradiso dimissus est adam. et Genesim ad lram
 flammica triumphica posita est insigne. Primum &
 tñm aut ad hoc nñ pñ lib' pñ essent duodecim
 addidi i quo diligetms & paradiso disputat. Et tu la
 horum librorum mñt & Genesi ad lram i non secundum allegorias
 significaciones. sed secundum reru gestaru pñtate. In quo ope pñt
 quesita quam nñt sunt. panora firmata. ceta vñ ita posita
 velut adhuc regnanda sunt. Hoc pñc libris postms repñ. sed
 pñc tñm. quia dñtate. ideo eos vñ ordine quo repñ retolm
 In qñto et vñmñq mñs libris posm & sñm em regnñssu
 est. quos dispositu pñ per angelos in manu mediatoris non
 pñ aut apte. Si immores codices pñ mñssu maxime quos de
 lege em dñm est. Et nñc tñm & sñm dñm multi latini co
 dices hñt pñ mñssu. In vño libro quo dñt. Adam
 nñmñe di sñm quā sñm est pñ dñssu pñt. non pñ accipied
 est. tñmñ m co nulla remñssu. sed qñ tñm & sñm nñ refore
 mñtñe opñs hñt. In pño & mñs mñ mñtñ vñtñ dñt
 dñssu quod sñtñs sunt. qñ mñm vñtñ. cur pñtñs esse
 vñtñ. sñm dñtñ. quasi ita non pñtñ opñs mñssu. Emñ
 dñm sñtñm bñtñt est

O mñ dñm sñtñm bñtñt est. secundum id qd dñm significat
 dñm. Et dñm eruditñ m regno di sñm esse pñssu. Et
 pñtñ dñmñ sñm nona et vñtñ. que dñm etia testamñtñ dñm
 In libris dñmñ sñm mñtñ. oz que pñtñ sñm dñmñ. qñ sñm
 narrent. Et nñc sñmñ pñmñtñ. Et nñc agenda pñpñmñ
 vel monñtñ. In narracñe gñ rerum sñmñ qñmñ vñtñ omñ
 secundum figuram tñmñdo mñtñm accipiamñ. Aut etia sñm reru
 fidem gestaru assenda. et dñssu sñmñ. Nam non esse accipied
 figuratñ. mñtñs dñmñ dñtñ audñtñ attendñs apñm dñtñ
 Et aut omñ m figuram tñmñtñ illis. Et illud qd m genesi
 sñtñm est. Et erunt dñm m carne vñtñ. Et agñm sñmñtñm co
 medñtñ m pñpñ et ceta. Si go vñtñ modo illa sñtñm sñmñ
 tñmñ est. quāms quā dñm est pñ allegoriam significacñ. In
 pñm sñm dñmñ et tñmñ. Et tñmñ m pñmñ tñmñ. An qñ
 pñmñ sñmñ sñmñ. An m pñmñ quod ē vñmñ dñmñ omñgñtñ
 films. Et quā pñ sñmñ dñmñ sñmñ nñlā qñmñtñe opñm mñtñ
 ha et tempalia. Et quā significetñ nomñe celi et tñmñ. Et tñmñ
 pñmñs corpāls creatura celi et tñmñ vocatñm accipit. An tñmñdo
 corpāls. Et m hñ libro & pñmñtñm tñmñssu mñtñgñtñ. At ita
 dñssu celi et tñmñ ut omñ creatura corporeā sñmñtñm atqñ mñlā
 rem significacñ volñtñ. An mñtñssu mñmñs ut dñmñ celi

Et tñmñ
 In sñmñ sñmñ altñ dñmñ. Et facta
 futura
 agenda

et sic. Spinalis videtur vita sic esse potest in se composita ad creaturam
tali omni compositio formatum atque perficitur. si autem non composita. Formis
est Corpalis a se possit intelligi per principium omnis corpore qualitatis
que apparet in materia formata cum iam sint spiritus corporum sine
visu in alio quolibet spiritus corporis perceptibiles. An celum intelligendum
est. creatura spiritualis ab eo ordine quo facta est per se illa et beata
semper. Terra vero corpalis mater ad hunc impeditur. quia erat
inquinata moribus et incomperta. Et tenebre erant super abyssum
quibus rebus videtur informitate significare substantie corpalis
An videtur informitas. hinc etiam posuerunt ubi spiritum Corpalis
quod eo quod dicitur est. sic erat moribus et incomperta. Spinalis autem
quod dicitur est tenebre erant super abyssum nisi in ipso tenebris
abyssum intelligamus cum videretur spiritualis informis nisi composita ad crea-
torem. quo solo modo formatur potest ut non sit abyssus. Et illud ut
non sit tenebris. quod dicitur est. tenebre erant super abyssum. an quia
non erat lux que si esset. utique fuisset. et tamen si fuisset. et tunc
et sit in creatura spirituali. cum composita ad incompositum atque incorpale
lumen quod est deus. Et quod dicitur deus fiat lux. Item spiritus
an in ubi composita. Et si temporaliter atque mutabiliter. Et non possit intel-
ligi hoc dicitur deus nisi per creaturam. Ipse quippe est ingenerabilis
Et si per creaturam dicitur deus. fiat lux. quod est prima creatura lux si
erat iam creatura per quam deus dicitur fiat lux. an non est prima
creatura lux quia dicitur est. In principio fecit deus celum et terram
et vocat per creaturam creatam nunc si temporaliter atque mutabiliter quia
dicitur fiat lux. Et tunc si ita est. corpalis lux facta est ista quia
corpus oculis videtur. dicitur deus per creaturam spiritalem quam deus
iam fecit. cum in principio fecit deus celum et terram fiat lux. eo
modo quo per creaturam creaturam minorem et occultam motu. Immo dicitur
potest fiat lux. An etiam corpalis. sicut vox dicitur deus fiat lux
per corpalem sonum. et sicut mens dicitur deus et hoc per creaturam
corpalem quam fecit deus. cum in principio fecit celum et terram
antequam fieret lux. que in hac ponente voce facta est. Et si ita est
quia lingua sonum dicitur deus fiat lux. quia videtur erat lingua
dignitas. que postea facta est in edificatione terris per deum. Et
nam lingua erat una et sola. quia deus locutus est. fiat lux.
Et quia erat quia oportebat audire atque intelligere. atque vox hanc
per se. An hoc ab humana carnalis quia cogitans est atque suspensio
Et tunc ergo dicitur. An id quod intelligitur in sono vocis cum dicitur
fiat lux. non autem ipse corpens sonus hinc bene accipitur esse vox
deus. et utrum hoc ipsum ad nam pertineat ubi est. Et quod dicitur
In principio erat verbum. et verbum erat apud deum. et deus erat
verbum. cum de ipso deo. omnia per ipsum facta sunt. patet ostendere
et lux per ipsum facta cum dicitur deus fiat lux. Et si ita est
etiam est quod ait deus fiat lux. quia verbum deus apud

Dnm filius vniuersi di pñ rectum est quia mo do h melius vbo dñe
 creatura temporalis fca fit. cum em vba sint ipis cum dicim. qñ et
 aliquid em in est. m vbo di qñ f' aliquid dñat. Et tunc fit qñdo
 f' dñat in illo vbo est. In quo non est qñ et aliquid. qñ nō
 totum illud vbum rectum est. Et que est lnp. ipa que fca est vbo
 pñale qñ an corpale. si em pñale pt esse ipa creata iam h dñe
 pñale que pmo celum appellata est. cum dñm est. in principio fecit
 dñs celum et terram. ut qñ dñs fiat lnp. et fca est lnp. ca
 renocante ad se creatore compio ems fca atqz vlnata intelligat. Et
 em ita dñm est. In principio fecit dñs celum et terram. et nō dñm
 est. In principio dñs fca fca celum et terram. et fca sunt celum
 et terra. pñ dñe narrat. Dixit dñs fiat lnp. et fca est lnp.
et fca sunt celum et terra pñ dñe narrat. Dixit dñs fiat
lnp. et fca est lnp. Vtrum pñ vlt. nomine celi et terre qñ hñd
 erat et quidam quod dñs. Et dñe pñtes qñ hñd. qñ fca
 cu pñgla dñ. Dixit dñs. i. qñ vbum fca fca qñ fca
 em cum pñm fca fca informitas matie. sine pñale sine corpale
 nō erat. Dixit dñs fiat. qñ forma vbi pñm pñ coheret
 que pñpñe dñt dñs omnia neqz pñe vñs neqz coheret
 tempa pñe vñs coheret coheret pñ hñe qñ pñe pñpñe
 non mutat. m pñe cum dñm hñe ab eo quod fca ac pñm
 est informitate quodam tenet ad mñm. sed tunc mutat. vbi
 formam pñm atqz in qñm hñe pñ coheret. cum et ipa pñ
 pñ gñs coheret ad id quod vñ ac pñm est. i. ad creatore sine
 pñpñe forma caput. et fit pñm creatura. mñ mñ qñ pñm
 narrat. Dixit dñs fiat. Intelligam. qñ dñm mñpñm in nā
 vbi ems coheret reuocatis ad se mñpñm creatore. mñ non pñ pñ
 mñ. sed formetur pñm pñm pñm pñm que pñ coheret expñt.
 In qua coheret et formatione. qñ pñm modo mutat. dñm
 dñm hoc est filius di. Semp pñ coheret plena similitudine et
 essentia pñ. qñ ipse et pñm pñm. Non em mutat. hñ vbi
 formam. si an pñ creatore. mñm et mñm pñm. hñ vbi
 qñm nō ita fit qñ vñ. sed tñm pñm est cum dñ. pñm
 fca dñs celum et terram. Et dñm qñm creatore mñm mñm
 mñm mñm. fit em alñ qñm. quod em vñm est et qñ
 qñm creatore ems ab illo ad hñ mñm. Per id em quod
vñm est mñm pñm creatore reuocante ad em ut formet.
mñm mñm mñm pñm pñm pñm hñ est quod mñm. Non em
 hñ mñm vñ vñm filius em non est hoc pñm esse quod
 mñm. sed em hñ est ei vñm quod est pñm ac bñ vñm.
 creatura vñ qñm pñale et mñm vel vñale que vñm

esse illi ubi pinguetudo per hunc informem modum. quia non sic sunt dei
esse. quod nunc. ita secundum est vnde. quod sapienter ac bene vnde. An
em a sapienter commutabili stulte ac impie vnde. que informitas eius
est. formatur em commutabilis ad incommutabili hunc sapienter vnde. de
quo em existit nisi sit ut commutabilis ac vnde ad illam commutetur. vel
sapienter ac bene vnde. principium quippe creaturæ intellectualis est etiam
sapientia. Quod principium manens in se in quibuslibet modo resurgit
omnibus inspiratione notatorem loqui et creaturæ em principium est
commutetur ad id ex quo esset quod ac formata ac perfectior esse non possit
Quod quod interrogatus dicit quid esset. Respondit principium quod et loquitur
nobis. Quod a filius loquitur. per loquitur. quia per loquitur de
vbi quod filius est etne more. si more. Id est loquente de vnde
tota. Inest em deo benignitas prima et pater. et in pater. Et quod
non ex indigna pro ex beneficia veniens amor in opera sua. pro
pater quod pater. Inest deus fiat hunc. pater pater dicit
et pater deus sebat in per aquas. Quia sine aque nomine uoluit
appellare totam corpalem naturam. ut eo modo infirmaret. Vnde
fuit est formata sunt omnia. que in suis quibusdam iam dicitur
possunt. appellans aquam. quia ex humida natura videmus omnia
inter per pater varias formas atque conspectus. Omne spiritalem vnde
per quodam forma ante conspectum quasi fluitante sebat
vnde pater deus quia paterbat per bone voluntati creatoris quod
illud erat quod formandus perficiendus quod inchoat. ut. Inest de
in vbo suo. Fiat hunc in bona voluntate. hoc est in duplicato
eius per modo in quod manet quod factum est. et ideo lem est
quod placuit de pater Inest. et factum est hunc. Et vnde deus hunc
quia bona est. ut quodam in ipso exordio inchoate creaturæ
que celi et terre nomine per id quod illa perficiendus erat quod
rata dicitur infirmat creatoris. Nam Inest pater Inest
fecit deus celum et terram intelligimus pater in dei nomine. et pater
in dei y nomine quod non per sed per principium create et quod erat
inchoate create principium est. Inest em pater. et pater deus sebat
super aquas completa quod creaturam tunc agnosimus. Ita
et in conspectu atque perficiendo creaturæ. vnde pater designat
et ead dicitur infirmat vbi per dei. Et vbi. Benecator deus deus
Inest deus. Et pater bonitas in qua deo placet em deus. Vnde
deus quia bonum est. Et em quod creaturam pater quod inchoate
creatura per quod quod creaturam pater deus pater Inest pater
omni erat invisibilis et inchoata. et tenebre erant super aquas.
Ac deus inchoate et pater deus sebat in per aquas. In
quod egemus atque indignis amor ita diligit ut vbi quod
diligit subinat. pro em memoretur pater deus in quo per
fuit em benivolentia dilectio quod intelligit. si factum deus est.

Ne facienda opa sua per indigentiam mutaret potius quam per humilitatem
 Infirmitate sua amare id putaret. Cum rei memor apud dicitur
 de caritate per emmentem viam demonstratur se per aut. Et alio loco super
 emmentem. nuncio sic caritate per. Cum go sic oportet infirmos per dei
 ut si per dicitur quodammodo factum est nisi prius infirmus aliquid
 inchoatum cum si per dicitur. Non autem loco per omnia supante ac per
 lente potestate. Ita cum rebus quilla inchoatione per factis atque for-
 matis vidit deus quia bonum est. Placuit enim quod factum est in ea
 benignitate qua placuit ut fieri. Deo quippe sunt per que amat
 deus creaturam suam. Ut per et ut maneat. Ut esset go quod maneat. *diligit deus
 creaturam
 ut sit
 maneat*
 per dei super se dicitur si aquam. Ut cum maneat vidit deus quia
 bonum est. Et quod deus dicitur est si et de omnibus. Amen
 cum quidam si per omnia temporalem volubilitatem in amplissima potestate
 sub deo et quodam modo per modum sui temporis modis. Deum per expressum
 verum plerumque pulchritudo colorit. Et quod go dixit. Fiat lux et
facta est lux. In aliquo die dixit. cum ante omnia. Diem. Quod non
 videri sibi coetivum dixit. per aliquam creaturam dixit temporalem
 ac per hoc non est prima creatura lux. quia iam erat creatura
 per quam temporaliter dicitur. fiat lux. atque illud ante omnia. die
 fecisse intelligit. Et quod autem est. In principio fecit deus celum
 et terram. ut celum nomine intelligat. per nomen iam facta. et formata
 creatura tamquam celum. huius quod in corpore sumum est. Sed
 enim die factum est firmamentum. quod rursus appellavit celum. Et
 ante nomen visibilis et inchoante et tenebrosae admissi imperfecto
 corporalis sube signa est. Unde temporalia illa fuerunt quorum primum
 esset lux. Et quod autem per creaturam qua fecit ante tempora. diu po-
 tuit temporaliter. fiat lux. invenire difficile est. Sono enim vocis
 non intelligimus diem. Nam quod est tale corpus est. Aut quod illa
 imperfectione sube corporalis fecit deus aliquam nunc vel vocem corpoream
 per quam sonaret. fiat lux. Ergo aliquid vocale corpus ante hunc
 creaturam est atque formatum. Sed si ita est. iam erat tempus per
 quod vox omnino sonaret. qui per se et successiva periret. Et quod
 si iam erat tempus antequam fieret lux. nunc tempore fieret vox
 que sonaret. fiat lux. ad quem diem pertinebat illud tempus. Unde
 enim dies idemque per nomen ille nunciat maxime. quo facta est lux.
 iam ad ipsum diem pertinet totum per tempus ex quo factum est
 vocale corpus per quod sonaret. fiat lux. Et quod facta est vox
 lux. Sed omnis talis vox per audientes per corpus sensum
 alioquin per se. Ita enim factum est ut per aere sentiat
 Nunc itaque talem habet audientia illud quod per erat in mundo
 et inchoante. cum per deus per se. ac dicitur. fiat lux. Et per
 dat itaque hoc ab omni cogitante abfuerunt. Et tunc go per nomen

motus secundum tempus est quo dicitur intelligitur fiat lux expressis
ab eterno deo per verbum coeternum materiam primam quam iam fecerat
cum dicitur est In principio fecit deus celum et terram in illo celo
celi iam et illa terra non tamen sine aliquo sono. sed etiam sine ullo tempore
motu primarius creature in eius mente atque ratione fixa quodammodo
ambo per coeternum. et quodammodo impressa intelligitur secundum quod
monetur. et ad primum completur inferior illa tenebrosa impressio ne
corpore et fieret lux Sed minus est ac difficilium capere quod
dicitur deo vero temporali indente neque temporali audiente causa
et tunc contemplatione vitata omnia tempora excedit per intelligentiam
sibi met impressas sub inimitabili dei sapientia rationes tamquam intel-
ligibiles loca que in ea que infra sunt transmittit si tales
motus in rebus temporalibus vel firmamentis vel ad inspirandum
a lux que prima causa est ipsa fiat et facta est et primatum crea-
ture intelligenda est ipsa est intelligentialis causa que nisi ad crea-
torem illuminanda completur fluctuat in seipsum. Cum autem quia
et illuminata est. factum est quod in verbo dei dictum est fiat lux
Perceptum quodammodo sine tempore. Item quia in verbum primum coet-
ernum non cadit tempus. Vnde ita et sine tempore factum est per quod
for situm querat Sed quod potest hic intelligi in facta lux et dimissa
atenebris et tenebris & diei noctis quod vocabulis dicitur septima
facta est vespere. et factum est mane Dies unus Vnde in illud dei
factum per primum dei tunc pacto ad vespere venit et quod nocte
est initium Itemque pacto nocte primum completus est totus
Dies nisi mane fieret in alium diem in quo die deus aliud
quod operatur Immo vero id ipsum primum est. cum deus
nullo modo syllabarum eterna ubi sunt ratio ne dicitur fiat lux
cum tanta mora facta sit lux dicitur diei primum primum et vespere
fieri An forte ait quidam lux facta est. sed mora dicitur tempus
in eo confirmari potuit. cum dicitur tenebris atque utique de
factum primum vocabulis primum. Vnde si ad hoc vel tanta
mora si potuit adeo quanta dicitur a nobis. Dicitur quippe et
lux et tenebrarum in ipso utique opere. cum lux fieret coeterna
est Non enim lux esse potuit nisi dicitur tenebris et
omne vocavit deus lucem diei et tenebras nocte. quanta mora
si potuit causa per hoc syllabarum primum vocis esset. nisi quanto
et a nobis dicitur lux vocet dies et tenebre vox vocentur nisi
forte quis digneat si quia super omnia magnus est deus primum
ore diei plenas quoniam paucissimas syllabas per totum diem
primum potuisse dicens. Hoc accedit quia verbo est coeternum et
inimitabile Sapientia minus etiam rationibus non corporalis vocis
sono vocavit deus lucem diem. et tenebras noctem primum quod
si vobis quibus vocavit primum quia lingua vocavit. et quid opus
erat primum inimitabile ubi tunc quoniam non erat corporalis nullus

auditus et non inuenit. Gaudet est quod cum nō partem eēt h' opus
 dei tādū stetit lux in precedente nocte dicitur. Intimū p'acm paget
 et tādū māuit nōx hūc succedens. Dicitur p'acm noctū tempus p'ri
 ret et mane fieret diei p'gentis vno p'me die tādū factū. Sed p' h'c
 dicitur nōx ut dicitur et ab hīs qm tādū cognōuit. et ab illis
 qm possunt facillime adūte quod eo tempore quo nōx apud ē nōx
 est eas partes mūdi p'ntis hūc illustrat p'p'rias p'ol ab eā p'nti
 ortum cadit. ac per hoc omnibz p'xim horis nōx p' p'ntem qm
 tādū alibi diem alibi nocte. Numq' nam qd in parte aliqua
 p'nti p'mū diem nisi v'p'p'ia fiet tūc ab ea parte in aliam
 parte lux accedat. Nam et in h'bo. qm appellat' cōiastes. ita p'p'
 tūc est ortus sol et occidit in locum sūm dicitur. hoc ē in eū
 locum. Unde ortus est. Et dicitur. Ipe dicens illuc vadit ad ansp'p'
 et tērit et ad aqm lonē. Australis qd pars est tūc. a' ad aqm lo
 nē tērens p'rent nōx est. Nam in alia parte nō est dies
 nisi p'ntia solis est in p'orte p'ortis figmentis cor m'clmand
 est nisi credamus credamus p'olem m'ari se in m'ge atq' locum
 ex alia parte mane surgit quāq' p' ita esset dies p'osset em
 et aquas m'mare quando ab eis nō p'osset extingui. sed hoc
 nō p'anosū suspicari. Eūc ead sol nō dūm erat. quā p'p'ia p'nti
 lux hūc p'mo die f'ra est nūq' nōm occidit in p'orte p'nti
 nōx. Si aut' corp'alis quoniam illa lux est quā post occa
 sūm solis m'cl nō possim' q' quā nec lūna erat ad hoc nec ali
 que stelle aut p' p'm' mea parte celū est in qua sol nō non
 p' solis lux. sed quāsi comes ems eadem ita q'nta ut d'p'm
 d'nos p' nō possit ad eand' reddim'. Difficultate p'olūde hūc
 questionis quā et ista lux ead' modo quo sol tamq' comes
 ems ab occasu in ortum tērens redit et est in alia parte.
 mūdi quā tempore pars ista in qua p'mū tenebatur in nocte
 ex quo cogit quod ab p' in vna parte tādū dūm fuisse qm p'te
 lux ista d' p'nti. ut possit ei v'p'p'ia si. An forte in ea parte
 hūc ferat in qua f'nti erat hōm'ez. et ideo tūc ab ip'a p'te
 lux d'p'essisset v'p'p'ia f'ra. It' ead' tūc in alia parte lux ista
 esset quā in d' d'p'essat mane exortim' ap'acto tēnti. Ut quod
 ergo factū est p'ol in potestate diei qm luxet sūp' dūm si lux
 illa diei facienda sūfferat quā dies ead' vocata est an illa p'or
 regiones p'iores alia longinquas illustrabat nisi sentire non
 p'osset m'ris atq' ita oportebat p'olem si p' ex quā dies m'f'is b'z
 mūdi p'ntis apparet. p't et hūc d'nti auctu ē ē fulgore diei p'ole
 addito ut p' lūcem illam in q' fulgens dies quā nūc est fuisse
 tādū. Etiam hūc aquoda d'ctum p'rio p'mū nām lūas m'ducta
 in ope creatoris tūc d'ctū est: fiat lux et f'ra est lux. Postea
 v'p' tūc d'ctū ē: hūc d'nti quā corp'a lūce factū p't fuisse qm
 nūc ordīe d'ctū quā v'isū est creatori tūc m'nta in sūm ē ē

facienda. Et tunc uia huius quo transit scia ne sit ipsa nisi in
cassim nox pagetur nec ille dixit nec facile posse mitem arbitrar.
Neque enim extrema esse credendum est. Insuper nocte tenebre succedunt
et rursus accessum nisi mane fiet antequam si sol officio ge
neretur. Quod a quarto die repisset si eadem testatur scriptura quod
antequam fieret quo tantum est potuit tres dies noctes quod succederet
quod primo scia est promissum natura si huius corporalis tantum scia mitem
genda est et mitem exphat est. Nisi forte molem tenebra
et aqueam antequam esset ab alterutro utrumque distinet. Quod
tunc die scia scilicet tenebras dum appellasse quod dixit per es
sorem corpulentia qua huius penetrare non potat vel per obscurum
summa tante molis quam nunc est nisi exalta parte hanc corpus
Si ex alta parte huius fiet. Quod quem locum enim emphat corpus
molis huius. per mitem non sunt in coloris umbra est qua
locus carens ea luce qua illustrat. nisi impedit corpus
opacum hic totum est quod umbra dicitur que per promole
corpus tam magna sunt nisi occupet partem tunc quantum exalta
parte dies occupat vocat. Neque omnes tenebre nox. Nam et
in pelminis alius in quam ab omni huius rursus per partem
molem non finitur sunt utique tenebre quia huius non est ibi
totum quod partem id carens luce nec tunc tales tenebre ac
cepit vocabitur noctis. sed ille que in eam parte tunc succedunt
Unde remonet. Dies. si non omnis huius dies appellatur. Nam
et luce huius est et si dicitur. et lucens et coruscans. et quod
rursusque verum ita fulgetur. Sed illa huius appellatur dies enim
nox precedenti recedenti quod succedit. Sed sic prima huius illa
huius illa undique tunc molem diffusam contexat sine staret
sine tunc non erat ex qua parte admitteret nocte per siue
red. quia inquam ipsa distendebat. nisi ea fueret locus. An
ex parte scia erat nisi ipsa tunc et nocte ex alta parte
qua tunc promittet enim enim tota tunc ad hoc aqua tegit mitem
impedebat ut agnoscere. et globosa molis ex una parte fueret
diem lucis prima ex alta nocte huius absentia. que in eam
partem succedere atempore rectissimo ex qua huius in aliam distinet
Et tunc quo congregate sunt. aqua si tota tunc pars occupat
nunc ille per que districte sunt nisi tunc mitem inquam
partem congregate sunt. Si enim erat aliquid mitem tunc quo congrega
rent. iam apparebat auda nec totum ab huius occupabat. Si al
totum terat quis erat locus quo colligunt. ut tunc auditas ap
paret. Numquid nam in aliam congregate sunt sic fit enim ad ve
tiland in acre messis tunc per huius. et coacta a aggem
mudat locum que diffusa contexat quis si dixit enim mitem
insequens campos mitem equalis finis. Et tunc etiam enim
aque fluctuantes quod velut montes erigunt. sedate rursus

tempore statim complantur. Et per quia litora nudat lacus non
 potest dici nulla esse alia harum spacia quo accedat id quod aliunde
 dicitur. Unde in eodem locum. ex quo recesserat iterum accedat in omni
 tota omni terra undosa natura coarctetur que coelestis in nudaet
 aliquas partes in forte rarior aqua velud nebula terras tenebat
 que congregatae quassata est in ex multis eas partibus in quibus
 aida posset apparere nudaet et in aquam et sic longe lateque subsidens
 potuit alias partes per coarctas quibus affluentes et corructes aqua
 recipere in apparere aida. Et hinc partibus unde humor accedat
 Non autem est informis omni modo mater in etiam nebulosa per appa-
 ruit. Et ideo quia ad hoc potest quando dicitur istas copiosas aquas per
 per qualitates quod erant. In nullo enim in dicitur huius inveniunt. Itaque
 si hoc ante omni diem fecit sic ante primorum istorum dicitur quicquid
 scriptum est. In principio fecit deus celum et terram in si in terra voca-
 bulo intelligamus iam formatam terram per se ipsum aquas. Ista
 iam in visibili per se in quia declaratur in si in eo quod sequitur scriptum
 dicens. Terra autem erat invisibilis et in composita. et tenebre erant
 super abyssum et per deum super se habet super aquas nulla opme-
 nunt in formitate in. Sed terram et aquam. sine luce que non
 dicitur erat terra sine iam notissimis qualitatibus coarctas. in ideo
 terra invisibilis terra intelligatur quod aquas coarctas non possit in di-
 catur in etiam si esset quod posset in di. Ideo vero in composita quia
 non dicitur amari distincta esset et composita litoribus et sine fetibus aia
 libens decorata. Si ergo ita est. cur ille per que per in dubio corporales
 sunt ante omni diem facte sunt. Cur non scriptum est. Dixit deus
 fiat terra et facta est terra. Item dixit deus. fiat aqua et facta est aqua
 vel utrumque. Et si una. quod lege loci in fine continentur. Dixit deus
 fiat terra et aqua et sic factum est. Cur non dicitur est. cum hoc
 factum esset. Vidit deus quia bonum est. Hic enim consideratur sua sit
 quod illud et catholica fides perbit. et etiam narrato dicit nullum
 narum materiam esse potuisse in ab omni rerum. non solum forma-
 tarum. sed etiam formalium inchoatore deo atque creatore. De qua
 etiam dicit ei quaedam scriptura. Et in fensu mundi ex materia. for-
 mae hanc manifestis vobis quibus per speciali perentia. tardioribus
 etiam litoribus vel auditoribus cognoscere fuisse memorata quibus
 ante diem annuntiationem dicitur est. In principio fecit deus celum
 et terram et tunc dicitur. et dixit deus in. Incepit forma-
 tarum rerum ordo consequenter. Non quia id informis materia rebus
 per per est. cum sit utrumque simul generatum et unde dicitur est. Et
 enim non in vobis vobis vobis formata voce indicat. Non autem quod
 loquitur per emittit informis voce quam possit postea colligere.

atq; in vba formae. Ita creator deus nō potētem tēpē fecit informē
mān et eam postea per ordinem quāzūq; natūz. quasi sēda cōsi-
deratione formavit formata quippe exant matiaz. Sed quod illud
Vnde sit aliquid et si non tēpē tamē quada origine p̄ne est qm̄
illud qd' nūc sit potuit dūcē septima loquēdi tēpēbus qd' deus
faciendū tēpēbz nō dimisit. Si em̄ querat. Vtrum potē dēus
an dēote vba faciāmus nō facile quīq; ita tūc inge mo-
reptur qm̄ nō potēs vba s̄ dēote. Rūdat. Ita quā mō
vtrūq; s̄l qm̄ loquitur faciat quid vnde faciat nālī attēōne
Satis apparet quā obrem cum sint vtrūq; dēus fecit et vā q̄
formavit et vtrūq; ab septima dici oportuit. nec sūm vtrūq;
dici potuit p̄ne illud. Vnde aliquid fctū est. Sic dēus
quid dūbitet. Et ma. etia in dicēz mān et formā vtrūq;
sūm esse intelligimz. nec vtrūq; sūm possimz enī re. Sicut
aut in breuitate tēpōis contigit. cum duo ita vā p̄fina n̄ alim
ante alim p̄fina q̄ p̄fina ita in p̄lixitate narratōis alim
p̄mō quā alim narrandū sūm quā mō vtrūq; n̄ dēus est
sūm facit dēus. Et quid sola origine p̄mō est in faciendo et
tēpē p̄mō est in narrando quia dūc res quāz est alia nullo
pōt est nominari sūm nō possunt quāto mō sūm narrari
Nō itaq; dūbitandū est ita esse. ut cum istam informē mān
p̄e vā vā sit fca n̄s adeo et rebz. que dēlla fca sūm s̄l
concreta sit illis. Sed edibit dē cam etia significare illis rebz.
fca quē erat invisibilis. et mōpōita. et tenebre erant s̄l abyssū
et p̄mō dēi sup̄fclatur super aquas n̄s excepto quod ibi pos-
tūm est dē p̄mō dēi ceta quāz verum invisibilis vocabla ad illa
informitātē n̄s ardēbz potat infima vā dēa intelligimz
quia h̄ duo ēa. i. fca et aqua. ad aliud faciendū opāntim
mābz tractabliora sūm cetis et ideo cōgentimz istis nomibz
illa infimabat infirmitas. si h̄ go p̄babit dē non erat for-
mata moles quā lux ex vna parte illustrans exaltā facit
tenebras. Vnde posset nōp dic dē p̄cedente sūcedē. Emissioz
vō gēōmz lucis illis si melius nocte dēmq; intelligere
nec campū videmz cur ita fiet. Non em̄ iam erant alia qd'
hic ita vūssitudo p̄hibet exhibet. ex quibz p̄mō medim
exortē p̄mō p̄mō dūmz exhiberi. Nec vllūm orit exēplū
quo istam emissiam gēōmz q̄ lucis n̄s dēi noctis q̄ vūssit-
tudines fient p̄bare possimz. Actus em̄ radiōz exortis n̄s
emqdam lucis est emissio. Et cōthi p̄t cum aciem qm̄ est
oculis n̄s p̄mō m̄mēimz. Et em̄ et cad rēludine que
sūm longe pōita aciemz. Nec p̄mē em̄ cōthi om̄s enere
que longe sūm dē sūm. Sed de obscurā quā ad mea optat
em̄tit. sed tamē ea lūz. que in s̄m videntis est tam exīna
dicit n̄ lūz adūmet. Etia lūz m̄h̄l videre p̄mō possit

Et quoniam si finis ab ea non potest quo exemplo de mori possit emissio
in diem. et conversio lucis in nocte per dei repere difficile est. Quod ad
specialis huius facta est. cum dicitur Deus fiat lux non illa vox patri
tota intelligenda est per quam facta sunt omnia et que illuminat.
omnem hominem. sed illa. Equa dici potuit. Quod omni creatura est
sapientia. Cum enim eterna illa et incomprehensibilis que non est facta. sed
gentia sapientia in specialis atque rationales creaturas per in omnia facta
se tunc esset nisi illuminare lucem possit fieri in eis quedam luculete rationis
affertur. que potest accipi facta lux. cum dicitur Deus fiat lux. Si itaque
erat creatura specialis que nomine celi signata est in eo quod per
tunc est. In principio fecit Deus celum et terram. Non corporeum
celum. celis corpus. Hic est per omne corpus non gradibus sed
sed non est substantia positum. Quod autem modo sunt si potest
et quod illuminaretur. et ipsa illuminata ac dicitur per narranda sunt
paulo ante dicens. cum de materia tractarem. Sed sunt in
precedere nocte et vespere fieri que parte nullum sunt atenebris
hoc qualiter lux dicitur potest. Ante septima. Et dimisit deus
in lucem et tenebras. Numquam iam erant perfectiores. et stulti
cadentes alimur utatis in quos. et in eadem luce permanentes si
in deus tamquam in lucem et tenebras nocte videtur se non
operatore perfectum. sed ordinatoris distinctionis minoris. Quod
hic dies totius temporis nomine est. et omnia volumina secundum
hic vocabulo includit. Quod quod non deus est primus sed unus
dies. Et facta esse inde vespere. Et factum est magis mane dies
unus in per hoc quod facta est vespere per rationis creature. Quod
autem factum est mane renouato eius signata indicatur. Sed si
allegorie prophetie interpretato est. quoniam non isto sermone interpretum
In ista enim de septimo hunc loqui secundum prophetate rem gestare
non secundum enigmata figurarum. Ergo ad rationem facta quod dicitur
natura. quo in eadem vespere. et mane in luce specialis. An
dies quod lucis atenebris distinctio est iam rei formate. ad
informem appellatam vocem dei. et noctis informem distinctio
est. qua signatur nihil in inordinatum relinquere atque ipsa infor
mitate per quam res de se in per modo quodam trapezoidi
mutantur non esse inordinata. Neque defectus perfectus quod creature
creature quibus subiacet temporalia que procedunt sine supple
mento esse deus unus. Nox enim ordinata per tenebre. vespere
per cum facta est lux dictum est. Et dimisit deus in lucem et tene
bras. Et vocavit deus lucem. quia bona est. cum si posset omnia
enim dici deus in per cum expluisset. Dixit et facta est lux. Et
dimisit deus in lucem et tenebras. Et vocavit deus lucem diem
et tenebras vocavit noctem. tunc dicitur. Et vidit deus quod

bonum est. Et deinceps antiteret. et sic est vespere. et sic est ma-
ne sic in aliis opibus facit quibus vocabula imponit. Hic go-
ppca non ita fecit quam aformata re ad h' distincta est. Illa
informatas nisi non in ea finis esset sed ad hoc formanda re-
staret per creaturas etas iam corporales. Itaque si postea quoniam distincta
essent illa dimissione et vocabulis. tunc dicitur indit deus quia bo-
num est hic sic accipimus signari quibus iam in suo genere nihil est
add. tunc nec hunc solam ita pferat. indit deus inquit hunc
quia bona est et dione ac nominis distincta atenebris. Nec
tunc dicit. Indit deus quod bonum est. Ad hoc enim erat infir-
mitas illa distincta. nisi et ad hoc inde alia formarentur. Namque
illa nox que nobis notissima est. facit enim eam super tunc
solis tunc quando per hunc mundum distinctum adie dimidit. Post ipas
dimissionem dici et notis de indit deus quia bonum est. Non enim
h' nox informis aliqua suba erat. Unde ad hoc alia formarentur
sed spem loci pleni aere carens lumine divino. cui utique noti-
tam nihil addidit est in genere suo quo est speciosior sine distinctio-
vepera aut in toto illo tunc antequam fierent lumbria confirmati
opis tunc non absurde fortasse intelligit. Quoniam vero tunc
fuerit operis signato. Sed ante omnia meminum. Unde
iam multa duntaxat non tpalibus quasi animi sui. aut corporis
motibus operi duntaxat opatur homo vel angelus. sed etiam
et innumerabilibus et stabilibus rationibus coeterni pbi ubi sui. Na-
et illud quo per grecam et latinam linguas dictum est de ppi dei
supplebat per aquas secundum fore lingue illam que vicina
est hebreo. Nam h' aquodam docto xpiano fore fieri exponit
no supplebat sed fonebat potius intelligi phibetur. Nec puid
foneatur. timores aut voluta i cepe aquas vel frigida vel
calore coegrno tpans. sed sic una foneatur ab aliis ubi calor
ille in corpore etia formandi pulvis quodam modo admiscetur
per quam in suo genere dilatois affectum. Non ita per singulos dies
istorum opum duntaxat tamque temporales voces de papa ma-
infinitate suscepta. venit ad colligendas carnaliter cogitamus. No-
enim ad hoc ipsa dei sapia ma- infinitate suscepta. venit
ad colligendas sub alas suas. filio vbi. que admodum gallina
pullos suos nisi semper pmi sumus. sed nisi malicia. fa-
tes mente esse pmi de sumamus. et in rebus obscuris atque am-
oculis remotissimis si qua inde ppta etia duna legemus que
possint salua fide. qua mirum alias atque alias pere finas i
nil a carum nos pcepti a firmatione ita pnamque ut si forte
diligenter discepta vitas cum re labefactant corrumpant no-
p sua duntaxat septimum sed pma ita duntaxante pnc cum
velimus septimum esse que ma est cum potius cum q septare

est maximum unum esse multe debemus. Ponamus enim in eo quod
 scriptum est Dixit deus fiat lux et facta est lux. alium sensisse hunc
 corpalem fructum. Et alium spiritalem esse spiritalem lumen in creatura spirituali
 fides nostra non dubitat esse aut lumen corpalem celeste aut etiam
 supra celum vel ante celum cui succedere non potuit. tam enim non est
 contra fidem. Ducte veritate diffinita refellatur. Et nos si hoc scriptum fuit
 non habebat scriptura divina. pro hoc senserat humana ignorantia.
 Si autem hoc unum esse non ratio demonstrant ad hoc metum enim utrum
 hoc in illis verbis scriptum libro per se sentit nolumus. an aliquid aliud
 non magis verum. Et si ita contextus finem non habet enim noluisse
 probant. non ideo scriptum est aliud ad id intelligi nolumus. sed et verum
 et quod utilius cognoscant. Si autem contextus scripturæ hoc noluisse intel
 ligi scriptore non repugnabit ad hoc restabat quære utrum et aliud non
 potuit. Et nos si et aliud potuisse invenimus. Invenimus enim quidam
 eorum ille nolumus. An utrumque sentiri noluisse non magis credimus
 si utrumque finem etiam committat suffragatur. plures accidit nisi ali
 quid de terra de celo. De terra mundi huius etiam de maiori et consensione vel
 etiam magnitudine et minimalis idem. De terra de stellis solis ac
 lune. De cælestibus armis et temporibus. De naturis animalium fructuum
 lapidum atque huiusmodi rebus et non propriis ita nolumus nisi diffinita
 ratione vel expuncta teneat. turpe est aut nimis et periculosum ac
 maxime cavendum nisi propriam. De his rebus quasi periculum damus
 de toto celo errare conspicias res non tenere vix possit. Et non ta
 men ab eis qui foris sunt tales sensisse videtur. Et cum magnis
 eorum erroribus de quorum salute satagimus tamque modesti reprehenduntur
 atque respuunt. cum enim quicquam de his propriis in ea re quæ
 optime norunt errare apprehendunt. et vanam finem suam de his
 libris asserere quo pacto illis libris creditum sunt de resurrectione
 mortuorum. et prope inter cuncta regna celorum. quædam de his
 rebus quas iam exproxi vel mendacitatis nimis prope potuit fal
 laci putavit esse conceptos. Et cum molestum esset quod magis
 tant prudentibus fructus temerariis presumptores prope dici non pos
 sent. Cum si quæ de falsis et prava opinione sua deprehendi et corrigi
 cepit ab eis qui morum librorum auctoritate non tenebantur ad defendendum
 id quod levisissima temeritate et aptissima flititate dixerunt eisdem
 libros suos non id probent proferre conantur vel etiam memoris quæ ad
 testimonium reale arbitrantur. multa inde privant non intellige
 tes neque que locuntur neque quibus assentiunt. ad hoc enim quæ
 raud lib. Beneficos multos quia nunc potui emulcam peritiam
 suas de verbis ad exactionem nostram obferre potius non aliquid in
 temere affirmans cum perinde alius exponis fortasse inhorrens.

nisi p suo modo eligat quisque quod iuste possit. Vbi autem intel-
ligere non potest scriptura dei et honorem et timorem. Sed cum tam
multis ex libris vba scripturae que tractant exponantur cohibeant
se tamen qui libris inflati stantur hic ita posita si omnis pia corda
mutant velut inquit atque in politum aliquid exagitant sine pen-
sura sapientis et volatu rano. cum viderentur. non redentes. Peruen-
tiones autem errant quidam infirmos fratres qui cum istos impios detestantur
corpore minus vel de quibus habet gloriam mundi. hinc quomodo sub-
litter et copiose differre audire exarscunt et eos. sibi cum suspi-
cio ponentes et magnas putantes saluberrime pietatis libros cum
fastidio repetunt. Et quos dulci haurire debent mixto parient
attungunt a segetis appropinquate abhorretes et primario floribus in
antes. Non enim videntur videri quam suavis est dominus nec in sub-
bato epunt atque ideo magis sunt platea ad omnia sablati accepta
velle speras et tam diu vnde manibus collas quod purgare debet
adeptam perveniat. Dicit aliquis. Quid tu tanta temeraria
desertione hinc quod quicquid existis. quid enclasti. Cum prope
modum in questionibus ad hoc latent omnia affinata ad eorum que
multa posse intelligi. Disputasti. Cum prope ad eum ipsum me tibi
suavis potuisse quod dicit hinc hominem in rudendo sui fidei quod
vel quid rudendum est hominibus qui calumpnari libris me sa-
lutis afficiunt. Ut hic quod est ipse de natura rerum videretur
demonstrare. Demonstrare debent ostendunt. nris libris non esse quod
Quod autem deus de quibus sine voluminibus hinc nris libris
fidei catholice contrarium pertulerunt. aut aliqua etiam facultate
aut flitute ostendimus aut nulla dubitatione credimus esse
falsissimum. atque ita tenemus mediatore nris in quo sunt omnes
thesauri sapientie atque scientie absconditi. non neque false per legna-
ritate perducunt neque false religionis fustione teneant. Et cum deos
libros legimus in tanta multitudinis verborum multitudine quod exponis
vobis erunt in sapientia catholice fidei munus. id potissimum de
gammis quod tunc apparuit cum pensasse quem legimus. Si autem
latet id est quod amissaria scripturae non impedit. Et cum prima
fide concordat per a et scriptura amissaria peracta atque discepta
non potest saltem id polim quod fides sana persequitur. aliud est enim
quod potissimum scriptor persequitur non digne. Aliud autem a ra pie-
tatis erant per utrum intetur per se. Et hoc fructus legentis
Si vero utrumque intetur non potest etiam per voluntas scriptoris meta
per perne fidei congruam non motile. temisse sententiam. *Incipit lib*
Et dixit deus fiat firmamentum in medio aquarum. Secundus
et sic dividens inter aquam et aquam. et sic est factum. et fecit
deus firmamentum. et dixit deus inter aquam. que erit in firma-
mento et inter aquam que erat super firmamentum. Et vocavit

Deus firmamentum celum Et uidit deus quia bonum est. et factum est
 verbum. et factum est mane dies secunda. Deinde dicitur quod dicitur factum
 firmamentum et c. et deplacito eius quod uidit quia bonum est. et decepta
 et mane non opus est hic iterum. Similiter quoque differre atque ita dicitur
 quod dicitur ita repetuntur secundum priorum inquisitionem interum
 consideranda esse admonemur. Vtrum autem nunc illud celum fiat quod
 creditur aeris omnia spatia eius quod omni altitudinem ubi etiam huiusmodi
 stulticiae consistunt. quarto die autem ipse aer vocetur firmamentum nunc
 quod potest similitudo enim asserunt istam aquarum nam super primum
 celum esse non posse quod sic habent pondus sui ordinatum a vel sit
 firmum fluitent vel in aere primo his vaporibus feruntur. Nam quod
 istos ita et refelle msi dicat secundum omnes. Sed cum cuncta
 passibilia sunt oportet nos credere aquas etiam tam quod quam
 nominis atque sententia celesti corporis in quo sunt sidera suspensa
 Nunc enim quodammodo deus instituit naturas rerum secundum septem
 eius nos docent quodammodo in eis vel ex eis ad miraculum
 poterit sic venit opare. Neque enim si vellet deus aliquod elementum sub
 aqua manere non fieret non ex eo. tunc olei nata nobis esset miror
 ta quod ita facta sit nisi appetens sui locum. etiam si submersa
 sunt primum aquas eis supposita se colleret. Nunc ergo quodammodo
 Vtrum quod dicitur rerum quod omnia in mensura et numero et pondere
 disposuit. non videtur locum primum pondus aquarum etiam firmum fluit
 sed et super celum quod ultra hunc aeris amplexus atque solida
 tum est. Quod quod negant esse aeris deponenda elementum
 amplexantur necessitate vltimo modo ita et si quodammodo quodammodo
 to solidatum esse celum nisi possit aquarum pondus sustinere quod
 talis soliditas nisi in firmo esse non possit. et quodammodo tale est
 non celum sed terra sit. Non enim tunc locis sed etiam qualitatibus
 prout est distinguuntur. nisi per qualitates prout etiam loca propria
 sortirentur aqua si super firmum quod etiam subiecta stat ante labitur
 si manibus commoventur additis non tamen ea tunc parte quod supra
 sed ea qua infra se hoc continetur. Nam si ex parte superiore fuerit
 pars nulla tunc de lapsa non manet super aquam. sed ea prout et
 ingitur et prout ad firmum. Quod veniens loquens tamen loco
 pro se super sit aqua subiecta ante terra. Unde cognoscitur quod etiam
 super aquas cum esset. non in ipso aquis portabat sed quodammodo tunc
 tenebatur si se huiusmodi continere prelorentur. Hic autem admonere
 canendum errore quem in libro canendi monimus. ne forte quod
 scriptum est. in psalmis fundavit firmum super aquas arbitrarie aliquem
 nunc aduersus istos de pondibus elementum subtiliter dissentes. istote
 firmo scriptum esse remittendum quia illi remittentes ante hanc
 maram hanc. sed nescientes quodammodo dicitur sit libris sanctas
 facilius irriduerunt quam illud responderent. Quod vel recte

hominibus preceptum vel exprobratis manifestissimis probant. Sed
namque in psalms aut figuratim deum recte accipimus per ne quo modo
celi et terre nomine sepe in ecclesia spirituales naturalesque significantur celos
conditum pertinere ad sereneam intelligentiam nitatur. Dicens. Et mi
fecit celos in nihilum. Etiam vero ad simplicem fidem promittitur
non fabulosi opinionibus metam atque fallacem. Sed prophetica et
etiam. et per dictionem simplicissimam que per baptismum solidatur et ideo
subicitur. Dicens. fundavit terram super aquam. aut per ad hunc
quisque cogit intelligi esse finem nisi possit aquam cognoscere
non incongruet vel sublimia tractare sine quodammodo in impulsu
accipitur que superiora sunt aquis vel ipsa tegmina propelluntur
que sunt aquas pendula soliditate firmata sunt. Et tunc ita
nec ad hunc quisque per se intelligit quod durum est. fundavit
terram super aquam. in aquarum pondus tereno pondere super
tando naturali ordine quasi sublimi esse arbitretur. Aer aquas
est superior quam per ampliora sunt propria et ad idem quod egat
sunt intelligit ab ore missum repleti repli aquas per. Unde
patet indicat aeris nam locum petere superiorem. Unde enim vas
manet. sed aere plenum probatur. cum vix uno in aquam de
mittitur quia vero in superiore parte non invenit emicandi locum
nec deorsum versus ruptis aquis pateas ne non sunt pleni
tudine sua repellit aquas. et in vas non permittit intrare. Et
aut ita vas ita tollit ubi os non habeat deorsum per illos
inclinatum intrat aqua versus exente aqua superius. Itaque
si vas erectum os pateat in celum cum infunditur aquam
evadit aer summum versus ex aliis partibus quia non infunditur
et fit locus aque deorsum versus intrandi. quod si in maiore vas
deponitur in per vel ex late vel de super aque repente inflant
et undique os vasis obtegant. Dirigit eas aer summum
intens ad una locum faciat et ipsa dirigit singultus
vapor est dum partibus fugit quia totus tam cito non potest
exire propter illius brevis angustias. Ita si aer super aquas
ne cogatur etiam confluit eas differt in exilientis
impetibus cum impulsu emulset. et cum bullis spantibus
emittit in sua perante atque illud ad una deicendi addit dante
si aut per aquas ne cogatur ex vase nisi illo cedente vas ab ore
minima per repleti velius facilius videtur undique versus coopt
quam per os cum ab inferiori parte intrandi gutta exigua re
piat locum. Nam vero ignem ad finem emittit et ipsius aeris
nam velle super quod non sentiat et 2. quod si ardente
facula capite deorsum quisque teneat nihilominus flammam
trahit ad superiora tendit. Sed quoniam communis ac simplicis

aeris prelorenti a seipso subinde ignis extinguitur. et in eius qualitate
 humiditatem superat. subinde quinitat^r ac utitur ad unam partem eius al-
 titudinem transgredienda non potest perinde itaque super aerem quinitat^r esse
 esse de celum. Unde etiam sidera atque humilia sua quicquid illius
 per ignem lucis in eas formas quas in celo diuina cogitata disponentia
 natura. Et per h^{oc} sic tria ponderibus et aer et aqua cedit ut ad
 terram preueniat. sic aqua pondus. et ipse aer cedit ut vel ad terram
 vel ad aquam preueniat. Unde intelligi uult h^{oc} modo necesse fuisse in
 aer quicquid si quis eius particulam in spatium illis sublimibus celi posset
 dimittit pondus suo cederet. Dicitur ad aerem preter spatia preueniret
 quia per colligitur multo magis esse posse. aqua super illum ignem
 celum aliquo loci. cum illic aer multo aqua tenuer manere non
 possit. Talibus coram disputationibus cedens laudabilis conatus est
 quidam demonstrare aquas super celos nisi ex ipsis impossibilibus appumque
 naturis asseret septem fides. Et prius quam quod factum fuit ostendit
 et hinc aerem celum appellari non solum simone quoniam dicimus
 h^{oc} sim per se vel nihil celum. sed etiam maxime ipsam consuetudinem
 preuenire cum dicuntur volatilia celi. cum aures in hoc aere uolare
 nam sim sit. Et dicitur cum de nubibus loquimur facit inquit celi
 potest probare. Nubes autem per proximum aerem coglobat^r reperi-
 tur cum super decuria ingressa loca ita recubant ubi pluuia
 excedant^r etiam cum nubibus monent. Cum ergo probass^r et hoc aere
 celum dici nulla a^{li} etiam finem ad appellatum uoluit existimari
 nisi quia nichilum eius diuidit nisi quosdam vapores aquarum et istas
 aquas que corpusculis suis fluitant. Et nubes quippe sic expti-
 sunt qui in eis in montibus ambulant aggregatione et agglomeratione
 minutissimarum guttarum talem partem reddunt. Et ne si probass^r
 amplius ut quidam in unam grandem plures guttas minime non cum
 patet aer apud se tenet. Sed eius pondus ad ima dat locum et
 hoc est pluuia. Ergo ex aere. qui est in vaporibus humidos. Unde
 superius nubes agglomant^r et maria preterita cum ille uoluit esse
 celum in aquam et terram hanc ergo diligenter considerat quod longe
 dignissima indito. Et quod enim dixit neque contra fidem est. Et in
 promptu posito documeto credi potest. Et namque possit uideri non inpe-
 dire per pondus celum quod et super illud sublimis celum pos-
 sint esse aquae per illas mutaciones per quas etiam super se spatium
 aeris esse potuerunt. quoniam quicquid minor et minor summo celo sublata
 pondus leuor est. aqua. Et cum non cum sunt vapores illi nullis
 pondere prohibent^r ut ergo super illud celum per minutissimas guttas
 leuor hinc humores extendi quoniam pondere eade non cogat^r. Ipsi quippe
 subtilissima ratione persuadent nullum esse quicquid exiguum corpusculum
 in quo diuina firmatur. sed infinite omnia diuina quia omnis
 pars corporis est corpus et omne corpus habet naturam est diuina quicquid

sine. At per hoc si per aqua sit videmus ad talas guttas minutas
premere nisi super istum aerem vaporali ferat quoniam non leuiter est
aquis cui non possit. et si illud leuiter celum minuitur de guttis
et leuiterque manere vapor. Et eundem etiam in istos negantes pro
pauca elorum aquas esse posse super celum sedem deiporum
qualitatibus et micatibus quoniam moluit. Idem namque asserunt stel
lam quoniam statim appellant de feridissima eamque per annos xxx
significat paget dicitur eo quod superiore at per hoc amphore ambitu
graditur. Nam sol eundem dicitur per annum complet et luna per mensem
tanto in per dicitur breuius quanto infinis nisi proacio loci spatium tempus
congruat. Et dicitur itaque ab eis. Unde illa stella sit frigida quoniam tanto
ardentior est debet quanto superiore celo rapitur. Nam per eundem modo
rotunda moles dicitur motu agitur interiora eius tardius eunt exteriora
celerius nisi maiora spatia cum breuioribus ad eundem quos patit
occurrunt. Tunc autem celus utique feruetis proinde memorata stella
debet magis calida esse quam frigida. Et eundem cum suo motu
quoniam iam grande spatium est xxx annis totum ambitum peruenit
tamen celi motu in eundem rotata velocius quod cotidie nunc est
paratur quoniam si in per dicitur celi singule compressiones dies singulos
explorant calorem maiorem debuit celo concitacore contempere. Numquam
ergo eam frigida facit aquarum super celum constitutarum illa vi
tinitas. quam nolunt credere. quod hanc quoniam breuius dixi de motu celi
et sedem distant hanc quam in quettis agunt aduersus eos
quoniam nolunt aquam super celum credere et nolunt eam stellam esse
frigidam quoniam contra summum celum tenent. nisi ad hoc cogatur appo
nam credere non iam illi vaporali tenuitate. sed glaciali solidi
tate pendet. Tunc autem et qualesque aquae quoniam illi sunt et eas minime
dubitemus quoniam maior est quippe septime hanc auctoritas. quoniam dicitur hanc
ingem capacitas. Sed amadissimum est quoniam quidam quod ne eo dis
simulandi propter hoc frustra cum dixisset. Deus fiat firmamentum in
medio aquarum. Et sic dicitur in aqua et aquam. parum in esse
subiungit. et sic factum est. nisi addetur. et fecit deus firmamentum
et dicitur deus in aqua hanc erat super firmamentum. et in aqua
quoniam erat subfirmamento. Tunc quoniam intelligunt sic non propter prius
declatum esse durant in eo quod septimum est. Et dixit deus. fiat
firmamentum in medio aquarum. et sic dicitur in aqua et aquam. et
sic est factum. At deinde ut intelligat filius fecisse quod a patre
dicitur est nisi fiet arbitrarier esse subteritum. et fecit deus firmame
tum et dicitur deus. Sed et antea legitur et sic factum est apud
intelligimus iam factum non iam per deum et filius facit. Et post
aliquid per omne filio. ut deinde filius non hanc. sed aliud similiter
faciat quod est contra catholicam fidem. Quia autem illud de quo dicitur
Et sic est factum hanc. et sic ut ibi dicitur. et fecit deus. Et eundem

phibet eundem intelligere facere. quod dixit. quoniam dixit. ut fieret. an etiam ex-
 cepto eo quod scriptum est. et sic est factum. tantum modo in his verbis. ubi
 dicitur. et dixit deus fiat et postea dicitur. et fecit deus prius et filius personam
 uoluit intelligi. Sed quoniam ad hoc per verum in se filio prius debet
 accipere in eo quod scriptum est. et dixit deus fiat. Sed cum non septima
 emant unde personam etiam prius an ita sentias intelligi. et dixit
 deus fiat. et fecit deus. et uidetur deus quia bonum est. Sed non con-
 venit unitati unitatis nisi filius quasi missus fuisse intelligatur
 prius aut prius in illo et iubente libere indigne bonum esse quod factum
 est. In his enim verbis iubetur filio per nisi faceret enim ipse sit
 principale verum prius. per quod facta sunt omnia. An in eo ipso quod
 scriptum fiat. finem. h. ipse deus ubi est prius unigenitus filius
 in quo sunt omnia que continentur. et quod quod in illo est et ita est et
 ita ubique creatur. quia quicquid per eum factum est in ipso ita
 est et ita ubique creatur sub illo aut creatura. Alii ergo in illo sunt
 ea que per illum facta sunt. quia regit et continet ea. alii autem in
 illo sunt ea que ipse est. Ipse enim ita est. Et ita in illo est
 ut ipse sit quoniam ipse ita est. Iuxta hominem. Et ita ergo nichil creati possit
 sine ante tempora quod quod non est creatori coeternum sine ab eo ordine
 tempore sine aliquo tempore. et ita creaturi ratio recte dicitur non de
 ubi patet coeterno eterna ita videtur. Quod scriptum prius in se
 unaquaque creatura ex ordine quo conditam ostendit respicit ad dei
 verbum prius ponens. et dixit deus fiat illud. Non enim inuenit
 ullam causam rei creaturam quam in deo dei non inuenit creaturam
 debuisse. Non ergo deus totiens dixit fiat illa vel illa creatura
 quotiens in hoc libro reperitur. et dixit deus. Unde quippe ubi
 ille genuit in quo dixit omnia prius quam facta sunt singula
 sed eloquium scripturę scilicet descendens ad primorum capacitatem
 dum insinuat singulatum quia creaturam per singula respicit
 omnia et quod quod etiam rationem in verbo dei. Nec illa repetita ille
 tamen repetit. et dixit deus. Si enim vellet prius dixit factum
 finem et in medio aquarum ut esset. In quo in aquam et aquam
 si quis alio queret. quod factum esset recte videret. Dixit deus fiat
 in verbo dei coeterno erat nisi fieret. Unde igitur incipit narrare
 unum quod factum. quod etiam post facti narrationem querenti quod
 factum sit in valenda ratione videretur debet. Eum ergo audimus
 et dixit deus fiat. et intelligimus quod in verbo dei erat nisi fieret
 cum verum audimus. et sic est factum intelligimus factum creatum non
 excessisse preceptos in verbo dei. Unde quod in verbo audimus et
 videtur deus quia bonum est. intelligimus in bonitate prius dei
 non quasi congruum propterea quod factum est placuisse sed potius
 in ea bonitate placuisse nisi manet factum nisi placebat nisi fieret
 At per hoc maneat. ad hoc causa requirere cum postea quoniam dixit

et sic est factum. **I**bi pfectio opus indicat addidit et fecit de
cuius eo ipso quod ait. et dixit deus fiat illud. et sic factum est
nam intelligatur id deum dixisse in verbo suo et factum esse per
eius atque ibi iam non solum prius sed filius etiam possit appere
persona nam per prophetam ostendenda filii personam repetitur. et dicitur
et fecit deus Numquam ergo non per filium congregavit aquam tunc deo
ut apparet arida. quia ibi non dicitur. et fecit deus congregari
aquam. aut congregavit deus aquam. sed tamen etiam ibi per quod
quam dixit. et factum est sic. tunc repetitur dicens. et co
gregata est aqua que est sub celo Numquam et hinc non per filium
facta est ubi prius nullo modo repetitur. potuit enim et illic ita dici
et dixit deus fiat lux et sic est factum. et fecit deus lucem et
audire quia bona est. aut et sic in aquarum congregatione nisi non
diceret fecit deus. sed tamen iterum repetit et dixit deus fiat lux. et videtur
deinde lucem quia bona est. sed nullo modo repetit postea quam propositum
fuit et dixit deus fiat lux nihil aliud intulit nisi facta est lux
ut deinceps de placita luce et deinceps attentionis et utraque appellato
nominibus sine sine ulla repetitione narravit. Et tunc ubi ergo vult
narrare illa repetitio cum eo modo demonstratur prius die quo lux
facta est quod deum personalis creaturæ lucis appellatione intimam in qua non
intelliguntur omnes angeli sed atque virtutes. et proinde non repetitur secundum
postea quam dixit deus fiat lux et facta est lux. Et quia non prius
cognovit rationalis creatura confirmationem suam addit formatam est
sed in ipsa sua confirmatione cognovit. h' est in illustratione vitæ
ad quam formata est composita. Et tunc vero que infra sunt ita cantant
in prius fiant in cognitione rationalis creaturæ ac deinde in genere
suo. Et prius lucis conditio prius est in verbo dei secundum rationem qua
condita est hic est melius prius sapientia ac deinde in ipsa lucis condi
tione secundum nam est qua condita est. Illud non facta si gentia
hic vero facta quia ex informitate formata. Et deo dixit deus
fiat lux et facta est lux. ut quod illi erat in verbo. hic esset h' in
opere. Et conditio vero celi prius erat in verbo dei secundum gentia
sapientiam. Deinde facta est in creatura personali. h' est in cognitione
angelorum secundum creaturam in illis sapientiam. Deinde celum factum
est in ipsa creatura celi creaturam in genere propositum. sic et distinctio vel propositum
aquarum atque terrarum. sic nature lignorum et herbarum. sic herbaria
celi sic amantia orta ex aquis ac terra. Neque enim sic pecora
solum sensu corporis vident angeli h' sensibilia. sed per quod sensum tali
vult agnoscunt ea potius que melius nomen in ipso dei verbo
aque illuminant in sapientia vident. cum sit in eis lux que prius
facta est per lucem personalem in illo factam intelligamus et admodum

ratio quia creatura qd p or est in vbo dei. quam ipa creatura
 que qd p or et eius rationis cognitio prius fuit marcatu multumali
 que pto non tenebrata est. an deinde ipa condito creatur. Neqz
 en p se nos ad papienda sapiam pferbant angeli ut invisibilia
 dei per ea que facta sunt intellecta pperirent. Cum ex quo creati pnt
 ipa vbi cernitate fca et pia contemplatione pferunt atqz inde ipa
 de pperirent pntu id quod mris vident vel vte fca apphant vel
 pta mybant. Nec miru est quod pnt angeli fms in pma lucis
 condito formati prius dno audibat. quod erat deinceps creatura
 Neqz em intellectum dei noissent nisi qntum ipse monstrasset. Cum
 em cognovissent intellectum dmi. ante qms conspiciamus ems fuit. aut qd
 pnt dedit ei et refectur illi. Denom. qd ipso etiam per ipsum
 et ipso sunt omnia. Ex ipso go dicebant angeli cum in eis fct
 cognitio creatur deinceps facund ac deinde fct in que ipso etia
 pnt iam huc fca in qua intelligimus abetna luce formatu ronale
 creatura cum in celis formaretur rebns auding. Et dixit dng
 fiat intelligamus ad cernitate vbi dei revivete pperire intencum
 cum go auding et sic est factu intelligamus creatura multumali
 factu cognitum rationis que in vbo dei est condito creatur nisi ica
 nisi prius quoda mo fca pnt antior quodam motu in ipso
 dei vbo pnt facund esse cognovissent. Et pntimo cum auding
 repeti et dmi. quod fecit dng. Nam intelligamus in suo gne
 fieri ipam creatur. Porro en auding etia dng quod bonu
 intelligamus benignitate dei placuisse. quod factum est. nisi pro
 modo fca qms manet quod placuit. ut fct cum pnt dei sup se
 datu super aquas.

Queri etiam solet etiam que forma et que figura celi esse
 credenda pnt pntu pntu max. Quia em multum
 pntu de hns rebns quas maiori pntia mri obmperat ad
 pntu. mta. no pntu pntu et accipates quod pntu
 est multu pntu et rebns pntu impellenda tpr pntu
 em em pntu ad me. pntu celum sic pntu mndiqz concludit
 hnt in medio mndi mote libratu. aneam ex pma parte de sup
 velud dng opat. Sed quia de fca agitur pntu pntu
 illam conspici quam no pntu commemoram ne qntu eloquia
 dng. no intelligens. tntu de hns rebns tale aliquo mntu tntu
 mntu mntu. vel ex illis audient quod pntu affrmibz ad pntu
 mntu eis tntu mntu mntu. narrantibus vel pntu
 tntu. hntu. dntu est de figura celi hntu pntu auctores mntu
 quod tntu. hntu. dntu pntu dei qm per eos loquebatur noluisse

ita docet homines nulli saluti p[ro]futura Sed aut aliquis e[st] et no[n] est
est grimm h[ic] q[uod]m figuram p[ro]p[ri]e celo t[er]minat quod p[ro]p[ri]um est in
l[ic]et m[er]is q[uod]m extendunt celum p[er] p[er]ellum Si p[er] h[ic] co[n]trariu[m]. p[er] h[ic]
est quod illi dicunt. Hic e[st] in un[u]m est quod divina d[icitu]r a[n]te p[er]at
quam illud quod humana infinitas co[n]tinet Sed si forte illud t[er]m[in]u[m]
illa demeritis p[er]bare potu[n]t in p[er] dubitare n[on] debeat de m[er]ito
f[er]und[us] est hic quod apud nos de pelle d[icitu]r est vis illis r[ati]o[n]ib[us]
non esse co[n]trariu[m]. alioq[ue] co[n]trariu[m] erit etiam ip[s]is in alio loco p[er]t[er]m[in]is
m[er]is in p[er] celum d[icitu]r esse velud anima susp[er]sum e[st] et in tam
div[er]sum est et p[er]met ad[er]sum qu[am] plana pellis extensio et ra
me carna co[m]p[er]is quod si. o[ra] p[er]u[er]i o[ra] h[ic] Ino p[er] intelligere
ut co[n]cordare utru[m]q[ue] nec p[er]met rep[er]nare i[n]veniat[ur] ita op[er]e
etiam utru[m]q[ue] harum illis no[n] ad[er]su[er]i d[is]p[er]tationib[us] si cas forte
declam[er]it v[er]is q[uod]m[us] d[icitu]r celum p[ro]p[ri]e figura m[er]it[us] esse t[er]m[in]e
xum si t[er]m[in]u[m] p[er]batur Et illa quid apud nos carne p[er]t[er]m[in]u[m]
etiam p[er]t[er]m[in]u[m] h[ic]m accepta non impedit eas q[uod]m p[er]am In
bene q[uod]m p[er]e credit[ur] p[er]t[er]m[in]u[m] eam parte que super nos est decla
figura p[er]t[er]m[in]u[m] loq[ue]m no[n] h[ic]se Si ergo p[er]a no[n] est ex una
parte anima est ex qua parte celum t[er]m[in]u[m] co[n]tigit si a p[er]a est
anima est Si illud quod de pelle d[icitu]r est mag[is] v[er]get ne no[n] p[er]
quod humana est forte co[m]p[er]t[er]m[in]u[m]. sed ip[s]i m[er]e carne ad[er]sum p[er]
e[st] et in d[icitu]r h[ic]m allegorice p[er]t[er]m[in]u[m] q[uod]m[us] m[er]it[us] h[ic] t[er]m[in]is
d[icitu]r h[ic] Si go ita ut ibi p[er]am sine aliquo alio modo intel
ligentib[us] p[er] celum p[er] pellis ext[er]m[in]u[m] p[er]t[er]m[in]u[m] molestos et nimias ex
actores. ex p[er]am ad h[ic]m. hic d[icitu]r quod p[er] arbitror om[n]i p[er]ib[us]
patet utru[m]q[ue] e[st] fortasse. i. et pellis. et anima figurate intelli
gi p[er]t[er]m[in]u[m] utru[m]q[ue] aut ad h[ic]m q[uod]m possit videt[ur] est Si e[st]
anima no[n] solum anima sed etia[m] plana recte p[er]f[er]to et pellis non
solum in plana v[er]m etiam in i[n]venit[ur] s[im]i ext[er]m[in]u[m] Nam et h[ic]
et vesica p[er]ud pellis est. Demotu etia[m] cel[us] no[n] m[er]it[us] p[er]
q[uod]m m[er]it[us] utru[m]q[ue] stet an m[er]it[us] e[st] e[st] anima si m[er]it[us] m[er]it[us]
q[uod]m finametu[m]. si aut[em] stat q[uod]m s[im]i que in illo fixa credunt[ur]
ab[er]iente v[er]p[er] ad accide[n]te t[er]m[in]u[m] p[er]t[er]m[in]u[m] b[er]m[er]os q[uod]m
in p[er] carum p[er]gentib[us] in celum. p[er] e[st] aliud nobis occultus
caro ex alio v[er]tute p[er]at p[er]a Si aut[em] m[er]it[us] aliud caro est
velud d[icitu]r rotari m[er]it[us]at[ur] e[st] m[er]it[us] v[er]it[us] m[er]it[us] subtilis
et laborio[s] r[ati]o[n]ib[us] ista p[er]m[er] in p[er] p[er]p[er]at[ur] an ita p[er]t[er]m[in]u[m] an n[on]
ita p[er]t[er]m[in]u[m] e[st] m[er]it[us] atq[ue] tractand[us] nec m[er]it[us] iam ipe est
nec illis esse d[icitu]r q[uod]m ad salute p[er]am et p[er]t[er]m[in]u[m] e[st] m[er]it[us]
utilitate cupim[us] i[n]formari hic p[er]t[er]m[in]u[m] n[on] m[er]it[us] nec n[on]e finametu[m]
co[n]ge in p[er] stare celum p[er]t[er]m[in]u[m] finametu[m] e[st] non p[er]t[er]m[in]u[m] statom
sed p[er]t[er]m[in]u[m] finametu[m]. aut p[er]t[er]m[in]u[m] m[er]it[us] s[im]ile t[er]m[in]u[m] p[er]p[er]at[ur] et i[n]f[er]at[ur]
aqua[r]o v[er]it[us] intellige licet. nec p[er] m[er]it[us] celum stare p[er]p[er]at[ur]

impedi nos amitu scilicet ne hic intelligere possimus Et ab ipso quippe
 qui hic ineffabiliter et ineffabiliter operantur inventum est etiam celo ho-
 moto si sola fida monentur si potuisse omnia que in ipso scilicet
 consensibus amanda atque comprehensa sunt Et dixit deus coque-
 getur aqua que sub celo est in congregationem unam. et appareat aida
 Et factum est sic Congregata est aqua que sub celo est in congrega-
 tionem unam et apparuit aida Et vocavit deus aidaam suam Et coque-
 ratione aquarum vocavit maria Et vidit deus quia bonum est Nam
 de hoc opere de ipso alius quendam veritate in primo meo volumine
 satis tractamus Hic itaque brevis admonemur nisi quem forte no-
 monet quere Quando ipse aquarumque edita sit. accipiat isto die
 non esse factum nisi si dicuntur hic duo elementa inferiora Et tunc
 vero monet cum in diebus facta sit lux et celum quod dies a vel
 ante omnes dies aqua et terra et cum ad dei vultum facta sunt illa
 dicitur deus fiat. h' aut dicente quid deo dicta non ante deo dicitur
 facta dicuntur hoc quod supra fide intelligat et id quod dicitur cum
 dicitur creatorem. terra erat inopibilis. et incompota cum comedat et
 septima cum modo fecit deus terram quia per dicitur In principio fecit
 deus celum et terram Nichil aliud hinc vobis quam mater corporalis
 infirmitate infirmare voluisse eligere cum videretur appellare
 quoniam ab ipso sed cum tanto intellectu non surrepat nisi in materia
 et per se quia vobis septima sepat conetur duo h' et ipse separe
 tanquam prius sunt materia et ei tempus inchoato inchoato postea per
 addita per cum deus hoc prius accipit materiamque formatam infirmam
 cum infirmitate vultu nisi dicitur vultu vel lux vel aqua per
 terra per dicitur. terra enim et aqua etiam sunt qualitatibus id existens
 quod videmus tunc per faciem corruptionem per magis sunt
 eadem infirmitate quam celestia corpora Et qui per creatorem dicitur
 iam ex infirmi quocumque formata materiam Et existens corporali materia
 la factum celum narravit cum multum distat per adrem Nam
 quod quia formand in rerum infirma parte restabat noluit sub
 hinc vobis in rerum condendo ordinem infirmum non dicitur fiat non ac-
 ceptura ista repudia infirmitate talem per quam accepit celum
 iam infirmum et infirmum atque infirmitate pernam nisi hinc
 potius vobis cum deus congregetur aqua et appareat aida. accepe-
 runt h' duo per ipse ipse notissimas nobis per tractabiles aqua
 mobile terra in mobilem. et id de illa dicitur est congregetur Deinde
 ante appareat aqua enim est labilis fluxa terra stabilitate fixa
 Et dixit deus Germinet terra herbam pabuli fructum semen
 primum genus suum et primum similitudinem et lignum fructiferum
 faciens fructum eius semine in ipso in similitudinem suam super
 terram Et factum est sic. et per dicitur terra herbam pabuli semen
 fructum primum genus suum. et primum similitudinem et lignum

fructiferum faciens fructum eius semen eius in ipso sit secundum genus
super terram. Et videtur deus quia bonum est et factum est verbum. et fa-
ctum est mane dies tunc hic modernus orator aduertens
est. Ut quoniam distincta quedam ratio est huiusmodi atque huiusmodi
ad quod dicitur et aquarum in elementis mixta non possunt seorsum de
illis dicitur ut exirent terra et seorsum de illis redderetur illa soluta
in se dicitur. et factum est sic at deinde repetitur quod factum
est seorsum quoque indueretur. Sed videtur quia bonum est tamen
quia propria rationibus continentur. Et videtur quia quodque ad eundem
diem pertinet non habet. Et dicitur deus fiant luminaria in firmamento
celi in se luceant super terram et inchoationem diei et noctis. et in se
dimidantur in diem et noctem et sint in signa et tempora et dies
et in annos et sint in splendorem in firmamento celi in se luceant super
terram. et factum est sic. Et fecit deus duo luminaria magna
luminare maius et inchoationem diei et luminare minus et inchoationem
noctis et stellas. Et posuit deus in firmamento celi in se luceant
super terram in se sint in inchoationem diei et noctis et dimidantur in
lucem et tenebras. Et videtur deus quia bonum est. et factum est verbum
et factum est mane dies quartus. In hoc quarto die querendum est quod
plura voluit ista ordinatio nisi prius vel fieri vel se contineretur.
Aque et terra prius quia terra humaret et in in celo sidera fieri
Neque enim possumus dicere terra esse quodque inchoationem quibus diem
series ita distinguatur ut finis et medium maxime ordinatus
eminent. Septem quippe dies medius quartus est. Oritur enim
illud quia septimo die non est facta aliqua creatura. An forte
in ipso die magis videtur ad quietem diei septimi nisi eodem
modo continetur finibus. Iste ordo texatur eminetibus. De medio
luminibus celi. sed per prius dies septimo continetur. Debet ergo
et secundum sexto quodque et videtur quod hoc finem in celi
cum homine factum ad ymaginem dei. An quia celum totum
superiorem mundi parte occupat. et hominem in totam inferiorem
potestatis. Domandi forma est. Sed quid agimus de petrius
et bestis quas ipse die sexto in suo genere terra produxit. que
illis cum celo esset colla. An potius quam prius intelligitur facta
illis nomine spiritualis creature formam. Compugnans erat ut cor
quoque creatura. in mundum iste in se fieret quod factum est. Et
duo. propter duas duas partes suas maximas quibus constat
universum celum scilicet et terram. Secundum hanc rationem collectionem
qua et ipsa universa creatura spiritualis et materialis sepe celum
et terra nominatur ita ut globus quoque ille turbule uicibus aeris
terre parti deputetur ex halationibus quippe humidis cor-
poribus. Si quid vero tranquillum aeris est ubi ventosi atque
preloso motus non possunt existere ad celestem parte pertineat
post hanc universalem molis corpore fabricata que uno loco

tota est quo locatus est mundus quae erat ut implem partibus
 intra unum annum mundi qui de loco in locum congruis motibus agenta
 hinc hinc herbe atque arbores. sed non sunt raditibus quippe ista
 fixa sunt terre. et quodammodo hanc motus incrementorum suorum deloris
 tunc prius non mouetur in se hinc. Sed nisi fixa sunt ibi
 aluntur et cresunt. propter magis hinc sunt ad hanc quam ad generatorem
 que in aquis et terris mouentur. Et quia ergo in seibili mundo quod situm est
 hoc est celo et terra duo sunt attributa dies restat in se hinc mobilibus
 et hinc seibilibus partibus que erant intra illum tres dies re
 linqui deputentur. Et quia sic prius celum factum est ita prius
 est ornandum hinc partibus suis. quarto die sunt sidera quibus
 super hanc luculentibus habitato quodque illustratum in se hinc ne habitatores
 eius in habitum tenebrosam inducat et ideo quia infima corpora
 infima habitatores succedente motibus quiete repantur factum est ut
 circumemite sole diei noctisque maiestudine per maiestudine de
 mendi et vigilandi patientur. Nox vero illa non videtur non
 remanet sed luce ac siderum luce et ipsa copularetur hinc
 quibus prius eadem nocturna operandi virtus. et quibusdam aliis
 que lucem solis fieri non possunt ad sufficiens temptat. Illud
 autem quod dicitur est et sunt insignia et tempora et in dies et in
 nos. quis non videat quam obstruere populum sit quarto die me
 pisse tempus quod situm est hinc sine tempore plene poterunt et 2ms ergo
 penetraret annus quod illi tres dies transierunt antequam inciperent
 tempora que quarto die dicuntur maxime vel utrum omnis inciperent
 dies illi. An et prius sit rei dies appellatus sit et intra prius
 nox nisi nodum ipse formata materia nox dicitur sit. Unde formata
 erant tota sic per quodammodo in rebus formatis intelligi tunc in ipa
 mutabilitate infortitas in. Non enim prius vel loco quod
 remotior vel tempus quasi antior dicitur per. om prius in ipa
 re sit atque formata eadem mutabilitas. hic est de se hinc. ut ita
 diximus passibilitas nox appellata est quia in rebus fieri
 eadem si non implem posse mutari vespere aut et mane non
 quasi per tempus prius et adventu sed per quendam finem quo
 intelligitur quod sit nature pro modo et bene sit nature altius
 quod exordium. An a a. ratio sit hinc dicitur dicitur de
 stiganda quod in tempore facile mutatur. Et que signa di
 cat in dicit de prius. et sunt insignia. Neque enim illa sunt
 que obstruere virtutis est sed utique utilia. et hinc in se hinc
 munda que vel nante obstruant in gubernando vel omnes hinc
 ad prius aere qualitates per estatem et hyemem et autum
 nalem inalemque temporem. Et in tempore sunt vocat tempora que
 prius sunt non spacia horarum sed maiestudine affluunt celi
 hinc. Nam si aliquis vel corporalis vel prius motus conditum
 istorum hinc prius prius in aliquo a futura expectatione

43
p[ro]p[ri]us in p[ro]p[ri]um transire sine ip[s]o non potuit. Et quis optineat
non fuisse nisi ab eo ordo siderum conditor. Sed de hoc et dies
et anni quos visitate non s[ed] n[on] fient nisi motibus siderum. Itaque
p[er] h[uius] modo intelligamus tempora dies et annos ut ip[s]a articulos
quosdam quos per horologia computamus vel m[en]s[ur]as
cum ab oriente usque ad meridiam altitudinem sol[is] surgit atque
inde rursus usque in occidentem usque in p[ar]te d[omi]ni ad h[uius]
vel luna vel aliquod sid[us] ab oriente statim post occasu sol[is]
emerge quod iterum cum ad meridiem teli venit altitudinem me-
diem noctis indiget tunc p[er] occasum cum p[er]le redemite. Et
mane dies aut totus sol[is] ab oriente usque ad occidentem tunc
annos voca vel istas visitates sol[is] aufractus n[on] cum adori-
entem quod cathode facit. Sed cum ad ead[em] loca siderum
redit quod n[on] facit nisi p[ar]tis t[er]re h[uius] v[er]o diebus et vi-
horis. I. quadrante totius diei que pars quat[er]da[m] cogit m[en]-
sam. Unde diem quod romani bisextum vocant ut ad eund[em]
centum redeant vel etia[m] maiores et occultiores annos
Nam complete alior[um] siderum p[er]p[et]uis maiores anni fieri
dicuntur. Si ergo ita intelligamus tempora dies et annos
nemo dubitat h[uius] p[er]sidens atque l[un]arens f[ac]t[um]. Ita em[en] p[er]sidens
est ut m[en]sam sit v[er]um ad omnia p[ar]ta p[er]tineat quod d[omi]n[us]
est sint insignia et m[en]sa et m[en]sa et m[en]sa. An p[er]
et tempora ad cet[er]a dies aut et anni ad solem tantum modo
et zonalis em[en] luna facta sit multi loquacissime inq[ui]-
runt atque n[on]nulla m[en]s[ur]antes loquunt[ur] ac n[on] p[er]p[et]uis d[omi]n[us] cona-
tes dicunt em[en] ideo plenam f[ac]t[um]. quia n[on] d[omi]n[us] d[omi]n[us]
d[omi]n[us] m[en]s[ur]antes aliquo die illa facit m[en]s[ur]antes que p[er]p[et]uis
est quod f[ac]t[um] sunt p[ar]ta et z[on]a aut resistunt dicunt ip[s]a
ip[s]a d[omi]n[us] p[er]ma luna d[omi]n[us] n[on] optadema et z[on]a em[en] ita
m[en]s[ur]antes mare ego aut medius m[en]s[ur]antes f[ac]t[um] m[en]s[ur]antes n[on]nulla
asseram. Sed plane dicam s[ed] p[er]ma sine plenam luna
d[omi]n[us] f[ac]t[um] p[er]f[ac]t[um] f[ac]t[um] p[er]p[et]uis n[on] est d[omi]n[us] auctor et
conditor. Quis aut[em] res qu[od] p[er]p[et]uis n[on] p[er]temp[er]a
congrua quodammodo p[er]dit atque explicat etiam ante con-
nebat occultum. Et p[er] non p[er]p[et]uis vel n[on]nulla corp[or]is s[ed] m[en]-
tu[m] et r[ati]o n[on] m[en]s[ur]antes forte arbor que per h[uius]mem p[er]p[et]uis va-
ria folijs q[ue] m[en]sa est tunc m[en]s[ur]antes d[omi]n[us] d[omi]n[us] est aut
v[er]o m[en]s[ur]antes enam p[er]p[et]uis cum ad hoc m[en]s[ur]antes f[ac]t[um]
d[omi]n[us] q[ue] m[en]s[ur]antes erat illa nata et z[on]a n[on] t[er]re tantum
d[omi]n[us] p[er]p[et]uis nec d[omi]n[us] em[en] p[er]p[et]uis recte d[omi]n[us] m[en]s[ur]antes oia
que p[er]p[et]uis temp[or]is quodammodo p[er]p[et]uis modis m[en]s[ur]antes
latet quoniam p[er] aliquid d[omi]n[us] m[en]s[ur]antes f[ac]t[um] d[omi]n[us]

quod uidet ipse pfectus quod reprehensibilis hinc ista sola sunt
 aut diffuset si id quod ab ipso inchoatum esset ab alio dicta
 pfectum et in go. Et haec non quodam quam fecit deus in ipso
 fecit deus eam et tunc. quia mensibilis est et inchoata et
 postea sua die consummata reddi atque composita. quod plene tene-
 bras delinqua facit quoniam aut si quod. Et haec dicitur. Non tunc
 inchoato tunc pfectus deus res continet si narratorem dicitur
 tunc intelligunt dicitur tunc in hoc etiam quod oculis uideri
 potest non inuenit integre corpus hinc humanum. et uota rationi
 late pfectum etiam tunc hinc composito sine inchoata ad suas
 lites sine deus fulget. Et go hinc in ea crepit vel pfectus
 vel inuenit non hinc ipsum sed illud quod attendit narrato-
 Si aut quia pfectus sine parte semper lucet sed dicitur eam
 partem continet ad finem donec totum continet quod apud magis
 ad pfectum fit crepit uidetur semper est plena. Et de habi-
 tationibus non semper apparet. Et eadem ratio est. et si sol radus
 illustratur non enim potest etiam si tunc soli pfectus est in-
 lucis compositus appere. quia tota pars que totum corbe
 illustratur non est ad suas ut uideri possit in tunc soli
 contra est ut totum tunc apparet quod eis illud. Non de-
 finit tunc. quoniam non eo se arbitrat dicitur hinc pfectus
 adeo quodammodo fiam. quia plena sua credenda est sed
 quia inchoata. Et uerba sic habent. hinc fiam inchoata
notis tunc aut notis exordia uidetur tunc plena est. ad
 uero et pfectum inchoat uideri ante plenitudinem. et inchoat
 notis tanto amplius quanto inuenit. Sed quoniam pfectus
 tunc notis non intelligit nisi pfectum. Nam et pfectum
 uerum hinc magis uidetur tunc dicitur est autem. Et inchoat
 apud septem est. Solem in potestate dei. hinc et
 stellas in potestate notis non cogit apud inchoat et uero
 hinc fiam quodammodo pfectus est inchoat et

Queri solet. Vtrum ita humania. ista consummata. et sol
 et luna et stelle equaliter fulgeant. Secundo autem quod
 dicitur inchoat dicitur alia. pfecta dicitur claritate magis
 magis quod magis oculis appareat. Et luna quam quoniam hinc dicitur
 non dubitant magis eam lucere quam solem a quo etiam pfectus
 illustratur. multas autem stellas vel equales soli vel etiam
 maiores audire dicitur sed longius positas pfectas uideri. Et

nobis quid pot' fortasse suffire quam quo quo mo se itares
 heat. primq artific deo vel sit condita pda qua qm teneamus
 ante aplia dcm alia glia solis alia glia lune. et alia
 glia stellaru. stella em differt a stella in gla Sed q' possunt
 ad hoc dnt etiam p non resistam aplo dnt quam in gla
 Sed ad oculos tenoz quia huc p't resgentm similitudine
 dicebat aplis. qm non utiq ad omnes alit erunt et in se alit
 differunt quid et in se ipis pda in gla Ea tamen nulla sunt
 etiam sole maiora ipi m'dnt quicadmodu solm soli tam ma-
 gni t'mnt p'mpattu. nichil em radns suis quasdam stellas
 et eas q' p'mpales quibus amplius isti quam ceti sup'it
 et tene d'cant et retro age acm'si p'o non em fit in simile
 maiores aut etiam equales molenda radiorum posse superari
 Aut p' superiores signoz stellas vel septetom maiores esse
 asserunt que nichil tale ap'le patiuntur cur istas per p'ona
 teneantes amplius venerant' cur eas signoz d'cas p'hibent
 et p' em retrogradatones illas p'dm vel fortasse tarditates
 no ap'le quicq' contedat. sed alio occultantibus causis soli tu
 istos in suis d'clamentis quibz una factorum amitate d'm
 sup'it p'pnam t'bere p'tatem. ex h'is eorum t'c mo'stra-
 tum est. sed dicunt quod nolunt de celo aliam ap'at' que itel'
 Nobis aut d'm'alit et magnitudme p'dm subitibus aliquid
 quere tali q' m'q'm'st'm rebz quibz vel melioribus
 m'm tempus m'pend' n' expedit n' congruit Et melius cre-
 dimus ea esse cetis maiora h'maria que p'ta p'p'm'ita
 commendat et fecit d'ns d'no h'maria magna que tamen non
 sunt equalia Nam q' d'cit t'm eam cetis p'o sunt m' p'
 ipal differe d'it. em h'miare m'm's in m'hoatom d'ci et
 h'mare ming in m'hoatom noctis Certe em h' contedat ocul'
 m's ut ea m'o'stratum sit amplius cetis h'uc super h'm
 nec diem claremp h'uc solis nec noctem tot stellis appenti-
 bus ita h'uc p' h'mla d'it. quicadmodu p'ntia illius illust' 2
 factis p'dm qualesq' eorum argutias. et quap' d'niat' p'
 p' d'cm'toz exp'm'cta que illa apostele'smata docant om'io
 ante fidei p'mtate respiciamus. h'ibns em d'p'mtad'm bz
 etiam exaudi causis nobis am'p'e conamur. et m'p'ia p'p' te
 in malis factis que ratissime rep'h'm'dnt' n'gnt ad cam q'
 p'o'm's d'm am'tere siderum q'm'm homin' p'el'm sed quod
 om'e m'e no p'mt natura corp'bus nec quam p'ele'st'bus sub-
 dita audiant et p'hos suos et nod v'o f'rem's corp'bus
 illa corpa sup'iora non ad ea que ipi tractant potentiora p'

vel hinc aliqui cognoscunt quia enim corpora diversimodum sunt vel manent
 vel habent et arbutum uno sunt p[er] mutuo tempore semper unoq[ue] p[er]
 into tempore i[n]mutabiliter multa nascuntur non tantum diversis sed et
 in p[er] hanc locis tante sunt varietates in p[er]ssu in actibus et pas
 sionibus eorum v[er]o ista sunt d[icitur] p[er] dant sidera si ista considerent
 et modo aut in silens et habentis quam in istis rebus quoniam
 d[icitur] ad solas homines et subiectos facile p[er]tine[re] stellarum r[ati]onem singu
 lare etia[m] ipsi legimus quoniam quor[um] d[icitur] v[er]o d[icitur] d[icitur]
 felix et infelix d[icitur] q[uod] morientem casu p[er]m[ittit] q[uod] stellarum
 accipit quia et p[er] m[ut]u[um] aliquid enim d[icitur] f[er]re f[er]re
 non nullis enim t[em]p[or]e est q[uod]m[od]o abisus comprehendere q[uod]m[od]o
 non possit manus p[er]fectis iacob d[icitur] nascent[ur] m[ut]a e[st] p[er]
 f[er]re p[er]fectis tenens. n[on] p[er] alio nati sunt q[uod]m[od]o infans
 in d[icitur] p[er]fectis nati nati v[er]o. horum stelle constellationes
 quas appellant nullo modo d[icitur] p[er]fectis esse potuit quid ergo
 manus q[uod]m[od]o in illas constellationes m[ut]u[um] mathematis admodum
 horo p[er]fectis et ad eand[em] lunam d[icitur] in eor[um] annu dilon altu
 no dilon Sa em alius d[icitur] p[er]fectis p[er]fectis d[icitur] p[er] am[od]o hoc d[icitur]
 veru[m] q[uod] p[er] non p[er]fectis libro[rum] suoz meptas contineas d[icitur]
 et quod si hoc hystoria quia d[icitur] p[er]fectis noluit crede m[ut]u[um]
 et veru[m] nam delere possint cum q[uod] p[er] m[ut]u[um] falli d[icitur]
 si horam conceptionis n[on] viderent p[er]fectis p[er] homines no[n] dedigne
 co[n]ceptum co[n]spicere gemoz Ideo q[uod] f[er]re est q[uod] ad i[n]s
 va d[icitur] i[n]s[tr]u[m]tu quodam occultissimo dei d[icitur] que[n]te nescie
 tes humane m[ut]a p[er]fectis et quod enim addit p[er]fectis homines
 fit p[er]fectis p[er]fectis op[er]e est quibus quedam vera de p[er]fectis
 rebus nosse p[er]mittitur partimq[ue] subtiliores s[er]ies acume p[er]fectis
 corpib[us] subtilioribus inget. partim experientia callidior p[er]fectis
 tam magna longitudine m[ut]a. partim p[er]fectis angelis. quod ipsi
 ab omni potenti deo d[icitur] etia[m] m[ut]u[um] em[er]s[us] e[st] reuelantib[us]
 q[uod]m[od]o m[ut]a humana occultissime m[ut]a s[er]ies d[icitur] p[er]fectis
 alii aut idem nephandi p[er]fectis etia[m] que ipsi facturi p[er]fectis
 d[icitur] p[er]fectis etia[m] p[er]fectis bona op[er]e sine mathematici
 p[er]fectis q[uod]m[od]o m[ut]a d[icitur] m[ut]a m[ut]a d[icitur] p[er]fectis va[n]de m[ut]a
 ne co[n]spicere d[icitur] p[er]fectis d[icitur] p[er]fectis p[er]fectis p[er]fectis
 m[ut]a d[icitur] Solet etia[m] q[uod]m[od]o v[er]u[m] celi et luminaria ista
 co[n]spicua corpora sola sint an habeant reor[um] quosdam p[er]fectis
 suos et p[er] h[ab]ent v[er]u[m] ab eis etia[m] vitali m[ut]a p[er]fectis
 carnes p[er] animas animalu[m] an sola sine ulla p[er]fectis
 etia[m] h[ab]et in p[er]fectis no[n] facile comprehendere possit Arbitror
 tamen in p[er]fectis tractandis p[er]fectis optimeza loca posse
 occurrere vbi nobis Q[ui]d re si p[er]fectis re et p[er] no[n] d[icitur]

76

71

Aliquid tunc credere licebit. Quod a fixata semper moderatone pro
gratitatis nihil credere deit obscura tene deum ne forte quod
postea vitas patefeat quibus libris suis sine testimoniis vetis sine
nomine multo modo possit esse adusum tamen pro amore me error
adusum. me adhibere opus me iam formam transcurram. *Incipit*
Et dixit deus. *Et fecit deus celos magnos et omne animal repti-*
lium quod eduxit me aqua secundum genus eorum. et omne vola-
tile penatum secundum genus. Et mox deus quia bona sunt et
bona dixit ea deus dicens. accipite et multiplicamini et replete
aquas in mari et volatilia multiplicet super terram et facta
est vespere. Et factum est mane dies quintus. Nunc in inferiore
parte mundi ea que pro me moneat sunt et pro aquarum
quod aeris qualitate proxima est elementum. Cuius he celo
in quo sunt luminaria ita vicinis est. nisi et ipse celum nomine
accepit. sed vestro utrum et finemini possit vocari. Intra-
ant celum plurale in eadem que re que de vni celum. Nam
tum in hoc libro singulare mox dicitur celum quod. Intra-
it aquas que supra et aquas que infra sunt. In illo tam
psalmo et aqua magis que super celos sunt laudent nomen
domini et celos celorum si bene intelligamus fidei aeris
tamquam superiores inferiores et hoc in eadem per accipimus ubi
dicitur. Laudate cum celi celorum. satis apparet hunc aerem
non solum celum. sed etiam celos dicitur per deum et tre. Nec
aliud signatur quam illa que singulant tra de quod dicitur
orbem terram et orbem tre. Hoc et aeris celos quodam pisse
et hinc iniqua carum. que conomre appellantur epla legimus
Nec enim hinc illa natura que ita continet utenbitis
quodcumque altissimorum morum insperdet vices potuit ad pidera
proxime. Sed quia hinc aeris humidiores in quo ahes vo-
lunt vel prope tota vel tota paria complenat pisse que frant
celos in illa epla perbitur. Sed ne pro quod admodum megi
possit nisi in aquarum nam pingiores hinc aeris qualitate
compta alioquin non pervenit hinc isti celi sed solum erecti
sunt in locum eorum aqua occuparet. Ita quod facilius eos
secundum illius epla autem pisse credimus et alias sic ibi perbit
repositos extensis per exalationibus. quam sic erectos in ei.
superiores celi natura loco suo succedet. Oportebat itaque ut
intra hinc habitantibus inferiores hinc mundi partis que sepe de
nomine tota memorat per piderent ex aquis alia per ea
vero. Extra quod ita fit aeris aqua solum ut ens ex hala-
com hinc pingue per perbitur et per pille faciet. i. ventu

et nebula tunc fiat et possit volatilis cum sustineat et una
 pro etiam si unum dixerit quidam placidum poetarum nubes excedit
 Olympum et pacem magnam tunc quia prohibetur in Olympi vltate aer
 esse tam tenuis ut neque nubibus obumbretur nec turbetur veso
 nec sustentare aliter possit nec ipse quoniam forte et credunt ho
 mines crassiores aere propter alia sicut in isto aere consuevit et tunc
 ipse aer est Unde aquas vicina qualitate diffundit et propterea
 ipse quoque in huiusmodi nam commisit diuinum tempus credere neque
 enim arbitrandum est aliquid et spatium sicut teli vltimae parte
 cum omnes etiam altissimos montes aqua tunc tendit et tunc
 quam et commissione etiam elementorum etiam in ipso quod hoc opera
 cura subtilissime per sanctitatem sunt non propter quod et in enim diu
 omnia in omnia posse mutari atque committi Alii vero esse aliquid
 omnia propter singulis prohibent elementis quod et aliter elementum
 qualitate nullo modo statum Unde fortasse pro loco per deo
 voluit diligenter dignitatem hinc aut quod ad partem
 finem attinet hanc existimam quoniam memoranda nisi intelligas
 finem esse ordinem rerum quo prius oportuit aquarum alia
 quam terrarum natura narrare cetera Nec vltimo modo arbitrandum
 est permissum esse in hac septime nullum mundi huius elementum
 cum quatuor notissimis enim constare per se ipsum sit quia videtur
 hic telum et aquam et terram commemorare et aere aut tunc et
 sive tunc quippe magis septimae est ante teli et tunc nomine mundi
 appellare aut magis addere et magis Aer itaque vel ad telum pertinet
 intelligitur per qua sunt in eius superioribus partibus tunc subtilissima
 et placatissima spacia vel ad terram propter sunt et tunc et colige
 re sunt locum qui huiusmodi exhalatione permixti sunt quoniam et ipse
 sepius teli nomine nuncupatur At per hoc non septimum est per se
 aquae reptilia animalia et per se aer volatilia vola
 tia super terram sed vtrumque sunt animalium genus per se
 ex aqua esse narratur et tunc quod aquarum sine labor vnde sunt
 et flumina est sine vaporibus teneant atque super se sunt ut
 reptilibus animalia et vltima huiusmodi volatilibus apparet distinctum vltimae
 tamen huiusmodi naturae et per se et per se sunt etiam quoniam subtilissima
 consideratione quoniam istos manifestissimos corpore sensus secundum
 quatuor visitata elementa ita distinctum in oculos ad ignem
 aures ad aera dicunt per se Olfacendi acit gustandi quod
 per se nate huiusmodi attribuunt et olfactum quam istos exhalationes
 humidis quibus effatur huiusmodi in quo omnes volunt quoniam
 sunt nec istos fluxibilibus et corpulentis humoribus Nam
 quoniam in ore sapient ipse oris humor quoniam in se ut sa
 pient etiam si arida cum accipit fuisse videtur et quoniam in

omnia penetrat ut motum in eis faciat. Nam et humor p[er]nate
caloris congelat. et cum possint frigescere cetera elementa ignis
frigescere non potest facilius quippe extinguitur quam ignis non sit qui
frigidus maneat aut sit aliena frigidi contactu tepidior tactu
aut quod est quicquid in subtilibus sibi tereno elemento magis
congruit proinde totum corpus amantius quod maxime est terra
est quicquid tacta sentit. Dicunt etiam nec mundi sine igne esse
posse aliquid nec tangi sine terra. At per hoc elementa omnia in
omnibus in esse sed unum quod quod eorum quod amplius hoc
acceperit vocabulum. Sicut autem caloris p[er]nate cum corpore
nunc frigescit extremi sibi quia motus pigrescit et exa
lore in est corpus. Dicitur ignis aerem. et aer humida et humor terra
quem affuit subtilioribus et crassiora penetratibus. Cuius
autem quod quod subtilius est in natura corporali tanto vicinis nate
p[er]nate. Cuius longe distante quicquid quod illud corpus est illud id est
At per hoc quod sentit non est corpus sed anime per corpus licetante
differatur penitus. Invisitatem corporis elementorum sibi esse corpus
distintos. anima tamen cum eis sentit in eum corpus non sit
per subtilius corpus agitatur vigorem sentiendi. Sicut itaque mu
tum in omnibus sibi a subtilitate ignis. sed non in omnibus ad
idem pervenit. In visu enim pervenit res pro calore usque reme
lucem. In auditu usque ad humidioris aerem calore ignis penetrat
In olfactu autem transit aerem primum et pervenit ad humidam ex
alatione. Unde crassior hic anima sub sibi in gustu. et hanc tu
sit pervenit usque ad humidioris corpulentioris. Cuius etiam penetrat
atque transit cum ad tenuam similitudinem pervenit tangendi ultimum
sibi ag. Non ergo ignorabat nunc elementorum eorumque ordinem
qui cum visibili quicquid intra mundum in elementis nata moventur
in quodam in quodam. primo celestia luminaria deinde aquarum animarum
terrarum postrema. non quod aerem p[er]miserit sed quod p[er]missum
et quietissimum acis ante volare antea non posse dicitur si qua
sunt spacia celo propiora contingunt et celi incompone in septimis
ad propioram mundi partem p[er]tine intelliguntur ut tre nomine
ubi h[ic] totum significet ex quo incipit dorsum visus ignis
grande in glacies spiritus tempestatis. et omnes abyssi donec
pervenit ad eandem quicquid pro nomine terra dicitur. Aer itaque ille prior
sine quod ad celestem mundi partem p[er]tinet quod sine ulla h[ic] in
bilem habitorem dequali nunc primo narrantis est neque p[er]missa
est colo nominato neque animatus est in creandis animalibus
ille vero infior qui ex caput exalationes humidas maris atque
tre et ad sustinendas antea quodammodo transat non nisi ex
aqua accipit alia. Cuius enim eius humida est h[ic] p[er]tat

aliam corpora que ita intus pennis volantes que admodum pures
 quibusdam sine aliis natantes. Proinde sicut tamquam pennis d' qui
 presenti aderat ex aqua dicitur pennis volatilia quare nata d' septi-
 mum locum sortita est. Inflorem s' in vnda labili superiorem vo-
 m' amia flabili. Illum & pntatum natantibus. Item volatilibus
 p' hoc elemento congruos etiam duos p' animalibus d'atas videt
 alfactum explorandis vaporibus. Eiusdem explorandis h' quibus
 et quod eum ad aquas tactum ventos q' pntum h' est q' tra-
 phia omnibus admittet' elis. sed in h'is animalibus sentit' amp-
 ita m' iam tangendo contraria valeant. Idcirco q' et ista m-
 duabz maxime mundi partibus g'at' celi et t'ce no' m' o' p'let-
 tunc. Sic ille p' o'ndit omnia supiora. A d'illo p'ncipio em-
 merans. Laudate dnm decelis. omnia q' m' floza ab alto aliis p' o'
 Laudate dnm decelis. m' et p'nt' tempestates. et am' abissi-
 nomant' et ignis qm' pnt' tangetem. Et ma' & t'rems et h'm' p'
 motibus ita existit m' p'inde volatur in aliud elu' et q'm' d'
 n'c' sine sursim nitendo modis appetit' m'celesse tam' supiorem
 tranquillitate no' possit evadere q'ma multo aere supatus et m'erm
 com'p's extinguit' ac per h' m' ista rerum parte receptibilior atq'
 p'giore t'bulent' motibus agitatur ad temperand' ems' regore. et
 ad v'ns' flores q' mortaliu'. Et ma' go iam tam tactu qm'
 ad t'ram p' p'tinet pnti possit et p'ntis vndarum et p'ntis
 am'az p'p'ia ipa quoq' agnatiu' animalu' corpora t'rems respicit'
 et maxime anes in t'ra regne pnt' fctis q' p'ogant. p' em'
 humoris qm' vaporatur exalatur et p'per t'ras extenditur.
 p'lo q' cum dixisset septima. contant' aque reptilia animalu'
 vmarum. et volatilia m'quid p'per t'ras addidit. tunc d'ctis p'm
 p'mametu' celi. In quo p' aliquid manifestis apparuit id quod
 antea videbatur obp'mum. Non em' m' p'mameto celi p'nt'
 vlmariu'. sed volatilia m'quid p' t'ras p'ecund' p'mametu' celi
 q'ma v' hic caliginosum et h'm'dum p'p'atum in quo anes volent'
 m' p'p'atio t'rigum est vbi volare non possit q' iam merito
 t'ngillitatu' et quietis p'tinet ad p'mametu' celi. In quo ergo
 volant' anes p' m' ip'o q' ille p' etiam t're nomen' includit
 p'p' q' celum vocant' multis modis volatilia celi non tam' m'
 p'mameto sed p'ecund' p'mametu'. Nominu' pntant' p'pter
 p'p' tarditate alia no' animam vnam sed reptilia animalu' vmaru'
 appellata. Sed p' p'p'ia p' appellaret' ambros d'ctur nomen
 am'ie vine. Cum vero et ipa volatilia d'ra p'nt' p' illa reptilia
 m' p'baudiatu' animalu' vmaru' fatendu' est m' arbitror ita
 d'ctum ac p' d'ctum. que p'nt' m' animalibus v'mis reptilia vel vo-
 latilia p' d'nt' possent. ignobiliu' homi' ut intelligemus q'm'az
 sunt m' h'm'ibz ignobiles. Et namq'm' em' pnt' et animalia t're p'nt'

que replet super flum. tamē ex multo maiore mō pedibus mouet
 et tam panta fortasse mētis replet quam panta in aquis gradit
 Nō mlti aut pntantur ppa non animam animam sed reptalia mār
 omaz pntes et appellatos quod eis memoria nulla sit nec alia mta
 velud rationi virmoz sed fallit eos experientia mōz Nam quidā
 pntantur que amadūte potuerūt in mīazs pntm multa mōda
 sed forte si flā pntantur memoriam tamē pntes hūe dīssimulē
 qd ipse p pntis et expmuntur qm possunt et volunt Nam qdā
 fons magnus bullens in regionē se plemis est pntm Solent
 aut homines dīssimulē mētē ei aliq tātē qd b. vel pntantur cōflue
 tes vel mē se dīssimulē cōtextatōe. Eno pastu affueti d
 ambulantiq pntia fortis homibz Appropinquat cū eis gīgati
 natando cū et viderint expectantes Vnde aliq iactet quom
 pntiam pntm Non itaq frustra mētē videtur agnōz animā
 pnt appellata reptalia quēdamōd anes volatilia Nam p vel nlla
 memoria vel pntis tardior anīe vme nomē repn hūet apntibz
 volatilibz et adhibetur quoz mta in oculis et mōratu Garritu
 et in mōis cōsternēdis cōtundēdisq fētibus solertissima Nec
 ignoro in quosdā phōe sua cūqz elemētis dīssimulē animā
 mē aēna esse dicit non tū qm mētra replet atq gradit
 sed anes etiā quod et ipse in tūa requiescat volando fatigato
 Aēna nō animā dēmonēs et celestia dōe quoz quid nos
 pntm animā pntm anglos dūmz Sedem tamē aquis pntes et
 pntm gnt beluas attēnt mē nllū elemētum sūis animalibus
 iactet Enoq vō pntm aquas tūa nō sit aut pntē possit pntes
 nō in ea requiescat aut repare nataudi mēs pnt nolandi anes
 Et forte rursus pntes id faciūt quod ad gestanda corpa sit mēda
 quom anima validior ita ut aēna quoz animā natantia fēt
 sine vfu data ut homines pnt nō mē quadrupedia vel pntes
 aut p ppa nō pntant quia non mēnt pntibus pedes nec
 intuli marum nec forte aquarū sūnt nec coluber coelē q tūaz
 Nam et ille pedes hūe et hī gnt sine vltis pedibus nō dīto re
 quiescūt in tūa sed ab ea mē aut mēnt recedunt Dracones
 aut pnt pedibus et mēnt mēnt requiescūt et in aēre sūstollī pnt
 tentur qm quomq nō facile notī pnt hūe tū non tū mē
 sed etiam gētilimū nequaqm dīssimulē animā gnt fānt
 Eno pnt et p dēmonēs aēna pnt animā. qm corpore aēno
 non mēnt et ppa nō dīssimulē quia in eis elemētum sūnt
 quod ad faciendū est quom ad patiendū apntis Dno tū pnt
 pntis aqua pnt et tūa vno aut mēnt pntis igne pnt Dīssimulē
 bnt mē elemēta ad patiendū Dīto hūmōr et hūmōr. Ad
 faciendū a alia dīto aer et ignis Si hī gnt ita sūnt nō mē
 pnt illa dīssimulē mēnt pntiam que non ex aēre s. ex aqz

12

13

p[ro]p[ter]ta indicat volatilia. quia p[ro]p[ter]tione quid et manas exhalat
 in atq[ue] distenti. sed tunc humores locis volatilibus datus e[st] aer
 n[on] d[icitu]r h[um]os celi n[on] ad aquar[um] fluida et nebula h[ab]ere p[ro]venit
 Non tunc totum p[ro]p[ter]ta em[iss]o exhalationes humide insistant. Sed
 n[on] ad eum finem. Unde incipit etiam tra nominari s[ed] illud p[ro]p[ter]ta
 n[on] d[icitu]r Laudate d[omi]n[u]m de[us]tra. S[ed]ior v[er]o pars aeris p[ro]p[ter]ta p[ro]p[ter]ta t[ri]p[ar]te
 celo em[iss]o coluntatur q[uod] parte q[ui]ngitur et em[iss]o vocabulo incipit
 Inq[ui]a fortass[et] parte si sunt ante t[ri]p[ar]tem suam t[ri]p[ar]tes
 ang[eli] cum p[ro]p[ter]ta suo m[un]do dyalo tunc archang[eli] Nam nom[en] illi
 m[un]do n[on] eas p[ro]p[ter]ta celestes ang[eli] fuisse n[on] m[un]do p[ro]p[ter]ta p[ro]p[ter]ta
 m[un]do p[ro]p[ter]ta caligine ubi tunc et aer p[ro]p[ter]ta et humore te
 m[un]do com[un]icatur q[uod] comotus ventis et vehementius q[ui]tatur et ignis
 ac colunt et contractus nebula et co[m]p[re]ssus p[ro]p[ter]ta et congelantib[us]
 nebulis m[un]do et turbulentiis congelantib[us] Insistentib[us] m[un]do grandis
 et distentis p[ro]p[ter]ta facit occultis in p[ro]p[ter]ta et ope d[icitu]r asinus ad m[un]do
 ma d[icitu]r q[uod] o[mn]i ad m[un]do p[ro]p[ter]ta Unde in illo p[ro]p[ter]ta cum q[ui]tatur
 essent ignis grandis m[un]do glacies p[ro]p[ter]ta tempestatis ne t[ri]a sine d[icitu]r
 p[ro]p[ter]ta si m[un]do p[ro]p[ter]ta totum p[ro]p[ter]ta. Tunc facit v[er]o
 em[iss]o Si aut[em] t[ri]p[ar]tes illi anteq[uam] t[ri]p[ar]tes celestia corpora
 gebant n[on] h[ab]ere m[un]do est si com[un]icatur p[ro]p[ter]ta expena in aerea qua
 litatem n[on] cum possint ab igne i[n] ab elem[en]to nature sup[er]ioris aliquid
 pati. Nec aeris saltem p[ro]p[ter]ta sup[er]iora atq[ue] p[ro]p[ter]ta. sed ista calig[ine]
 n[on]a tunc p[ro]p[ter]ta sunt q[uod] eis p[ro]p[ter]ta q[ui]tatur quodam quasi care e[st] n[on]
 ad t[ri]p[ar]tem n[on]a. Et p[ro]p[ter]ta d[icitu]r t[ri]p[ar]tes ang[eli] d[icitu]r q[ui]tatur
 requir[et] est alius ent[is] a[ut]em modator p[ro]p[ter]ta locis p[ro]p[ter]ta m[un]do quod
 p[ro]p[ter]ta e[st] p[ro]p[ter]ta p[ro]p[ter]ta et p[ro]p[ter]ta p[ro]p[ter]ta aeris nam n[on] ad
 m[un]do t[ri]p[ar]tes p[ro]p[ter]ta possint aerea corpa sustine[re] possint et
 am[un]do que p[ro]p[ter]ta p[ro]p[ter]ta exaquis p[ro]p[ter]ta t[ri]p[ar]tes aquar[um] alius q[uod] p[ro]
 eis aeri m[un]do m[un]do et t[ri]a com[un]icatur atq[ue] ob h[oc] m[un]do atq[ue]
 t[ri]a p[ro]p[ter]ta d[icitu]r vaporali m[un]do m[un]do m[un]do q[ui]tatur q[ui]tatur
 t[ri]a u[er]o agnate p[ro]p[ter]ta etiam v[er]o distillant. p[ro]p[ter]ta v[er]o
 hemetis frigus est etiam gelu candidus malbesunt Et
 dixit deus educat tra animam p[ro]p[ter]ta gemit[us] quadrupedia et
 reptilia et bestias et pecora p[ro]p[ter]ta gemit[us] Et factum e[st] p[ro]
 Et fecit deus bestias t[ri]a p[ro]p[ter]ta gemit[us] et pecora p[ro]p[ter]ta gemit[us]
 et omnia reptilia p[ro]p[ter]ta gemit[us] et indic[at] deus q[uod] bona p[ro]
 sam m[un]do q[ui]tatur ut altam parte que p[ro]p[ter]ta tra d[icitu]r m[un]do loci
 q[uod] totum cum am[un]do abiss[us] et nebuloso aere v[er]o p[ro]p[ter]ta vocablo
 tra alibi p[ro]p[ter]ta completit[ur] v[er]o animalibus suis Et m[un]do
 tra q[ui]tatur p[ro]p[ter]ta q[ui]tatur que in v[er]o tra p[ro]p[ter]ta p[ro]p[ter]ta q[uod] q[ui]tatur
 p[ro]p[ter]ta n[on]a p[ro]p[ter]ta vel n[on]a bestiar[um] animalia omnia v[er]o
 ex p[ro]p[ter]ta solent intelligi m[un]do q[ui]tatur q[ui]tatur m[un]do bestias

et que petra dicitur Et reptilia quid sine reptilia terra non dicitur
 tamen quod omnes serpentes intelligi uolunt quicquid et bestie dici possunt
 petra a nō uō uitate serpentes conuenit Anus leonibus et p̄dis
 et tigribus et lupis et uulpibus canibus etiam et similibus atque ad gea
 relis uitate conuenit uocabulum bestiarum petra a nō hinc animalibus
 accommodatum aptari solet que sunt in usu hominū sū adinuadendis labori
 bus ut boues et equi. et si qua talia sunt ad lamfimum uel ad uespem
 lupi oues et fures Et uero sunt quadrupedia quicquid enim hōia
 p̄ter quendam hinc serpencia quatuor pedibus gradiuntur nisi tū
 he nōmē p̄ter quendam uellet intelligi nō utiqz. hō etia quadru
 pedia nominaret quāuis de hinc in repetitione tarent. an enim et
 canile onagri et apri. quia neqz illis bestis in leones sunt
 coniungi possunt Similes enim sunt illis peronibus. neqz tamen sē
 mra humana sunt p̄ter quadrupedia interposita sunt quasi reliq̄
 essent hinc animalia quibus t̄ gnales q̄ a p̄llato etiam multo
 p̄ter nū pedum Sed tamen p̄terali significacione t̄bnetur An q̄
 dicitur secundū genus. ita quendam gna nos imitat attende
 p̄mo secundū genus quadrupedia et reptilia nisi arbitror p̄gū
 que quadrupedia dicitur S que in que sunt reptilia sunt p̄
 latente stichone. et p̄ quid hinc est Ideoqz in repetitione quadru
 pedum nomen non itant quia reptilia uocabula complexa est
 unde ibi nō simplici aut reptilia. sed addit omnia reptilia t̄re
 ideo t̄re quia sunt et aquarū. et ideo omnia ut intelligantur que
 quatuor etiam pedibus intant que sunt quadrupedum nomen
 p̄ter signata sunt bestias a de quibus iterum ait secundū genus
 quicquid ore aut etiam unguis sunt q̄ reptis serpentes petra
 uero de quibus t̄re ait secundū genus que uentra in latebant
 sed an corum a nō hō q̄m p̄ter hinc et quadruped
 nomen mō facile agnosci et nomen petra uel bestiarū omē
 inuenabile animal aliqui comprehendit Sed etiam ferarum
 uocabulum p̄ter t̄m in latina lingua uale non tamen ideo
 negligenda consideratio et passim hō nomina que nō frustra
 in hō septuaginta loco posita sunt. et p̄ali distinctione disti
 q̄ in usu loquendi cotidiano facile amadūti p̄ter Non
 frustra etiam locum nos utrum ne passim et quasi fortui
 tu a t̄re dicitur secundū genus tamenqz si sunt. et antea
 t̄m p̄mo data narraret An ergo corum in superioribus
 reuolens intelligē est utiqz p̄nalibz secundū quas t̄m
 m̄fins. sed p̄ ita esset. hō de hinc ac t̄re. hō de aquis ac t̄re. hō
 de hinc hinc dicitur Et uero enim corum est t̄m nō etia
 et in commutabilis ratio in ipa Si sapia ingrat qui attingit

a fine usque ad finem fortiter et si ponit omnia suavia. Interit autem
 hic dicitur de herbis et lignis usque ad eterna amantia. Nam et in eis
 que ex aquis creati sunt. et quodam in prima commemoratione dicitur non
 sit. Et fecit deus cetos magnos et omnia inquam animalia reptilia que
 conuerunt aquae secundum genus eorum. et omne volatile penatum
 secundum genus suum quia sic creata sunt ita in eis ex omni alia na-
 tura et originis formam suam suauiter. Ideo dicitur secundum
 genus propter propagationem plus quam prima suauiter cabantur. Sed cum
 delugimus et herbis non solum. Sicut secundum genus. sed et secundum
 similitudinem suam generantur quia genus sequitur similitudo uult
 cum iniquia repetere. Nam et semen non ubique repetitur cum
 tam herbis et lignis inquit quam animalibus. et per non omnia
 obstat est enim quoddam ita nasci ex aquis uel terra inquit pro
 eis nullus sit. Et ideo semen eorum non potest in eis. sed in eis
 ex quibus oriuntur. hoc est ergo secundum genus ubi et seminum in
 et filiendo multum succedentem. Et succedentibus quia nihil eorum
 ita creatum est nisi semel existeret uel primum suum uel in
 nullo precedente. Deest enim. Ergo et de homine ita dicitur est
 faciamus hominem ad imaginem nostram et similitudinem secundum genus
 cum et hominis propagatio manifesta sit. cum quia non ita de-
 ferat hominem inquit moretur. sed preceptum suauiter noluisse
 et ideo non erat necessarius decessori Successor. Sed post
 petri comparatus est petrus inquit inquit et similis factus est eis
 non iam solum petri hominem generant et generant in quo possit mori
 genus suauiter putat sub specie. Cuius ergo est uult post hominem
 faciamus illa benedictio est et multiplicam et implete terram. quod
 quando utique fieri posset cum nihil sit tunc dicitur est. donec
 ad eum spectare locum prouenerimus. ubi diligenter ista persequenda
 requirenda atque tractanda sunt. potest enim fortasse me sufficere
 pro ea de homine non dicitur est secundum genus. quia unus fuit
 de quo etiam femina facta est non enim multa genera hominum sunt
 herbis lignis propter volatile propter petros bestias si sit
 dictum accipiamus secundum genus. At per dicitur generati in me per
 similia atque ad unam originem seminis plenitudo. Si singuaretur
 aceto. Item quoniam quid tunc aquarum animalia decessores nunc
 ut sola biberentur sic homines. Nam et ipsa biberit deus dicitur
 Crescite et multiplicam et implete aquas maris et volatilia multi-
 phrent. super terram autem in uno latere quod est sunt inquit in celis
 sequuntur. ut intelligatur que quoniam crescit. Primum ergo
 dicitur in eo quod primum tale creatum est in herba atque ligno per
 an forte que nullum habent propter plus affertur. At in me nullo.

225
Ipsi quarent indigna merent illis ludibriis obia. Esate et
multiplicam in a talis misset affinis pmi i h' dixit msi i de.
ms animalibus etiam non detm intelligetur. Nam a fuit hic
in homine repetere ne quism dret m affico gignedi flos mltid
esse ptem pnt est m hbidme Su form d. pme ipo gngio i mo.
draens abutendi. Non nulla etiam de quibdam minutissis
animalibz questio est. Vtrum in pms rerum qdombz creata
sint an ex quibus rerum mortalium corrupcionibz. Nam plaqz
eorum aut & vmoz corpore viciis vel purgamentis vel exala.
cionibus aut cadamum tale gignit. Et quodam etiam de corrup.
cionis lignoz et hbarum quodam de corrupcionibus fructum. Quoz
om non possim q recte dret dm no ee catorem. Qnest em
omibz qdam natie fm qms deus ita nt m hns maior sit
admiraio bene considantis et laus vbi or omnipotentis acti fit
qm omia m ppa fecit. qm a fine npp ad finem ptendens
et suam emeta dponens ne ea ipa rerum namissima que
p fm qms ordine dissolunt. et quorum dissolam expena me
mortalitate horremq relinq m forma. Et erat minima corpa
acuta fm amancia nt maiore attentione stupemus agilitate
mpte volitante qm magnitudine imiti gradientis ampliusq
mlepa opa formiculae quam onera cameloz. Sed vtz
m pms m p dpa rerum qdombz. que isto p p dpa or
dine rata narant. hic quaqz minima mstanta credamus
qm p qea quibus corruptibilibz corpm solombz et h' qn
Et p qm dici ea minutissima que de aquis vel ars oi.
mian esse rata m quibus etiam illa non absinde intelligit
que nascunt ex hns que tra gmanate orta sunt. et quia
precesserit qdom no solum animalid sed etiam immarid et
quia de gmanant pcedim quozom. Unde illo die quo
appnt aida exorpa sunt n p q ad supplemehu hitatoms
quam ad nm hitatoru ptme mthlgent. Ceta vco que ab
animalid gignit corpibz et maxime mortuoz ab fm d f.
sum est dice ee rata animalia ipa rata sunt m p qz meat
iam omibz animato corpibus ms quodam nalis et quasi
p pmiata matid. et quodam mo hitata pmoz dia fntoz
animalid que & corrupcionibz talid corpoz p suo quem
que Ar dms erunt exortma p admstracom m effabi.
lem omia monete m gmanabili cocatore. Degmbz quoz
animalid venenos et pms qm Solet vtrum p ptem hori
ad vmdram creata pnt. an p q em id creata cent mnoxia

non in p[ro]p[ri]a p[er]sonis n[ost]re ceperunt. Neq[ue] h[ic] m[un]do est q[uod] q[ui]s
 etiam temp[or]ibus h[uius] m[un]di laboriose atq[ue] erumpnose cum sit ne-
 mo ita inf[ir]mus ut p[er]f[ec]tum se audat d[ic]e fidelit[er] attestante op[er]o
 et d[ic]ite non quia iam accepim[us] aut iam p[er]fecim[us] s[ed] cumq[ue]
 ad hoc extende atq[ue] infirmitate p[er]ficiende m[un]di n[ost]re sit temp[or]
 tationes et molestie toties eodem rursus op[er]o manifestante q[uod]
 ait In magnitudine venolandi n[on] extolletur datum s[ed] esse
 stimulu[m] carnis angelum sathane n[on] enim colaphisaret rogatq[ue]
 a se d[omi]n[u]m ita n[on] d[ic]eret ab eo r[ati]o p[er] s[ed] sufficit tibi gratia
 mea Nam v[er]is infirmitate p[er]ficiunt[ur] t[ame]n et p[er]d[unt] Daniel m[ul]
 leones palme atq[ue] m[ul]tiplic[es] m[ul]t[os] q[ui] non v[er]o de m[en]tione
 in orone non t[ame]n p[er]t[ra] p[ro]p[ri]a p[er] etiam sua fateretur et in ip[s]a
 apli manu mortif[ic]a m[ul]ta in seip[s]o nec lepe potuit go ista
 etia[m] creata m[ul]t[is] n[ost]re si t[ame]n non extitisset vel t[er]rendo p[er]m[en]
 dormiq[ue] m[ul]to vel p[ro]bunde p[er]ficiende q[ue] v[er]itis. quia et extra
 sunt demonstranda p[ar]te ad p[ro]f[ec]tum t[er]minu[m]. et ip[s]e si bi h[ic]
 intemptatomb[us] t[er]ris m[ul]t[is] et m[ul]te p[ar]te illa p[er]petua q[ue]
 t[er]p[er]t amissa est p[er] voluntate fortit[er] recipiat p[er]dolorem
 Dicit aliquis cur go m[ul]t[is] s[ed] bestie nocent quib[us] nec p[er]da
 v[er]a p[er]t nec v[er]da illa d[ic]atur nec v[er]am recipit tali
 excisione v[er]tem. Ideo n[un]q[uam] quia p[er] h[ic] alie p[er]t aliaz
 nec recte possim[us] d[ic]e non ce[n]t alie quib[us] alie v[er]tem
 h[ic] c[um] om[n]ia q[ua]dam sunt m[ul]tis m[ul]tis ordines suos que
 emitta m[ul]to c[on]f[ic]ata laudant[ur] nec sine occulta p[ro]p[ri]a g[ra]t[ia] mo-
 deratione p[ro]p[ri]a temp[or]is etia[m] ex alio modo alio t[er]p[er]do
 m[ul]t[is] et p[er] stultis latet sublimet p[er]ficiend[is] d[ic]amq[ue]
 p[er]f[ec]t[us] e[st]. Et e[st]e om[n]ib[us] talibus m[ul]tis creatur[is] motib[us] p[ro]p[ri]a
 hom[in]u[m] salubres admonitiones ut videat q[ua]ntum s[ed] p[er]thagen[us]
 p[er] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a et p[er]p[et]ua q[ue] om[n]ib[us] m[ul]tis alib[us] n[on]
 t[er]p[er]t ante t[er]p[er]t cum illa m[ul]t[is] am[ul]t[is] elephantes n[on]
 ad m[ul]tis m[ul]tis p[ro]p[ri]a et temp[or]i quam p[er]p[et]ua g[ra]t[ia]
 m[ul]tis ordinatione sunt fortita sine resistendo sine t[er]p[et]do age
 q[ui]t[er]t v[er]tem etia[m] no[n] app[er]t m[ul]tis cum q[ua]dam v[er]tem
 corp[or]is sui ex alioru[m] corp[or]ib[us] q[ue]runt alia p[er]p[et]ua v[er]tem
 m[ul]tis vel fuge p[ro]p[ri]a vel latebrar[um] m[ul]tis t[er]p[et]t. Nam
 et ip[s]e corp[or]is dolor in quolibet am[ul]t[is] magna et m[ul]tis
 est m[ul]tis que illam q[ue] p[er]p[et]ua m[ul]tis p[ro]p[ri]a m[ul]tis
 q[ue]t et in quodam p[ro]p[ri]a m[ul]tis v[er]tem cum cum n[on] m[ul]tis
 sed ut ita d[ic]am m[ul]tis p[er]p[et]ua r[ati]o at d[ic]am. Illud p[er]
 etiam fortasse aliquem m[ul]tis p[er] alia n[ost]ra v[er]tem
 aut p[er]p[et]ua l[on]g[ue] aut p[er]p[et]ua ex[er]t. aut v[er]tem p[er]p[et]ua

19

20

Aut ignorant dicunt cur meas suas dilant et corpora hominum
mortuorum quasi res quicquam inest ad vitam utilitate ista raro
iam ex animis in ne profunda peccata per quos fufus eat Unde
mirabili omnipotens creatoris reformanda universis finatur quoniam
et sunt fiat quedam pudentibus admonitio in se ita comedat si
deli creatori omnia maxima et minima occulto intuitu admittit
in mi etiam capilli miati sunt ne propter manes curas ex ma-
torum corporum suorum ulla quia morem perhorrescant Sed pie
fortitudinis viros ad omnia parare non dubitet Talis etiam
questio de bulis et primis solet ab oriri et de quibusdam
lignis infructuosus vel cur vel quando facta vel creata sunt ad
deus dixit producat terra herbam pabuli permittente semen et lignum
fructiferum faciens fructum Sed qui ita monet non intelligit
quid scilicet de pater formulis humanam mentis quicquid
appellatur usus fructus utilitas enim quedam fructum in se
tius nomine consideratur Et nante a utilitate sunt sine ma-
feste sine occulte omni terra gignens radicatus alit et ipsi
quedam intueantur ab ex parte certa inquirat et de primis quoniam
albulis ab ipso per esse Pro quia post partum dicitur
est homini terra primas et bulbos palet Nec tamen facile
de est. te cepisse in orni extra fortassis enim quoniam in quibus quibus
quibus primis multe reperiunt utilitates potant hinc locum
sunt sine ulla pena hominis. sed in agris in quibus id
penaliter laborabat etiam ista nascentur h' ad eum penes va-
le arbor arbor per eum passent alibi nasci vel alio modo
petere quod pastus et ad ipsum hominem aliquas usus Et nante quod
et ille usus non abhorret ab his verbis quod intelligit dicitur primas
et bulbos palet et Et h' etiam terra palet non tamen homini
per ad laborem Sed quia quod mox alibus gentem cibum
sunt enim que hinc quibus et mollioribus et aridioribus
quod sua neque neque te a cepit illa homini per ademp-
nosum nego enim tamen post partum cepit terra laborare non
quod alius locus h' antea nascentur et post in agris quos
homo ad capiendas fruges tollit sed et primis et postea
in eis locis sunt tamen non homini pro a homini in h' sig-
ficetur quod addit est et quia non est dicitur primas et bulbos
palet sed palet et in ista nascentur incipiant ad la-
bores que ad pastum alius tamen modo animalibus antea na-
scebantur Et dixit deus faciamus hominem ad imaginem

et similitudine suam. et ducit p[ro]p[ri]am mater et volatiliu[m] celi et om[ni]u[m]
 pecoru[m] et om[ni]s fere et om[ni]u[m] reptiliu[m] repenti super terram Et fecit deq[ue]
 hominem ad ymaginem dei. fecit enim masculin[u]m et feminam fecit eos Et
 benedixit eos Dicens. crescite et multiplicamini et implete terram et do-
 minamini eam et p[ro]p[ri]am p[ro]p[ri]am maris et volatiliu[m] celi et om[ni]u[m] pecoru[m]
 et om[ni]s fere et om[ni]u[m] reptiliu[m] repenti s[ecundu]m terram Et dixit deus ecce
 dedi vobis omne pabulum seminale seminis seminu[m]. quod est super
 omnem terram. et omne lignu[m] quod habet in se fructu[m] seminis Se-
 minalis vobis erit ad escam et om[ni]bu[m] bestis fere et om[ni]bu[m] vola-
 tiliu[m] celi et om[ni]u[m] reptiliu[m] repenti super terram quod hoc in se
 ipsum int[er] et omne pabulum inde in escam et factum est sic
 et om[ni]a que fecit et ecce bona valde Et facta est vesp[er]a Et
 factum est mane dies sextus. Et iam atq[ue] etiam de natura
 hominis post erit vbiu[m] considerandi et diligentiu[m] discendi locu[m]
 hunc aut[em] ut opa v[est]ra dicuntur magis per tractu[m] q[uam] q[uod] gelu[m]
 dat hic brevis p[ro]p[ri]a dicuntur no[n] differre accipiendo quod et
 alijs opib[us] dicitur Dixit deus fiat Hic aut[em] dixit deus
 faciam[us] hominem ad ymaginem et ad similitudine[m] nostram Adm[an]
 sumanda s[ed] n[on] ita dicam[us] p[ro]p[ri]am p[ro]p[ri]am p[ro]p[ri]am et filiu[m]
 et p[ro]p[ri]am p[ro]p[ri]am etiam tunc dicitur v[er]itatem esse intelligendu[m]
 statim admonet dicens Et fecit deus homin[em] ad ymaginem dei n[on]
 q[uod] p[ro]p[ri]a ad ymaginem filii aut[em] filius ad ymaginem patris a hoc n[on]
 v[er]o dicitur est ad ymaginem nostram. sed ad patris solus aut[em] ad
 filii solus ymaginem factus est hoc Sed ita dicitur fecit deus
 ad ymaginem suam cum aut[em] n[on] dicitur est ad ymaginem dei cum
 sumus dicitur sit ad ymaginem nostram p[ro]p[ri]am quod non id agat
 illa pluralitas p[ro]p[ri]ar[um] nisi plures deos vel dicam[us] vel ve-
 ramus vel intelligam[us]. sed p[ro]p[ri]am et filiu[m] et p[ro]p[ri]am p[ro]p[ri]am p[ro]p[ri]am
 tunc dicitur est ad ymaginem nostram v[er]o dicitur accipiam[us] p[ro]p[ri]am
 quod dicitur est ad ymaginem dei Hic etia[m] illud n[on] e[st] p[ro]p[ri]am
 quia cum dicitur ad ymaginem nostram statim p[ro]p[ri]am et habet
 p[ro]p[ri]am p[ro]p[ri]am mater et volatiliu[m] celi et ceteru[m] animalu[m] v[er]o
 exp[er]it v[er]o intelligam[us] in eo s[ecundu]m homin[em] ad ymaginem dei
 in quo r[ati]onabilib[us] animalib[us] antecellit N[on] e[st] aut[em] est v[er]o r[ati]o
 vel mens vel intelligencia vel p[ro]p[ri]a q[uod] a v[er]o v[er]o comedens appel-
 latu[m] Unde et ap[osto]lus dicit Renouamini p[ro]p[ri]a m[en]tis v[est]re et idem
 nom[in]e homin[em] q[uod] renouat[ur] in agnitione[m] rei s[ecundu]m ymagin[em]
 eius q[uod] creavit eum Satis ostendit n[on] sit homo creatus ad
 ymaginem dei quia non m[en]te[m] immanetis. sed forma quada[m]
 intelligibili m[en]tis illu[m]inare At per hoc sit in illa p[ri]ma
 luce p[ro]p[ri]a co[n]no[m]i[n]e recte intelligitu[m] s[ecundu]m h[uius] intelligibilis p[ri]ma
 cept[us] etia[m] atq[ue] in g[ra]ntabilis sapie[n]te dei non est dicitur Et
 sic est factu[m] in p[ri]ma dicitur repetit[ur]. et fecit deus. quia p[ro]p[ri]a
 v[er]o q[uod] p[ro]p[ri]a d[ist]inguam[us] n[on] fietat cogit[ur] a v[er]o dei

in prima creatura nisi post eam cognitionem nisi datur quod
vbi creabatur lux in qua fiet cognitio vbi dei per quod creabatur
atque illa cognitio illi esset ab infirmitate sua commissa ad formam
dum et rari atque formari postea vbi in ceteris creaturis dicitur
et sic est factum vbi patet in illa luce huius in intelligibili creatura
primo facta vbi cognitio. Ac deinde cum dicitur. Et fecit deus ipsam
creaturam gemis si demonstrat quod in vbo dei dictum est eadem
nisi fieret hic. et in hominis conditione finatur dicit enim deus
faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram. Ac
deinde non dicitur. Et sic est factum. Sed iam submisit. Et fecit
deus hominem ad imaginem dei. quia et ipsa natura per et intelli-
gibilis est sic illa lux. et propterea hic est ei si quod est agnoscere
vbi dei per quod fit. Nam et per dicitur. et sic est factum
et postea submisit. et fecit deus quasi per factum intelligit
in cognitione rationalis creature ac deinde in a creatura que renat
non esset. Quia vbi et ipsa rationalis creatura est et ipse eadem
agnitione perfectior est. Sic enim post lapsum peti hoc magni-
tudine dei renouat. primum imaginem eius quam tenet enim
ita et in ipsa agnitione creatus est antequam delecta videret
Vnde rursum in eadem agnitione renouaret. Quia a non in ea
cognitione creata sunt quia sine corpora sunt rationales anime ca-
bant. Primum facta est in creatura intelligibili cognitio corporis
autem quod dictum est. nisi fieret propter quam cognitionem primum
dicebatur. et sic est factum non ostenditur. facta ipsa cognitio
in ea natura que huius vbi dei antequam fieret corpus et paterat
Ac deinde fiebant ipse corporales et rationales creature propter quod
deinceps addebat. et fecit deus. Quomodo autem hoc immor-
talis factus sit. et accepit ad eam cum aliis animalibus habere
pabuli fontem semine et lignum fructiferum et herbam videm. Dif-
ficile est dicere. Si enim peti mortalis effectus est. utique ante
peti non indicabat talibus cibis. Neque enim posset corpus illud
fame corrumpi. Nam illud quod dictum. Crescite et multiplicamini
et implete terram quamquam nisi per contrarium maius et femine
si non posse videatur. Vnde hinc quoque mortalius corporis existit
in deum per tamen dicit aliud modum esse et potuisse in corporibus
in mortalius nisi solo per caritatis affectum nulla corruptionis
corruptio filii nascentur. nec mortuus partibus successum nec
ipsi mortui. donec terra immortalibus hominibus impletur. Ac sic
instituto iusto. et secundo populo qualem post resurrectionem futurum
redimus nascendi etiam modus fieri. Per quod dicit et quod
dicat alia consideratio est. sed non etiam huius quoniam dicitur quod debet
corporum indigentia quibus reficiantur nisi mortalius

corporibus esse posse. Nonnulli etiam suspicantur sunt in me meliorem
 hominem factum corpus aut hominis postea cum ait scriptura. Et fecit
 deus hominem. Primo de. nisi quod deum est. fecit ad primum principium
 quod autem fecit ad corpus. Nec attendunt masculinum et feminam non
 nisi secundum corpus si potuisse licet enim subtilissime differat
 ipsam hominis mentem in qua factus ad ymaginem dei quanda
 sit rationalem. inter distans in ethere contemplans vitam et in re
 temporalium administrationem atque ita si. et masculinum et feminam illa
 parte compulente hac obsequante. In hac tamen distributione. non recte
 dicitur ymago dei nisi illud quod inheret contemplandi in quibus
 vitam. In cuius rei figura paulus apostolus inquit inquit dicit ymagines
 et gloriam dei. Mulier autem inquit gloria viri. Itaque quoniam huiusmodi
 homines dicitur sexus ex quo secundum corpus figurat sit quod est
 in vita hominis interius mente interius. cum femina que corpore sua
 est renouat etiam ipsa in primum mentis sue in agnitione dei sui
 ymaginem eius qui cum dicitur in non est masculinus et femina. Sic
 autem ab hac gratia renouationis et reformationis ymaginis dei
 non separantur femine quodam sexus corporis earum aliud figuratum
 sit propter quod vir solus deus esse ymago et gloria dei sic et in ipsa
 prima conditione hominis secundum id quod et femina homo erat
 habebat utique mentem suam eandem quod rationem secundum quam ipsa
 quoque facta est ad ymaginem dei. sed propter unitatem generis fecit
 inquit deus hominem ad ymaginem. At ne quoniam solum primum
 hominis factum. quoniam secundum solum primum fiet ad ymaginem
 dei fecit illum inquit masculinum et feminam non iam etiam corpus
 factum intelligatur. Rursus ne quoniam arbitretur ita fieri
 nisi in homine singulari neque sexus exprimeretur sic inordini na
 scuntur quos androgynos vocat audit se singularem non propter quod
 cominus unitate posuisse. Et quia deus unus similis facta est. sic pro ea
 manifeste patet. cum id quod breuiter dictum est diligenter explicat
 et ideo plurale nomen quod indicat dicens. fecit eos et benedixit
 eos. Sed non iam dixi diligenter in qua scriptura de hominis
 ratione regeremus. Nunc aduertendum est quod postea quam dixit
 et sic est factum statim subiicit. et vidit deus omnia que fecit
 et ecce bona valde non intelligitur potestas et facultas ipsa data
 nature humane sumendi ad eam pabulum agere et fructus
 ad hoc enim intulit. Et sic est factum. quod ab illo loco nichilominus
 non ait. et dixit deus. Ecce dedi vobis pabulum. Seminale re
 Nam et per ad omnia que supra dicta sunt retulimus quod ait
 et sic est factum. quod erit ut fateamur etiam creasse illos id
 et multiplicatos impleuisse terram in eos sexto die quod eadem
 septima testante post multos annos fecit inuenimus etiam propter

nam data est h' facultas edendi et h' deo dicente h' cognisset
de et sic est factum In hac utiqz qd' domo dicere h' cogit
Nam p' id. cetera tunc esset a' in epam illa que data sunt
etiam de pondo assumptis p' h'aretur illa consuetudo septime
nisi p' q' quam d' est Et sic est factum. quod ad ex p'missa
p'cedente cognitione p'tinet Deinde infertur etiam ipa opaco
at p' d'etur et accipit et edunt Potuit em ita dici
etiam p' non v'ris normaret' deus p'nt in illo loco p' q' a
quam d' est. et congreget' aqua que est sub celo in cogitoz
et appareat arida p'nt' f'm. et sic est factum Ac deinde no
dicit' et fecit deus p' tam' repetit' ita et congregata est
aqua in congregaciones suas etc. Et nod' em no singulatim
nisi in ceteris etiam de humana catura dixit. et vidit deus
q'na bonu est. p' post homines factu datum q' illi p'tate vel
duandi vel edendi p'ntulit de omnibz et vidit deus omnia
que fecit. et ecce bona valde. m'ito quere p'ol. Potuit em
p'mo d' homi singulatim ceteris q' antea facta sunt reddidit est
cum deinde de omnibus d' que fecit deus Et ecce bona valde
An forte q'ia n' d'ic p'ferit' omnia p'ca de omnibz d' sunt
Vidit deus omnia que fecit et ecce bona valde. no singulatim
de his. que ipso die facta sunt Ergo de peccatis et bestis
et reptilibz sic d'ctum est que ad eund' diem p'ntum p'tinet
nisi forte illa et singulatim i' sua que et cum ceteris v'mpali
d'ia bona meruit et homo factus ad ymaginem dei. non nisi
cum ceteris h' d'ia meruit An q'ia p'fectus no d'm cat. q'ia
nod' n'm erat in paradiso constitutus Quasi v' p' q'ia q'm i'
constitutus est d'm p't q' h' p'missu est Quid ergo dicimus
an q'ia p'cebat deus homines p'ccatum nec in sue magni per
f'one manifestu no singulatim p' cu ceteris cum d'ic voluit
boni int'mans quid esset futurum q'ia cum ea que facta sunt
q'm accipit manet p' illa que non p'tant vel illa que
p'tare no possunt et singula bona in v'mp'o omnia bona valde
Non em f'ns p'ra additu est valde. q'ia et corpus m'bra Si est
singula pulchra p'mt. multo p'mt cum in v'mp'i corporis com
page omnia pulch'ora Quia oculu v'bi q'ia placitu atqz laudat
tame p' p'pant a corpore videmus no d'ic'mqz tam pulchru
q'ia in illa que p'one m'brez. cu loco suo p'ntus in v'mp'o
f'netur Ea v'co que p'ntando amittit deus p'mm. nullo modo
tame efficiunt nisi no ipa ead' r'e ordinata cu toto atqz v'm
n'p' bona sunt homo igit' ante p'tm et in p'no q'ne v'tiqz
bonus erat p' p'tima p'mpt h' d'ic m' illud p' q' d'ic
quod futurum aliquo p'mittaret Non em f'lm de illo d'ctum
est q'm em singulati bonis est magis v'tiqz cum omnibz bonis

est Non autem quando in omnia bonis sequitur etiam in singulis
 bonis sit Moderatum est itaque in id dicitur quod in parte verum
 est et prima signaret finem. Deus enim in optimo condito per
 omnia res in se habens ordinator est. *De* etiam si qua singillatim
 sunt delinquentia & forma semper tamen cum eis immixtas pulchritudinem
 fit. Sed iam ea que sequuntur in sequenti volumine tractemus. In
 et confirmata sunt celum et terra et omnis *capitulum liber quartus*
 ornatus corporis. Et confirmavit deus in die sexto opera sua que
 fecit et requievit deus in die septimo ab omnibus operibus
 suis que fecit. Et benedixit deus diei septimo et sanctificavit
 eum quod ipse requievit ab omnibus operibus suis que fecerunt deus
 facit. *Arduum* quam atque difficilissimum est viis intercom-
 munitate scriptoris in istis sex diebus multis immixtate percurrere utrum
 pterea dies illi et addito die septimo nunc per volumina tempus non res
 nomine repetantur. Intoto enim tempore multi dies veniunt prout similes
 Nullus autem id videtur utrumque go prout dies illi an istis quibus
 vocabuntur et nunc testentur in tempore ordine cotidie transcurrentibus
 illi in ipsis verum conditibus maneat nisi non solum in illis bonis
 dei nomine intelligamus in specie rei que data est noctemque eius
 in punctione vel defectu vel per go alio nomine melius possit ad
 amittit per a mutatione a forma ad informitatem. Delmate atque
 vigente que nunc in omni natura sine possibilitate inest et
 sit et sit effectus sic in celestibus superioribus sunt adimplenda in
 infimo rebus multitudinem temporalem per ordinatas vias quorumque
 mutabilis et effluens sunt effluens et pagitur per in in est in
 rebus etiam atque mortalibus reppera vera in omnia perfecte
 condone. quia et tunc quidam sit hanc autem inveniunt exor-
 dium. Omnis enim natura data certis suis mens et finibus
 tractetur indagare difficile est. Sed si h' sine illud si
 aliquid etiam tunc plausibile quod dicitur possit inveniri quod
 in progressu de spiritibus forsitan apparebit quicquid illis
 diebus et noxia reppa intelligat et tamen non est tamen
 abire ut consideremus senarij nunc perfectum in ipsa intere nata
 morum etiam mente intere ea que. *Prout* etiam corporis
 adiacent manus in se per di prout. Invenimus go sena-
 rium in prout et perfectum ea ratione quod suis prout et
 sunt et enim et alij in alijs tamen suis rationibus et perfecti
 prout in senarij ea ratione perfectum diximus quod prout
 compleatur talibus duntaxat prout que multiplicitate prout
 confirmat in eam partes sunt. Talis enim pars nunc dicitur
 quota sit Nam tamen nunc prout dicitur pars non tamen senarij
 eam duntaxat et per omni amphoro quod est ipse tamen Nam

et quaternary et quinary pars maior trians e. pl em dimidi et q
nary m ta et mnd. et quary m ta et duo. et septenary et octo
nary et nonary. et quid q est ultra mōz non maior vel dimi
dia sed mōz Nam septenary quoz dimidi pl m ta et q tuor
octenary m ta et quoz et nonary m ta et sex sed nllms
horū pl diti trians quota sit pars nisi tm nonary cing ps
tria est sic penary dimidia itaqz horū om quos memoram
nullus eorum cōfirmat. extriary in penary et nonary Na
lle constat ex duobz trians iste aut ex tribz Senary ergo
mōz n diti cepam quptibus suis cōmatis et in summa ducte
et in se complet. alii namqz sunt m quoz partes siml ducte
mōrem summa faciunt. Alii vero amphore etis aut mvalore vdi
panores i veniūt qm suis ptibus compleant quaz summa et
alia mstat nec ultra exstat. sed ad tantū oriat qntum est
pe mōz cing partes sunt harū primis penary est Nam vna
m mōz nlls sunt partes Sic em diti m mōz quibz
māms n no heat et emmōd vel aliquā partem sed vā ac
pūte et simpliciter Unde sit duoz a pars mō est et ea dimidia
nec vlla alia trians vā duos hē vna que diti possit quota
sit. i. duo. Nec hūz go partes computat possunt ille de quibz
agmā. i. que diti possunt quote sunt parva quaternary duos
hē duos tales Nam vna qta hūz ems est duo dimidia
sed ambe m summa ducte. i. vna et duo siml trians faciunt
et nō quaternary Non go em complent m partes ems quia
m mōre summa cōsistunt quinary nō hē talem m vna
ptem. i. ipsū vna. que qnta pars ems est Namqz duo qm
pars ems mōz sit et ta maior nentra tunc eazum diti pot
quota pars ems sit penary nō tres partes tales hē pxtom
triā dimidia. pxta ems vna est. tria duo dimidia ta
hē aut partes i summa ducte. i. vna et duo. et ta siml ems
qsumat pxtom penary Nam septenary non hē talē pte
m p pxtima q est vna Octonary tres Octa nam qrtam di
midiam. i. vna et duo et quatuor sed hē siml ducte septenary
faciunt infra mstatē non ergo qplent ems octonary No
nary duos hē nōnd q e mō et tria q est ta hē aut
siml qtriary faciunt longe nonary mōrem. Denary tres
hē tales ptes vna decimā duo qntaz quoz dimidia em
mō pl ducti ad octonary pxtom nō addenary videnary
non hē m pxtom videnary sic septenary pxtima solam
et quinary solam qntam. et trians solam triam. et binary
solam dimidiam q m omibz mō est duodenary vō ptibz
suis tribz siml ductis nō ipse qsumat. sed excedit amphorem
quippe duodenary mō faciunt Nam usqz ad m pxtom hē

in cas. v. Duodecimale sextum partem suam dividit Nam duodecim
ens. vnde est. sexta duo. quia tria quatuor dimidia per vnde al
et duo et tria et quatuor et sex i summa duodecim partibus sunt Et ne
multis morex in infinita serio numerorum plures non repintur q
tales partes aut non sunt singlas se inanis et quinquas et ceteri
singulis cum ita plures sunt partes ut in vni duodecim atq i summa
redacte vel intra mstant sit octonarius et nonenarius et alij pl
mi vel ultra excedant sic duodecim et duodecimesima et multi
tales plures go repintur quilibz horum quam illi qui pfecti
verant et quod pnt siml ductis talibus partibus compleant
Nam post penam vicefima octonius invenit qm Or siml ths
ptibus constat sic cum duas cas quq vicefima octonius qta deca
septima quia duodecim. i vnde et duo quatuor et septimum. et per
tem et quatuordecim. que siml ducte cum vicefima octonius non
compleant. sunt em xx et octo Et quanto magis mozo ordo per
dit tanto p duodecim prompta portione minialis repintur Em
mi qm talibus siml ptibus in summa reductis ad tempus octonius
duodecim p pfo. quoz em mozo tales partes siml ducte no mytel
costi mozo quoz partes sunt m pfo nominantur et mozo am et
credunt plurim pfo apphantur Perfecto go mo diezo hic
est penam pferit deus opa que fecit Ita em septimum est Et
cosumant deus in die pto opa sua que fecit in agis am i
stam m intentu sic em q fido etia m et ordinem iporum
opm Sic em id m's gdatm ptibus suis i tgon surgit na
ita pntur in duo ta et nullus alius m pcom possit que singla
penam partes sunt quibz constat vnde sexta duo tria ta. di
midia ita vna die facta est hix duobz aut requitibus
i mare et tra. per ptem supiorz finametu alit mfor
nenbz mplem. quia ibi non erat pastura cor tali referent
indigentia aut mforam quam o qruetibz animalibz orna
tibus erat nectus eorum indigen e cibis ante ditant reliquis
go deus diebus ea cata pnt que intra mudi i mtra istam
omniptate m pibilem ex omnibus fiam m pibilem suis et qris
motibus agentiu pmo m pmaneto humana quia pmo
erat fiam finametu Demde in mfore amantia sic ordo ip
posibat vna die aquaz alio tanz Nec quipm ita dicens
est m p amlat die no potuisse diu fr vna die puale
a corlam pnt vna die celum et alia tiam m omibz que
in ea sunt et omia quanda vellet. et quada vellet. et quo vellet
Em e qm duat voluntati ens potuisse repse Cuna p
em em legum per diebus omia pferre et penam
m considerant m pmanet et pferre atq ita erat mare

2

2

ordine tunc et parum parum quibus ille mens p[er]ficitur quasi
 gradata distinctio veniat etiam illud in mentem quod alio loco rep[er]
 timar ei dicitur Omnia in mensura et modo et pondere disposita atq[ue]
 ita cogit anima que p[er] inuento in amplexu dei. et in p[re]sente atq[ue]
 in p[re]sente vult d[omi]n[u]m h[uius] mensura pondus ino in quibus
 d[omi]n[u]m omnia disposita p[er] se p[er]tinet est. acut alicubi antequam crearetur
 vniuersa creatura in etiam p[er] ip[s]a tanta sunt et p[er] erant antea n[on]
 erant. neq[ue] eni ante creaturam erat aliquid n[on] creator In ip[s]o
 go erant sed quia Nam et ista que creata sunt in ip[s]o esse legio
 an illa sit ip[s]a ista v[er]o in illo agno regunt et gub[er]nat[ur] Etgo
 modo illa ip[s]e Licet eni deus mensura est. aut mens. aut pondus
 aut ista omnia in p[er]tinet id quod nominat mensura meis que
 meremur et inu[er]um que in eis manamus et p[er]dunt in eis que app[er]di
 mus non est deus ista p[er]tinet v[er]o quod mensura omni rei modum
 p[er]figit et ino omni rei p[er]p[et]et p[er]bet et pondus omni rem ad quiete
 et stabilitate trahit ip[s]e p[ri]mitus et r[ati]o et singulari ista est
 qui finit omnia et format omnia et ordnat omnia Nichil q[uod]
 aliud d[omi]n[u]m intell[igit] quod per tot et lugra humanu d[omi]n[u]m p[er]tinet
 Omnia in mensura et modo et pondere disposita. n[on] omnia ere
 disposita h[uius] agno est p[er]tinet q[uod] gressum excedit omnia et tunc
 inu[er]um possunt in p[er] videatur mensura sine mensura excedit
 omnia que inu[er]um possunt ut videatur ino sine ino et excedit
 omnia que app[er]di p[er]tinet n[on] videatur pondus sine pondere Neq[ue]
 eni mensura et modo et pondus in lapidib[us] t[ame]n modo et in li
 gnis atq[ue] h[uius] mobilib[us] et q[ui]busq[ue] corporib[us] vel t[er]re p[er]tinet
 vel celestib[us] animalib[us] atq[ue] cogit p[er]tinet Est etiam mensura
 agendi aliud ne sit inu[er]um et in modata p[er]tinet Et est
 ino et affinis ante h[uius] et d[omi]n[u]m quo ab p[er]tinet de formi
 tate ad sapie formam deus q[uod] colligit Et est pondus v[er]itatis
 et amoris in p[er] apparet q[ui]bus q[uod] in appetendo fingendo p[er]tinet
 p[er]tinet p[er]tinet q[uod] pendatur. sed h[uius] amoris meremur q[uod] et mensura
 alia mensura colubetur. et modo alio modo format et pondus
 alio pondere inu[er]um mensura aut sine mensura e[st] eni cognat[ur] quod
 de illa est nec aliunde ip[s]a est N[on] p[er]tinet modo est que format
 omnia nec ip[s]e format pondus sine pondere est. quo referunt
 omnia ut que sunt et t[er]re q[ui]bus p[er]tinet gaudium est. nec
 illud iam refertur ad aliud Sed non omnia mensura et
 modo et pondus quib[us]q[ue] n[on] in p[er]tinet n[on] 6 m[en]sura non
 inu[er]um itaq[ue] omne quod ita n[on]it. aut p[er]tinet p[er]tinet nec
 ip[s]e n[on]it h[er]it de quib[us] cogitare in p[er]tinet n[on] potest
 t[ame]n eni mag[is] mag[is] i[n] m[en]sura r[ati]o p[er]tinet q[ui]bus ip[s]e inu[er]um

in inferioribus tunc sunt quatuor iste ipse est quod si non vult aliquis
 ea rotunda que in rebus in inferioribus et abiectionibus dicitur tunc sunt adia
 sublimia quibus intendendis inente penare conatur non est arguendus nisi
 fiat. Dum enim intelligat² quod intelligendum est. non magno opere curat
 est quod noceatur. Sic oportet tunc cum mori similitudo est inferior
 ad superiora. non enim vult aliter sunt illi ratio tendit et intet². Nam
 vero si quisque dicitur catam et mensuram et unum et pondus manibus
 deus omnia disposuisse te statim sine illis omnia disposuit eadem ipsa
 nisi disposuit. Si in aliis. quod ergo in ipsis omnia quia in ipsa
 malis. Non itaque dubitandum est illa esse extra ea. que disposita
 sunt in quibus omnia disposita sunt. An forte putabimus ita deum
 esse. omnia in mensura et uno et disposuisti. ac si dixerit. omnia
 per disposuisti. ut haberent mensuram unum et pondus. quia et si dixerit²
 omnia corpora in coloribus disposita non sicut esset quod in ipsa
 dei sapientia per quam facta sunt omnia colores in se prius habuisse
 intelligitur in quibus faceret corpora. sed ita accipitur omnia corpora
 in coloribus disposita ac si dixerit omnia corpora per disposita
 ut haberent colores. Quasi vero aratore deo disposita in coloribus
 corpora. et ista ita disposita non colorata cent possunt ac intelligi
 nisi aliqua ratio colorum singulis cor in genere distinetur. et ipsa
 disponente dei sapientia non debuisse intelligat². et si color ibi non
 appellat². h' enim quod dicitur. Dum res cognoscitur non de se
 tabulis laborandum. Statim ergo ita deum esse. omnia in mensura
 et uno et pondere disposita tamquam deum esset ita disposita nisi haberet
 ipsas measuras suas. et ipsos mōs et ipsam pondus que in eis per sui
 cumque immutabile mutaret² augeret et diminueret multa ne
 et paritate. et lenitate et firmitate. sed dispositionem dei. Unde quod
 sic illa mutatur. ita ipsum dei consilium in quo ea disposita sunt immutabilem
 dicens autem ipse tanta delectatione. Cum ergo h' ita disponente²
 ut haberent measuras et mōs. et pondus sua in ea tenebat dispo
 nens ipse. Nam cum ex seipsum sit immensum oculis corpora que nōdū
 erant tū disponente² ut fierent. nec intra seipsum ita ista tenebat
 sit ea animo fantasias corporum que nō pōt sunt oculis. sed ea
 que videmus vel ex eis que videmus imaginando cogitamus
 quo ergo modo ista tenebat ut ita disponente quod non eo quod pos
 pot. Verumptamen nos mortales et peiores quorum animas agnoscunt
 corpora corporealia et quorum spiritum multa cogitare tenebat de
 mit. Statim quicquam et per tota mundi summa et mētē simplicissimam
 mas geremus sicut quod angelis iam essentiales equales. non itaque
 ita nobis nota esset divina subtilitas per ipsa et tū istam sententiam

non pfectum nec opt. nos ipse animus sicut oculis corpora. Nec ita me
nosmetipsum de animis quod corpus fantasias et insubili ymagines rerum
sed alio quodam longe differente modo. Quia cum se obiectum mentis
appetit quasi corpus plerumque quodam similit. cum penam non compositio
vel ordo vel partitio cogitat. tunc validior et potentior desuper ratio
non eis animi sed interius in me totinet. per que quicquid fident
dicit id quod dicit. non in me in nullas partes dividi posse. Nulla
autem corpora nisi in partes inanimabiles dividi. et facilius celum et terra
transire que penam penam inanimata sunt quam effici posse in
penam me non suis partibus compleat. Quia itaque ratio
semper agit animus humanus agno ita creatus est. nisi huius pos
sit videre quod animi animi nulla bestiarum que tunc nobis vi
dent et celum et terram et maria et mare et auras et omnia
que in eis sunt. Quia obrem non possumus dicere penam penam
inim non esse perfectum quia in diebus perfectum omnia opera sua
sed penam dei per diebus perfectum opera sua quicquid penam
me perfectum est. Itaque etiam si non essent ista perfectum ille est
nisi aut ille perfectum est si in eum perfectum non fieret. Ita vero
quod perfectum est. Requiemus deinde in die perfectum ab omni
suis que fecit. et ideo cum diem budiisse et satisficisse quia
in ipso requiemus ab omni opibus suis in quo perfectum est quod
ab illo admittimus in illud concem. attinge. per de huius rationes
solum. Insuper omnes animi metibus abigamus. Numquam enim. Si
vel credi fas est deum laborasse in operando in ea que super sunt
concordit qua dicebat et fiebant. Ita quippe nec homo laborat
per aliquid faciendum. mox in ipso dicit fiat. Quia cum huius
vera penam admodum ita perfectum in ipso huius fatig. Inim
tunc in ta penam sunt quam penam legimus in eo quod perfectum
est. cum deus dicit. fiat lux fiat firmamentum etc. usque in finem
operum que perfectum de co. firmamentum unum absurdum. De firmamentum
est istum vel hominis quato magis. nequid dei laborare penam
An forte quis dicit deus quod in ipso fuerit que quicquid. Ita sunt. deum
non laborasse sed forte cogitando quod si debemus. quia cum
velud libatus rerum perfectum acquirere et eo inito diem quo
deum faciens ab hac animi intentione secum budi et satisficere
noluit quod pape multum desuper est. rerum enim quod perfectum
facultas qua facultas in opabili etq. ineffabilis est apud
deum. Quia restat in ipso intelligamus. in ipso pate. arate. rationabili
in quo et homines acant. in ipso requiemus penam post eius perfectum
per domum penam si per quem diffundit celum in cordibus nostris
in ipso illuc ferunt appetit. de ipso quo cum venimus requiemus
Sic enim recte deus dicit. fiat quicquid ipso in nobis operante de se
tunc ita recte deus dicit. fiat requiem cum eius in ipso requiemus
hic recte intelligimus. quia et brevis est. et non magna in
ratione merget in ipso videmus ita deus requiemus deum ad rationem

nos facit sic dicitur cognoscere ad effectum nisi cognoscimus. Neque enim taliter
 deus cognoscit quod a non novat. et tamen dicit habuisse. nunc cognomi-
 num tunc dicitur. ubi quid aliud accipimus. nisi nunc scia nisi cognoscit
 hinc laudem modis. ad ea que non accidunt deo tamen illi accidunt loquimur
 enim facit agnoscimus ut nobis accidant ea dimittat quod laudabilia sunt
 et si quoniam septimario usus admittit. Neque enim temere nos aliquid
 tale de deo dicit dicitur quod in septima eius non legimus. Ex hoc
 tenetur modo arbitror illud dicitur ab apostolo. Nolite constare spiritum
 dei in quo pignati estis in die redemptionis neque ipsa spiritus dei quod
 est quidam ipsa proba constare potest ad hoc etiam atque in quinta
 plenam laudem magis quod sit ipsa eterna et incommutabilis beatitudo
 sed quia ita in se habet nisi eos impleat caritate quoniam nunc est in
 homines ex parte gaudeant perfectum fidelium et bonis operibus. et ideo nunc
 etiam constanter. Et lapsus vel peccatis eorum. Sequo fide et pietate
 gaudebat que eterna laudabilis est. quia venit ex dilectione quoniam
 spiritus sanctus infundit per ipsam spiritus dei constanter ab eis qui sic digni
 nisi corpe factis constent si non ob aliud nisi quia spiritum sanctum
 habent. quia deo tam boni sunt. ut eorum factis constent si non
 ob aliud. nisi quod spiritum sanctum habent quo deo tam boni sunt nisi eos
 mali mesteret hinc maxime quos bonos fuisse si nominat si re-
 sideret que perfectio eterna non solum non culpanda vnde etiam per
 laudanda atque perdicanda est. Hinc quoniam laudem vultus idem apostolus in laudem
 vultus est ubi ait. nunc autem cognoscite deum in quo cogniti estis
 ab eo. Neque enim tunc cognoscit eos deus per cognitos vnde cum agitur
 cum mundi. Sed quia tunc ipsi cum illius nunc non solum modo vel
 facultate cognoscant tunc per loqui. ut et ab illo cognitos dicit ad
 eis cognoscit per spiritum et vultum hinc corrigit quasi hinc magis recte
 dixit quod ipse dicitur quoniam scire ut hinc et arrogaret se potuisse quod
 eis posse ille donaret. Hinc ergo intelligitur in eo quod positum est
 requiemisse deum ab omnibus operibus suis. que fecit bona carde. quia ipse
 nos facit requiemisse cum bona opera fecimus quibusdam forte sufficit
 sed nos hinc sententia septimario consideratione suscepta vultus quoniam
 quo nam modo et ipse requiemisse potuit quoniam requie sua nobis
 imata prout ad moner in se requie nunc futam per enim ipse fecit
 celum et terram et ea que in eis sunt. et omnia sexto die confirmavit
 ut in eis dicitur per aliquos. nos tunc nullo donante. nisi creavimus
 et deo dicitur est. confirmavit deus in die sexto opera sua que fecit
 quia in operibus confirmavit ipse perstitit ita et quod dicitur est Re-
 quiem deus in die septimo quod ab omnibus operibus suis que fecit. Non
 tunc nam requie quoniam quod de deo adeptum solum sed per per
 mitus intelligere debemus quia in septimo die requiemuit confirmavit
 operibus nisi prius omnia que sexta per facta non esset et deinde per
 prius et etiam aliquos fuisse decauit. Recte quippe dicitur per deus per opera
 sua bona requiemuit ita et nos per opera nostra bona requiememus.

ob hoc etiam rē flagitat in p̄ q̄admodū dīspat est dīpibz.
dī. que ip̄m esse satis apparet ita dīregne dī satis dīfferatur
quod ip̄e ip̄m dī mō fūret: quā p̄l mīssima rade q̄p̄līm
mdagare p̄ valcamis atqz eloqm quō vtrūqz possit v̄m esse
et quod hīc sēptm est. m̄ p̄ptmo dīc dīm regnemisse ab
opibz sūm que fecit. et quod m̄ exmglīo dīat ip̄e p̄ que
facta sūnt om̄a. p̄r mēns n̄p̄z m̄c opatur et ego opor. eis
em̄ hīc vīdit. qm̄ p̄l regne dī sēptm hūqz ante om̄ia
q̄m̄data sabb̄m ab eo nō obfnare q̄nebat. Et dīc q̄ p̄bābī
p̄t obfnand sabb̄m m̄deis fūisse p̄ceptum m̄ vmbra fūm̄ p̄na
lēm rēgnem fīgnat quā dēns hūqz exm̄plo q̄metis sūc fīd
libz totum opa fūctabz archana sūne p̄stuebat. Em̄ q̄et
et ip̄e domū p̄p̄s qm̄ nō m̄p qm̄ noluit passus esse etīd p̄
p̄ntima m̄stīm cōfīnauit. Ip̄e q̄m̄p̄e dīc sabb̄m rēgnem m̄
sēptm̄o eūqz totum dīem sūnt p̄e em̄dam rēgnem p̄q̄ ea q̄
sēptō dīc id ē p̄stue quē dīem sēptm̄ sabb̄m cōfīnauit om̄a
opa sūa em̄ de illo que sēpta sūnt m̄ ip̄o em̄is p̄atibz op̄lēm
Nam et hīc v̄o v̄sno est quādo ait. cōfīnauit est. et m̄clatō
capite fūndit p̄m̄. Em̄d go m̄m̄ p̄ dēns ip̄m̄ dīc quo cāt
x̄p̄s m̄ p̄p̄līo q̄m̄ctm̄ volens etīa hīc mōdō p̄m̄tīare ab oībī
sūis opibz. i. v̄no dīc regnemit. Sem̄p̄s opatm̄ ordm̄ p̄lōz
m̄p̄ et illud v̄m dīet. p̄r mēns n̄p̄z m̄c opatur. P̄nd
etiam m̄tllgī dīm regnemisse acōddis gūbz creatur. q̄ma
vltīa iam nō condidit aliqua gēna nōna. Sem̄p̄s em̄ n̄p̄z
m̄c et vltīa opari cōm̄m̄ q̄m̄ ad m̄stīatōm̄ que tūc p̄stī
ta sūnt nō n̄ ip̄o sabb̄m dīc sēptm̄o p̄tētia em̄is aceli et
fīe om̄qz rēgnū quās cōddat gūbzatōe cessaret. alioq̄n q̄tī
gēna tēntis v̄bz. cāsa p̄sīstēdī ē em̄ creatur. tūc
v̄bz ab eis que cātā sūnt regēdīs sū alī cessaret sūm̄ et
illorū cessaret p̄p̄s om̄d q̄ natūa cōp̄dēt. Neqz em̄ p̄e stru
dēntē stat op̄s em̄s ita m̄m̄d̄s vel v̄tū oculi stare p̄tēnt
p̄ em̄ dēns regm̄ p̄bēxēt. p̄m̄ et quod dōs ait. p̄r mēns
n̄p̄z m̄c opatur. q̄m̄m̄atōm̄ q̄ndam op̄s em̄s que om̄d
acatōm̄ q̄m̄et atqz ad m̄stīatōm̄ ondīt alīc em̄ possēt m̄tllgī
p̄ dīet et m̄c opatur m̄p̄ nō cēt n̄cē m̄p̄ op̄s cōm̄m̄atōm̄
accīpīem̄ alīc dī m̄tllgī cagīt em̄ aut n̄p̄z m̄c ex illo p̄lī
quo om̄ta em̄ cōddēt opatus est. Et quod sēptm̄ ē dīp̄ia
em̄s. Fortīngīt afīne n̄p̄z ad fūm̄ fortī. et dīp̄amī om̄a
sūam̄. Sēq̄na m̄tra sēptm̄ est. quod m̄atus em̄s agīlōr
p̄e celīor q̄ om̄bz m̄otībz satis apparet rēte m̄tūentībz
hīc ip̄m̄ m̄cōp̄abīlēm et m̄cōfīabīlēm. et sī possēt m̄tllgī stabīlēs
m̄ogm̄ sūm̄ rēbz em̄ p̄bēre sūam̄. Sīp̄p̄andīs quā v̄tīqz
sūdī tractō p̄ ab hac opatōe cessam̄t cāt cōm̄m̄o p̄tūm̄s

13

12

Et illud quod ait ap[osto]lus cum d[icitu]r ar[istote]les p[ro]bat in illo vi-
 nim[us] monem[us] et sum[us] liquide cogitat[ur] qu[od] h[um]ana mens val[de]
 adiuuat hanc suam qua credim[us] et d[icitu]r in h[oc] que c[on]tine[n]t i[n]
 s[an]c[t]i op[er]i. Neq[ue] em[en] tamq[ua]m suba eius sit in illo sum[us] qu[od]admod[um]
 d[icitu]r est quod h[ic] vita in semetip[s]o. sed utiq[ue] cum aliud sum[us] q[ui]
 ip[s]e no[n] ob aliud in ip[s]o sum[us] m[agis] q[ui]a id op[er]atur et hoc est op[er]is
 eius q[ui]a g[er]it om[n]ia et q[ui]o em[en] sapia p[er]tingit a se usq[ue] ad
 finem fortit[er] et d[is]ponit om[n]ia suam p[er] quam d[is]ponit in illo v[er]im[us]
 monem[us] et sum[us] Unde colligit[ur] q[uo]d p[er] h[oc] op[er]is su[us] rebus sub[st]ituit
 nec v[er]emur nec monemur nec erim[us] Claret q[uo]d ne v[er]mo quid[am] die
 cessasse deum ab op[er]e reg[er]i ea que c[on]tine[n]t ne motus suos n[atu]rales
 quib[us] agunt[ur] atq[ue] vegetant[ur] m[agis] om[n]io nate sunt. et in eo q[uo]d
 sunt p[er] s[an]c[t]o q[uo]d que manent illic amittent et esse aliquid om[n]io
 d[icitu]r s[an]c[t]i si eis sub[st]ituitur motus ille sapie[n]ti d[icitu]r que d[is]ponit om[n]ia
 suam t[em]p[or]a p[er] sit accipim[us] deum regim[us] ab om[n]ib[us] op[er]ib[us]
 suis que fecit ut iam novam vltim[us] nam nulla cou[er]sa no[n] m[agis]
 ea que c[on]cedat t[em]p[or]e et gub[er]nare cessaret Unde et illud v[er]m[us]
 q[uo]d in m[on]e die regim[us] deus et illud q[uo]d n[on] op[er]atur
 Et opa quid[am] c[on]s[ider]o bona videm[us] quiete v[er]o eius p[er] bona opa
 v[er]a videm[us] ob quam figu[ra]m inadam[us] h[er]etico p[ro]lo v[er]m[us] die
 ob suauit[er] q[uo]d tam carnalis agebat ut eo die d[icitu]r salute m[un]di
 videntes op[er]i t[em]p[or]e ac si eis d[icitu]r op[er]e p[er]is vltim[us] res po-
 deret cum quo et ip[s]e op[er]atur equalit[er] no[n] solum creature p[er]m[is]e
 ad m[un]strum. sed etia[m] ip[s]am m[un]di salutem Jam v[er]o t[em]p[or]e q[uo]d
 ob suauit[er] illa p[er]b[us] que v[er]m[us] diei v[er]acit[er] figu[ra]bat[ur] ablata
 est ab ob suauit[er] fidelit[er] In ea q[ui]ppe q[ui]a p[er]t[em]p[or]e iam p[er]b[us]
 ob suat q[ui] p[er]e f[ut]ure quietis op[er]atur. nec in ip[s]is bonis
 op[er]ib[us] quas h[ic] boni quod no[n] accepit gl[ori]atur Ita em[en] ta-
 quam diem p[er]b[us] h[ic] d[icitu]r cessat[ur] in p[er]p[et]ua suspensio[n]e
 atq[ue] intelligens baptis[ma]ti sacramentu[m] quiescit ap[er]t[ur]is op[er]ib[us]
 suis ut iam in nouitate vite ambulans de[us] in se op[er]ari
 cognoscat q[ui] p[er]b[us] et op[er]atur et quiescit et creatur p[er] deus
 con[st]am gub[er]nator ap[er]it se h[ic] etiam q[ui]a m[un]ditate d[icitu]r Dem[us]
 ip[s]e nec cum c[on]tine[n]t decessus nec cum cessavit refectus sed nos
 nobis p[er] p[er]t[em]p[or]e suam ad quietis exhortat[ur] desideriu[m] m[un]dado
 nobis em[en] diem se satisfasse in quo quiescit ab om[n]ib[us] op[er]ib[us]
 suis Nam nulla q[ui] om[n]i p[er] d[icitu]r quib[us] c[on]tine[n]t om[n]ia
 legit[ur] aliquid fortasse satisfasse nec ante ip[s]os p[er] d[icitu]r ut p[er]
 t[em]p[or]e est In p[ri]ncipio fecit deus celum et terram addit est et s[an]c[t]i
 t[em]p[or]e sed diem ip[s]um in quo regim[us] ab om[n]ib[us] op[er]ib[us] suis q[uo]d
 fecit uoluit satisfare tam[en] et apud ip[s]um q[ui] nihil in op[er]e suo
 laborat plus q[ui]es quam op[er]ato valcat in hominib[us] s[ed] quid

17

16

in omnibus euangelis. nobis. nuntiat n. saluator n. in hunc
parte dicit mare quod sedens ad pedes eius requiebat in u. bo. eis
quia marthe quam p. ob. q. m. que ei m. strabat tra. m. l. a.
occupate et licet boni opus opantis. Vb. h. in deo quo sic vel
intelligat. difficile est dictu. etia. si cogitatu. aliquit. al. t. m. g. i.
p. l. cur. deus. signi. diem. quietis. sue. q. m. nulli. signi. operis.
su. nec. ipm. sextum. quo. et. homines. fecit. et. cuncta. p. fecit. ac.
p. m. d. ipm. requiebat. dei. quale. sit. em. h. m. n. e. mentis. a. n. e. s.
a. s. s. e. q. m. p. t. Et. t. u. n. e. e. t. h. o. m. n. o. i. l. l. a. p. r. o. p. t. a. n. o. p. o. n. e. t. D. i. c. a.
p. m. e. q. p. e. n. t. i. o. h. i. c. d. u. o. m. a. n. d. u. b. i. t. a. p. l. o. q. u. e. n. s. n. e. c. d. e. m. u. l. u. d.
p. o. s. t. l. a. b. o. r. e. m. d. e. s. i. d. e. r. a. t. i. o. n. e. m. f. i. n. e. m. s. u. i. t. p. a. l. i. q. u. a. d. a. m. r. e. q. u. e.
d. e. l. i. c. i. t. u. m. n. e. h. a. s. l. i. n. e. a. u. r. e. t. a. t. a. m. i. t. o. p. r. i. m. i. d. e. s. f. r. u. s. t. r. a.
f. a. l. s. a. q. d. i. x. i. s. s. e. q. u. o. d. d. e. u. s. a. b. o. m. n. i. b. u. s. o. p. i. b. u. s. s. u. i. s. q. u. e. f. e. c. i. t.
i. n. s. e. p. t. i. m. o. d. i. e. r. e. q. u. i. e. n. i. t. e. a. q. u. a. m. p. a. c. i. s. e. m. d. i. e. m. s. a. f. i. c. i. a. n. t. u. r.
m. i. n. i. m. u. m. g. o. q. u. i. a. m. i. n. i. m. u. m. e. t. i. n. f. i. n. i. t. a. s. o. m. n. i. e. i. t. a. s. i. n. s. o. p. i. b. u. s. d. i. l. i. g. e. n. t. i. a.
n. i. s. i. p. o. t. e. n. s. i. n. e. i. s. q. u. i. a. p. o. t. e. n. s. i. n. s. e. r. e. q. u. i. e. n. t. i. a. t. a. b. e. i. s. t. i. m. m. u. l. t. i. m. u. s.
p. o. t. e. n. s. i. n. e. i. s. m. i. l. l. a. a. l. i. q. u. i. d. f. i. t. q. u. i. a. f. r. a. s. i. m. i. t. i. s. i. m. i. t. a. t. i. o. n. e.
n. o. b. i. s. d. e. u. s. p. e. r. h. a. u. c. s. e. p. t. i. m. a. m. q. u. a. d. i. r. e. q. u. i. e. n. t. i. s. s. e. a. b. o. m. n. i. b. u. s.
o. p. i. b. u. s. s. u. i. s. q. u. e. f. e. c. i. t. m. i. l. l. o. t. i. p. i. s. u. o. s. i. c. d. e. l. i. c. i. t. u. s. q. u. a. i. f. a. c. i. e. d. i.
e. i. u. s. e. g. i. n. t. u. r. v. e. l. m. i. o. r. f. a. c. i. u. r. i. i. f. e. c. i. s. s. e. t. v. e. l. b. e. a. t. o. r. f. e. c. i. s. s. e. t. e. r. a.
e. i. u. s. e. x. i. l. l. o. i. t. a. e. s. t. q. u. i. t. a. q. u. i. l. l. o. e. s. t. n. t. d. e. a. t. q. u. o. d. e. s. t. i. p. s. e. a. n. i. m. u. s.
m. i. l. l. i. q. u. o. d. e. x. p. o. s. t. e. s. t. d. e. b. e. a. t. u. s. q. u. o. d. b. e. a. t. u. s. e. s. t. p. e. r. e. b. u. s. q. u. a. s.
f. e. c. i. t. d. i. l. i. g. e. n. t. i. o. p. p. o. s. i. t. n. o. s. a. f. f. i. c. i. a. n. s. d. i. e. m. q. u. o. e. n. i. m. f. a. c. i. e. d. a. i. s. s. o.
a. n. i. t. n. e. c. i. l. l. u. m. q. u. o. e. a. p. f. e. c. i. t. n. e. i. l. l. i. s. v. e. l. f. a. c. i. a. n. d. u. m. v. e. l. f. a. c. i. u. s.
a. u. c. t. u. m. e. i. u. s. g. a. u. d. i. u. m. m. o. d. e. t. u. r. s. e. d. e. n. i. m. q. u. o. a. b. i. p. s. i. s. i. n. s. e. p. t. i. m. o.
r. e. q. u. i. e. n. i. t. E. t. i. p. s. e. q. u. i. d. m. i. g. r. a. m. i. s. t. a. r. e. q. u. i. e. t. e. a. r. u. m. s. e. d. n. o. b. i. s. e. a. m.
p. d. i. e. m. s. e. p. t. i. m. o. o. u. d. i. t. h. u. i. c. e. r. i. a. s. i. g. n. a. n. s. n. o. p. r. i. p. i. r. e. q. u. i. e. n. t. i. a.
s. u. a. m. m. i. s. p. a. f. f. e. c. t. u. s. a. n. i. m. a. d. a. m. i. n. t. i. m. a. n. d. a. n. o. d. e. p. r. i. t. a. n. t. d. i. e. m.
m. i. s. i. q. u. i. p. f. e. c. i. t. o. m. n. i. u. r. e. r. i. u. m. s. e. q. u. e. b. a. t. N. a. m. q. u. i. s. e. m. p. e. s. t. q. u. e. t. a.
t. e. n. o. b. i. s. r. e. q. u. i. e. n. i. t. e. n. i. s. e. r. e. q. u. i. e. n. t. i. s. s. e. m. o. s. t. r. a. n. t. Q. u. i. d. e. n. o. q. u. e.
a. t. t. e. n. d. e. n. d. u. m. e. s. t. q. u. o. d. d. e. i. r. e. q. u. i. e. n. t. i. a. q. u. a. d. p. r. i. p. o. b. e. e. s. t. n. o. b. i. s. i. m. m. a. l.
o. p. p. o. r. t. e. t. n. t. i. n. t. e. l. l. i. g. a. m. u. s. q. u. o. d. d. i. c. a. t. e. t. r. e. q. u. i. e. n. t. i. a. n. o. b. i. s. q. u. o. d.
n. o. n. d. i. r. i. m. i. s. i. n. n. i. m. i. n. s. e. r. e. q. u. i. e. n. t. i. a. q. u. e. r. a. t. e. t. n. o. b. i. s. R. e. q. u. i. e. n. t. i. a. g.
d. o. m. i. n. i. r. e. i. n. t. e. l. l. i. g. e. n. t. i. b. u. s. e. a. e. s. t. q. u. e. m. i. l. l. i. u. s. i. n. d. i. g. e. t. b. o. n. o. q. u. o. d.
i. p. s. e. e. s. t. E. t. i. o. e. r. a. n. o. b. i. s. i. n. i. l. l. o. e. s. t. q. u. i. a. n. o. s. b. e. n. e. f. i. c. i. a. n. t. b. o. n. o.
q. u. o. d. i. p. s. e. e. s. t. n. o. i. p. s. e. b. o. n. o. q. u. o. d. n. e. s. s. u. m. u. s. N. a. m. e. t. n. o. s. a. l. i. q. u. i.
b. o. n. i. a. b. i. l. l. o. s. u. m. u. s. q. u. i. f. e. c. i. t. o. m. n. i. a. b. o. n. a. v. a. l. d. e. m. a. g. n. i. b. u. s. f. e. c. i. t.
e. t. n. o. s. p. o. r. t. e. a. l. i. a. r. e. s. b. o. n. a. p. r. i. p. i. m. m. i. l. l. a. e. s. t. q. u. i. i. p. s. e. n. o.
f. e. c. i. t. a. c. p. e. r. h. o. c. m. i. l. l. a. p. r. i. p. i. b. o. n. o. a. l. i. o. e. g. e. t. q. u. i. b. o. n. o. q. u. o. d.
f. e. c. i. t. n. o. e. g. e. t. h. i. c. e. i. u. s. r. e. q. u. i. e. n. t. i. a. a. b. o. m. n. i. b. u. s. o. p. i. b. u. s. s. u. i. s. q.
f. e. c. i. t. E. t. m. i. l. l. i. b. u. s. a. n. i. m. b. o. n. i. s. l. a. u. d. a. b. i. l. i. n. o. n. e. g. e. r. e. t. s. i. m. i. l. l. a. f. e.
c. i. s. s. e. t. N. a. m. e. r. a. m. p. r. o. p. t. e. r. d. i. u. p. o. s. s. e. t. m. i. l. l. i. s. o. g. e. n. t. i. s. b. o. n. i. s. n. o. a. f.

factis in seipso requiescendo vñ omnia multa faciendo Sed bona fac
 si non posset nulla esset potentia Si aut posset nec facere magna esset
 indigentia Et magis est omnipotens et bonus omnia valde bona fecit Et
 vero seipso bono perfecte beatus est ab omni que fecit in seipso requiescit
 ea in requie aqua magis recessit Sed si dicitur requiescere a faciendo
 nihil aliud quam non fecisse intelligitur Nisi aut dicitur requiescere
 a faciendo non est ege que fecit magis commendatur Et duo itaque die
 hic commendari oportuisset nisi septimo intelligat quicquid penam in
 perfectione De qua supra locuti sumus perfectionem creaturæ agnoscere ad hunc
 revolvit Si enim penam perficienda fuerit creatura penam ipsa est
 Ea que regno dei nobis est commendanda qua demonstratur nec
 perfectio beneficii creaturæ penam habere Dicitur erat in hac commendatione
 satisfacienda quia sequitur sextum quo cogeremur ad hanc requiem co-
 luptitudinem aut et nos in illo requiescamus Neque enim similitudo
 pia est Si melius ita esse Similes vero non et nos ab operibus nostris
 requiescamus in nobis si ipse requiescit in se ab operibus suis In
 quodam quippe in quibus bono requiescit deus quod ille nobis est
 qui nos fecit Hic erit ergo summa mirumque superba et vere pia re-
 quies nostra ut sit ipse requiescat ab omnibus operibus suis quia
 non ei opera sua Sed ipse est bonus est quo beatus est ita nos
 ab omnibus non nostris in omni etiam quibus non nisi in illo requiescamus
 nos esse perfectos Sed quia deus post bona opera nostra que in
 nobis agnoscimus illius potius quam nostra nisi etiam sit post bona
 opera que ab illo inspirati fecimus in se nobis requiem prestat
 Et agnoscimus est nobis ab illo extitisse Sed manus nullo erit genisse
 Dicitur ipse non ideo beatus est quia hoc fecit Sed etiam quia factus
 non egens in se potius quam in ipsis requiescit Unde non opus
 sed quietis Dicitur suffragant quia hic non faciendo sed eis que
 fecit non egendo se bene ita manet Et magis ergo tam simile est
 ac facile assatu Et quid tam sublime atque arduum cogitatu
 quam deus requiescat ab omnibus operibus suis que fecit Et
 ubi requiescens nisi in se ipso quia beatus est non nisi a se ipso
 Et modo nisi princeps Indiebus aut quibus rerum quas
 quidit consummat narrat et ab eis quietis dei ordo distinguitur
 quando nisi in septimo die quia carum requies perit Apparet
 enim quiescit qui nec perfectus eget quo beatus esse possit Et
 apud illud quam quietis eius nec mane nec vespere est quia
 nec aperitur in mane nec clauditur fine perfectus a operibus eius mac-
 he et vespere non habet perfecta quippe creatura habet quidam inchoatum
 sine consummatione ad quietem creatoris sui Sed illa non fine habet
 quia tamen perfectus sine Sed ea que facta sunt Ac per hoc
 requies dei non ipsi deo sed rerum ab eo conditarum perfectioni

subleatur. Nec in illo incipiat requiescere quod ab illo proficit et eo
hic mane. In quo enim que tamquam vespa terminatur. Sed in illo vespam
hic iam non potest quod non erit aliud illa perfectione perficitur. In illis
ergo diebus quibus omnia creantur vespam tamen quodammodo creatur. Ma-
ne autem incipit quodammodo altius accipere. Et per hoc quia diei vespa
est conditio quodammodo diei creature. Ma-
ne autem quod post ipsam vespam
factum est. incipit et condendo sexto die creature. quia condita tamquam eis
finita facta est vespam. Et quia nihil aliud quodammodo restat ita post
illam vespam mane factum est. incipit non est. incipit altius condendo
creature. sed incipit quietis creature in regem auctori. Neque enim celum
et terra et omnia que in eis sunt unum sunt. Neque enim celum
terra in se ipsa manet sed utique in illa. De quo dicitur est. In illo
enim unum est et movetur et finis. quia et unaque pars per se
intoto in pars est ipsum tamen totum non est. incipit in illo aqua
condita est. Et ideo non absurde intelligitur sexto die completo post
creata vespam factum esse. mane. non quod singulis incipit quodammodo
altius creature sic incipit sed quo significatur incipit manendi totius
quod conditum est in illis quiete quod condidit. Et tunc quies deo ne
incipit hic nec finis creature hic incipit sed non hic tamen. Et ideo
septima dies cum creature cepit amare sed nullo vespam terminatur.
Nam si in totis diebus vespe et mane talis tempus necesse pergit
qualia sunt per hanc cotidiana spatia pagantur non modo quod per
hanc et septima diem vespam noctem quod eiusque mane tollitur.
Ut simpliciter dicitur et facta est vespa et factum est mane.
Dico septima quod quid et ipse unus est dies qui omnis in sunt
quorum repetitione mensis et anni et secula pagantur. ut mane quod
ponetur per vespam septima hic est incipit octava diei. De quo
iam dicitur filius finis. quia id primum est ad quem reditur ago
rursus ebdomadis series ordinatur. Unde probabilius est istos
quodammodo in dies illorum nomina et uno alios atque alios subiect
successores curvato corporalia pagantur. spatia illos autem primum per
dies incipit nobis atque suscitata ipse in ipse rerum quodammodo
explicatas in quibus et vespa et mane per ipsa lux et tenebre
et dies et nox non eam similitudinem prout quoniam prout isti
per solus terminus. Et ideo de illis terminis cognoscitur quod ante co-
dita linea composita atque unita sunt. Et per hoc qualesque
mane quod post sexti diei vespam factum est incipit accipere
requies. Si ne temporale aliquid bonum illi claritati atque in quanta
libet requiem dei quod in se ipso requiescit eo quod bono beatus est
quod ipse est. nec incipit ad ipsam hanc ne tamen. Confirmate autem
creature hanc incipit eandem requiem dei quoniam rei tamen quod per
non tamen in unum quod est pars quia in eo quod aqua est.
In quo etiam ipsum unum est. et per finis quodammodo modum

stabilitur in se quietat et in se in maiori ordine teneat ac per se ipso ad
 vniuersitas creaturæ que pro dictis confirmata est. Aliud huius in sua natura
 aliud in ordine quod in deo in se deus sed tamen ita ut ei quies prope sta-
 bilitatis non sit in se in illius quiete quoniam nil per se appetit quod decepto
 requiescat. Et ideo dominus ipse manet in se quoniam ex illo est retorquet ad
 se ut omnis creatura in se habet naturam suam tamen quo non sit quod ipse est
 in illo autem quietis locum quod est in se quod est ipsa. Sed quod non prope
 diximus locum. Nam prope dicitur in partibus quod corporibus occupat. Sed quod
 et ipsa corpora non manet in loco in se quo sunt pondus tamquam appetitu
 peruenit ipsi eo comperto requiescat ideo non magis accipit
 ad propria vbi in se esset. Si dicat locus cum res ipsa per se sit. Si sit
 in se pro creaturæ in quiete creatoris illo manet signum arbitror
 quod factum est per vespam sexti diei non enim posset in eo in se
 perfecte requiescere. Proinde sexto die confirmat omnia facta
 vespam factum est mane quo inaperit confirmata creatura in illo a quo
 facta est requiescere. Et duo in se dominus et in se ipso requiescit ubi
 et ipsa requiescere posset in se tanto stabilis atque firmus
 quod ipsa. Huius in ille huius eum ad quietem suam. Sed quoniam quicquid
 est vniuersa creatura quibus in se in se non vbi non est
 illud creatura vniuersa in creatore suo semper est. Ac per hoc post
 illud mane in illa deinceps vespam finit. Sic diximus ut intelli-
 gatur in septimo die in quo requiescit deus ab omnibus operibus suis
 mane finit primo vespam sexti vespam vespam non finit. Et aliud
 quod dicitur in magis prope inclinat quod possit quoniam existimo intelligi
 sed aliquando diffinitur explicari in in creaturæ. sed eadem est quies de
 septimo die mane finit in vespam. in in se finit. Si enim
 ita dicitur requiescit deus in die septimo nec additur ab omnibus
 corporibus suis que fecit finit huius quietis in in quietem. Non
 enim inquit deus requiescit cum requiescit sine in in in septimo
 est. Sed quoniam ab omnibus operibus suis que fecit eis non egendo
 requiescit intelligitur requiescit in deus nec cepta nec finit. Re-
 quiescit que eis ab omnibus operibus suis non egendo requiescit in se
 propter ceptum quibus nec perfectum egisset. et quia eis eis magis
 egerebat. nec ista beatitudo qua non eis egere tamquam perfectum
 perfectum ideo septimo diei nulla vespam accessit. Et plane
 queri pro dignaque consideratione magis quod intelligat in se ipso
 deus requiescere ab omnibus operibus suis que fecit in septimum
 sit. Et requiescit deus in die septimo. Non est enim in se
 in se ipso. Sed in die vni in se. Et ideo go dies septima vbi
 creatura est aliqua aut tempus tamen modo parum. sed etiam tempus
 creatura est. neque enim ulla tempus vel finit vel esse potuit quoniam
 deus non sit creator. Ac per hoc et istum septimum diem quod
 est. Si tempus est quoniam creatum in omni tempus creator. Sed illi
 per dies cum quibus vel in quibus creatura creati sunt prior

scriptum sic primo testatur. Et no[m]i[n]e in h[is] diebus un[us] quor[um] p[ro]p[ter]
nobis nota est q[uod] q[uod] ip[s]a p[re]sent[ur], sed alia succedentib[us]
nomina sua quoda[m] modo tradunt vel nisi illi p[er] dies m[en]t[ur]
nom[en] q[uod] corp[us] p[ri]mi quado c[on]t[ra] sunt Septima[m] aut[em] diem q[uod] n[on] n[on] n[on]
p[ro]p[ter] m[en]t[ur]at[ur] quado d[omi]n[u]s creavit no[n] iudicavit. In ip[s]o q[uod] p[er]
die no[n] fecit aliquid i[n]mo ab eis que p[er] diebus fecat in ead[em]
un[us] mo[do] requieuit. Et no[m]i[n]e q[uod]o requieuit in die que no[n] creavit
aut q[uod]o em[er]it post p[er] dies q[uod]imo creavit t[er]m[in]o p[er] octa die
c[on]sumavit om[n]ia que creavit et aliquid septimo die creavit
sed in eo post om[n]ia que creavit requieuit. An v[er]o t[er]m[in]o o
diem creavit d[omi]n[u]s n[on] em[er]it repetitio multi q[uod] d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s p[er]
rent atq[ue] t[er]m[in]o p[er]et nec op[er]is erat nec v[er]o in diem crearet
quo requieuit quia illius que creavit septima repetitio h[ic]
p[ro]p[ter] faciebat. Tunc d[omi]n[u]s septim[us] est et d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s fiat
lux et facta est lux d[omi]n[u]s p[er]et atenebus cum vocavit die m[en]
et tenebras vocavit nocte. Tunc itaq[ue] d[omi]n[u]s diem fecit
t[er]m[in]o repetitio[m] septima[m] appellat p[ri]m[u]m diem. Tunc d[omi]n[u]s t[er]m[in]o
et v[er]o ad septim[us] quo c[on]sumavit d[omi]n[u]s op[er]a sua atq[ue] illi
in illius diei p[ri]m[u]m t[er]m[in]o septima repetitio septimi diei no[n]
accepit in quo requieuit d[omi]n[u]s. At p[er] h[ic] in illa r[ati]o[n]e est
septim[us] dies in ip[s]a p[er]p[et]ua rediens que q[uod] d[omi]n[u]s
quado vocavit d[omi]n[u]s lucem diem et tenebras noctem. R[ati]o[n]e
q[uod]o ad eam q[uod]m relabim[ur] d[omi]n[u]s in p[ri]mo libro exisse videbam[us]
ut ite[m] queramus quo t[er]m[in]o potuit lux ad exhibendam d[omi]n[u]s
noct[em] q[uod] v[er]o i[n]st[itu]tione no[n] solum anteq[uam] celi luminaria sed et
anteq[uam] ip[s]a celum quod firmamentu[m] appellatu[m] est factu[m] esset
Anteq[uam] d[omi]n[u]s ulla p[ro]p[ter] h[ic] vel n[on]is que c[on]t[ra] lucis ad
m[en]t[ur]at[ur] p[er] nocte in die illa transisset. Tunc q[uod]m d[omi]n[u]s
t[er]m[in]o comp[er]it an[te] p[ri]m[u]m d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s m[en]t[ur]at[ur] quasi ad hanc
f[aci]e[n]t[ur] f[aci]e[n]t[ur] in d[omi]n[u]s illam lucem que p[ri]m[u]m f[aci]e[n]t[ur] e[st] ad q[uod] f[aci]e[n]t[ur]
com[er]it p[ri]m[u]m nocte v[er]o ad h[ic] f[aci]e[n]t[ur] in reliquis op[er]ib[us]
reim[en]t[ur] m[en]t[ur]at[ur] que f[aci]e[n]t[ur] i[n]st[itu]ta cu[m] in p[ri]ncipio fecit d[omi]n[u]s celu[m]
et terram anteq[uam] v[er]o faceret diem die in quo requieuit. Q[uod] m[en]
f[aci]e[n]t[ur] septimi q[uod] d[omi]n[u]s q[uod]m f[aci]e[n]t[ur] f[aci]e[n]t[ur] est ut nos ignorare
f[aci]e[n]t[ur] quod t[er]m[in]o est affib[us] m[en]t[ur]at[ur] quo na[m]o modo lux q[uod]
dies appellata est illa vel t[er]m[in]o suo vel c[on]t[ra] et emissione
si corporalis est m[en]t[ur]at[ur] d[omi]n[u]s noct[em] q[uod] p[er]git vel p[er] p[ri]m[u]m
est c[on]cedis m[en]t[ur]at[ur] om[n]ib[us] p[ri]m[u]m p[ri]m[u]m p[ri]m[u]m p[ri]m[u]m p[ri]m[u]m
nocte v[er]o absentia v[er]o absentia m[en]t[ur]at[ur] in p[ri]m[u]m p[ri]m[u]m
fecit quam in p[ri]m[u]m in re apta cont[ra] d[omi]n[u]s p[ri]m[u]m v[er]o aliquid
esse diem septim[us] quam illius diei quam fecit d[omi]n[u]s in
repetitio[m] Alioq[ue] aut no[n] creavit d[omi]n[u]s diem septim[us] aut
aliquid creavit post illos in dies id est illu[m] septim[us] die

falsumque ad quod scriptum est in sexto die consummasse omnia opera sua. et
 in septimo requiescere ab omnibus operibus suis. quod utique quoniam falsum
 esse non potest restat ut puncta lucis illius quae diem deus fecit per omnia
 eius opera repetita est quotiens dies nominatus est. Et etiam in ipso uno
 magno requiem deus ab omnibus operibus suis. Sed quoniam in corpore
 antequam fieret celum quod firmamentum vocatur in quo etiam et luminaria
 facta sunt quo tempore vel quo processu et recessu dies dici et nocte
 exhibere possint non invenimus. Item quoniam relinquere non debemus
 sine aliqua plene sine ut per ipsum illa quae prius creata est non
 corporalis sed spiritualis est per post tenebras facta est ut intelligatur a qua
 quaedam infirmitate ad carorem animae atque formata ita et post
 vespam fiat mane cum per agnam suam per se non est quod
 deus refert se ad laudanda lucis quod ipse deus est quia contemplatur
 formatum. Et quia cetera creaturae quae infra ipsam sunt sine cognitione
 eius non sunt per se minime idem dies ubique repetitur. Vbi eius repetitio
 fiat tot dies quotiens repetitur verum quia carere perfectione penarii
 non firmata. Vespam per diem per se etiam per cognitionem non se esse
 quod deus est. Hanc autem post hanc vespam quo concluditur dies
 vnde et intelligatur per se. compositum per eius quia id quod data est
 ad laudem refertur caroris et perficitur de vobis dei cognitionem creaturam quae
 post ipsam fit huius est et firmamentum. quod in eius cognitione fit per
 cum deus et sic est factum. Deinde in nata ipsius firmamentum quod
 additur cum additur etiam per ea iam deo. et sic factum est. et fecit
 deus firmamentum. Deinde fit vespam illius lucis cum ipsam firmamentum
 non in vobis dei sit ante sed in ipsa eius nata cognoscit huius cognitio
 quoniam magis est recte vespam signatur nomine postquam fit mane quo
 concluditur per vnde dies incipit tertius. In quo mane ita est. Quia
 lucis huius. Vbi diem huius ad laudandum deum quod operatur per firmam
 mentum ad propinquandum de vobis eius cognitionem creaturam quae videnda
 est post firmamentum. Ac per hoc cum dicitur deus congregetur aqua
 quae est sub celo in collectorem unam et appareat arida cognoscit huius
 ma lux in vobis quod id est. et deo per se. et sic est factum. huius
 est in eius cognitionem ex vobis dei. Deinde cum addit et congregata
 est aqua et cum iam deum esset. Et sic est factum ipsa data
 in sua quae fit quae est cum in sua quae facta cognoscit ab ea qua
 rem in vobis dei faciendo cognoscit fit tertium vespam. et inde huius modo
 cetera ipsa ad mane post vespam per diem. Multum quippe
 est in cognitionem rei magis in vobis dei et cognitionem eius in nata
 eius. ut illud modo ad diem pertineat huius ad vespam. In operibus
 eius illius lucis quae in vobis dei componitur omnis cognitio huius creaturam
 quae habet in se ipsa nominis non in modo nomen dici per quae vespam
 tunc differet ab errore vel ignorantia eorum qui nec ipsam carere
 sentit nec in eius comparatione non in cognitione dicitur dies. Sicut
 ipsa in fidei quae in hac carne atque in hoc mundo dicitur
 in comparatione inter infideles atque impios non irrationabili lux et

Dies appellatur dicens aplo. ffmpis aliam tenebris. Nam ante
 lux in domo. et illud abiciamus opa tenebrarum. et mandamus arma
 lucis. sic in die honeste ambulemus. et in tunc dies in rursus
 in compom illius diei quo equales angelis facti in diebus
 pnti est ipse quoque nox esset. no hie pphie lucina indigentis. Unde
 aplos petrus ait. huius tunc pphetia simone tunc in fuit
 mcedentes sic lucine in ob pmo loco pnti donec dies luceat et
 miser oiaur in cordibus nris. qua ppe tunc p angelis quibus
 post rram coequabimur si man q nobis pps factus est nps
 infine tunc pmpet vidant facie dei vobis ems vinge
 into filio sic pnti equalis e pps in quibus pmo omi tata
 est ppa pculubio pmpam creatam magna ipa pntipa p
 conditi in ppo de vbo pms noim. In quo pnti etiam omis
 tempali facta pnti etne rationes tamq in eo per quod fia sunt
 omia. Deinde in ipa creatam quam pnti tamq infra d
 pntes omis refentes ad ems laud in ems qmtable mitate
 rationes pnti quas fia est pntipa mident ibi go tamq p die
 unde et concordissima vntas corp ems mntis pntipacane Dies
 est pntus creatus. h a tamq p vppam Sed qntimo fit mane
 q in omibz sex diebus amadueri pol qma non remanet an
 gelica pnti in eo quod catum est. Sed hic qntimo confert ad ems
 laud atq tantate in quo no factum esse. sed facied finge
 cognopnti magna mitate fando Dies est Nam p vel ad p ipa
 natma angelica conditum pnti amplius delcaletur quam illo
 ems mptuone bona est tunc pnti fupbia cad pnti Diabolus
 De quo pnti loco quid e. cu d pnti hams pntore fmo d
 bitus flagitabi. Cima go angeli creatam in ea ipa creatam
 pnti pnti ei pnti eleone ac dilaone pponat. quod cam pnti
 in mitate per qm fia sunt omia pntips ems effid. ideo per
 omes sex dies non nomat nox. sed pnti vppam et mane
 iam dies vms tempa vppam et mane Dies pnti Deinde
 post vppam et mane Dies fms ac pnti nps in mane pnti
 diei Unde mnti vjnti qmctis di quams tunc fms noctibz
 dies tunc no noctes narrant. Tunc em nox ad diem pnti
 no Dies ad nocte. tunc pnti et fia angli id quod creatore
 in creatam ipa nomt refent ad ipms honore et amore i quo
 etnas rationes quibus creatam est cotemplant cam cotordissima
 qtemplacane sunt vms dies quam fecit domg. tunc qmget
 ems ex hac pognacane libata mnti etnas exultem et coemud
 mnti in eo. hmg go diei tunc et vppa et mane fms fup
 Dram rram ampti pnti vj repetone confirmata est creatam
 vms fms q est mane quo fms vj 9 Dies et unde
 mnti vj 9 vppam non fms quia Dies requies no e tata

que cum per dies totos tunc aliter in seipso sua cognoscerebat quoniam
 in illo in una unitate facienda videbat. Cum cognoscens quod de color
 per vespam faciebat. non itaque forma iam ipsius operis dies et
 ea vespam et alius operis inuenit mane in hac rem in ordinem nar
 ratione. Sed intelligi ut cogamur contra propriam dies per vi dies
 tunc diei in eadem. Sed ille dies que fecit deus per omnia opera
 eius ipse repetitur non tunc totum sed cognoscere per se. tu illa
 beata sanctas angelorum et primus totum in vobis de quod
 dixit deus fiat atque idem primo in eius cognoscere fit cum dicit
 et sic est factum. et per ea rem suam ipsam in ea ipse cognovit quod
 signat vespam suam et eam deinde cognoscere de rei fuisse ad illa
 mentis laude refert in rationem videbat faciendo quod signat per
 mane. Ac per omnes dies illos unus est dies non istorum
 dieum consuetudine intelligitur quos audemus solis tunc tunc
 atque in mari sed aliquodammodo agno et illi tres dies qui ante
 quod dicitur istorum luminaria quoniam sunt alie in esse non per
 ut cum modus non ipse ad diem in in inde iam istos cognoscere
 unus visitatos. sed ipse ad in in in quod per dicitur est ut longe aliter
 ille dies et nox accipiens sit in quod dimisit deus et aliter. Ne
 dies et nox in quod deus in dimittant luminaria que sunt
 cum ait. et dimittant in noctem et diem et cum hunc diem quod
 tunc in condidit solem tunc per omnia eiusdem diem ex hinc ille
 aut dies iam primo conditus iam eodem per omnia in hunc luminaria
 illius diei quarta repetitione tracta sunt. Et per quoniam in
 diem vel illos dies qui eius repetitione tracta sunt in hac mor
 tate in eterna expere ac sentire non possumus. ne deus tunc
 inam per omnia sententia tunc deus alius senti quoniam
 probabilius quod non possit illos in dies qui per illis quoniam
 ebdomada tunc tunc et tunc in tunc in qua dies
 unus est a solis ortu ipse ad diem tunc sit illos in
 quidam ex hinc eodem in non eadem illis similis. sed multum ipse
 res in me dubitemus. Nec quoniam arbitretur illud quod dixit de
 hunc per omnia et de condito die in per omnia et angustia creatura et de
 contemplatione quoniam in vobis de et de cognitione qua in se ipse
 creatura cognoscit eius quod relatione ad laudem in quoniam in
 in se primo ratio videbat rei faciendo que cognita est sua non
 iam ipse. sed quas figurate atque allegorice quoniam ad intelligitur
 diem et vespam et mane sed aliter quidam quam in hac consue
 tudine cotidiane lumen hunc et corporalis non tunc tunc tunc
 ipse ibi figurate in eius melior et tunc lux et mor et dies
 in non eadem vespam et mane. nam et si in istis diebus
 sit quidam delectationem suam lux in occasum quod vespere
 nunc in tunc et ad ortum in reditum quod mane

7
Dicimus enim et illuc vespam non dicimus enim autem contemplatione creatoris
creatura despicit et mane cum agnitione creature in laudem creatoris
affertur. Neque enim et christus per dicitur hunc. quod dicitur lapis sed illud
per hunc utique figurate. Quia quod non cum quam pro modo modum
lo vel indagare vel putare potest. sed aliam rationem in illis diebus
emendatione sententiam que non in prophetia figurate sed in hac ratione
condone per melius quod possit intelligi. Querat et dicitur ad interius
veniat. fieri enim potest etiam eo aliam hunc dicitur septem vobis
coherorem fortasse inveniam neque hanc enim ita quod quod ponenda
per inveniri non posse credendum sic quod inveniri de septem
stam non quasi post lassitudinem curare vel molestiam nobis summa
voluisse. Quia obrem per aliquis fortasse metu diffidendo etiam
non dicat sublimis celorum angelos non alienam rationem primo vobis
rationem in inimitabili in vbi de inimitabili virtute. ac deinde
ipsas creaturas et eas eas etiam in seipsis cognoscimus ad laudem
refere creatoris. sed eorum mente mirabili facilitate hic omnia se
posse. Unde tamen dicit aut per ipsum dixit audienda. Et illam
telestem in angelorum milibus civitate aut non contemplatione creatoris
et virtute aut inimitabilitate ignorat creature. aut ex eius quod
infere quada agnitione non laudare creatorem se. Et totum posse
similiter h' totum faciant possunt tamen et faciant se. Et hunc et
diem et vespam et mane. Neque videndum est ne forte qui perdone
iam illa sentit ideo non putet h' et posse se. quia in hunc dicitur
qui per hunc civitatem pagum. si non per et hunc quod libet non per
eius partibus de. immo a mundi. quod non videat. si attendere
velit et diem non per est et noctem non est et vespam mane dicitur
et mane quo accedit se. Sed nos plane in his h' omnia se
h' ne possimus. Nec ideo tamen istam etiam quod hunc quod corpore
temporalem localemque civitatem illi per prophetiam cognoscere. Debenus
non semper est dicit in contemplatione in inimitabili virtute semper
vespa in cognitione in seipsa creature semper mane etiam opus
cognitione in laudem creatoris quia non ibi ab ipso hunc finem
per inferioris cognitionis distinctione sit vespam ne mane tamen
noctis ignis per matutina succedat. sed et vespam etiam
cognoscimus in gloriam creatoris attollat. Deinde et ille noctem non notata
vespa inquit et mane et mane narrato. et annuntiabo et ex audies
vocem meam hic fortasse per ipsum meum. Sed tamen quodammodo
signum quod sine ipse mirabilis agendum in peccata enim eius pergrinans
inspirabat. Sed inquit suam meum similiter omnia ista similiter gerit
atque h' angelica illa perfectas et unitas dicit quodammodo quod dicit
Deus. tunc etiam cum h' quod dicitur similiter h' sunt. nonne per omnes
per dies tamen ea que per singulas eodem modo placuit quod dicitur primo

h' accipiebat in vbo dei in p' in eius noticia p'mtus h' fieri et p' est
 factum. Deinde cum f' cent in p'na p'na natura qua p'mt deo q' pla
 missent q'ma bona p'mt tunc ea ut idem cognoscebat alia quadam
 infiore cognitione que nomine vespe signata est. Ac deinde f'ra
 vespa fiebat mane cum deo & p' deo opere laudetur et alia
 creature que deinceps facienda erat ex dei vbo noticia p'p'm
 fiet accipetur non go tunc p'mt omnia et dies et vespa et mane
 p' singillatim per ordinem quem septima quincorat in ead' te p'le
 omnia q'ma no' p'mt moras p'le p'mt dies isti cum dicitur et orat
 pl. et in locum p'mt redit ut rursus oratur p'le p'mt potetia
 p'malem metem anglice cuncta que voluit p'mt noticia p'altimie
 comprehendente. nec ideo tunc sine ordine quo appareret quexio p'ce
 deinde sequendum q' comparat neq' em' cogno' si p'le n' cognosceda
 p'cedunt que ita p'ora sunt in vbo per quod f'ra sunt omnia q'm
 in f'ma que f'ra sunt omnia. dicens itaq' humana p'ms h'
 que f'ra sunt per f'ma corpus ex p'itur eorum noticia p'mfinitate
 humane modulo caput et deinde q' eorum campas si quo pos
 sit adeas p'mie p'mipa' atq' in q'mta' manentes in vbo
 dei lat' p' mirabilia eius per ea que f'ra sunt m'ltad' co'p'me
 quod quanta temp' tarditate ac difficultate agat et q'mta
 temp' mora p'le corpus co'cepti le quod agguat animaz et q'
 frequentissimo studio rapitur ut instans atq' persequens hic
 agat q'ms ignorat dicens v' anglica p'ma m'itate i' h'ens v'bo
 dei p'p'tea quam illo ordine creata est m' p'cedet t'ed' p'ms
 ea m'it in vbo dei facienda que f'ra sunt. At p' p'ma fiebat
 in eius cognitione t' deus dicebat ut fieri quam in illa p'na
 natura que itaq' f'ra m'it ipis etiam cognoscit amore v'itq'
 noticia que vespe d'ra est. quam noticia p'me p'cedebant que
 fiebant. q'ma p'cedit cognitionem quodq' cognosci p't m'p' em'
 p'ms sit quod cognoscat agne n' non p'le p'q' h' p' ead' modo
 sibi placet ut amplius p' ipa' quam creatoris suo delectaretur
 no' fiet mane i' non de sua cognitione in laud' creatoris a p'm.
 get cum v'ed' factum est mane faciend' erat aliud cognoscend'
 deo d'cente fiat m'p' p'ms id' fiet in cognitione mentis m'
 gl'ie et posset rursus d' et p' est factu'. Ac deinde i' n'a
 p'na n' p'p'equete vespa noscebat. Ac p'hor etia' m'ltas h'
 moraz temp'alim' p'le m'valla p'cessit cu' v'ato q'd' creatur'
 in vbo dei. cum d'xit fiat lux. et f'ra est ipa' lux. q' no' an
 gelica mens formata est. no' a' p'equibat n' fiet et ideo
 no' p'ms d'it' est et p' est factum. et p'q' ea d'it' et fert
 deus lucem. p' q'mmo post v'bum dei f'ra est lux ad h'ep'itq'

autem hunc. lux tunc videns illam et se in illa ratione quia
 creata est vidit eam se in se id est distans quod factum est ab eo
 qui fecit Et ideo cum placuisset deo factum videnti quod bonum
 est et dimissa est lux atenebris et vocata est lux Dies et tene
 bre nox facta est vespere quia iuxta erat et illa cognitio quia di
 stinguetur a creatore cetera autem in propria cognita quam in illo
 atque inde mane ad aliud per cogitandum quod verbo dei fuerat factum
 prout in cognitione mentis angelice deinde in natura ipsius fir
 mamentum et sic est factum in cognitione creaturæ spiritualis huius prout
 fieri in eo per se Deinde fecit deus firmamentum iam utique
 ipsam firmamentum nam tunc minor esset tamquam vespertina cogitatio
 ac per vespem ad orientem diem finem et usque ad requiem dei que non
 habet vespem quia non est facta per naturam nisi posset etiam
 ipsius gemari cogitatio tamquam ipsa sit pars in verbo dei que
 non habet vespem sic in die et peritior et minor in se ipsa sicut
 in vespere Et per omnia simul mens angelica per que singulatur
 per ordinem quædam comparatio sine distinguunt in quibus etiam
 que fiebant velut ipsum firmamentum velut aquarum cognitio prout
 quædam imdata velut fructum et arbor genus luminarum et
 siderum confusio aquatica foresta quædam cuncta simul omnia facta
 sunt ac non pariter per intervalla temporum secundum profinitos dies an
 forte non sicut ea si motus eorum naturales non exprimit ita etiam
 cum prout instituta sunt cogitare debemus sed secundum mirabi
 lem atque ineffabilem virtutem Sapientie dei que attingit ad finem
 usque ad finem fortiter et disponit omnia sicut Nemo enim aut
 ipsa gradibus attingit aut tamquam gradibus pervenit quia per
 quam facilis et efficacissima motus est tam facile deus quod dicit
 omnia que prout sunt condita non quod nunc videmus temporalibus
 materialibus ea movere ad perveniendum que pro tunc generi co
 petunt ex illis motibus rationibus venisse quas tamquam semina
 parit deus in actu quod omni dixit et facta sunt maduerunt
 et creata sunt Non itaque tarde institutum est ut essent tarda
 que tarda sunt ne ea mora sunt condita secula quia tunc
 sunt Has enim meas tempora pagant quos cum crearentur
 non temporaliter acceperunt Alioquin si verum naturales motiones
 diceret quod istorum quos nomen vespertina pacia cum huius prout
 verbo dei facta sunt cogitatio non uno die opus erat sed pluribus
 ut ea que radicalibus pullant firmiter nescunt subesse prout
 firmarent Deinde deo meo dixerat per suo quodque que omnia
 prout sunt Etiam si hic usque fieret quod deus creata

natura eo die uno. Et factum septima narravit. Deinde
 quod diebus opus erat ut aves volarent per aves volarent per
 asinus per mordens existentes ad phorias et pennas per natus per
 mors per venerunt. An forte omnia tunc creata erant cum quinto
 die factum est. quod ceterum aquae omne volatile permatum
 permatum genus sunt. Ant per perca recte si dicitur potuit quia in
 illo humore oncop iam erant omnia que per tres dies
 coalescunt. et exphunt quodammodo que creata sunt quia erat
 iam ipse mors per rationes in corpore salute mibres inter se recte
 cur non et ante omnia id ipsum recte dicitur potuit cum iam fuerat
 rationes in eis humores fieri quibus aliter periales sunt cuiusque
 genus moras et oriri et per fieri possent. De quo enim creatore
 septima illa narravit. quod per diebus confirmavit omnia
 opera sua. De illo alibi non utique disponant septimum est. quod
 creant omnia simul. At per hoc et istos per dies vel unum
 vel per omnes omnes species septies repetit simul fecit quia fecit omnia
 simul. Et modo quo opus erat per dies tam distinte dispoiteque
 unde quod factum est creant omnia simul in per cum eis simo tar.
 Dicitur accedat ad id quod dicitur eis non per per venire. Et modo
 quo dicitur septies repetit luctis illius pernam per angustia co-
 gnoscit anippe et ad mane ei semel hinc sufficit cum per omni-
 nem per creatam sic simul facta est. et in primis atque in quinta
 bibulis rationibus per quas condita est contemplatur per diem et
 in eius ipsius natura cognoscit per verum et rationem exipa-
 etiam in se cognoscit per mane laudaretur. An quo per edet
 mane nisi in verba cognoscit quid esset de postea facit. id
 ipsum etiam per per verba cognoscit per primis et postis mis-
 factum est quia omnia simul facta sunt. In modo vero et primis
 atque postis per per dies que quocumque sunt facta sunt. Et
 et hic septima que per primos dies narrat opera dei et illa que
 simul cum dicitur fecisse omnia verax est. utique una est. Et
 nihil hinc rebus in quibus quid primis sit vel postis in nulla
 tempore non demonstrat. quamvis utrumque dicitur possit. et per
 et primis atque postis facilius tamen intelligi quod de simul
 quam quod primis atque postis. Velut cum solem intuemur etc.
 in est. quod ad eum aries in per per non posset. in tota
 aeris reliqua per quod in nos et ipsum est intueri posset. Et
 ante omnia longinquitate si quis estimare sufficit nec utique
 per per per eadem aries vel radium oculorum ad intueri.

acrem qui est sicut mare nisi prius transiret enim qui est sicut firmam
in qualis mediterranea regione sumus ab eo loco ubi sumus usque ad litus
maris. Deinde si ad eandem lineam contuleris me ad post mare tunc ad
iacent enim quoque aerem qui sicut illas transmarinas tunc est transire
aerem nostrum non potest nisi prius pacto spacio aeris illius qui super
mare quod prius occurrat extendit. Faciamus iam post illas trans
marinas has non nisi oceanum remaneat. Numquid et aerem qui super
oceanum effunditur potest transire aerem nostrum nisi prius transierit quidam
aeris citra oceanum super has est. Oceanum enim magnitudo incompa
bilis prohibetur. Sed quatenus potest prius ex aerem qui sicut est
transiret videri oculorum nostrorum. et postea quidam videri est cum de
num ad solem per remaneat quam videmus. Numquid quia fortiter
habet prius diximus et postea. ideo non sicut omnia modo ita transit
non obstat. Si enim trans oculis facie contra mare ponamus
in me mare nisi cor appropinquet. id est post aerem nostrum nos invenisse quod
illud cum pervenisse putabimus. ita ut nec ipsi oculi prius apti
fuisse videantur quam illo quo intendunt pervenisse. Et de illo cor
poris lucis est videmus circumstantes ex oculis nostris. et tam longe posita
tanta celeritate attingens non estimari comparari quod non possit. Nempe
habet nisi et illa omnia tam ampla in mensura spacia sicut uno actu
transire non est. et quid prius ac postius transitur melius etiam est
habet resurreximus me celeritate cum ex prius vellet. aptius in
actu oculi. Dicit sicut. nec enim aliquid in rerum corporum motibus
vel utitur potest celeritate inveniri. Quod si oculorum carnalium aeris
celeritate tam potest. qui metes aeris humane quanto magis angelice
tam nam diximus sicut de sapientie celeritate dicitur que attingit
ubique propter immensitatem. et melius magnitudo in eam intrat. In his
ergo que sunt facta sunt nemo videt quid prius quid postius sit
debent in illa sapientia per quam facta sunt omnia per ordinem
sunt. Dicit ergo ille in quo deus prius fecit si spiritualis rationalis
creatura est. id est angelorum et celestium atque eorum virtutem putatur
est omnibus operibus dei habet ordinem prius quo ordine prius quam
vobis dei et facienda prius. et incarnata facta cognoscit non per
intualloz temporalium moras sed prius et postius sicut in connexionem
creaturarum necessitaria vobis creatoris omnia sicut. Sic enim fecit que
futura essent ut non temporalia faceret temporalia sed ab eo facta crederet
tempora. Ac per hoc isti dies vni. quas lux corporis celestis quos lux
dicendo explicat atque repliat secundum quam umbra significat
operibus dei perennam non perfectam putat patitur atque in septima re
quem dei manere habet et regnam non habet non habet fit deo requiem
in die vni mo tamquam ipse die septimo egerint ad requiem suam sed

q in conspectu angelorum suorum requirit ab omnibus oculis suis. que fecit
 non utique nisi in seipso qui factus non est. et ut creata cum angelis
 que cognoscere omnia operibus eius in ipso et in illis terminis dies
 cum res ipsa purissima est nichil propter omnia valde bona opera eius
 melius cognoscere quam illum ab omnibus in seipso requiescere nullo corpore
 egrediens quo sit beatorum et

Incipit liber secundus sive Genesi

Hic est liber creaturæ celi et terre cum factus est dies. fecit deus
 celum et terram et omne visibile a quo antequam esset super terram
 et homo non erat omne semine a quo antequam exortum esset. Non
 enim placuit deo sibi terram et hominem non erat qui operaretur terram sicut
 et ascendebat terra et irrigabat omnem faciem terre. Nunc est finis
 sit illa terra qua melle. Unde dicitur fecisse deum. Unde iam illi
 vi dies vel unum dies unum quod hoc repetitione magis patuit quod quid
 apertius sancta iam scriptura dicit et claudens quendam modo cuncta
 que ab initio usque ad hunc locum dixerat atque inquit. Hic liber tractat
 celi et terre cum factus est dies. Nam cum quique deus est celum
 et terram hanc ita generata sic deum erat antequam conditus et firmatus
 dies. In principio fecit deus celum et terram. Illud cum si eo modo
 intelligitur. ut aliquando deo fecit sibi die primum fecit diem quia vocem
 id possit accipi suo loco. Item quod deus proutam. Nulli inchoat
 deus melius intelligendi licetiam. Illuc autem hanc est inquit lib
 creaturæ celi et terre cum factus est dies satis aperte operatur ostendit
 non hanc se ita generasse celum et terram sic in principio o antequam
 fiat dies cum tenebre essent super abyssum. Sed quod factum
 est celum et terram cum factus est dies. et iam formatus atque distinctus
 partibus atque quibus in quibus unum sa creatura disposita atque
 composita reddit hanc propter que mundus vocatur. Illud hanc ergo
 celum generatum est quod cum creasset deus firmamentum notam
 cum in omnibus que in illo sunt et ea terra que cum ab illo in uno
 optinet locum cum omnibus que in ea sunt. Sequitur enim et ad
 magis fecit deus celum et terram ut celi et terre nomine proutam ante
 quam factum diem generasset et repetito cum generasset
 non sinit suspitum ita se cum celum et terram nominasse sic in principio
 antequam creatus esset dies. Sic enim vbi coheret. Hic est liber
 celi et terre cum factus est dies. fecit deus celum et terram ut
 quique velit se intelligere quod proutam positum est. liber tractat
 celi et terre. quemadmodum deum est. In principio fecit deus celum
 et terram proutam condit diem quia proutam et hic generata
 sunt celum et terra. et postea factus est dies. corrigat sibi sequentibus
 deus sibi quia et postea generata sunt diem. unumque celi et terre
 nomine adnotum est. quoniam et hanc quod positum est et cum et sic
 adnotum factus est dies cum totum hoc extorquetur a hunc intel
 lectum esse non posse si enim ita esset inpositum inquit dicitur

Hic est liber creature celi et terre in quo factus est dies. fecit deus celum
et terram quoniam forte sic arbitratum est librum creature celi et terre sic ap-
pellatum est. quod appellatum est in principio celum et terra ante quod
dicitur. ac deinde plurimum factus est dies. sic ibi postea est narratum
quod deus fecit diem in quarto. minus deum fecit deus celum et
terram tamquam sit iam quodammodo facta sunt. hic post additum diem
sed quia non ponit est. si dicitur enim factus est dies si h' scilicet
obis quoniam ut sic una sunt. Hic est liber creature celi et terre cum
factus est dies sine inflatione in istis hic modo ut plana sunt
factus est dies fecit deus celum et terram. perinde est cogit eo modo
se intelligi celum et terram quoniam factus est facta sunt enim factus
est dies. Deinde cum deum esset fecit deus celum et terram additum
est et omne vide ag' que etc monstrandum est. tunc die facta unde
liquidum apparet eundem diem esse unum diem que fecit deus et
repetito factus est et secundum. et tunc. et tunc usque ad unum diem
Cum autem nomen celi et terre visitato more septimanarum unum
per creaturam voluit accipi per quod. tunc addit et omne vide agri
Quod michi videtur id posuisse nisi significans intimaret quod
diem quoniam dicitur quod aut enim factus est dies. Cito enim quoniam
putaret hunc diem hunc corporee comedat quod tunc nobis
massitudo. Inimicis nocturnis temporis exhibetur. Sed enim creature
quodammodo ordine rectitudinis et invenimus omne vide agri tunc creaturam
die ante quam sol fieri quoniam quarto die factus est tunc prima dies
ille cotidie visitatus quod pagitur quando audimus. tunc factus
est dies fecit deus celum et terram. et omne vide ag' ad mone-
mur. Deinde die cogitare quod sine corporealem nescio qua luce nobis
incognita sine spirituali infortitatem unitate anglice. no tunc
talem qualem nominis hic intelligi nunc vestigare conemur. Sed
etiam non ab te fuit inveniri quod enim posset dicitur. hic est liber crea-
ture celi et terre. cum fecit deus celum et terram in celo et terra
intelligimus quoniam in eis est sic. loquimur divina septima consuevit
in nomine celi et terre per se addito et malis unum per se
creaturam. Aliqua adinveniens et dicens que sunt in eis ut quoniam
eorum dicitur ibi intelligimus et diem in quam prout candidi
in istum quod prima solis facit no ita dicit. Sed misit diem
dicens enim factus est dies. nec ita locutus est si dicitur hic est
liber creature. Hic et celi tamquam hic ordine que facta narremur
Nec ita hic est liber celi et terre. cum factus est dies et celum et terra
et omne vide agri. nec ita h' est liber creature celi et terre cum fecit
deus diem et celum et terram et omne vide ag' Has enim magis
longius modos loquendi consuetudo postulat. sed ait. sed ait h' est
liber creature celi et terre cum factus est dies. fecit deus celum et
terram. et omne vide agri tamquam. illud insinuat. enim factus
est dies. tunc fecit deum celum et terram et omne vide ag'
Porro autem prior natus fuit diem prout indicat enim quoniam
diem deputat. per quod secundum annuat quod factum est finis

et tunc quo p[ro]p[ter] h[oc] mai[or] q[uam] digeste sunt. et lignu[m] atq[ue] h[ab]e[re]
 tra p[ro]p[ter]at. An forte h[oc] illud e[st] quod in libro superiore mehebam[ur]
 ostende[n]s s[ic] d[omi]n[u]m fuisse omnia q[uod] quid[am] narrato[r]is illa g[e]n[er]atio e[st]
 p[er] d[omi]n[u]m ordi[n]e creata cuncta g[e]n[er]ata memorasset. nunc ad v[er]u[m]
 d[omi]n[u]m omnia redigunt[ur] nome[n] celi et t[er]re adu[n]cto etiam fructu g[e]n[er]e
 Numquid p[ro]p[ter] q[uod] n[on] s[un]t sup[er] d[omi]n[u]m n[on] si fortass[et] ex hac m[od]o co[n]sue-
 tudine intelligetur Dies colligetur. l[oc]u[m] t[ame]n recoleret inde agri-
 ante ipsu[m] solarem diem d[omi]n[u]m dixisse n[on] tra p[ro]p[ter]at ita et
 non solum trahit p[ar]te p[ar]te libro p[er]fertur testimoniu[m] quod
 omnia sunt de[n]t[ur] n[on] n[on] sed omnia m[un]do testificat p[ar]te q[ui]nta
 ex hac re nos admonet dicens. cum factus est dies fecit de[n]t[ur]
 deus celum et t[er]ram. et omne v[er]de agri. ut ipsu[m] diem et p[ar]te
 intelligas repetit[ur] ut fient v[er]bi dies. Et cum audis t[er]ra p[ar]te
 cum factus est dies illam sonalam vel septenariam repetit[ur] sine it[er]
 vallis moraz[ur] p[ar]te q[uod] comp[ar]at[ur] s[on]am p[ar]te pass[ur] app[ar]et h[ab]end[ur]
 p[ar]te and[ur] nodum p[ar]te h[ab]e[re] reliquias t[er]re p[ar]te valentibus. In aut[em]
 cum septima n[on] e[st] s[on]te infinitate tua et m[un]do m[un]do t[er]re
 tardius ambulante p[ar]te p[ar]te t[er]re p[ar]te legunt[ur] n[on] altitudine
 altos v[er]bi d[omi]n[u]m p[ar]te p[ar]te t[er]re p[ar]te t[er]re p[ar]te t[er]re p[ar]te t[er]re
 affabilitate p[ar]te m[un]do t[er]re p[ar]te t[er]re p[ar]te t[er]re p[ar]te t[er]re
 Nam ita s[on]te g[e]n[er]at[ur] cum factus est dies fecit deus celum et t[er]ram
 et omne v[er]de agri anteq[uam] esset super t[er]ram. et omne f[er]m[ur] ag[ri] m[un]do
 esset super t[er]ram et omne f[er]m[ur] ag[ri] anteq[uam] exortum est t[er]re
 e[st] h[ic] Nome[n] qu[od] e[st] n[on] ea fecit anteq[uam] esset sup[er] t[er]ram
 et anteq[uam] exorta sunt. t[er]re e[st] n[on] p[ar]te t[er]re t[er]re t[er]re
 fecisse cum exorta sunt n[on] admonetur h[ic] d[omi]n[u]m eloquio ista d[omi]n[u]m
 ante fecisse quam exortentur n[on] si n[on] f[er]m[ur] s[on]te m[un]do non possit edat
 cum ante f[er]m[ur] quam exorta t[er]re s[on]te s[on]te p[ar]te t[er]re
 t[er]re go d[omi]n[u]m anteq[uam] n[on] m[un]do p[ar]te m[un]do d[omi]n[u]m f[er]m[ur]
 omnia anteq[uam] exortent[ur] m[un]do t[er]re Sed p[ar]te h[ic] modo f[er]m[ur] s[on]te n[on] cum
 factus est dies. sed anteq[uam] f[er]m[ur] dies f[er]m[ur] s[on]te ante p[ar]te
 d[omi]n[u]m cum factus est dies fecit deus celum et t[er]ram et omne v[er]de
 agri anteq[uam] e[st] et omne f[er]m[ur] anteq[uam] exortentur. Si go cum
 factus est dies n[on] n[on] anteq[uam] f[er]m[ur] dies. At p[er] h[ic] n[on] v[er]bi
 d[omi]n[u]m quod p[ar]te t[er]re e[st] dies anteq[uam] om[n]is f[er]m[ur] aliquid. sed
 cum factus est dies. Nam illa que m[un]do d[omi]n[u]m ante om[n]em r[ati]o[n]em
 sunt. n[on] n[on] cum factus est dies f[er]m[ur] s[on]te f[er]m[ur] s[on]te
 cum f[er]m[ur] e[st] dies f[er]m[ur] s[on]te p[ar]te d[omi]n[u]m. sed cum anteq[uam]
 cent sup[er] t[er]ram et anteq[uam] exortent[ur] quod d[omi]n[u]m v[er]bi f[er]m[ur]
 ag[ri] d[omi]n[u]m e[st] V[er]bi go cum m[un]do p[ar]te t[er]re et r[ati]o[n]ab[ile] s[on]te
 m[un]do f[er]m[ur] iam p[ar]te omnia anteq[uam] enoluant quoda[m]o atq[ue] ex-
 p[ar]te m[un]do atq[ue] p[ar]te s[on]te p[ar]te t[er]re Sed illa f[er]m[ur]
 que videmus iam f[er]m[ur] s[on]te iam exorta sunt f[er]m[ur] s[on]te
 accessu m[un]do m[un]do amas erumpent quod p[ar]te t[er]re
 m[un]do f[er]m[ur] p[ar]te s[on]te m[un]do g[e]n[er]at[ur] s[on]te V[er]bi go s[on]te
 t[er]re f[er]m[ur] cum factus est dies. et m[un]do erat de v[er]bi

ag. et omne sem in nodum ea specie qua sunt s^r t^ram iam
exorta. sed ea in qua sunt in v^om^ob^os s^ram^o Semina go p^rmi
tra p^rduxit Sed non ita p^rptima loquebat^r cum d^rel. et p^rduxit
t^ram h^ram p^rab^ru vel h^ram sem^r semans semen s^r in g^rem^r
et secund^o similitudine et lignu fructuosu faciens fructu em^o
semen s^ru in se p^rduxit g^rem^rs super t^ram. H^ris em v^ob^os ma
gis apparet semina esse exorta ex h^ris et lignis. no aut illac
semibus. sed ex tra p^rst^rim quia ipa v^ob^o de sic se h^ru non
em aut Germine in tra h^ram sem^r semant^r semen nisi se
men ex h^rba non h^ram infirmaret. ex semine. et p^r est factum
et p^rduxit tra. i. p^rms p^r factum est in cognito^r diei illius
et p^rduxit tra iam n^o h^ric sed etiam in ipa creatura que co^rdit^r
est. C^ruo modo go ante quam cel^o s^r t^ram et antequam exort^r
quap^r eis aliud fuit s^r t^ram celo et tra qua factus est dies
ille in p^rst^ratus atq^r integritas nobis que p^rmi d^rns fecit
aliud aut iam exort^r super t^ram. quod non fit n^o sup^r h^ros
dies quos contus solis facit per temp^os moris s^rnoq^o g^rem^r
accomodatas. C^ruo p^r ita est diesq^r ille atq^r p^ractas atq^r
v^ontas sup^r celestiu angeloz atq^r v^ontum est p^rclaudib^o loge
ali^o nota est angelis excepto quod cum quod in v^ob^o de no
unt per quod facta sunt omnia etia in ipa d^rro longe ali
eis nota esse quam nobis. Illis em p^rordial^o ut ita d^rra
vel original^o p^r cam d^rns p^rmitus condidit. et p^ream q^rdam
asms opib^o regnaret non h^rado aliq^o amplius. Nob^o aut
secund^o v^ontum om^o q^rditaz ad m^rst^rac^om iam per d^rmp^rones
temp^om s^r in quas d^rns iam in illis reb^os p^rnaia p^rferre^r
sumatis n^oq^o modo opatur. C^rali^o go tunc d^rns est p^rduxit
se t^ram h^ram et lignu. i. p^rducendi accepisse v^ontem. Inca
quippe iam tamq^o in radib^o n^o ita d^rra t^ram tra erant que
per temp^oa erant f^rima. Nam utiq^o postea plantavit d^rns.
s^rum ad ap^rit^o et bonu adeptu nec tunc. S^r est em aliq^o
tunc addidisse creature quod antea non fecit quod voluit illi
p^rferre^r qua omnia bona valde p^rto die co^rsumant p^r q^o esset
addend^o. Sed quia iam om^o ne fructu atq^r lignoz i^o p^rma
ad m^rst^rac^om q^r per temp^oales cursus illa temp^oa que q^rdit^r
et aquib^o q^rditis regnaret no solum tunc plantavit p^rdi
s^rum sed etia tunc omnia que nascent^r q^rms em aliis
etiam tunc ista erat m^r q^r n^oq^o m^r opatur. S^r cat
h^r modo ex h^ris que iam sunt. tunc aut ab illo cum o^ro
nulla cent^o rata sunt cum factus est dies ille q^r etiam
p^r o^ro non erat p^rualis v^o atq^r intelligib^o creat^r
f^r ita q^r t^rat^r motibus ceperunt creere t^rpa. Unde and

creatura frusta tpa reguntur quasi possit moveri ante tpa
 motus em si nullus esset vel spiritualis vel corporalis creature
 que p pno ptitis futura succedent nullus esset tempus omno
 in oreu aut creatura no solum posset si non esset. Porro
 go tempus creatura quam creatura cepit atqz utrumqz a
 ex deo ex eo em et mpo et per ipm sunt omnia nec sit accipied
 quod dicitur est tempus creatura cepit quas tempus creatura no
 sit. cum sit creature motus ex alio quibus rebus secundum adm
 finem ordinantur dei cuncta que creantur. 6
 pnam qdam creatura cogitamus aquibus opibus suis dea m
 die septimo regiment nec illos dies sic istos solares nec ipam
 operam ita cogitac dicitur q admodum aut aliquid deus operatur
 in tempore sed q admodum operatur est Unde incipit tempus q ad
 modum operatur est simul omnia pstant eis etiam ordinem
 no indolis tempus sed generatione conspiciat ut ea que simul
 facta sunt penale quoque illius diei imo p senato pficiant non
 itaqz temporal sed causal ordine pms facta est informis forma
 bilis qz mater et spiritualis et corporalis de qua fieret q facta
 est cum et tempus pms instituta est no fuisset nec ista
 sine celi et ter nomine signata sunt que in principio fecit deus
 ante illum unum diem quem codidit et ppea iam sit applicata
 quia unde facta sunt celum et terra sine nomine ter invisibilis
 et incompote atqz abissi tenebrosi nisi iam in pmo libro trah
 tatum est In fine no que iam ex informitate formata p
 audientis appellantur creatura vel facta vel condita. pmi facta
 est dies oportebat em n pmatu creature optineret illa natura
 que creature per rationem posset cognoscere Secundo finematu
 pmo n ita dicitur n hbaro atqz ligno Sic em terra addi ubi
 ea p dicitur autem cent exorta accipiens omnes mnes eoru quos
 pertempus exeret secundum suum genus Deinde p q ea qm h' ve
 h'io rerum condita est. quarta die luminaria et sda creata p
 nisi pms pars mundi supior rebus que intra mundum movent a
 visibilibz ordinantur. Quinto aquarum natura quia acriqz
 quingitur p dicitur ad nbnm indigenas suos omnia p nataha
 et volatilia h' potenciali in mne qm per qgruos motus tpm
 exercent. Sexto ter sta etiam animalia tamqz ex ultimo elo
 mundi ultima mtho q palie quoque mnes tempore p q ea m pbi
 ex pharet Hinc em ordine creature normale dies ille cogit
 et per hanc cognitionem peries quodam modo pntatqz facta q
 dies exhibent cum sit unus dies ea que facta sunt in calore
 pntis et in ipis qm agnoscens Nec ipis remanens si etia

eorum patorem cognoscim ad dei vestigio dicitur vegam et mane
et iudicem et in omnibus p bunt non per moras tempm sed ppe
ordinem conditaz postremu quietis sui creatoris quia in se regne-
sat ab omnibus opibus suis notitia reputans magna non habet
vegam bndicti et suffragi ob hoc meruit Unde ipsam septenariu
m pto spm quodammodo deditur quicquid pta septima et nonit
et illa Hic est ergo liber creature celi et terre quia in principio
fecit deus celum et terram secundum me quadam vt ita dicam forma-
litate que ante vbo eius formanda fuerat pcedens formatam
suam non tpe sed origine Nam vtiqz cum formatur pmi fons
est dies cum factus est dies fecit deus celum et terram et omne
vide ag. anteqm cel supram et omne fons ag. anteqm exiret
sic tractamus vel p qm. liquidus aut ggruatus indi et dicit
potuit a potuit Et sequit no pluerat deus sr terram et ho
no erat qm oparetur terram quo ptimeat et qm nobis. Simet
indagare Difficile est taquam ideo anteqm exortum e fecit de
fons ag. quod nodum pluerat super terram. p em post pluuia
fons fecisset deus a pluuia magis exortum qm factum ab eo
videtur Quid em Quid post pluuia exortum ab alio sit
n ab eo. B. Em que non erat ho qm oparetur terram none
tam pto die fecerat homines et in o die requiescat ab oibz
opibus suis que fecit An et hic recapitulando quicquid quocqz
quando fecit deus omne vide ag. et omne fons nodum plu-
erat sup terram. et nodum erat homo. tto quippe die fecit ia
homines a vto die Sed cum fecit deus omne vide atqz de
fons ag. anteqm exortum est sup terram. no pluuia homo
no erat qm oparetur terram. sed nec ipm fons erat sup terram
quod ntiqz ante dicit factum quia exortum An ideo die
tercio deus fecit illa. quia nodum erat homo qm opando tra-
fecit eam quasi vt tam multa ligna. et tam multa gna
hbarz non su vlla opa homi. nascuntur ex tra An ob hoc
vtiqz positum est et quia nodum pluerat homo qm oparetur
terram Vbi em opa humana no est per pluuia ista nascuntur
Sunt aut quodam que etia per pluuia no nascuntur n humana
opera accedat Ideo ntiqz vtrunqz admittitur ntiqz est ut mtiqz
nascuntur tunc aut vtrunqz. Definit Ideo Defecit hic deus
potentia vbi fm sine pluuia et sine ope humano Nam et o-
mne vto fecit. sed iam per pluuia et per hominu manus qm
neqz qm plantat est aliquid neqz qm rigat. sed qm mte-
metum dat deus Et Quid go est quod adingit fons a
de sedebat de tra et irrigabat omem faciem terre Ille quippe
fons tanta largitate manans sic mly exegipto possit mte-
fre ee p pluuia Et Quid ntiqz p magno concedatur est
ante quam pluerat fecisset deus illa gignetia in quatu

posset ad mirare pluvia tunc fons irrigans tra Verum et si
 aliquid magis mira illa fortasse non tamen nulla nascentur. An huius
 etiam more suo septima tamquam infirmus loquitur, et tamen immit
 aliud quod intelligent qui nolunt. Numquid et cum sit isto die
 paulo firmus commemorato signum vni diem factum adeo, et tunc
 diem fecisse celum et terram cum factus est dies ut quod posset
 cogitamus sunt omnia diem fecisse quamvis prior sex diebus
 creatio velut tempus intervalla ostendit videtur ita cum dixisset
 cum celo et terra diem fecisse omne videtur agere antequam celum et terra
 nec erat homo qui operaretur terram tunc. Sed Non ea potest fieri
 deus quodammodo, fuit enim talia cum pluit et cum operantur
 homines. Sic enim iam per moras tempus finit que tunc non erant
 cum fecit omnia simul. Unde etiam tempora incipient. Et autem Sequitur
 fons autem descendebat de terra et irrigabat omnem faciem terre hinc
 iam quantum arbitror intimatur, que fiant secundum intervalla tempus
 ex illa per quodammodo creatura non facta sunt omnia simul. Et recto
 ab eo cepit elemento ex quo cuncta quod nascentur vel animalium
 vel herbarum atque lignorum per agentia temporales mores suos naturas proprias. Dis
 butas omnia quippe per moria secundum sine unde omnis tunc sine
 omnia fuerunt agnuntur. Huiusmodi sunt et ex humore generantur. Insuper
 et illis efficacissimum in tractatu secundum sequentes potestas ex illis
 perfectis operibus dei agnuntur in die septimo requiescit. Verumptamen
 quod iste sit fons ad irriganda omnis faciem terre perducens merito qui
 potest si enim fuit et obstrusus est vel siccatus ea quodammodo est. Nunc
 enim videmus nullum esse fontem quo irrigetur omnis facies terre fortas
 sis quod perit huiusmodi hanc etiam penam quodammodo in tanta illius fontis
 repleta largitas facilissima terram ansiet fecunditate non in colendum
 angustur labor posset hic quodammodo a nulla septima narrandi aff
 mare humana suspensio in illud ostendit quod perit hominem. Insuper
 laboris imposita est post paradisi delicias existit. Paradisus autem
 habebat per quodammodo fontem suum. Sequo per quod diligentius suo loquens
 est loco. Si enim uno capite quatuor magna flumina et nota gentibus
 manare variantur. Vbi ergo aut iste fons, aut ista flumina cum ille
 vni maxime ascendebat de terra et irrigabat omnem faciem terre
 tunc enim tunc non sicut quodammodo de nullo vni ex illis quatuor mi
 gabat egyptum quando fons ascendebat de terra et non egyptum tunc
 sed omni faciem terre saturabat. An primo diem noluisse credendum
 est uno fonte maxime irrigare omnem terram nisi ea que prima
 in ea considerat accepto humanis adiutorio, iam etiam per opera
 paria per suorum quodammodo in superitate etiam diuini vni diebus quodammodo
 et postea plantato paradiso replevisse illum fonte multis foliis
 sic iam videmus implevisse terram. De paradiso autem uno fonte
 quatuor indigentia flumina diuisisse in super et terra creaturae suorum
 plena quibus quodammodo mores suos tempus agentibus folia etiam

suos hiet et flumines paradisi loco elioze plantatis quatuor illa
 flumina ex capite sui fontis emittet. Ant ex ipso uno fonte pa-
 rap multo largius exundante prius totum rigasse terram atq[ue]
 ad picea per tpm inies genare que in ea sine mēxalis tpm
 tremat fecundasse ac p[er]ea rep[er]isse in eo loco aquar[um] erup[er]on
 naissima m[er]s. Sed m[er]s per omem terram capitib[us] fluminu[m] ac
 fontiu[m] iam manent ac deinde iam irrigatone illius fontis
 no iam vniu[er]sam terram rigantes. sed memora les solos esse quor[um]
 illos flumines emittetes plantasse paradisi m[er]s homin[um] quem
 fecerat collocaret. Quia em non omia p[er]pta sunt q[uod] admod[um]
 post illam p[ri]mam reru[m] q[uod]dam t[em]p[or]e cūterunt p[er] se p[er]te p[er]
 ad m[er]siones creaturaz[um] que p[ri]m[us] fante p[er]to q[uod] die illo
 cōfirmate sunt. sed q[uod]ntum satis indicant p[ri]us q[uod]m erat p[er]beti
 ea que no solum ad statum reru[m] notitiam. sed etia ad futur[um]
 p[er]figurat[um] valent. nescietes q[uod]ietaz[um] q[uod] si potuit q[uod] ille
 non respiciens p[er]m[er]it t[em]p[or]e id conantes p[er]modulo m[er]s qua
 m[er]s admodum effice ne aliqua ob s[er]uitas vel repugnancia
 p[er]ntet esse in p[er]ptis p[er]ntis que op[er]m[er]s l[er]ois affe[er]at
 et d[omi]na existimat si no potuisse que f[er]u esse septima to-
 m[er]orat vel resiliat a fide vel non accedit ad fidem. p[er]to
 unde cum de isto fonte q[uod]m[er]s. q[uod]no quod d[omi]na est ap[er]en-
 debat. et ita et rigabat omem faciem. sic non m[er]p[er] le m[er]dat
 p[er] ea que d[omi]na m[er]p[er] h[er]a cūgm m[er]betur q[uod]nerat ipse aliud q[uod]
 fame veraz[um] ista septima m[er]stet. que p[er]culandio p[er]eraz[um] est
 etiam si no m[er]stetur. Nam p[er] argum[er]ta voluit quo ca[us]
 flam esse commutat aut ipse nulla ra[ti]o d[er]at[er]az[um] q[uod]d[er]ne
 atq[ue] ad m[er]stione d[er]n[er]s est. Ant p[er] va istam no intelli-
 gendo flam p[er]ntabit velud p[er] contendat ideo no potuisse una
 q[uod]ntol[um] omes sic faciem rigari quia p[er] motes non rigabat
 no omem sic faciem rigari p[er] aut montes rigabat non
 erat iam in p[er] h[er]o p[er]gine sed d[er]lumi i m[er]datio. Et no d[er]
 p[er] h[er]u i m[er]data erat totum mare erat aida et nodum d[er]p[er]ta
 erat an m[er]betur quia h[er] m[er]ib[us] t[em]p[or]e p[er]asset p[er] de t[em]p[or]e p[er]
 plana egypti m[er]us resagnat et alio tempore ad r[er]pas suas
 redit. Aut p[er] iste nepio em[er]s ignote ac longinq[ue] p[er]tis m[er]di
 aquis et p[ri]ms s[er]m[er]alibus am[er]p[er]ia arde m[er]m[er]ta col-
 lige. quid d[er]coram alius estibus. quid d[er]q[ue]m[er]da h[er]toib[us]
 que late mudant[ur] fluctib[us] v[er]issim[us] op[er]m[er]t. D[er]i p[er] ut
 obmittat quod d[er]q[ue]zodam fontiu[m] m[er]ra m[er]ssim[us] m[er]p[er]
 h[er]betur de am[er]oz[um] m[er]xalis sic eos i m[er]dare ut totam
 illa[us] regionem rigent em[er] alio t[em]p[or]e m[er]p[er] ex alius p[er]ntis ad
 potand[um] sufficient[er] p[er]lent aquam. Em p[er] go m[er]edi bile

si ex uno capite altius in undatione fluente atque refluyente tunc in unum
 tra regata est. que per ipsius abissi magnitudinem ex parte ex tecta
 quod mare dicitur. et evidenti amplitudine aque amaris fluctibus
 suas ambit in ea sola parte quam vocatis similes tra continet
 Unde se omnes fontes amnesque dicitur tractibus venisque dicitur dicitur
 et suis quoque locis et in unum fontem voluit appellare septima
 no fontes propter naturam unitatem eorumque per in mirabiles mas antea
 atque rimas a pedibus dicitur et ubique dicitur quod amaris irriga
 tem omnes faciem tunc non quoniam propter tamquam mare aut sta
 gnum sed per medius ire. aquas paludes fluminum flexusque rimas
 et eorum excessu magna profunde que non accipiat nisi qui colen
 tius propter laborat. per quippe etiam ita dicitur intelligi omnes sic
 facies irrigata quodammodo dicitur omnes nestis facies colorata
 etiam si non quoniam. sed marlatum fiat. per quoniam quia tunc in
 nomitate terrarum. et si non omnia plura cum plana fuisse cre
 dibile. que lacus possint erumpere fluentia dicitur atque dicitur
 scindi etiam propter dicitur fontis magnitudinem vel multitudinem
 quoniam si in unum sunt aliunde erumpent si propter aliqua mare oritur
 sunt latus unitate Unde omnes aque si terram patent omni fon
 tem magnos atque propter omnes fontis dicitur est per omnes dicitur
 appendit dicitur et irrigans omnem faciem tunc. si etiam quod
 est credibile. quia non aut omnes fontis appendebat dicitur propter
 pluviam. possint singulare. ut per intelligamus fontes multos
 propter propter terram loca vel regiones propter irrigantes sic dicitur
 miles et multi intelligunt sic dicitur est locustia et zana. plagis
 quibus egyptum propter sunt cum cent in mirabilis locustarum
 unde et ramaziam non dicitur labores Sed illud et
 atque et quodammodo utrum possit nobis per omnia costare sima
 qua dicitur aliter opatum Unde omnes creaturas propter
 quodammodo aquibus opibus in dicitur in o regmenit aliter istam eaz
 adimplerem qua propter in opatur. i. et omnia sic si nullo te
 poralius moras mirabilis Unum autem per tempore moras quod
 nudum propter moram abortu propter ad occasum celum mutari
 abestate ad penem grima et dicitur dicitur momentis propter
 quodammodo viret. aret. animalibus quoque statutis tempore
 metis et rumpibus et conspici et perfici et nasci et petat
 propter in propter morteque dicitur et cetera hinc tempora ha
 etiam cum opetur ista in dicitur et sine nullo sic tali motu
 non cum et ipsi accedit tempore Unde illa quoque opera dicitur aquibus

requerunt in die uno et ista que nunc opantur quidam scripta in po-
nens suo narratorem articulum quidam se illa explicasse et ex-
ista iam quod exere. Illorum explicatores quidam se facta est hic
est liber creaturæ celi et terre. cum factus est dies factus & q. relin-
et terram et omne videtur. ante quoniam ceterum simpliciter. et omne sem-
per ante quoniam existeret. Non enim prius deus super terram nec erat ho-
mo operatur terram. Istorum autem contextio se recipit finis ascedebat
terra et irrigabat omnem faciem terre ab hac quincoracione for-
sum et deinceps ea que narrantur per moras temporis facta sunt non
omnia simul. Cum ergo se habent alie omni creaturarum rationes
in quantitate in verbo dei alie illa cum opera aquarum in die
uno requerunt alie ex ista que ex ipso nunc operatur. Horum
cum hi quod ex ipso possumus nobis nuncius notum est per corporis
simile et hinc consuetudine vite. Deinde vero illa remota assidue
vires et alio in cognitione humane. prius ex divina mente credenda
sunt. Deinde per hoc que nota sunt in tempore nostrum quanto
quod magis magis ne per sue capacitatis modo. Similiter admodum
mentis extrinsecus rationibus in se possit. Deinde ergo illis deus
in quantitate et tempore rationibus quoniam ipsa dei sapientia per quam facta
sunt omnia prius quam fierent ea non erat se septima testatur.
In principio erat verbum. et verbum erat apud deum et deus
erat verbum. hic erat in principio apud deum. omnia per ipsum
facta sunt. et per ipsum factum est nichil. Et nunc ergo terram se de-
mens in se. Dicitur non ea deum fecisse que non erat. Porro per no-
uerat si non apud se ipsum apud que verbum erat per quod facta
sunt omnia. Nam per extrinsecus ea non erat. Et nunc cum cognoscit
ipsum deum. a quo quod filiamus eius sunt. aut quod per dedit illi
et retinuit ei. quoniam ex ipso et per ipsum et in ipso sunt omnia. quoniam
quam et ea que per ipsum in emanatione satis asserant ista similia.
Admodum enim evangelista et dicit. quod factum est in ipso. in terra
erat. et in terra erat in ipso hominem. quia per rationales mentes magis
que homo factus est ad ymaginem dei. non habuit rationem lucem
nisi ipsum verbum dei per quod facta sunt omnia. cum per tripes
esse potuerunt ab omni iniquitate et errore mundate. Non ergo
ita primitiui. quod factum est in illo in terra erat ut designa-
mus quod factum est in illo et deinde in se in terra est
et nunc cum non in illo factum est cum quod tunc illi multo
etiam deus creatus dicitur in ipso. Omnia in principio fecisti.
Dicitur et apostolus. quoniam in ipso condita sunt omnia in celo

et in terra visibilia et invisibilia Conveniens ergo erit si ita disti-
 ptingamus nisi et ipsa terra et quaecumque in ea sunt ita sit. Et ne cum
 absurdum dicant omnia videri quanto absurdius non ita sint. Pre-
 stitum quia distinguunt de quali ita loquat. cum addidit. et ita erat
 in hominibus. Sic ergo distinguunt. ut cum diximus. quod factum est. deus
 in seipso in illo ita est non in se. hoc est in sua natura quod factum
 est non addit. non quod sit. sed in illo ita est. quia omnia quod per illum factum
 sunt non erat antequam fieret. et in illo causa est universa creatura celi
 et terra. At per hoc non sit causa quia fecit. sed sit ita et in
 hominibus. quod est ipsa sapientia. et ipsum verbum videntur dei filius
 Eodem modo ergo in illo ita est. quod factum est quod deus est. Sic
 patet sit ita in semetipso. Sic dedit filio hunc mundum in semetipso.
 Nec premissum est quod cum dicitur. rediret hunc. quod factum est
 in illo ita erat. nisi sit intelligat. ita erat quod in principio cau-
 sam factum est ita erat in illo et ita non qualiscumque. Nam et
 perora dei videntur que non possunt fieri peritiam peritiam. Sed ita
 erat in hominibus. Mentis quippe quod rationales eius peritiam quod
 possunt provenire ad eum in seipso quia non sit finis quicquam nec beatitudo
 Sed etiam si hoc eligamus et intelligamus. quod factum est in illo.
 ita est motus ista finis ut id quod per ipsum factum est ita in
 illo esse intelligat. In qua videtur omnia quando fecit et sic fecit
 et sic videtur ea ita fecit. Nec per semetipsum videtur. sed in seipso
 ita emanant omnia que fecit ne alia in seipso et per se. si una
 sit una substantia. Nam et in libro iob ita ipsa sapientia per quam
 factum sunt omnia predicat. Sapientia vero inquit unde creata est vel
 quod locus sit. Ignorat mortales inam eius nec inveniet. in hominibus
 et paulo post. audimus inquit gloriam eius. Deus quod dant magis
 eius et ipse non locum eius. Ipse enim omne quod est in celo
 peritiam et nomen que sunt in terra omnia que fecit ventis libramen-
 atque mensuras quando fecit sic videtur emanant. Hys atque hinc
 testimonium prebatur quod si omnia per ipsum fieri erant in notitia fa-
 cientes. et utique ibi meliora non meliora non eterna et incommutabilia quicquam
 sufficit deat in quicquam nomen vel modum. Sed quod deus si omnia
 fecit non operetur enim esse tam excedit ut deum que non nonat
 fecisse arbitretur. Porro si nonal ea per se quod fieri ea per se per se
 apud illud erat. eo modo nota quo semper atque incommutabile in
 suo est. Etiam ergo illa eterna incommutabilia quod natura quod deus
 est hinc in se ut sit magis dictum est. ego sum quod sum. longe
 aliter quam sit illa que factum sunt quod id vere ac primitivum est. quod
 eo semper modo est nec per se non commutat. sed primitivum omne
 non per se melius horum que fecit ex eo et omne primitivum hinc sit
 ipse est. nam cum ea fieri in ea non esset antequam fieri nec nosse

anteq̃m. nec nosset n̄ uidet. nec videtur n̄ h̄ret. nec h̄ret ea que
nōdum facta erant. nisi quēadmodū est ip̄e nō factus & znams i
qua illa subā ineffabilis sic n̄ dicit n̄amq; homī per homīem
possit nisi vsurpatis quibzdam locor ac t̄p̄m v̄bis cū sit ante
om̄ia tēp̄a et ante om̄es locos tēp̄e p̄p̄m̄ior nobis q̄ fecit
quam multa que facta sunt In illo em̄ v̄m̄ia mouent̄ et sum̄a
istorum ant̄ plina q̄ remota sunt a mente inuē p̄p̄l dissimilitu
dine sū gnis quomā corpalia sunt Nec idēca est ip̄a mēs m̄a
in ip̄is racōibz quibz facta sunt ea iudē apud d̄m nisi per
hoc p̄iamus. quod et quanta qualia q̄ sunt etia si nō viderē
per corp̄is s̄s̄s Remota quippe sunt et affibz corp̄is m̄i qm̄
longe sunt vel m̄p̄oitis aut opp̄oitis alys amb̄ cōt̄ntu tactuq;
sep̄antur Ex quo fit nisi maior ad illa inueniēda sit labor q̄ ad
illū aq̄io facta sunt cum sic inep̄abili felicitate p̄st̄ant̄ illū
ex q̄ntat̄ q̄ partit̄a p̄a mente sentit̄ quam cōphēde v̄m̄ia
Vnde nec culpant̄ in libro sapie m̄a s̄cōnes h̄m̄a s̄c̄i si em̄ m̄quid
q̄m̄ potuit v̄le n̄ possint estimare secūda s̄c̄m̄ quō em̄ d̄m
nō facilius inueniē Ignota em̄ sunt fundamēta t̄e oculis
m̄is et qm̄ fundamēt t̄am p̄m̄gnat m̄etibz m̄is Nam m̄r
q̄ s̄c̄m̄ ea que fecit d̄a d̄m̄a s̄m̄l aq̄m̄s m̄ m̄ Die cōf̄i
matis regnēnt i s̄c̄t̄imo. p̄q̄ ea cōsidat̄m̄ ōp̄a em̄ m̄q̄m̄s
n̄p̄r m̄r op̄atur Ip̄e em̄ ante s̄c̄l̄a. ap̄culo ant̄ ea Si q̄ ex quo
cepit s̄c̄m̄ s̄c̄ ip̄m̄ m̄d̄m̄ Cūm̄ go s̄c̄pt̄a In s̄c̄ulo ant̄ sunt
ea que nascunt̄ in m̄do Cūm̄ go s̄c̄pt̄a Dixisset om̄ia p̄ ip̄m̄
facta sunt. et sine ip̄o factum est nichil. paulo p̄o ait In h̄c m̄do
erat. et m̄d̄a per eū factus ē Deh̄ ope Si alio loco s̄c̄pt̄m̄ ē
qm̄ fecisti m̄d̄ De mat̄ia m̄f̄am̄. h̄ m̄d̄s pl̄m̄q; celi et t̄e
nomē m̄t̄p̄at̄ sic iūm̄ q̄m̄emoram̄ d̄m̄ f̄c̄isse que s̄c̄pt̄a
dicit cūm̄ factus est dies De q̄m̄bz n̄m̄s iam q̄ntum v̄s̄m̄ est
Di p̄ntam̄ q̄admodū q̄gnat q̄ditōm̄ m̄di h̄m̄a Et quod s̄c̄ die
b̄ns q̄s̄m̄at̄ est cūm̄ om̄ibz que in eo sunt. et quod t̄m̄e f̄c̄is
est cūm̄ factus est dies n̄ et illud q̄gnat quod c̄ant̄ om̄ia p̄
H̄m̄a v̄m̄s̄ De creat̄a multa nō nomina s̄n que in rebus
sunt alēns quam ut m̄ p̄ns̄s ea posset attingē s̄n que in regioibz
t̄raz sunt fortass̄ in h̄itabilibz sine que d̄r̄s̄m̄ latent vel in
p̄f̄m̄do abissi vel in occultis f̄m̄bz t̄e h̄ igit̄ anteq̃m̄ fierēt v̄t̄q;
nō erant quo go nota erant d̄o que non erant Et v̄m̄s̄ quō
ea facer̄ que ē nota nō erant Non em̄ q̄ntq̃m̄ fecit ignorans
nota em̄ fecit. nam s̄c̄a cognovit p̄m̄ anteq̃m̄ fierent et erat
et nō erant Erant in d̄i s̄c̄a. nō erant in s̄ua nat̄a Ac p̄ hoc
factus est dies ille em̄ v̄troq; modo m̄uotēstent. et ideo et i p̄p̄s
illa velud mat̄rima sine d̄m̄na cognitōe hac v̄o velud
de p̄t̄ma Ip̄i h̄ d̄o alio modo nō c̄ndē d̄r̄ m̄nocēssē in ea
f̄c̄isset. quam illo quo ea nonat vt facer̄ apud quem nō est
q̄m̄t̄atō nec momēti ob̄m̄bzatō Non s̄m̄e p̄p̄ m̄f̄ioz s̄m̄as
n̄c̄s indiget q̄m̄a per eos fiat s̄c̄m̄t̄. sed in illo s̄m̄p̄liti

ac mirabili modo nomen omnia stabilis atque incommutabilis sit aut
 mutabilis propter nos et propter ipsos. quia illo modo deo preestitisse ut
 cum deus fieret a seculis emigeret firmis preceptis et iustis. obtempe-
 rant bonum est eis in ordine ipse nature atque substantie. Nunquam
 autem gratie angelus dicunt. Ego nomen quale vixit illa superna
 civitas interpretatur quod primum diem quoditum existimamus. Nam ne-
 cessarium est latum instans regni celorum quod optimo tempore revelat
 est pro salute nostra quod ex hac perennatione liberati corpe cetum
 quoniam. neque enim sit ignorantem quando quid ipsum semet quod
 optimo tempore advenit per ipsos dispositum est in manu mediatoris
 sui. Dicit idem apostolus. Christus omnino cum apostolorum data est quod
 ingentibus amittit iustitias divitias Christi et illuminare quod sit
 dispositio et dispensatio sacramenti quod fuit ab ipso a seculis
 deo qui vixit ante innotescit principibus et potestatibus in
 celestibus per ecclesiam sapientie dei secundum primum seculorum
 que fecit in Christo usque domum nostram. Sic ergo fuit si ab ipso
 a seculis in deo nisi tamen innotescit principibus et potestatibus
 in celestibus per ecclesiam multiformis sapientie dei. quia ubi primum
 ecclesia quo post resurrectionem et illa ecclesia congregata est ut similes
 equales angelis dei. sunt ergo a seculis innotu. quia omnis creatura
 a seculis. quoniam innotu primum est. Venerunt ante secula per que
 facta sunt secula. Ipse ergo ex persona sapientie ante secula innotu fundavit
 me nisi in ea fuit omnia cum deum est. omnia insipientia fecisti. quod
 ante non ideo tamen innotescit angelis quod ab ipso est verum
 etiam si eis apparet cum efficitur atque palatur. Idem apostolus
 testis est. Et sine dubio innotu. An agitur pietatis sacramentum
 per dicitur est innotu. editum est in hoc mundo assumptum est
 in gloria. Et innotu fallor mirum est si non omnia que deus tuus
 ad primum tempus agnosce id deus. quia cognoscit facit si ab angelis
 sine ab hominibus. Annotu quippe lumen cum per efficitur id quod
 efficitur signum recte est innotu. scilicet maxime. cum deus aliquid
 deus quod et ad pietatem lumen innotu primum innotu. cum deus aliquid
 et ipsa innotu clamat. Nam innotu dispensationis opera dei quod innotu
 operatur ab illis operibus in die vixit o regnum. Sunt enim qui
 arbitrat innotu mundum ipsum factum esse adeo recta iam
 ab ipso mundo sic ille ordinavit et innotu deum a ipsum innotu
 operatur contra quos primum illa sententia dei. Pater meus innotu innotu
 operatur. et ne quoniam primum apud se aliquid illud operatur innotu
 in hoc mundo. Pater in me manens aliquid opera sua. et primum
 primum suscitavit mortuos et vivificavit. sic et filius suscitavit quos
 vult et vivificavit. Deinde non solum magna atque principia innotu

etiam ista eterna et extrema ipse operatur ita dicit apostolus Et taliter
tu qui seminas non vivificas. nisi prius moriatur. et quod seminas
non corpus quod futurum est seminas sed nudum fide quod tunc a
aliis ceteris Deus autem datur illi corpus quo non voluit et
vivificat seminem primum corpus Sic ergo edimus vel si possumus
etiam intelligimus usque in fine operari Deum. nisi si ceditis ab eo resque
operari subtrahatur intentum Sed plane si aliquam creaturam sic ad
insistere putamus non ergo eius prius illi quodam non insisteret
aparte contradiamus Dicenti scriptura quod consummavit omnia opera
sua in die vi. Secundo illa enim quia verum que primo condidit nona
enim multa facit que tunc non fecit in eis. Nondum autem genus. In-
tueri enim recte non potest quoniam tunc omnia consummavit. Non ergo itaque
occulta potentia vivificat creaturam suam eoque motu illa operata aut
augere iussa perficit Deum tunc enim scilicet. Deum aliam ventis deabus
sive aquarum lapidibus et diversis etiam pacra et globatombus agitatur
de fructu pululatu suorum semina evolunt Deum animalia et
gunt. etiam appetitus suas vias agunt Deum inquam in istos exer-
cere permittit explicat scilicet que ille cum primo condita sunt tamen
plurata videtur que tamen in suis cursibus non explicarentur si ea illa
qui condidit primo motu aliud insisteret cessaret Ad in omni a
nos oportet que in tempore formatur atque nascatur quod ista co-
nditione debemus non enim frustra scriptum est Deprecia et a
toribus suis. audit se in vis hylarum et in omni prudentia occurrere
illis Nec omni audire sunt qui putant sublimis quod
mundi partes. i. a confinio corporum aeris huius et super divina
prudentia gubernari. Hanc autem in omni partem eternam et firmam aeris
que huius viscerum qui haurit et aquarum exalationibus hincipit
in quo venti mibesque consumuntur casibus potius et fortius motibus
agitatur. Tunc hos enim loqui potest. Tunc enim explicat laud
relestat se etiam ad ista inferiora committit dicens Laudate Deum
Istra dracones et omnes abissi. Ignes quoniam in glacies
spiritus preclaros vel tempestates que faciunt vobis enim vis. Nichil
enim videtur tam casibus nolui quam omnes ille preloque ac in-
bulente qualitates quibus celi huius inferioris et non in in-
etiam ete noni deputatum est facies variatur et vitatur Sed
tunc addidit que faciunt vobis enim vis satis quod ita ergo quod
verum ordine Deum subditum in pio Late nos potius qui
vivificat. De esse ne quod a Deo pro salvator dicitur in
passim non cadere in terra sine voluntate Dei. et quod semina
agri post paululum mittenda in terra ipse enim ne periat non
ne consumat non solum istam totam mundi partem resque met-
talibus et corruptibilibus deputata. unde etiam in istis es
abiectionibus que periculis divina per media regit Et ete isti
qui si negant nec suis eloquiis tunc ante acquirunt

Sed in hac rursus parte quam putat fortuitis motibus per se potius
 quam sapia Summe Summis regi Et si hic quasi plene gemino ab-
 utitur argumeto. Vel ut supra commemoravi Demosthenia tepe
 statum vel de felicitatibus atque infelicitatibus quod per te meritis
 accidit videntur tui ordinem quantum in modis carnis singulis
 animantis apparet non dico medicis qui h' per artis sue naturam
 diligenter patefacit et diuina riuati sunt Sed etiam medicis corde
 et consideratione hominum nomine clamare ne periculo quodlibet tempore diem
 a quo omnis mensura modis omnis paupertas morbo omnis ordo
 pandum ab eius gubernatione cessaret Et quid go absurdum quid infel-
 ius senti per quam cum totam esse vacua metu et regimine punde
 cum extrema et exigua videtur tanta dispositione formalis in ali-
 quanto affectus cognata ineffabilem mittant ad mirum hor-
 rorem et cum anime in corpore ne auellat. quod est elementum
 quam putare in illud esse Summe prudentie modum Demondus
 moribus quam cum in eorum carne tante solent clareant et de
 mostrat iudicia Sed quia h' minima in promptu sensibus in-
 et ea facile in resurgamus elucet in eis ordo rerum At illa quo
 ordine inde non possumus inordinate arbitrat' qui esse non pu-
 tant in id quod inde possunt aut si putat tale quod putant
 quale melius consuevit Nos autem quod iussus ne in illam p-
 distatem nunciamus eadem Summa prudentia per se in septuaginta
 regis Eripiis quoque opibus de eadem admiante indagare conem-
 in h' sunt creant. cum a consuetudine exilis sine regimine quod
 per ordinem tempore non per me operatur consideramus go etiam h'z
 arboris pulchritudine in robore minus frontibus parvis h' spes
 non utique tanta ac talis exorta est Sed quo etiam ordine no-
 minus sumptu cum aradire. quomodo de prima in fixit atque in
 omnia illa formata atque distincta reuerunt porro illud q'
 inen ex semine In semine go illa omnia primo sunt cum mole
 corporee magnitudinis sed in ipso tali Nam illa magnitudo
 copia de humoissimae congesta. sed in illo exiguo grano mirabi-
 lior p'sentior q' n'is q' qua valuit ad iacens humore q' in ipso
 de tamquam maris n'is in lignum illius qualitate in remore
 et opulentia omni q' ordinatissimae distinctior Et quid est abar-
 bore illa surgit aut pendet quod non ex occulto quodam thezauri
 seminis illius extractu atque in promptu est ac illud semine exar-
 bore h' non ex illa sed ex altera atque illa rursus ex alto semine
 alii aut et arbor ex arbore cum similes demitur atque plantatur
 Ergo et semine ex arbore et arbor ex semine et arbor ex arbore Se-
 me autem ex semine nullo modo nisi arbor interueniat per arbor
 vero ex arbore etiam si semine non interueniat Alius vero summo

altum exalto sed utrumque ex terra nate ex ipso terra. poro go coram
 per terra sit et animalia per mitem esse utrumque ex ipso terra. an
 ipsa ex semibus et hinc tunc horum per 9 extra et hinc est. Sic
 aut in ipso quo nunciatum erat omnia sunt que per tempora
 in ardorem suggerent. et et ipse mundus cogitatus est enim
 deus omnia sunt creatur. hinc sunt omnia que in illo. et cum
 illo facta sunt quando factus est dies non solum celum in sole
 et luna et peditens quorum species manet motu rotabili et hinc et abis
 suis velut inconstantes motus pariter atque infinis admittit per
 altum mundum quod sunt. sed etiam que aqua et terra peditit per
 atque taliter primis per tempus moras ita exordientur quo nobis
 iam nota sunt in eis operibus que deus usque nunc operatur. Et tunc
 cum ita sunt hinc est liber creatur celum et terra et factus est dies
 fecit deus celum et terram et omne visum agri antequam exortum
 esset non sit quo facit ope quo nunc usque operatur per plenam et
 agendum. adhuc enim admittit est. non enim pluit deus super terram
 nec erat homo qui operetur terram. sed illo modo quo creantur
 omnia per sensum quod dixerunt modo confirmant. cum dixerunt que
 fecit eis que fecit peris putant non alienante peris typali
 sed ordinata cognitione taliter. Aquibus operibus in die videretur
 etiam suam regem eius die notitiae gaudio quod peris signat
 et ideo non enim in quolibet ope suo sed in regem videtur et
 sufficit. Unde nullas videretur creaturam constituit. sed ea que
 omnia sunt fecit ad ministratio artu gubernans et monens in
 reparatione operatur simul et regem et operans sicut iam ista
 tractata sunt. quorum opem eius que nunc nunc operatur per tempus
 voluit explendens velut exordium narrandi sumens aut peris
 fons aut deprecabat terra et irrigabat omnem faciem terre
 De quo fonte quia diximus quod dixerunt putantur abas
 compendens exordio et **Inapit liber Sextus**
Et finxit deus hominem per hunc terra et insufflamit in fa-
 ciem eius spiritum vite et factus est homo in animam omne
 hic primo indund est utrumque ista recapitulatio sic nunc dicitur
 quo factus sit homo quem viro die illa factum legimus in xpo
 tunc vero quid cum fecit omnia simul. In hinc enim hominem latet
 fecit sit semine hinc antequam esset exortum in eo modo in ipso
 iam esset in peris quodam nature alii factus sit illa que simul
 creantur cum factus esset dies accessu tempus etiam ipso modo
 fieret quo in hac perpetua forma intem gerit ut bene vel male
 sit semine quod factum est antequam exortum super terram ante
 dante iam tempus et fons illius irrigorem exortum est ut esset
 super terram. Prims go secundum recapitulatio id conem ante
 fortassis quippe ita homo fuit sit in die viro sit dies iste primus

factus est sic finamur per tra et maer neqz em hic dda su an
 in quibdam pmozis iam fra latuisse ac deinde in hanc fa-
 ciem qua nuda ex structa est excessu tempis tamqz exorta cla-
 ruisse sed ab exordio seculi cum factus est dies qdichm mund
 in ems elementis siml sunt creata que post accessu tempis
 poretur vel fructuata vel animalia quam secund genus siml
 Nam ne ipa pda credend est in elementis mundi pmita fra
 atqz in has emingre formas que celitus fulgent sed i illo
 senalo pferens mio rata simul omia cum factus est dies
 Utam go et homo sic ista iam ppe qua in pia natura vinit
 et qit sine bono sine malo An et ipse in occulto p se fmd
 ag anteqm exortum est n h' post cet accessu tempis qviri
 quod d pulue factus est Accipiam go cum sexto ipo die
 in hac p spmia mshilqz forma delimo factu sed tnc ne
 pmozatim quod tnc recapitulado i sumat et vndam vtrum
 nobim ipa septima concordet Sic ete septim est cum ad hoc
 opa di sexti narraretur Et dixit dno faciam homies ad yma-
 gmem mram et similitudine mram et heat pstatem pism map
 et volatiliu celi et om pteroz et omis fire et om reptilim
 repenn que repm sup tram et fecit dno homies ad ymagiez
 dei fecit cum mapm et femiam fecit eos et bndixit eos Dices
 Create et multiplicamini et implete tram et dnam ems et fire
 pte state pism map et volatiliu celi et om pteroz et omis
 fire et om reptilim repenn sup tram Nam go delimo for-
 matus erat et illi iam pporata muli ex late fra erat
 h' tunc qmozatim non erat quod tnc recapitulado qmco-
 pms facta est femia postea sed fecit cum inqmd mastm
 et femiam fecit eos et bndixit eos Enomodo go i hoie
 iam impadiso constituto muli a fra est An et hic pms-
 sum scriptura retelit Nam sexto die illo etia padisus pla-
 tatum est et ibi homo collocatus et pporata est n era for-
 maret et ea formata emgilant a qz imposint nome Sed
 hoc nisi ptpales moras si non possent non em ita fetu
 sunt sic rata sunt omia siml qmilibz em homo cogitet
 hams namqz nisi ptpales moras emitti voce no posse
 cum go vba hams audima vel cum alantibz vel cu muli
 homo prem et mrem et qingetur vporu fue Et erant duo
 in hns vbis syllabe siml sonare potunt quanto mia hic
 omia cum hns que sunt rata sunt siml si ac per hoc
 aut illa omia non pnt ab ipo sumo exordia plore sed

et meras atque intervallos tempore facti sunt dies quod ille non specialiter
sed corporali subiecta primis conditus vel tantu lucis nescio quid vel
emissione et generatione mane ac vespere faciebat aut per con-
sideratis omnibus que superioribus finibus tractata sunt per ba-
silium rati persuasit illum diem speciale stillavit atque primam
conditio lucem quadam sapientem esse vocatum diem cum per tota
ordinata totum quodam rerum in uno sensu perlectum atque hic
sine scriptura verba congrue quibus aut per ea cum factus est dies
fecit deus celum et terram et omne visibile agri antequam esset factus
et omne seminum agri antequam existeret attestat etiam quomodo
alibi scriptum est quod vinit metum omnia sunt rati ille est de-
us hic quod homo de limo terre factus est et formata vox ex la-
tere iam non ad quidam que sunt facta sunt per totum quibus
perfectis requiemit deus sed ad eam operam que fit per voluntam
solum qua ipsi sunt operatur Hinc accedit quod etiam verba
ipsa quibus narratur quod deus paradisum plantavit in eo quod homo
que fecit collocavit ad eum adduxit ad quibus nomina impos-
uit in quibus cum ad interitum simile non fuisse in vetum
tunc ei mulier de costa eius structa formavit Satis nos
admonet hic non ad illam operam sed per totum Unde requiemit
in die vii. sed ad istam potius quam per totum cuiusque usque
operatur cum enim paradisus plantaretur ita narratur Et plantavit
deus paradisum meden ad orientem et posuit ibi hominem quem
fixerat Et cecit deus ad hoc de terra omne lignum pulchrum
ad aspectum et bonum ad usum Cum ergo deus cecit ad hoc de terra
omne lignum pulchrum ad aspectum manifestat utique quod aliter
non ceciderat de terra lignum aliter aut cum tunc die per dicitur tra-
hebant pabuli semine semine secundum genus sunt hic enim est
cecit ad hoc super illud per quod iam cecit tunc utique per
et campum in ope per totum ad tanta sunt omnia a quibus
confirmatis in die vii. requiemit Nunc autem in opere
per totum ad operum cuiusque Nisi forte quis dicat non omne lignum
genus tunc die cecit sed dilatum aliquid in die caretur cum
homo factus est atque in paradiso constitutus Sed que vii. die
facta sunt aptissime declarat anima una per seminum quod per
quadrupes et reptant et bestias Et ipse homo ad ymaginem
dei masculus et femina per se potuit per totum quod sit homo
factus que cum ipso die seminum narravit nisi recapitulando per
ea quodammodo etiam sunt factus in limbo hic est de terra pulchrum
numquam illi de late non tamen aliquid nature genus per totum
vel in eo quod dixit deus fiat seminum faciamus vel in eo quod
deus sic est factus per fecit deus alioquin frustra per singulos

Dies tam diligenter distincta sunt omnia si p[ro]p[ri]etates d[omi]ni p[er] illa
 p[ro]p[ri]etates resp[on]dere n[on] enim h[ab]et et lignu[m] d[omi]ni t[er]ra p[er] att[ra]h[er]e q[ui]a lignu[m]
 etia[m] p[er] se die creata esse credimus q[ui]a ip[s]a v[er]bo die s[ep]t[im]a tacuit
 Po[st]remo quod r[ati]onab[il]es d[omi]ni et volatilib[us] celi q[ui]e
 adduxit d[omi]n[u]s ad adam ut m[on]str[et] q[ui]d ea vocat[ur] q[uo]d ita p[er]t[ine]t e[st]
 et dixit d[omi]n[u]s. non est bonu[m] esse homin[em] solu[m]. faciam[us]
 illi ad m[on]str[um] p[er]t[ine]ns ip[s]u[m] Et s[im]p[er]it d[omi]n[u]s omnes bestias agri
 ad h[oc] d[omi]n[u]m et omnia volatilia celi et adduxit illa ad adam ut
 m[on]str[et] q[ui]d vocaret ea et omne q[ui]cu[m]q[ue] illud vocavit adam
 animam v[er]bam s[ic] e[st] nome[n] illius Et vocavit adam nomina omnia
 p[er]t[ine]ntia et omnia volatilia celi et omnibus bestias agri ad
 a[n]i[m]e m[on]str[um] ad m[on]str[um] s[im]ile illi Et m[on]str[et] d[omi]n[u]s m[on]str[um]
 alienat[i]o[n]em s[ic] adam et obdormiuit Et s[im]p[er]it illud d[omi]n[u]s costis aq[ui]e
 et adimplent carne[m] in loco eius Et edificavit d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s costas
 quam assumpsit d[omi]n[u]s in muliere[m] Et go q[ui]nt[us] cu[m] in p[er]t[ine]ntia
 s[im]ile d[omi]n[u]s latus eius Hic aut[em] factum est cu[m] cas[us] bo[n]i
 stas agri et volatilia celi ad hoc d[omi]n[u]s s[im]p[er]it et ad illu[m] d[omi]n[u]s
 dixisset q[uo]d ad hoc p[er]to die factum h[oc] p[er] m[on]str[um] q[ui] q[ui]d
 illo die p[er]duxit s[ic] animam v[er]bam s[im] v[er]bum d[omi]ni volatilia v[er]bo
 q[ui]nto die p[er]duxit aq[ui]e e[st] et s[im] v[er]bum d[omi]ni Non itaq[ue] h[oc]
 d[omi]n[u]s et s[im]p[er]it d[omi]n[u]s ad hoc d[omi]n[u]s omnes agri et omnia volatilia
 celi m[on]str[um] q[ui]a t[er]ra iam p[er]duxat omnes bestias ag[ri] p[er]to die
 atq[ue] i[n]ter s[ic] illi op[er]i ap[er]tebat q[uo]d creant omnia s[im]t aq[ui]e
 in die v[er]bo regnent Ac p[er] h[oc] iam p[er] istos notissimas
 lucas co[n]s[ider]at dies q[ui]nq[ue] p[er]t[ine]nt s[im]t e[st] s[ic] e[st] d[omi]n[u]s m[on]str[um]
 s[im] t[er]ra cu[m] d[omi]n[u]s ad hoc s[im]p[er]it d[omi]n[u]s bestias et volatilia m[on]str[um]
 q[ui]nq[ue] cu[m] ad m[on]str[um] s[im]ile ip[s]i adam non esset i[n]v[er]t[um]
 illa formata est s[im]talibus go diebus etia[m] de h[oc] ip[s]u[m]
 s[im]p[er]it d[omi]n[u]s naq[ue] cu[m] d[omi]n[u]s et m[on]str[um] q[ui]nq[ue] v[er]bo die factu[m]
 femina[m] p[er] p[er]t[ine]ntia diebus cu[m] ip[s]a v[er]bo ap[er]tissime d[omi]n[u]s p[er]
 m[on]str[um] et femina[m] fecit eos et b[e]n[e]dixit eos e[st] q[ui]e d[omi]n[u]s b[e]n[e]dixit
 et ad ambo[rum] d[omi]n[u]m Al[ia] v[er]bo go t[er]ra ambo. et m[on]str[um] al[ia] a b[e]n[e]dixit
 t[er]ra p[er] s[im] p[er]t[ine]ntia d[omi]n[u]s t[er]ra s[im] s[im] m[on]str[um] m[on]str[um] m[on]str[um]
 t[er]ra cu[m] creant omnia s[im]t aq[ui]e in die v[er]bo regnent
 ex q[ui]nq[ue] omnia s[im]t q[ui]nq[ue] t[er]ra iam p[er] s[im]t ordi[n]em
 s[im]t Nunc aut[em] p[er]t[ine]ntia op[er]at[i]o[n]em p[er]t[ine]ntia t[er]ra q[ui]a
 de h[oc] t[er]ra cu[m] s[im]t m[on]str[um] ex m[on]str[um] late Inq[ui]a d[omi]n[u]s
 t[er]ra op[er]i d[omi]n[u]s p[er]t[ine]ntia ad illos dies m[on]str[um] p[er]t[ine]ntia
 in q[ui]nq[ue] creant omnia s[im]t p[er]t[ine]ntia ad istos ap[er]t[i]os i[n] q[ui]nq[ue]

m[on]str[um] d[omi]n[u]s

q[ui]nq[ue]
d[omi]n[u]s

opatur cotidie quod qd ex illis iam quam volueris p'mozialibz
 in tempore voluit. Si no' importune neqz absurde septa
 vba senti sumus que nos ad h'c distinguenda dixerunt
 Cavendum est ne p'p' iparum rerum aliquo difficile p'cepto
 qua tardiores affequi no' sufficiunt pntem aliud sentire
 ac dicit qd scimus nos nec sentire nec dicit qm'q'm em' p'cedi-
 tibus summbz qntum potum l'torem p'strpedi. plures
 tamen arbitrar caligare in h'is locis et pntare ita fuisse p'q
 homines in illo di ope quo sunt omnia creata sunt ut aliqui
 vitam ducet et m'p' di locum ad se directam cum d'p' d'q
 et ecce d' di vobis omne pabulum seminale d'p'ncel crederet
 intelliget. Nunc go qm' h' pntat si h' me sensisse neqz
 dixisse. S' rursus si d'p'o no' ita fuisse homines in illa p'a
 rerum q'done qua creant d'us omnia sunt sicuti est non
 t'n p'fete etatis ho' sed ne infans quid nec t'n infans
 p'd' d'et p'p'm quid in v'te m'is nec t'atim h' sed nec semel quid
 m'ibile hominis putabit omno no' fuisse. Redeat go ad septu-
 mveniet sexto die homines factum ad p'magm' d' factu' aut
 masculu' et femina. Item querat qm' f'ra p't femina inveniat
 extra illos sex dies tunc em' f'ra est quado d'us d' d'ra f'mpt.
 ad huc bestias agri et volatilia no' qm' volatilia p'duxerunt
 aque et animas vnam in qua bestie sunt p'duxit f'ra tunc
 aut factus e' homo et masculus et femina. Ergo et tunc et p'q
 ea. Neqz em' et tunc et no' p'q ea aut no' p'q ea et no' tunc
 nec al' p'q ea sed id' ipi alii tunc alii p'q ea. Tunc et ex me
 p'q ea. Tunc d' d'bo postea p' p'p'es h'mane q' stitue'm' no-
 ta no' bis est no' t'n p'ntibz quantibz sed ille delinno. Ma de
 costa em' d' d' tunc quo d' d'bo m'p'abili p'ol'p' tal'p'
 quo fuit f'mma no' facta h' forte non intelligit. Subtra-
 h'm' t'em' em'uta que nunc n'p'q ad p'am p'mm corpule-
 riam. Neqz em' vel tale aliquo iam homo erat cum i' p'ma
 illa q' d' d' d' d'one factus erat. Datur quid d' p'mibz
 ad h'c d'p' rem no'milla s'ilitudo p' ca que in eis f'mma
 q'f'a sunt. Verum p'l ante omnia m'p'ib'ia semina s'nt ille
 t'amp' sed no' intelligit. Tunc go faciam' m'p' q'm' p'ossu
 p'hib' b'ul' moncam ut p'p'time d' d' d'at et tunc f'm' h'm'ez
 qm' d'ens cum f'us est d' d' f'it d'us celum et terram. De q'o
 aliquo p'p'tima d'it qm' v'mit mel'm' creant omnia s'c'
 et tunc qm' iam no' simul sed s'ms qm' t'p'ibus t'at' f'it
 cu' delinno h'e et ex'ms esse muliere cum nec isto modo

No b9

eos illo vno die fecit nec tamen eos illo vno die non fecit intel-
 ligere septima promittat. forte ergo animi eorum vno illo die fec-
 erant in se et ipsa magis de recte intelligi in spiritu metis eorum
 in se per ea corpora conformarentur. Sed neque hic recte eadem septima
 promittit. Primo propter illam operum consummationem que non
 in deo que possit intelligi. si desint aliquid tunc non calit
 edictum quod postea impossibile quod datur. Deinde quia sexus
 ipse masculi et femine in se in corporibus esse non potest. quod si
 quisque sexus in se et actum tamquam utrumque sexus
 in anima una accipiendo putant quod faciet deus. que ad
 opam deus in ipso die dedit de lignorum fructibus que nisi
 homini huius corporis non utique quod est. Nam et hanc opam
 figurate si quisque accipere voluerit. recte et a pietate verum gestus
 que promittit in huiusmodi narrationibus omni obsequio fini-
 data est. Et nemo ergo inquit loquatur eis quod non dnm
 audiebant nec intelligebat. quia nec erant verba praeperent.
 Possunt vnde per eis allocutus deum quodammodo et prae-
 nos non dnm natos etiam longe post futuros nec tamen nos
 sed etiam omnes oves qui futuri sunt per omnia cum dicitur
 suos futuros videbat. ecce ego vobiscum sum inquit in consumma-
 tionem seculi. Sicut deo notus erat per haec cum dixit promissionem
 te formare in vtero non te. sicut deumata est lem in cet
 in lumbis abrahe cum enim non ita et ipse abraham mada
 et ipse adam in per opibus mundi que deus creavit omnia sunt
 Sed verba domini per faciem eius et verba dei per ora prophetarum
 temporali corporis voce praeferunt et omnibus filiis suis et gratias
 gratiam meritis summamque consummat. Cum ergo deus dicebat
 faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram et habeat
 potatem piscium maris et volatilibus celi. et omni pecoribus et omni
 fere et omni reptilibus qui reptant super terram et ecce dedi vobis
 mulieres hominum et implete terram et dominamini eius. et habete
 potatem piscium maris et volatilibus celi. et omni pecoribus et omni
 fere et omni reptilibus que reptant super terram et ecce dedi vobis
 omne pabulum seminale seminis quod est super omnem
 terram et omne lignum fructiferum quod habet in se fructus seminis
 seminalis quod erit vobis ad escam. ipse primo eius ante omnes
 acris primum ante omnes omni carnis et vobis vorem illa
 sima eius sapientia per quam facta sunt omnia non quasi hu-
 manus animus in se peccat. sed rebus factis rebus facienda
 causas in sebat et omnipotenti potentia futura faciebat.

hominem quod suo tempore formatus in tempore tamen in semine vel ta-
quam in radice quod erat quando coequebat Unde incipit pericula
Creaturae quippe alie creaturas alias quodam tempore quodam cuius
precedunt Ille autem omnia quae fecit non solum excellentia qua
etiam carum effectus est. vni etiam eternitate precedit Sed de
hoc opportunius. Unde scripturae locus fortassis plenius dicitur
Nunc de homine quod ceptum est tunc etiam modum formationis in
in profundo scripturae sibi magis premis diligentia requirere
quia affirmati temeritate. Quia cum nonnulla rebus de
primis quam cum formae in vto dubitare fas non est ap-
tissime quippe. Si primum te formare in vto non te
si a illum nosset antequam formasset ita et si nunc infir-
mitati assequi vel difficile vel impossibile est Vtrum talibus
primis talibus causis sic lem in lumbis abrahae de matris
est An in ipso adam in quo genus hominum tamen radicaliter
instituitur est. et in eo ipso Vtrum iam cum delmo formatus
esset An cum casualiter in his operibus factis qui creantur etiam
simul An vero ante omni potius rationem sic elegit et pae-
formant pro suis ante mundi constitutionem. an potius in omnibus
precedentibus causis sine quas commemoram sine quas non co-
memoram. primum in vto formatur non arbitror scripturas
illius qui oportere diuino reuerentia costet ex quo et in hunc
apertis editis in illo egisse inter primum quia gradus
etatis accessu posset videri sine male sine bene. ante a vero
nullo modo non solum primum quod in vto formatur sed iam nec
illi formatus antequam natus Neque enim habet illam auctorem
aplicam illa forma de genere in rebus vto non diu agere
aliquid bonum aut mali Nec tamen frustra est scriptum
nec infate mundus esse apertato cum sit iniquus Sicut in
super tunc et illud in psalms Ego iniquitatibus conceptus sum
et in peccatis mater mea me aluit in vto Et in adam
omnis inuenit in quo omnis peccant Nunc autem quando te-
neamus quicquid primum in vto tunc in plenam generationem
gratia dei antequam nascatur quicquid sufficit nec iniquitate
esse apertum deum nec bonum mali ne agere quicquid quod ad primum
personam pertineat antequam natus est Namque secundum quod
nonnulli putant alibi perisse magis iniquum quam animas et
per diuina in vto peccata in diuina corpora esse de fructibus
aplice non quod in vto sine cum aptissime deum sit in

egisse. non enim natos per bonum seu malum. At per hoc alia
 questio est suo loco relictanda quid. Exitorum de peccato primo
 primum qui duo soli sunt quibus humani contraxit viciosa co-
 ppio. Nichil tamen talium minorum hinc potuisse homines ante
 quam de se pulchre finitus esset. antequam suo tempore videret
 nulla questio est. Sic enim esau et iacob quos non dominum
 natos dixit apostolus nichil egisse bonum aut malum non possimus
 de contraxisse aliquid viti de peccatis. sed nec ipsi prius egis-
 sent aliquid bonum nec malum. nec genus humanum peccasse in
 adam si ipse non peccasset adam. non autem peccasset adam non
 ante peccatum sed adam nisi iam suo tempore videret. quo possi-
 bilitate. ita frustra peccatum eius seu recte factum requiritur. cum
 hoc in rebus sunt creatis temporaliter conditis nec in a-
 ppia iam vivebat. nec in peccatis sic viciis erat. In illa
 enim prima adone mundi cum deus creavit omnia sunt hodie
 factus est qui esset futura ratio cuncti hominis nec actio
 creati. Sed hoc aliter in deo dei a ista non fieri. sed eterna
 sunt aliter elementis. nisi omnia simul fieri futura sint
 aliter in rebus que secundum causas sunt creatas iam non si
 sed suo quoque tempore cantur in quibus adam iam formatus
 ex limbo et dei flatu animatus. sic fere exortum aliter in semibus
 in quibus multis quasi primordiales tempore reperiuntur. Quibus
 ducte. que secundum causas quas primum quod dicitur exortum vel
 hinc exortum semine et hinc. In quibus omnibus iam fere modis
 et actus sui tempore acceperunt que ex occultis atque inopi-
 bilibus rebus que marata taliter latent in manifestas
 formas usque pervenerunt sic hinc exorta sunt hinc et hoc factum
 in animas unam et recta hinc hinc sine fentecta sine mania
 ad illam operationem dei primordia qua usque vici operatur. Sed
 etiam ista primum gerunt tamquam se ipsa manifeste in occulta
 quoad in quibus quam exortum. Illis primordis tempore
 prae in quibus ratio mundo cum factus est dicitur antequam
 in manifestum primum in quibus exortum nista sunt. Si
 enim prima illa opera dei cum sit omnia creantur sunt. Si
 perfecta non essent ea pendebat per addendum que illis perficeretur
 et finissent nisi quedam viciis tempore perfecta exortum quod stare
 singulis quod semine velut aliena tempore prae cent quod
 quicquid ipsum totum cum prae fuerunt completum viciis
 si ita esset illa perfectum sic perficeretur cum suis quem tempore

in manifestissimas formas actus q^u p^{er}ueni^{unt} p^{er}fecto aut nihil
ex eis postea pertemp^{us} fiet quod existis q^uo suo iam q^u t^{em}p^{us}
oritur de q^uo n^{on} cessat opari. Nunc aut q^uia iam et q^uo s^um^{ma}ta
quodam modo inchoata sunt ea ip^sa que q^uitib^{us} euoluenda t^{em}p^{us} b^{us}
p^{er}mutat^{ur} deus omnia simul c^{um} facit n^{on} q^uo s^um^{ma}ta quid
qua n^{on} h^{ab}et illa in natu^{ra}s p^{ri}ns quib^{us} suoz cursu^s t^{em}p^{us}
agunt quod in istis talib^{us} f^uit sit inchoata n^{on} q^uo q^uo s^um^{ma}
erant quod s^um^{ma}ta f^uit u^{er}o p^{er} seculi tractum ex occulto iⁿ man^u
locis p^{ri}ns extendenda q^uo s^um^{ma}ta etia^m s^um^{ma}ta v^{er}ba satis ad h^{oc}
admonendum insigⁿum ingerit p^{ri}ns in eis emulet Nam
et q^uo s^um^{ma}ta ea dicit et inchoata n^{on} em^{us} q^uo s^um^{ma}ta c^{um}
n^{on} d^{icit} Et q^uo s^um^{ma}ta sunt celum et tra et omⁿis q^uo s^um^{ma}ta
celum et q^uo s^um^{ma}ta deus in die m^o o^{pera} sua que fecit et
requiem deus die m^o o^{pera} ab omⁿib^{us} opib^{us} suis que fecit
et b^{en}edixit deus diei m^o et satisfecit eum. n^{on} p^{er} q^uo s^um^{ma}ta
inchoata essent n^{on} ita p^{er}ueni^{unt} q^uia ibi illa die requiem
deus ab omⁿib^{us} opib^{us} suis que inchoavit facit. Sic go si q^uo
n^{on} p^{er}ueni^{unt} q^uo s^um^{ma}ta et q^uo inchoavit n^{on} q^uo alia
q^uo s^um^{ma}ta alia inchoavit. sed ead^{em} ip^sa n^{on} q^uo aq^uib^{us} in die
m^o n^{on} requiem. ex h^{is} que supra d^{ix}imus clarum est Co
s^um^{ma}te q^uo p^{er}ueni^{unt} ista intelligim^{us} deum cu^m c^{um} omⁿia simul
ita p^{er}fecta ut n^{on} ea ad h^{oc} in ordine t^{em}p^{us} c^{um} esset quod
non hic iam ab eo in ordine t^{em}p^{us} creatu^m esset inchoate
aut ut quod hic p^{er}ueni^{unt} t^{em}p^{us} post implebit^{ur} eff^us. q^uo
formant deus homin^{es} p^{ri}nu^m h^{oc} vel lim^{us} h^{oc} h^{oc} est de
p^{ri}nu^m et lim^{us} h^{oc} et inspirant sine sufflante in eis facit
p^{ri}nu^m in te in am^{or}em v^{er}um n^{on} tunc p^{er}destinatus h^{oc} est ante se
culum in p^{ri}sa creatu^m n^{on} tunc t^{em}p^{us} t^{em}p^{us} vel c^{um} s^um^{ma}ta
inchoatus vel inchoate c^{um} s^um^{ma}ta. Hic em^{us} ap^{er}tulo in r^om^{us}
p^{ri}nu^m d^{ix}imus cu^m sunt omⁿia carent^{ur} sed creatu^m in t^{em}p^{us} suo n^{on}
h^{ab}et in corpore n^{on} h^{ab}et in anima c^{um} s^um^{ma}ta ex omⁿia et corpore
Nam go videmus quod em^{us} fecit deus p^{ri}nu^m de^{us} corp^{us}
em^{us} post eam de anima inchoate p^{er} quod inchoate. quod em^{us}
manib^{us} cor^{por}ib^{us} s^um^{ma}ta homin^{es} de lim^{us} n^{on} tunc cogit est ita
ut p^{er} h^{oc} d^{ix}isset s^um^{ma}ta magis em^{us} qui s^um^{ma}ta t^{em}p^{us} s^um^{ma}ta
v^{er}bo v^{er}um cred^{ere} debemus. quam deum talib^{us} m^obroz s^um^{ma}ta
mentis s^um^{ma}ta quah^{ia} inchoate in cordib^{us} m^o de^{us}
em^{us} est a^uam^{us} tua gens d^{ix}isset et d^{ix}isset p^{ri}nu^m t^{em}p^{us}
in man^u forti et in brachio extenso. Sed pro p^{ri}nu^m et h^{oc}
de p^{ri}nu^m h^{oc} m^o v^{er}um quia n^{on} q^uo de^{us} s^um^{ma}ta n^{on}
intelligat. Nec id audiend^{um} est quod n^{on} m^olli p^{ri}nu^m id^o
p^{ri}nu^m de^{us} opus esse homin^{es} q^uia c^{um} d^{ix}isset et f^uit s^um^{ma}ta

hunc aut ipse fecit. sed ideo potius quia hunc ad suam ymaginem
 fecit Nam illa que dixit et facta sunt ideo sic scriptum est quod per
 verbum eius facta sunt sic per homines hominibus potuit dici ubi
 temporaliter cogitatur in voce profertur. Non sic a loquitur. Deus n
 cum peratorem corlem loquitur. sic abraham sic moysi. sicut
 per nubem de filio suo. Ante omnem vero creaturam nisi esset ipse
 creatura eo verbo dictum est. quod in principio erat deus apud deum
 et quia omnia per ipsum facta sunt. et sine ipso factum est nihil
 antiquum et homo per ipsum factus est. etc. cum talem verbo fecit quia
 dixit et factum est scriptum est tunc et opera manus tuarum sunt
 celi et terra. etc. q. Deinde mundi scriptum est. quoniam ipse est
 mare et ipse fecit illud et aida manus finxit. Non q. hic
 in honore hominis dicitur. velud terra deus dixit et facta sunt he
 aut ipse fecit verbo aut terra. Sed sic excellit in homine quia deus
 ad ymaginem suam hominem fecit. propter hoc quod ei dedit mentem intel
 lectualem qua ipse percipit. Unde iam superiori loco dissimulatur
 quo honore potius si non intellexit ut bene agat eisdem ipse percipit
 quibus platus est compatitur. sic enim scriptum est. homo in honore
 potius non intellexit compatitur est percipit in sensibus et filius
 factus est illis. Nam et per terra deus fecit. sed non ad ymaginem
 suam. Nec dicendum est hominem ipse fecit per terra nec inquit et facta
 sunt. et hic enim. et illa per verbum suum fecit. per quod facta sunt omnia
 sed quia ubi verbum et sapientia eius est virtus deus manus est non
 impossibile nobis sed efficiendi potentia. Nam si eadem scriptura que
 dicit quod deus hominem delinco terre finxit. dicit etiam quod de
 stas agere finxit. terra quando eas cum volatilibus celi adduxit
 ad adam in paradiso quod ea nocaret. Sic enim scriptum est. et finxit
 deus ad hoc terra bestias terra ipse formavit. quod si homo
 ex collectis in hac re inquit quod ipse ad ymaginem dei creatus est
 Nec tunc permittit si corpus sed permittit intellectum ingentis de quo per
 loquimur quoniam quoniam et in ipso corpore heat quadam pretate que si
 videtur quod erecta statum factus est nisi. hic ipse admonet
 no sibi terra esset perunda velud pecora. quorum voluntas omnis
 extra est. Unde in aliis cuncta pecora proa atque prostrata sunt
 Tangunt quo corpus eiusque hunc rationali non permittit humaneta
 figuratque nobis sed per quod id quod in celum in celum erectum
 est admetuenda. que corpore ipse mundi signa. sunt sic aia
 rationalis in ea. de cunctis que in spiritualibus natura maxime excel
 lunt nisi que sursum sunt sapientia non que super frum. Sed
 quo enim fecit deus delinco terre utrum repente metate pita
 hic est inli atque inveni. an sic nunc usque format in istis matris
 Neque enim aliis si fecit. quam ille. qui dixit. in ipso te formavit
 in istis nominis te ut illud tunc per ipsum hunc adam quod quia no

expentibus natus est. sed factus extra. eo tamen modo ut in pfecto
et pfectas augendo hy tpm m co plentur quos nata hman
genens attributos iudemus. An potius h' ferit quod denm et
omnipotem et pfectum posse ac facere q'gebat. Ita em certas
tempm leges quibus a qualitatibus termi in manifestu ex
abito pducendis attribuit ut ems voluntas sit si omnia. poteria
quippe sua mces creaturæ dedit no ipam xpm c'is mms alligat
Nam pns ems ita faciendo mudo sup'ebatur no corporalibus
locis. sed exaltata ptatis. qms em nescit aqm collam tre
cum adradites iustis venit duci in sapienam ligni illius atq
in co sume. qualitate qua in unam pcedat paulatim erupet
vini fiat inatmudq. Dilectat quod ad h' feruestat exp'ssum
et quadam retustate finetatum ad vsum bibendi utilis ro
amdg q' p'emat. Nu ideo deus ligni q'sunt aut h'm aut
has tempore moras cum aquam mro compedio vlt i vnu
et tale vnu q' ebns et q'mia laudaret. Nūquid admitorio
tempis egrit q'ditor tempis. Noime etis dierz mms siue q' emq
gm accomodatis omns natura spontem calefit format' nescit
roborat'. Nūquid exp'ti sunt hy dies msi in draconē vga
q'ntetur. Demam moysi et aaron. Nec istam cum fuit cont'
nam fuit. msi nob q'mens alr ne cursus i notuit no a deo cu
h'et est natura quod ferit. C'm aut mto pl causales ille
rationes. quas in deo i didit. cum pmo fuit omnia acant
quo sit institute vtrum ut q'eadmod' videmus emta nape
ia vel fructu vel aialu in suis comparatibz atq mremet
suo p'p'itate gm d'msa p'p'ia p'agerent tpm a' nt q'
admodum creditur factus adam p'me vno p'p'ia mremetoz n'
ltate q'mme formaent'. sed em non vtrumq' illa credim' h'mse
n' h' exis fuitm cet quod f'ro placuisset. Si em illo modo d'p'q
m'p'iet contra eos factum m'di no solum oia illud de aqua
vini. sed et omnia amata que cont' ne v'sitatu em sum fuit
En aut isto modo multo ent absurdus istas ipas cottidianas
ne formas et p'p'es cont' illas p'marias om nape m' causales
ronales suo tpm p'age p'p'ia. Destat go ut ad vtrumq' mod'
habiles tate fuit sine ad istum quo v'statissime t'p'ia t'p'
vnt sine ad illum quo rara et mirabilia fuit p'p'ia de
placuit quod tempore q'gnat. Vermumptame sic factus est
homo q'admod' ille p'me cent' habant. ut fiet p'mq' homo
que no expentibz nape q'm mlli p'cesserant. sed delmo f'ori
optebat secundu tale racio magna p'mtus factus fuerat. Na
si alr factus est. non em deus in illoz in dierz opibz fecit
in quibz factus cum dr ipam cum vtiq' fecit deus quacat
suo tempore homo fuitm. et secundu quam f'nat ab illo fa
ciend' qui sunt et q' simanant inchoata p'p'ia p'p'ia calum

rōd et mīhoanāt q̄ sūmāda p̄l ordīnātōm t̄p̄m Si gō ī illis
 p̄mī rērm cāns quas mūdo p̄mīs creator īseruit non
 latūm possū quod dēmo formatū erat hōmīz sed etiā q̄
 admodū formatūq̄ vtrūm sūc ī mātīs vterō aī forma
 īmūnī p̄mūdōbīs sī fecit vtrūq̄ p̄fixat Neq̄ etiā cōtra
 dīpōm suam facēt Si aī m̄ latūm ibi posuit possibīlītātē
 ut hōmō fīet quōquō mōdo fīeret nīsi et sic et sic posset. i.
 ut id quod ibi esset q̄mā et sic et sic posset Unde aut ipsūm
 modūm quo erat factūm ī sua volūntate sūmāt cū mūdi
 q̄stīūtōm q̄terit m̄m est. nō sūc esse factūm hōmīz cōtra
 hoc erat ī illa p̄mā q̄dōnē cārmī q̄mā ibi erat etiā sūc sī
 posse quāvis non ibi erat ita fīcī nēc esse. hīc etiā nō cāt
 q̄dōnē creatōe sed ī bīplacīto creatoris em̄q̄ volūntas verūm
 est nēcitas Nam et nēs p̄capitū īfīnītatis hūmāne īdīp̄s
 rēbus tempore exortīs possūmā nōsse quōd mēmq̄q̄ natā sūc
 quod ex p̄mīto p̄pīnā sed p̄tūm etiā futurū sūc īgnorāmq̄
 Est quīppe ī natūra hūmā vbi ḡra īmūnīs ut sēcī stat. sed
 vtrūm etiā hoc sūc īdēi volūntate nēsūmq̄ Sed nec ī nā
 esset īsī ī Deī volūntate cēt qm̄ cōdīdīt omīa Et nīq̄
 oculta rācō est sēcītutīs ī corpōe īmūnī vel īmūntutīs
 corpore p̄mīlī Neq̄ em̄ oculīs cōtīnū sūc īpā ī p̄nēc p̄mīa
 īmūctus īmūne sed alīa quādā notīcīa collīgīt ī esse ī nā
 quōd latens quō cōdīcīt ī p̄mīptū m̄m oculti vel īmūc-
 tūtīs ap̄mīa vel sēcītutīs cōmūntutē Oculta est gō īsta
 rācō quā sūc n̄ hīc esse possīt sed oculīs mēntī aī nō ē oculta
 Vtrūm aī hī etiā nēc sūc omīo nēsūmq̄ et illam quāq̄m sūc nec
 esse possīt esse ī natūra īp̄mīs corpīs nomīnā Illam nō quā
 sūc ut nēc sūc mōstātūm est illū nō esse sed fortassī ī mūdo
 est īsī nēc sūc īstūm hōmīz sēcīte Si aut nēc ī mūdo
 est īsī do est hī em̄ nēcī futurū est quod īp̄e vlt et cā vca
 futura sūnt quē īp̄e p̄sīnē Nam mūlta sēcūlū mīfīores
 cāpās futura sūnt. p̄dīcīt ibi alī p̄ ita sūnt. et ī p̄mīa dī
 nēcī futura sūnt. sīcītibī sūnt īsī qm̄ p̄sīt fallī non p̄l
 Nam futura dī sēcītutīs ī mūcūtē sed tāmē futura non
 est p̄ ante īmōtūm. Hīc aut ita erit sūc p̄ sūc alīe esse
 sūc ī mūdo cōtēxte sūc ī Deī p̄sīa q̄sīnātē Nam sēcūlū
 quāsdā futurū cās mōtūis erat cēcītās em̄ dūs addīdīt
 xō amēs ad m̄tā id nīq̄ faciēs quod ante q̄stīūtōm mōi
 sūc factūm esse p̄sīcībāt et ī sua volūntate rēfīnābat Nō ergo
 id fecit quod futurū nō cāt hīc em̄ magīs erat futurū q̄ p̄
 futurū esse p̄sīcībāt nec tāmē illi amī addītī rēc dīcētū
 īp̄ ad alīquīd addēntū quod sūc alīe ī alīs cānsī sūcīat
 Sēcūlū gō alīquās cāpās mīfīores iam p̄ntā sūmīat sūm
 aut illas quē sūnt ī volūntate et ī p̄sīa Deī q̄d cēcītutē
 nōcīat quōd illō tempore factūm erat. et hīc vlt futurū

erat tunc erat finitum in tam quando finit in ita quod et per oranti
 gressum est etiam per eum oraturum nisi tali oratione concedi opteret
 ille utique perstebat cum prima falli non poterit et ideo quod per
 stebat nunc finitum erat. Et per si omni finitum est tunc in modo
 in iste sunt cum ille factus est dies quando creavit deus omnia
 simul non aliter Adam factus est cum delino formatum est sic
 est credibilis. Nam perfecte in hitatis quam erat in illis tunc
 ubi deus hominem in vi. Dicens opibus fecit. Ibi enim erat non
 solum nisi ita si posset unum etiam nisi ita enim si nunc esset
 tam enim non facit deus contra eam quam sine dubio volens
 constituit quam contra voluntatem suam non facit si autem non omnes
 causas in eam prout condita prefixit sed ad in sua voluntate
 finit non sunt quod ille quas in sua voluntate finit existat
 quas tunc in hitate pedentes. Non tamen possunt esse que quas
 in sua voluntate refrenant illis quas in sua voluntate constituit
 quia dei voluntas non potest sibi esse contra. Istas ergo sic condidit
 nisi ex illis esse illud cum tunc sunt possunt sed non nunc
 sit. Illas autem sic condidit ut ex eis esse nunc sit hic quod existit
 fecit nisi esse fecit possit. Solet itaque quod utrum animale
 corpus primo hominem formatum sit et hinc quale nunc hominem non
 prout quale resurgentes habemus quoniam quoniam enim in hoc illud in
 tabit. Sematur enim corpus animale resurgit corpus spirituale
 tamen quod prout hominem factum sit ideo dicitur quia si aliter
 factum est non hic recipimus quod in illo perdidimus sed tanto
 melius quanto prout aliter prout est quando eam et eam
 angelis dei sed angeli possunt animas ex materia prout. Aliquid
 et domo de quo tunc dicitur est per angelum ab angelis in
 in per per carnis infirmitate quam sumpsit ex origine formam
 prout accipiens in qua moriens nos a similitudine redimet. Sed
 quod sunt dicitur diffinitum non enim est ob scilicet apostolica
 finem de hac re quoniam cum voluisset adhibere testimonium
 quo probaret esse corpus animale non tamen de suo vel de
 quam hominem corpus quod in prout in debet quam dicit ipso
 prout hinc loco recollit et adhibuit dicens si est corpus
 animale est et prout prout est factus est prout homo
 Adam in animam vivente nomen Adam in prout in vivente
 Sed non prout quod prout est sed quod animale per ea prout
 prout homo dicitur hinc. Secunda homo de celo receptus
 qualis hinc tales et hinc qualis et celestis talis et cele
 stis. Et quod in dicitur ymagine hinc in dicitur et ymaginem
 eius quoniam de celo est. Tunc ad hoc dicit per ymaginem ergo cele
 stis hominis nunc ex fide portamus hoc itum in resurrectione
 quod dicitur ymagine aut hinc hominis ab ipso exordio
 animam prout in dicitur. Hic occurrunt alia quod quod

remonemur si nō adh' p'p'm renocam' quod in adam p'ms dā q
 quā qm' est multa nō in p'st'm sed in melius remonet' abm'fere
 cū statu quā que erant antea renouant' Unde go ille f'lm's
 mortuus erat et reuixit p'ierat et inuentus est Unde illi p'st'm
 stola p'ma si nō in mortalitate recepit quam p'didit i mortalitate
 et corpus h'mt animale Neq' em' animale corpus sed p'uale erue
 cum corruptibile h' monit in corruptionem et mortale h' i morta- 72
 litate Nonnulli h'ms aug' t'm coartat' ut et illa causa sua
 qua exemplū d' animali corpe h'c est datum ut dicitur factū
 est p'mus homo Adam in animā vinctem et illa renouatō
 receptō q' in mortalitatis absq' de dicit' i p'st'm futura i d
 q' quod Adam p'didit putant quod p'mo homin' fuisse cor
 animalis sed d'm in paradiso q'stituta ē cum fuisse mutatu p'
 nos quoq' resurrectione mutabim' h'c q'm' lib' geneptes
 nō q'memorat Sed ut possint vtriq' testimonio p'p'tuaz
 it'm se consentire s' illud quod de animal corpe d'm est sine
 illa que d' renouatione m'al p'l'ma in p's h'm' rep'm' h'c t'q'
 nōo conp'm' ar'dernd' Et si ita est frust' conam' paradiso
 et illas arbores carum q' fructus p'p' signata sign' p' attipe
 ad verum gestaz p'etate 77
 ribes ex arbor' p'ms i morib' et p'ualib' corpib' nōo
 esse potuisse Verumptamē aliud nō p'p' m'emri melius
 dignūq' paradisu p'ualib' intellige quam vel putat nō vno
 nare homin' tū totiens p'p'tura h' q'memorat vel cum existi-
 mare reipe quod nō audim' amisse h'nc accedit et ipa
 mors homin' quam cum p'cto q'misse multa testimonia d'
 mna collat' n'dicat cum s' morte fuisse nisi peccasset
 Cūo go sine morte mortalis aut quē nō moris si corpus
 animale Unde quidā non cum morte corpis morisse arbi- 76
 trant' sed morte anime quā fecit inq'mitas Nam credunt
 cum post corpus animale extitaz fuisse d'h' corpe ad regnē
 si q'm' m're h'nt s'cū q'm' iam dormiernd' et in fine p'culi i
 morib' ead' membra in mortali receptura ut p'd'h' mors
 corpis nō d' p'cto accedisse videtur sed nāl' nisi anima h'm
 p'corum Verum h'ms v'm s'ns a p'l's accit et dicit Corpus
 quālibet mortuū est p'p' p'm' p'ns and m'ta est p'p' m'f'ia
 Si and p'ns eius q' s'p'atant xpm' amortus habitat v'm
 scabit et moria corpa m'a p'v m'f'itante p'm' eius i nobis
 Ac p'v h' mors etia' corpis De p'cto Si go non peccasset
 Adam nec morietur corpore ideoq' in mortale h'nt et corq' 71
 Cūo mō go in mortale si animale sed ius no indet
 q'm' eius corpus in paradiso mutatu p'ntant h'm' ex animal
 fiet p'uale m'h' imp'deret si non peccasset n' p'q' paradiso

iudicium quam si iuste obediens qd inisset acciperet eandem corpus
 immortale in vitam eternam ubi iam cibis corporalibus non egeret
 Et ideo go necesse est ppel h' iam cogi figurate non ppe pati
 sum intellige quia no posset mori corpus nisi peccato
 Verumquid qd no moreretur etia corpore nisi peccasset apte
 quippe dicit ap9 corpus mortuum est ppel petm animale
 tamc posset esse ante petm et post vitam iusticie sum de9
 vellet si puale Et no modo go inquit renouam dicitur
 si no hic recipimus quod perdidit pimus homo in quo omis
 moritur h' plane recipimus secundum quidam modum et no reci-
 pimus secundum quidam modum Non itaqz i mortalitate spualis
 corpus recipimus qm uodum fuit homo sed recipimus iusticia
 ex qua per petm lapsus est homo Renouabim go auctestate
 peti no in psum corpus animale in quo fuit adam sed in
 melius corpus puale cum efficiemur equales angelis Si apti
 celesti habitet n esta que recipitur non egerimus Renouam
 go pp mente nre secundum ymaginem eius qm creauit nos qd
 peccando adam perdidit Renouamur aut etia carne cu hic
 corruptibile uidet incorruptionem ut sit puale corpus i quo
 uodum mutata est sed mutanda erat adam nisi morte etia
 corpus animalis peccando metamset Deniqz no ait ap9
 cor9 quid morte ppel petm sed cor9 mortuum ppel petm illud
 quippe ante petm et mortale secundum aliam et in mortale fm
 aliam rursus Si potat i morte quia mori potat i morte
 quia potat non mori Aliud est em no posse mori p qd
 naturas i morles sunt dñs Aliud est aut posse non mori
 secundum que modum pimus homo catus est immortalis qd ei p-
 stabatur Aliquo uite no de consuetudine ne Aliquo ligno sepata
 est cum peccasset ut posset mori qm nisi peccasset posset non
 mori mortalis go erat a condicione corpus animalis i morlis
 aut bnfico qditoris Si em corpus animale utiqz mortale
 quia no mori potat Neqz em in mortale quia mori omis
 non possit erit n puale quod nobis fntm pmitit i rrae
 Ne per h' illud animale et ob hoc mortale quod ppel miam
 puale fiet et ob hoc omi modo in morte fntm est ppel petm
 no morte quod et antea erat sed mortuum quod posset no fi
 si homo no peccasset Et no mo go cor9 nrm dicit ap9
 mortuum cum ad h' de mentibus loquimur m p9 ia ipa
 reddito moriendi ex pto penitum messet in ple Alie em
 et h' corpus sit et pmi homis fuit sed hic iam in ipso
 animalis que nullo est dñs h' em nitate moriendi
 quod illud non fuit Et nams em restabat ad h' ut in

Et fignificat dñs hominē pñcipem dñi. et insufflantē i facie
eius flatum vite et sensus est homo in animam unatē h' v'ba
septimē nobis et in pñcipio sñioris libri cōsidanda pposuim⁹
Et de ipso hominē facto maxime qmā dñs corpore qñtūm patet
dixim⁹ quod secūdu septimū visum est differeñtia. Sed qā
de anima humana nō pñā questio est ad h'c cum librum dif-
ferētiā putam⁹ nescietes qñtūm nos dñs admittim⁹ esset
recte loqm̄ impudēs Illud tamē sciētes nisi qñtūm ille ad-
misset recte nō esse locuturos Nec o' autē vāal atq; hñt
mētē audaciū repellēdo mētē temere affīrmanda Dñi ad hoc
dubim⁹ est vñ flūm ne sit sñ fide sine sñe xpianē Et nōd
autē dñi p' vel verūm ratiōe aptissimā vel p'ptāz auctē
tissimā pñō emōiōe appēdo At pñmū videam⁹ illud qd
septimū est flant vel insufflant in faciem eius flatum vite
Nānulli codices hñd spirant vel inspirant in faciem eius
sed cum quere hñt euephrasenē nō dubitat flant vel suf-
flant cē dñs et videam⁹ and infīore sñmōe de manib⁹
dñi cum homo delinō format⁹ cognat⁹ Et nōd go hñc dñs
est i eo quod septimū est insufflant dñs nō qmā p' nec manib⁹
corpore sñp'it ita nec facib⁹ labis ne sufflant Vñtūm vñ
h' septimā in hac questioe difficilimā plim⁹ nos q' n' opmor
admittit Nān cum quidam ex h'c v'bo crediderūt aliq' esse aīd
dñi pñā subā dñi oīp' ne tñq; ille est h' ideo pñtates q' cum
homo sufflat aliqnd de pñpō ciat inflatū pñm⁹ sñmē ad mo-
reñdū sñm⁹ hñc immēdā fidei catholice replare sñmā Nos
cū credim⁹ dñi nām atq; pñbām. que mētēitate credit⁹ amittit
sine in melius sine mēdētis qñtūm posse quis ambigit Hac
per hoc pñlegā opim⁹ ē eam et de mē credē vñq; esse subā
Et nōd tñ h' modo aliud quā et ille qñtūabilis credit⁹
dñi itaq; ē et intelligēdū neq; illo modo dubitandū. quod vñ
fides h't animā pñ esse adā tñq; rē q' fecit nō tamq̄m
emiss⁹ ne tñq; ipse est sine gemit sine quo modo pñtulerit
Et quo mō mōmūt septimū est insufflant in faciem eius. et sñs
est homo in animā unatē. si nō anima dñi pars est h' dñi
anima subā sñmō vñd ex vñbo satis apparet ita nō esse. cū
em sufflat anima nōq; subiacentē pñi corpis nām mor-
et de illa nō de pñpā flatum facit Vñp forte isti ita tñd

sunt ut ne sciant de ipso recepto aliter quam de aere immixto. Intra
 et reddunt si etiam flatum cum voluntate sufflanti. Quod si etiam
 non ex hoc aere qui semper adiacet accepto et reddito. sed et ex ipso
 corporis in natura que est sufflando aliquid circum. non ad natam
 est corpus et anime. quod et ipse utique ostendit quia ipse etiam sic ad
 e anime suba que corpus regit et mox aliud flatum quem regedo et mo
 nendo facit. De corpore suba subdito non de se ipso cum corpus est sub
 ditum cum itaque longo quoniam in corporali modo si tamen anima re
 gat subditum corpus et deus subditum creaturam cum non potius intel
 ligatur de subiecta et creatura fecisse deus animam in eo quod suf
 flasse deus sic quod quoniam ipse anima quodvis corpus suo non
 ita daretur. non deus immixti quod tamen eius motu non de sua
 suba facit facit posse quoniam deus nec ipse de flatum esse
 animam hominis. sed deo sed deo sufflando animam fecisse in homine
 Sed ne putetur meliora que fecit deo quod que fecit flatu
 quia et in nobis melius est ubi quam flatum melius est in
 quod supra deum rationem cum animam ipsum flatum de deo
 dubitamus. In modo intelligat non esse de natura atque suba
 Sed si ipsum sufflare quod est flatum deus. sic. quod aut flatu
 facit hic animam facit cum anime suba sine. cogit quod per se
 facit deus. Spiritus enim precedit anime et flatum esse ego feci. Non
 non quod flatum corpus cum deus sequetur deus. ad enim
 deus. per omnes flatum ego feci. et ipse per inquit per illud
 corpus enim. et ipse per enim. Quod ergo de flatum ego
 feci. Si ergo deus deum inquam corpus mundi hinc animam
 cum ipse mundus esset tamen corpus unum animans ite non
 enim deus sufflando fecisse animam hominis in corpore de
 isto aere subiecto vel ex corpore suo non tamen quod fecisset
 deus. sufflando et de se ipso deus putare debemus. Sed
 ita de subiecto et aere corpus sic anima de hinc de re omni
 diacite et h' est de corpore non de se ipso flatum facit. Unum
 vel quia non in modo mundi corpus deo esse subditum. In
 Sed illud esse supra omni ratione sine corpalem sine prae
 nec de se ipso nec de corpore elementis reddi est animam fecisse suf
 flando. Vtrum autem ex eo quod animo non erat a re nichilo an
 ex qua re que iam ab illo facta prae erat. Si anima non deum
 erat unum quod per. Si enim deum aliquid ad hoc ex nichilo de
 non animam postquam creant omnia simul et ob hoc a re signatis.
 anima quibus requiescere animam que nichilum facit non quod
 deus facit ex his facit non modo quodammodo intelligimus ad hoc
 cum ex nichilo animas facit. In deus est enim in illis quibus quibus
 primo in deo fecisse illud deum occultum. At per hoc potius
 credi oportet prae atque intellectalem nam. per unitate angelice
 et mundi a re et deum atque in illis iam ex nichilo naturis
 rationes creasse futurum aliorum naturam non ipse naturam. Alioquin
 si iam ibi creata essent sic erant future non ad hoc essent future.
 Quod si ad hoc ita est nondum erant in conditio rebus anime

humane illa natura, et tunc esse cepit cum animo deo suffundendo fecit
atque incidit hominem. Sed non ideo quod est sublata qua quidam ad hoc
verum eam nam que anima. Et et antea non erat ex nichilo tamen
tamquam ipse flatus eius non ex alia substantia subiacente factus
sit sed de flatu. Dicebamus que fecit anima ex corpore suo, sed omnis
ex nichilo tunc flatus sic finis cum deus placere voluit. Et de
homine factus sit anima. An vero iam erat aliquid personale
in his hic quodammodo erat nodum anime natura erat atque ex hoc fieri
sit flatus anime sic ne corpus humanum nata iam erat antea
ipam deus de illo tunc vel prius formasset. Non enim caro hu-
mana erat prius aut hinc. Sed tamen aliquid erat. Unde
illa fiet que nodum erat. Nunc ergo credibile est in primis
illis in dicendum opibus deum quod didisse non solum futurum corpus
humanum compalem rationem. Unde etiam materiam de qua fiet
etiam de qua limbo vel prius fingetur anime a solam ibi co-
didisse rationem secundam quam fiet non etiam quidam per sua que
materiam de qua fiet. Si enim quiddam in quantitate esset anima
nullo modo eius quod materiam quere debemus. Nunc autem
inmutabilitas eius satis indicat eam non minus atque fallacis
deformem reddi formam aut virtutibus mutari atque deinde, sed
in sua iam nata qua est anima per etiam caro in sua natura
datur. Sed per hic excepto quod iam caro est in qua natura
vel perficitur in pulchritudine vel deforme ut de formis sit hinc etiam
materiam. Et tunc de qua fiet ut omnis caro esset sic fortasse
potuit et anima antequam ea ipsa nata fieri que anima dicitur
etiam vel pulchritudo virtus vel de formitas inquit est. Hec aliqui
materiam per sua que de qua caro facta est erat aliquid quod
personalem que nodum erat per sua de qua facta est erat aliud
quod non erat caro. Sed cum deus iam implevit infirmam nudi
parte antequam de ipsa corpus hominis fieri ostendit vixit totum
suum. Ut etiam si nulla ex ea fieri caro amantis etiam per se
tamen sua mundi fabricam molemque compleret secundum quod deus
mundus celum et terra. Et vero personalis illa materiam si sunt
illa. Unde anima fiet vel si est illa. Unde anime sunt. Quod
ipsa est quod non quam personam que personam in rebus conditum
tenet. Vixit enim non. Si vixit quid agit. Et modo confort
vixit atque offitibus bonam ne vitam gent aut infirmam aut
necesse infirmat aliquid an ob hoc etiam ope vacat. Et in
quodam secreto vixit atque oculo requiescit per vixit infirmam
motuque mali. Si enim nulla per sua adhuc vita erat quod
esset in te finire. quodam in corpore nec inua materiam aut
fieri est aut minus latet. Si enim iam vixit nec beate nec
miserere que modo rationalis erat. Et modo si in te rationalis facta
est irrationalis ergo vita materiam erat anime rationalis. Et humane
et modo ergo vixit materiam per totum per distabat. An rationalis

erat iam possibilitate non sum facultate. Si enim videmus falsam
 animam iam utique animam iam utique animam hominem non sum cepisse
 et ratione et tamen cum rationalem iam non sum cur credat
 sic in illa matre. Quia facta est anima quicquid fuisse motum
 etiam pueri. Sic in ista infanti que iam de anima est huius
 quicquid est adhuc motus vivendi. Nam per iam beatum erat
 in illa anima facta est hominis anima. Etiam ergo facta est. Etiam
 non iam illa matris huius ista illius. Etiam est. Nam matris
 alia cum formatur per istam adeo sine dubitatione formatur. Etiam
 per eam quod in aliqua beatitudine forte adeo inter. Etiam anima
 humana posset intelligi. nec se credere da aut esse cepisse. Ita to
 actu inter. Huius non ergo per iam cepit agere inter. Etiam
 facta est animas carnis et eius. Huius velud inter. Utens
 atque in se per vim sentiens per voluntate inter. Media
 Si enim aliquid. Ut enim illa. Etiam formatione formato carni. De
 inspirat tamque. Huius anima. Faciens. Etiam. Ut enim. Ut enim
 modo movetur. Aut movetur. Aut amittit aliquid cum ab eo. Huius
 Etiam. Unde anima. Sic. Non est enim corpus in se tamque. Exalato
 movetur. Si enim anima rationalis matris est quodam modo. Quia
 fit anima rationalis. Et humana. Huius corpus. Quod etiam ipse rationalis
 Unde fiat quia et ipam non facit in se creator. Ut enim. Nam
 Nam de materia corporali. Ut enim non ergo et istam non forte quod
 velud gradat. Si conceditur. Appendit. Ut enim posse. Si quicquam
 negabit per ad huius. Ut enim per corpus est matris. Ut enim
 rationalis per huius corpus est matris. Ut enim rationalis quod neque
 in se per animum sentire in se quod et ipam animam non in se
 in se aliam corpus per. Deinde. Ut enim. Ut enim. Ut enim
 translatio. Si enim aperire in hominem. Posse. Ut enim. Ut enim
 in se. Si enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim
 rationalem animam veluti matrem. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim
 fiat. Si enim fiat in se. Si enim in melius. Ut enim. Ut enim
 Illa quoque. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim
 quodam per huius etiam etiam per huius. Ut enim. Ut enim. Ut enim
 sed non recte intelligitur esse. Ut enim. Etiam. Ita esse. Ut enim
 per quicquam etiam. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim
 in honore positus non intelligitur comparatus est. Ut enim. Et
 similis facta est. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim
 Si enim bestis animam. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim
 catholice legunt. Nec ob aliud sunt. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim
 recte intelligitur. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim
 per huius. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim
 primo per huius. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim
 non quicquam. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim
 in se. Si enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim
 recte humane clamat et per huius. Ut enim. Ut enim. Ut enim. Ut enim

memoriam homo in honore positus non intellexit comparari et immensum
in sapientibus et similibus finis est illis Sed in hac vita utique non
post mortem Proinde ne talibus bestis nolebat in potestatem Dei duci
suam qui dicebat ne tradidis bestis animas confitente tibi. Quia
tautos deus signavit in dicit eos inditos vestitu omni mentis
aut esse lupos rapaces vel ipsi dicit et angelis emere Nam
ille dicit est et leo et draco. quid enim affinit argumeti phi q
putant animas hominum in pecora vel pecora in homines post mor-
tem posse transire h' de quod moris similitudo ad id trahat vel
velut amaras i formicas rapaces in mulieres penes ac s'bas
in leones peritantes in inde voluptat' in fures et p'qua p'ha
hic quippe afferunt nec attendunt p' hanc rem nullo modo si
posse in pecora anima post mortem in homines transire Nullo
modo om' potius similes sunt hominibus quam porci et tamen ma-
gis sunt leones canibus vel etiam omnia sunt similes. Et
igitur appetitibus appetitibus moribus pecora non recedunt. et que
aliquid aliud ceteris dissimilia sunt similia sunt hominibus quam homines
longeque plus ab hominibus quam appetitibus dissimilia sunt nam
erunt homines anime ille si ea que similia sunt hominibus Si ad
hic argumeti finis est quo modo et nulla in optimo quando
quid nihil aliud affinit quo etiam si non vera saltem in similibus
habetur Unde per hanc et ipse credidit quod est corpus post mortem
peritantes illos homines qui h' prius in suis libris posuerunt
in hac vita post mortem non esse quodammodo p'fate moris
et impudencie homines pecora similes si ac p' quodammodo in pecora
mutari nisi h' dicitur obiecto eos acriditatem p'ntate reddere
Nam et illa que sunt accedisse ut quidam quas recordaretur quod
in quorundam animarum corporibus sunt aut flos narrantur a h' di-
finitibus de moribus in corpore aut factum est Si enim contingit in
fallaci memoria q' recordetur se hominem fuisse quod non fuit. a
egisse quod non egit Et modo p' quodam dei misto videri
sunt demones in cordibus etiam in gelatin tale aliquid posse
et amari aut qui se proprios putant vel putari volunt
in hac opinione inflatissimi vel revolvunt animas eo sunt
illud getum p'his vel p' qui alii homines nam sunt putant
et idcirco et detestabiliores quod illi anime natam ad dei naturam
dixerunt Ipsi autem cum aliud nihil dicunt esse animas quam
ipsum substantiam dei atque id omnia quod deus est non trepidant
eam tam turpem et imitabile dicit in p' nullum p' h' be se ferunt
tuli gemis in eam non esse quicquam vel quo renouari non
posse mirabili opinetur infamia Et tamen p' remotis ab aliis
suo reus obp'issimam que stantibus quas carnali corde videntes
necesse est in p' in opiniones flos noxias monstruosasque la-
bant et p'valuat Unde illud p'issime teneant qd omnia
anime rationali sunt nullus d'p'ntationibus ambagibus nali et

oculorum luce se amittat. cumq; ad hoc negotium non tamen in illo impe-
dimento esse sentiens se in optima mente attollat quod ex eo quod
aliquid est. cum enim quod finis non est sit nisi finis quod
ex oculis emittat quod illa non admittat nisi ad corpus formas
colores q; penitus huius q; ipsa in inabilia longe diffinenda emittit
quod corpore quod non nisi intellectus atq; ratione conspiciat quod
nullius carnis sensus apparet. Quia ipse non est quod huius fin-
mane anime natura nec terra nec aqua nec de aere nec
de igne quod. Sed tamen effluens corpus finem nam huius est finis
Iam quidam dicunt quod in carnis ipsa est qualitas. per se huius
corpus nam admittit. i. per lucem et aere. Nulla enim in huius
quod vel sensus in corpore est vel ab anima potentens corpus
motus. Sic autem prius esse debet nosse quod facit. ita sentit prius
est quod mouet. Anima ergo quod res est incorporea corpus quod
in corpore mouet est. per se est ignis vel pars huius et aer prius
agit. Et per hoc tota quia transpore sunt corpus sic finis et
terra. Unde carnis corpulentia solidatur quod magis sunt
ad faciem subdita quam per dicit ad faciendum. Non ergo nunc videtur
dicitur factus est homo in anima nunc quia mouet. sed quia per se
cepit incorpore. Quod est animate nunc quod diffinenda carnis
in anima. Nam mouet et arbusta non tamen extrinsecus impellit
velut cum mentis agitat. sed illo motu quod intrinsecus agit
quod ad maximum partem quod arboris pertinet quod dicitur prius
in radicem. itaque in ea quibus constat herbe nate vel ligni
Nihil enim huius finem in motu. Sed iste motus non est po-
tens quod illi qui finem copulat ad corpus ad ministrum. per
in animal quod. quod notat septima anima. Vnam Nam et nobis
nisi in esset etiam ille motus non crederet in corpore nec illos
capillos quod per diceret. Sed si huius posset in nobis sine finem
motu quod illa spontaneo non dicitur homo factus in anima. Vnde
promde quia pars cerebri anterior. Unde sensus omnes dicitur finem
ad finem collecta est atq; in facie sunt ipsi velut organa per-
tinent excepto tangendi finem qui per totum corpus diffundit
qui tamen etiam ipse ab eadem anteriori parte cerebri auditur huius in ta-
lum quod reator finem per huius atq; finem ad medulla per med-
de qua loquuntur paulo ante dedit. Unde huius utiq; finem
in tangendo et facies sic totum corpus exceptis sensibus in ta-
audiendi olo finem de gustandi qui in sola facie placati per
ideo septimum arbitror. quod in faciem deus supplens homi-
flatum nunc cum finem est in anima. Vnam. Anterior quippe
pars posteriori nunc per huius. quia illa dicit illa per huius et
ab ipsa per ab ipsa illa motus est per quod finem per dicit accedat
Et quod cerebri motus qui finem per huius per huius in ta-
nullus est agere aut in ta- ipse spontaneo motu nisi per
ad interum nunc non valemus ideo tres tamquam ventriculi

sed et manifestant. Unus autem ad faciem aquo animus spiritus
 alio potior ad eundem aquo motus animus. Hinc in utroque in quo
 medietas regit et manifestat. nec enim spiritus sequitur motus non quia
 hanc quod faciendum si finis quod facit oblitus h' illi tunc medi-
 etis probata esse dicunt quando et ipse partes a se affert morbo
 et defungent officia vel penae vel moneri membra vel motu
 corporis remitti putat quod valent singule declarantur et ipse
 ad hunc emendat cum rei reparande perficeret exploratum est. Sed
 anima in istis tamquam in organis agit. Nihil horum est ipse sed
 vivificat et regit omnia et per h' corpus consilium. et hinc in te
 in qua factus est homo in animam vivant. Unde ergo
 sit ipse. Equa velut in e. Deus hinc statim fecit que anima
 dicitur. Unum quod motu corporis et actus. sic enim Deus omnia in
 tunc sit anima omni corporum ratione nature dignitate per
 cellit per hunc tamen et actum quoniam ipse quoque mundo perfectior
 sunt corpora magis quod sit faciendi instantia quam parietis
 corporum tunc per hunc et hanc tamquam ea que spiritus similia
 sunt corpus administrat. vivit enim aliquid in corpore
 unde vivit non h' est quod illa et h' est anima cum vivit
 non illa que vivit et tamen afflictae corporis moleste solit
 accionem suam quia illi regendo ad est turbato eius temperamento
 impeditur auditum. et h' offensio dolor notat. Et aer quoniam hinc
 infusus et per voluntati ut media maneat non a ipse ve-
 hementis est. et illa pars media motu membrorum vivit in me-
 dia teneat non ipse memoria est. Denique et h' eius tamquam
 mystica in quibus per turbatione omnia deficiunt et si sit hinc
 vivit penae et in istis moneri tamquam non hinc enim affit
 ad cedit. Si autem non illa deficiunt ut in morte apparet et hanc
 eius intentio tamquam vivit vivit hinc labentia nec valet
 Et in quibus rebus hanc in cognoscit que pars in istis in tempore
 si in per potius medicina fuerit. Namque aliud esse ipsum aliud
 h' eius corporalia mystica vel nasa origina vel si quid apertis
 dici possunt hinc evidenter elucet quod plura; se vehementer co-
 gitationis intentione vivit ab omnibus per hunc penitus recte
 voluntibus multa parva nesciat. Et per maior intentio est in
 istis maxime qua pedes agebant. Si enim non tanta est
 cogitationis intentio non stat ambulat loco sed tunc tunc
 est in parte illam tunc media vivit corporis motus
 non valet ante obliquitur aliquando et unde vivit et quo car-
 na sed sua in aliud advocata. Quia per istas corpora
 celi corporis quoniam per hunc et hinc et deus que primo
 ex ipse in istis anime vivificatis cognoscit in corpore. nec
 quoniam sunt quia hinc et hanc non ad corpus proximum
 spiritum tota moles ad vivit. Vivit deus et h' confuso

et supposito celo corpi vntati inuenit aut admodum An et ipse
Simo ut carne fecit no est ad rem ptines qstio Vnde qre
corpus vntat posse in animaz credi absurd est Quid obre
net illud audiend quod quida pntant quoniam quoda esse
corpus Vnde sunt anime quod nec tra nec aqua sit nec aer ne
ignis sine ipsis sit pntentor atqz tremis sine ille celestis purus
et lucidus. sed nescio quid aliud quod caret visitata nomine
sed tunc corpus sit Si em qm h' sentit h' Snt corpus
quod nos natam qualibz longitudine latitudine. altitudi
ppatm loci occupat Neqz h' et anima n' mdesta credenda est
Cumqz em tale est nisi multa no dicam mgeniqz sui
parte lincis Simdi vel amptibi p' Quid anima p' patet
nullo modo possi nosse tales lincas q' plangim p'cau ne
h'nt quales in corpore no posse iueni mcho q' nomit
nec ipa aliquid tale occit cum se nescit no possit etiam
qn n' cognoscat inquit. cum em se quit nomit quod se quit
quod nosse non posset. si se no nosset Neqz aliunde se quit
quam a se ipa. cum go quente se nomit. et ome quod mo
net tota non cum itaqz se quente non. totam se nomit
go et tota se nomit neqz em et aliud aliquid. sed seipam
totam nomit Quid go ad h' se quit p' quente se nomit
neqz em p' nesciret se posset quente se nomit neqz em p'
nesciret se possi quente se p'are se. h' m pnti Quid ad
de se quit quid antea fuit vel quid futura sit quit. De
finit go m' m' se suspitai esse corpus Quid p' aliqd
tale esset talem se nosset que magis se nomit qm celum
et terram que p'at fm corpis omnes nomit. omittit dicere
quia id ems quod etia p'ora h'nt intelligit vel reli vola
alia cum f'itacula sua p' m'os repetunt que capint p'
quos om' verum corpus nullo modo emqm corpi simile
est Et itaqz h' p'at corpi esse simile Sed n' corpore
verum similitudines totment At p' h' corpus no est. quia
dum est eas similitudines corpore illu no solum meent
detine veru etia imabiles parvito figurat quato m'
alia quch in suo corpore esse anima simul p' Si a cor
atqz subam no quid admittenda est lo ne non iueniam
que loquetes ea que corpa no sunt atqz p'ly Distingua
no tunc nimis est & nome laborand Nam et nos dicim
quicqz anima est. no esse h'oz quatuor notissimoz eloz
que manifesta sunt corpa. p' neqz h' esse quod deng
Quid sit aut no dr melius quia anima vel p'ns p'ite f'lo
ne additur nite. quia et ille aer p'ingit dicit p'ns quoniam
quam et animaz etiam aerem appetantem nram no possit

inveniri nomen quo ipse designatur natura que nec corpus nec
 ens est nec vita sine ipso qualis potest credi in arboribus nec vita
 sine rationali mente qualis est in personis. sed vita anime mori
 quam angelorum et futura quod angelorum si precepta sui rationis
 habet implet. Unde sit a. i. de qua velud materia facta sit vel de qua
 postea beata quod natura deservit vel utrum animus ex nihilo factus
 sit etiam si dubitatur et quidam. illud tamen minime dubitandum est
 et per aliquid antea fuit adeo factum esse quod fuit et cum nunc
 adeo factum non anima viva sit. aut enim nihil fuit aut habet quod
 est. quod fuit. sed illam qua querebamus. quasi eius materiam
 Unde facta est iam satis retractam. Nunc per animus non fuit
 quod est quod modo possit intelligi quod talis eius res fuisse
 dicebat in primis in dicendum operibus dei que fecit deus hominem
 ad imaginem suam quod non secundum animam non recte intelligitur
 Verendum est a. ne cum dicimus non ipsas res nostras atque substantias
 que future sunt deum esse deum tasset omnia simul sed eorum futurorum
 quodales tales res putem materia quodam deus que sunt in re et
 res rationes secundum quas iam possit dici deus fecisse hominem ad
 imaginem suam cum corpora non deum deus simpliciter cum non deum
 animam flando simpliciter et corporis quod humanam etiam si sunt alia
 occulta ratio que futurum erat in forma et erat et materies de
 qua formaretur. et sic de qua magna modo per illa ratio tamen
 in semine latente anime ad faciendum et flatus facienti qui est
 anima hominis que ibi ratio rationalis primitiva condita est cum
 deus faciemus hominem ad imaginem et similitudinem nostram
 quod non secundum animam recte intelligi non potest si nulla erat natura
 non quod tunc si non habet ratio modo erat non mirata non deum quod
 erat condita et non quod deum est fecit deus hominem ad imaginem
 que dei. Si autem iam in creatura erat habet est in his que per
 omnia canat deus. in qua creatura erat utrumque coram vel spirituali
 Si per spirituali agebat ne aliquid in corporibus mundi per celestibus
 per terrestribus et erat in ea habet rationis ante quam homo in
 sua propria natura conditur per in ipso homine iam propria diceret
 vitam latet orare quod est ratio quodam que non operatur
 non per quodam atque conceptum aut et illa natura creatur per spirituali
 in qua latent erat habet ratio modo agebat secundum operis et non quod
 erat. aut non quodam rationem future anime humanam vel futuram
 animam tamen in propriis ipsis esse non possent. sed in alia
 creatura ita propria mente per quodam ratio non potest esse nisi
 in aliquibus exemplis perfectis quod naturis. Parentis ergo anime
 instituta est aliqua creatura spiritualis in qua sit ratio future
 anime que non in existat nisi cum ad eam deus. formidat

hominem facit. Neque enim et ex homine fetum vel seminis vel ipsa
iam pl' tat et format in se deus per sapientiam attingere n' q' p'p'
sui iudicia ita ut nichil inquantum in eam intrat. Et p'cedit
afine usq' ad fine fortis et supponit omnia suavia. Et ne
scio q' admodum possit intelligi adh' t'm creatam. neq' quaz
pprialem que in di adombz per illos in dies facis no ca
memoraret cu deus homines fecisse. Modie deus est quem
no dnm in p'p'a natura fecit. sed adh' ratione tali in illa
creatura que memorata no est. Magis em debuit ipad
memorari que sit a sumata aut n' non adh' esset s'm
sue cause p'cedite. ratione facta da. An forte in illius dici
natura quam p'mta co'didit si p'p'is intellectualis dies ille
recte accipit. Hanc facere anime flem ratione deus inseruit
cum in die fecit homines ad ymaginem suam tam s' v'ingz
p'figens si q' cum p'q' illos in dies facit n' videt corpus
eius talem ratione in natura de et anime a' in natura
illius dici creasse deatur. Sed quid aliud dr cum h' dr
nisi anglicus p'm. quaz p'nt esse anime si sic in illo
est humane creade p'condita ratio p' in homine future
p'his sic in corpore q'mtuhz humanor p'ntes homines
amatz a' ingeli creator vo amatz et corp'm deus.
Sed corp'm ex homibz amatz ex angelis aut p'oris cor
p'bus corp'is extra et p'oris anime ex angelica natura nisi
rationes eorum tales p'p'at q'm p'mta fecit homines. In his
que sunt omnia creant. Semper iam homines ex homibz
corp'is ex corp'e amatz ex anima. Dm e' h' angli aut an
glorid filium esse d'ne animam p'd multo d'mis celi cor'e
quanto mais et sic multo magis in qualibz corli creatura
tanpalis anime ratio p'condita cum facit. Dm homines ad
ymaginem et similitudine suam anteq'm cu suo tempore deus
format flatu amaret si absinde creditur amatz talit'm
natura angelica co'didisse. Illud go n'cunq' v'tru forsitan
v'm esse possit quod e' humane opiniononi tollerabilis in
videtur. Dm nullis p'mis opibz que sunt omnia creant
amatz etia humanam casse qua suo t'p'e membris ex limo
formati corp'is insperaret em q' corp'is in illis co'ditis rebz
sunt tam casse tanpalis p'condit quam fiet cu faciet cet
corp'is humanam. Nam neq' id quod d'm est ad ymaginem
suam in p' in anima neq' illud quod d'm est in ap'lm
et f'mar in p' in corp'e v'te intelligim. Credatur go si
nulla p'p'taz auctus seu int'it' ratio q' d' homines ita
f'm i' vi die i' corp'is q'd humanam ratio tanpalis i' elomet

anima vero Nam ipsa crearetur sic prout condita est dies et
 creata latet in opibus. Et donec eam sit tempore sufflando sic
 inspirando formato ex limbo corpori infere. Et hoc rursus non
 nuda dicitur questio. si enim iam facta erat anima et latebat in
 ei possit esse melius quam ibi quid ergo fuit nunc. ut anima innotet
 vniuersi imperetur nunc hinc eam in qua peritudo ipsum quod cor
 reamit offendit. Unde eam multo requirit laboris erumpna
 dampnatores amicitia. An illud latet quod ad corpus
 ad inspirandam voluntate ipsa sua inclinata in qua vita corporis
 quod iuste et iugiter vivere per hunc huiusmodi quod dicitur vel primum
 deus facit vel de iniquitate supplicium ut nec aperiatur illi finis
 Sic quoniam qua de videri natos melius egisse per bonum seu
 mali. Illa quippe inclinatio voluntatis ad corpus non dicitur est
 actio iusticie vel iniquitatis. Quia ratio reddenda est in iudicio
 de receptis uno quoque prout ea que per corpus gessit sunt bonum
 sine malo. Eius ergo iam non et illud creditur quod de vita
 ad corpus venit. Vbi si vellet prout eius preceptum age in deo
 accipere nunc etiam atque angelorum societate. si autem contempneret pe-
 nas iustissimas licet sine laboris duntaxat sine ignis eterni
 An quis hunc ipsum deo volenti obtemperasse iam utique bona
 actio est. et de quod videri natos melius egisse bonum vel mali.
 Tunc si ita sunt factura que non in eo que rerum animarum prout
 creatam nisi esset perfectio future operis sui et iusta vel iniqua
 Annus quippe incredibile eam potuisse ipsa voluntate incli-
 nari ad corpus vitam si se ita iniquitatem dam peritudo esse
 posset nisi iuste supplicium perpetuo puniret. Iuste prout ceteris
 laudat in omnibus qui fecit omnia bona valde iniqui enim
 ex his tam laudandus est quibus perfectam dedit. cum recte lau-
 datur. etiam quia peccata creant quibus est natura humana in-
 stantior que in ipso prout natura quippe hominis ex deo
 est non iniquitas qua se tempore in voluit male utendo hunc
 arbitrio quod tamen si non huiusmodi in natura rerum in qua excellit
 cogitandus est quippe homo iuste uiuens etiam si presentis future
 et ibi videtur est excellentia voluntatis boni qua non in pe-
 diatur ad recte uiuendum et deo placere. Quod ignarus future
 in ex fide hunc creatam quippe non est esse in rebus quod dicitur
 de bonitati quippe aut penas non ut eam licet per presentis iniqua
 est equitati. Et ad hoc sit anima ut mittatur in corpus quere
 per utrum si voluit complatur. Sed melius creditur hunc naturam
 velle in ea natura creari ut velit. sic naturale est nobis
 velle vni bene male aut nature iam non est ne. sed prout
 voluntate quod iuste pena consequitur. Frustra ergo iam quod
 ex qua veluti materia sit anima si recte intelligi potest.

in illis primis operibus factum cum factus est dies Sed omnia que
non erant facta sunt. sic et h' int' illa q' et si mater alia forma
bilis fuit et totis et specialis ne tñ ipa instituta nisi addo ex
quo sunt omnia. que quidam formatam suam no tempe hon-
gine pcedet p' nox tñ. quid em' dñia specialia facta omnia con-
gomeremus credi. Si aut' aliquis no vult cum existimare factum
in p' cum formato corpi est spirita ip'e videat quid videat
cum quatuor vnde facta sit aut n' ex nichilo. Dñs est dñs
aliquid facit. vel facit p' illam confirmatam opm suoz. et
d' intueri quo exphiet vi die. factum homines ad ymagines
dei. q' nisi p'cedat animas ne intelligi no p'li. magna nata
temporalis vnde facta sunt. aut no de nichilo sed de aliquo iam
exite factum dicit esse animas et laborabit inquirendo que na-
ta natura sit utrum coelis an specialis p'cedat eas q'ones
quas sup'ius dñs memet quoq' illa molestia n' ad h' q'rat
magna p'cedat creaturaz in vi diebz p'cedat q'ratu' eadem illa
vnde facta omne quam nōdum vel de nichilo vel de a to fe-
cit quam p' eo modo dñtate voluit n' dicit vi die etiam
dñs factum esse homines. sed h' recapitulando p'ca que
moral' videt de mihore quid dicit. quia masculin' et feminaz
fecit eos et bñdixit eos tñd p' et ipam. ea die factum esse
dñm esse. Rñdrit attendat quo assent vi die facta vola-
tilia que adducta sunt ab adam cum p'cedat omne volatiliu'
q'nto die factum insimet. Item vi die signa facta etia quaz
padiro plantata sunt. cum ead' p'cedat h' creature q' h'io
diei tñd. Ipa etia vba consideret quid sit cietat ad h' dñs
omne lignu' p'cedat ad appetit et bon' adeptu' tamq' illa que
tñd die facta cietat no essent pulchra ad appetit et facta adeptu'
cum in h'is cent' opibus que dñs fecit omnia bona tñd
p' etia fñp' dñs adh' dñs omes bestias ag' et omnia vola-
tilia celi. tamq' illa no sunt omnia. que p'mo p'ducta erant
vel post illa p'ducta erant. Neq' em' dñm est fñp'it
dñs adh' dñs celi bestias agri et celi volatilia celi q'
que m'ia vel facta vi vel aliqua v die p'dupit. Sed omes
bestias m'und et omnia volatilia. Neq' no et illud cogitet q'ad
mod' dñs et vi diebus fecit omnia p'mo ipm diem p'do
finametu'. tñd p'cedat m'is et tñe atq' ex tñe h' bñm et lig'
quarto l'maria et p'da q'nto aquar' animalia. Sexto tñe
Et p'ca dicit. cum factus dies fecit dñs celum et terram
et omne vnde ag' q' quid ad factus e dies no fecit nisi
ipm diem. quo etia omne vnde agri fecit ante q'm est
super terram et omne fñm anteqm exordet' tñe em fñm.

cum exortum e no ante qm exortetur qm no dicit n poptue
 dea reuocaret dement etiam poptum esse qm vult meum
 reanit omia siml Et videat q admod siml rata diti possunt
 quoz arato pparis temporalibz dicit no horaz tm p d et
 dicit Cuiet quoz videret qis vtrunqz pt vni quod qvum
 nidi pl et dnm in die vn ab omibz opibus suis regnans
 p quod Venetoz dicit libet et npx nre cum opari quod d q
 dicit respiciat etia q dea sunt confirmata quomo cad dca
 sunt mchoata hnt om omibz dnm poptum testimonis
 qua esse valem nemo dubitat nisi infidelis aut impius
 adillam suam dicit siml npx dnm ab exordio
 pculi pmita siml dnm p omia siml. quoda em condit
 iam nre natut quoda pognit em p p no solum pntia
 om etiam futura fecit ompe et ab eis fcs regnauit ompe
 npx corp dnm ad mstratone atq regimie caret eam
 ordines opm et temporal qm et confirmant ea ppl om ge
 minu amicitia et nro am ppl pclarum pparatm npx
 p confirmata regnaret ppl mchoata nre npx oparet d
 p possunt h melius intelligi no pnt no resisto vni nre
 etiam fano Nunc tunc dnm qm mppravit homi sup
 flando mens facit mch q fino npx qma ex deo p est npx no
 sit suba dei et p mcorpea a no sit corpus sed p no. no d
 suba dei genituz nec d suba dei pcedens. p factus abo
 nec ita factus ut m ems natam n ulla corlis vel mronalis
 nre videret ac per h dnm et qd pt in mortalis fm
 quoda nre mod q nullo modo pl amitte fm quoda
 no nmutabilitate que pat vel dicit si vel melior no dnto
 etiam mortalis possit intelligi qm nam nmutabilitate solus
 ille h d qno p dnm est qm solus h d morthate. ceta
 que m hie libro d pceptando locuta sum ad h valeant legem
 ut a nrm quoda mod sum affmadi temtate quoda sunt
 que no apte poptima loquut aut p quoda mod iste non
 placet quoda mod ipm q sum. stiat npx p me p d dte non
 obuiat. p aut non pat aquo mbo no d pparatm motum
 regnat ut **Sequitur liber octauus.**

Et plantauit dno hanc in eden ad oriente et posuit ibi
 hanc q fuit Non ignoro de paradiso multos multa
 dixisse Tres tunc dicit re quasi gnales sunt sine vna corp
 qm tm corpali paradisu mthigi uolunt. aha corp q pnal
 tm stia eorum qm m vtrqz modo paradisu accipit alias
 corpali al aut pnal dnm go ne dca fca mch fa
 teor placet suam dnm hanc suppi nre loqm de pa
 dno quod d q dca dignabit vbi hanc facto dnm

quod utique corpus humanum est in paradiso coram collocatum intelligitur in
quodammodo ipse adam et si aliud aliquid fuit secundum id quod est factum
fuit dicitur apertis. homo enim in ipsa natura expressus accipitur
qui in ipsa terra in quo quodammodo et propagata plebs in ipsa mortuus est
sic moritur ceteri homines. etiam si non per ceteri experimentibus natus
sed sic prout oportebat ex terra factus est. ita et paradisi in qua
enim collocavit dominus nichil aliud quam locus quidam intelligatur
ita per in hunc hominem dicens narratio quippe in his libris
non quod locus figuratus verum est sic in tantis tantorum
sed omnia gestorum per in regum libris et huiusmodi ceteris. Quia
quia illi ea dicunt que mente humane usque notissima sunt
non difficile una promptissime prout accipitur ad hunc ut de
inde ex illis quod etiam futurorum res ipse geste figuravit extul-
patitur. Vbi autem quia dicunt ea que visitato ne cuius in
tibus non occurrunt nolunt ea quodammodo per sed figurate sed in
atque ex illo loco nolunt maxime huiusmodi a verum gestorum
narrationem ex quo duntaxat de paradiso adam et eva quodammodo
gemini. quod vero visitato nobis per illis quod omnino totum
inquit vel quod enoch translatus est vel quod gudeo eius
et filius peperit et ea quodammodo. Sed alia est maxime narratio
fuerit mirabilis et alia instituta creaturarum. Illi enim ea ipsa
instituta vident alios esse tamquam tales modos verum ab
miraculis que magnalia nominantur huius autem ipsa insinuat in
naturam quibus videtur. Et ideo instituta et ipsa quia prima
Nam quod tam ante exemplo et per patrem factum in rebus in
natura quodammodo quod videtur. Nam quod ideo creditur est de non
fecisse mundum. quia non facit mundos. aut non facit solem
quia non facit soles. et huius quod non de paradiso sed de ipso hoc
primus duntaxat videtur. Nam vero cum ipse per creditur
ad ea factum per a nulla factus est tunc paradisi nati
ita factum videtur quod admodum vident filias si. Ad nos
quippe loquor qui cunctis huius huius periturum corpus non quodammodo
non per figurate paradisi intelligi nolunt. Nam qui omnia
adverant huius huius alias cum eis alii eorum quodammodo et huius
in hoc ipso ope in quo quodammodo valens ita de fedam ad hunc
in qui non rationali motu per animi prout vel hebetem
credit ita duntaxat. nullam tamen invenit rationem unde flet
esse quodammodo in. isti in qui fides huius huius duntaxat huius et
volunt paradisi ad hunc bonitatem per etate intelligi locum per
invenit huiusmodi huiusmodi neminem operatum eundem quod ma-
gnum et fonde magno ferendo cum vident nonnulla huius
magna opera tota ac tanta in recta plusque occulto ope
dei in quo quodammodo credant ipsum si omnes ita factum
quodammodo in quo videntur. Aut per et ipse figurate.

intelligenda est quis genuit cayn et abel et jeth am et ipa signi-
 rate tñ fuerit nō etiam homines ex hominibz nati. De p p mo
 go attendant istam psumptōz quō tendant et conetm nobis
 tñta que pñta gesta narrat m ex pñtōz pñtat accipe
 et mō em p q a non foveat intelligēdū quid ista etia signi-
 figurata qmoneant sine ipso pñtōz nāz vel affōmō sine
 etia futurōz. Sane p nullo modo possint salua fide mātis
 ea que corpali h' nomāta pñt etia corpali accipi. quid aliud
 manet m p ut ea pñtōz figurate ita intelligētiā qm pñtōz
 itam m pñt culpavem pñtōz am p nō solum nō impedim
 om etia pñtōz asserunt dñi eloqui narratōe h' est cōtū
 mētē nemo erit vñ pñtōz tam infidelis pñtōz qm om
 ea pñtōz reglām fidei expōitā pñt mōt malit m pñtōz
 remanē pñtōz si forte illi m pñtōz fuerant nō m pñtōz figurate pos-
 se accipi. Nam et ego contra manicheos qm has hās vñs
 testamētū nō alī quā oportet accipiendo errant pñt omō nō
 accipiendo et detestando blaspheimas. Quos compēsi libros re-
 tenti tempore compōm mōt cōtō nōlens corp qñtōz dñi
 mētā vel erigē mētōm ad quēdā m hīs quā adēunt
 omā qñdā modō possint pñt accipi magis q nō possint accipi
 mētōz aut mō pñtōz atq. Difficile ne recordarer quid
 figuratōe signent ipa que ad hām i venire nō potm qñtā
 vālm bñtate atq. pñtōz tate andi vel expñtōz ne vñ
 multa lōc vel multa dñtōz ob sēntate dñtōz i manā
 ea fñmē nō auarent mēmōr tamē quid maxime vālm
 nec potm ut nō figurate sed pñt pñtōz tñta mētē
 rent nō omā dñtōz etiam pñt pñtōz mētē. dñtōz
 m pñtōz parte pñtōz libri ita pñtōz. Sane mām qñtōz vñ
 hñt omā que dñtōz pñtōz hām accipe. i nō alī
 intelligē quā hñt pñtōz et pñtōz blaspheimas et omā
 vñtōz fidei rathōe pñtōz nō solum ei nō est mētē
 sed pñtōz mētē laudandā mētē habendā est dñtōz
 om mētē exīus dñtōz n pñtōz et dñtōz dñtōz que pñtōz pñt
 intelligat m pñtōz atq. m emētē pñtōz ista cōtō
 dñtōz hñtōz autem apñtōz aqñtōz tam multa dñtōz
 vñtōz testamētū pñtōz emētē modm qñtōz quē
 mētē dñtōz admātē illo qm nos pñtōz qñtōz pñtōz ad hñtōz
 omā istas figuratōz rerum pñtōz rathōe fidei pñtōz ad
 hñtōz pñtōz ad pñtōz pñtōz expñtōz nō pñtōz
 tes mētē dñtōz qñtōz pñtōz pñtōz pñtōz pñtōz dñtōz
 vñtōz dñtōz hñtōz dñtōz hñtōz qñtōz vñtōz
 dñtōz ut ea dñtōz mētē atq. qñtōz nō fñtōz
 qñtōz opñtōz exīstōz etia pñtōz pñtōz pñtōz
 pñtōz hñtōz nō pñtōz allegoriatōz signi pñtōz esse
 mōstōz pñtōz ea que pñtōz vñtōz ostēdē pñtōz

et que feruntur de paradiso p[er]f[er]ente m[er]it[um] plantar[um] go dens paradisi
in delicias h[ic] e[st] in eden ad oriente et posuit ibi homines que f[er]at
sic em[er]it p[er]f[er]tum est quia p[er] factu[m] est Deinde recapitulat n[on] h[ic]
h[ic] q[uo]d b[eat]us p[er]f[er]it o[mn]ia q[uo]d admod[um] factum p[er] h[ic] e[st] q[uo]d admod[um]
paradisi s[un]t d[e]i plantar[um] et illi homines que f[er]at q[uo]d p[er]f[er]it p[er]
em[er]it p[er]f[er]it Et erat ad h[ic] d[omi]n[u]s o[mn]em lignu[m] pulchru[m] ad aspectu[m]
et bonu[m] ad esum n[on] d[omi]n[u]s et erat d[omi]n[u]s d[e]tra aliud lignu[m] v[er]o
cetru[m] lignu[m] sed erat m[er]itu[m] d[e]tra o[mn]em lignu[m] pulchru[m] ad aspectu[m]
et bonu[m] ad esum Nam go tunc p[er] d[omi]n[u]s erat d[e]tra o[mn]em lignu[m] et
pulchru[m] ad aspectu[m] et bonu[m] ad esum h[ic] e[st] d[e]o die Nam sexto
die d[omi]n[u]s erat d[e]i uob[is] o[mn]e pabulu[m] seminale seminis p[er]f[er]it
quod est super o[mn]em terram et omne lignu[m] fructif[er]o quod
h[ic] in se fructu[m] seminale seminis quod est nobis ad esum
Nam go aliud est eis et d[e]o aliud m[er]itu[m] d[e]i noluit n[on] op[er]ari
sed cum ex h[ic]is g[er]m[in]ib[us] s[un]t ista ligna in paradiso que iam d[e]tra
t[er]cio die p[er] d[omi]n[u]s erat ad h[ic] ex p[er] d[omi]n[u]s in tempore suo quia tunc
p[er] quod p[er]f[er]it est ea p[er]f[er]it p[er]f[er]it t[er]tiu[m] talit[er] factu[m] e[st] m[er]itu[m]
h[ic] e[st] quod tunc ea p[er]f[er]it d[e]i latet acceptat quia d[e]i
f[er]it ut erat m[er]itu[m] talit[er] d[e]tra p[er]f[er]it in manifesto in tempore suo
t[er]cia go d[e]i vi die d[omi]n[u]s erat d[e]i vob[is] o[mn]e pabulu[m]
seminale seminis quod est p[er]f[er]it o[mn]em terram et c[etera] n[on] p[er]f[er]it
vel tempore v[er]o p[er]f[er]it v[er]a s[un]t p[er]f[er]it in v[er]o em[er]it t[er]cia
patetia d[e]i aut hominib[us] quod s[un]t tempore p[er]f[er]it d[omi]n[u]s
d[omi]n[u]s n[on] m[er]itu[m] p[er]f[er]it p[er]f[er]it p[er]f[er]it p[er]f[er]it erat ut
homo iam delin[qu]it formatus et flatu d[e]i animatus et quicquid
ex illo humani g[er]m[in]is existeret v[er]it eis ad esum que p[er]
f[er]it exortura erant ex illa d[e]i g[er]m[in]is quoniam d[e]i ad
acceptat em[er]it f[er]it tales rationes in creatura q[uo]dens tamq[uam]
existerent loquebant[ur] m[er]itu[m] atq[ue] m[er]itu[m] m[er]itu[m] q[uo]d nec
oculis vidit nec auris audivit sed p[er]f[er]it em[er]it p[er]f[er]it n[on]
conclavit Illud plane quod p[er]f[er]it et lignu[m] vite in medio
paradisi et lignu[m] p[er]f[er]it d[omi]n[u]s p[er]f[er]it bonu[m] et malu[m] Diligenti
p[er]f[er]it est ne cogat in allegoria n[on] ista ligna f[er]it
sed aliud aliq[ui]d nomine lignu[m] f[er]it Deinde est em[er]it d[e]
f[er]it lignu[m] vite est o[mn]ib[us] amplexib[us] cum v[er]it
cum p[er]f[er]it v[er]it m[er]itu[m] et in d[e]i civitas qua illa p[er]f[er]it
condita est Et p[er]f[er]it p[er]f[er]it p[er]f[er]it d[omi]n[u]s testis
f[er]it erant t[er]m[in]e d[e]i etiam m[er]itu[m] d[e]i Et cum xpus
p[er]f[er]it lignu[m] p[er]f[er]it p[er]f[er]it nos m[er]itu[m] erat m[er]itu[m] et
petra que agm[en] s[er]ienti p[er]f[er]it lignu[m] p[er]f[er]it manavit d[e]i
d[e]i petra aut erat p[er]f[er]it Aliud q[uo]d erant illa o[mn]ia
d[e]i p[er]f[er]it sed t[er]m[in]e p[er]f[er]it f[er]it Et quando anavate
memorata s[un]t n[on] erat illa f[er]it lo p[er]f[er]it carum v[er]o
ex p[er]f[er]it n[on] n[on] erat p[er]f[er]it p[er]f[er]it d[e]i go
et lignu[m] vite q[uo]d admod[um] et petra p[er]f[er]it nec s[un]t m[er]itu[m]

verum spualud corpali puitate noluut h' omnem deus in paradiso
 vivere erat ei go in lignis cetis alimentum in illo a' p'curamentu
 quod signans in p'p'iam de qua p' deum est. lignu mte e' am
 plectendu cum quomodod' de p'o d'ictu. p'p'ia manans est
 p'ietibz cum h'etate quippe appellat' quod ad eam signand
 p'cessit ipe est omis que m'olatus in p'p'ia tunc et illud no
 tantu de signabat' sed etia faciendo Neq' em omis illa
 no erat omis plane omis erat et bradebat' et madurabat'
 et tu co no p'cto aliud etia quida figabat' Non p' ille vi
 tulus p'gnatus qui mozu filia vententi in epulas resq' e'
 h' quippe ipa narrato signat' est no signa rezp signo
 gestoz Non em h' ewanghista dnm narrasse narravit p'm
 q' narravit ewanghista etia sem est dnm in thia locutu
 fuisse p'p'is aut dnm narrato p'p'ia fuit de qua m'q'm
 exigitur m'p' etia ad h'm f'at' m'p'ent' que simone p'p'
 ruit' x'pus est lapis unctus a iacob et lapis rep'batu
 ab ed'ificantiq' qui factus est in caput anguli Sed illud
 etiam in rebus gestis factum est. h' a' m' in figuris p'dictu
 illud quippe p'p'it narrato rezp p'p'itaz h' p'm'ator
 tm modo futuraz Sic et p'p'ia i' ipe x'pus lignu mte
 est in paradiso spuali quo m'p'it de v'nte latitudo etia e' aut
 quod eam signaret lignu mte et in paradiso corpali quia
 per illa p'p'ia dixit que p'p'is temp'ibz rez gestas narra
 per hermes corpali m'p'ibz contine' f'm et in corpoe
 vmente ibi q' f'at'at' narravit Aut p' q'm'p'm p'ntans
 m'nas cum corpoe exresserint locis corpali m'p'ibz q'tucl
 cum sint in me corpoe a'fferat p'mam suam Non de em
 qui f'ameant ut etia illum d'mte p'ntente in loco utiq' coeli
 fuisse cotendunt p'p'm q' omnia d'mo esse corpoeam p'p'
 ardente lignu et p'illam aque de lazar' digito q'cupita
 p'm'icare no d'ubitet cum quibz go de tam magna q'oe
 in illa tem'itate co'p'ugo nichis e' em d'ubitare de oclis
 quam lagare de m'etis illum quippe d'mte in ardore
 penaz et illum p'ampem in ref'gerio gaudioz intelligedos
 esse no d'ubita sed quod intelligeda sit illa flamma m'f'm
 et ille f'mq' abrahe illa lingua d'mte ille digitus
 p'ampis illa p'is tormeti illa p'illa re f'p'z n'p' fortasse
 am'p'iete q'uentibz a contentiose a d'mtibz m'q'm d'ocit'
 Erro p'me p'ndend' est ne nos p'f'mda ista q'sta et m'lo
 p'mone indigens tardz. p' corp'alibus locis d'mte q'tucl
 etia ex'nte corpibz. patuit ille latus in eum m'roduci p'q'
 d'issim vbi f'ueat corpus p'mi h'mis ut a p'p'ere p'p'az
 loco. si illa m'itas flagrant etiam de hac re q'd vel

quocumque vel arbitrio vtriusque p[er] manus. Nunc q[uod] sapia
no[n] sit corpus. et ideo nec lignu[m] nec dubitu[m] nec dubitatu[m] a quo
quodam p[er]to p[er]cipere aut p[er] lignu[m] i[bi] p[er] corpus eadem
tamen p[er]cipere quodam signatu[m] Sapientia[m] in p[er]cipio corli
ille credens no[n] op[er]atur q[ui] vel tam vel multa in p[er]cipio
verum p[er]cipit corporalia sacramenta no[n] videt vel homines p[er]cipit
cum eis mori aliquo sacramento vnde no[n] debuisse colendit
ad ap[er]t[ur]e. Dicit etia[m] h[ic] q[uod] d[omi]n[u]s dixit q[ui] testat ei scire
esse d[omi]n[u]m eius. p[ro]pterea relinquet homo p[re]m et m[er]em et adhe-
bit uxori sue et erunt duo in carne vna. Sacramentu[m] magnu[m]
esse in xpo et in ecclesia. Mirum est aut[em] et m[ir]o f[aci]e[n]s que-
damod[um] vident homines paradisu[m] figurate d[omi]n[u]m et no[n] etia[m]
figurate f[aci]e[n]s. q[uod] p[er] q[uod] credunt sic Agar et sarra. et p[er] d[omi]n[u]m
hysmahel et ysaac h[ic] quoq[ue] et facta et tunc etia[m] figura-
ta tunc no[n] ad mittu[m] lignu[m] vite et v[er]u[m] etia[m] aliq[uod] lignu[m] fuisse
et tunc sapientia[m] figurata[m] esse no[n] videt. Illud quoq[ue] addo q[uod] p[er]
corpalem cibum tale no[n] illam arboru[m] p[er]cipere qua[m] corpus hominis
sacramente stabili f[aci]e[n]t non p[er] ex alia cibo sed no[n] nulla m[ir]i-
ficatio[n]e salubritate occulta p[er]fecto cu[m] h[ic] v[er]itatis p[er]cipere aliq[uod]
tunc amplius h[ic] q[uod] una collu[n]de homines d[omi]n[u]s abunde d[omi]n[u]m
f[aci]e[n]s d[omi]n[u]s p[er] p[er]cipere vendicant. In forte dubitatu[m] p[er]
aliqua[m] arboru[m] cibum tunc alio[n]e significatio[n]e q[uod] d[omi]n[u]m
hominis p[er]cipere ne corpus eius vel infirmitate vel etate multu[m]
mutaret[ur] aut in occasu[m] etia[m] labetur q[ui] n[on] p[er]cipere etia[m] cibo
humano p[er]cipit tam mutabilem statum ut in f[aci]lilib[us] va-
riis f[aci]e[n]s et oleum d[omi]n[u]s reficere nec d[omi]n[u]s f[aci]e[n]s. Item
h[ic] d[omi]n[u]s colend[us] q[ui]s q[ui] existat et dicit d[omi]n[u]m in m[er]is
m[er]is miracula talia f[aci]e[n]s debuisse in p[er]cipio aut no[n] debuisse
q[uod] v[er]o non vel d[omi]n[u]s p[er]cipere homines vel d[omi]n[u]m v[er]u[m] mulier magis
ibi miracu[m] fecit quam quod sic mortuas suscitavit. Sed
ut m[ir]anda[m] d[omi]n[u]s p[er]cipere d[omi]n[u]s p[er]cipere bonu[m] et malu[m] p[er]cipere
et h[ic] lignu[m] erat m[ir]abile et corpale sic arboru[m] recte et quod
v[er]o lignu[m] esset no[n] dubitatu[m] sed tunc h[ic] nome[n] accepit re-
quirit. Miru[m] aut[em] e[st] atq[ue] q[uod] d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m no[n] p[er]cipere pla-
ceat illa p[er]cipere no[n] fuisse illam arbore[m] cibo no[n] negat neq[ue] cu[m]
q[ui] fecit omnia bona valde in p[er]cipio in p[er]cipio aliquid
malu[m] sed malu[m] fuisse homin[em] in p[er]cipio p[er]cipiti. Optebat
aut[em] si homo p[er]cipere d[omi]n[u]m p[er]cipere alinde p[er]cipere ut ei p[er]
mendi d[omi]n[u]m m[ir]a[m] esset illa obedia q[uod] passim m[ir]i-
d[omi]n[u]m p[er]cipere esse v[er]itatem om[n]i creatu[r]e rationali agenti sub di-
p[er]cipio. p[er]cipere esse et maximu[m] m[ir]u[m] tunc ad v[er]itatem
sua p[er]cipere velle v[er]u[m] cu[m] m[ir]u[m] nome[n] est obedia. No[n] esset
erga d[omi]n[u]m si homo d[omi]n[u]m h[ic] argitaret atq[ue] sentiet m[ir]
ei aliquid inbetur. Arbor ita q[uod] illa non erat mala sed
plantata est sic d[omi]n[u]s p[er]cipere bonu[m] et malu[m] q[uod] m[ir] p[er]cipere

y hibi com ex illa hano edet nulla erat prepti futua infissa
 in qua hano perex p mictid pone dytel quid mdeset me obe-
 diencie bonu et m obedie malum p m ex hie no m figura dic-
 tum sed ve quodam hignu accipieud e emde fructu vel po-
 mo quod m eod napeitur. sed ex ipa re nome mpositu e que
 illo circa vetit tacto fuerut pntura pffluuie aut exont
 eden quod irrigabat paradisu et nide dimissu i quatuor
 partes Et hinc mmi nome est phryson. h' est quod dicit totu
 flum emlat ubi est amr. amr aut illius tie bonu et ubi e
 carbunculus et lapis pffimus Et nome flum pado gnon. h' e
 qm dicit totu flum ethiopie. flumie aut tnd tignu h' e qd
 flum ita affinos. flumie aut qrtum eufates. Scilicet aut
 flum hinc quod amplius pthaya cofmare quam quod val fit
 flum nec figurate tra. que no sunt quasi tm modo aliqd
 nomia tpa sigfiet cum et regionibz per quas flum no
 rissima sunt et omibz se gentibz diffamata qm mme exons
 quomd constat ea prsus esse Nam qnoba eorum nomia
 venustas mutant p tibi flumia dr qm pms albuha
 vocabat. Enon quippe est qm mme dr mltis fison aut
 ille dicebat que mme gonge affluunt Dno res ceta tigs
 et eufates m tigna caa nomia tenuerut Nos oz ad moni
 retu quoq pmta ad p etate hie accipe non m eis figatam
 lom pntare sed res ipas que ita nariatur et esse et aliqd
 etiam figurate Nam qma non posset pabela loms affumie
 aliquid dte quam no ppe quoz esse constaret p dilla d q
 loquimur qm d pcedebat ab wlm m iericho et madit m latrones
 t m m em h' no pntat et plane videat esse figatam heru
 dnc mmtates que ibi nomate sunt hadie qz m loris pms d
 mofruant. Sz h' modo accipemz et quatuor h' flumia si ceta
 que d padip nariatur. no ppe sed figurate accipe nlla
 ncatat tegeret At mme cum pmta ppe res ipas intellige
 iaco nulla p hibeat em no poms autem pmta simplici
 Sequimr m narracione rez gestaz res ve gestaz p q mltu
 tes tunc deinde qmquid alu signit pferantur m io mone
 bunt quod d hinc flumia dr alioz esse fontes notes adp
 aut prsus integritos et ideo no posse accipe ad m quod
 ex vno padip flumie dimittit cum po q tnd p qm
 locus ipe padip acogmone hanc est remotissima nide
 quatuor aquaz ptes dimidi p fidehissima septima teptat
 sed ea flumia quoz fontes noti esse dicunt. alitubi ipe
 subdit et p q mltus p hparid regionu locis alis em ppe
 n tamq m suis fatibus noti esse p hibeat. Nam h' solez
 no mltas aquas fuit qms ignorat Sed ibi hie pnt ubi
 no diu pntas erunt. Corbat igit flumie d eden a d loco
 d hiaz et irrigabat paradisu i ligna omia pulchra

atque fructuosa que deum omni terrarum regionis illius operabatur
Et sumptis deus homines que fecit et posuit enim in paradiso ut
operaretur et custodiret et precepit dominus deus ad dicens ab omni
ligno quod est in paradiso estum edes. Deliquit autem cognoscere
bonum et malum non manducabitis de illo. Et na die autem edisset
ab eo morte moriens. Tunc fructus brevis dixit deum plantasse
paradisum et quod scivisse homines ibi que sumptis recapitulavit
ut narraret quo paradisu constituta sit. Num ergo et illud reca-
pitulando quicquid quomodo deus posuit ibi homines quem
fecit. Videmus itaque quid sit quod scitum est ut operetur
et custodiret. Et quid operetur et quid custodiret. Numquid
forte ageretur. Sed non vult operari primum homines an non credi-
bile quod cum ante peccatum sumptis ad laborem. Ita sane
arbitrari in videretur cum tanta voluntate animi agricolam
quodam ut eis magna pena sit nisi ad aliud amoveri. Sed
ergo de hac re si ageretur tunc utique longe amplius eam quam
necesse accidebat adsumimus. vel tunc vel tunc. non enim erat laboris
afflictio sed ex hilaritate voluntatis cum ea que deus recrearet
humani operis admittit letum facimus pervenit. Unde ceterum
ipse videretur laudaretur quoniam anime in corpore alii constituta ratione
scisset operari ac facultate quoniam anima volens putaret esset
non quod in illa in diligentia corporis cogit. Et quod enim manus
mirabilis quod spectatum est aut ut magis cum rebus natura fin-
mana ratione quodammodo loqui potest quam cum potius semibus
plantatis fructibus insulas arboribus in suis malleolus tamquam
interrogat quoniam radices et quoniam quid possit quid ne non
possit. Unde possit unde non possit. quid in ea valeat. In
more inuisibilis invidetur quod potentia quid extensus ad hunc
diligentia namque ipsa consideracione proprie. quia namque quod plantat
est aliquid nisi quoniam regat sed quoniam incrementum dat. Sed quia
et illud operis quod accedit extensus primum accedit quoniam
inchoat omnia cuncta et quod regit atque ordinat in inuisibilis ibi.
Hinc iam in ipsum mundum velut in quidam magna arbor
rerum oculis cognitionis attollit atque in ipso quod quoniam opera
providentia reperit primum naturalis primum voluntaria. Mutabilis
quod per occultum dei administrationem quia etiam lignis et herbis
dat incrementum voluntaria. per angelorum opera et hominum. Secundo
nam primum celestia superius ordinari. inferius deus
financia prout quod fulget dei notitia in res agere agens in
fundatum inchoat atque ceterum aerem alens primum arboribus
et animalia conari et namque omnia crepare et prout occidere
et quicquid aliud in rebus inchoare nata quod motu geritur.
In hac autem alia signa dei. Breve et digne agere soli prout
tes administrari operari artes et quod alia sine in superna prout
agere prout in hac terra atque mortali ita ut bonis con-
sulatur. et prout malos. In ipso homine eadem geritur.

prudentiae iuge p^{er}am. Primo erga corpus n^{at}ale p^{er} ea motu
 quo fit quo crepit quo p^{er}cepit voluntarium vob^{is} quo illi adu^{er}tu
 ad integritatem curamq^{ue} q^{ue}ritur. Simili^{ter} ga^{te} am^{er} n^{at}ale
 ag^{it} ut imat ut p^{er}ciat voluntate n^{on} in^{tra} d^{icit} ut q^{ue}ritat
 Sed and^{em} in arboris id ag^{it} ag^{it}entia form^{is} n^{on} id p^{er}ficiat
 quod g^{it}ur in^{tra} p^{er}ceptis ag^{it} in n^{at}ale. S^{unt} ex^{tra} p^{er}ceptis in^{tra} d^{icit}ma
 Item p^{er}ceptis am^{er} ut am^{er} h^{ab}eret^{ur} in^{tra} p^{er}ceptis. D^{icit}ur ad
 n^{at}ale et ex^{tra} p^{er}ceptis quod and^{em} ad arboris colendi negligetia
 h^{ab}et ad corpus in^{tra} d^{icit}ma h^{ab}et ad am^{er} d^{icit}ur p^{er}ceptis
 et quod ad arboris h^{ab}et in^{tra} p^{er}ceptis h^{ab}et ad corpus in^{tra} d^{icit}ma
 h^{ab}et h^{ab}et ad am^{er} p^{er}ceptis in^{tra} p^{er}ceptis. S^{unt} itaq^{ue} p^{er}ceptis am^{er} q^{ue}
 audidit om^{nia} et v^{er}git om^{nia} om^{nia} n^{at}uras bonas t^{er}rat et
 om^{nia} voluntates in^{tra} p^{er}ceptis ord^{inat} quod go abhorreat am^{er}
 p^{er}ceptis h^{ab}et in^{tra} p^{er}ceptis ita q^{ue}ritat ut op^{er}aretur
 ag^{it}entia n^{on} labore p^{er}ceptis sed h^{ab}et am^{er} voluntate et d^{icit}
 em^{er} h^{ab}et op^{er}are in^{tra} p^{er}ceptis vacatib^{us} et quod p^{er}ceptis magna
 c^{on}sid^{er}atione p^{er}ceptis. Ut in^{tra} p^{er}ceptis d^{icit}ur q^{ue}ritat em^{er} in^{tra} p^{er}ceptis
 p^{er}ceptis. Contra quos n^{on} h^{ab}et in^{tra} p^{er}ceptis in^{tra} p^{er}ceptis. Ita
 p^{er}ceptis in^{tra} p^{er}ceptis p^{er}ceptis n^{on} h^{ab}et in^{tra} p^{er}ceptis ag^{it}entia
 quod mo^{do} go in^{tra} p^{er}ceptis p^{er}ceptis p^{er}ceptis ab h^{ab}et c^{on}sid^{er}at^{ur}
 in^{tra} p^{er}ceptis. Sed neq^{ue} p^{er}ceptis d^{icit}ur n^{on} op^{er}aretur et in^{tra} p^{er}ceptis
 p^{er}ceptis. D^{icit}ur aut^{em} n^{on} op^{er}aretur et in^{tra} p^{er}ceptis quod q^{ue}ritat
 p^{er}ceptis. S^{unt} itaq^{ue} d^{icit}ur ad h^{ab}et in^{tra} p^{er}ceptis ita p^{er}ceptis est
 Et in^{tra} p^{er}ceptis d^{icit}ur h^{ab}et h^{ab}et q^{ue}ritat et p^{er}ceptis em^{er} in^{tra} p^{er}ceptis
 d^{icit}ur op^{er}are em^{er} et in^{tra} p^{er}ceptis. Sed v^{er}git in^{tra} p^{er}ceptis h^{ab}et
 p^{er}ceptis op^{er}are h^{ab}et p^{er}ceptis em^{er} in^{tra} p^{er}ceptis est ut op^{er}aret^{ur}
 in^{tra} p^{er}ceptis. p^{er}ceptis op^{er}are in^{tra} p^{er}ceptis op^{er}aret^{ur}
 in^{tra} p^{er}ceptis p^{er}ceptis et in^{tra} p^{er}ceptis mag^{is} est lo^{qu}it^{ur} n^{on} n^{on} d^{icit}ur
 op^{er}aret^{ur} p^{er}ceptis sed in^{tra} p^{er}ceptis. Verumptamen^{te} ne forte
 p^{er}ceptis p^{er}ceptis ut op^{er}aret^{ur} p^{er}ceptis p^{er}ceptis d^{icit}ur est nec
 erat h^{ab}et q^{ue}ritat op^{er}aret^{ur} h^{ab}et. c^{on}sid^{er}at^{ur} q^{ue}ritat lo^{qu}it^{ur} est op^{er}are
 h^{ab}et q^{ue}ritat p^{er}ceptis in^{tra} p^{er}ceptis in^{tra} p^{er}ceptis ad v^{er}git
 in^{tra} p^{er}ceptis. Si em^{er} n^{on} est n^{on} ut ar^{bit}riam^{us} p^{er}ceptis
 in^{tra} p^{er}ceptis sed in^{tra} p^{er}ceptis. Q^{uod} go in^{tra} p^{er}ceptis in^{tra} p^{er}ceptis
 Nam quod op^{er}are in^{tra} p^{er}ceptis iam ut in^{tra} p^{er}ceptis est d^{icit}ur
 in^{tra} p^{er}ceptis ut quod op^{er}aretur in^{tra} p^{er}ceptis p^{er}ceptis in^{tra} p^{er}ceptis in^{tra} p^{er}ceptis
 d^{icit}ur p^{er}ceptis d^{icit}ur in^{tra} p^{er}ceptis ut p^{er}ceptis ag^{it}entia volenti se ita
 et ip^{se} p^{er}ceptis d^{icit}ur suo ut in^{tra} p^{er}ceptis p^{er}ceptis obediencie
 in^{tra} p^{er}ceptis n^{on} p^{er}ceptis in^{tra} p^{er}ceptis reddet. S^{unt} itaq^{ue} q^{ue}ritat p^{er}ceptis
 in^{tra} p^{er}ceptis op^{er}are in^{tra} p^{er}ceptis in^{tra} p^{er}ceptis in^{tra} p^{er}ceptis noluit
 in^{tra} p^{er}ceptis d^{icit}ur ag^{it}entia d^{icit}ur in^{tra} p^{er}ceptis. S^{unt} itaq^{ue} in^{tra} p^{er}ceptis et d^{icit}ur
 in^{tra} p^{er}ceptis p^{er}ceptis et illud in^{tra} p^{er}ceptis in^{tra} p^{er}ceptis
 op^{er}aretur et p^{er}ceptis in^{tra} p^{er}ceptis op^{er}are q^{ue}ritat p^{er}ceptis p^{er}ceptis

[illegible]

aer p[re]sente h[um]i[n]e n[on] factus est h[um]idus sed fit quia si f[uer]it
esset n[on] a f[uer]it. sed etiam ab[se]nte i[n]te h[um]idus manet p[er] h[oc]
deo p[ro]p[ter] p[re]sente illudat[ur] ab[se]nte aut q[ui] t[em]p[or]e tenebrat[ur] aq[ui] n[on]
loco p[re]sente illudat[ur] sed voluntate adu[er]sione d[is]cedit. Itaq[ue] ille
op[er]atur h[um]idus bonu[m] atq[ue] custodiat q[ui] in co[n]mutabili bonis
est. Semper ab illo f[uer]it p[er]p[et]uo q[ui] p[ro]p[ter] d[omi]ni m[er]entes ei et i[n]
ca co[n]sue[n]t que ad illu[m] est p[er]manet. Deq[ue] d[icit] michi
a ad h[er]e deo bonu[m] est. Et cu[m] d[icit] fortitudi[n]e meam ad te
custodiam. Ipp[er]is cu[m] s[un]t f[uer]it n[on] t[em]p[or]e ad h[oc] ut h[oc]
s[un]t p[er] ad h[oc] etia[m] ut bonu[m] s[un]t Nam et ap[ud] cu[m] f[uer]it h[oc]
et ab i[n]p[er]etate co[n]sue[n]t q[ui]na p[er] f[uer]it s[un]t co[n]sue[n]t
medaret. Pr[ae]cia cu[m] n[on] p[er] f[uer]it p[er] f[uer]it p[er] f[uer]it et h[oc] n[on]
ex nobis. sed de d[omi]no est. n[on] ex op[er]ibus. ne forte quis ex
tollatur. Ipp[er]is cu[m] s[un]t f[uer]it t[em]p[or]e in xpo i[n] m[er]it
op[er]ibus bonis que p[er]p[et]uo d[omi]n[us] ut in illis ambulem[us] Et
aliu[m] cu[m] d[icit] p[er]p[et]uo. cu[m] p[er]p[et]uo et p[er]p[et]uo p[er]p[et]uo p[er]p[et]uo
op[er]am[us] ne o[mn]i p[er]p[et]uo t[em]p[or]e tamq[ui]n[us] p[er]p[et]uo p[er]p[et]uo p[er]p[et]uo
et bonos q[ui] t[em]p[or]e subiecit. Deu[s] cu[m] est q[ui] op[er]at[ur] in nobis
omnip[ot]e go d[icit] d[omi]n[us] h[oc] h[oc] que f[uer]it et p[er]p[et]uo cu[m]
in p[ar]adiso op[er]ari cu[m] h[oc] est op[er]ari in eo et custodit cu[m]
Et p[re]cepit d[omi]n[us] d[omi]n[us] ad d[icit] ab o[mn]i ligno q[ui] est
in p[ar]adiso ad e[st]em edes. De ligno cu[m] custodiendi bonu[m]
et malum n[on] m[er]itabunt[ur] d[icit] q[ui]na d[icit] i[n]te edis ab eo
morte m[er]itabunt[ur]. Si aliquid mali esset lignu[m] illud vnde p[er]
hibuit h[oc] d[omi]n[us] cu[m] ip[s]is mali n[on] m[er]itabunt[ur] venenatu[m]
ad morte[m] t[em]p[or]e n[on] ligna o[mn]ia in p[ar]adiso bona plantat[ur]
plantat[ur] que f[uer]it o[mn]ia bona valde nec ulla ibi n[on]
mali erat q[ui]na n[on] q[ui] e[st] mali ulla natu[r]a q[ui] d[icit] d[icit]
p[er] d[omi]n[us] voluit d[is]p[er]p[et]uo cu[m] d[icit] h[oc] p[er]p[et]uo d[icit]
ab eo ligno quod malu[m] n[on] erat p[er]p[et]uo est m[er]it p[er]p[et]uo p[er]
p[re]cepti ob[se]rvat[ur] bonu[m] illi esset et t[em]p[or]e malum. Nec me
luis p[er]p[et]uo et d[icit] q[ui]na q[ui]na malu[m] p[er]p[et]uo sola m[er]
obedi[en]tia cu[m] ideo v[er]us m[er]itabunt[ur] factus est homo q[ui]na cu[m]
rem tetigit contra p[ro]hibito[n]em q[ui]na si n[on] p[ro]hibito[n]em tetigiss[et]
sed non utiq[ue] p[er]p[et]uo. Nam q[ui] d[icit] v[er]i g[er] noli tangere
hanc h[oc] bonu[m] si forte venenosa est morte[m] p[er]p[et]uo si te
tigit. Sequit[ur] quid mors q[ui] t[em]p[or]e p[re]cepti. Sed etia[m] p[er]p[et]uo
p[ro]hibito[n]em atq[ue] ille tetigiss[et] nichilomin[us] utiq[ue] m[er]itabunt[ur]
illa quippe nec q[ui]na p[er]p[et]uo n[on] esset si
inde necaret[ur] sine n[on] necaret[ur]. Itaq[ue] cu[m] p[ro]hibet
cu[m] rem tangere que n[on] q[ui]na tangere p[er]p[et]uo q[ui]
p[ro]hibuit ab[se]nt[ur] v[er]it[ur] si q[ui]na malicia p[er]p[et]uo m[er]itabunt[ur]

malum prohibetur ab eo cuius est illa penitus. Deo esset per hunc periculum
 quia prohibenti potest esse dampnum si cum vero illud tangit quod
 nec tangere oporteret si non prohibetur nec tamen alii quantum
 tangere tangit prohibendum est nisi. si ipse per bonum obediens
 et ipse per malum inobediens monstraret. Denique aptate
 nihil aliud appetitum est nisi non esse sub dominatione dei. quoniam
 illud admissum est in quo ne admittetur sola dicit missio
 dominus attendi que per sola accedetur quid aliud quam dei vo-
 luntas humana voluntati opponitur. Denique quantum cum
 missio iudicium facendum est asserente quod missio. et tunc forte
 iudicium est asserente nisi missio. Sed tamen non cum missio
 humana non dominus regimini per hunc ipsa magna est utilitas
 humani quod deo sunt iubendo deus utile facit quantum in be-
 nolunt. Denique metueus non est ne in be- quod in utile esse
 possit. Nec si missio voluntas ipsa non grauius minime pondus
 super hominem cadat per cum voluntati superiores extollendo. De
 ponat hunc ex parte est homo contempnens preceptum dei et hunc ex
 promissio dicitur quod non esset. me bonum. bonum per obedientiam
 malum etiam inobediens. superbie et contumacie et peruersis iudiciis
 dei et noxie libertate. hunc autem magno ligno accendit potuit ex
 ipsa reuerentia. Sed etiam est nomen accepit malum cum missio
 ex promissio non sentiremus. quia nullum esset per non sentiremus
 Neque enim ulla natura mali est sed amissio boni hunc nomen accepit
 Bonum quippe incommutabile deus est. homo autem quantum ad
 deum nam in qua enim deus quod dicit permet bonum est quod
 sed non incommutabile non deus incommutabile aut bonum quod est
 per incommutabile bonum melius bonum fit cum bono incommutabile
 ad hoc esse amanda atque fruenda ratione et per voluntate
 Deo quippe et hunc magnum bonum non est quia et hunc accepit ne
 possit frui bonum bonum ad hoc ne tunc per voluntate bono
 per prout et hunc si malum est unde promissum dei etiam amicitia
 consequitur. Tunc enim tam magnum quam ut bene per deo
 bonum Neque enim ulla modo si potest ut ita sit. per alii amissio
 superioris boni non sentit malum cum frui quod amatum
 est. et infinis bonum. per divina iustitia est ut quoniam voluntate
 amissio quod amare debuit amittat cum dolore quod amant
 dum naturam rationis quod laudet ad hoc enim est bonum quod
 dicit amissio bonum Nam si aliquod bonum remansisset in
 natura nulla boni amissio dolor esset in pena. Tunc autem
 sine malum ex promissio placet bonum. si autem bonum amissio
 sentiat eligat tunc ne amittat si homo per deum est
 Sed si in eadem singulari laudis esset in illi per deo

Et hinc qui ex gentibus israel factus emanuel nobiscum dicitur reconciliavit
Deus hominem et deus homo mediator domini apud deum caro apud nos
domini caro inter nos deum et nos Deillo propheta quippe dixit. Primum
puer prout bonum a malo quatenus malum ut eligat bonum Et sic
quod nequit aut contemnit aut eligit nisi quia hic deus sentitur aliter
per prophetiam boni aliter per prophetiam mali Per prophetiam boni malum prout
et si non sentitur Tenetur enim bonum ne amissione eius prout malum
Item per prophetiam mali prout bonum quoniam quod amiserit prout cui de
bono amisso male fuit Primum ergo sciret puer per prophetiam a
bono quo careret aut malum quod bonum amissionem prout contemnit
malum nisi eligeret bonum. i. noluit amittere quod habebat ne sentiret
amissionem quod amittere non debet Exemplum exemplum obediencie ipse
qui non venit facere voluntatem suam ne eius a quo factus est dicitur
sic primum inobediam patres constituti sunt multi ita per unum obe-
diam multi constituti multi quia per in adam omnes mori ita
et in christo omnes vivificabuntur Per ista autem nomina autem ob-
tus sunt cum requirunt quod possunt appellari lignum similitudine
boni et mali antequam in eo transisset esset homo prout atque
per prophetiam similitudine quod in eis bonum quod amiserit et malum
quod admisit lignum enim tale nomen accipit ut eo secundum prohibitionem
non tamen tenetur quod eo contra prohibitionem facto sentiretur Neque
enim quia inde contra preceptum manducavit Ista factum est illud
lignum similitudine boni et mali Sed utique etiam si obediens
esset et in eis inde contra preceptum usurpasset id recte vocaretur
quod ibi eis accidit si eis usurpasset Et ne admodum si vocaretur
ea arbor patetatis et inde possent homines saturari. magis
si nemo accessisset ideo nomen illud esset modicum quoniam quod
enim accederet et pateretur tunc prout quod h' ne arbor
illa vocaretur Et quod magis intelligit homo quod ei dicitur
batur lignum similitudine boni et mali quoniam ipsum malum quod
esset omnis nequebat h' quoniam sapienter parum accessit Et ne ad-
modum quod notis prout plerique intelligunt ignota nisi etiam
obaverrim que non sunt cum in loquendo in prout nulla talis
auditor h' enim quod omnis non est nichil vocatur Et has duas
illas nomen non intelligit qui latine audit et loquitur Unde
nisi cum sensus intuetur id quod est vel eius pronatione quod est
non sit agnoscat Sic et mane cum de intellectu corporis plenius
dinem pronationem eius taliter quod quod dicitur mane intelligit
Sic audiendi sensus non solum de vocibus. unde et de plenius in
dramus Sic ex ista que meruit hominem posset eius tunc quod
i. in te pronationem quoniam mors vocatur Et ipsam tamen qua prout quod
annabat. i. quod factum sunt quo fieri ut amitteret in eis quod
similis appellatur Et ne admodum latine cum de prout vel
malum tamen signum eius intelligit quod in te dicitur Nos
enim quod intelligimus cum de re quoniam magis ex prout
Nomen quia sentimus quod sit unde et eius rei pronationem
vocamus morte Unde reditum ad id quod sentimus resurrexerunt

h' assuepe q' tuel quod adnuat plurimum nequid indignum. De pa
suba' sententia. Dico itaq' ip' sum' sum' un' un' atq' sum' sum'
solu' d'm p'm et filiu' et p'm et sp'm. a' d'm v'm q' ei
et v'sq' p'm t'mtate ip'm neq' q'nsam neq' p'pato. De m'
qm p'ius h' i' mortalitate et luce h'itat m'accessibile que nemo
hom' vidit nec vid' pot' nec locor vel inf'mito p'pato contin'
t'et t'm finito vel inf'mito volu' nati. Neq' em' m' em's
suba' que dens est quod breu' sit m' parte quam m' toto sic
nec est de p' h'ns que m' locis sunt an' s'm m' em's suba'
quod iam no' est vel est quod no' d'm est p' est m' nati
que p'nd t'p's imitabilitat' pati. Sic go m' imitabili' em'tate
v'mens creant omnia s'mt exq'mb' d'et'et t'mp'a et implent'
loca t'mp'alib' q' et localib'z r'mm motib'z sola nolentur.
Inq'mb'z n'ens quodam p'nalia quoda' corp'alia condidit foris
matum quam nec alius nec vllus sed om' ip'e m'forme ac
formabilem m'stituit ut format'z s'mm non t'p'e sed o'gine
p'ueniet p'nale aut creatam coru' p'posuit que p'nalis t'mo
per t'mp'a m'itai poss' corp'alis aut p' t'p'a et loca. Exempli
em' gracia per t'mp'a n'o' a'ma vel rem'itudo quod oblit'
ait vel d'p'edo quod nesciebat vel uolendo quod uolebat per
loca aut corp'ns vel a'ia m' celum vel a'elo m' d'm vel aboi
ente m'ocidente vel p' quod quo alio modo s'mli. Om'e aut'
quod mouet' per locum no' p' m' et per t'mp'ns s'mli
mom' ac non omne quod non mouet' per t'mp'a nec est
etiam per locum mom'. Sic go suba' que mouet' p' t'p'a
et locum p'cedit suba' que tantu' per t'mp'ns. ita etia' p'cedit
illa ip'am que nec p' locum nec p' t'mp'ns. At p' h' p' t'p'ns
et locum mouet corp'ns. ip'e tantu' p' t'mp'a motu' q'ditus
p'ns. ita per t'mp'a mouet q'ditum p'ns ip'e nec p' t'mp'a
nec p' locum motus q'ditor p'ns. Sed p'ns cat'ns mouet p'p'
per t'mp'a et p' t'mp'ns ac locum corpa'. S'p'ns aut' creator
mouet p'p'm s'mc t'mp'ore ac loco mouet q'ditum p'p'm per
t'mp'ns s'mc loco mouet corp'ns per t'mp'a et locum. C'no
etia' q'mp'ms m'tellige conatur q'ad c'm's de' c'm's et p'e
m'm'is atq' m' q'm'tabilis. Dens ip'e nec per locum nec
per t'mp'a motus moueat t'mp'al' et local' creatam s'm
no' em' p'ntop'p'e ass'qm m' p'ns m'telloit quod admod'
a'ma hoc est p'ns creatus no' per locum sed p' tantum
p' t'mp'a motu' moueat corp'ns per locum et t'mp'a. S' em'
quod m' s'p'p'o agitur co'p'e no' d'm p' q'nto m'q'. Illud
quod supra est. Aff'at quippe a'ma carnal' s'md co'
s'netudine etia' s'p'p'am m'm corp'ore p' locum mom' putat
d'm id p' locum mouet. C'ne p' p'asset diligenti' m'p'it
tamq'm cardines m'em'br'z corp'is s'm quod admod' articulat'
d'p'p'it s'mt ag'mb'z m'cia m'ac'm m'tant' m'm'em'et ca
que per p'p'ia t'or'z mouet' m' abeis que loco fixa
s'mt no' mom'. Non em' mouet' solus d'g'it'ns n' man'

fixa sit. Aeris articulo velud in moto cardine moveatur. Sic tota
 palma ab articulo cubiti. cubitus ab articulo humeri. Sic humerus
 a pignola quoniam. stantibus quoque cardinibus quibus motus imitatur
 id per loca propria quod movetur. Sic plantae in talo est articulus
 quo stante moveatur. Sic artus in gremio et torrens pedis motus
 et nullus membrum motus omnia est quae voluntas motus non ab
 ab aliqua articulo cardine quae motus cuiusque voluntatis prima
 figit uti ab eo loci proprio non movetur. agi valeat quod movetur.
 Semper in nec ambulando per lenatur in aliis. fixa totum corpus
 facit tenet ille qui motus est a loco in per ad locum quo fit.
 in modo articuli in cavo imitatur. Perro si in corpore nullum
 me huius voluntas per locum movetur in ab eo membrum articulo
 quae non magis enim et illa quae fixa sit ut moveatur corpore
 huius quantitas suas quibus occupent spacia locorum suorum quanto
 magis ipse ante motu cum membrum desinit ista si ubi placuit
 figatur. Unde id quod motus est imitatur cum anima non sit
 natura corporea nec localis spacio corpore impleat per aqua
 nitrem sine spargit. per minus modis ipso in corpore motu co-
 mposita sit in figurando corpore quo etiam implet corpus quada
 intentione non mole. quanto magis magis motu ipse voluntas
 eius non per locum movetur ut corpus per locum moveatur. qui
 totum per partes movetur nec aliquas loco movetur nisi per illas
 quas loco non movetur. Quod si intelligit difficile est utique
 credat et quod creatura personalis non per locum mota moveatur
 corpore per locum et quod deus non per tempus motus moveatur
 creatura personalis per tempus. Quod si de anima quod non vult huius
 credat quod quid sine dubio non solum recedit unde etiam intelligit
 si cum posset senti est in corpore cogitatur. cum enim non facile occu-
 rat quod placuit non moveatur quae per loca spacia non distendit.
 Quicquid autem per loca spacia distendit corpus est. At per hoc
 quod est ut anima quae locum motu non potest si corpus esse
 credat sed ut dicitur cepam si de anima si quod non vult credere
 non minus virgatus est subum non dei nisi credat nec per tempus
 nec per locum motu non dum per incommutabile credit. Verum
 quia omnia incommutabilis est illa natura finitudo et ob hoc ita a
 ut ei aliquid coactum esse non possit ipsa apud seipsum et in se
 ipsa sine ullo tempore ac loco. Motus tamen per tempus et locum
 sibi subditur rationem naturae rationis bonitate voluntates crea-
 rationis potestate ut in naturis nulla sit quae non ab illo in volu-
 tatibus aut nulla bona sit. cum non possit nulla mala sit quae
 bene uti non possit. Sed quia non omnia naturae deest volu-
 tatis arbitrium. Ille autem quibus dedit potestates ac potestates
 sunt illo naturae quae non sine voluntate subdite sunt nec
 est illis quae sunt et huius ordinatae creatores. qui ita magis prae-
 mittit voluntate malum ut naturae praeferat dignitate. Cum igitur
 omne corpus et omnia anima irrationalis non habeat voluntatem

arbitrium. subdita ita sunt eis naturis que p[re]dite sunt arbitrio
voluntatis. Nec omnia omnia. sed sic dist[ri]bunt inst[itu]ta creatio[n]is
ergo dei p[ro]videntia regens atq[ue] instans vniuers[al]em creaturam et
naturas et voluntates. Naturas n[on] sunt voluntates an n[on] i[n] s[er]u-
tione bone nec im[m]ite male sunt. subdit p[ro]p[ri]etate omnia sibi
Secund[um] creaturam corp[or]alem creaturam p[ri]ncipalem m[un]dual[em] r[ati]onali fir-
m[en]t[em] celesti f[er]m[en]t[em] masculin[em] mag[is] valent[em] valentioru[m] nudi-
gentioru[m] copiosior[um]. Involuntariis a bonas & cet[er]as n[on] ip[s]as
s[er]uicib[us] & nisi h[ic] parat[ur] voluntatis quod ex missu dei fecit bona
sine p[er] se ip[s]am. Sine per malam in rebus dimittat que n[on] aliter
sunt malis voluntariis subdite. i[n] corp[or]ibus Nam in seip[s]is
male voluntates h[ab]ent m[en]talem p[er]nam suam eand[em] ip[s]as in-
quitate suam. ut per se p[ro]p[ri]etate auctoris deo subdite s[er]u-
entibus et deo beate s[er]uicib[us] subdita est omnis irr[ati]onabilis
ita omnis voluntas vel infima vel p[ri]ma ut h[ic] & p[re]dictis
vel de p[re]dictis agunt quod n[on] ordo possit in omib[us] in se
illo in subiecta sunt omnia. P[ro]inde illi in illo m[en]tate co-
m[un]tabilem n[on] dicit et p[er]m[an]et aliter suas d[ic]it voluntatis
sunt go illi p[ar]ticipes m[en]tate c[on]m[un]itate voluntates eius semper
facientes sine tempore et loco mouentur aut eius m[en]tis etiam
temp[or]ali illo non temp[or]ali moto. Nec ita ut ab eis q[ue]mpla-
tione resiliant aut defluant p[er] se s[er]uic[us] et illum sine loco erit
ac tempore q[ue]mplant[ur] et eius m[en]tionibus missa p[er]ficiunt moue-
tes se p[er] temp[or]a corp[or]a aut p[er] temp[or]a et locum quoniam cor[por]u[m]
cogit actum et deo. Deus b[e]n[e]dictio p[ro]videntia sue ope p[er] se
vniuers[al]em creaturam. Naturis ut fiant voluntariis n[on] sine ullo missu
vel p[er]missu nihil fiant. Natura g[en]t[em] vniuers[al]itate corp[or]alis
n[on] admatu[m] ext[er]ius corp[or]ali. Neq[ue] em[est] extra eam ullo
corp[or]is. Alioq[ue] n[on] est vniuers[al]itas. Int[er]ius aut admat[ur]
m[en]talit[er] deo id agente ut omnis sit natura q[ue]m ex ip[s]o et p[er]
ip[s]um et in ip[s]o sunt omnia p[ar]tes deo eiusq[ue] vniuers[al]itate et m[en]t[em]
p[er] se m[en]talit[er] admat[ur] vel p[er] se sunt ut n[on] sunt et ex
t[er]ius corp[or]ali q[ue]m se melius h[ab]ent s[er]uic[us] alim[en]tis agulenta
medicina et quicunq[ue] etia[m] admatu[m] sunt ut n[on] solum s[er]uic[us] ac
fermiores vni[us] etia[m] d[e]t[er]iores sunt. S[er]uic[us] aucta[n]t[em] nata si p[er]
f[er]a atq[ue] beata s[er]uic[us] anglo[rum] quoniam attinet ad se ip[s]am q[ue]m sit
sapiens q[ue] sit n[on] i[n] m[en]t[em] corp[or]ali admat[ur]. Int[er]ius ei q[ue]m
loquit[ur] deus n[on] et ineffabili modo neq[ue] p[er] s[er]uic[us] corp[or]ali
m[en]t[em] affixam neq[ue] p[er] se corp[or]ali m[en]t[em] m[en]t[em]
Neq[ue] p[er] corp[or]is similitudines quales in s[er]uic[us] n[on] magnam[en]t[em] sunt
s[er]uic[us] m[en]t[em] v[er]o in alio excessu p[er] se quod q[ue]m de excessu
et nos co[n]u[er]sam v[er]o p[er] latino etia[m] et h[ic] y[er]o m[en]t[em]
quoniam m[en]t[em] fiat q[ue]m sunt ea que animo p[er] se corp[or]is m[en]t[em]
riant[ur]. t[un]c q[ue]m simile est eis ita ut ad sit de se ab eis aut
omnis n[on] possit aut ete m[en]t[em] et m[en]t[em] possit et q[ue]m ex om[n]ib[us]

ē quam illud quod in ipso in quantabili unitate mens rationalis
 et intellectualis intueatur et hoc hinc & hinc omnibus indicat in illa
 que ex seipso fuit arbitrari esse deputandū. Creatura igitur spiritualis
 et rationalis et immortalis per se et beata qualis angelorum ē. sic dicitur
 quoniam attinet ad seipsum quod sit sapiensque ac beata sit non in
 ministerio administrat et unitate unitate unitate unitate unitate. Externus
 vero si administrari ducenda ē eo sub fortasse solo administrat quod
 se in eam videtur et de sua potentate gaudet in deo et quod per ipsam
 etiam in seipso omnibus creaturis videretur gratias agit laudatque tu
 torem. Quod autem attinet ad creaturam angelicam actor per quod
 administrat verum quibus maximeque humano prout dicitur dei per spiritum
 ipsa ex seipso administrat et per illam ipsam que similia sunt corlibus
 Et per ipsa corpora que angelice subiacet potestati. Tunc enim ita po
 tate. voluntate. semper idem non per tempus creaturam proutalem mor
 etiam per tempus et locum creaturam corlem ut eo motu natus quas
 ministrans administrat per voluntatem et subditas quas per tempus
 et per corpora et subditas atque illis voluntatibus subdita que per
 tempus et locum. mouet eo tempore et loco. cumque ratio in ipso deo unita
 est. sine tempore et loco cum igitur tale aliquid deus agit non deus
 operatur eius proutam qua deus temporibus locisque mutabiliter aut
 per tempus et locum mobilem. sed in ope sine prudentie ista co
 gnoscere non illo ope quo naturas creat. sed in illo quo ministrat
 creatas etiam etiam ex seipso administrat. cum sit ipse nullo loco
 vel inuallo vel spatio in quantabili excellenti que potentia etiam
 minor omni re. quia in ipso sunt omnia. et exterior omni re. quia
 ipsa est per omnia. Item nullo tempore vel inuallo vel spatio
 in quantabili unitate. et antiquior est omnibus quia ipse ē. id
 post omnia. Tunc per eum audiamus dicitur. spiritum. et precepit
 ligno a cognoscere bonum et malum. non manducabis de eo
 qua die a edis ab eo morte morietur. Si modo quoniam quod
 ista locutus sit deus. mox quod ipse anobis per eum comprehendere
 non potest. Certissime tamen tenere deus deum aut per sua proutam
 loqui aut per subditam et creaturam. Sed per subditam proutam nolo
 ipse ad causas omnes natus. Ad spirituales vero atque intellectuales
 non solum creaturas. sed etiam illuminandas. cum iam prout capere
 loqui aut per subditam et creaturam. Sed per subditam proutam nolo
 et deus erat videtur per quod facta sunt omnia. Illis autem qui
 cum capere non possunt cum loquuntur deus non nisi per creaturam
 loquuntur. aut tamen per spiritalem sine in seipso in proutam in
 similitudine verum corporalem aut etiam per ipsam corporalem deus
 subditam corporis vel alia per apparet vel in proutam videtur. Si
 igitur adam talis erat non posset capere illam locum de quibus metibus

angelicus p[ro]p[ri]um p[ro]p[ri]um n[on] dubitand[um] est quod em[an]at in eam p[er]
temp[us] in om[n]i et ineffabili modo n[on] motus est ip[s]e p[er] temp[us]
ei[us] utile ac salubre p[re]ceptu[m] in t[em]p[or]e in p[re]sentia in p[re]sentia
pena debetur ea ip[s]a ineffabili m[od]o in t[em]p[or]e in p[re]sentia
vel in t[em]p[or]e in om[n]ia bona p[re]cepta in ip[s]a in q[ui]ntabili sapia q[ui] p[re]sentia
se t[em]p[or]e in om[n]ia ex aliquo tempore cum ip[s]is nullus sit motus
in tempore Si aut[em] ad eum mod[um] adam n[on] n[on] ei ad h[oc] op[er]is
esset alius creatur[is] p[re]sentis et p[re]sentis aut[em] p[er] q[ui] cognoscet
ei voluntate atq[ue] in p[re]sentia sit nobis p[ro]p[ri]e sit ip[s]is angelis cum p[er]
ambigam[us] p[er] aliam em[an]at in eam esse locut[us] d[omi]ni talibus
uocem signis que intelligere posset Illud em[an]at quod p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
quia non p[er] ip[s]am de sub[stant]ia sed p[er] sub[stant]ia creatur[is] ei factum
est in om[n]i dubitatur q[ui] fidei catholica p[ro]p[ri]e Ad h[oc] em[an]at et
aliquo lacune de h[oc] re d[omi]ni p[ro]p[ri]e q[ui]a n[on] nulla h[ab]et p[ro]p[ri]e
tant sub[stant]ia filii de nullo assumpto corp[or]e p[er] p[ro]p[ri]am esse in p[re]sentia
Et anteq[uam] corp[us] ex v[er]bo acciperet in p[re]sentia et p[ro]p[ri]e op[er]at[ur]
tamq[uam] de solo p[ro]p[ri]e d[omi]ni sit q[ui] nemo homin[um] vidit nec in d[omi]ni
p[ro]p[ri]e q[ui]a filius in p[re]sentia est anteq[uam] p[ro]p[ri]e forma ei[us] p[ro]p[ri]am
sub[stant]ia p[ro]p[ri]am Et in p[re]sentia p[ro]p[ri]e acatholice m[od]o repellenda
est Sed h[oc] p[ro]p[ri]e alius si d[omi]ni p[ro]p[ri]e d[omi]ni p[ro]p[ri]e in p[re]sentia
isto voluit id quod p[ro]p[ri]e q[ui] sit in p[re]sentia ex n[on] in p[re]sentia creatur[is]
in co[m]p[ar]atione p[ro]p[ri]am est 22 **Sequitur liber Novus.**

Et dixit d[omi]ni d[omi]ni Non est homin[um] esse homin[um] p[ro]p[ri]am p[ro]p[ri]am
ei ad in t[em]p[or]e p[ro]p[ri]am Et fuit d[omi]ni ad h[oc] d[omi]ni om[n]ia bestias
agri et om[n]ia volatilia celi et adduxit illa ad adam ut audiret quod
vocaret illa Et om[n]e illud quod em[an]at vocavit adam om[n]ia animalia
h[oc] est nome[n] eius Et vocavit adam nomina om[n]ib[us] p[ro]p[ri]is
et om[n]ib[us] volatilib[us] celi et om[n]ib[us] bestias agri Ip[s]i aut[em] adam
n[on] est inventus ad in t[em]p[or]e p[ro]p[ri]am ei Et in p[re]sentia ei[us] extasi
in adam et obdormivit Et accepit vna cost[am] eius et ad in
plevit carne in locum eius Et c[on]firmavit d[omi]ni d[omi]ni cost[am] quam
accepit de adam in muliere et adduxit eam adam h[oc] in os ex
ossibus meis et caro ex carne mea h[oc] n[on] n[on] mulier quia ex vno
suo sumpta est Et p[ro]p[ri]e h[oc] reliquid homo p[ro]p[ri]e et in t[em]p[or]e et agli
in t[em]p[or]e ad vno p[ro]p[ri]am et erunt duo in carne vna p[er] aliquid
ad in t[em]p[or]e scire[m] que lib[er]is co[n]suetudine p[ro]p[ri]is atq[ue] co[n]suetudine sit n[on]
debem[us] in h[oc] d[omi]ni in m[od]o. quod fuit ad h[oc] d[omi]ni d[omi]ni ad
bestias agri et om[n]ia volatilia celi Cum em[an]at d[omi]ni sit et ad h[oc]
id p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]a co[n]dicio[m] creatur[is] p[ro]p[ri]e dieb[us] q[ui]nata in qua celi
p[ro]p[ri]e sunt om[n]ia p[ro]p[ri]e et in t[em]p[or]e in p[re]sentia ad effectus suos
compe p[ro]p[ri]e in t[em]p[or]e p[ro]p[ri]e in p[re]sentia in t[em]p[or]e in t[em]p[or]e Et
si q[ui]o h[oc] alii enodand[um] putat t[em]p[or]e diligenter attendat illa om[n]ia
que n[on] h[oc] p[ro]p[ri]e attendem[us] Et p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e in t[em]p[or]e p[ro]p[ri]e
em[an]at p[ro]p[ri]am n[on] p[ro]p[ri]e resistere n[on] d[omi]ni p[ro]p[ri]e g[ra]t[ia]
Et q[ui]o a[ut]em mox q[ui]a n[on] dixit fuit d[omi]ni ad h[oc] d[omi]ni

inquit omnes bestias agri et omnia volatilia celi. videntur duobus modis
 esse intelligenda. Aut tamquam Nunc unde fuit volatilia celi. quod
 et talia possit occurrere ut non de his verumque accipiat. Unde fuisse
 sed tamen modo bestias agri et volatilia celi etiam tunc sepe
 intelligamus. Unde fuisse velud qui suam in propria causa
 ratione quodam exaginis esse producta ut tra vinnipali sit appellata
 simul enim agnis quidem appellata est in illa parte non celestium lan-
 guibus tunc ad terram facta est quia finis et dictum est laudate deum
 deus triones et omnes abissi et. Nec postea deum est laudate
 deum deaginis. ibi enim sunt omnes abissi que tamen deus laudat
 deum. Etiam ibi reptilia et volatilia pennata que nihilominus
 deus laudat deum. Secundo ista vinnipali appellatione per finem
 quam etiam de toto mundo deus qui fecit celum et terram suam
 lauda sine deaginis quicunque cetera sunt deus cetera vacat.
 intelligunt. Nunc iam videamus quid accipere sit quod dixit
 deus. Non est bonum esse hominem solum faciamus ei adiutorium
 secundum ipsam. Vtrumque talia verba ac syllabis si dicitur h' dixit
 deus an ipse vero immutata est que in libro dei principar erat
 nisi sic femina fidelis quod iam etiam deus suscipiebat septima ad dicit
 et dixit deus fiat h' aut illud quod prima omnia quod debantur an forte
 in mente ipsius hominis h' dixit deus per loquitur quibusdam simis
 quod ex quo quod finis eius erat ille etiam quod non in primo an
 dum quod loquitur in me deus an a deus ac re ipsi homi-
 ni in ipso homine per angelum facta est revelata in similitudinem bene-
 dicti quod tunc septima vtrum in primis aut in extasi.
 ita si enim h' solent an a co alio modo per revelat per hunc. Unde
 illud est et dixit michi angelus qui loquebatur in me an per
 vultum trinitatis nam ipse prout deinde h' finis meo
 deus et tunc deus omnia facta sit ad hunc quod hunc
 non valens verumque diffinit teneamus et dixisse h' deum
 et per corporali voce vel tempore expressa similitudine corporis dixit
 non enim per substantiam suam sed per aliquam imperio suo subditum
 dixisse creaturam. Quod in libro precedente tractamus. Nam imperio
 est deus etiam per ea sua minus alias capite albo per lina alias
 in flore parte corporis sic amicalis al' al' atque al' non tunc
 illas infusiones hominibus per substantiam que ipse est. per per a substantia
 que cadunt enim per imperio et per similitudines quod formam vocem quod
 corporali quod noluit audire ac dixisse. diffinit est eis quod substantia
 finit in immutabili eterna nec per tempus nec per locum mo-
 in et per tempus et per locum manet vel fidelis cadit vel etiam
 excellens intelligit. Non ergo iam quoniam quod istud dixit
 deus. sed potius intelligamus quod dixit adiutorium quippe
 hominem per in ipso fuisse faciendum etiam ipse intus h' per quam

cetera sunt omnia. et in illa h' audit qui p' me cognoscit quid q'r
 edum sit Si aut q'ntur ad quam rem si' optine h' admittend
 mch aliud plabb' occit quam p' filios p'audes sic admittend
 sem in tra est. ut vultum ex p'tio q' nascit. h' em et in ipa
 verum q'done d'm erat m'p'm et femina fecit eis et b'ndix
 eis d'ns dicens Crescite et multiplicamini et implete terram et
 dominamini eius Et ne rati q'donis et q'ntatis masculini et
 femine atq' b'ndictio nec post p'ctm hominis q' penam deferit
 ipa em est secun' quam tra nre offib' plena d'uantib'q'
 eius Et na q'm em iam emissi de p'p'o v'remisse et gemisse
 q'meant' tunc no' mudo quid p'hibe' potuit m'p' eent etiam
 eis honorabiliores m'p'ie in p'p'o et choiz in mactat' h'
 de p'mite m'p'ie fidel' q' m'ment'q' ei q' obediunt p'te q' Ser
 mch b'q' ut sine ullo m'p'meto ardore libidinis sine ullo labore
 ac dolore p'p'udi fetus ex eorum semine gignent' no' ut m'p'
 tibus p'p'udibus filii succedent. p'd m'p' illis qui gemisset in
 alio forme statu manetib' et ex ligno m'te quod ibi p'p'la
 tum erat corpalem rigore p'mictib' et illi qui gignent' ad
 emm p'ducunt' statim donec de m'p'o impleto s'm'ste emm
 obediunt' q' v'ment t'm' fiet illa q'ntitas ut sine ulla morte alia
 corpa remissa in aliam qualitate ex quod ad omem m'tu regedi
 se p'p'm d'f'ment. et solo p'p'o m'm'itate sine ulla alim'to
 corp'alib' sustetaculis v'ment et p'p'alia vocant' patuit q'
 si' p' no' p'cepti t'p'ssio mortis s'm'p'm m'etm' Et m' em si'
 si' potuisse no' arduum m'ch aliud quam consuetudine n. e
 post p'ctm penaq' h'm'na p' t'rentis att'edunt Nam and'
 eorum g'ne nos esse d'm's qui no' id'mt m'p' quod mudo
 cosuerunt Et m's em d'ubitet homi obediunt et p'ie v'meti
 p'are potuisse quod d'iximus Et m' no' d'ubitat vestibus
 p'p'itate m'd'm' esse quidam in suo g'ne statim m'p' p'mos
 p'p'ta v'etustate d'f'm'ta patet' T'm' go no' colorunt t'm' cu
 exissent de p'p'o Et d' h'm' p' Et m'a m'p'o c'ata m'm'ie
 p'm'p'm corrent f'ed est illa m'p'ssio emm m'to in morte
 d'f'm'ti etia d'eloto ignis temp' ex p'p'is felicitate exierit
 no' em s'p'tima t'm'e ex p'p'is q'ntum m'f'm't m'cas fetus
 et ex eis nati in etiam Potest etia d'ici q'ma nodu d'q'
 m'p'erat ut corrent. t'm' em no' ad h' au' rem d'm'a ex p'p'at'
 onctas m'p' nulla concupia tamq'm stimulu m'obediunt'
 m'gebat S'edo and' h'ic no' m'p'erat d'ns q'ma h'm' s'm'm
 p'p'iam d'ipponcbat omia in qua et eorum casum p'culdu'
 p'p'icbat Unde iam m'p'le g'm's p'p'and' esset h'm'and'
 Aut p' ad h'c v'd'm'torin g'g'm'di filios non e' facta
 m'p'lu m'p'o ad quod go ad m'torin f'ed est Si que s'm'm'is

opacitiam suam nodum cui labor n̄ ad numerum indiget Et p̄ op̄
esse melius ad mirum magnam fieri. hic et de plato dicit p̄. sed poli-
tudinis fortasse cedebat quanto cū quicquid ad numerum ac col-
loquens Duo omnia p̄d quam n̄ et multū h̄tarent. q̄ p̄ oportet
aliud iubens aliud obsequendo p̄d om̄e ne q̄c voluntates p̄ce-
tobstant p̄m̄ent. neq̄ ad hoc retinendū ordo & finis quo p̄ar-
m̄q̄. alio postior maxime si p̄rior ex p̄ore catur p̄d femina
cata est cū aliquis dixit deo sta hominē dñi femina tñ nō
cū masculinū Si ibi h̄ vellet fieri potuisse et tñ p̄ nō i. vel
ad quod admittitur sed sit multū n̄ p̄ p̄dendi causa subēst
Nam p̄ p̄entes filios suos cēdē ex hac vita oportebat p̄
ita om̄e humanū genus p̄ dēcessiones et successiones ita mo-
ritate impleretur. potuit etiā hominē gentis filios p̄feta q̄ hu-
manū offitū iusticiā h̄nt ad meliora trāssē. nō per mortē sed
p̄ aliquā q̄ntitatē. aut illā simā. quā recepit corpibz fieri p̄d
sic angelū in celis aut p̄ illam dāi non oportet. n̄ p̄ om̄ibz
simē in p̄li fine aliquā infiorē. quā illa erit. que cum h̄vel
meliorē statum quā vel h̄ corpus h̄ vel illa erit h̄ p̄m̄t
sed sunt n̄ri ex h̄mo t̄re multū ex n̄ri carne Neq̄ cū arbitriū
die dñandū p̄d acceptū sunt. vel p̄d quēadmodū sunt hoies
qm̄ ex ista vita nodum emigravit. de qua ille cum nō morte
sed trāslatōe ingit Nam itaq̄ aliquis melius h̄d qm̄ in
in fine h̄m̄is est. p̄nobis em̄ meliora p̄vident ne si nō
p̄ p̄ p̄fientur. aut p̄ qm̄ p̄ntat h̄ aliam mē nō potuisse
p̄ d̄m̄p̄et n̄ p̄re filios q̄ p̄receptū credidit em̄ nō h̄m̄p̄e
dixit quid Enoch Quidit qm̄ filios gentis deo p̄latis nō
m̄etēs caste filias p̄cassent non eis possent trāslatōe non
morte succedebat cēdē Nam p̄ enoch et elias in Adam mor-
tuit etia reddim̄. ad hanc vitam. et quod tam dñi dilato
est mortui Nunc cum in alia vita sunt n̄bi ante resurreo-
res nec p̄cētute quāto iustis atq̄ p̄habilibz p̄m̄is in illis
h̄m̄ibz p̄rāct̄ sine ulla sua p̄ntem ne p̄ite p̄to m̄idibz
ut in meliorē aliquē statum filios gentis p̄cedent Vñ p̄culo
finito om̄i p̄titate statum in anglicā formā nō p̄ran
m̄is morte. p̄d per dñi v̄tutem multo felicis m̄taret
Non itaq̄ ideo ad quod admittitur multū. sed p̄t m̄is
Signandi causa subēst que m̄tationē q̄ subēstatur
ignoro Unde em̄ magnū magnū q̄ honoris m̄tū ap̄d dñm

[illegible]

infima mundi parte p[er] suu locu sorte leguntur que no co[n]sidare electet
 et tunc aut ita sit ex corp[or]e ut p[er]tel[us] una cam ornatu potuisse p[er] m[er]itis
 no mori b[ea]t[us] impletur Nam qua m[er]ito filia est s[er]ua ciuitas anglo[rum]
 deo non recte quib[us] co[n]suetudine i[n] morent[ur] hanc quippe m[er]ito
 tale p[er] suu[um] ena m[er]ito resurrexerunt s[er]uam angliis p[er]uicacit[er] doq[ue] p[er]uicacit[er]
 aut q[uod] resurrexerunt non mibent neq[ue] r[ati]ones d[ic]unt Non em[er]it m[er]ito
 p[er]uicacit[er] mori. sed erunt equales angelis d[ic]i. Hic no[te] cum imple da cel
 homib[us] ha et cum p[er]le cognatione arce[m] in notitidine et m[er]ito
 om[n]i[m]u[m] maxime quicquid ex no op[er]at[ur] impleri p[er]le quod aliud
 p[er]uicacit[er] ip[s]u[m] quicquid est s[er]uam p[er]uicacit[er] admittit i[n] ubi p[er]uicacit[er] g[er]m[in]is
 s[er]uam natu[m] m[er]ito tamq[uam] de s[er]uam aduocet. Cum
 me h[ab]ere s[er]uam m[er]ito q[uod] ardat ita fuisse tunc. No[te] corpus male
 co[n]stitutu[m] in p[er]uicacit[er] no[te] d[ic]i morte lege d[ic]i p[er]uicacit[er] ut no[te] h[ab]ere
 appetitu[m] carnalis voluptat[is] quale s[er]uam illa corpa. que id ex
 m[er]ito p[er]uicacit[er] d[ic]i s[er]uam. Neq[ue] em[er]it m[er]ito est in eis s[er]uam cu[m] d[ic]i
 p[er]uicacit[er] co[n]suetudine q[uod] quicquid. Ans no[te] d[ic]i si edis morte m[er]ito
 a h[ab]ere ip[s]u[m] in eis illa facit d[ic]i quod ap[er]te g[er]m[in]is d[ic]i s[er]uam
 lege d[ic]i s[er]uam m[er]ito homin[um]. m[er]ito a[ut]em aham legem in m[er]ito
 m[er]ito repugnate legi m[er]ito nec et cap[er]it me in lege p[er]uicacit[er]
 que est in m[er]ito m[er]ito. m[er]ito ego s[er]uam q[uod] me liba bit &
 co[n]suetudine morte s[er]uam. Gracia d[ic]i p[er]le ip[s]u[m] d[ic]i m[er]ito Non
 em[er]it s[er]uam si d[ic]i q[uod] me liba bit. H[ab]ere mortali corpa
 sed d[ic]i m[er]ito morte s[er]uam. Sed ead[em] illud corpa quicquid
 mortu[m] est p[er]le p[er]uicacit[er] Nec ibi aut m[er]ito sed mortu[m] q[uod] m[er]ito
 mortale sed mortu[m] Non ita ardent[ur] est fuisse illa corpa p[er]uicacit[er]
 aliud no[te] d[ic]i p[er]uicacit[er] no[te] mortua i[n] que n[on] esset p[er]uicacit[er] mo
 rentu[m] quod ea d[ic]i factu[m] est. qua h[ab]ere p[er]uicacit[er] t[er]m[in]u[m] p[er]uicacit[er]
 in ip[s]is m[er]ito corpa quicquid p[er]uicacit[er] m[er]ito p[er]uicacit[er] d[ic]i que p[er]uicacit[er]
 fata p[er]le fuit ut et letalis morbi iam m[er]ito d[ic]i p[er]uicacit[er] quo i[n]
 p[er]uicacit[er] m[er]ito morte m[er]ito p[er]uicacit[er] mortale m[er]ito corpa
 p[er]uicacit[er] tunc d[ic]i Sed ali[ud] quam cum cel[us] p[er]uicacit[er] q[uod] s[er]uam
 d[ic]i m[er]ito ita illi homin[um] ali[ud] quicquid corpa g[er]m[in]is p[er]uicacit[er]
 non mortua no[te] p[er]uicacit[er] accepta aut m[er]ito formam
 celeste[m] q[uod] qualitate[m] m[er]ito m[er]ito p[er]uicacit[er] s[er]uam s[er]uam
 m[er]ito velud d[ic]i letalis mori ip[s]a concepta e[st] m[er]ito
 q[uod] illam qualitate[m] qua corpa s[er]uam d[ic]i ut no[te] d[ic]i
 v[er]o ali[ud] legem in m[er]ito m[er]ito repugnate legi m[er]ito nec
 qua et p[er]le no[te] p[er]uicacit[er] corpa erat no[te] in erat morte
 s[er]uam. Equa tunc qua ead[em] nati s[er]uam. sed om[n]is conceptu[m] m[er]ito
 egredie[n]te quidam m[er]ito qua s[er]uam n[on] mortu[m] Neq[ue]
 em[er]it tunc n[on] est cum ip[s]o morbo mori q[uod] d[ic]i vel
 d[ic]i vel letalis morbi factus fuit quicquid eis q[uod] h[ab]ere corpa
 h[ab]ere cepit in quo om[n]is homin[um] nati s[er]uam s[er]uam ne q[uod] h[ab]ere
 non fecit nisi pena p[er]uicacit[er] Tunc cum ita s[er]uam cum no[te] ita
 ardent[ur] illas homin[um] ante p[er]uicacit[er] ita g[er]m[in]is m[er]ito ad
 p[er]uicacit[er] filios m[er]ito p[er]uicacit[er] p[er]uicacit[er] que in quo h[ab]et
 ope om[n]ia s[er]uam v[er]o molestia et quap[er] p[er]uicacit[er] voluptatis

monet. Si om̄ carar ampe ineffabili q̄ laudanda qm̄ et m̄m̄
ap̄b̄no s̄m̄ magnis est ap̄b̄is donant̄ m̄ p̄ op̄m̄ ḡn̄at̄. Si
h̄oq̄ quē admod̄ t̄re p̄m̄ honoreq̄ m̄l̄is t̄m̄ m̄credibile n̄deat̄
p̄m̄no hominib̄ talia fuisse corpa ut p̄ nō peccassent et m̄arib̄ q̄
tam̄ quo m̄oderentur q̄m̄to eade p̄p̄et co m̄tu m̄paret m̄eb̄
q̄mb̄ f̄tus ex̄it̄ur quo p̄edib̄ t̄m̄ ambulat̄ ut nō ad ardore
p̄m̄iant̄ neq̄ t̄m̄ dolore p̄ert̄ur. Nunc vob̄ t̄m̄ d̄icēdo p̄cept̄
m̄ot̄ legis illius quē rep̄gnat legi m̄eb̄ in m̄eb̄ concepti mort̄
h̄e m̄erit̄ quē imp̄ie ordinā c̄m̄etia cohibet et re frenat n̄
quē admod̄ de p̄to factum est sup̄l̄m̄ sic de sup̄l̄is fiat m̄
tum̄. Nam̄ itaq̄ f̄m̄am̄ n̄ro d̄m̄o in ea p̄m̄ in ea forma
et d̄ p̄m̄tione m̄eb̄o qua f̄m̄e note s̄m̄t quē p̄p̄it t̄m̄
et abel et om̄s f̄ed̄ carum ex q̄mb̄ om̄s homines n̄p̄erit̄. m̄q̄b̄
p̄p̄it etiam p̄t̄ p̄r quē vent̄ est ad abrahā et ad p̄l̄m̄. p̄l̄
gent̄q̄ om̄ib̄ iam notissimā gentib̄. et p̄r noe f̄l̄os om̄s
gentes t̄m̄p̄m̄ d̄m̄it̄ om̄ia c̄m̄ m̄t̄are quē t̄m̄d̄m̄ lo
q̄q̄ ap̄d̄m̄ m̄otib̄ repellendā est. T̄m̄ p̄r q̄ ad q̄nā ad m̄
t̄m̄ factus p̄t̄ ille p̄m̄ n̄ro d̄m̄o q̄m̄ v̄alco c̄m̄t̄a
p̄p̄d̄m̄ nō m̄p̄ t̄m̄p̄ p̄l̄s occurr̄. m̄p̄ p̄r cor̄ p̄m̄ t̄m̄
m̄p̄l̄m̄ et nō eo m̄odo c̄m̄t̄m̄ quo m̄t̄ p̄m̄t̄ur homines c̄m̄
m̄est p̄r̄ loq̄ in m̄eb̄ rep̄gnans legi m̄eb̄ etiam si p̄r
d̄i ḡm̄ v̄l̄tem̄ s̄t̄at̄. H̄ic em̄ esse nō pot̄m̄p̄ credēd̄ est
m̄p̄ in cor̄p̄ mort̄ h̄m̄q̄ quā cor̄p̄s mort̄m̄ est p̄p̄ p̄m̄
Et quid h̄at p̄na in s̄t̄is est quā m̄p̄ ad om̄q̄ m̄t̄ f̄m̄at̄
cor̄p̄s a f̄m̄s f̄m̄m̄l̄is am̄e s̄c̄ d̄m̄o s̄c̄ d̄m̄o d̄m̄t̄am̄ ipsa
f̄m̄e s̄m̄e v̄t̄m̄q̄ exp̄m̄t̄a t̄m̄t̄ d̄m̄o cor̄p̄s ext̄e p̄e am̄am̄
ex am̄ia s̄m̄e a h̄o m̄odo f̄m̄at̄ am̄as nō v̄t̄q̄ ad op̄m̄ m̄p̄s̄s̄
v̄t̄e m̄t̄ed̄ p̄m̄ ut ad am̄ia p̄t̄ate d̄o s̄ub̄d̄ta leḡm̄. istam̄ p̄m̄
quē in m̄eb̄ cor̄p̄s m̄eb̄ h̄m̄q̄ p̄m̄p̄m̄ homo acc̄p̄it
in p̄m̄ m̄at̄ ip̄a p̄r ḡm̄ p̄m̄ celest̄ p̄p̄iat m̄at̄e gl̄a d̄
m̄p̄m̄ quā p̄t̄ l̄m̄s obediēcie p̄onam̄ v̄t̄e pot̄m̄t̄ s̄t̄are
Sed quā em̄ ad m̄tor̄ia f̄m̄a f̄m̄a p̄t̄ m̄ro p̄m̄s q̄m̄t̄m̄ ex̄ist̄m̄o
v̄m̄p̄m̄t̄ est illud iam̄ n̄deam̄ q̄r s̄c̄ f̄m̄ quā ad d̄m̄t̄ p̄m̄
ad adam̄ om̄s best̄e aḡri et om̄ia volat̄lia t̄m̄ m̄p̄ eis nō m̄ā
m̄p̄onēt̄ atq̄ ita v̄l̄ud n̄m̄tas oib̄et̄m̄ ar̄und̄ et f̄m̄as ex̄
om̄s lat̄e t̄m̄ m̄t̄ illa aliā f̄m̄le illi ad m̄tor̄ia nō f̄m̄s̄s̄
v̄m̄t̄m̄. V̄nd̄ em̄ m̄eb̄ p̄p̄ aliā f̄m̄le p̄m̄p̄m̄ factum̄
p̄d̄ t̄m̄ f̄m̄ ut v̄s p̄m̄a c̄m̄f̄m̄ata et s̄c̄ m̄p̄t̄at̄ lib̄a v̄l̄m̄
quāt̄. C̄m̄d̄ est em̄ s̄c̄ p̄m̄ quā volat̄lib̄ t̄m̄ s̄t̄b̄ q̄m̄ān̄
tib̄ nō d̄m̄am̄ p̄m̄t̄ib̄ atq̄ om̄ib̄ natalib̄ adam̄ n̄m̄a m̄p̄
f̄m̄t̄. Si em̄ h̄m̄ḡl̄e f̄m̄m̄ane q̄f̄l̄ant̄ p̄r appellānt̄ om̄ia h̄er̄
quē admod̄ eis homines loquēdo nom̄ia p̄m̄m̄t̄. Nō p̄l̄m̄ s̄
quē p̄m̄t̄ in aq̄is et t̄m̄ v̄m̄ d̄m̄a ip̄a d̄m̄a aq̄ia et cel̄m̄ et
quē v̄l̄t̄m̄ in celo et quē nō v̄l̄t̄m̄. p̄d̄ cred̄m̄t̄ p̄m̄p̄s̄t̄ate
h̄m̄ḡm̄ ḡd̄m̄ d̄m̄p̄ nom̄ib̄ appellānt̄. V̄nam̄ s̄c̄ h̄m̄ḡm̄
p̄m̄t̄a f̄m̄p̄e d̄m̄d̄ia c̄m̄t̄m̄ sup̄bia t̄m̄ illius p̄st̄ d̄m̄m̄
f̄m̄t̄ate v̄m̄p̄s̄ sign̄os p̄m̄as f̄m̄m̄ana d̄m̄t̄ f̄m̄t̄ate
C̄m̄m̄m̄q̄ aut̄ aliā illa h̄m̄ḡm̄ f̄m̄d̄ quā att̄m̄et̄ q̄r̄
illa d̄o t̄m̄e loquēbat̄ adam̄. Et in ea h̄m̄ḡm̄a si ad h̄oc

igitur pmanet sunt ille uoces articulate quibus pmanet homo dia
 libus fressibus et uolantibus nomina imponit Non igitur nullo modo
 credibile est in ead lingua nomina pmanet no ab homine sed duntaxat
 instituta que deo dante homo postea dicitur quod p ita factum est
 quare ita factum esset quare ita factum est pculentibus instituta pmo
 responderet Sed melius est paulatim cognitis pmanet quibus nomina im-
 ponit tunc autem ad pecora et bestie et uolantia ad homines adducta
 ut eis ad se conuergat quatuor distinctis nomina imponet quibus
 ead ipse paulatim et multis uocibus quam pmanet p hoc factum no
 esset posset nomina imponere quod fuit tunc in pmanet aliquid
 signandi q ad pmanet futurorum ualeat Cum rei maxime ordi
 nationis eius inuolat Deinde inquit ignorabat de q nichil
 tale se creasse in naturis aliud quod simile ad interiora posset et hoc
 An opus erat in hoc etiam homo ipse cognosce et eo tunc
 daretur huius uocis quod q in omni carne rata sub celo et de h
 uere se ipse uocem in mente inuoluit eis simile duntaxat huius
 p h pmanet no posset in omibus ad se adductis atq peripetis
 Si enim deo uidebat posset h illi eo modo duntaxat quo et pmanet
 duntaxat quo et pmanet inuoluit atq inuoluit Si autem no re-
 debat pfecto neq h pmanet potat pmanet ad eum ei ille quo no
 adductat adductat an forte in aliis ad illis remotioribus de pmanet
 alia ei similia que no duntaxat absonderit Non itaq archi-
 uor duntaxat h aliam pmanet pmanet pmanet pmanet pmanet
 factum Neq h ape suspensa pmanet eminata pmanet pmanet
 ferum pmanet pmanet ad pmanet h pmanet pmanet pmanet
 possibile uidi nomen q inuoluit pmanet pmanet pmanet pmanet
 uelud testificatiois qia repugnare id pmanet inuoluit quoniam
 duntaxat ad inuoluit duntaxat duntaxat neq inuoluit le esse neq qmanet
 Quod a pmanet le quid apparet nec h nullam pmanet repugnare
 pmanet tunc quia pmanet uel etiam pmanet ex quibus duntaxat inuoluit
 pmanet h pmanet duntaxat duntaxat quod ideo no tamqmanet uerum
 gestus nati uel uoluit ordie factum est in pmanet h pmanet
 h pmanet pmanet pmanet pmanet pmanet pmanet pmanet
 inuoluit esse adductat quoniam ems ex pmanet uel inuoluit an
 alibi iam ex h pmanet an in opus aliud duntaxat Quod
 go pmanet uel etia illud quod inuoluit duntaxat factum est. Verum
 pmanet pmanet inuoluit inuoluit h pmanet oportuisse adductat
 inuoluit etia ut duntaxat factum est uel uoluit pmanet
 Ut duntaxat esse duntaxat in eius locum capta pmanet inuoluit
 no potuit h pmanet duntaxat ut inuoluit q pmanet inuoluit
 inuoluit inuoluit formact An uoluit inuoluit adductat costam
 duntaxat edificat potuit in inuoluit et tunc pmanet no potuit
 qmanet duntaxat homines no fecit duntaxat pmanet costam pmanet
 duntaxat quoniam tunc no alio pmanet pmanet est Cum etia no
 duntaxat pmanet an fecit pmanet inuoluit supra opibus Sed edificat
 tunc duntaxat duntaxat illam costam no tamqmanet cora h pmanet pmanet
 tamqmanet duntaxat Non est itaq duntaxat qmanet h pmanet facta

et frustra esse non possunt quod aliquando signantur esse facta futura
pena ab ipso iam pueritia gmo humani. d' p'rio in ipis suis opibz
miseria p'dante ut etia tempe seruis suis sine p'p'is succedens
p'p'm p'm vel angustia in p'p'is reuelata atq' in p'p'is et p'mittendo
rebus futuris et recognoscendis implet testimoniis p'hibent quod magis
magis q' in q'ntibus apparet. Videmus q' quod isto ope supereminet
no' p'mittit p'p'iam rerum futurarum p'p'iam rerum gestarum no' ille
genitum p'p'iam rerum p'p'iam rerum quodammodo sic accipi possit
Et supereminet d'ns ad hoc d'ns ois bestias agri et volatilia
Vnde iam quod visum est et q'ntum est d'p'm'm'm. Et adduxit
ea omnia ad adam ut videret quid ea vocaret. Et no' h' adduxit
d'ns ad adam ne carnali p'p'iam adinuare nos d'z. q' d' b'p'ti
to ope d'ne p'p'iam in libro s'p'ore tractamus. Neq' em p'p'ie
indagant atq' adigunt penantes vel anxiosos ad reia q'q'z
innuancia caput ita h' f'm esse credend' est aut nax aliqua
missionis d'nde f'm est eis vbi que rationales anime audire
tes intelligit atq' obedire appolent. Non em h' accipit n' p'p'ie
be p'ie vel anes. In suo tamen g'm obtpant de no' rationali vo
luntate arbito. Sed p'p'ie mouet ille omnia t'p'ibz optimis. non
ipe t'p'ali motus p'p'ia m'p'ia que caput in v'lo ems q'z
quo tempore h' debeat et illo tempore no' tempali moto mouet
ipa t'p'ali n' m'p'ie que d' subiecta sunt m'p'ia ems eff'ial
omnis em anima una no' p'p'iam rationalis p'p'ie in homibz. Vn
etia rationalis p'p'ie in p'p'ia et volatilibz et p'p'ia m'p'ia
p'p'ie anima rationalis voluntatis arbito vel resp'ntit m'p'ia vel
non consp'ntit irrationalis aut no' h' h' m'p'ia. p'p'ie tamen
g'm atq' natura m'p'ia aliqua tactu p'p'ie. Nec in p'p'ie
v'ltus est anime que ulla m'p'ia veniant sine in p'p'ie cor
sine in ip'm p'p'ie m'p'ia q'ntibz m'p'ia appetit mouet em
libet amant. Ac p'p'ie p'p'ie ca m'p'ia p'p'ie angustia obediām d'p'ie
m'p'ia. p'p'ie m'p'ia d' no' p'p'ie ad p'p'ie nec p'p'ie
ad anes et p'p'ie. Verum scia que adia que magnis latet
p'p'ie ad cetum qui gl'um d' iouam. Nec p'p'ie ad illa m'p'ia
v'm etia ad d'ne. Nam d' h' h' m'p'ia d'ntis m'p'ia ut va
d'nt t'p'ibz v'lt p'p'ie ambuculo p'p'ie regmenat. A
em homi d'namit d'ns p'p'ie em m'p'ie n' etia carnem
p'p'ie p'p'ie et m'p'ia sine v'ltis m'p'ie subdita nec
p'p'ie d'ne p'p'ie anes p'p'ie libe voluntate. Czna p'p'ie et p'p'ie
ferus et cape et m'p'ie f'at eis m'p'ie m'p'ie p'p'ie
non corp'is in corp' appetit et dolores capitis p'p'ie
m'p'ie p'p'ie m'p'ie m'p'ie m'p'ie m'p'ie m'p'ie m'p'ie
et tamen h' m'p'ie m'p'ie m'p'ie m'p'ie m'p'ie m'p'ie
h' angli possunt q'm m'p'ie d' in ipa ems q'm p'p'ie
h' m'p'ie in q'mtibili m'p'ie p'p'ie m'p'ie p'p'ie
tempus et lacrima angustia m'p'ie et m'p'ie q'mt' m'p'ie
nam et appetit carnalis m'p'ie valent eff'ie om
anime v'm ut qua eam venire opus est neptens addita²

Nam go videtur ipa multis formata que in se etia edificata
 Sed est quicquid nudi per sead Natura quippe multis data est quibus
 ex illa que iam erat no plicet motu tam ex se etia naturam
 angelis and nullam ormo possit esse nam Solus em nra
 emilibz nature per magne per nunc creator est Ius. ipa em
 tas pr et filius et pns pntis Ali go quitur que paporitatis
 pr adam co sta ems pnt nlla dlois pnt atoris compage Extracta
 pr h' em fortasse dicitur potuisse per angelos si pformae and
 bel edificare co stam ut nudi esset nra adeo no potuit in p de
 aqno pntis nata subsistit ut nra illud quid carnis supplemet
 in corpe nra quod in illis co ste pntis lacum ab angelis fari
 esse dicitur pr nature ipm homines dicit pntis Raco quod
 nulla pr angelorum opa in p aliquid accitur. sed no. id creator
 pnt qma nec agrolas auctores pntum atq arborz dicitur
 Non em qm plantat est aliquid nra qm regat sed qm mve
 metum dat deus Ad hoc mvenit pntis etia in corpe su
 mano quod esse dicitur locus carnis suppleta est illa pntis
 ope di quo naturas substituit ut pntis quo ipa quod anglos
 pntis opns itaq agrole est ut aqua dicitur em regat non
 ante opns ems est ut aqua p dicitur pntis pntis sed illius qui
 omnia in mvenit et mra et pntis dicitur pntis opns et
 cole est ut pntis anellat ex arbore dicitur mvenit At non
 ems opns est ut pntis ems ems bibat ut pntis omittat
 a n aliquid quod ems pntis pntis quo mvenit stabiliat a hnd
 in mvenit pntis quo mvenit mvenit mvenit dicitur pntis
 qm mvenit dat mvenit go ego corpi alimetur adhibet
 et mvenit mvenit pntis non dicitur quod mvenit. sed
 quod mvenit ope creatoris pntis dicitur pntis vel pntis pntis
 pntis Nam etia ex pntis que adhibet etia opns et etia mvenit
 vel corne pntis Natura d agit mvenit motu nobisq amulit
 pntis em mvenit pntis pntis at opns mvenit qua ad pntis
 pntis et facit pntis tamq mvenit nulla remanebit etia
 pntis em dicitur pntis pntis pntis quodam mra ope pntis
 pntis mvenit ad mvenit etia nam tam angelos pntis qm
 nec pntis voluntas no anglica obediunt de pntis etia
 opns mvenit nra mvenit dicitur pntis pntis tamq
 mvenit mvenit et pntis illas pntis in vobis di no mvenit
 tas vel pntis illas in pntis v1 dicitur opns talis etia
 rones aliquid in mvenit mvenit mvenit mvenit pntis
 etia mvenit mvenit deo ex pntis angelis in illa mvenit
 formatione quod mvenit affinare dicitur pntis tamq dicitur pntis
 pntis illud opns mvenit lacum pntis ex pntis et
 annam mvenit mvenit et anna mvenit pntis qm qm
 erat quo illa et creatura et pntis et pntis etia non in mvenit
 di fari quod deus no per angelos sed pntis opns est
 et no dicitur. sed ita qm mvenit pntis ut nec illas alio
 verum nec ipas angelos nata pntis pntis pntis

in hac tra nomina quodammodo a angelis in hac mundo quodammodo
agrolent? no ntiq nomina Nam pfecto si remota homi munda
fructu gemis p' c'nsus opantur nihil aliud no p'omq qm
extra nati arbores et herbas et ex earz p'mibz ab eis itid i'bro
cadentibz Nunquid m'p' m'notetel nobis quid valel m'p'ro m'p'
alibz qm' h'g'm' radice p'pa poma portant aliena et colle p'te
vntate iam sua h' p'agricoloz opa didicim' cum ipi creatores
arboz nullomodo p'essent p'd n'c' c'nsim' deo c'anti sm' quoda
offm' m'p'um p'belu' Nequaquam em' quidquid per corp opera
ex'p'tel p' hoc de opere m'tima natue r'co non h'ge' t'nd go
m'p' si homiez ex'p'te homis f'acta no nomina qm' c'anti deo q'
admod' angeli f'mant ignoram' qm' nec arborem ex arboris f'm
culo in robore alieno p'atam posse possim' p' illa deo c'anti
quodammodo agrole p'mant Simile n'p'acim' Nullo tunc
modo d'ubitam' et homiez et arboem no m'p' deum esse creato
rem f'ideli q' credim' f'm' f'emam ex m'ro nullo m'demete co
nubitu etia p' forte co'sta homis m'p'ata p't per angelos i'ope
reators p' f'ideli credim' etia m'ud factu' ex fema nullo
m'demete co'nubitu cum p'me abrah'e d'ip'ositum p'anglos
in manu mediatois Verum q' m'p'dibz m'credibile est f'ideli
libus and cum ad rei geste p'petate quod d'p'o f'm' est et
tm' ad f'ignatam p'f'ic'atam quod d'ena p'p'tum est m'cre
dibile factum est An v'co p'me em' qm' co'nubitu v'p' ex
femia f'i poterit fema ex m'ro no patuit Et v'g'malis v'p'
v'p' unde v'm f'iet h'ebat m'ile aut latu' Unde fema
f'iet no h'ebat cum h' de q' d'f'ormula n'p'etm' ibi d'f'uo
f'ormula f'ormac'm' p'atal d'm'q' caruem d'rosta vel d'ali
quo m'ebro v'g'mis care Sed qm' posset o'nd' m'corpe
f'uo h'ic p' it'nd f'etisse quod factum est v'bilis in m'ro
cor'e o'p'endit m'et'ul p'u'd' esse quod r'astm' est t'nd
p' q'm'ur quo p' f'icat illa campalis cond's m'qua p'm' de q'
homiez f'et'it ad m'ag'm'e et f'militud'm'e suam i' q'm'p'e
et hoc d'rtm' est m'ap'm' et f'emam f'et'it eos Verum
iam illa r'ato q'ua m'udi p'mis opibz m'didit atq' co
n'camit de q' d' h'ebat v't f'm' cum iam n'cc' est e'f'et ex
m'ri late f'emam f'i an h' tu f'icat n' f'i p'opet n' an
ita f'iel n'cc'esse e'f'et no ibi iam q'd'm' f'i m'd' erat
ab p'od'm'm' p' h'c' q'm'ur. Sciam quid m'ch'i n'cdat' f'm'e aff'm'
m'udi t'emitate t'nd t'm'e cum d'p'co f'fortasse p'd'ue
ista co'p'd'ezates quos iam p'ama f'id' m'ub'm'e etia p' m'p' p'
m'ta ista co'p'no p'm' d'ubitam' no esse m'dicab'l' om'is ille
natue v'f'it'at'f'm'q' q'm'f'us h'p' q'ua'f'am n'ales leges f'ias
f'em'q' quos et p'm' m'te qm' creato est h'p' q'ua'f'ad appetito
f'ios d'm'at'os quodammodo quod et mala volu'tas no
p'ossit exced' et elemeta m'udi f'm'q' corpe'i f'm' d'f'f'm'ta

minn qualitate qd suam quid vnde qd qd valeat vel no valeat qd
 equo si' possit vel non possit Ex hns velud p'mor dñs verum
 omnia gignit p'no qnem tempore exortus p'cessus qd sumit si
 necq; et decessus p'no qd qd gñs vnde fit n' de g'mo etia no
 napatu faba vel de faba t'mm vel de p'ore homo aut de
 homine p'etus si hnt a' motum cursumq; verum naturale p'tas
 creatoris h' apnt se posse de hns omib; fac alud qm corp quasi
 rationes p'males hnt non tunc id quod m eis posuit ut de hns
 si' vel ab ipso posuit Neq; em poteria temeraria sed sapie v'tute
 ompr est et hoc de vnaq; re m tempe suo facit qd au' i' ea
 fecit m' possit alius ergo est verum motus quo illa herba
 sic g'mat illa p' illa etas parit illa no paul' homo loqm
 p' p'etus no p' hoc et alioz talid modoz rationes no tm
 m dñs pnt sed ab illo ead reba creatis indite atq; concate Ut
 aut lignu de tra exisum a'dm per politu sine radice nlla
 sine terra et aqua repete floreat et fructu gignat n' p'micta
 p'lis femina m p'ecetute pariat ut a'sina loquat' p' aliquid
 emple m' est Deit qmilib; naturis quas creauit n' ex
 eis et hoc si' possent neq; em ex eis vel ip'e facel qd ex eis
 si' non posse ip'e p'figet qm p'p'o non est nec ip'o potetoz
 v'mptante alio modo Deit n' non h'rent m motu naturali
 sed m eo quo ita creata essent n' corp na no ti potetoz am
 plius subiacel h' go dñs m p'p'o absconditas quoz da
 fozz compas quas v'bus conditis no m'fuit easq; implet no
 illo ope p'videncie quo eas adm'nat n' nat'm quas ut no
 hnt condidit Ibi est et ga per quam salu fuit p'tores
 Nam quod attriet ad nam m'q; qua p'a voluntate de'nat
 reu'su p' p'emetipos no h'e. sed per di g'mm qua ad m'natu
 et m'natu Neq; em de p'p'o fuit homines m illa p'a qua
 p'p'm est Omnes qm ambulat m ea no ventent Deit
 est em p'p'm p'andis m'q'tate sic ut quod ventitur q' vent
 non p'bi t'bnat sed go di no ex p'p'o ne forte extollatur
 postea m'fuit go h'mg a'plius abscondit dicit Non m m'udo
 creaturaz fuit p' abscondit erat lem m h'mbis abrahe qd
 et ip'e de'mata est. sed m dñs qm omnia creauit Cz n' o'de
 motu veru sed m'vabl' facta fuit corp ead compe m'do
 abscondite fuit. quoz p' m' erat. quod ita m'lti sta
 est de late m' et h' de'metis que per ip'm f'ma f'ma est
 tamqm ems o'p'e f'mata ille a' p' ip'm m'f'ma q' loco
 coste no costa sed caro f'mpleta est non h'm' h' p'ma r'p'o
 q'duo quado m die d'ctm est ex a'p'm et f'mam fecit eis
 et femina omno sic f'el. sed tm h'ic h'm'e q'ma p' h' poss
 ne contra compas quas voluntate m'fuit m'vabl' vo
 luntate aliquid f'el Cz quod aut f'el ut omno alud f'm'p'o

na esset abscissio erat inchoata quoniam inchoata sunt sed quoniam per deum
ab ipso deum inchoata sunt inchoata sunt. principibus et patribus inchoata sunt per
ecclesiam multiformis sapientie dei probabiliter creditur. per illud semine
cum reprobis est dispositum est per angelos in manu media
teris per omnia que ad ipsos seminis adventum vel promissionem
vel amissionem in verum naturam per visitatum ne cursu in a
bilis facta sunt ministrantibus angelis esse facta ut tu ubique
creator vel reprobator creaturam non sit nisi quoniam plantatore et
regatore quod solis mercedem dat deus de per hoc etiam
illa extasi quoniam deus in misit in adam in populum obdormire
recte intelligitur ad hunc in missa ut ipse mens per extasi per
ceps fiet tamquam angelus tunc et intrans in sensum dei intel
liget in non missa. Denique emulans tamquam per hunc plenam
cum ad se adducta mulier suam mulierem eructant cotinuo
quod magni sacramenti quod dat apostolus hoc me os exposit
deus meus et caro de carne mea hunc natiuitatem quoniam deus scripta
est per hoc relinquit homo patrem suum et matrem et adhebit uxori
sue et erunt duo in carne una. Et hoc verba cum primi hominis
fuisse scriptura ipsa testatur. Sed tamen in ewangelio deum dixisse
declarant aut cum non legimus quia quoniam fecit ab initio mari
lum et feminas fecit eos et dixit per hoc dimittet homo pa
trem et matrem et adhebit uxori sue et erunt duo in carne
una. ut hunc intelligimus per extasim que pretererat in adam
hunc cum dimittit tamquam per hunc deum potuisse sed iam ille hoc
placet ut ea que premittit ab alio exordio remouet intentionem
legit cum et.

Sequitur liber de anima.

Aum quid ordo ipse videtur exposcere ut de peto primi hominis
differantia. Sed quia de carne multis quodammodo facta sit pro
tina narravit tacuit a de anima multo magis nos fecit in
tentos ut de hoc diligenter inquiramus quo nam modo refelli
possunt qui credunt animam de anima hominis sic de carne carne
si apostolus in filios utique rei transmissis semina hunc cum primo
ad hoc mouet non dicunt quod nam animam deus fecit fecit quoniam
supplavit in facie hominis que de pulchre finxit non ex illa iam
tunc erant anime hominis sic ex illis carne. omnis etiam caro hominis
quoniam adam per formatam est. Deinde eua et ille quid habuit
corpus unde anima dictum est corpus videlicet pulchrum breui animam
nere flatum dei. At illa de illius late cum facta dicitur non
de quod cum deus flendo. Si videntur tamquam utrumque de
illo dictum sit quoniam iam fuerat animatus aut cum tunc optine
inquit etiam de anima vixit ut cum per possemus. Etiam dimittit
vel intelligimus vel etc credimus aut per hoc per scriptura
non tacuit ne animam quodammodo sic hominis carne deus fecit
esse potentem. debuit et de multis anima non tunc ne putaret
et dicit per hoc non est quia per ideo tacitum est inquit

quod in eius faciem flant deus quia illud est in. quod et alia
 ex homine parata est hinc suspitioni facile occurrat. Si enim per
 putant animas in multis ex anima nri factam quia non scriptum est quod
 in multis faciem flant deus. ut credunt ex uno animato se
 nram quando nec id quod scriptum est unde si deus omnes
 animas hominum nascentur per primam facit per scriptura. Et alius
 tenet quoniam posset quod in una factum quicquid est et
 deus prudenter intell. Ita quod si oportuit nos per hoc per
 tinam aliquod. Et hoc re admodum magis si aliquid aliud fiebat
 in anima femina quod in uno factum non erat ex tunc animata
 eius anima. Unde non sic nri eius aliunde corpus aliunde animam
 huiusmodi quod alio modo fiebat scriptura per hoc tunc non debuit ne
 hic ita factum putamus quod in uno de illa diducimus per quod
 non dixit ex anima nri animam multis esse factam quod tunc cre
 ditur eo. ipse nos simili ad more noluisse melius hinc a d
 putat quam de anima esse factam moueramus. Et data
 esse nulli. cum per scriptum est evidenter occidit locus. ut
 si non ait tunc quando formata est per hoc de dicitur in ad
 ait. Hoc in os ex ossibus meis et caro de carne mea. Cito
 cum carnis amamus quod deus et anima de anima mea. Non tunc
 hinc tam magna questio iam soluta est in per unum hoc mai
 festum deusque teneamus. quod obrem primo videtur est utrum
 facta scriptura huiusmodi ab eis exordio tractata hinc nos
 dubitat prout ut tunc ree fortasse requiramus aut que
 nam sua per eligenda sic aut in rei hinc in deo quod ad modum
 tene deus. Tunc enim in die fecit deus hominem ad ymaginem
 suam ubi erat dictum est. et per hunc et feminam fecit eos et uox
 huiusmodi a nri per deum deum secundum carnem accipiebamus. Et quod tot
 nos ne faciant eos ipse in die erat formatum. Et homo huiusmodi
 illud hinc in ubi hinc deus quicquid est scriptum animam
 ac tanta te summa. que ibi conspiciat atque tractata sunt
 nos ne faciant eos ipse in die erat formatum. Et homo huiusmodi
 illa prima opera de in quibus hinc anima sunt quod hinc. quod
 de hominis anima credimus. In per hinc omnes de scriptura hinc
 in parte illud credibilis vel collatibilis. Si visum est
 et non ipse hominis anima in illis operibus facta est corpus nec
 scriptum. aut in die totum deus. Et deus in eo et late eius
 feminam aut in illa vi deus operibus in illo modo factum
 esse hominem aut corpus hominis talem venem aut tunc mo
 factum omne ante nullam cum per hoc si in ipse sit homo
 parata tunc deus atque intell. hinc deus vel mea tractata
 per hinc que ad hoc tunc modo facta esset factum fuisse rationem
 cum ipse anima in qua illa ratio facta fuisse rationem
 in omnibus de vel in aliqua que in illis quicquid est operibus
 factum in omni vel in hominibus qui iam sunt facta latet
 ratio quod hinc filios ac per eam vel angelos filiam vel

q̄ ē intollābilis alieniq̄ clemeti corpeī siliam credētiq̄ Sed
mūc p̄ ob hoc mūltū nō deirio p̄ mūltū n̄ ille adeo scām anā
appetit accēpisse q̄ma singulos singulis fecit deus nō erūt i illis
p̄mō opibz anna ferme aut p̄ genalis om̄ annarū ratiō fā
fuit p̄ m̄ hominibz ratiō q̄m̄ reditū ad illud dūm ac mo
lestū n̄ vel angustū vel quod nō iūssimū est celi corpeī sine
aliq̄a etiā m̄fōis clemeti filias q̄mas hominū esse dicimq̄
ac per hoc mūltū ē et p̄ latet quid m̄ sit quid p̄tē tollābilis
dici possit utrum hoc quod modo dixi an m̄ illis p̄mō dē
opibz unam annarū p̄mō hominū scām dēniq̄ p̄pagine om̄s hominū
annū darent Om̄ nōnas subm̄ annas s̄ q̄uaz mūltā vel ratiō
fā p̄tēsserūt m̄ p̄mō illis dē opibz p̄p̄o dēp̄o hōz a tūm
duo p̄ora nō repugnat p̄mō illis q̄dōm̄bz ubi sūnt om̄ia
creata sūnt Om̄e em̄ m̄ aliqua creata tāq̄m m̄ p̄tēte rō annū
fā sit ut om̄es annū ab illa gēntur adeo aut cāntur q̄m
singulis hominibz dēnt p̄ ap̄tūbz hominibz corpa s̄ nō ratiō
annū vel nō m̄ parente ratiō p̄h̄s Sed ipa om̄s em̄ factus
est dēis facta sit anna p̄ ip̄e dēis p̄ celi et t̄ra et celi
lūcia gēntē dētm̄ est f̄fctus dēus hominē ad imāginē suam
h̄ nō tūm quō nō repugnet ei sine qua et p̄p̄to dēis fctus est
accēpit homo ad imāginē dēi et p̄o dēi m̄ m̄sibly ratiō
nō tam facile m̄dē p̄ nōnas quippe annas s̄ q̄ne ip̄e neq̄
ratiō corpe tanq̄m m̄pente p̄lēs p̄p̄to illo dēi fctus sit em̄ h̄ns
opibz q̄m̄bz q̄sūmatis et m̄thoat dēus m̄ dēi vñ o regēnt
p̄ dēim̄ cōcedē est nō f̄n̄stra tam d̄liget p̄p̄tura q̄m̄dēt
vñ dēibz q̄ sūmāsse dētm̄ om̄ia sua opera que fecit bona
valde p̄ aliquas ad h̄c nātās fctas ratiōs quas nec ipas nec corpe
ubi ratiōes cāpālit fctis m̄s̄ m̄telligat ratiōm quid singulatū
faciendū annarū nāp̄tūbz quibz q̄ dāntur m̄ p̄metip̄o h̄ns
nō m̄ cātura alia q̄dāsse Sed q̄ma nō alieni gēis creatura
est anna quam illius p̄dm̄ quam vñ dēi factus est h̄s ad
imāginē dēi nō nē dicimq̄ dētm̄ ea fctē m̄c que tūm cō
sūmanit Nam em̄ tūm annam facit quales et m̄c facit
Et ideo nōn aliquod nōm̄ creature gēms m̄c facit q̄ma tūm
m̄ fctis cōsūmatis opibz nō creant Nec contra illas cāpāles
ratiōes rerū fctūbz quas vñm̄stati tūm m̄dēt h̄ em̄
op̄atō est p̄d p̄m̄s p̄m̄s ipas quādo quid corpebz h̄m̄s
quoz ex illis p̄m̄s opibz p̄pagatō cōtinuata s̄tōnē p̄tēdē
tales gēnt annas m̄fcti quales m̄c facit atq̄ m̄p̄tē
Cūna p̄p̄ m̄tēlīam tūmētes ne contra n̄a lib̄a h̄m̄s que
dēma illa p̄p̄ dēp̄o q̄ dānt cōsēpta sūnt quēbz h̄az tūm p̄
tēnāz p̄bābly m̄c p̄tē vīdēt s̄p̄p̄m̄a d̄ligētōre
h̄m̄s q̄stōnis p̄tāctōne q̄ntūm adim̄at dēus ne forte s̄
possit ut p̄ nō h̄q̄ida dēma dūbitat v̄lra nōn d̄beat tū
dē dēat re acceptābē d̄ h̄at re s̄m̄am nāp̄m̄ n̄ cā
tōnē d̄nec dētm̄ aliquid cōceptat nō sit ab s̄m̄dm̄ Cūod
p̄ n̄ h̄ quid potūm̄ d̄m̄m̄tōz m̄m̄m̄tōz vñd̄q̄ p̄p̄q̄

mutandisq. saltem no videbitur in dicitur laborem & inesse que
 vendi sed affluendi temeritate ut me p quis nec iam dicitur est hoc
 dignetur p que vad nec dicitur eloqui nec ppprie rationes anctas
 sed pna ppprie dicitur fecit dicitur metum no idignetur At
 pna illud ppprie teneamus anme natam nec in natam corpus
 comiti ut que iam fuit anima fiat corpus nec in nam anme ino
 nalis. ut que fuit anima hominis fiat personis ne in natam di
 ut que anima fuit fiat quod est deus atq. ita missim nec corq
 nec animam inordinabile nec pnam que deus est comiti et fieri
 animas humana illud etia non mag etiam esse dicitur animam no
 esse n creatura di cetera pna p neq. de corpore neq. de anima
 inordinabile neq. de pna deus animam hominis fecit restat ut aut
 de nihilo cum faciat aut de alia pna inordinabile tunc creatura
 Sed de nihilo si aliquid confirmatur opibus quibus tunc anima
 simul inordinabile est velle monstrare. et tunc ppprie deum
 optimi possit ignorare Nec exigendum est anobis quod vel opus
 homo no valet vel suam valeat mund si pna anima pol no
 intelligit. tunc ergo deus di rebus non humanis age quertur
 Sed divina testimonia p pna cetera ergo ex angelis tunc
 pna deus creat animas nulla de canonicis libris inueniunt
 anctas inordinabile itaq. ex mundi corpore clementis in pna forte
 mortuorum reintegrare corporibus ex quatuor ventis celi aduocata
 pna qua p flante vinitur ut exurgant Sic enim scriptum
 Et dixit michi dominus pna pna pna pna filii hominis et dicit
 ad pna h dicit dominus aquatuor partibus ventis celi veni et in
 pna in mortuos suos et vnam Et pna pna pna pna
 dominus. et inueniunt pna in eis et remigant et pna
 super pedes suos congregato multa valde ubi michi videntur
 pna signum no opello tunc campo ubi res ipa inordinabat
 sed ex toto orbe flatus resurrexerunt homines et h p flatus inordinabat
 mundi pna figuratum fuisse neq. enim flatus etiam ille ex ore
 domini pna erat pna pna. quando sufflavit et ait Accipite pna
 pna pna signum est pna etiam pna pna pna pna ab eis
 corpore flatus ipse pna pna. sed quia mundus non ita deo coaptatur
 admutate pna pna illa ubi enim vngento filio no possit
 dicit ita esse animas de pna di quicquid flatus ille aquatuor
 ventis de natura mundi factus est Sed tunc aliud enim fuisse
 aliud pna pna quod exemplo flatus ex corpore domini
 pcedentis recte intelligi pot etiam p ex ezechiel pna illo loco
 non resurrexerunt carnes quales pna futura est sed imaginati
 de pna pna reparati per pna domini qui replevit orbem terrarum
 figurata reuelatione pna illud ergo iam videmus in vna
 pna pna divina testimonia suffragetur ei ne qua dicitur vna
 animas de fecisse et deesse hominem primo Unde recte fecerunt

ut ex omni corpore cetera homini corpora in ea qua dicitur singulas sin-
gulas facit et alii unam non illa cetera. Illud enim quod per se
dicitur esse platum ego feci cum huiusmodi anima dicitur que fecit
patris audire ad verumque accipi per nam si ex una prima homi-
anima sine ex aliquo suo recto omni pendebis animas ipse facit
Et illud quod septimum est. qui fingit singulas corda eorum sine
cordis voluntate intelligit animas neque hic repugnat tamen duorum
et quibus magis ambigimus. Sine enim ex una illa quam flammam
in faciem primi hominis ipse utique singulas fingit per etiam cor-
sine singulas vel fingat et mittat vel in eis ipsis quibus
misit eas fingat etiam quod hic non michi videtur. Sed in ipso
exto quod per gratiam meam anime ad ymaginem dei renovatione
formantur. Unde dicit apostolus Gratia enim salus fit estis per fidem
et si non ex vobis sed ex deo dei est non ex operibus ne forte
quis extollatur. Spiritus enim sanctus figuratur tamen in christo secundum
operibus bonis. Non enim per gratiam fidei corpora nostra creata vel
facta possimus intelligere. Sed sic in per spiritu sanctum est. Cor mundum
crea in me deus. Sine enim etiam illud prout. qui fingit per homi-
nibus in ipso tamen aliud sit secundum naturam aliud in ipso homine
facit. refert ac renovatione. Si etiam hoc si non de gratia in qua renou-
namur. Sed de natura in qua nascimur intelligamus ad utrumque
finem duci potest. quia vel ex una illa primi hominis tamen semine
anime attractum ipse fingit in homine nisi universum corpus sine
primi mente non ex illa imagine sed aliud corpori infusum ipse
utrum fingit per mortales spiritus carnis ne fiat homo in animas
etiam. Illud Sane de libro Sapientie non ait sortitus sum in
animas bonam. et enim egerim magis bonis veni ad corpora meorum
animatum. Diligenter enim considerandum flagitat. magis enim videtur
attestari optimorum in qua non ex una propagari. sed de per anime
venire etiam ad corpora. Verumptamen quid est sortitus sum in
animas bonam. etiam si ut in illo animarum fonte per nulla est
anime sunt anime bone que forte quadam exant que non tibi
bonum etiam aut ab deo ad horum conceptu vel nascitur
facit bonas alias non bonas quare quippe hec forte quod accidit
animam per huiusmodi admittit qui videtur animas alibi factas
singulatum mitti adeo singulis quibus ex corporibus hominum ac non
illos potius que prout que ante corpora egerunt in corpora
mitti animas dicunt. Sed quid enim alie bone alie non bone
venire possunt prout in per semetipsa opera sua. Neque enim secundum
natura in qua sunt ab illis. qui omnes nas bonas facit sed
ab ipso ut contra dicimus apostolo non dominum natos nihil egisse
boni aut mali. Unde confirmat non potuisse ex operibus
dici sed ex vacante maiorem finem inveni. cum de gemis ager
ad huc in rebus uted constitutus. Sequens strenuus quod huiusmodi per
hunc de libro Sapientie testimonium. Neque enim negligent per omnes
per verum sapientem qui huiusmodi per alii et singulare de anima illa
dictum prout mediator dei et hominum hominum pro ipso
et quod per utrumque finem quale sit postea considerabimus ut per

conueniē non poterunt quicquid quicquid id accipere. Scimus
 ne contra aphorismum neminem sed pntantes hinc animas aliqua natura
 opum suorum primum incipiant in corpore. Nunc illud in
 deum quicquid dicitur sit. anse pnt eorum et de fieri et in
 pulchrum venientur. Emitte pnt tū et ritabunt et renouabis
 facie terre. Præhens enim qui arbitrat animas ex pentibus per
 torpa creari. Hæc videtur pntare cum sit intelligi in pnt eorum
 pnt dicit quod cum homines ex hominibus accipiunt qui tū mor-
 tm fuerunt non eis potest ab hominibus reddi in resurgant quia non
 nulla quicquid modo quicquid nati sunt apertibus dicitur per deum enim
 reddet qui resurgit mortuos. At per hæc enud pnt dicit
 coram cum moriuntur. Et aut cum resurgunt quod pnt illi qui
 non ex pentibus sed de mittente animas venire afferunt per sua
 opumone sit intelligi ut coram dicit pnt cum moriuntur quia
 in eis erit et ab eis erit. Et aut cum resurgunt quod ab ipso mitti
 ab ipso redditur. prout etia h' testimonium ventres corp aduipat
 Ego vobis arbitror melius intelligi h' dicitur. Ego vobis dicit quia
 mntis renouant. Cum enim supbia. pntis enim homines mnt
 cum et de sua vanitate pntis quodam modo anseitur pnt
 pnt. cum exemit se veterem hominem et infirmatur. ut pntis
 ex pulsa supbia dicitur. Omnis per hntem qntam in emento
 quia pulchrum sumus. Cumque dicitur erit cum supbia tra et
 erit. per oculum quippe fidei cadentes ibi in pnt et nolentes
 constare suam pntis. Et pntis pnt ioh dicit et distabe
 pnt et pntis pnt hnt et erit h' est enim in pulchrum suum
 hominibus accepto aut pnt de dicit nino a iam non ego mnt
 aut in me pnt. Et in nouat facies. At pntis testimonii
 pntis mntis pntis. Illud etia quod apud erantem pnt
 tū est. Comitit pulchrum in hnt pnt pnt et pntis ventat
 ad cum qui dedit cum. Nont sine contra altam suffragatur
 pnt mntis pntis. Cum dicitur isti hnt pntis no apen-
 tidus amnt. Iam quod comitit pulchrum in hnt suam. i. carno
 que de pulchrum fra est ventat pntis ad deum qui dedit illam
 pntis illi utiq. Redit enim pntis ad deum qui cum dedit
 hominibus pntis qnt in eis faciem suffragatur comitit pulchrum i. hu-
 mano corpore in hnt unde pntis factus est. Neq. enim erit
 pntis ad pntes reddimus quibus in sit creatus ex illo vno
 qui hominibus pntis datus pnt nec ipse raro pntis mortem
 ad pntes ventat. a quibus cum et constat esse pntis. Cum
 ad mod. go cura, no vedit ad homines. ex quibus cata est pnt
 ad deum. Unde pntis hominibus formata est ita et pntis no vedit
 ad homines a quibus suffragatur est sed ad deum a quo pntis illi
 carum datus est. Cum testimonio pntis pntis ad monem
 ex nichilo deum fecisse animam quam pntis hominibus dedit
 non ex alia iam facta creatura sed corpore ex tra et ideo ad
 vedit no habet. quia vedit in pnt ad auctore qui cum dedit
 non ad eam creaturam ex qua fra est. quia ex nichilo fra est

ut per hoc ad fortorem sim redit que redit a quo ex melio fact
est Non enim omnes redemunt qui sunt de quibus dr pms ambians
et non ventens et no ca difficle est quid omnia de hac re p
tuoq parrm testimonia collige quod et p si possit ut no p
memoretur sed etia p tractetur in magna hmoi loquidme
pgunt. sed tunc nisi aliquid tam ca aliquid p factu qm
pferunt quibus auditur quod dñs animam fecit vel quod
eam pmo homi dedit quoniam modo per dñi eloqum testio
mud ista questio soluat ignoro. p em p ptm esset q p m
supplamē dñi in facie formate mulis et facti snt in animaz
viam iam quid p hñs accedet qua tunc formate car
in homis no ex parentibz dari animam credimus ad hoc
tunc expectatur in ple qm modis nobis visitatus est homis
ex hñe pma vñ muli alr facta est et ideo ad hoc dñi p
animam pma non ex adam dñtus ene datam qma no ex illo
tamqm ples orta est Et a homi qm pms ex illis natus
est quicq p pma no ex pmbz ducta sed de pper anima
datam illud iam metis etiam tacite p pma opt intelligi
Vnde itaq et alius considerat Vtrum nomen suam qfmet
sed vltz possit accomdari quod p ptm est p mud homie
p tm in hñe mud m hñe et p ptm mor. et ita i dñs
hñe p ptm in quo omis p ptm Et paula post dñs
pma dñt in omis homis ad mstificacōm mte dñt
em per mōbediam vñq homis ptores constituti sunt multi
ita et p mōbediam mst qfmetur multi Ex hñs em
vñs apñs qm dñdunt animaz p pma p mñs sua p
a pñe mōbediam Si p mñs p mñs carne mñs p mñs
p mñs vel p mñs no cognit in hñs vñs ex pmbz animaz cred
Si em qñs mōbediam carnis no tunc p mñs p mñs qñs
accipit est quod dñt est In quo omis p mñs si no ex
adam etia anima p caro p pma aut qñs p mñs mōbe
dñm p mñs qfmetur sunt multi si tantu p mñs carne dñs
non etia p mñs animam sunt Caneid est em ne vel dñs
videtur auctor esse p mñs p dat animam carni in qua em
p mñs necesse sit vel possit esse anima p p mñs p mñs em h
bando apñs no p pma gracia mñs qma no p mñs m
adam p mñs m eo p mñs p mñs carne tñs que dñs
creata est no etiam p mñs animaz dñtum est et nad n p
adeo contrariū est etia p mñs fidei ut parentes ad p mñs
grām p mñs bapti etiam cum p mñs atq mñs em
in qmbz p hñs vñs p mñs p mñs quod em mō carnis
non etiam quod anime est mñs qñs quod eis obpesset
p mñs etate dñs p mñs p mñs exirent. p em p hñs
p mñs corpi corpi qfmetur non et anime dñs
et mñs baptizati aut cum mñs hñs p mñs etia
retine ut cum vñs em et vñs p mñs
ne cum mñs fñs mñs si possit quod p mñs no mñs

quid aliud possit intelligi in si vnuq; q; parvulum no esse. nps
 in adam et corpore et anima et ideo illi xpi gram necem etas
 quippe illa in se ipa nihil egit vel boni vel mali pmi i di.
 anima i nocetissima est si ex adam ppagata no est vnde quo
 possit in se ne in qdempnacione si de corpore sine baptisma
 erit quisq; istam suam anima tenens poterit deinde stre
 mirandus est. Veri pme quippe ac vaticissime pceptum est
 Caro em concupiscit adversus ppm. et pps adversus carnem. p d
 tunc carnem pnc anima concupiscit nihil posse pnto. quod
 omis dicitur in doctis q; non subit. Ac per hie ipms concu
 pi scit carnalis tempus no est in anima sola. sed multo mag
 est in carne sola. Ex quoq; em fit ex anima. p quia si illa
 carnalis delecto no sentitur ex carne aut quia pnc illa car
 nis delecto no sentitur. Carne itaq; concupiscit adu pps ppm
 dicit aphus carnale pculensio delecto quoniam de carne. et
 tunc carne pps habet adversus ppm delecto quoniam sola hie
 solus quippe hie nps fallor illud delecto no tunc carnis vo
 luptate sed carnalis verum cupiditate qm pntu. quod delectat
 et delectat anima mata di. Solus etiam hie illud delecto ei di
 concupiscit sapiam. Quia mandata et dnm p hie illa tibi.
 Nam cum pps impat mebris corpus nps hinc de p dno final
 que plus acceditur velud cum assumitur co deo cum aliquid
 pbitur legitur dicitur. legitur auditur cum dnm pams fra
 gitur esmentu et tota hmanitate ac me pntu. officia abe
 diencia caro exhibet no concupiscit mouet. Hns atq; hmg
 modo bonis de p dno quibus sola anima concupiscit cum adu pntu
 aliquid quod carnis animaz pntu carne delectet tunc dicitur
 concupiscit adversus ppm. pps aut adversus carnem. Sic em dea
 est caro in eo quod pntu ipam facit anima cum ait. caro co
 cupiscit. que ad modum dnm sit omis audit et oculis videt. Cui
 em nequit quod anima pntu. et pntu audiat et per oculu videt.
 ita loquimur et cum di. manus tua pntu hmi cu aliquid
 pntu manu datur quo emqm pntu quod si de ipso
 etia pntu oculo ad quem pntu etia que per carnem non
 videtur dnm est. Videbit omis caro pntu di no utiq;
 nps anima qua vnt caro cum etiam per ipam carnis man
 ppm pntu videt. i. formam qua indutus est pp nos no pntu
 neat ad concupiscit sed ad mptu carnis ne forte aliquis ita
 velit accipere quod dnm est. Videbit omis caro pntu di
 quato dnm dnm caro concupiscit quia anima no pntu car
 in aualent mram pntu. Veru etia pntu ipam carne al
 quod concupiscit qua dnm i e pntu i membris. i. molenta
 quod carnis necessaria in corpore mortis hmg veniens adu pntu
 dnm illius pntu. Vnde pntu dnm pntu pntu quia omis
 ante gram pntu sunt ire. Contra quod pntu mltat pntu
 gracia constituti no n n no sit in corpore corpore qua dnm ita

1
mortalitatem est non et mortuum me dicitur. sed non non regnet non enim
regnat enim desiderans enim. et hinc quod servum carne contra spiritum
concupiscit non obedere. Proinde apostolus inquit dicit. non sit peccatum
in modo mortali in corpore. Staret quippe in esse peccati et licet
quod peccatum vocat. et peccata per christum in se ipsa natura. Sed
non inquit regnet peccatum in modo mortali corpore ab obedendo
desiderans enim nec exhibeat membra mea arma iniquitatis peccato
Secundum hanc sententiam nec rem ab invidiosissimam dicimus quod
carnis sine anima concupiscit nec manicheis assentimus quod cum
niderent non posse carnem sine anima concupiscere aliam quodam
animam suam separata natura deo contrariam carnem sine anima
nervum. Unde concupiscit adversus spiritum nec aliam animam non
esse necesse est spiritui gratiam dicitur agimus enim de nobis quod me-
rit anima infantis. Unde illi primosum sit non precepto bapti-
sami sacramento exire de corpore per spiritum aliquod peccatum con-
cupiscit ne ex illa est que in adam per peccatum. Non enim de peccato
grandis felicitas agimus quibus quod peccatum spiritum volunt attribui
quod nisi ab anima per articulo cum peccato ceperunt quod
multo credimus si nulla essent peccata nisi que membris genti-
libus admittunt. Et cum non audat affirmare contra membra
et peccata non esse peccata nisi qui talia multo magis mittunt
de hinc plena est per hunc etiam quod in eis non ita ut in
maioribus peccata videamus quod propter animam accedentibus
quibus videri delectatur posse precepta salutaria melius intelligi
et per libenter obedire. Sed non de peccato non agimus quod
carnalem ac perilem voluptatem vel carnis vel cum per peccata
vel cum peccata ob periculum quibus possunt membra deo a tota
per peccata repugnat quod quia non per peccata et iniquitate et in peccata
per peccata eis vel ad propicienda que alligant vel ad mutanda
que offendunt. De infantibus loquimur non quia per peccata na-
tuntur. Sed adhibere. Nec enim in primis moribus ne bona culpa
da sunt aut peccata non de hinc generare fructus quod ea sunt
fructus manus. aut vero per peccata obfutura sit iniquitas
sua per se ad deum querendo correptione quod magis per
re impetunt. Sed illa etas vehementer monet cum anima cum
peccatum nulla hanc de peccato voluntate arbitra. quod quod possit
iustificari per illius hominis obedientiam per alius magis male.
Dicimus vera non est. Si vero coram est quod animas hominum ex
parentibus etas volunt non quod nisi auctore de per peccata
et carnis. Non enim et sic parentes carent. Et non ille qui ait
per peccatum te formare in modo non te. Et cum videtur animas
quod corporibus hominum de novas singulatas de ad hunc
in carne peccati de originali peccato veniunt et recte veniunt car-
nales quod concupiscit sub dei gratia subigendo multo de peccato
que cum ipso corpore in melius transierant. Et per resurrectionem

[illegible]

guntate vel de audant nō esse contra id quod sententia illud
 apli qua gram qua salu efficiunt magna interuenit quēda
 dicit. Sicut in adam omēs moriunt. sic et in xpo omēs vivi-
 ficabunt. et sic per obedientiam vna hominū peccata constituti
 sunt multi. sic per obedientiam vna hominū iustitiae constituti sunt
 multi. eodemque multos peccatores nō quibādam exceptis. sed
 omēs intelligi volens scire aut de adam in quo omēs peccarunt
 unde utique animas i sanctū nō posse tū. et eo quod dicitur est
 omēs. et eo quod eis per baptismū subuenit nō ab surdo edunt
 qui animas ex vna tradente sapient nō ā manifesta et liquida
 vel ratione que scriptis scis nō repugnet vel alioque caso p-
 timore autē arguat. Nam ita quod indicamus quātu suscepti
 opis nātās patitur quale erat. illud fit quod paulo ante
 distulimus. Scriptū est. n. in libro pēprie. Puer autē eram
 ingenuus. et sortitus sum animam bonā. et tū esset magis
 bonus veni ad corpū conuincatū. tū em mēdat. Alas ad
 uiuare testimonium hī qui nō expulsi sūt. Sed veni ad
 corpus vel de pēdēre deo mittente animas dicitur. Sursum hī
 impedit corpū suam. quod aut sortitus sum animā bonā
 em paulo dicit vel ex vno fonte nūma ē quodā modo tāq
 riuulos vel pari nō sūt animas edunt quas deus mittit in
 corpū nō aut alias bonas vel magis bonas. et alias nō bo-
 nas vel magis bonas. Unde etiam bone aut magis bone per
 nō bone aut magis bone animē nisi vel malis sū libm
 voluntatē arbitrium vel dīa tēpore corpore dūm alie
 magis alie magis gūant. corpore quod corpū pīt et agnūat
 animas. Sed neq. accō erat aliqua singulārū quēuq. animarū
 qua curū moris dīstīentur autem veniet ad corpora
 Nec ex corpore magis granate potuit ille dīe animam suam
 bonā qui aut sortitus sum animam bonā. et tū em mag
 bonus veni ad corpū conuincatū. Accessisse em dicit
 bonitati qua bonus erat sortitus vā animā bonam ut est
 ad corpus intōmīnatū veniet. Alūde go bonus anq
 veniet ad corpū sed utiq. nō dīa moris. quia nullū
 ante mte gēse mītu nō dīa corpore qā pms bonus q
 veniet ad corpū. Unde go hī a illis qui ex tradente animē
 illius pēuicatis animas creati afferunt quāuis pōeis
 sonare nō mēdatū quod dīctū est. Veni ad corpū tamē
 mētis nō mēgē coaptatur. Vbi tū dixisset puer aut
 eram ingenuus ad ipm explicans quibz causis ingenuus
 esset quāmo pēuicet et sortitus sum animam bonam vā
 ex patre ingenua vel corpali tempamēto. Deinde tū em
 magis bonus veni ad corpū conuincatū. Et p mīnu

intelligat ne h' quid quod dicitur est veni ad corpus hinc
opinionem refragabit cum ex anima et corpore patet venisse ad
matrem corpus accepit incommutatum sed vel accrevit et
crevit cum ex h' ingenia generari vel accretione ad natura
ita et h' verba libri hinc aut magis eis fient quoniam annuunt
tradunt loquuntur. aut et per ista ea pro passim interpretantur
utroque alienant tunc si de domo permutat hinc quod anibus
assumpta est natura vel hinc accipe sunt quilibet mead
demonstrantia l'comis que illi excellentie non governat maxie
illud quia idem ipse quoniam h' in ead libro loquitur aliquo scilicet
cum ista verba d' qm b' me d' rel agnus confessus e' ex f' me
mre se in sanguine coagulatu. agno nascendi modo utique alie
mus est regni partus quia non ex mri semine carne accepisse
et nulla ambigit veritas sed quia in prophetis ubi aut
proderunt manus meas et pedes meos dimittunt omnia
opera mea. Ipsi vero considerant et imponent me d' impem
pro vestimenta mea et super vestem meam sicut forte
tunc ipse illi vni agnoscit et dicit dicit d' q' ineq
respice in me ut quid me deliquisti longe a salute mea via
de leonid meo quod rursus ei in p' insigniati corpus ipse hinc
litate me quam mebra sumus corpus corpus eius et quia
in ipso evangelio p'ner p'ficebat etate et sapia. si p' me
etiam ista que contra hanc finem in libro leguntur p'pter
similem formam fin et unitate corpus ecclesie cum capite.
suo eis ipse d' d' coaptat quod ingeniosus illo p'nero q'
d' amme ex semine sapiam mirabantur et quod illa anima
melius que est simulant de etando sed p'landa q' annuunt
tradunt affiant ne ex qns in p' etiam ipa ex illis p'ia
reators tradunt venisse credenda sit per illis hinc i obe
diam etiam ipse p'cor q' statuat p' eia vna obediati ab i
reatu libati nisi q' statuat multi. Et quod incommutatio
illo vito regnis eius raro etiam si p' p' p'pagatione venit
non tamen et p' p'pagatione concepit in p' no ipm quilibet
corpus xpi ea lex p'nerit in vto male que in mebris
posita corpus mortis repugnat legi mentis tunc nam p' p'
patres q'ngati v' f' nates non quid in p' quoniam h'ebat
eius impetu p'ulerit. Proinde corpus xpi quoniam ex
carne f'ine ne tamen quoniam h'ebat ei assumptu est que
illa carnis p' p'pagine concepta f'iat quia tamen non
sit in ea conceptu est quomodo f'iat illa concepta illa
concepta nec ipa erat raro p' p' sed similitudo carnis p' p'
Non accepit in reatum moriendi quoniam apparet in motu
carnis ne voluntate quoniam voluntate sed sup'ando ad h' q'
quem p'ns contempnit sed accepit modo non q' q' tunc
p'vancationis sed quod ex p' h'ende videbit mortu et omne

promissu resurrectionem sufficeret quozum unum nobis non ad tunc
 aliam ad primum valet. Verum si ante quatuordecim annis accepit animam
 huius christi mallem quatuordecim annis hunc audire meliores atque
 actiones sed tamen promissu captu habemus. Rursum non de
 adam quam de adam. Si enim prius assumptu extrinsecus qua
 nulla homini fuerat operatus meruit dimittere armari quanto magis
 corpus assumptu extrinsecus magna ita nulla homini fuerat
 operatus peritio est animae bonam cum illic eugetur castitas
 hinc descendit lenitudo. et fortasse ideo ait. peritio summi
 animam bonam. Si tamen si de illo et intelligi quia plene
 que sorte dantur. Dicitur. Iam. aut quod fidelis. Dicitur. et non
 illa anima aliquibus operibus peritio ad salutem aperte subiecta
 peritio non enim ea verbum caro fiet et in hitaret in nobis
 ad animum suspensionem peritio inter se sortis nomine accepit
 Est et opus quatuordecim annis ad hebreos locis quidam diligenti
 consideratione dignissima cum enim per melchisedech in quo huius
 rei future figura per se peritio peritio peritio christi apud sacerdotem
 lem. Videte magis qualis si est enim et decimam parte abra
 ham. Dicitur de primis patriarcha et huius quatuordecim. quoniam de filiis pri
 lem peritio accipietes mandatum huius decem annis per huius legem
 huius est a filiis suis quatuordecim et ipse ex huius abrahamic exierunt
 quoniam a non est ex huius eorum decem annis abrahamic. et huius per
 missionem bndixit. per huius a huius quoniam huius est amariore
 bndixit. Et hoc quid decem annis mandantes huius accipietes
 aut quoniam testificatur se unum et per opus. Dicitur. per abrahamic
 et lem accipietes decimam decima decimata est. Ad hoc
 enim in huius prius per huius. Si ergo ad hoc valet ad primum
 distans quoniam per huius peritio peritio peritio christi quoniam
 peritio peritio peritio peritio peritio peritio peritio peritio peritio
 huius in quo et ipse lem decimata est. At per peritio decimata
 est lem quia in huius erat abrahamic peritio a per non per
 animam. per tamen peritio carne accipietes lem fuisse iabra
 ham ibi erat et christus quia et christus peritio carne exierit
 est abrahamic. Et ipse itaque decimata est. quid est ergo quod accipiet
 per magna re diffra peritio christi apud sacerdotem lem. quoniam lem decimata
 matus est amelchisedech peritio cum cet in huius abrahamic
 ubi et christus erat. Unde peritio decimata sunt. per quia nec
 est ut intelligamus peritio animam in modo ibi christum non
 fuisse. quoniam aut negz enim peritio carne ibi fuisse. Ergo
 peritio animam non fuit. Non est ergo anima christi. Et videtur
 peritio ad alioquin etiam ipse ibi fuisse. Hic existunt
 illi quoniam traditio animarum defendunt et dicunt confirmata
 esse peritio peritio peritio peritio peritio peritio peritio peritio
 fuisse in huius abrahamic in quo enim decimant melchisedech

ut possit ab eo ppriis in illa demeritione dixerit qm qm dicitur
non est. et tunc huiusmodi abrahe seminis carnis fuit restat
nisi seminis animarum ibi non fuit. et ideo sit qm ut ibi lem fm
animam fuit h' ad me non multum attinet qm utroq; qd col
lem ad hoc audire fm patet quam utroq; h' iam qfirmat
fmam qm xpi animam ab origine huius traditis p hoc te
seminum sehere nolui inveniet ista qm eis pectis for
tape mclant et dicant qd etiam me non parum manet. qd
ms nullus huiusmodi anima sit in huiusmodi patris fm fm cor
nem tunc in huiusmodi abrahe constitut lem dicitur et ibi
constitut seminis carnis xpi non demerit seminis carnis qpe
illam primalem ibi fuit lem qua ratione p quibit vctm
erit in matrem seminis quam rationem non ibi erat xpi.
taro quans seminis ipam manet fuit ibi taro t'na pp
ner lem ner xpi in huiusmodi abrahe seminis animam
eo carnem et lem et xpi. sed lem seminis contemplam
carnale xpi aut seminis solum subam cor lem. Quia
sit in semine et mptibilis corpulentia. et mptibilis ratio utq;
cuncta ex abraham vel etiam ex ipso adam nps ad corpus
maie qm ipa et modo concepta. et exorta est. xpi aut
mptibilem carnis subam. Et carnis vgnis sumpt. ratio v'
conceptus ems non apenne mli sed longe alit ac d'p
venit pvenit seminis h' qd et matre accepit etiam in huiusmodi
abrahe fuit Ille est go demerit mabraham. qualiter
seminis carnem tm sit tunc fuit in huiusmodi ems qm admod
msm pns ipa cad abraham qd est qm sic est natus
d'p ipa abraham qm admod d'pno patre natus est
abraham p legem p m mclis p repugnate legi mcl
et mptibile contemplam quans cam casta et bona mra
mptia no fiant vale nisi quatin exca possit qm
substituendo prospice Non aut ille ibi demerit est em
taro unde non phorem voluit sed matrem medicamentis
traxit Nam em ipa demerit ad pfigurada medicina
ptmuit illud abrahe carnis demerit quod curabat
non illud unde curabat cad namq; taro non abrahe
tatum. sed ipis pmi d'p qd huiusmodi fuit d'bat et mli
pmitatibus et medicamentis voluit. Vltim pmitatibus
in lege mclitv repugnate legi mclis que per omem
unde pparata carnis pmi ratione quasi mptibilis che
dicamentum aut mclis eo quod sine ope m qm piali
in sola matie corpali. p dnam conceptus format
qd rationem d'vigne assumptu est pp mclis sine mcl
tate coferem et sine flitute resurrectionis exemplum
t'na pp quod anima xpi non sit extrinseca anime illig
ppone pmitatibus pnte quod etiam ipa q mclis fuit

pene nulla ex parte q̄ late ratiōe testimoniorūq̄ immutata p̄muta
rem n̄ coram s̄nia qm̄ animas ex p̄ntibz cōti p̄ntant & baptis
p̄m̄lōz p̄ponderaret. De quibz quid eis s̄nd p̄ssit nōdū
m̄tū m̄tū ardet. Si quid forte p̄ca dēus dedit p̄ qm̄ cāa p̄
bendi cōtēst facultate studiū talis nō ḡnabor. Nunc fūme
nō esse q̄tempnēdū testimonium p̄m̄lorū n̄ q̄ refelli si m̄tas q̄
est negligatur ante dēmo. Aut em̄ dē ac re m̄tū quēdū
est m̄p̄ s̄fficiat fidei m̄e p̄e nos quo p̄e uiuendo uentū s̄m̄q̄
et p̄ nēp̄ia. Unde uenim̄ aut p̄ non m̄p̄dēdū estiat animā re
et hoc nōp̄e dēst ip̄a abst̄ p̄muta q̄tēdūdi a s̄st̄ d̄hgetia
requēdūdi h̄militas p̄tēdūdi p̄sēdācia p̄l̄sāndū m̄p̄ si nobis
h̄ exp̄dēdū nōm̄t qm̄ m̄ch̄m̄ qm̄ nēs quid nobis exp̄dēdū p̄t̄q̄
nōm̄t det cōtē h̄it qm̄ d̄t bona filijs s̄m̄s. Cōsuetudo tamē
m̄atus cōtē m̄ baptizandis p̄m̄lōz nequāq̄m p̄nēdā est n̄
ullo modo s̄p̄s̄na d̄p̄ntēdā. nec animo credēdā m̄p̄ a p̄l̄is
esset traditio. s̄t em̄ et illa p̄na etas magnū testimonium p̄dēs
que s̄ma p̄p̄p̄a m̄m̄t s̄m̄ḡnem s̄m̄d. Ad m̄onēdū
ne q̄tūm̄ ualea p̄ quē ista p̄tēp̄ant op̄m̄o ut animas
credant ex p̄rentibz p̄p̄ḡat q̄tūm̄ p̄nd̄ p̄p̄os q̄s̄dēnt et
m̄tū p̄p̄iant corp̄a nō esse animas s̄nas. Nulla em̄ p̄p̄ior
natura est qua diligēt̄ inspecta possit etiam dēns qm̄ s̄p̄
om̄m̄ creaturā s̄nam m̄ q̄mutabilis p̄manet m̄corp̄ali cōgi
tari quā ea que adip̄m̄s im̄aginē s̄tā est. Et m̄ch̄l m̄a
m̄q̄ aut fortasse m̄ch̄l tam quid quā m̄p̄ d̄ito quod animā
corp̄a sit et dēns esse corp̄a credatur. p̄p̄t h̄c em̄ cōtēl̄bz aff̄e
facti et aff̄a s̄s̄bz uolunt animas uelē aliud esse qm̄ corp̄a
ne p̄ corp̄us nō s̄nt m̄ch̄l sit. Ac p̄er h̄c tamē magis ti
ment etiam dēdeo dēdē quod corp̄us nō sit quāto magis tēdē
dēnm̄ uelē m̄ch̄l esse. Ita em̄ s̄m̄m̄t m̄ s̄m̄ta s̄m̄ata p̄ma
q̄m̄d que cogitō d̄corp̄is uelē m̄p̄ s̄ns s̄ubtractis nō t̄q̄
p̄er manē p̄ om̄d sit r̄p̄m̄dēt. Ita n̄c est ut et m̄st̄m̄
et p̄p̄iam p̄m̄ḡant quodamodō m̄ cordibz s̄ns cum s̄m̄m̄s
et coloribz quas nō p̄nd̄ m̄corp̄as cogitare. Nec tamē d̄m̄
qm̄ ins̄p̄ia uel p̄p̄ia m̄uēd̄r ut uel laudēt eas uel s̄m̄
cas aliquid agant quē colorē qm̄ s̄taturā. que h̄m̄m̄ta
cōp̄p̄m̄t. S̄cō d̄ h̄ns alias et multa iam d̄ip̄m̄q̄. et si d̄q̄
nō h̄m̄l n̄ res m̄dēl̄m̄q̄ p̄stulāc d̄icēdū. Nunc quod d̄icē
cep̄am̄q̄ p̄ d̄traditōe animāz ap̄ntibz uel nō d̄ubitat q̄d
quod ita sit uel d̄ubitant an ita sit animāz cō corp̄a esse
nō audiant uelē aut d̄icē maxime p̄p̄t quod d̄ip̄i nō dēd
quāq̄ ip̄m̄ m̄ch̄l op̄m̄et aliud esse quā corp̄a et p̄ ex̄cēl̄e
t̄s̄m̄m̄ et p̄ natē cūq̄dam p̄p̄e cōtē s̄p̄p̄dēntis corp̄a tamē
d̄em̄q̄ t̄er cūl̄h̄m̄q̄ quia corp̄a esse animāz credidit nō ob
aliud m̄p̄ quia tamē i corp̄am̄ cogitare nō potuit et idē
tēmut nē m̄ch̄l cōtē s̄ corp̄a nō esset nec d̄edēo malum al̄t

sapere. Et in pane qui est actus in edum contra opus suum
 in pa mitate patur. Et in omni nris dicitur potuit quam id quod ait
 quodam loco omne corpale passibile est et dicitur go mitate qui paulo
 prius dixit et dicitur corpus esse neque enim arbitror ita enim de
 pmpse in etiam de naturam passibilem creditur in iam nec pmpis
 in carne tm in in carne et anima. sed in ipso vbo fra sunt omnia
 passibilia esse credatur quod ab ipso accorde xana. Item ad amice
 etiam colorem daret aerem ac humidum netum est ad pmpis qd
 cum mediatu quasi corpus insinere amato est et ait. Hic
 erit homo interior et alius exterior. In ipso vno hns et ille oculos
 et amice suas quibz pmpis dicitur audire et uidere. Et dicitur hns et
 actus actus per quos et meditatiombz utitur et in sompno fin
 gitur. Ecce quibz audis et hnt audire et uidere. Item pmpis qui
 in sompno fingit anima cum p ipm dicitur quodammodo med
 in sompno inquam se dicit ab eo in finem et cum eo locutus que
 massim ipse no vidisset postremo p anima p ipam uidet. pmp
 ms cum iactibus vno loco medius corpus fin ipa parias
 imagines euagatur quis cum uidet eam aliam in sompno
 aeri coloris et luadi in et cetera que solet flos uidet. Nam et
 hoc pmp uidet sed ab ipso cum talem cum euagatur credat
 Alioquin pmpis uidet qd magis crebrius est. aut mutata est
 anima eius ante nec tunc uidetur anima pmpis. sed in magis cor
 in corpore que miro sic meditatiombz format. Et in omni ethiops
 non pene pmp magis se uidet in sompno. aut p malis color
 se uidet non magis miratur est p finem cum illo memora
 Acro tamen colore ac luadi nescio utrum se inquam uidisset
 si inquam. Item legisset vel audisset. Et in quod dicitur hns
 talibus nris et pmpis nobis uolunt pmpis tale aliquid
 no amari sed ipm. Item qualis figuratiu scemmi pmpis
 demonstrato est qualis etiam in somone allegoico pmpis
 similia quippe sunt illa mpa talibus dicitur. Ac p errant co
 stituentes in corde suo similitudine varie opmoms. nec intelli
 getes ita scis de suis talibus indicasse qualis indicaret pmpis
 Inquit in figuris dicitur legere vel audire sic in ipse et in
 bonis in anni sunt pmpis finem quatuor hns alla
 gatum velud dicitur pmpis vana animalibus orbis terrarum
 est cum omibz gentibus sic anima cetera et multo magis
 que de rebus in corpore cordibus figuratur no rebus sed in magis
 Nobis tamen euagatur animam crepe pmpis pmpis corpus. apper
 etiam tunc pmpis cum nec etiam dicitur pmpis dicitur inquam
 atqz ita et de fectura credatur. Et tunc quia per corpus ad
 latari tendit no inuenit exitum in medietate eius qm rati
 de pmpis exigno equat corpus quantitati et ait. Et in omni
 in quo natura perculia ipsa retinetur palus pmpis modulo
 quo apmordio inflata est. paulatim cum carne in medius
 pmpis hns forte no intelligemus in ad hita similitudine

cum ambo modi et non confundebat^r Serpens autem erat ibi p^ru-
dentissimus quid^r sed omni bestiarum que erant super terram quas fecit
dominus deus translatio cuius uero dictum est 1° prudentissimus vel p^r-
plures latini codices sunt sapientissimus non pro quo in boni sapientia
accipi potest vel de vel angelorum vel anime rationales tamquam p^ru-
mentis apes etiam formicas que dicuntur propter opera velut in m-
tancia sapiam^r etiam quoniam iste serpens non rationali anima sua sed
alieno iam propter 1° diabolo posset sapientissimus dici omni bestiarum
etiam quod omni praedictores angeli et spiritus sancti sic p^ru-
et superbie multo directi sunt natura tamque excellenter sunt
omnibus propter rationis omnium etiam quod magis si suo instinctu
diabolo iam implens perpetem ei quod propter sui impens eo modo
quo nates de matris implere solent sapientissimus reddi dant
omni bestiarum perinde animas unam rationalem unum ad
nunc quippe nomine ita sapientia de in malo que ad modum
bono a stulticia cum propter magis quod iustitiam in latina interpretat
lingua sapientes laudabili appellatur a stulticia a male cordati
tollunt^r Unde nonnulli sic implere codices dicuntur adu-
latine loquens non ubi sed parum suam insipientes a stulticia
omnibus bestias istum spiritum quam sapientiam de malum
etiam quod hebraica propter sciat utrum illic in malo non abu-
sive sed propter possunt dici et intelligi sapientes indigent quod
propter non erant Nos tamque apte legimus alia scriptura prauis
loco sapientes ad malum non ad bonum Et domus dicit sapie-
tiam esse filios sibi filios lucis ad quod plene p^ru-
quibus fide non inre Nec sane debemus de mari quod sperat
sibi per quem temptat^r et stulticia quod petiit deus et elegit
sed cum esset in illo propter et in iniqua voluntate
diaboli cupiditas non propter per illud animas patuit per quod
posse promissa est Notandi cum voluntas potest esse a se igitur
animus prauus non est a potius in adeo et hⁱ abditum altius
in ista quoniam non est iniquitas apud deum Si ergo quidam cum
deus temptat^r et in istis hominibus que temptatori quod p^r-
et stulticia altitudine quid omni quod p^ru-
et longe supra meos meas hⁱ esse quod fidei Est ergo aliqua
causa fortassis oculorum que melioribus p^ru-
illius gratia per quod in istis coram sed in quantum vel de
nat sapere vel finit deus non in istis in istis magne lau-
des futuris fuisse propter quod posset bene videri quia nemo
male videri et stulticia cum et in natura posset et in potestate
habet velle non consentire ad inuicem illo quoniam superbie respicit
humilibus autem dat gratiam Cum itaque temptat^r non finit
quo quod propter esse et stulticia altitudine quid hⁱ p^r-
cum et factum esset propter voluntate per culpam et ordinem
esset illius equitate per penam in oculis per ostenderet anime
superbie a se in istis futuris propter quam recte propter
videtur animas voluntatibus etiam malis cum ille p^r-

et in istis p^r-

atetur naturis bonis. Nec arbitrium est quod esset homini dicitur
 iste temptator in p[ro]p[ri]o p[er]cepto in anima hominis quodam elato am
 p[er]menda ut per similitudinem p[er]cepti quoniam & se p[ro]p[ri]o p[er]cepto dicitur
 v[er]umtamen quippe dicitur est ante omnem exaltatur cum et ante
 gloriam similitudinem. Et hinc forte hominis novus est in p[ro]p[ri]o. Ego
 dixi in similitudine mea non movebor metum. Deinde iam
 exptus quid mali fiat sup[er]ba p[ro]p[ri]o p[er]cepto p[ro]p[ri]o p[er]cepto et quid
 bonum ad interitum gratie dei. Deinde in p[ro]p[ri]o in voluntate tua p[ro]p[ri]o
 a p[ro]p[ri]o meo n[on] tamen avertisti faciem tuam et factus sum
 in similitudine sed sine illud sine & alio dicitur p[ro]p[ri]o extollenti cum
 ante et n[on] tamen tamquam. Epp[istola] a p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o etiam exp[er]i
 p[ro]p[ri]o fuit deus p[ro]p[ri]o quam non bene se fiat p[ro]p[ri]o na
 si a faciente recesserit. Hinc et em maxime quodam quale
 bonum p[ro]p[ri]o deus quando nulli ab eo recedenti bene est quia
 et qui gaudet in mortis voluptatibus esse sine dolore tunc
 non possunt et qui omni malum deservit sine maiore p[ro]p[ri]o
 p[ro]p[ri]o non sentit alio qui h[ic] dicitur non tamen infiores p[ro]p[ri]o
 apparet ut p[ro]p[ri]o voluntate recipere medicina talia. Deinde va
 leant ad exemplum quo possint talia dicitur p[ro]p[ri]o em ap[er]t
 iacobus dicit v[er]umtamen temptat[ur] a concupiscentia sua abstracta
 et illecebratus. Deinde concupiscentia cum concepit p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o. p[ro]p[ri]o
 ante cum in similitudine fuit gnat morte. Unde p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
 timore dicitur si voluntas que ante exp[er]iendum de fuit ut
 p[ro]p[ri]o manetur cum deo saltem post exp[er]iendum assit ut redat[ur]
 ad deum p[ro]p[ri]o a quodam monetur. Deinde ac p[ro]p[ri]o hominis tempore
 quod cum f[uit] p[ro]p[ri]o deus quap[er] m[odum] non indiget v[er]umtamen
 genus humanum. In aboli m[odum] sine respectu temptari.
 cum et h[ic] p[ro]p[ri]o deus. Quia quia p[ro]p[ri]o et dicitur deus
 et est p[ro]p[ri]o gl[ori]osior non q[ui]sisset temptatum quoniam non po
 tuisse temptari cum ead[em] ip[s]e quoniam deus tutore cum post
 temptationem magis magis temptet eos quoniam in v[er]bo dei per
 et manent contra superbiam timore p[ro]p[ri]o. Unde dicit ap[er]t
 intendens te metip[s]um ne et tu tempteris. Hinc em illa
 humilitas qua subdum[us] ratione ne tamquam em[er]it ad interitum
 no[n] egentes deus n[on] tamen p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o am[er]it dicitur
 talia quoniam quodam. Cum go etiam p[ro]p[ri]o in m[odum] in p[ro]p[ri]o
 de per impios p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o frustra d[icitur] Non crearet deus
 quos p[ro]p[ri]o malos futuros. Cum em non crearet deus
 p[ro]p[ri]o bonis p[ro]p[ri]o et n[on] tamen bonis bonis volu[n]tate
 talibus excedis ad monedus quoniam n[on] tamen et m[odum] p[ro]p[ri]o mala
 voluntate p[ro]p[ri]o. Talis m[odum] p[ro]p[ri]o bonis quoniam nollet
 omni p[ro]p[ri]o. Ecce nos concedimus meliorem esse nam q[ui]s
 nollet p[ro]p[ri]o. Concedant et ip[s]i malam esse nam que sic
 fuit est nisi posset non peccare si nollet et m[odum] esse sin[er]a
 qua p[ro]p[ri]o est que voluntate non n[on] tamen p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o go ro

¶ Deet meliorem esse nam quam prorsus melius dicitur illud ita
ro n melioremq dicit etiam illam bonam e que ad m pteate illud
dicitur p extitit ita cohibe n no plus dicitur hanc recteq factis
qm eam deipms p ne dicitur cohibere letetur. Eum go hic n
bona pt illa melior em illam solam et utramq pacius facit
Dns At p hoc qm pati erant de illa sola dnd laudare uberius
emmi deni laudare de utraq ita qmpe est m pte angelis h m
fns homibz. Eum em sibi partes magnitatis elegerunt lau
dabilem qz nam culpabili voluntate de pnavunt no qm pnti
fuit ideo caru minime debuerunt. fuit em et illi locum suu qz
m rebus impleant p utilitate scdm. Nam dens ne infra
em qm recti hams eget quatenus magnitate pnti qnos
aut sola cofidatone dicat melius no dicitur quem pnti bat
exaltans magnitate posse corrigi quam dicitur eam quem
pnti bat p sua magnitate. De dmpnat h e em dnt me
lms no esse qm alms malo bene utendo mcorde conact
quam esse ead malu. Eum em ro rra dmostrat. In q da
no equalia bona p ro mnd fms alms infms no no melli
gunt tardi cor de em dnt vtrunq tale esset melius p
aliud dnt quam solum illud cel. At p emi equare vo hnt
qua bonoz m mmm et m moderate auge do mag gona
alms tollunt. Eum em has auderet p dnt qm excessior
p q e mndi quam audedi quatuor oculi essent et ames
no essent. Ita p extelior est creatura illa renalis que
fms nullus pene comparatone sine ulla sup bia deo subditur
aliqua uo m homibz ita rata e m m p deo tnfms no
passit agnosce m alms mndi supphm m no al papiat
pnti bat n no de p pnti bat m dnt qm recte intelliges
dicat talis esset ista quales illa nec videat p melli aliud
Dnt quam non esset ista p sola illa. Et nod p mndi
atq mpprem dnt. Eum go no araret dens etiam quas
males fms esse pnti bat volens dnt m m et demostre
pam nam et ab se pnti bat m multa pnti bat vasa m que
pnti bat m p dnt nnt notas facit. Inmias ghe sue
m vasa mne que pnti bat m gliam. Sic em qm glia no
m m domo glia tnt tme cognosce no fm p dnt
esse no solum ead nnt p v m eam nnt id m ab illa b
pnti bat aqua hnt nnt p v m itaq mportime dnt. Non
essent quibz dens talam b fntiam mte sue t hntet
p ar esse no pnti bat mnt essent et fms dnt m m mnt
mndi mntiam demostret. Eum em no vtriq potius es
sent qm m vtriq et bonitas dnt et equitas mnt p dnt
At em p dens vellet etiam ista boni esset quia to melius
fnt dens voluit nnt quas nnt essent p dnt mnt mnt mnt
mali aut m p mnt no essent p dnt m co ipa alms viles
essent p dnt qm vtrq fms esset voluntas mala
pnti bat pnti bat. Et quia fnt non pnti bat pnti bat ideo no

ipm sed coram est voluntas mala. Em go eos creant
 quos tales esse futuros ptebat. Cuius p pndit Cuius mali
 essent futuri. pte etiam pndit de malis factis coram quid
 boni esset ipse facturus. Sic em eos fecit ut eis relinqueret
 unde et ipse aliquid faceret quo quodquid etiam culpabiliter
 eligeret illum. Ipe laudabiliter operante inveniret a se quippe
 sine voluntate mala ab illo. Cuius et natura bona et iusta
 penam pbi debitu locum aliis exactionis administratum et tibi
 exemplum. Sed posset inquit et ipsorum voluntate i bonum
 committere quoniam omnipotens est posset plane em go non fecit
 Cuius noluit. Err voluit penes tempus e. quia noluit de
 bonis em non plus sapere quam o. pte aut paulo nite
 pte nos audire non pmi boni esse rationalem creaturam
 coram ipam que malorum operatione tam malum Cuius
 forms hanc creature nite non est p omni malis volunta
 tes. Ius in bonum gressus. et nulli iniquitati penam debita
 infligit. ac si non esset in polum illud genus qd nulla
 vel pte vel simpliciter operis non p fieri. Ita velud quia
 mo pte excellens gms ipam gms bonorum mo m
 metur. Ergo inquit est aliquid moribus uti qd alius
 mala indiget quo p fiat ad bonum. Ita ne obstruatur
 et exorati sunt homines ne pro quo studio contumaces ut
 no audiant vel videant quibusdam pntis quam pmi
 corrigant. Cuius em paganus gms indiget gms hie
 no hoc cathe in domo sua pbet verum cum veniat
 ad pntiam magnificam qd intate voluit ad hie pte
 suos homines ex qua ope divine pndentie in eos pemat
 imponere quomodo discipline ut no corrigant q pnt
 coram tunc exemplum tota metulant valeatqz adeorum
 salute mpa pntis aliorum. Non em malicie coram vel
 nequities. Ius auctor est. I quoz mpa pena qulir qd
 hie modo q silens esse possunt. Non nite pte. tunc eos
 men pte malos futuros pntet non eos tunc creare
 pntet pntet de pntis coram quas mch gms tunc
 ne ad bonum p fieri in malorum operatione non possent p
 em no essent nulli vel nite p deessent pte ne bonum e
 actum que sunt qui tunc illi gms tales sunt quod genus
 q mpa no nite ut pte mch alud agit in pte ut ipse
 in eo no pte magna ope bonum eximpta in omni volun
 tates em pndit bonos futuros et creat pte pmi ad fructu
 p bonis bonis multa mpa pte largiens et malis em
 pte pte ignos pte nite pte pte pte mch
 mch pte mch metuens de mpa quam malicia mch
 indigens de mpa quam mpa mch pte q silens nec
 de opibus bonorum et bonis q silens etia de pte malorum
 Em go no pntet temptari homines illa temptate p bonis

quicquid promittit, cum sub concupiscentia propter plures quod concupiscit
parat suorum fetu confunditur in se quod simpliciter a se habet atque
inobediens nullo potius debet quibus ea concubenda et amice-
randa pabantur. Si autem quod cum potissimum propter deum
temptare promissum sit iam hoc signandi gratia factum esse quod
non admonerat septima tante auctoritatis tantis similitudinibus. Et tunc
agens in prophanis quantis effectus iam mundus impletus est
non quod deus agens ad ministrum non magis scire voluit sed cum
accedere ad temptandum non posset nisi promissum in palium
posset nisi quod promittebat accedat. Et tunc quod perperis
ille signat ei providencie tribuendum est iniqua et ipse deus agens
suam quod habet cupiditate. Notandi facultate aut non
nisi quod datur vel ad presentanda vel ad presentanda nasa sunt
lianda ad presentanda sine presentanda vasa in se. Natura utique
spontis. Unde sit nominis promissum cum in se in se. Si omnia
peccata bestias et serpentes quod omnia creatura sunt in se
animam unam rationalem unam rationalem creaturam sine bene
sine male voluntate lege dei ordinis si debita est et tunc
in se per serpente aliquid agere promissum est. Deus agens cum demo-
nia in peccatis propter ipse intrare promissum. An agens de ipsa
natura promissum quod solet quoniam totam quod habet
offensi molestia male voluntate eius alienare conatur
accusatam sunt et in dei et aliam ei dare principium quod sit cor-
dis. Non valent intelligere omne quod est iniquum aliqua
sibi est et bonum esse et in se ab illo deo nero aquo amebant
est esse non posse malum vero voluntate inordinate non
bona inferiora superioribus propter deum atque ita factum esse nisi
rationalis creaturam propter sua potestate propter excellentiam. Creatus
timet per superbiam per quam altitudine cadet per periculis periculis
et invidentia quod abest per. In quo tam bonum est si ipse sunt
quod vinit et vinit facit corpus si acris fuerit ipse deus si
vel demonum propter sine finem sicut omnis anima cum in se
malum propter atque propter. Ita deum voluit aliquid quod
deus fecerit propter a voluntate ipsius deus si bonum dicunt propter
necitate et post inexpressibile voluntate corrupta atque
propter. Sed de isto clementissimum errore iam diximus multa
In hac autem opere quicquid est secundum se ipsum propter
quod de diabolo dicendum sit. Primo utrum a bono ipse
mundi sua potestate directus ab ipse ab illa potestate et
caritate qua beati sunt angeli qui sunt in se deo in aliquo
tempore in se actu sunt angelorum etiam et ipse propter in se
et propter beatus. Non nulli cum dicunt ipse ei in se in se
a se in se vel per se quod mundum bonum propter ad in se.

quic dicitur. Porro h' invidia pergit. Invidia non perdit. Non
 enim culpa superbiendi est invidia sed culpa invidendi. Invidia
 enim quod superbia sit amor excellentie prope invidia sit
 nec ad invidiam sed ad aliam quod inde nascitur patet. Invidia
 in est. amando enim quoniam excellentiam suam non patitur
 invidet quod ei coequantur. ne inferioribus ne sibi coequetur
 vel superioribus quod eis non coequetur. Superbiendo igitur invidet
 non in invidendo quoniam superbia est in toto mundo omnis prope
 superbia prope. Insuperbiendo. Insuperbiendo omnis prope superbia
 enim testimonio non igitur aptatur h' quod aptus aut in
 superbia omnis malorum est malitia. Si malitiam qualem intel-
 ligamus quia quoniam superbia est in toto mundo omnis prope
 excellentiam suam et quoniam prope rei amorem enim sapienter
 nomen latine lingua invidet enim appellatur prope quod
 prope adferendo quoniam invidet dicitur elucet omnis omnis
 prope invidet. Unde itaque vult omnis superbia invidet man-
 gustas. Insuperbiendo quod quoniam invidet enim aquam ad prope damp-
 no prope in amore redigitur. prope omnis est malitia que
 in superbiendo appellatur amor prope enim nomen aptus prope
 prope genus signis vult malitiam volebat intelligi. In
 Radix omnis malorum est malitia. Hinc enim et diabolus
 corripit quoniam vult non amant prope prope prope prope
 prope prope prope amor prope prope prope prope prope prope
 enim prope prope prope prope prope prope prope prope prope
 hinc alio loco enim dixisset. erunt enim homines prope prope
 tes. quoniam invidet amatores prope ab illa qualem malitiam
 in superbia est esse. ad hanc prope prope prope prope prope
 prope hominum. Neque enim erunt essent homines amatores prope
 enim in eo se putaret excellentes quoniam diabolus. In malitia
 contraria caritas non quoniam que sua sunt. in non prope
 excellentia letatur. Insuperbiendo prope et non in superbiendo prope prope
 amores quoniam alio prope est alio in mundo alio prope
 alio prope alio quoniam in superbiendo prope prope prope prope
 prope alio enim enim in prope prope prope prope prope prope
 prope arrogante. Insuperbiendo alio prope prope. alio enim prope prope
 alio tranquillitas alio in superbiendo alio prope prope prope prope
 diabolus. alio in superbiendo laudis prope prope prope prope prope
 quoniam modo laudis amans alio amabilis alio in superbiendo
 alio h' nolens prope prope prope prope prope prope prope prope
 alio prope in superbiendo regens prope prope prope prope prope prope
 prope in angelis. alio in bonis alio in malis. et diabolus prope
 prope in superbiendo in superbiendo in superbiendo in superbiendo in superbiendo

[illegible]

voluptatibus libere arbitrio cohibent. Sicut homo maxime ille primus qui
 per penam non dnm habebat in mēbris qñ quid et ipa in suis mēis
 deo pbeatis per ems qñm statuit. Porro ista quo debita vita utp
 eam quipm iam hie dñs sic em metum est utrum pñm pñm pñm
 sit an ei mītia qñqz succedit pñ et de ipa pñm hōmē oñi Nam
 si futm pñ pñm erat dñm qñ vñdet beatus esse vñd potat
 ergo erat mīpado nō beatus Sed em nō aut futm pñ pñm
 Ergo pñm ignozatū at ems bñtūm mēis et quo id
 vñ beatus aut pñ pñm nō pñ et quo nō pñm. Qz em
 hōmē adhē in corpore ali cōstituti em obediet vñd dñd adhē
 esset angeloz cōfōrū et mītato corpis exānālī in pñm pñm
 pñm mēlīgē bñm mīd pñm qñdām mōd erat pñ nō erat
 pñm futm pñ pñm. Neqz em et illi pñm pñm quibz aplm dñ
 mīstīte hñ in pñm lēmtatē mēdēns tēpñm ne tñ tēpñm nō
 ab sūmde tamē nec mīpbe dñm bonos iam fūpē hñ pñm quoz
 pñm essent non corpore sed mīstīa pñ dñ pñm gēdēntes mēbñ
 lōnē pñmētes. Quāto mīg go et amphor mōd beatus erat
 hōmē mīpado ante pñm quāms mēlīgē futm pñm capis qñ
 pñm ita gēdēnt pñ pñm futmē qñm tēpñm nō mīlla esset tēpñ
 em tollēde pñm mīlīatē. Quāms em nō vāna pñm pñm dñm
 dñm velud fūlīgē. pñ pñm nō mīpbe autem appñm dñm illā
 mīd nñ dñm pñm et mē sñe futm esset. pñm exultat
 quādmōd pñm est em tremore et exultatōne multo sñm dñm
 mīpado quā sñm in hñm sñm beatus esset mōd quodām mīpore
 quā mīlla mīd etna pñm pñm angeloz nō mī mīlla
 Sed tñm aut dñm angelis quod mī sñm quodām bñ esse
 pñm futm sñe mīmīatē et dñm pñm vel dñ pñm pñm
 mīd quibz nec pñm sñm quod alīqñ et ipa quā m mēlīgē
 mīdē dñ dñm nō futm essent mī pñm pñm pñm est. Nñ
 pñm pñm sñm dñm et beātōnē nō pñm gēstas pñm pñm
 sñm. em nñ pñm gēdēntes pñm nō mīgēne dñm iam bñ
 Ex quoz mō pñm dñm tñdīt em pñm mīmīatē sñm sñm sñm
 est hñ et qñ tñdīt amīstīa fīdē tñm mīmīatē sñm sñm sñm
 pñm vel sñm pñm vel illi pñm cōfōrū si appñm
 hñ dñm gēdēnt angeloz qñ pñm vñd pñm mīmīatē
 mīmīatē sñm qñ tñdīt dñm factus est alīqñ aut mīdānōm
 quibz sñm et aut factoz vñd hñ pñm pñm pñm nō
 mīmīatē sñm pñm qñm illa quā qñm vñm sñm qñ
 pñm autem dñm sñm nō sñm cāpā pñm pñm dñm dñm
 fūpē angelos dñm nō sñm cāpā pñm pñm dñm dñm
 ab ipa mīstīa sñm est ab ipa vel ipa vel sñm qñm mīd tñdīt
 nec alīquāda mīstīa pñm vñd nō mīllī em nō mī mī
 mīllī qñ libere arbitrio volūtatē esse dñm pñm mīstīa dñm
 tñm pñm quāms adomū dñm sñm et vñm nātāz omī

creatore adhibet qd testimonium de libro nob qm ibi scriptum est
cum illo simo esset mend figmentu do' quod fecit n illudatur
ab angelis eius & in sine qgrint quod in p's scriptum est Draco
hic quem finisti dixit no aut sicut h' est mend figmentu do'
tamqm dno emmifmisset ut malus ut in vidi ut sed nctor
n omo dno qd esset non voluntate d'pnatus sed ita datus h'
opmo quo nra no sit adusa ei quod scriptum est fecit d'g oia
bona valde ubi invenit dno no p'pa voluntate d'pnatq
sed ab ipso dno deo factus malus valde et nans conet
ondere nec insule etia vel in erudite asseratur no tm qdono
prima sed etiam vne d'pnatp tot voluntatibz in sima tu
omnia que creata sunt. i. vniuersam omd catuad bona esse val
de non quod boni sint in ea mali sed quod non efficiat ma
licia sua ut p' b' si ad inspiratoris impio vbiute sapia deus
et ordo vniuersitatis aliqua ex parte turpet sine flectur sine
quibz qd voluntatibz etiam malis d'bnant et et congrui h
mites potat et pondera mitorz ut etia cum ipis qent mste
q ordmatis vniuersitas pulchra sit tum qma emk occit
et vni est atq manifestu mstiae ipi esse contrariu ut nullo
pcedente mto h' ipm in imig' deus dampnet quod in eo ipe
creant itaq et evidens dampnat d'nboli et angloz ems
ex euangelio recitat vbi se dcm dno p'mitunt eos qui
aspirant sunt ite in igne etm qm p'patus est d'nbolo
et angelis ems nullo modo in eo natam quam deus creant
sed malam p'pam voluntate p'nd ignis etm p'litenda esse
ardendu est nec ems natam esse signata quod d'ctm est h'
est mend figmentu dnm quod fecit n illudat ab angelis
eius sed illis corpq aerem. quod tali voluntate qenter aptat
vel ipam ordmationem in qua cum fecit etiam nolente vtilem bo
nis vel quod p'pms p'pa voluntate malum finit fecit emm
no abstiens bonam suam in p'benda mta atq futura fnto
et noxie voluntati sile p'ndens quanta de illo bona esset sua
mirabili bonitate ac potate factum smem aut figmentu
dnm deus est quod fecit n illudat ab angelis ems No qma
p'mto ym condidit vel mend malum qdedit sed qma cum
p'aret emm ad h' p'pa voluntate malum finit ut bonis nocet
creant emm ad h' nisi de illo bonis ipe p'desset h' e' enim
n illudat ab angelis ems quomd sic illudetur emm p'p
sunt temptationes ems quibz eas d'pnate conat n malicia
in qua ipe esse nolu co mbeite sit vialis fms dei qua h' p'
videns emm fms p'lo mend ad illudendu qma et mali hoies
sapa emplemor d'nali et tamqm capitis corpq quos
missiomq deus malos futuros p'ndens emm tunc ad vti

litate p[ro]p[ri]um Simul illud m[er]it[um] e[st] et ip[s]i n[on] n[on] volentib[us] p[ro]p[ri]at
 p[ro]p[ri]is ex eor[um] comp[ar]atione cuncta et p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]etate h[um]ilitate et intel
 ligentia ga et ex[er]cicio ad tollerandos malos et p[ro]p[ri]etate ad diligendos
 m[er]itos sed ille est m[er]it[um] figm[en]ti quod p[ro]p[ri]etate illud m[er]it[um] q[ui]a p[ro]p[ri]etate
 ip[s]os et temp[us] ant[er]i[or]i et p[ro]p[ri]etate malicie h[um]i[li]t[er] a deus p[ro]p[ri]etate
 anglos facit illo opere p[ro]p[ri]etate quo d[omi]n[us] n[on] n[on] ad m[er]it[um] p[ro]p[ri]etate
 deus v[er]o angelos malos angelis bonis m[er]it[um] malos m[er]it[um] p[ro]p[ri]etate
 n[on] q[ui]ntum itur sed q[ui]ntum s[un]t p[ro]p[ri]etate nec t[em]p[us] anglos v[er]o
 etiam h[um]i[li]t[er] d[omi]n[us] ista m[er]it[um] qua m[er]it[um] ex fide m[er]it[um] in h[um]i[li]t[er]
 p[ro]p[ri]etate d[omi]n[us] c[on]t[ra]t[um] in m[er]it[um] m[er]it[um] p[ro]p[ri]etate et ip[s]i n[on] p[ro]p[ri]etate
 p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate sed etiam anglos m[er]it[um] quod go p[ro]p[ri]etate m[er]it[um]
 d[omi]n[us] in m[er]it[um] p[ro]p[ri]etate n[on] m[er]it[um] cum angelis b[on]is d[omi]n[us] m[er]it[um]
 sed ab ip[s]o p[ro]p[ri]etate m[er]it[um] m[er]it[um] cecidit n[on] p[ro]p[ri]etate accipie[n]d[um] e[st] n[on]
 p[ro]p[ri]etate voluntate d[omi]n[us] p[ro]p[ri]etate sed malos ab ip[s]o d[omi]n[us] m[er]it[um] p[ro]p[ri]etate
 alieq[ue] n[on] ab ip[s]o cecidit d[omi]n[us] Neq[ue] e[st] cecidit si talis
 est factus q[ui]ntum se alie m[er]it[um] autit subia timida et p[ro]p[ri]etate
 elecone corruptus Unde beate atq[ue] anglice m[er]it[um] dulcedinem
 n[on] g[ra]t[um] q[ui]ntum n[on] m[er]it[um] accepta fastidit sed noledo am
 p[ro]p[ri]etate d[omi]n[us] et am[er]it[um] p[ro]p[ri]etate nec s[un]t capis p[ro]p[ri]etate esse potuit
 q[ui]ntum sapia p[ro]p[ri]etate est fructus Ille aut q[ui]ntum m[er]it[um] q[ui]ntum
 et mente p[ro]p[ri]etate n[on] exco quod accepta cecidit sed exco quod
 acapet p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate esse nolim[us] deo e[st] n[on] p[ro]p[ri]etate q[ui]ntum
 voluit et ab eo quod accepta erat cecidit et potestate
 illius p[ro]p[ri]etate esse voluit n[on] enapt s[un]t q[ui]ntum in illo est po
 d[omi]n[us] m[er]it[um] n[on] m[er]it[um] m[er]it[um] p[ro]p[ri]etate h[um]i[li]t[er] d[omi]n[us] nec ad e[st] p[ro]p[ri]etate
 libati e[st] n[on] go p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate in e[st] d[omi]n[us] q[ui]ntum cecidit
 de celo luser mane o[ra]t[um] c[on]t[ra]t[um] est m[er]it[um] q[ui]ntum m[er]it[um]
 ad omnes g[ra]t[um] In aut d[omi]n[us] in s[un]t tuo in celum ap[er]t[um]
 dam super p[ro]p[ri]etate celi p[ro]p[ri]etate t[em]p[us] m[er]it[um] et p[ro]p[ri]etate in m[er]it[um]
 monte ex c[on]t[ra]t[um] super montes q[ui]ntum s[un]t ad aquilone ap[er]t[um]
 dam s[un]t m[er]it[um] s[un]t ero altissimo Nunc aut ad m[er]it[um]
 d[omi]n[us] et c[on]t[ra]t[um] que in signa regis velud babilonis in
 d[omi]n[us] d[omi]n[us] intelligunt p[ro]p[ri]etate in e[st] corpus q[ui]ntum quod et
 in h[um]i[li]t[er] g[ra]t[um] c[on]t[ra]t[um] et in eas maxime q[ui]ntum s[un]t h[um]i[li]t[er]
 ei co h[um]i[li]t[er] apostatudo m[er]it[um] d[omi]n[us] Sic e[st] q[ui]ntum erit d[omi]n[us]
 h[um]i[li]t[er] d[omi]n[us] est Vbi in evangelio p[ro]p[ri]etate homo h[um]i[li]t[er] f[er]it
 ita q[ui]ntum homo erit d[omi]n[us] d[omi]n[us] est n[on] v[er]o in evangelio
 Nunc go d[omi]n[us] uos elegi et v[er]o ex vobis d[omi]n[us] est et
 p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate quod est eccl[esi]a d[omi]n[us] p[ro]p[ri]etate illud est v[er]o
 abrahe semen e[st] n[on] paula s[un]t d[omi]n[us] d[omi]n[us] abrahe d[omi]n[us]
 s[un]t p[ro]p[ri]etate om[ne]s et p[ro]p[ri]etate e[st] n[on] d[omi]n[us] in s[un]t t[em]p[us]
 in m[er]it[um] sed tamq[ui]ntum in vno in s[un]t tuo q[ui]ntum est p[ro]p[ri]etate
 Et it[em] p[ro]p[ri]etate corpus v[er]o est et m[er]it[um] h[um]i[li]t[er] m[er]it[um]

vii

aut membra corporis cum sint multa unum est corpus ita x
 co modo etiam populus corpus dñi h' in caput esse dñi q' i ipa
 impiorum multitudo maxime q' eorum qui xpo vel ecclia pult
 de celo ceciderunt dñi dñi q' et in ipm corpus figurate multa
 dñi que tamē tam capiti qm corpi medius q' q'ant itaq
 iuxta qm mane. dicebatur p' intelligi apostolorum gemis vel axo
 vel ab ecclia quod ita comitit' ad tenebras amissa luce qm por
 tabat quēdam qm comitit' ad dñm a tenebris ad lucē tra
 serunt Idē qui sunt tenebre nro sunt Item in figura p'miss
 thine per exethielem in dyabolū dñi intelliget' En es p'
 gnationis similitudinis et corona dñi in dñi padis dñi
 fructu omni lapide p'do q'uat' es et ceta que non tam i ipm
 p'miss negine qm in corp' eius dñi q'ant padis dñi
 dñi est ecclia sic legitur in cantico calicis Virtus conclusa
 fons signatus p'tens aque vine padis dñi cum fructus pomorū
 h' de ceciderunt vel apta et corporali sepacōne omni helici vel
 occulta et p'nali quāvis in ea corporaliter esse videant' omis
 comisi ad manū suā cum post remissio p'torum p'culū
 ambulasset i ma iusticie in quibz sta sunt postiora etiora
 p'oribz et quibz expēditat nō cognoscit manū iusticie qm
 cognoscitibz retrorsum reflecti avarito sibi f'cō mandato
 Hanc pessima gnā dñi q' p'bit cum dñi q' dñi
 p'm neqm exire ab hominē. et in aliis vñ redire et i domo
 quam iam mādātū inveniat in h'itate. ut sint nomissima ho
 mīs illius p'iora p'oribus Tali em' generi h' omni quod id
 factum est corpus dñi h' possit h' verba q'ere adie qua ceta
 est tu cum cōtibz. a cum p'de dñi que m'p'at' multiplicata
 f'ca et posuit te in mōte p'd suo h' et est in ecclia Unde est
 i stormu spū f'cōmū lapidū v'morū Ambulasti sine vicio
 tu in diebz tuis ex quo dñi creatus es tu donec iventa p'mt
 dñi tua v'ite Possunt diligēter ista tractat' ut fortass
 audatur nō solum et h'nd m'clitū esse in h'is v'is posse dñi
 omni aliud esse nō posse Verum quia longū est et aliud f'cōmū
 exp'it eis cātm quēstioni dñi dñi m'c' sufficiat ista com
 p'lexio aut ab imica audicionis sine dñi m' ab h'ndmē quāvis
 si nō h'isset p'ceptū f'nat m'p'ia supbia m'p'ia in h' m'clitū
 m' quos p'mū corp' quēdam nō p'f'iam b'ndmē m'p'at
 et aquorū p'ietate cum p'bi p'bdmū angelis suis tā qm
 archangelis cecidit p'f'p'le m'p'ietate si h' ulla asseri potest
 quod m'p' p' p'at aut etc nō r'p'mēda est. quē ad m'clitū ad
 p' angli p' iud illos aliqui p'it h'nd cum suis angli dñi q'
 n'p'it v'edim h'nd et ipi etiam p'f'iam p'p'ie felicitatē sine
 dñi cum post casum eius accepit aut quō m'clitū ante f'nd
 p'ctū dñi q' cum suis p'p'is accē angli dñi f'cōmū
 m'p' ipi f'nd casus f'ndm' esse ignit' illi aut et p'missio

sine dūm tūc et p̄ores angelos m̄me dubitemus. Et tūc tamq̄
 m̄carcē caligine sūm̄ acrie cū dūm p̄and ap̄līd fīd̄ m̄ m̄d̄
 p̄m̄edōs dūm et nūllā sūp̄na b̄tūdīne p̄p̄o anḡlōz nō esse
 m̄etū. m̄tū etiam nec nobis p̄quid dū m̄am et ḡm̄ et fīd̄
 h̄p̄m̄d p̄lūatōz et m̄etū fūtam cūm fūm̄ post r̄sūratōz
 et istoz m̄m̄m̄ corp̄m̄ copulārū ad h̄uc cūm p̄p̄m̄ vīnīng et cū
 p̄m̄p̄m̄s gr̄a r̄cām̄. Et m̄tū q̄d̄ aut̄ eam̄ dē d̄nabolo
 dū p̄l̄ cūm cūm dēns cūm cūm h̄m̄ p̄m̄t cūm fūm̄ et cū
 om̄p̄e cūm v̄lūtatē nō cōm̄tā m̄ h̄m̄ p̄and cū q̄c d̄p̄e
 vīnīng cūm d̄m̄līo h̄m̄līo sūm̄līo q̄d̄rīng d̄m̄e m̄tūḡt
 sūm̄e c̄r̄dātū. p̄m̄e q̄d̄ m̄clm̄s p̄l̄ r̄cām̄ m̄vēm̄t ab illo ḡo
 cūm sūp̄er om̄ia q̄c cām̄t sūm̄a p̄tās est p̄er anḡlōs p̄m̄ctos
 aq̄m̄b̄s illudītū. dūa q̄ cūm et d̄p̄m̄s m̄alūolē q̄ p̄lat̄ cūm
 dū nō est p̄m̄p̄s tēp̄tāre fēm̄m̄ m̄p̄ p̄ s̄p̄entē nec vīrū
 m̄p̄ p̄er fēm̄m̄ p̄d̄ m̄ s̄p̄entē ip̄e locūtū est vīrū cō v̄lūd̄ oꝝ
 ḡm̄o m̄onēp̄z cūm nām̄ cō m̄dō q̄d̄ vīrū m̄m̄ et m̄m̄ illa
 p̄m̄t ad c̄p̄m̄ēdōs v̄b̄oz p̄m̄os et p̄ḡna corp̄alīa p̄er q̄c m̄lī
 s̄vādēnt̄ m̄tūḡt v̄lūtatē. In ip̄a v̄cō m̄līe cūm illa v̄nā
 c̄r̄atūra erat q̄c m̄tū sūo p̄p̄t vīrū adūda f̄acūdā nō ip̄e
 locūtū est p̄d̄ cūm op̄at̄ atq̄ p̄p̄m̄p̄o q̄m̄m̄s oꝝm̄ l̄tō m̄p̄m̄tū ad
 īnūat̄ m̄m̄s q̄ ēgerat p̄s̄p̄entē c̄z nōt̄ q̄m̄d̄ s̄ s̄olo īn̄stīctū
 oꝝm̄līz ayel p̄t̄ ēgīt ī m̄dīa n̄t c̄r̄ad̄t op̄m̄ p̄p̄t c̄fīrē ī ānīa
 sūp̄er d̄o ānīe sūe p̄tēstāt̄ m̄dūctā. Sed p̄t̄ īām̄ d̄p̄t̄ tēp̄
 tādī v̄lūtatē s̄t̄ dūa q̄ m̄ p̄tātē aut̄ nec n̄t f̄acūt s̄t̄ nec
 q̄d̄ f̄acūt c̄z m̄a p̄m̄p̄s est ḡo tēp̄tām̄t et q̄d̄ p̄m̄p̄s
 est ītā tēp̄tām̄t. Cū āḡm̄ h̄m̄ p̄d̄p̄t q̄d̄ f̄acībāt nēq̄
 s̄tībāt nēq̄ nōlēbāt et īd̄o illudībāt̄ ab anḡlīs. Nōn ītāq̄ p̄r
 p̄m̄s v̄b̄oz p̄m̄os m̄tūḡt q̄m̄ c̄r̄llo f̄acībāt ad m̄līe. Nēq̄
 cūm cōm̄p̄a c̄r̄dāda est ānīa cūm m̄ nātām̄ v̄nālēm̄. q̄m̄ q̄m̄d̄
 nec īp̄i h̄m̄m̄s q̄m̄oz v̄nālīs c̄r̄atūra nātā est cūm d̄ m̄dō
 m̄ c̄is loq̄m̄t̄ cā p̄m̄p̄ōne cūm c̄r̄c̄stīa r̄q̄m̄tū s̄m̄t q̄m̄d̄
 loq̄m̄tū. c̄z nātō m̄ḡ ille m̄tūḡt v̄b̄oz p̄m̄os q̄m̄s p̄r
 cūm et c̄r̄c̄ d̄nabolo illo nō f̄acībāt q̄m̄ h̄m̄m̄s loq̄m̄t̄
 nō m̄tūḡt s̄t̄ om̄i ad̄p̄a cā p̄m̄p̄ōne ī m̄m̄s āndīet. Nā
 et q̄d̄ p̄m̄t̄ āndīet et m̄tūḡt. S̄p̄et̄ v̄b̄a m̄ar p̄p̄t n̄t
 m̄ c̄is m̄ cūm̄tādīz p̄s̄līant p̄līnḡ. Elac̄eb̄s c̄am̄ illū dūa cū
 m̄e op̄at̄ ad āḡnōsīdām̄ n̄b̄ḡ p̄m̄d̄tām̄ q̄m̄am̄ r̄em̄ cūm̄ r̄e
 nālī oꝝdīne s̄b̄īcūt v̄el q̄m̄ c̄cīa v̄lūtatīb̄z m̄alīs p̄p̄īchīd̄
 p̄tātē p̄m̄tāt̄. n̄t s̄t̄ m̄aḡp̄ h̄eat v̄p̄s p̄p̄et̄s m̄m̄ c̄r̄m̄d̄z
 h̄m̄m̄ q̄m̄ā īlūm̄ alūd̄ ḡm̄m̄s alūd̄ c̄cīa s̄t̄ cūm̄ nōn p̄nā tēp̄tō
 est nām̄ p̄m̄t̄ h̄m̄m̄m̄ s̄p̄entē p̄d̄nātā esse c̄lloq̄m̄o ḡm̄
 dūm̄ cūm̄ d̄m̄onēs h̄ant̄ s̄t̄ p̄tātē. dū n̄t ad m̄c̄m̄d̄m̄ h̄m̄m̄
 p̄p̄entēs m̄onēul̄ n̄t q̄m̄q̄ m̄dō f̄allāt q̄m̄s p̄p̄m̄t̄ s̄t̄ aut̄
 p̄m̄t̄d̄t̄ ad p̄m̄ f̄ā n̄c̄m̄am̄ q̄m̄d̄and̄ q̄m̄s c̄is p̄t̄ q̄m̄d̄
 cūm̄ h̄t̄ q̄m̄e f̄am̄līat̄. P̄or̄o īp̄m̄ p̄m̄d̄ f̄actūm̄ ad h̄c
 p̄m̄p̄s est īp̄i p̄nālīs s̄p̄entīs p̄ḡnare ḡm̄ h̄m̄m̄ cūm̄ c̄r̄d̄o

h. gesta conspici oportebat omne diaboli temptacionis similitudo
et quod apparebit cum in spente p. f. cepit d. n. s. p. r. m. d. e. p. m. d.
t. p. m. q. a. m. b. e. s. t. u. r. p. h. i. c. e. s. t. a. s. t. u. t. i. s. s. i. m. i. t. a. d. i. c. t. u. m. e. s. t. s. p. e. n. s. p. l. a. s. t. i.
a. m. d. n. a. l. i. q. u. e. i. n. i. l. l. o. e. t. d. e. i. l. l. o. a. g. e. b. a. t. d. i. m. q. u. e. a. d. m. o. d. d. r. a. s. t. u.
t. a. l. i. n. g. u. a. q. u. a. m. p. r. u. d. e. n. s. v. e. l. a. s. t. u. t. u. s. m. o. r. q. u. a. l. i. q. u. i. d. p. l. e. n. t. a. s. t. u. t. e.
q. u. e. p. r. o. a. d. e. n. d. u. m. N. o. n. e. n. i. m. e. s. t. h. i. m. o. s. e. d. m. u. r. t. u. s. m. e. b. r. i. c. o. r. p. o. r. i. s. q. u. o. d. v. o. c. a. t.
l. i. n. g. u. a. p. e. d. v. t. i. q. m. e. n. t. i. s. q. u. e. v. t. i. t. e. a. i. t. a. e. n. i. a. d. n. s. e. s. t. s. t. i. l. i. s. m. e.
d. a. r. p. e. b. a. n. u. m. N. e. q. e. n. i. m. m. e. d. a. t. e. m. e. p. t. i. n. e. t. m. i. s. i. m. e. d. e. m. e. t. e. t. p. e. a. c. t. i.
S. e. o. f. i. l. i. u. s. m. e. d. a. p. d. n. s. e. s. t. q. u. o. d. p. e. r. e. u. m. m. e. d. a. p. m. e. d. a. t. o. p. e. t.
q. u. e. a. d. m. o. d. p. e. t. i. l. l. e. s. p. e. n. s. m. e. d. a. p. d. n. s. e. s. t. q. u. o. d. e. o. d. n. a. q. t. u. m. q. u. i.
f. i. l. o. d. n. a. q. m. e. d. a. t. o. v. t. e. b. u. r. h. i. d. e. o. q. u. i. e. d. a. n. d. p. u. t. a. m. n. e. q. u. i. p. p. m. e. n. t. i.
f. i. m. a. n. s. a. n. i. m. a. n. t. i. a. v. a. c. i. o. n. i. s. e. x. p. r. i. a. h. u. m. a. n. i. h. i. c. m. e. l. l. i. t. u. m. n. e. l. m. a. l.
h. o. n. a. l. e. r. e. p. e. t. e. m. u. t. a. t. p. e. n. e. a. t. u. r. i. l. l. a. m. o. p. m. o. r. e. t. u. a. x. i. a. m. r. e. n. o. l. o. r. e.
n. e. l. h. o. m. i. n. i. b. e. s. t. i. a. s. n. e. l. m. h. o. m. i. n. e. s. b. e. s. t. i. a. s. S. i. c. g. o. l. o. c. u. t. u. s. e. s. t. p. e. r.
p. e. n. s. h. u. m. i. n. i. p. e. a. s. n. i. a. m. q. u. a. p. e. d. e. b. a. t. b. a. l. a. a. m. l. o. c. u. t. a. n. t. e. h. o. m. i. n. i. p. e.
q. u. o. d. i. l. l. u. d. o. p. u. s. f. u. i. t. d. i. a. b. o. l. i. t. u. s. h. i. a. n. g. e. l. u. s. S. u. n. t. e. n. q. u. e. d. a. b. o. n. i.
e. t. m. a. l. i. a. n. g. e. l. i. o. p. a. f. i. n. i. t. a. p. e. m. o. y. s. e. s. e. t. m. a. g. i. p. h. o. r. i. s. p. e. r. m. i. n. i.
m. h. u. m. e. n. i. a. b. o. n. i. a. n. g. e. l. i. p. a. t. i. u. r. o. n. i. s. f. u. i. t. q. u. i. a. n. e. c. m. a. l. i. a. n. g. e. l. i. o. p. e. r. m. i. n. i.
t. a. l. i. u. m. o. p. u. s. q. u. i. t. a. m. p. o. s. s. u. n. t. m. i. s. i. q. u. o. d. p. e. r. b. o. n. o. s. a. n. g. e. l. o. s. p. m. i. p. t. i. t. a.
m. i. s. i. r. e. t. i. b. u. a. t. v. i. n. e. n. i. q. u. e. p. e. r. m. i. n. i. a. v. e. l. p. e. n. i. t. u. s. g. r. a. t. i. a. d. e. i. v. e. l. e. t. a.
m. i. s. t. e. a. c. b. e. n. i. g. n. e. p. a. l. t. i. t. u. d. i. n. e. d. i. m. e. n. s. p. a. p. i. e. e. t. p. r. e. c. i. t. a. t. i. o. d. i. S. i. p. e. t.
g. o. s. p. e. n. s. m. u. l. i. e. r. u. q. u. i. d. q. u. i. a. d. i. x. i. t. d. n. s. n. o. e. d. e. t. i. s. a. b. u. m. i. n. i.
l. i. g. n. o. p. a. d. i. p. e. t. d. i. x. i. t. m. a. l. i. s. s. p. e. n. t. i. a. s. f. i. n. i. t. u. l. i. g. n. i. q. u. o. d. e. m. p. a.
d. i. s. o. e. d. e. m. i. s. d. e. f. r. a. c. t. u. a. n. d. l. i. g. n. i. q. u. o. d. e. s. t. m. i. n. e. d. i. o. p. a. d. i. p. e. t. d. i. x. i. t.
d. n. s. n. o. e. d. e. t. i. s. q. u. o. d. n. e. q. u. e. q. u. i. n. g. e. t. i. s. i. l. l. u. d. n. o. m. o. r. i. a. m. f. i. l. o. p. r. i. m. i. s.
m. i. n. o. r. g. a. m. i. t. s. p. e. n. s. e. t. m. u. d. i. t. h. i. c. m. u. l. i. e. r. i. p. r. i. m. i. t. a. t. i. o. e. s. s. e. t. i. d. e. m.
p. a. b. i. l. i. s. n. e. q. u. e. n. i. l. l. o. m. o. d. o. d. e. r. i. p. o. s. s. i. d. q. u. o. d. p. r. o. p. a. t. d. n. s. o. b. l. i. t. a.
f. u. i. s. s. e. m. u. l. i. e. r. i. q. u. i. a. q. u. i. e. t. o. b. l. i. v. i. o. p. l. e. p. t. i. m. a. x. i. m. e. e. t. v. i. n. q. e. t. t. a. m.
n. e. c. e. n. a. d. m. a. x. i. m. u. m. c. u. l. p. a. d. a. m. p. n. a. b. i. l. i. s. n. e. g. l. i. e. p. r. i. m. e. t. v. i. n. q. u. e.
e. s. t. i. n. s. i. s. s. i. o. e. n. i. s. e. n. i. m. m. e. m. o. r. i. a. r. e. t. i. n. e. t. e. t. t. a. q. u. i. d. m. i. l. l. o. d. n. s.
a. s. s. i. s. t. e. n. s. p. r. o. q. u. e. q. u. e. m. p. r. i. m. i. t. v. i. n. d. e. m. i. n. i. f. u. i. t. e. n. i. m. m. p. s. d. i. c. t. u.
e. t. m. e. m. o. r. i. a. r. e. t. i. n. e. t. i. b. q. u. i. d. a. t. a. e. n. i. s. a. d. d. e. n. t. f. a. c. i. a. t. e. a. a. n. i. l. i.
e. n. i. m. m. e. m. o. r. i. a. r. e. t. i. n. e. t. i. n. q. u. e. m. p. n. a. l. e. a. p. r. a. c. i. o. n. i. s. m. a. i. o. r. e. p. e. t. o.
i. n. o. b. l. i. v. i. o. n. i. s. m. i. l. l. a. e. s. t. e. x. t. u. p. i. o. d. i. x. i. t. g. o. s. p. e. n. s. m. u. l. i. e. r. u.
N. o. n. m. o. r. t. e. m. o. r. i. e. m. S. i. c. u. b. a. t. e. n. i. m. d. n. s. q. u. i. q. u. a. d. i. c. m. a. d. d. n.
t. a. m. t. e. s. d. e. o. a. p. r. e. n. t. u. r. n. o. b. i. s. o. c. u. l. i. e. t. e. n. t. i. s. p. e. d. i. n. c. o. g. n. o. s. c. i. t. e. s.
b. o. n. i. e. t. m. a. l. i. u. m. e. n. i. a. d. o. h. u. m. i. s. v. i. s. t. r. e. b. e. l. m. u. l. i. a. b. o. n. a. a. t. q. u. e.
n. t. i. l. i. v. e. d. i. m. i. t. u. s. f. u. i. s. s. e. p. h. i. t. o. s. i. n. i. a. m. m. e. e. t. m. e. t. i. a. m. o. r. i. l. l. e.
e. t. p. p. e. p. o. t. u. s. e. t. q. u. e. d. a. m. d. e. s. e. s. u. p. b. a. p. s. u. m. p. t. i. o. q. u. e. p. e. r. i. l. l. o.
t. e. m. p. t. a. c. i. o. n. i. f. u. i. t. q. u. i. d. a. m. e. t. a. d. h. u. m. i. a. n. d. a. d. e. m. q. u. i. d. i. b. i. s. n. o. n.
c. o. n. t. e. n. t. a. s. p. e. n. t. i. s. c. o. s. i. d. a. n. t. l. i. g. n. u. m. m. d. i. t. q. u. e. b. o. n. u. m. a. l. e. p. r. a. m.
e. t. d. e. o. r. p. a. d. a. p. p. e. t. u. m. e. t. n. o. c. u. d. e. n. s. p. o. s. s. e. i. n. p. e. m. o. i. a. r. b. i. t. r. o. r.
q. u. e. p. u. t. a. n. t. d. e. m. a. l. i. e. n. i. q. s. i. g. n. o. m. i. s. d. i. x. i. s. s. e. S. i. m. a. n. d. u. c. a. n. t. u. s.
m. o. r. t. e. m. o. r. i. e. m. a. t. q. u. e. i. d. e. o. s. u. m. p. s. i. t. d. e. f. r. a. c. t. u. e. n. i. s. e. t. m. a. d. d. n. e. a. t.
d. e. d. i. t. e. n. d. i. d. i. t. e. n. d. i. n. u. o. s. u. b. p. e. c. c. a. m. f. o. r. t. a. s. s. e. e. n. i. m. i. n. d. o. f. i. a.
p. o. l. o. q. u. a. d. p. e. p. t. u. r. a. t. a. c. e. n. s. m. i. l. l. i. d. r. e. l. i. q. u. i. d. a. m. f. o. r. t. e. n. e. c.
f. i. a. d. e. r. i. a. m. o. p. u. s. e. a. t. m. i. s. q. u. i. d. o. e. n. i. m. q. u. i. d. o. i. l. l. o. t. i. b. o. m. o. r.

tua non esse tenebat. Ergo eduxit et apti sunt oculi amborum ad
 quod nisi admittit concupiscit ad peti penam carnis ipsius mor-
 te concepta ut iam esset corpus non alie tui quod potat per oke-
 diam conservaret in meliore spirituali quam situm sine morte imitari
 in quo lex in membris repugnaret legi mentis. Neque clausis oculis
 facti erant et in pariter. Illi quoque cum palpatibus et observabatur ut ve-
 titum lignum etiam ne pueri attingent palpatibus quod fructus phytos
 igno de deperit. Tunc a alia et volatilia adducta sunt ad adad
 ut videtur quod ea vocaret si non videtur. Et quod ipsa mulier ad mirum
 adducta est quoniam facta est ut de illa quam non videtur. Iuxta he-
 mic os quasi bonis meis et caro de carne mea ut postremo quod
 videtur mulier quod bonum est lignum in esum et quia placet oculis
 ad videndum et deorsum est cognoscere per eorum clausis oculis. Nec
 tamen minus ubi in istam totum figurate accipitur est. Unde
 enim quodammodo dixit perperis apertis nobis oculi. Hic enim cum
 scriptor ubi dixit narravit. In qua non signum vel signum. Dixit
 lectori considerare prout aut quod dixit. et apti sunt oculi
 eorum. et cognovimus quia mundi erant ita scriptum est quodammodo
 omnia que gesta narratur nec tamen ideo in allegoriam narratur
 nos deinde dicit. Neque enim et evangelista narrat. Sed cum quod
 figurata ex eis proponit nesciat at non ex propria sua que fuerat
 gesta narrabat cum dicit de illis duobus. quorum unus erat deo-
 phas quod cum fregisset eis panem. Sed apti sunt oculi eorum et
 cognovimus eum quem per manum non cognovimus. Non utique clausis
 oculis ambulantibus sed cum cognoscere non valentibus. Sic ergo
 ubi per nec ipso loco recte figurata est quoniam in ista verbo
 scriptura in se est. ut aptos dicit oculis qui et antea patebat
 aptos utique ad aliquid intueri et cogitandum quod antea minus
 advertant. Ubi enim ad inspicere de preceptum audax emendat mota
 est amara eximi latencia quod nam tacto percutitur et noxia
 libetate habenas per eorum rumpere delicta perhibens exstimas
 non esse morte quam timentur percutitur tale quippe percutitur est
 fuisse in illa arbore cum quod percutitur iam in aliis arboribus
 in noxia percutitur unum magis crediderunt deum posse percutitur
 facile ignoscere quam percutitur tulerunt non cognoscere quod nam
 esset vel non eos modo ab eum simile necnisset. Hic ergo ut per
 scriptum transgressi sunt in ista gratia. Exente omnis modum quod
 tipo quodam et proprio amore per potestate offendant. In sua
 mobilia oculos mitterunt eorum motu eorum non nonant concupiscere
 vult ad hunc ergo apti sunt oculi ad quod antea non patebant
 quoniam ad alia patebat. Hic mors ea de accidit quia factum est
 quod deus nonnisi amissa quippe statu immutabilis corporis ipsi
 cum status etiam de ligno vite virtute mystica perbeat percutitur

nec morbo temptari nec mutari etate potuisset ut h' in corpore
ne quamvis adhuc alii et in melius postea qualitate iam tunc fignetur
per epam ligni vite quod ex ipso spiritali alimento sapientie etiam sacramentum
illud lignum erat fit angelis per eternitatem participationem et videtur
non mutetur. Hic ergo amisso statu corporis carnis dicitur morbidus et
mortiferus qualitate que in est etiam peccato carnis. At per h' etiam
eiusdem motum quo fit in peccatis concubendi appetitus ut succedat
natura morientibus sed tam in ipso etiam iam pena sine gnoscitur
medias animas rationalis bestialem motum in membris sine gnoscitur
erubescit cum incipit pudore non solum quia h' ibi sentiebat in
iniquum antea tale aliquid sentiebat Verum etiam quod ille pudore
motus de precepti transgressionem veniebat. Ibi enim sensit quia prius
gratia vestiebat quando in sua munditate nihil indecoris pariebat
Ibi completum est. Domine in voluntate tua persisti deorum meorum
tunc antea faciem tuam ante et factis suis turbatis. Domine
illa turbatione ad folia fruticosa indecens succumbitola consuevit
et quia glauda de suavia pudenda texunt. Nec arbitror eos cogitasse
se aliquid in his quod talibus ageretur folijs tegi iam membra
pudencia sed occulto instinctu ad hoc illa turbatione quoniam pnt
in etiam talis pene sine signatio amplexibus fieri que peccatorem
sed quidam et edocet scripta locum et audierunt vocem domini dei am
voluntatis in paradiso ad vespam. Ea quippe hora tales quenerat
in stare qui defecant auitate abice intus fortassis cum aliis
interfueris vel ineffabilibus modis deus cum illis antea loquatur
se etiam cum angelis loqueretur ipse in inimitabili mitate illustratus
metes corporis non est intellectus nosse simile quicquid etiam per typa
non simul sunt forte inquam simul cum eis loquebatur et si non
tanta participatione. Domine sapientie quanta sapientia angelis tunc pluri
mano modulo quanta magis sed ipse generis insitum et lenis for
tassis etiam illo qui fit per carnis sine in extas per corlibus yma
gibus in ipso. Ibi corpus quia ipse presentata vel ad modum
vel audierunt sic in angelis suis per iubet deus vel ponere per
videm. Nunc tamen quod audierunt ambulante dei in paradiso ad
nequam non nisi tractam insubili factum est ne pnt inimples
et inq' tota que est pnt et filij et spiritus pnt corporalibus corporis
suis localis et temporalis motu appropinquare credatur. Et ab ipso
derunt se adam et mulier eius asanie. Domine in medio lignis quod
est in paradiso. Cum deus antea mutaret faciem suam. Et per
homo turbatus non invenit h' si que similia sunt deinde
pinnud pudore et timore. Illo quod occulto instinctu non quod
pente in ea nequente facient que aliquid significet quod pnt
postis propter quos ista scripta sunt. Et vocant deus deus ada
Et dixi ei. Ibi es. Spiritus vobis est ignorantia et hoc
sane ad aliam pertinet personam quod per scriptum nunc datum est
per quod pervenit ad feminam ita nunc per interrogat preceptum
cum adoma per nunc nunc ad feminam perit a ad yabola

tunc ambulabis et tunc edes omnes dies vite tue et iniquitas
ponam inter te et mulierem et nil semen tuum et semen eius ipsa
tibi faciat caput et tu facies eius calcaneum. Tota ista sententia
finita est. Nec aliud. Sed ei scriptoris fides narratorem quod veritas non
ne illam deum finisse dubitemus. Quod cum positum est. et dixit
dominus deus serpentis sola verba sola serpentis sunt et hoc expedita
sunt prophetam hoc verbum deum est serpentis. Nam secunda verba deus sunt
que libro leonis intellectum relinquuntur utrumque pro ac figurate acci-
pi. Sicut per in quodam voluit hinc in plerumque finem. perinde
quodam serpentis tunc hoc fecit non est interrogatum perinde quod non per
utique in sua natura et voluntate ferat. Sed dominus deus et per
illum et in illo faciat operatum. quoniam iam ex peccato impietate ac
superbie per ipsum estimatus fuerat sempiternus. Nunc ergo quod serpentis
dixit et ad illum quoniam per serpentem operatus est utique refertur per
dubio figuratum est. Nam in hinc verbis temptator ille deus
sicut qualis quoniam humano pagani tunc futurum esset quod
genus humanum pagani tunc cepit quoniam hoc in domini est tamquam
in serpentem placata sententia hoc itaque verba quomodo figuris expeditis
accipienda sunt et in illis dominus adversus manicheos editis
libris de genibus quoniam potuit. Dissimulans et per quod diligeret
et agnecit alias potuit. Deus ad hoc ut efficiamus. Nunc
tamen non intentum in aliud tendit tendit. Quod dixit. Mulier
multiplicabit fructus tuos et gemitum tuum in fructus paries filios et
ad mundum tuum commissio tua et ipse tuus dominabitur. hoc quoque in
hinc dei verba signata sunt ac prophetice multo quomodo intelligitur
Vnde tamen quia nonnulli peccat sententia nec dolor et gemitus
mentis in corpore mortis est aliter quoniam etiam tunc
mebris per per homo non peccat non utique mortis et alio quod
statu felice mentis. Dicit post vitam unde gestam in melius
mutari mentis per iam supra pluribus locis insinuantur refertur
hoc pena et ad peccatum hoc in quia et id quod deus est et ad mundum
tunc commissio tua. et ipse dominabitur tunc mulier est quod per possit
accipi. Neque enim et ante peccatum aliter finem finisse. Sed credere non
hinc nisi ut ei non dominetur et ad eum ipsa. Quidem quodam
Sed non accipi per hinc finitute figuram que cumdam quodam
est potius quam discimus in eam ipsa talis finitudo qua hinc
homines postea esse finem ceperunt de pena per reparatur exorta
Dixit quoniam aphus per caritatem finitudo in me. per nequaquam
Sed in vice dominum per itaque quodam per caritatem finem in me
Sed mulierem non permittit dominum in mundum. hoc enim in me per
sententia deus et mandatum hinc dominum meruit mulierem et non
natura sed culpa. Quod tamen nisi finitur de per hinc
amplius natura et angelus culpa. Dixit ergo et ad mundum in
et tamen audisti vocem uxoris tue et edisti. Digna deus
precepum tibi. De hoc solo non est maledicta terra in operibus tuis
Inestis edes illam omnibus diebus vite tue spiritus et tibi
lores edet et edes semper. Insudare facies tue edes panem
tuum. Dicit comitatus in hinc ex qua sumptus est quia terra

quo beata vita et p[ri]ncipali^u sig[na]batur habitaret p[er] totu[m] v[er]u[m] in m[un]do
Et ordinauit cherubim et flammeo r[em]ph[er]u[m] que v[er]u[m] custodie
nam lignu[m] vite h[ic] p[er] celestes utiq[ue] potestates etia[m] in p[ar]adiso
m[un]di factu[m] esse credendu[m] est. n[on] p[er] anglicu[m] m[un]du[m] esset illu[m]
quedam ignea custodia non tam[en] frustra factu[m] esse n[on] quia
signat aliquid et de p[ri]ncipali p[ar]adiso n[on] est v[er]u[m] dubitatu[m] N[on]
aut[em] ignoro quib[us]dam esse m[un]du[m] festinatone illos homines p[er]
n[on] ipse appetu[m] sic boni et mali et in maturo t[em]p[or]e p[er]cipere
quod eis dilatu[m] oportu[m] f[uer]at ideo q[uod] esse temptatore[m]
et p[er]cupado[m] quod non de talib[us] q[ui]debant offenderunt Iam
et ab eis rei utilitate alienarentur exclusi atq[ue] dampnati
ad quam p[er] n[on] suo tempore p[er]t[ine]bat deus volebat accedend[um] pos
sent ea p[er]hibere p[er]f[ect]u[m] h[ic] p[er] forte lignu[m] vite illud n[on] ad p[er]
tatem n[on] v[er]u[m] lignu[m] et v[er]u[m] p[er]ma em[en] sed ad signam v[er]u[m]
atq[ue] h[ab]uit exitu[m] aliquid v[er]u[m] fidei imitatu[m] p[er]labile V[er]
simu[m] est et quib[us]dam illos duos p[ri]mos homines m[un]di
suas fuisse finates et ante m[un]do esse co[n]tubitu[m] eos qui
creant[ur] co[n]tubet quam rem nome[n] ligni fuisse sig[na]m
Vnde p[er] h[ic] erant. Quoc[irca] oportuno tempore ingent[ur] et n[on]
vero in ea etate f[uer]it esse credendu[m] sunt n[on] expectanda cel[est]is mat[er]ias
p[er]hibere aut non illud t[em]p[or]e p[er] h[ic] est t[em]p[or]e p[ri]mo si p[er]t[ine]ret
non v[er]u[m] fidei nisi forte p[er]p[et]ra erat ap[er]te t[ra]denda et ex
pectanda erat notor[um] sollempnitat[um] et q[ui]nq[ue] celestas et datus
est m[un]do et co[n]sp[er]co tabular[um] Radicu[m] illud p[er] quod agest[ur]
veru[m] p[er]petate d[ic]t[ur]at quam sup[er]p[er]m[un]da a p[er]p[et]ra et q[ui]nq[ue]
deus d[ic]t[ur]at voluit a s[an]ctis illud magis mox si iam
p[ri]ncipalis erat adu[m] q[ui]nq[ue] m[un]do n[on] t[em]p[or]e q[uod] p[er]t[ine]t quod p[er]
p[er]t[ine]t d[ic]t[ur]at est ideo d[ic]t[ur]at p[er]hibere ne f[uer]it illu[m] lignu[m] ve
rentur quia p[er]hibet eos si fecissent f[uer]it n[on] d[ic]t[ur]at p[er] d[ic]t[ur]at
p[er]t[ine]t boni et mali et tam[en] h[ic] t[em]p[or]e boni t[em]p[or]e sic t[em]p[or]e
in m[un]do h[ic] m[un]do si homo p[ri]ncipali m[un]do p[er]t[ine]t crede potuiss[et]
om[ne] quia h[ic] crede ipse n[on] posset p[er] ea m[un]di adita est que
p[er]t[ine]t m[un]do et ad h[ic] fortasse p[er]t[ine]t s[an]ctis t[em]p[or]is n[on] s[an]ctis
d[ic]t[ur]at p[er]t[ine]t aut n[on] q[uod] n[on] debet velare caput t[em]p[or]is p[er]t[ine]t imago
et gl[ori]a d[ic]t[ur]at m[un]di Gl[ori]a m[un]di est Non qua[m] mens f[uer]it eand[em]
imagine[m] t[em]p[or]is n[on] posset. cum in illa g[ra]d[us] nos d[ic]t[ur]at nec na
p[er]t[ine]t d[ic]t[ur]at nec f[uer]it d[ic]t[ur]at Sed quod fortasse illa h[ic] n[on] d[ic]t[ur]at
p[er]t[ine]t quod p[er]t[ine]t in agnitione d[ic]t[ur]at et m[un]do regente ac d[ic]t[ur]at p[er]t[ine]t
p[er]t[ine]t f[uer]it p[er]t[ine]t necq[ue] em[en] frustra est illud q[uod]
ap[er]t[us] aut adu[m] em[en] p[ri]mo format[us] est d[ic]t[ur]at ena et
adu[m] non est p[er]t[ine]t m[un]di aut p[er]t[ine]t i[n] p[ri]ncipali
f[uer]it est i[n] p[er]t[ine]t etia[m] m[un]do p[er]t[ine]t Nam et ip[s]u[m]
d[ic]t[ur]at p[ri]ncipali n[on] aut s[an]ctis similitudine p[ri]ncipali ad

qui est forma futuri p[re]dicti t[ame]n negat Nam et interrogatus no[n]
ait nullu[m] quatuordecim annis p[er]duxit me et m[er]cedem p[er] d[omi]n[u]m
ip[s]a m[er]cedem dedit m[er]cedem aliquo et m[er]cedem illa v[er]o sp[eci]es
m[er]cedem p[er]duxit me q[ui]a p[er]m[ission]em m[er]cedem p[er]p[et]uam nam
credens est quod in p[er]m[ission]e cultu[m] credidit esse aliquid v[er]i
sed nullu[m] amori ad h[oc] malum trahenti resistere non valuit fa-
ciens quod p[re]dictat no[n] esse faciend[um] ne suas legib[us] d[omi]n[u]s p[re]bat
atq[ue] d[omi]n[u]s m[er]cedem mortiferis d[omi]n[u]s co[n]stat ita et adu[m] po-
st[er]a quam d[omi]n[u]s p[re]dicta m[er]cedem m[er]cedem ei[us] d[omi]n[u]s
m[er]cedem simul edent no[n]t eam co[n]stat quam credebat sine
p[er]m[ission]e solacio co[n]tabere p[er] ab eis alienaretur am[er]it et om[n]ia illa
m[er]cedem d[omi]n[u]s p[re]dicta non q[ui]a carnis m[er]cedem co[n]cupis qua[m] na[m] d[omi]n[u]s
p[er] seuit in resistente lege m[er]cedem lege m[er]cedem sine p[er]m[ission]e
tabili quadam d[omi]n[u]s m[er]cedem quum p[er]m[ission]e fit n[on] offedatur deo
ne h[oc] ex am[er]it fiat m[er]cedem d[omi]n[u]s co[n]stat no[n] d[omi]n[u]s
d[omi]n[u]s sine m[er]cedem co[n]stat m[er]cedem Ergo alio modo quada[m]
ip[s]e d[omi]n[u]s est sed d[omi]n[u]s illo d[omi]n[u]s quo nullu[m] p[er]duxit
est nullo modo illu[m] arbitrio p[er]duxit p[er]duxit h[oc] a p[er]p[et]u-
p[er]m[ission]em appellat apl[us] q[ui]a id quod p[re]dictatur t[ame]n
illu[m] co[n]stat verum esse p[re]dictat est i[n] quod d[omi]n[u]s id[em] lig[us]
illu[m] t[ame]n p[re]dictat quod p[re]dictat eos si tetigisset v[er]it[as] illos
f[er]it[as] t[ame]n q[ui]a eis d[omi]n[u]s i[n]d[ic]at q[ui]a eis homines f[er]it[as]
sed etiam p[er] v[er]it[as] p[er]p[et]uam m[er]cedem clom que d[omi]n[u]s illu[m]
p[er]m[ission]em est late non potat p[er]m[ission]em d[omi]n[u]s co[n]stat
tas t[ame]n nullu[m] i[n]d[ic]at accepta illa est non esse mortua
p[er]m[ission]em ea que sine tractam[us] no[n] t[ame]n co[n]stat arbitrio si p[er]p[et]u-
tuali mente p[er]m[ission]em erat nullo modo co[n]stat p[er]m[ission]em quod eos
d[omi]n[u]s ab eis illu[m] lig[us] i[n]d[ic]at p[er]m[ission]em Sed quod p[er]m[ission]em
p[er]m[ission]em est illu[m] p[er]m[ission]em sicut p[er]m[ission]em talib[us] posset eo p[er]p[et]u-
t[ame]n a p[er]m[ission]em legi ab eis op[er]at et p[er]m[ission]em h[oc] m[er]cedem
p[er]m[ission]em p[er]m[ission]em op[er]at et p[er]m[ission]em liber d[omi]n[u]s

Ad exordia p[re]dicti p[er]m[ission]em que m[er]cedem Genesi d[omi]n[u]s
h[oc] p[er]m[ission]em d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s est p[er]m[ission]em lib[er] s[ic] affe-
rendo sine d[omi]n[u]s que et nobis sunt sine m[er]cedem
ambigenda d[omi]n[u]s q[ui]a p[er]m[ission]em et p[er]m[ission]em d[omi]n[u]s
co[n]stat no[n] t[ame]n p[er]m[ission]em d[omi]n[u]s ob s[ic] v[er]it[as] q[ui]a
p[er]m[ission]em quum nas d[omi]n[u]s m[er]cedem d[omi]n[u]s o[mn]ib[us]
co[n]stat q[ui]a aff[er]re d[omi]n[u]s ab eis n[on] na[m] p[er]m[ission]em
sine p[er]m[ission]em h[oc] a p[er]m[ission]em lib[er] ea iam t[ame]n co[n]stat q[ui]a
nos p[er]m[ission]em textus p[er]m[ission]em h[oc] co[n]stat lib[er]
atq[ue] p[er]m[ission]em v[er]it[as] de p[er]m[ission]em q[ui]a ne p[er]m[ission]em co[n]stat
quod videtur ap[er]t[us] m[er]cedem m[er]cedem p[er]m[ission]em n[on] aut

Scio hominem in xpo ante annos xxi sine in corpore nescio
sine extra corpus nescio deus sit raptum huiusmodi nescio in
terram celum. et scio huiusmodi hominem sine in corpore sine extra
corpus nescio deus sit quia raptus est in paradysum. et audiat
in effabilianda que non licet homini loqui. In his uerbis primo
queri solz quid dicat terram celum. Deinde utrum illud no-
lum intelligi paradysum an pascua quam raptus e in terram
celum raptum esse et in paradysum ubi dicitur sit paradysus non
nisi hoc fuit rapti in terram celum quod in paradysum sed
prius in terram celum et post inde in paradysum. Et hoc per am-
bigum est ut non nichil indeat posse dissolui nisi aliquis
non ex p[re]sentibus apli uerbis. sed ex aliis forte scriptura uerbis
locis vel ratione p[ro]spiciat miremat aliquid quia dicitur in ter-
relo esse paradysum sine non esse. cum et ipsum terram celum
quod sit non habendo apparat utrum in rebus corporalibus
ante forte in p[ri]ncipalibus intelligend[um] sit. posset quoniamlibet dici
non nisi in latum corlem hominis rapti potuisse cum corpore
Sed quia et h[ic] ita possunt ut nescie se dixit utrum in corpore
an extra corpus raptus sit quis audeat dicere se scire quod
se nescie ap[er]tius dixit Verumptamen neq[ue] p[ri]us sine corpore
ad loca corporalia rapti pot[est] nec corpus ad p[ri]ncipalia h[ic] em[er]it
ip[s]a dubitatio velut cogit intelligi. Si quoniamlibet de xpo
h[ic] cum scripsisse nemo ambigit tale fuisse illud quo rap-
tus est quod corporale an p[ri]ncipale esset. Imo si dixerim[us]
q[uod] non posset Cum vel in sompnis vel in extasi corporis
exponit[ur] ymagines non dixerim[us] om[n]is acorporibus in eo ho-
minis redditus sibi corpus recognoscit se in illis fuisse
ymaginibus quas non per ipsum corpus habebat. Et me n[on]
cum a sompno emigrauit non quoniam sentiat ymaginaria
fuisse que videbat quoniam cum ea uidebat. Dormiens am-
bilantem corlib[us] nisi dixerim[us] non valebat. Et non quoniam michi
accidisse scie et ob hoc etiam aliis accidere potuisse vel posse
non dubito nisi in sompnis uident uident in sompnis
me uide[re] sentire. Illas q[ue] ymagines que ip[s]am uiam
consensio[rum] indistincte consuevit non esse uera corpora si in somp-
nis ea p[ro]utari fuisse etiam dormiens tenere atq[ue] sen-
tire. Et tamen fallerat aliqui quod amico meo que in
in sompnis uidebat idip[s]um p[ro]uocare conabatur. non esse illa
corpora que uidebam[us] sed esse sompniaria cum et ip[s]e utiq[ue]
inter illas sit michi apparet quod illa Cum tamen. et hoc
dictum neq[ue] id uim esse quod patet loquerem[ur]. Sed etiam
ip[s]um tunc aliquid uidet dormiens et utrum ego ista uide[re]

omnis non sicut in epe quod per loquentur. cum eis ipse per
 male moriebar quod ipse non esset adducebar etiam ex parte
 ipsi putare esse cum pfecto non loquerer. sed omnis per affe-
 ceret quod ipse non esset. Ita non potat quāvis mirabilis
 ingulans anima dormientis in pectore imaginibus corporum
 ac per ipsa corpora essent. Quicquid autem unde audire potui et
 cum rursus in me valente quod sentiebat ex pectore quoniam
 et ingulare se sciret et unde quiddam non oculis corporis non
 ut erat ubi videretur quoniam recte possim anima mea magis
 videbat enim non oculi mei non tamen sciebat utrum corpus
 esset an ymago corporis non enim erat talis in ista digne
 Verumptamen simpliciter fidelis nisi enim sic audire. ac si
 illud quod se vidisse narrabat ipse vidisset. At per hoc
 si paradisi paulus ita vidit ut apparet ille. Si per summa
 celo in iohanni quicquid in apocalypsi se vidisse con-
 fessit. Vbi ezechielis campus ille cum ossibus mortuorum et
 illa coram vultu. Ut ysaie sedens dens in quam enim seraphim
 et ara unde curbo assumptus prophete labia maddamie mon-
 stratum est enim ignorare potuisse utrum in corpore an
 extra corpus ea videt. sed si extra corpus in se sunt et cor-
 pora sunt ad hoc quoniam per utrum ymagines corporum sunt an
 ea sunt que nulla corporis similitudine sunt sic deus. sic ipsa
 deus iusticia. castitas. caritas pietas. et quicquid alie
 sunt virtutes quas intelligendo atque cogitando emanant. disse-
 runt differt. Non utique intuemur. Inanimata eorum vel colores
 aut quod sonent aut quod olant. aut quod in ore sapientia aut
 lenitate sine asperitate remittent. Sed alia quedam ratione
 a luce. alia utrum eundem. et ea longe ceteris pstantior atque
 diligenter perscrutemur. h' sine dubitatione prout constituto
 multo magis atque incomparabiliter amplius apostolum fuisse quod
 incorporea corporumque natura nos ut primum ut omnes conamur
 signo sciebat per corpora corpora extra corpus videri
 omnis non posse. cum non per ea ipsa que vidit quod etiam po-
 tuit unde dixerunt. si enim etiam erat illa in se esse per alia
 cum non quod extra corpus ea se vidisse etiam nihilominus erat
 Si autem corpora esse non erat. non in per corpus videri potuit
 se cum non et non nonat. Unde ergo dubitat an in corpore an
 extra corpus ea vidit in forte etiam dubitet utrum illa
 corpora an similitudines corporum sunt prout itaque videmus

quid sit in vobis ista contentione Unde non dubitet aliquis
cum mansit Unde dubitet fortassis ex his Equilibrio non dubi-
tat quod etiam illud dubitet apparet Etiam magis homines in po-
ante annos xiii sine in corpore sine in spiritibus sine extra corpus
nescio Deus patet raptum hominibus usque ad terram celum Et
ergo homines in xpo ante annos xiii raptum homines usque
ad terram celum hic omnino non dubitat Nec nos ergo & immo
sed utrum in corpore an extra corpus dubitat Unde ille du-
bitante quis in terram esse audeat Vnum forte hinc etiam illud
quod erat in terram celum fuisse dubitemus quod raptum homines
dixit Si enim res ipsa demonstrata est terram celum Demonstrata
est Si autem imago aliqua corporis similis facta est non
erat illud terram celum Sed illa origo per ordinata est ut
videretur per ascendere primum celum super quod videtur altum
quo rursus ascendens in altum videtur superius quo tunc per-
misset posset Dicit se in celum terram raptum Sed illud quod
terram celum esset quo raptus est neque dubitavit neque du-
bitare nos noluit Ad hoc enim promissum scio et tamen recepit
in id quod se scire apostolus Dicit solus ille non creditur
esse qui non credit apostolo Etiam ergo homines raptum esse usque
in terram celum Proinde illud quo raptus est vel terram
celum est non primum aliquod corpus quod cum videtur moysi
usque adeo remanebat ipsa esse substantiam aliud nisi elementum naturam
in qua se deus firmavit et corporibus sensibus presentabat. non dicit
unde michi temetipsum Nec alia imago rei corporis quam ad
Iohannes videtur in spiritu quod erat quod esset et quod videretur vel
civitas vel populus sunt vel aliquid aliud cum videtur ille bestia
vel mulier sine aquas sine quod hominibus Sed scio magis
raptum homines usque in terram celum Et si primum ymaginem
corporali similem celum appere voluisset. sic erat etiam ima-
go corporis eius in qua illuc raptus ascendit Sic ergo et simul
corpus appellatur quodammodo ymaginem corporis. et illud celum quod
in ymagine celi neque curaret distingere quod sciret et quod
nesciret. id quia sciret raptum homines usque ad terram celum ne-
sciret autem utrum in corpore an extra corpus sed simpliciter narra-
ret inferior corporum nominibus appellans illa que vidit quod
erant similia Nam et nos dicimus cum pompa multa nar-
ramus vel aliquam in eis. veneloni nudi nudi nudi flumini
nudi homines. et primum hominibus ea nomina conuenientes illis yma-
gibus. que sunt res ipsae quod similes erant apostolis cum
illud magis scio illud nescio autem per utrumque ymaginalem
apparet utrumque primum primum primum nescio Si autem primum celum
et ideo scitur. quod potuit ymaginalem corpus illius hominis

agere Nam si celum corporeum videbatur quibus latetbat utrum
 corpus oculis videtur si aut celum erat utrum oculis corporeis
 an ipso videtur. Et ideo dicitur est. sine corpore sine extra corpore
 nescio quod non melius erat illud Utrumque in corpore celum
 videtur an ymaginalem videtur Item quod si sub corpore
 videbatur non aliqua ymagine corporeis sed se videtur in stria
 pupila et per quod huiusmodi et si erat celum Sed quod non est
 huiusmodi corporeis oculis videtur aliquid tale non post se ac per hoc
 si aliquid tale se videtur sebat non per corpus se videtur In bi-
 tare non potest Scio inquit homines in christo ante annos xiii
 huiusmodi pro nemo dubitet ipse michi credit Sed utrum in corpore
 an extra corpore nescio Eius sit Quid ergo Scit quod dixerunt
 ab eo quod nesciunt credere fallunt raptum inquit omni
 homines ipse melius celum aut corpore erat aut ipse Si cor-
 erat et corporeis oculis visum est cum illud scitur esse celum
 et in corpore visum esse nescitur Si aut ipse erat aut cor-
 ymagine perdit et tamen melius utrum corpore fuit quam melius
 est utrum in corpore visum sit Aut sit visum quod videtur
 mente pupila sine ulla ymaginibus corporeis et nihilominus dicitur
 est videri non potuisse per corpus Aut ergo utrumque etiam est a
 utrumque melius Aut quod etiam quod visum est In celum
 aut per quod visum est manifestum est cum in corpore naturam
 ab eo videtur non potuisse per corpus Corpora vero etiam si possunt
 videri sine corpore non itaque sic videtur per corpus Sed
 longe ille dispar modus est si quod est Unde magis per poppet
 apud remque sit illud fallere. an addubitacionem corrigere aut si
 corpore celum in corporeis oculis videtur In celum per esse In celum
 utrum in corpore an extra corpore id videtur Respondeo ergo fortasse
 si quomodo menti non posset apud huiusmodi quoniam tanta cura egit ut
 quid sciret distinet. et quod nesciret. huiusmodi ipsum enim ignorasse
 intelligimus utrum quando in celum tamen raptus est in corpore
 fuit quod est anima in corpore cum corpore vivere de sine vige-
 lant sine dormientis sine in extasi afflicti huiusmodi corpore alienata
 pacta illa demonstratione membris mortuis anima reddetur
 et non quare dormiens emularet a extasi alienatus de
 uno rediret in ipsum. sed anima mortuis remiseret Proinde
 quod videtur raptus ipse in celum celum quod etiam se scire co-
 finat ipse videtur non ymaginalem Sed quia ipse a corpore alie-
 natio Utrum anima mortui corpore reliquit an per modum
 quedam videntis corpore ibi anima fuit Sed mens eius ad
 videnda vel audienda ineffabilia illius visionis accepta per

via suz qua
visandum

hic videtur erat. Quod forsitan dixit sine in corpore sine extra
neque deus sit. Quod autem non imaginari sed ipse videtur et
non per corpus videtur. Et ea ratione videtur. Item omnia cetis fiat
harum propter atque. Quas quoniam me deus ad inuit explicare cura
bo. Ecce in hoc uno precepto cum legitur. Diliges proximum tuum tanquam
teipsum. Et rationem genera occurrunt. Unde per oculos quibus ipse
videtur videtur aliter per ipsum hominem quod per ipsum et ab ipso co
gitatur. Item per quoniam metis quo ipse. Sicut metha. Item per
hunc. Sicut hunc quibus illud ipsum manifestum est omnibus. In hoc enim
videtur celum et terra et omnia que in eis conspicua sunt oculis
meis. Nec illud aliter quo ab ipso coram cogitatur. Insinuare
difficile est. Ipse quippe celum et ea que in eis videtur possimus
etiam in nobis constituti cogitamus ubi nihil videntes oculis
corpius animo tamen corporales ymagines intuemur per vas sicut
corpa videmus et memoria retinemus sicut factas sicut cogitamus ymagi
nare vel formare potuit aliter enim cogitamus cartagine quam
nomina aliter alexandam quam non nomina. Tercium vero illud
quo Sicut metha. Cospiciat eas res videtur que non sunt ymagi
nes sui similes que non sunt quod ipse. Nam homo vel arbor
vel sol vel quaecumque alia corpa sive celestia sive terrena et
terra videtur in suis formis et ab ipso cogitatur ymaginibus
animo impressis et facit. Sicut quia in ipso. Unde per ipsum corpus
aliter per ipsum quo ille ymagines videtur. Sicut autem in ipso
aliter videtur. Proinde in ipso qua est et aliter ab ipso in alia ymagine
sui simili. Non utique. Sed quoniam metis enim per alio magis
aliter alio magis ipse videtur. Quod autem a quo oculis ymagines cogita
tur non ipse videtur. Hoc sunt ea rationem qua de quibus et in superioribus
libris aliquid diximus sicut res postulare videbatur. Nec tamen
questio flagitat ut de his aliquid videretur. Differamus de his
ea tunc et cogitamus signare nomina ne assidue amiloquendo mo
ras faciamus. Primum ergo appellamus corporale quia per corpus
patitur et corpus spiritibus exhibetur. Secundum spirituale. Quicquid
enim corpus non est et tamen aliquid est recte nam ipsum. De et
utique non est corpus. Quod corpus spiritibus sit ymago ab ipso
corpus nec ille ipse videtur quo videtur. Tercium vero metha
ab ipso quia metha. A mente ipsa nomine notabili minus
absurdum est nisi dicamus. Hoc enim vocabulo rationem si subtilius
reddam et plurius sumo de cum hoc vel nulla vel etc. non
tanta neccitas exigit. Satis est ergo sive corporale aliquid vel ipse
dici cum de corpore agitur vel etiam inflato vocabulo sicut. Sicut
est quia in ipso in hunc omnis plenitudo divinitatis. Quiliter
Neque enim divinitas corpus est. Sed quia parumeta veteris testa
menti appellat umbras futurum ipsum umbrarum apparitionem corporalem
dixit habitare in ipso plenitudine divinitatis que in illo impleatur
omnia que in illis umbris figurata sunt. De per quodammodo
harum illarum ipse sit corpus hoc est figuratum et figuratum illarum
ipse sit unitas. Sic ergo ipse figuratur figuratur translatum utique

intelligit ut non per se tantum sed etiam mente agatur quod agit? Pro-
inde quibus signa per aliquos rerum corporaliū similitudines & monstra-
bantur in ppriū si accessisset mentis officium nisi etiam intelligeretur
nōdum erat pphētia magis q̄ pphēta erat qm̄ mēstabat qd
alms vidisset quam ipse qm̄ vidisset. Unde apperz magis adme-
tem p̄tinet pphētiā quam ad istam ppriā qm̄ modo quodam ppo-
natiur p̄p̄s mē aīne quodam m̄fior vbi cōfūd rerum simili-
tudines exp̄mūt. Itaqz magis Joseph vba qm̄ intellexit quod
signarent. vii. p̄p̄te et vii. boues quae pharaos qm̄ eas vidit. p̄omp-
nis illius cū p̄p̄s m̄formata est ut nūc fmg mēs illata
ut intelliget. At per hē m̄ illo erat lingua m̄ isto pphētia qm̄a
fuit m̄ illo rerum m̄maginatio m̄ isto m̄maginatio non m̄p̄tato
h̄m̄a go pphētia qm̄ rerum que signat p̄la p̄la signa m̄p̄p̄
per rerum cōfūd ymagines videt et magis pphētia qm̄ p̄la caro
intelligit p̄ditus est. Sed et maxime pphētia qm̄ vñz p̄tellit
ū ut mēat m̄ ppriū cōfūd rerum signatmas similitudines et eas
m̄mactate mentis intelligat sic Samelis excellēcia temptata
est et p̄bata qm̄ regi et p̄omp̄m̄ quod vidit dixit et quod
signaret. App̄t et ip̄e qm̄p̄e ymagines corporales m̄p̄p̄ om̄s
exp̄p̄e sunt et caro m̄telligit rēclatur m̄ mēte. Et hē ergo
modo qm̄o appellatur m̄ ista d̄stinctio p̄p̄s p̄p̄m̄ quod dixit
ap̄l̄s oratio p̄p̄ oratio etiam et mēte. V̄ etiam signa rerum for-
maretur m̄ ppriū. et caro rēfulget m̄telligit m̄ mēte p̄p̄m̄ h̄at
m̄ quam d̄stinctio p̄p̄ale appellatū tale gōm̄s m̄p̄p̄. quali
etiam corp̄m̄ ab p̄p̄m̄ ymagines cognatmas. Intellectuale aut
illud excellēcia quod mētis est p̄p̄m̄. Nec mēti oīr̄ om̄s
ita p̄h̄bus modis possit d̄r̄ m̄telligit sic p̄p̄m̄ m̄lt̄ m̄oī
appellatū ē q̄p̄m̄. Sine aut̄ m̄telligit d̄r̄m̄a sine m̄telligit
h̄ id̄ p̄p̄m̄. Et ad qm̄ nō nūc mē esse nō m̄lt̄ nōlūt
ut m̄telligibilis sit res ip̄a que solo m̄telligit p̄p̄i p̄ol̄. Intellectū
a mētis que m̄telligit. Sed ē p̄p̄ aliq̄m̄ rem que solo m̄telligit
cū possit ac non m̄telligit magna et d̄fficialis est questio ē
aut̄ rem que m̄telligit p̄p̄iat et nō etiam m̄telligit p̄p̄i possit
nō arbitror quēq̄m̄ vel p̄ntare vel d̄r̄ mētis qm̄p̄e non
videtur nō m̄p̄ mēte. Et magis et m̄d̄ p̄ol̄ m̄telligibilis
q̄m̄a etiam m̄d̄ m̄telligit est p̄p̄m̄ illam d̄stinctio
et una p̄p̄ p̄p̄m̄ illa d̄fficialia que p̄one vñq̄m̄ aliq̄m̄
quod tantū m̄telligatur nec intelligat m̄d̄ m̄telligit et m̄telligit
subcād̄ signa appellamus. Tria igitur ista qm̄ m̄p̄p̄ cōfūd
p̄p̄ale et m̄telligit singulatim q̄d̄ata sunt n̄ ad m̄p̄ionē
vato ad sup̄iora cōspiciat. Nam q̄m̄d̄ sup̄iora exemplum
p̄p̄m̄ qm̄a m̄ una s̄m̄a om̄ia tā m̄d̄cantur qm̄a. Cū n̄
legitur. Diliges p̄p̄m̄ hūc tamq̄m̄ mē tamq̄m̄ corp̄ali
h̄e m̄d̄ntur p̄p̄ali p̄p̄m̄ cogitat̄ m̄telligit al̄. Dilectio
tempp̄at̄. Sed et h̄e ab p̄ntes possunt p̄p̄ali cogitari et
p̄p̄m̄ p̄p̄ p̄ corp̄ali m̄d̄. Dilectio aut̄ nec p̄ subm̄
snam p̄ oculis corp̄is cū nec per ymaginē cor̄ simile

spm cogitat sed sola mente. Intellectus agnoscit et papi Corpalis
 sive in se in illi hōzō gmi pñdet Sed quo per eam sentit illi pñali
 tamqm pñdenti mñat. Nam cum aliquid oculis dñtur qñmo
 sit ymago ems in spm sed nō dñmōritur sed. mñi cñm ablatō
 oculis abeo quod per oculos videbamus ymaginē ems in anima
 i veniemus et pñmō pñs pñnalis est veluti petens h' npp
 oculi mñat si cñm anima rñnalis est etia intellectui mñat
 qm etia spm pñdet ut p illud quod hñpñrui oculi atq id
 pñm ut ems illi ymago fñt mñamit aliemq rei signū ē
 cñt intelligatur qñmo et qñntur quid significet aut qñat
 qm nec intelligi nec regim mñi offro metis pñ vidit rex bñlha
 par articulos manus pñntis in pñcte qñmo qñ per corpis spm
 ymago tñlñ fñt spm ems mñssa est atq ipse mñe fñtō ac pñtō
 illa mñgñtione pñmñsit videbat in spm et nō dñm intelligebat
 Nec tñm intellectui erat hoc signū cum corpaliū fñt atq oculis
 corpaliū apparet iam tñm pñm intelligebat esse id hñs
 ex mñtis offro Et qñm rñmñebat quid signaret etiam ipaz
 mñmñtōz nñqz mñs agebat tñm nō cñmpto dñmcl atq
 sit et spm pñntē mñte illustrata pñmñtō regi quid illo
 signo pñmñtō apñ ipse pñmñtō pñh' gñmñ mñsionis qñ
 mñntis est pñmñtō qñmñtō illi qm et signū corpaliū factum corle
 mñdat et tñmñtō ems ymaginē in spm cogitandō tñebat nec
 aliquid mñtō pñtō nō nōsse signū esse et qñ signaret iñtē
 vidit petens malenatē mñtis nās quatuor hñcis alligatū
 fñmñtō dñtō pñmñtō vñzō amñlñz cum audmñt vocē mñtā
 et mñdñtā tñm cñmñtō pñntis pñntis dñmñtō dñmñtō tñtē
 quos corneñlñ mñntat mñntat et pñntis dñmñtō tñtē mñtō qñnt
 te Sed fñmñtō dñmñtō vade cum illis qñmñtō ego mñnt illos tñ
 cum venisset ad corneñlñ qñ mñnta mñsionē mñntēpñt mñnt audmñt
 que dñs mñdñtō tñ nō qñ dñmñtō ipse indicamñt dñmñtō
 mñnti dñs audmñt nēmēm qñmñtō dñmñtō hñmñtō dñmñtō
 ipse illmñt dñmñtō mñnt alienatū a corpis pñntis et illas nōtes mñ
 etia et mñdñtā et que dñs mñdñtō tñ mñtō qñ dñmñtō mñnt
 audmñtō pñntis ems corpis pñntis id ipm quod mñnt atq
 audmñtō mñntā tñmñtō mñntō pñnt cogitandō tñebat que
 omñia nō corpaliā sed corpaliū ymaginēs erant sñc cñm pñmñtō
 in ipā alienatōne mñtō sñc sñc cñm pñntā rñntatē atq
 cogitātē tñmñtō dñmñtō nñt illa pñntā mñntēpñnt
 mñntis erat actō cñmñntis pñnt dñmñtō cñmñnt cñmñnt mñntat
 sñnt qm venemñnt a cñmñntō hñnt nō corpaliū accedente etiam
 mñsionē cñmñnt et pñnt sñnt cñmñnt mñnt dñmñtō vñd cñmñnt
 eis nñ et illud signū audmñt et mñntat nōtes ad mñnt dñmñtō
 mñntē mñntēpñnt quid illis signis amñntis agñntur hñntatq
 atq hñntatq rñntis dñmñtō rñntatū pñnt apparet corle
 mñsionē rñntat pñntālem cñmñnt pñntālem rñntē ad mñntāle
 Sed cum mñntat nōq mñntē affñtō corpis alienatā iñnt
 sñntē corle sñntat dñmñtō abeo mñsionē pñntālem qñmñtō corle
 ab pñntā ymaginālē cogitandō sñnt mñntat rñntatū

que naminq sine que no naminq, et tamen in ipa pps cogitacione
naminq formantes sine que animo naminq sunt p arbitrio nel opi-
nacione fingetes ab his animis ita dyming illa corporalia que uide-
mus et in quibus pntibus sunt sensu corporis in ipa no dubi-
temus h esse corpora illas nos ymagines corporum cum aut nel in
mia nel cogitacionis intencionem nel alia in merbi nisi freneticis per-
febrim accide pnt nel qmpacione cum qm altius spns sine mali-
sine bonita coram rerum in pnt ex pntit ymagines taqm ipis cor-
pibus corpora pntent naminq tamen etiam in pntibus corporis intencio-
ne uidetur que in pnt facit ymagines corporum quodadmodum
per corpora ipa per corpora ita naminq sunt thatur et ho pnt aliquis
p sensu oculis et absonis alius pnt tamqm oculis Nam copti sumus
sic affectones et cum eis locutos qui vere aderant et cum aliis
qui no aderant taquam adessent Respicientes a aliqui qm
no possunt sic cum pmpna quidam obliuiscuntur quidam me merent
quando a pmtis auertur atqz abripitur animi intencio affibq
corpus tunc magis extasi dicitur et tunc animo quocumq sunt
pntia corpori etiam vel pntibus parentibus oculis no uidetur
nec ille pntis voces audire Totus animi qntus a in coram
ymaginibus est p pntalem aut in rebus in corporis nulla corporis
ymagine figuratis per intellectualem mior sed cum pntalis
mior pmtis alienato a corporis pntibus animo ymaginibus coram
detinetur sine pnt in pmpna in extasi si nichil signant
que naminq ipis animi sunt ymaginaciones sic et uigilantes
et pnt et nulla alienacione necti multo corporis que non
affinit pntibus corporis cogitacione ymagines vident Vnde si mior
est quod eas apntibus vident qz corporibus qstanti affectione dym-
nunt p ante aliqua signant sine dormientibus exhibeant sine
uigilantibus cum et oculis uident pntia corpora et ab pntibus
ymagines cum pnt tamqm oculis pnt sunt sine illa que extasi
et alienato pntis animo affibis corporis naminq modis est
si qmpacione altius spns pnt ut ea que ipse pnt per hinc
modi ymagines cum nupet oncat sine intelli sine a abas
intellectu pndant Si cum dymstrant h naminq utiqz a corpe
ab ipso pnt quid restat in pnt aliqua pnt dymstrant
No nulli qntibus volunt animam humanam hinc naminq quid
dymstrans in se ipa Sed p ita est cur non semp pnt cu p
velit an quia non semp admittit nisi possunt Cum ergo
admittit aliquis anullo an corpore ad hinc mior pnt pnt
restat nisi appud admittit Deinde quid admittitur Vtrid i coram
aliquid sit nisi naminq quap relaxetur et emittet eius intencio
que in lo ueniat ubi uidat in se ipa signantes similitudines
que ibi iam erant nec uidet sit multa hinc in media
que no semp intencio an sine illic que aut no fuerant vel
in aliqua pnt sunt que illa emittens et emittens ibi eas in-
dat sed p iam in illa erat quap pnt cur eas no eas sine
intellectu aliqui naminq pnt qz non intelligit Cu pnt
eius dymstrans est in eas in pnt uidet ita et mens in forte
admittit illa que al pnt intelligit no pnt Cu forte non
corpora remouet nel quap relaxantur impedita in suo impetu
anima in ea que mior sunt excreantur sed ipa pntis

si apparet sine tunc p[ro]p[ri]a t[er]mina. Sine etiam intellectuali co-
 gnoscenda an aliqui in se ip[s]a videt ista aliqui per alios p[ro]p[ri]o
 quomodo. Et utrumque horum est tunc app[ar]ere non oportet
 illud tunc. Indubium esse non debet corporales imagines que p[ro]p[ri]o
 emittuntur non p[er]p[et]ua signa esse aliarum rerum sine in nigila-
 tib[us] sine in dormientib[us] sine in egrotantib[us] quoniam e[st] aut
 si alia extra si p[er] se ut non ille corporalis rerum sibi indiget ali-
 quid significet. Non p[er] se mund[us] est si et de mundi finibus
 aliqui vident que ab ip[s]is ab ip[s]is p[ro]p[ri]is quod et
 nescio quia occulta in p[ro]p[ri]a emittit p[ro]p[ri]o sit in tamq[ua]m in
 fit patientis atq[ue] videntis. Cum aut p[ro]p[ri]o bonis in se missa
 p[ro]p[ri]a finem affert aut rapit nullo modo illas imagines
 signa rerum aliorum esse indicand[um] est. et caro quas nosse
 vtile est si emittit est. Dixerat sane difficilissima est
 cum p[ro]p[ri]o malignis quas tranquillis agit ac sine aliqua
 vexatione corporis assumpto humano p[ro]p[ri]o. Dicit quod p[er] quod
 etiam nata. Dicit et vilia p[er] dicit transfigurans se p[er] se
 p[ro]p[ri]um est p[er] se augm[en]t[um] lucis ad hoc in p[ro]p[ri]o cum illi in mai-
 festis bonis eductum sunt p[er] dicit ad sua finem. Dicit non
 arbitror in duo illo. Sed quo aut ap[er]tius cum p[er] dicit in
 in bonis loquitur. alii dimitto p[ro]p[ri]um. Non emittit magni est tunc
 cum dicit cum ad aliqua p[er] venit vel p[er] dixerit que p[er]
 contra bonas mores vel v[er]a fidei tunc emittit. Dicit
 illo aut duo in ip[s]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o quod multis ad hoc bonis
 apparet quomodo dimitto in malis sit. tunc per corlem
 in p[ro]p[ri]o. et per imagines corlem que de mo[do] p[ro]p[ri]um in p[ro]p[ri]o
 et boni instruit et mali fallunt. Intellectus ille aut in se no[n]
 fallit aut no[n] intelligit quod aliud p[ro]p[ri]um quam est aut
 si intelligit quomodo ille est. Et cum emittit p[ro]p[ri]um no[n] sine
 tunc simile corpus videtur quod ab alio dicit p[ro]p[ri]o possint
 in quod faciant aut intentio cum p[ro]p[ri]o sed sunt corpus sibi
 tudo quam no[n] v[er]o. Distinguit a corpore p[ro]p[ri]o ad fructum intel-
 lectus quoniam quod illa significet vel vtile debeat et tunc
 in p[ro]p[ri]o ad fructum finem p[ro]p[ri]um aut no[n] in p[ro]p[ri]o in di-
 p[ro]p[ri]o se et sic a p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o in exata-
 bilem errorem. Indicat aut p[ro]p[ri]um intellectus dicitur
 aditus que vel quanta sunt in quib[us] etiam aliud p[ro]p[ri]um
 quam no[n] p[er] dicit p[ro]p[ri]um. Neq[ue] emittit p[ro]p[ri]um p[ro]p[ri]o
 et non p[ro]p[ri]um exata sua quomodo ab omni p[ro]p[ri]um bonis
 etiam p[ro]p[ri]um sit malus p[er] in rebus ip[s]is. in ip[s]o bono
 qua p[er] quomodo bonis no[n] erretur aut aliquid ob est omni
 hominib[us] q[uod] cum dormiunt v[er]o corpora esse arbitrant[ur] quomodo
 similitudines videtur aut aliquid ob sunt p[ro]p[ri]o quod soluta
 amantibus p[ro]p[ri]o angelo. Sed dicitur factum est repente in ma-
 cula ut putaret se in finem in illa extasi. Indit
 nequagm dicit quia in ip[s]a maducam omne q[uod] et in
 mundum p[ro]p[ri]um ea ip[s]a que in ip[s]o demonstrat[ur] tamq[ua]m na alia

hoc quod alii inuenta sunt quam putata sunt cum videtur non
nos permittit ita nobis fuisse si non arguatur vel infidelitas divina
vel opinatio sana sine privilegio et una propter et cum multis corlibus
una fallit nisi obest quod lucifera oculi si non erratur
in veritate fidei et intelligentie puritate quam dicit. Deus subditos
sibi aut per ludificet animas perniciem in visione imaginibus corporum in
putent corpus esse quod non est aliquid obest anime si princeps
passionem non consentiat Unde alii fit questio de consensu huius
pompam cum etiam concubere per videtur vel contra positum
sim vel contra etiam licet noster quod non est nisi cum eam
vigilantes etiam cogitamus non cum placito consensu et perit
etiam talia propter aliquid loquimur ut admonet in pompis et ex
pompis ut eis caro nalis moncat et quod nalis colligit per
gentales mas emittat Sic hoc ipsum dicit utique non posse non
etiam cogitare porro imagines rerum corporum quas necesse
cogitari in huius dicit si tanta expressione putaret in pompis
quanta putant corpora vigilantibus fieri illud quod si perito
vigilante si non posset etiam cum vel cum loquitur et postulate
necitate finem de suo concubitu aliquid dicit possit non cogitare
quod dicit Porro ipse fantasia que fit in cogitatione finem anit
cum ita expressa sunt in visione pompam ut in illam et vix
mixtum corpus non dicitur quoniam in eo caro et sequitur
quod cum motu sequi solet cum huius tam sine perito fiat quoniam
sine perito vigilante dicit quod non dicitur sine dubio cogitatum
Permixtum propter anime affectionem bonam que de perito meliore in
data multas in finem cupiditates que ad naturalem carnis motum
non permittit quod casu multas vigilantes concubent et refrenat dicit
mores a deo non possunt quia non sunt in potestate que admo
neatur expressis corlibus imaginibus que dicitur non possit atque
propter illam ergo anime affectionem bonam et in pompis quoniam eius
mita clarent Nam etiam dicitur salomon pernam propter
omnibus rebus cum quod neglectis ceteris est peritus admodum Et
sicut septima testatur placuit huius coram deo ne dicitur dicit
bonam bonam per deo bono Et tunc cum ita sunt permittit
corpus finem ad multa corliba quoniam per v quod similes dicitur va
lentibus valentes dicitur cum illud quod est subtilissimum
in corpore et ob huius anime virum quoniam cetera et huius per
oculos sola dicitur emittit quod in radis oculorum admi
rabilia quoniam dicitur Deinde mixtura quadam primo in aere
primo primo cum aere caliginoso atque nebuloso Tercio
cum corpore leto humore Quarto cum arena grassitudine
v finem cum ipso in sola ex cellit color finem efficit sic libro
quarto itaque in vni dicitur me retulo Est autem huius et huius
oculis quoniam propter Unde huius et per dea fulgent dicitur

omnibus corporibus est sic oculorum spiritus extellit in corpore et in
novo spiritus animus omni est corpore que dubitatione perstantia sunt
ut non loca potest sed ne dignitate ista et sit natura spiritualis isto cor-
poris celo etiam etiam illa nisi verum corporali expiuntur yma-
gines h' existit quoddam mirabile ut prius sit corpore spiritus et
postior corporis ymago quia corpus tamen quia illud quod tempe-
postius est sit in eo quod prius est natura perstantior sit yma-
go corpus in spiritu quia ipsum corpus in substantia sua Nec sane
pntantur est facit aliqui corpus in spiritu quasi spiritus corpore facit
te in mente subleat omni enim modo perstantior est qui facit
ea re et quia aliquis facit in nullo modo spiritus perstantior est
corpus in modo perstantior modo spiritus corpore quamvis quoniam go
prius multum aliquod corpus quod aut non multum atque inde
incipiat in modo eius esse in spiritu in quo illud cum absens fuit
recedantur tamen eandem ymaginem eius non corpus in spiritu sed
ipse spiritus in se ipso facit relictate mirabili que ineffabili longe
est corporis tarditate cuius ymago maxime in oculis in simi-
latur in spiritu indente nullius prouti temporalis in ipso for-
matur perstantior in auditu non in auditu perstantior nec yma-
gine quoniam spiritus in se ipso formatur ac memoria retinetur
raretur hanc perstantior in hanc perstantior et tamen iam perstantior in illa esset
quod perstantior acceperat ac perstantior loquens in illa esset
cantandi suavitatis animus perstantior in actibus nostris corporis motu
delapsa occidet neque ullum perstantior nasci potest si transactos
corpus motus in corpore spiritus non tenet quibus quoniam in
agendo cantet et nos utique non tenet nisi ymaginibus a se
factis in se Nam ipso etiam facit motum ymagines
perstantior facit actum motu et tamen enim agimus perstantior
quod non cogitando perstantior spiritus animus quoniam in ipso operum
similitudines in se ipso prouti vident et quodam modo di-
posuit et tunc spirituales corporum similitudines in animo nostro que
admodum inuestigat spiritibus vel etiam in mundis vel quod ob-
staculi anima nostra patiat ex illo alieno corpore ut eas inveni-
mus in nostro spiritu nequamus invenire et explicare Difficile
est Certissimis tamen indiciis apert nos quod sit et enatas
ad membris cogitantibus hanc qui tamen perstantior in hanc
perstantior possent in hanc et tamen non temptaret perstantior Nam si ob-
no bilem ac mirabile perstantior perstantior perstantior perstantior
enonollet attemptato utique perstantior perstantior perstantior perstantior
fuit inuestigant quod que post aliquod dies natura esse fir-
metur non mirandum Possunt enim h' efficere non solum admodum
dicendi etiam corpora in corpore prouti quoniam in nostro est perstantior
iporum corpus longe utique subtilior nostra volutate Com-
paranda etiam in domo constituta perstantior perstantior in nostro perstantior
Sic quando ad eam venire cepisset exiguus mirabilis perstantior

et per omnia itius n' esset et qm' appropinquaret et qm' nigraret et
fuit et dormi et cubitum donec in conspectu eius a staret que omnia
et si non oculis patiens ille dicebat tunc si aliquis in tunc no
talem videret oniam. Erat autem ille febrens et tamquam infirmus ista
dicebat et forte reuer' fructus erat et p' illa demum pati
putabat. nullum refectum abim' accipiebat a suis sed a polo
p' s'ro. Resistebat etiam suis mo' quoniam nalebat solo p' s'ro
dicebat querebat. Illi tunc subditus erat et p' s'ro rubeat
nec tunc eia saltem p' s'ro illa ressit metis alienaco sine
demum si cum p' s'ro esset afebrilis p' s'ro fructus p' s'ro
solent nec alii postea tale aliquid passus est. Nominis est
sine dybanc fructus futurum morte inquam ferre p' s'ro
se no' p' s'ro demum sed tamquam factum ac p' s'ro vob'
lens Nam cum eius apert' cum querebat f' s'ro mortua e' inquit
Ego cum uidi effi' hanc cum eius corpore transierit in illa mo
lunus vinct' post paucos aut dies repetit' demum et p' s'ro
locum elata est qua ille p' s'ro f' s'ro. Item apud nos p' s'ro qm'
in exordia p' s'ro. Dolorum acrimia gentium patiebat' indias
nequaquam valentibus quid illud esset agnosce' in q' inuis ipse
in t' s'ro recondita erat ita ut nec p' s'ro p' s'ro quod immoderata
longitudine p' s'ro p' s'ro p' s'ro sed postea in p' s'ro
venerit humor atq' in p' s'ro et ac crudelis testes et in p' s'ro
gebat sed acrimia. Dolorum no' cotinuu' patiebat' emulabat
vehementer cum iactatione meorum metis p' s'ro p' s'ro
natisq' r' s'ro. Dolor p' s'ro p' s'ro. Demum in noces suas abri
piebat' ab omibus p' s'ro et iactabat patetibus oculis nemine
emulans nec iam dolens que uiderat indicabat. In m' s'ro
suis p' s'ro diebus in omibus p' s'ro vel p' s'ro omibus in p' s'ro
suis duos p' s'ro dicebat in p' s'ro p' s'ro etate aliam p' s'ro
a quibus ei vel dicebant' vel in p' s'ro que p' s'ro audire et
indire narrabat indit quodam die quare d' s'ro p' s'ro p' s'ro
loncu' in luce mirabili et in p' s'ro intertibus in p' s'ro et ac
in p' s'ro p' s'ro illis d' s'ro et audientibus et felicitate aliorum
et aliorum in p' s'ro in p' s'ro in p' s'ro. Si aut' indit die
demum p' s'ro cum p' s'ro p' s'ro in p' s'ro. Demum p' s'ro in p' s'ro
nallo t' s'ro p' s'ro. Videt' a' in ipso in p' s'ro p' s'ro p' s'ro
multos et quod per p' s'ro dies nullum p' s'ro p' s'ro p' s'ro
ip' ei d' s'ro tamquam medicinale q' s'ro in p' s'ro p' s'ro
p' s'ro p' s'ro et no' facto in no' d' s'ro. Cum vo' in p' s'ro
d' s'ro p' s'ro et similia in p' s'ro p' s'ro accepit ab eis in p' s'ro
q' s'ro in p' s'ro in mare p' s'ro in p' s'ro post aliquam moram
in p' s'ro p' s'ro p' s'ro p' s'ro quod iam demum vehemeter
illam dolore no' esset passus sed solus illis in p' s'ro in p' s'ro
illius molestia p' s'ro est in p' s'ro t' s'ro in p' s'ro p' s'ro
est in p' s'ro in p' s'ro nec tale aliquid indit quale ana
t' s'ro in p' s'ro d' s'ro et horrendis notis repetit' obmte
pens abripit' p' s'ro t' s'ro medicis cetero in p' s'ro et p' s'ro
non p' s'ro in p' s'ro p' s'ro. Istas d' s'ro in p' s'ro
et in p' s'ro ne p' s'ro si quis p' s'ro p' s'ro comp' s'ro de en magis

audire vellem quam de me expectari ut ipse dixerim et mihi
tamen puer ita ut nec dicitur tamquam dicitur accipiant sed neque dixerint et quoniam
poetis quam pueri non occultabo Ego ipsa ipsa omnia iussis
ipso puerum accipiant. sic enim aliqui et hoc signum aliqui a natura
sunt aliqui perturbata ipsa aut natura aliqui finis omnis filia
vel apte ita aliqui ob omnes signum habent et quasi signum loquor
pueri ita sic etiam illa omnia Sed amat homines in expta maza
et amplexus in soluto inquirere cum cotidiana plurima ista sepe
etiam letetoris originis nosse non erunt Nam quodmodum
in vocibus si est signis quibus loquendo utitur audito non ut
tato quoniam pueri quod sit quod est quod signum fieret et non cognito
unde querunt Unde ita dicitur sit enim cum multa in cura
reperiant que in usu finis sunt Unde ita sit ita sit ad
aliquid in ystatum in eorum actibus sine corlibus in spiritualibus
comparis rationis solute inquirunt et si reddi ad doctoribus pla
gitant soleo aut enim me quoniam inquirat in quod quod sit
cantis et hoc pueri vel actus nec ei sufficit sed perit
quere Unde dicitur sit cantus in cassum referre et quere Unde
dicitur sit actus quod in cassum utique ignorabat per quia
inquirat erit in pueri eius origine nesciebat et quod aut nomen
vnde dicitur exquirat et enim quod ex me querat Unde ipsa
corporibus similia in extasi appareat que raro accidit aut in cas
sui quod Unde apparet in extasi quod quod quod sentit anima
quod aut non multum curat inquirere et quasi in non inquirat
sit talis natura inquirat quia cotidiana est aut ideo non curat
quia omni est si recte quoniam ista non quoniam non rectius ferunt si ne
in illa curat sunt Ego vero multo amplius admodum multum
maxime stupet quanta rectitate ac facilitate in se anima fabri
catur imagines corporum que per corporis oculos vidit quoniam
pompam vel etiam in extasi in somno quoniam tamen illa
natura inquirat est perculsio corporis non est si nosse cum non
sufficit Unde etiam existant inquirat ab aliis me ignorat
loquor Illud plane ex ore expromitis colligi datur quod
sic corporis pallor rubor tremor vel in moribus aliqui atore
habet comparis aliqui ab anima et a corpore quoniam cum vel in
mor suffundit vel talis vel aliquid aliud corpori inextinguibile
ex hisceus ab anima vero cum vel timere turbatur vel pudor
quod suffundit vel inquit vel amat vel per quod inquirat nec
in muto si id quod regit etiam cum inextinguibile moneat nescit
metus exagitat ita et ipsa anime ut in ea ipsa pergit que
non per se corpus inquirat sed per inextinguibile perit et
ita pergit ut non dixerat utrum corpus sint in similitudines
corporum aliqui atore accidit aliqui apparet Et a corpore quod
naturali inextinguibile ut sunt ipsa pompam inextinguibile
quoniam a corpore est bona sine a mala valitudine perit

unum etiam id suspicientes. Divinandi modo aliquid dicitur. non enim
Nam quidam invenes iocando ut fallerent magis pergerunt id agebant
mathematicos se esse supererunt ignorantes omni utrum per
Dicuntur et in eum hospite sui mirari reuertunt que dicebat
et attestari esse missima audacius in plura pergressi sunt. At
attestans ad omnia mirabatur postremo. Eius ab eis. Et si
huc que sunt quem diu absentem expectabat. et quod inopinate
tardaret ne quid ei accidisset sollicitus erat at illi non curantes
quod post eorum ab secessum nichil cognoscitur diu tamen in
patria letum homines reddunt mox per se. Rursum saluti
appropinquat et ipse die quo h' loquebatur e' nentid. Neq' em
metuebat ne cum totus dies pactus esset eos ille redargueret
per idie peruenit. Et tunc multa et diu iam abne dixerunt
ecce subito ad hac eis illis parvis venit. Item alius arte sui
per hanc. cum saltabat ubi erant multa ydola per quanda pa
grauos sollempnitatem non aliquo per acceptus sed in multo
ludica anepo simulata sic et amplexibus. et spectabilibus
monis em aut n' a pndum partu perficiens agitate q' ppha
natis. per qm adolescentes post prandium vellent ea more
inde nulla prohibetur. Ille go me saltans sed sibi plentia
iocabundis et ridente multitudine commixtus ea nocte que
impendebat in ea plura que mixta erant homines aleone incomp
tum in. ad eum cadaver spectandi illigente die resurrexam
turbam. et illius sollempnitates locum de finem per dicit
Et factum est cum satis emittit qm aderant in omni q' em
notisq' clariss' h' em ludendo et iocando quam perturbata
vel alienata mente dixi se ipso etiam tanto amplius mirate
quod accidit quanto magis nosse quo id anno atq' ore pro
tulit. Et no nam modo h' in pa in pnd hominis veniat ut
ubi pnta formetur an formata inquantur et quada que
cone enantur nisi sic hominibus angeli audant cogitationes
suas et corporali similitudines quas in suo pnd futuro co
gitatione pferant queadmodum et ipsi cogitationes non utiq'
oculis quia non corpore sed pnd videt unum h' in pnt quod
illi mas etiam si nolimus nominat nos aut ipso magis audat
no se ne passim quia se cas n' opmoz sunt in postate
occultae pnalibus modis queadmodum nos quibdam mil
lectis obseculis in corpore ne alioz oculis videant ad
ponde et quid fiat in pnd in ut aliqui enant' tunc no
signates ymagines. et utrum aliquid significet ignoret
aliqui aut aliquid sigre sentiant. sed quid significant
nostrent alii vobis tamen plenore demonstratione suavia
amha et in pnd ipas et in mente quid significet nuntiant
et pnt difficilimum est. et si iam pnam differe atq' expli
care opioissimum. Et quod aut in infirmare satis arbitri
pnt est etiam e' esse pnalem quanda naturam in nobis
in pntu rerum formatu similitudines su' in ad corq'

sicut corpus tangimus. et quoniam format^r eius similitudo in pro-
 memoria ex. recordatur. sine enim absentia corpora iam nota
 cogitamus nisi ex eis formetur quidam specialis affectus que
 iam erant in pro et antequam ea cogitarem. sine enim cor-
 porum enim non nominis sed tamen esse non dubitamus sicut
 dices non ita ut sint illa sed nisi occurrat meminer. sine
 enim alia que vel non sunt vel esse nescimus per arbitrio vel
 operatione cogitamus. sine enim id agentibus vel volentibus
 nobis vane forme carum similitudinem inquantur in animis sicut
 enim aliquid corporali actu ea ipsa disponimus que in illa ante
 futura sunt. et omnia cogitatione antecedimus. sine iam in
 ipso actu vel enim loquimur vel enim facimus omnes corporales
 motus nisi ex eis possent eque premitur similitudinibus
 sine motus in pro. neque enim ulla vel brevissima sit sicut
 in ordine suo nisi respecta premitur sine enim adiectibus
 propria videntur vel nihil vel aliquid signum. sine
 enim validudine corporali turbatis minus remibus prece-
 duntur corporum propter in corporibus ita minus in metropi
 vel non possunt vel omnes non possunt et alii significant
 aliquid que sine ulla signum obviatur. sine propter suis enim que-
 te aliquo morbo vel dolore corporis et multitudine inter mas que
 amari prout sentiret exerebatur ac miterat intentio alius
 quam proprio ab sentate pro carum verum existunt a mo-
 stratur imagines vel signantes aliquid vel sine. vel signum ap-
 pientes sine ulla ex corpore exente vel assumete atque rapiete
 aliquo pro tollit anima in huiusmodi videtur similitudines cor-
 mprensus eis ipsa corporalia enim simul etiam corporis sicut utit^r
 sine ita pro assumente alienat ab omni corporis sicut et autem
 per similitudinibus corporum speciali insonne teneatur si nescit ut
 possunt a nihil signancia videtur hic g^r natura specialis in
 non corpora sed corporum similitudines exprimitur insonis quod
 in pro est quam illud mentis atque intelligencie hinc quo et
 ista insona dividit que neque sunt corpora neque gerunt
 formas ulla similes corporum velut ipsa mens et omnis aut
 affecto bona enim contraria sunt eius materia que recte insonat^r
 atque dampnat in omnibus et non alio modo enim ipse insonat^r
 insonat intelligit apperitur. Ita et caritas gaudium pax longa
 nitas bonitas fides mansuetudo cometur et cetera huiusmodi
 quibus propinquat deo et ipse deus ex quo omnia per que anima
 in quo omnia creantur ita que in eadem anima fiant insones
 sine que sentit per corpus sicut sunt corporum celum et terra
 et quicunque in eis mota est possunt quod modum sine que pro
 sunt similia corporum de quibus multa iam diximus. sine enim
 male intelligunt que nec corpora sunt nec similitudines

corporis huius utique ordine sunt et est aliud aliis precellentius
perfectior enim est in se spiritualis quam corporalis. et in se ipsa perfectior
intellectualis quam spiritualis. corporalis enim sine spirituali esse non
potest quia quodlibet movetur eodem quo corpus ipsum corpus tangit
fit etiam in animo tale aliud non quod hoc sit. sed quod scilicet
adiaceat sentitur. neque enim corpus sentit sed anima per
corpus quo velut in se nititur ad formandum in se ipso quod extrin-
secus movetur. Non potest itaque si in se corporalis non etiam spiritualis
simul fiat sed non disjunctur. nisi enim fuerit spiritus ablatum a corpore
non id quod per corpus movebatur. remanet in spiritu ac vero spiritualis
in se etiam sine corporali si per ipsum abstrahatur corpus similitudo
duces in spiritu apparent et finguntur multe partitiones vel per
arbitrium demonstratur. Iterum spiritualis in se indiget intel-
lectuali in se. Unde et intellectualis cum in se spirituali in se non
indiget ac per se spiritualis corporalis. Intellectuali autem utriusque se-
recta est enim ergo legimus spiritualis homo anima dimidiatur ipse
autem animam dimidiatur non spiritum spiritum aquo mens dimidiatur
se illud quod dicitur est anima spiritum anima et mente sed ex illa
motione deinde accipere qua dicitur est rationem anima
mentis in se. Jam enim supra diximus alio modo. et ipse me-
spiritum dicitur spiritum quoniam spiritualis anima dimidiatur et quoniam
ipse non a se ipso neque magis arbitrarie spiritalem in se in se
intellectualem et corpalem tamquam medietate quidam optinere
puto enim non magis enim medietate dicitur quod corpus quod non est
sed simile est corpori in se illud quod nec corpus et illud
quod nec corpus est nec simile corpori. Illud autem anima
similitudine rerum non eandem mens sed operationis sue apparet
que similia sunt per se quibus similia sunt ab intellectu
et sciens fallitur ergo in in se corporali cum in ipso corpore
si putat quod sit in corpore spiritus si navigantibus videtur
intra montem que sunt et in tectis celum stare sicut quod mor-
Et dimidiatur videtur oculis. Dne hinc spiritus apparet et
in aqua remans in fractus. et si magis modi multa anima cum
putat hoc esse quod spiritus doloratum est vel spiritus sonat vel
olet vel papit vel tangit hinc est et medicamentis aliquod
teratrum coram in carabos putat legimus et somnus trisens
vehiculi putat esse totum. et si nullis aliis sensibus
explicetur sed soli adiaceat offitium totum putat hinc que videtur
apicala et tribus a se. Dulcissimo sicut affinis putatur melle
conditus et ignotus amarus hinc in tenebris putatur
anemus cum pterens vel argentens a se cum repetimus morpna
quod corporalis nisi anima turbata vel in sompnis videtur
se putat vel aliquid hinc mori spirituali nisi affici unde totum

nec p̄t m̄debat in thab̄naculo sed in ea sub̄a magna & q̄ est
 nulla assumpta cor̄i creatura que mortalis carnis s̄b̄is
 p̄ntetur neq; in p̄p̄o figurat̄ similitudinib; sed per p̄p̄m suā
 q̄ntum eam r̄p̄e r̄nalis creatura et irr̄ationalis p̄t renouata
 ab om̄i corp̄is s̄p̄i ab om̄i figur̄o em̄igmate s̄p̄is Sic em̄ p̄p̄-
 tum est Si go m̄rem gr̄am in conspectu tuo oūde michi
 temetip̄m manifeste n̄ uideam te cum paulo s̄r̄q̄ legat̄
 locuta dom̄s ad moysen facie ad facie sic. q̄m̄s loquit̄ ad adam
 s̄m̄ p̄ntiebat go quid m̄debat et quod nō m̄debat desiderabat
 Nam et paulo p̄q̄ cum d̄m̄p̄ret ei deus s̄nvenisti em̄ gr̄am
 in conspectu meo et facie te p̄am̄ba s̄r̄nde ei ostende michi
 claritatē tuā et tunc q̄ntū s̄r̄nsum accepit ad om̄io figurā
 tū Equo nūc loquim̄ est d̄sp̄ntat̄ q̄n̄ ei dixit Non potis
 uide facie meam et uide nūc non em̄ uidebit homo facie
 meam et m̄iet Deinde p̄b̄icat et ait illi ecce locus p̄enes
 me et stabis sup̄ petram statim n̄ n̄asiet manū maiestatis ponā
 te in p̄p̄elmea petre et tegam manū tuā sup̄ te donec tran-
 eam et am̄eam magni et tunc uidebis postea mea nā facies
 mea nō apparebit t̄ Nec tamē p̄enta p̄ptima hic etia cor̄ h̄
 factum esse narravit satis q̄ per h̄c demonstratū est figuratū
 esse in eccl̄ie figurat̄o Ipe em̄ locus p̄enes d̄m̄ q̄m̄ etia
 est templū em̄ et ip̄a edificata est sup̄ petram. et cetera
 que i h̄c p̄pta sunt ei; intelligē congruunt Ipsi tamē co-
 r̄p̄itū et de fidealtatē dei claritatē mon̄tes nūc m̄ermisset
 non in libro m̄orū d̄r̄e deus ad adam et p̄maiam et s̄r̄s
 eius Audite uerba mea si s̄m̄ p̄p̄ia m̄e nos in m̄sione i
 d̄s cognoscat et in p̄p̄io loquar illi nō ita que modo
 famulus meus mon̄tes in tota domo mea fidelis ē os ad
 os loq̄bar ad aliu in p̄p̄e et nō p̄em̄igata et claritatē d̄m̄
 uidit Neq; em̄ hoc p̄temū subam̄ corp̄is que carnis s̄b̄is
 p̄ntatur intelligendū est Nam utiq; sic loq̄batur ad mon̄te
 facie ad facie q̄ i h̄c quado tamē dixit ei Ostende michi
 temetip̄m et tunc etiam ad ip̄os quos obm̄igabat et q̄m̄ h̄c
 moysi m̄itū ita p̄f̄ibat sic loq̄batur p̄ carnatū cor̄lem p̄ntatū
 s̄b̄is carnis Illo go modo in illa p̄p̄e qua deus ē longe
 ineffabil̄ p̄teritū et p̄ntis loquit̄ longe ineffabil̄ ubi
 em̄ nemo uidens vmet m̄ta ista qua m̄or̄ h̄c vmet̄ istis
 s̄b̄is corp̄is sed n̄p̄ ab hac m̄ta q̄m̄q; quoddamēdo mo-
 reatur p̄nc om̄io exiens & corpore sine ita aūsus et aliena-
 tus ac carnis s̄b̄is ut m̄itū nep̄iat sic apl̄us ait Vtrū
 in corp̄e an extra corp̄a sit. cum illam rapit̄ et p̄b̄rebat
 m̄p̄ior & 2^a p̄p̄e p̄ h̄c t̄m̄ m̄sione est quod s̄r̄q̄ ē non
 solum om̄i corp̄ali que per corp̄is s̄b̄is corp̄a p̄ntent̄ v̄n
 etiam om̄i illo p̄p̄iali que similitudines corp̄m p̄p̄i et nō

mente p[ri]mitur. Tertio celum appellavit ap[osto]lus in h[uius] m[od]o
 claritas dei cu[m] munda[m] terra[m] mudant[ur]. Unde dictu[m] est Beati
 mudo corde qui ip[s]i deum videbunt non per cu[m] corpali[n]e nol
 p[ri]ncipale signata signu[m] tamq[uam] per speculu[m] in em[er]gite sed
 facie ad faciem quod demoyse dictu[m] est os ad os p[er] p[er]em qua
 deus est qui quid e[st] q[ui]ntilucumq[ue] em[er]gite me que non est. quod
 etiam ip[s]e etiam ab om[n]i terrena labe mudata et ab om[n]i cor e
 et similitudine corp[or]is alienata et a brepta tape pol agno
 p[er]gnamur mortali et corruptibili onere g[ra]ti quadam p[er] fid[em]
 ambulamus et no[n] per p[er]em et tunc h[uius] m[od]o v[er]im[us] tunc no[n]
 credamus quod tanto ap[osto]lo doctori genem raptu[m] n[ost]r[u]m ad illa
 excellentissimam visum voluit d[omi]n[u]s. Et m[on]strare n[ost]ra in qua
 post hanc m[un]da[m] v[er]im[us] est m[od]o. Et tunc no[n] dicit[ur] ille pa
 di sus ex cepto illo in quo corpali[m] m[od]o adam m[od]o ligna
 nemorosa atq[ue] fructuosa quado quid et ecclesia que nos co
 gregat in civitate s[an]c[t]i paradisi d[omi]n[u]s est tam[en] fructu po
 moro. Sed h[uius] signate d[omi]n[u]s est tamq[uam] illo paradiso n[ost]r[u]m p[er]
 sint adam ecclesia signata sit p[er] formam futuri t[em]p[or]is q[ui]
 si liget[ur] co[n]sid[er]antib[us] fortass[et] occurrat illo paradiso corpali
 in quo adam co[n]sist[er]e sint et istam m[un]da[m] p[er]m[od]o signatam
 que n[ost]ra agitur in ecclesia et illam que post hanc e[st] m[od]o
 p[er] v[er]im[us] que n[ost]ra p[er] m[od]o pacis. et tam[en] que[da]m terrena c[on]i
 tas de m[on]strat[ur] signat[ur] v[er]im[us] m[od]o m[od]o m[od]o in ecclesia
 sine in h[uius] que p[er] salu[m] facti sint. et quod no[n] vident
 p[er]antes p[er] pacem expectant p[er]m[od]o quos multi filii. Et h[uius] te
 mag[is] quam eius qui h[uius] m[od]o sine in ip[s]is angelis sic p[er]is
 p[er] etiam multiformis p[er]ie dei cu[m] quib[us] post hanc p[er]g
 natam sine labore et sine fine vidend[us] est. Si aut[em] p[er]d[omi]n[u]m
 p[er]m[od]o t[em]p[or]is celum quo ap[osto]lus raptus est ut q[ui]ntum et aliquot
 ultra sup[er]ius esse celos credamus infra quos e[st] h[uius] t[em]p[or]is sicut
 cos alii vii alii viii alii ix vel etiam x p[er]sistent et in ip[s]o
 vno quod d[omi]n[u]s finem[us] multos g[ra]tiam esse q[ui]ntum ai p[er]
 h[uius] corp[or]es esse vel v[er]im[us] vel op[er]at[ur]. Et quor[um] op[er]at
 ratione sine op[er]at[ur]e n[ost]ra d[omi]n[u]s longu[m] est. Pot[est] aut[em]
 si nisi etia[m] in p[ri]ncipalib[us] vel m[od]o m[od]o multos quosda[m]
 quod[us] quosda[m] esse concedat aut p[er] possit o[mn]idat et a q[ui]
 distinctos m[od]o aliqua p[er]m[od]o vel mag[is] vel mag[is] illu
 s[an]c[t]i reuelat[ur]. Sed v[er]im[us] p[er] illa h[uius] et accipiat[ur] n[ost]ra
 ab alio p[er] ab alio aut p[er]. Ergo m[od]o vel m[od]o p[er]ista
 qua[m] aut corpore aut p[ri]ncipal[is] aut m[od]o n[ost]ra ad h[uius] vel n[ost]ra
 vel d[omi]n[u]s no[n] possim[us]. Sed quod et qu[ui]ntum singlor[um] g[ra]tiam sint
 d[omi]n[u]s ut in vno quoq[ue] aliud alio g[ra]tiam si factu[m] ignorat
 me fector sic aut in ista luce corp[or]ea est celum quod
 si d[omi]n[u]s susp[er]im[us]. Unde h[uius] clarit[ur] et p[er]d[omi]n[u]m que

corpore longe sunt meliora terrestribus sic in illo quod spirituali
in quo nunc corpus similitudines luce quadam in corpore ac
sunt quadam excellentia et merito divina que demonstrant
angelis multis modis utrum in ipsa sua facili quadam et potest
miratione vel comprehensione etiam in eis esse facientes a scientes
ne propter quod in eis in ipso modo informare in se et difficili
preceptu et difficilius. Sed res est. Sunt autem alia manifesti
tata et huius que sine christo spiritum in eis existunt sine in eis
spiritum quodammodo suggerunt sic finem affert vel ratione vel
anno. Nam possumus enim vigilantes homines curas suas cogita
do utantur in similitudinibus corporum. Verum etiam hoc sepe pos
sunt quo indigent. Nam et negotia sua gerunt ex animi
inviditate. et cupiditate. et periculis quod inhiat in se. si forte es
entes scientes quod dormiant que omnia prout compata illis
angelis demonstrantibus sic habenda ac si in ista natura
corpus habet celestibus competent. sic etiam in illo quod intellectualia
sunt in eis alia sunt. que in ipsa anima videtur vel in
virtutes quibus in eis sunt quia sine primis ut pietas si
utiles hoc in eis et postea non future sicut fides quia credimus ea
que non videmus et propter quod facta cum parva expectamus
et ipsa parva quia omnia tollamus ad ipsa. donec quo volumus
veniamus. Iste quippe. et huius di virtutes que in eis propter
tu signanda. istam perhucum nate nate sunt. non erunt
in illa natura. sed quodam adipsam sunt. necesse et tamen etiam
ipse intellectualis videtur. neque enim a corpora sunt aut propter
hunc similes corpus. aliud autem est ipsum tempus quo illustrat
anima natura que in se vel in illo. vixit intellectualis appropinquat
Nam illud ipse deus hoc est aut creatura quodammodo rationalis
et intellectualis. ad eius ymaginem facta. tunc enim sonat hunc
illud in eis palpitat infinitate. et in eis nalet. Unde est tamen
quicquid intelligit sic in eis enim go illuc rapit et a carnalibus
substantia. spiritibus in eis in se expressis putatur non propter
localibus sed modo quodam suo etiam supra se videtur illud
quo aduente videtur quicquid in se intelligendo videtur. Si autem
quidam cum anima a corpore exierit. utrum ad alia loca cor
poralia facit an aliud incorporea corporibus similia. an
nec nec ad ipsa. sed ad illud quod in corporibus et similitudinibus
corpus est excellentius cito quicquid. Unde enim ad corpora loca
eum vel non fieri nisi cum aliquo corpore vel non locali
fieri. Nam utrum huiusmodi aliquid corpus cum a hoc corpore
exierit audat qui per. Ego autem non prout ad spiritualia non
primitus fertur aut ad loca penultima similia corporibus qualia
sepe demonstrata sunt huiusmodi qui rapti sunt a corpore spiritibus
et martires similes iaculis et infernales penas videntur
cum et ipsi per ipsi gerent quadam similitudine corporum

suoni per quam possent ad thā frī et thā similibz p̄b̄is
 expiri. neq; em̄ indeo em̄ heat anima similitudine p̄ corpus
 em̄ iacente sine p̄m̄ ip̄o corpore. nō em̄ tamē p̄mitus
 mortuo videt talia quāta multi ex p̄b̄dicatione. nūc redditi
 narrant et non heat. em̄ p̄ f̄al morte p̄mitus & corpore
 exier̄ an̄ go ad illa fertur p̄nalīa aut ad alīa itid̄ similia
 corpibz nec tamē p̄nāz p̄d̄ q̄metis atq; gaudiorz. Neq; em̄
 recte dīa p̄d̄ nel illas f̄as esse p̄nas nel illam f̄lūm q̄etē
 atq; leticiā. tūc em̄ h̄c f̄al s̄m̄t quādo per op̄mōm̄ ex
 vorem alīa p̄ alīs p̄ntant. Neq; em̄ p̄trus nō p̄m̄ em̄
 d̄ s̄m̄ illūm videbat et m̄co nō similitudines corpōz. Sed
 corp̄a p̄ntabat in hoc n̄tq; fallēbatur. v̄m̄ etiam em̄ alīs
 tempore ab angelo p̄lūis armentis ibat in corpōe ambulās
 et p̄ntatus cōr̄ibz formis et p̄ntabat se in s̄m̄ m̄d̄ m̄ch̄ o q
 fallēbatur. Nam et ille in d̄ḡo erant p̄nales forme cōr̄ibz
 similes. et ista corpūis exp̄ssio p̄lūis & armentis p̄d̄ m̄ra
 culū sp̄nali similit̄ erat fallēbatur ā anima in v̄tq; nō
 m̄p̄ em̄ alīa em̄ p̄ alīs apparet. Et n̄d̄ms go nō s̄m̄t
 corpalia similia p̄d̄ corpālibz quibz om̄e corpibz ex n̄te
 a p̄f̄nd̄m̄ p̄d̄ bonē p̄d̄ malē em̄ et ip̄e corpibz s̄m̄t f̄iles
 p̄d̄met apparet tamē. et v̄a leticia est et v̄a molestia de
 s̄ib̄d̄ sp̄nali. Nam et in p̄m̄p̄m̄ magni m̄d̄est v̄trūm in
 letis em̄ m̄s̄ibz s̄m̄t. V̄n̄d̄ quidam in v̄b̄is quas
 concupiscunt cōstatuti se angustasse & l̄m̄t et r̄f̄s̄s̄ ḡm̄bz
 horribz atq; cruciatibz exagitati atq; v̄p̄d̄m̄ em̄ exp̄p̄e
 f̄i cōt̄ d̄rm̄e t̄m̄erunt ne in ead̄ mala v̄n̄d̄m̄ acutur
 et n̄tq; d̄b̄itand̄ nō est quod exp̄ssiora s̄m̄t illa. Inf̄ia
 d̄rm̄t atq; ab hoc v̄ch̄m̄d̄ms p̄ntant. Nam et em̄
 s̄ib̄d̄ucti s̄m̄t p̄b̄is corpūis n̄q; q̄ntit̄bz q̄m̄ si om̄e
 m̄orentur. p̄d̄ tamē amp̄m̄s. quam p̄ d̄rm̄ent exp̄ssiora
 se m̄d̄isse narrant quam p̄ p̄m̄p̄m̄ narrānt. Est go
 p̄r̄s̄s̄ inf̄erōz. Subd̄. p̄d̄ tamē sp̄nālem arbitror esse
 non corpālem nec audiendi s̄m̄t q̄m̄ aff̄mant inf̄es
 in hac int̄a exp̄l̄at̄ nec esse post mortē. V̄d̄it em̄ p̄
 admod̄ p̄oetia figm̄ta m̄p̄t̄m̄ nos ab auctoritate d̄
 m̄nāz p̄p̄m̄az. quibz solis & hac re f̄id̄s adhibenda
 est recede nō d̄b̄m̄s t̄z n̄d̄m̄ p̄ss̄m̄q; audere illōz
 quoq; sapientes de inf̄erōz p̄b̄d̄ m̄m̄e d̄b̄itasse que
 post h̄m̄e int̄a ex̄cipit animas mortuoz. V̄nd̄e aut̄ sup̄er
 f̄is d̄rm̄t̄ eē inf̄er̄i appellat̄. si s̄ib̄d̄is nō s̄m̄t
 m̄to q̄ntur. Animam n̄ro non esse corpālem nō m̄c p̄
 t̄are p̄d̄ p̄lūe p̄ire audē p̄f̄it tamē sine similitudine
 p̄ p̄ corpōis et corpālim̄ m̄tr̄m̄ quid q̄z negat p̄

negare animam esse que in corpore videtur vel ambulare peniel
pedere vel hac atque illat effusi atque volatu fieri aut resu qd
sine quadam similitudine corporis non sit. Proinde si hanc plu-
tudine aperit inferos gerit non corpalem sed corpori similem
ita ead in locis n^o esse non corlibus sed corlium similibus
sine in regnie sine in dolonibus. Cuiusquam et illud me videtur
venisse iustorum inferos appellatos in iustorum anime regesant
Ex xpi quatuorlibet animam venisse usque ad ea loca in quibus
petores cruciantur in eos soluet atementis quos esse soluedos
occulta nobis sua iusticia indicabit non in mto tuedi. Cuius
em accipieds sit aliud quod dicitur est que deus suscitavit ex
mortuis solutis dolonibus inferos. quia non potuit tem ad
eis non nudo in quorundam dolonibus aperit inferos cum soluisse
accipiamus ea pte qua dicitur e^t omne genus flectitur
deestum flectum et inferior per quam pte ead illis dolo-
bus quos soluit non potuit attem. Neque em abraham vel
ille pauper in simi omis he est in pto quetis ems in dolo-
bus erat in quorundam regnie et illa infia tormentata legimus ma-
gnum chaos finatum. Sed nec apud inferos esse dicitur sunt co-
tingit em inquit mori moxem illi et dicitur ab angelis simi
abrahæ. mortuus est que dicitur et repulsi est. Et cum ap-
inferos interuentis et re. Videmus itaque inferos mendam
non esse factum in regnie pauper sed in supposito dicitur. Illud
etiam quod iacob dicit ad filios suos. Deductis senectute
meam cum iusticia ad inferos. Videtur magis e^t timuisse ne in-
ma iusticia se perturbaret ut non ad regnie bonorum in sed ad
inferos petere. Neque em pmo anime malum est iusticia cum
et apud inferos tam sollicitate timuit ne maiore tristitia ab-
prebetur. Proinde in dicit non dnm dnm et ad ad se quod
in inferis occidit inferos alibi in bono posuisse scriptura
dicitur at canonicam. Non aut in bono accipieds sine abrahæ
et illam regnie quo ab angelis pms pauper allatus est ne-
pro utrum quicquid possit audire et ideo quo cum apud infe-
ros edamus esse non nudo. Verum he dnm quimus et antibe-
mus aut non invenio. Neque nos longitudo li b^u h^u em
aliqui gelude. Cuius ppe quomodo de padiso Simone iustitiam
ppe illud quod apud ait scire se iustitiam homines usque iustitiam
celum. neque aut sine in corpore sine extra corpus et quia
raptus est in paradysum et audivit ineffabilia que non licet
loqui non temere affirmamus utrum in tertio celo sit paradysus
an et mto celum et inde rursus in paradysum raptus sit
p em ppe quid ne memoros locus translato n^o omis
etiam p^oialis quas regio in anime bene est mto paradysus
dicitur p^o non solum tem celum quicquid illud quod p^ofecto
magnum sublimis quia p^oclarum est vni etiam in ipso homine
lecticia quedam bone consue paradysus est. Unde et etiam p^o

tempore et in se et pie vinetibus paradisus nre dñi potens affluen-
tiam castis qz dñi qñ qñ et m tñlarom bz glia tñ ppa
paria plm gaudens que pñmū multitudinē dñorū m corde
conplacōne dñi iocundant animam eius tñauto magis go pta
hanc vitā cad sūms ille abrahe paradisus dñi pl nbi iam
nulla temptatō nbi tanta regnēs est post omē dñorū nre
hūmā Negi em et hūmā nā est ppa quedam et sm gñs
et p fctō magna quam dñes ille dñor nris et tenebris m fctō
tam vtiqz dñorū quo em magm chaos esset m medio sic
tamē nō dñi n illi illm quodam qtemptatō pñm agnoscer
tñe p ita sūnt idō pñm dñi nre m si ncl tñdñm tñma
agnoscer m pñm per illas corūm rerū similitudinē sic dñm
sūnt nre quomā dñm tñorū amē m fctō dñe carnis amō
re pñm h' eis per illas corūm similitudinē exhibeat
quod ipi carni mortue sū m si sū tñm recordat tñm
m fctō eo quod ita sūnt latine appellat tñm Si omē pñm corū
ita pñm pñm sūnt m fctō sūnt dñm tñm vñd et m
gñm lūmā oñgo nōmē quo et appellat m si opco qd
rerū parte nre Saluator mortuis pñm nre m fctō qtemptat
ut tñm pñm qñs esse pñm dñm pñm dñm pñm
m fctō ignare nō potuit tñm pñm amē illm latine
em dñm hodie mēu eis m paradiso nō vtiqz dñm pñm
pñm sūnt pñm sed a illa regnēm sūms ab h' c nō em
alibi nō est pñm em ipi sū sapia dñm tñm nā qz
pñm sūnt m fctō aut illm paradisu sūnt nōgo celo sūnt
Si tamē nō aliquid vñm est dñm nōmā appellat m nbi
sūnt amē bonorū Si go celum pñm red accipim qz
pñm est qz celum corpale quod oculis corpis dñm Si m
alibi pñm m extā pñm dñm ille sūm m fctō est tñm
em vñm celum quod mente conpñm ita pñm et remota
ab accepta affibis carnis atqz m fctō m si ea que m illo
sūnt omia m fctō pñm pñm m fctō valeat nide et m
dñm nō m qñm tñm et illuc aplm et ibi esse m fctō
fortass esse paradisu omibz et p dñm qz paradisu paradisu
Si em amē bone leticia m rebus bonis est omi creatura
tñm ea leticia pñm que m vñm dñi pñm qz pñm
sūnt omia Si p quomā mōz qz opus pñm sūm dñm tñm
corpa sūa m resurrectione sūa recipere si post etiam sūnt
corpibus sūma illa bñm pñm dñm qñm qñm
quam ut pñm pñm h' sūmē fñi Sed tñm m fctō

[illegible]

pariterq; meditari sufficit. Cuius p. recte p. nro modulo. Si
 pontanus aut p. nalis lector h' app. babit has cu. oram m. p.
 ut p. nalis admittente p. n. p. n. aliquis ex ista l. rone p. f. r. t.
 Sed iam v. m. p. n. h' opus quod p. n. volumibus q. t. n. e. t. i. s. t. o.
 t. a. n. d. f. i. n. e. c. o. n. c. l. u. d. i. m. u. s. Amen

Explicit liber Duodecimus (Augustini super
 Genesim ad lram

